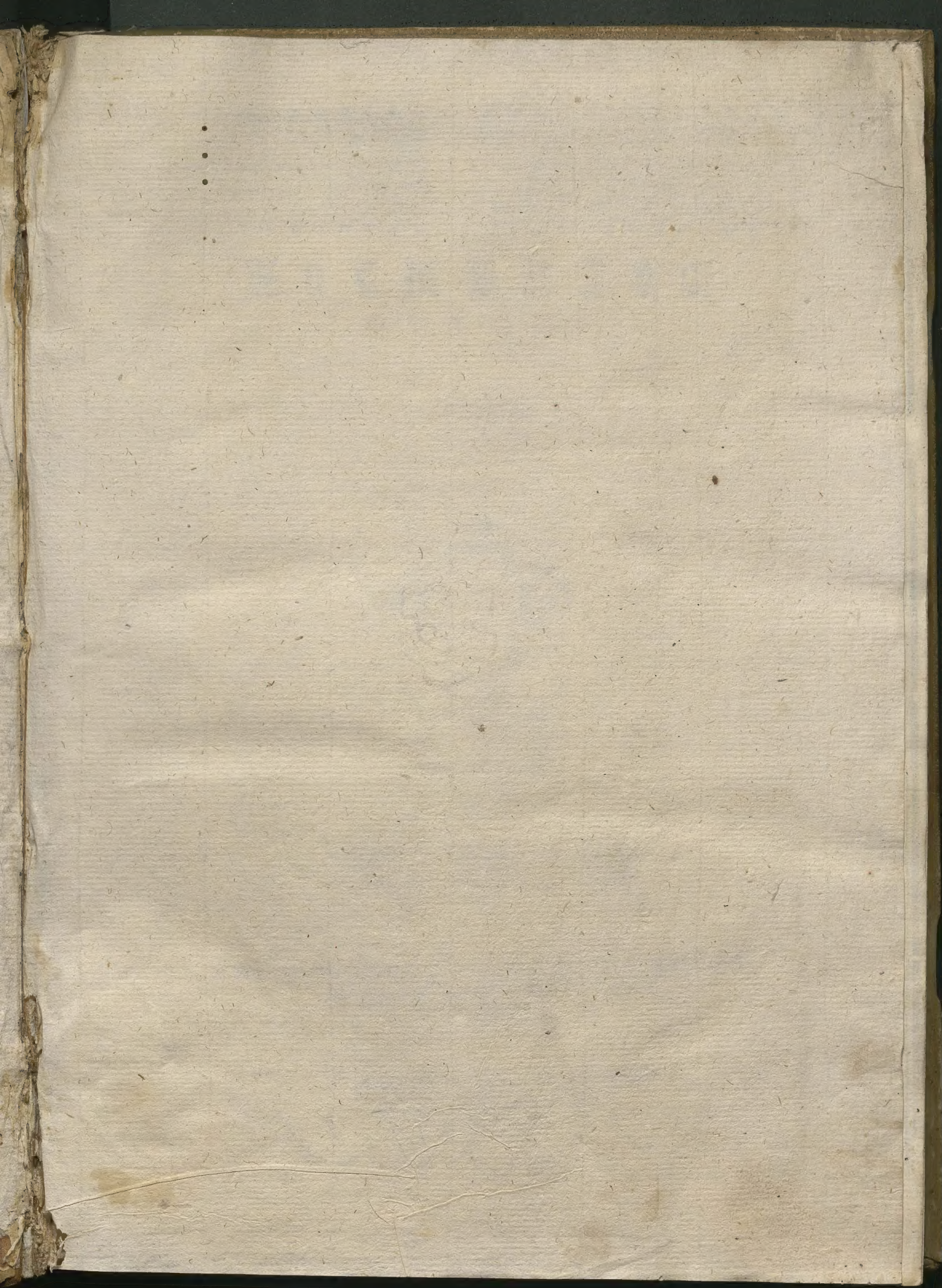

Chomley

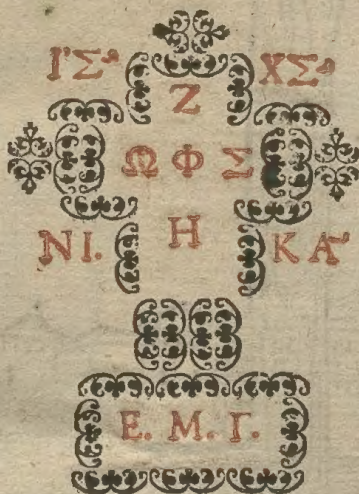
Waring
Dhires
w/ B. Vanacke

e. VI. 22.

Η Ο Ε Η Β Ρ Ι Ο Γ.
Ο Υ Τ Ο Σ Γ.

Τετύπωμα ἐνετίθη παρὰ τῶν κληρομόνων Φραγγίσκων τῶν Γαλιανῶν.
ἀγαλώμασι καὶ διορθώσεσι, κυρῶν Ἐμμανὴλ
τοῦ Γλυζωρίου.

Ετεῖα πρὸ τῆς ὄν σαρκος, οἰκονομίας τοῦ κυ
καὶ θεῶ καὶ ὁρῶν ἡμῶν ἰὺ χυ.
α φ υ γ.

*Imprimis Premitariū Cameræ Moritici Argentini apud Eusebium
ex Og. D. Pauli Hertz. Sq.*

1586.

1614. 1614. 1614. 1614. 1614.

ΜΗΝ
ΚΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ἡμέραι ἑκατὼτα δέκα. Ἐννυξ ἡμέρας δέκα κατέστας. Εἰς τὴν πρώτην, μνήμη τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ.

Ἐσθίειν εἰς τὸ κέ ἐκείραξα, ἰσώμεν ἡ, ς. καὶ ψάλλομεν τηρεθ. αἰσομοια, ἦχος, πβ. Οἱ λευδοπόδεμοι.

Ο

Οἱ λευδοπόδεμοι, ἐν οὐνοῖς ἔλπιδα θεσαυρον ἀσπλητον, ἐαυτοῖς οἱ ἄγιοι εἶησιν αἰετῶν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδώσι, τοῖς νοσῶσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἀργυρον, διαγελικῶς ἐκ ἐκπύσαντο. αἰοῖς τε κηπύνεσι, ταῖς θιεργείαις μελεδωκῶν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπὲρ πάντων ἡρώων. ἐν παρρησίᾳ πρεσβύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἡμεῖς βδελύξασθε, τὴν ἐπὶ γῆς φθίσει μενέων, οὐνοπολίται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελοι ἐξημαπσαν. ἡ ὁμόφρον σύγκλητος, ξυνοεισόμετρος. τῶν ἁγίων ἡμόψυχος, διὰ τοῖς καίμενοι, πᾶσι ταῖς ἰασις βραβύωσιν. ἀνδραργυρον παρέχοντες, τὴν θιεργείαν τοῖς χρῆζουσιν. ὡς ἐν ἐπιστολῇ, ἡμεῖς ὁμολογούμεθα. Νομβ.

ἕως ἑσπερίας. ἐν παρρησίᾳ πρεσβύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ λευδοπόδεμος, ἐν ἐαυτῇ. ἔπειτα δα. δυαὶς ἡ αἰοῖδος, κοσμάς ἔδ αμιανός οἱ θεοφρονες. ὡς κερνοὶ βλύζουσιν, ἐκπηγῇ, ναμάτα, ζωηφόρος τῶν ἰάσεων. ὦν καὶ τὰ λειψά, πᾶσι διαφῆς θεραπείας. ἔμοινα τὰ ὀνόματα, νόστους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πάντων τῶν πρὸς φύγων, σωπτεροὶ λιμνῆς ἐν χῶ. καὶ παρρησία πρεσβύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πβ. Ἀνατολῆς.

Ἡ τελειότης ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ὑπὲρ τῶν χυῖ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν τὰ λαίψανα ἐκθείας δυνάμεως διλωκῶς ἐνεργῶσι τοῖς θαύμασιν. ὦν καὶ τὰ ὀνόματα, ἐκ πίστεως ἐπὶ βοώμεθα, τῶν ἁγίων ἀληθδόνων ἀπαλαθουσι. δι' ἐν κέ καὶ ἡμεῖς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν, ἐλευθέρωσιν ὡς φιλανθρώπος.

Καὶ νυν. Οἱ λευδοπόδεμοι.

Ἡ νόμιμη ὀλιότης, καὶ δουλωθεῖται τῶν πλάνων, ἀπᾶσι θεόνυμφε, πρεσβύωσιν. θαύματος οὐδ' αὐτολαγχνίδους. καὶ θερμῶ α ἱ δέσπον

δέσπον, παναγία κόρη, καταφύγω ὁ πα-
ναθλιῶ. δόμοι λυτρωσαι, τῆς περατι-
εῶν καὶ θλίψεων καὶ σῶσον με πανάμα-
με τῆς δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δο-
ξάζω, καὶ πόδιω περὶ σκυμῶ καὶ αἰνυμῶ.
καὶ μεγαλυνώσε δέσπονα, τὸν αἵμα-
κάριστον. *εὐχὴ δ'. Ὁμοιον.*

Ρομφαία ἀνέφησεν, ὁ σμυεὼν τὸν κρόνον,
τὸν σὺν διελήλυθε, παναγία δέσπονα,
ὅτε ἐβλεψας, τὴν ἐκσπλαγμνῶσα. ἀποβ-
ρήτω λόγῳ, ὑπὸ αἰόμον ὡς καὶ κεῖται,
εὐφῶ ὑψέμνον. ὅξας καὶ χολῆς τε γού-
μνον. πλῆρδου διέδουτῶμνον, χεῖρας
τε καὶ πόδας ἡλῶμνον. καὶ ὁδὸν ἡλῶμνον,
ἡλαλάζεις βοῶσαι μητρικῶς. πὶ τὸ τοτέ-
κνον γλυκύτατον, τὸ καρινὸν μυστηριον.

*Εἰς τὴν ἡ. ἡ, τῆς ὀκτωήχου. ἀδὲ βέβαια,
ἐκτὲ ταῦτα. ἡ, ἰδιόμελα. ἡχος. β.*

Ηπηγὴ τῆς ἰαμάτων, εἷα καὶ μόνον ἐθεαί-
παυε τοῦ ἔτους. ἡ σκλήνῃ τῆς αἰαργύρων,
αἵ παῖν τὸ πλῆθος θεραπείων τῆς νοσοῦντων.
ὁ κερδεὴς γὰρ ὑπὸ δόχαι καὶ ἀδαπαίνητος,
ὁ πλάσας τῆς ἀγίων. ταῖς αὐτῆς ἐκείνης χε-
εἰλήστον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς. Θεοφάνης. ἡ.

ΗΘαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.
ὁ θω θεῶν καὶ ἐρωπ τῆς μελλόντων, πρᾶκτι-
κῶς, πολιτδοσιμῶν. τοῖς σέβας ὁδοῦς δι-
λυύσατε. ὁθεντὲ καρτερόν τῆς ψυχῆς ἀκη-
λίδωτον τηρήσαντες, τῆς ἐνύλων, τελείως
ἀντέστητε. πνύματι δὲ θείῳ χερσὶ θέντες,
ἀχρύσως τοῖς ἰάσεως τῆς νοσοῦσι παρέχετε.
δυναῖς ἱερά. φωταυγῆς ξυμωεῖς. πεφω-
τισμῶν θεῶν ζῶντος ἀνδργυροί. ἐνθλί-
ψαι καὶ νόσοις ἐπισηπτόμενοι ἡμᾶς. καὶ
τῆς ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρωσι καί-
μενοι. *Ὁ αὐτὸς. Γερμανῶ. ἡ.*

ΗΤοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ θαυμά.
εὐγᾶλων ἀξιοθεύτες δωρεῶν πανδύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίβας ἐν τῇ γῇ ὑπολιτῶσα-
δε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεῶν

τῆς νοσοῦντων, τῶν παθόντων ἰατῶν, ὡς φησὶ
ἀγίων στωμίλοι. κοσμοῦ σὺν τῇ δα-
μναῖῳ τῇ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι.
καὶ ἡμῶν τῶ παθόντων, ταῖς δόχαις ὑμῶν ἰά-
σαδε. *Δοξα. ἡχος. ἡ.*

Ηαὐτοτε ἔχοντες χῦ, ἐνεργεῖντα ἐν ὑμῶν ἀ-
γιοὶ αἰαργυροί. θαυματουργεῖτε ἐκκόσ-
μῳ. ἀδενείας θεραπείας. καὶ γὰρ τὸ ἰα-
τρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπὸ ἀρχαίᾳ ἐνέξαιτλη-
τος. αὐτῆς μὲν δὲ μάλλον, ὑπὲρ ἐκβλύ-
ζει. ἐχέου μὲν περὶ δόχαι. καθ' ἐκείνην
καὶ μὲν, καὶ πλῆθος μὲν. πᾶσι χορη-
γῶσα. ἐμῇ πομῶν καὶ οἱ ἀγροῦ μὲν κο-
ροῦνται ἰάματα. ἐκ αὐτῆς διαμῶν ἀδα-
παίνητος. πὶ ἐν ὑμᾶς καλέσω μὲν, θερά-
ποντας ἰατρῶν, ψυχῶν τε καὶ σωματίων.
ἰατρεῶν παθόντων ἀνιάτων. δωρεῶν ἰωμένους
ἀπαίτας. εἰληφότας χαρίσματα, ὡς αἱ
τῶ σέβας χῦ, τῶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα
ἐλεῶ. *Καινῶ δ'. Ὁ αὐτὸς.*

Οκὲ σὺ εἴη ἀμπελος ἡ ἀληθινή. ἡ βλαστήσα
σὺ ἐν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἰκετδοῦμν,
πρὸς βίβας δέσπονα μὲν τῆς αἰαργύρων.
καὶ πάντων τῆς ἀγίων. ἐλεηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. *εὐχὴ δ'. Ὁμοιον.*

Ηαὐτὸν τὸν ἀνομότατον, ἀδίκως καθηλῶντα σε,
ἐπὶ ξύλῳ, ἡ παρθεῖς καὶ ἀγνή, ἐμῇ με-
σου ὁρῶσα. ὡς σμυεὼν περὶ φη, ἱσσολάγ-
χια σῶτερ διετέτρωπο.

Η*Α πολυτίκτον. ἡχος. ἡ.*
γιοὶ αἰαργυροὶ καὶ θαυματουργοί. ἐπι-
σκέψαδε ταῖς ἀδενείας ἡμῶν. δωρεῶν
ἐλάβετε, δωρεῶν δότε ἡμῖν.

*Εἰς τὴν ὁρθρὴν, ἡσυχαστικὴν στιχολογίαν.
Οἱ κατόντες τῆς ὀκτωήχου ἡς, ἐ τῆς ἀγίων
δύο, ὁ κατὰ τὴν οὐκ ἀκροστιχίαν.*

*Υμνοὶς γεραίῳ ὁδῷ σοφῶς ἀναργύρους.
ἰωδὸν τε δαμασκίαν.*

Η*ἡ, αἱ. ἡχος. αἱ. Ὁ αἰετός.*
σωμῶν πάντες λαοί. τῶν ἐκ περὶ δὲ βλασίας,
φαρμάκων τῶν ἡλ' ἀπαλλὰξ δὲ καὶ ἐν βυ-
θῷ

ἡ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ δ' ηγήσταν π.
ὡδ' ἡ ἐπὶ πίκιον· ὅτι δ' ἐδόξασαι·

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς τελευτῆς. ἡ
δυάς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος. φωπι-
ζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς περὶ οὖσι πι-
στῶς. παρέχει ἀσυνάως, ἀναβλυσάνασσι.

Μυσαγωγέμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις. ὡς
φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν. τὴν τῆς
παθῶν ὁμίχλιν. ἀκόλως διασκεδάζον-
τες. τῇ ἑσπερῇ πίστει, οἱ παμμακάριστοι.

Ηὁ μὲν πεθόμενοι, τῷ τοῦ σῶτος πᾶσαν. ἡ δὲ
πάθοντα ἑκὸς μὲν ἀπέθαντο. ταῖς δὲ
ψυχὰς δὲ, φανώτατα καὶ θαλαμπεύοντα.
ἐν κόσμῳ διέπρεψαν οἱ ἀξιάγαθοι.

Ολον τὸν αἶον, ἐν τῇ γαστρὶ σκηνώσας.
θεομήτορ ἀπορρήτως ἡμφιάσατο. ὁ ἐκ
πρὸς ἐκλάμψας, ὑπὸ ἀχρόνως ὑπὲρ θεός.
αὐτὴν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δ' ἐδόξασαι·

Ετερος καὶ αὐτὸς τῆς ἀγίας, ἡ ἀκροστιχίς·
Δυὰς μεσώζοι τῆς ὁφθαλμοῦ ἀνδρῶν.
Γωπὴ φ. α. ἡ χ. δ.

Τριτάτοις χρηταῖς.

Δυὰς φωτεινῆς, τῆς σοφῶν ἀναργύρων
τελευτῇ τῇ σέπῃ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, πα-
ρεσῶσι κέτθου. μνήμευσεν τὴν φωτι-
φόρον, ὅτι τελειώτας φωτίζει. ταῖς
τῆς πνεύματος λαμπερότητι·

Υπέρετερον τὸν νοῦν, τῆς ἐνύλων δ' ἐκινῶτες.
ταῖς αὐτὰς ἀσραπαῖς, τῆς πνεύματος ὁφθαλμοῦ,
δέξαθε ἄγιοι. ὅθεν σκοτὲς νοσημάτων,
διαλύετε πάντοτε. ἐπισκέψαι θείαις ἀ-
νδρῶν·

Ηνύσακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα,
πρὸς ἐκπλήρωσιν θεῶν, τῆς θείων ἐντολῶν.
ὅτι ὑπονοῦντας νοσημάσιν, ἐνδοξοὶ πρὸς
ἀνθρώπου, δι' ὑπνίζετε χάριτι. συμπαθεῖς
θεοφόροι ἀναργύροι·

Ερᾷ ἐστὶν, ἐξ ἀγνῶστος αἰμάτων, ἐσωμά-
τωσας ἀγνή. τὸν δ' εἶξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς
τῆς παθῶν ἡμῶν. ἀχραντὲς σβῆναι, καὶ
θερμοὺς ἀνυμνήσωμεν. ὅτι σεπτοὺς ἀνδρῶν.

φ. γ. Οἱ ἱεροί.

Ετερώσόν με χεῖ. ἡ τὴν αἰσέσον περὶ τοῦ
τῆς ἐντολῶν. καὶ φωτισόν με φωτὶ τοῦ
πρωτόπου σου. ὅτι ἐστὶν ἄγιος ὑπὸ πλῆ-
τος φιλοδουλοῦν·

Ιάσεων τοῖς πηγᾶς. τῆς δωρεάν τε τῆς θείων.
ὅτι ὁ χεῖς τῆς αὐτοῦ, φωτὸς τοῖς λαμ-
περῶσι δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνή-
σωμεν·

Εωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατροὶ θείων πᾶ-
σι. ταῖς ἀρρώστιας, τῆς περὶ οὖσι ὑμῖν
πανσεβάσμιος. περὶ οὖσι, ὡς δι-
εργέται θεραπεύετε·

Ιονίμοις ἐσραφῆς καὶ κοσμήμενοι πᾶ-
σαν. τὴν φθιερὸν μὲν περὶ τῆς βί-
σι φῶς ἀπεκρῶσαντο. τῷ θεῷ καὶ ἄλλοι ἀ-
κινδύως ἀτενίζοντες·

Εν εἶδε καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδει· ὡφθη
θεογενήτορ. σὺν δ' ἐσραφῆς σαρκί. τῆς
θεότητος, ἐν μητρὶ, σου τῆς παναγίας θεο-
τομφῆ·

Μῦρον διώδες, ἰαμάτων ὁ θεῶν ναὸς ὑμῶν
ἀναβλύζων ἱερός. ταῖς ἐπομβρίαις τῆς
πνύματος. πᾶσι δὲ ὑσώδ' ἐσταται, ἐκπλή-
νει πάντοτε·

Επὶ ἰαίς, ἐν σκηνῇς αὐλὴς ὁμοῖοι πάντοτε.
τὴν σκηνὴν ὑμῶν αἰεὶ, πηγὴν ἰάσεων ἀ-
γία. χάριτι δ' ἐκινῶ, τοῦ παντοκράτορος·

Εαρκὸς τοῖς πᾶσι, ἐκ κρατείας καὶ χαλ-
κῶσιν, τὰς τοῦ πνεύματος αὐγὰς, πλῆσι πᾶ-
σι ἐδ' ἐσταται. ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον
πλῆσιζετε·

Ωρατοῖα τὴν γυναιξίσεθ' ἐξελίξατο. ἐκ
σῶμα πᾶσι, ἀγνή τε καὶ ἡνίκα αὐτὸς
σεν. ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τῇς ἀγίοις αὐτῶν.
ἡ χ. δ. πᾶσι. τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Οὗ ὅθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν. ὡς δ' ὁ-
ξως λαβόντες, ὡς καὶ χεῖ, πάντα θεραπεύ-
ετε ἀσυνάως τοῖς πᾶσι. ἐν ὑμῖν γὰρ ὡφ-
θη, ἡ χάρις τῆς πνεύματος ἐνεργῶσι θείων, ἰάσεων
διώμεν. ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν

ἀπορείαν, τῇ πίσει ἐκπύσασθε, ἀνδρῶν
φρονήματα, θεοφόροι ἀνάρχυροι. πρεσ-
βύσατε χάριτι τῇ τῷ. τῷ παισμάτων ἀφε-
σιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐξορκίζουσιν τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. **Δόξα. Οἱμοι.**

Ιαμάτων δὲ οἱ πρεσβύτεροι θαυματουργοί. καὶ θαυ-
μάκων λαμπήρες φωταγωγοί. πάντων
ἀνδρῶν εἰχθητε, τῇ τῷ πνεύματι. τῷ γὰρ πα-
θῶν τὴν φλόγα, τῇ πίσει δροσίζοντες. τῷ
πιστῶν ἐνταύτη, τὸ φρόνημα θάλαπτε.
ὁδοὶ ἰατρῶν, τῷ ψυχῶν κεκτημένοι, τῷ θεῷ
ὄντα ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφύγομεν,
θεοφόροι ἀνάρχυροι, πρεσβύσατε χά-
ριτι τῇ τῷ παισμάτων ἀφεςιν δωρήσα-
σθε, τοῖς ἐξορκίζουσιν τὴν ἀγίαν μνή-
μην ὑμῶν. **Καὶ νῦν, 9. Οἱμοι.**

Ιὼ βασιλίσταν πάντες δὲ ὅτε πιστοί. τὴν
μετὰ τῷ πάντων δημιουργῶ. ἐν φωνῇ με-
γαλύνωμεν. καὶ ὑμνοῦμεν βοήσωμεν. ἡ
τῷ χαρὰς αἰτία, παρθένε πανύμνητε. σὺ
πρωτόντισ, σε σὺ ζε, καὶ σκέπε πρεσβείας
σε. ἐκπειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ
θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς μή, τῷ δὲ παρρη-
σίῳ, οἰκτείρειν βραβδεύετε, νοσημάτων
τὴν ἰάσιν. διὰ τῷ το βοώμενοι. πρεσ-
βυτε τῷ σὺ ἡ καὶ θεῷ. τῷ δὲ οὐκ ἔστιν ἀντι-
μῶν τοῖς δὲ τοῖς σε. **9. Οἱμοι.**

Ιὸν ἀμὸν ἐποιμήσατο τῷ τῷ. ὡς ἔώρα κρε-
ματίζον ἡ ἀγνή. τὰ ἀσπλάγχνα ἐκόπι-
το μετὰ ὡς ἀλάλαζον. οἱμοι φῶς τῷ
σμε, θεῷ καὶ κέ. πῶς χάριτι ταῦτα, ἐκὼν
νῦν ὑφίστασαι. θέλων πάντας σῶσαι.
γηγενῆς, καὶ πρεσβείας, ζῶν μετοικίσει
θαί, τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σε. μετὰ λυώ-
ται παθῶν, ἀνέξικα καὶ ὅτι μακροθυ-
μως ὑπομένεις, διὰ ἀσπλάγχνα οἰκτρ-
μῶν. πῶς ὁδὸν τοῖς τρεῦμασι, τῷ τοῖς
πάντας ἰώμενος. **9. Οἱμοι.**

Κατενόησα παντοδυνάμει, τὴν σὺν οἰο-
νομίαν. ἐμετὰ φόβου ἐδόξασά σε σῶς.

Ρῆσι θεῷ σαφῶς ἐπὶ ὁμοί. ἐχρυσὸν λαμ-

πιδόνας, εἰδὲ ἀργύριον θεοὶ ἐκπύσασθε.

Απαστράπτοντες θεοὶ, θαύματα. οἱ ἀν-
άρχυροι πάντας, διεργετοῦσι χάριτι βρα-
βδόντες. **9.**

Ιατρῶν σοφοὶ ἀνδρῶν εἰχθητε. τῶν παθῶν
ταῖς ὁδύας, ἀνέξικα καὶ χεῖρας πρε-
σταγόντες. **9.**

Ραπιδώσαν νῦν τὰ πρεσβύτα. τῷ μὴ
σε θῶν ὁμολογουμένων, πάντα γὰρ δέ-
σποννα. **ἄλλος. Οἱκαθήμενοι ἐν δόξῃ.**

Ωνηφίρσις ἐνεργείας, ὁλικάως ἐπὶ ὅτε
σι τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν.
θεραπεύετε. φωτεινὸς εἰς τοὺς σὺλοι, πῶς
γὰρ ἄσπετοι. τῷ ἀμπελου τῷ ἀληθινῷ
θεῷ κλήματα. **9.**

Οἱμαζοὶ τῷ ἐκκλησίᾳ, οἱ τὸ γάλα προσχέ-
οντες, τὸ τῶν ἰαμάτων, οἱ πεφωτισμέ-
νοι ἀνάρχυροι. οἱ διατρέφοντες πάντας,
θεοὶ βεβήματα. διὰ φημι εἰδωσαν χαρ-
μοῖς μελωδήμασιν. **9.**

Ιατρῶν ἀνδρῶν εἰχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν ἀγίαι.
τῷ χεῖμαζομένων, ἀκλυσος λιμὴ καὶ
σέλιος. ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες, κο-
μιζόμεθα. τὴν γαλιλίαν καὶ τὴν τῷ δὲ
νῶν δὲ πολυτέλει. **9.**

Εν παθείας με παρθεῖς, τῷ ἐν σοὶ κατα-
ξίωτον. ἡ τεκῆσα λόγον, μόνον ἀληθῶς
συμπαθέσασθαι. τὸν συμπαθέος σὺν ἀ-
γίους ἀναδέξασθαι. ἰατρῶν καὶ θαυμα-
τουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν. **9.**

9. Εἰς τὸν οὐρανόν.

Ως κερνοὶ θεοῦ ῥυτοί, πηγάζετε τοῖς, διερ-
γεσίαν ἀνάματα. τῷ ψυχῇ τῷ ἐν σὺματός
θεῷ παθόντες νόσους. ἀνάρχυροι ἐν δόξῃ.

Ιὼ πηγὴ τῷ χάριτος, ἀνάρχυροι σε-
πτοί. ἀναστομνῆτες ἅπαντες, διερῶν
διανέμετε. τοῖς ἐν πίστι καὶ πόθῳ, ἐ-
μὴν νῦν προστρέχουσιν. **9.**

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀσέρες οἱ τὴν
γλῶσσαν, προσφθῶς οὐκ ὄντες. τῷ μιμή-
σει τῷ λαμπρότερος, τῷ ἀγγέλων ἀ-
παύσως.

Υπάρχοντες, ἡμᾶς καταυγάζετε·
περετέρα πέφλυας, τὸν πάντων ποιητὴν,
τὸν τῆ πατριάρχου ἀρχον, συλλαβοῦ-
σα μητροπατρὸς. ἑτεκῶσα τῆ κόσμου,
σωτῆρα καὶ κν·

αλλ. Εἰς τὴν τοῦ οὐρανοῦ.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, σαφῶς κατα-
στραπόμενοι, πάντα περὶ εἰς χεῖρε τὸν κό-
σμον. πάντας ἡγούς καταφωτίζοντες, σκό-
τος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύ-
νοντες θεοφόροι ἀναργυροί·

Ως δύο φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ἡφῆλιον. πυθ-
μα κινήτως θεοφόροι. πάντων τὴν κτίσιν
περιερχόμενοι. καὶ οὐδ' ἐπὶ κλίης οὐδ-
νῶν, περὶ σεπτικεπόμενοι. καὶ δεινῶν ἐξαί-
ρετοί·

Ηοσδοὶ τὴν ἰάσιν, παθῶν τὴν λυσιτερίαν.
ἐπὶ χορηγοῦντες ἀναργύρως. πάντων πρὸ
σταται μέγιστοι ὡφθῆτε. πάντων βοηθοί
μετὰ θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφό-
ροι ἀναργυροί·

Εοφίδου ἐκνήσας, θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον. ἄ-
χραστε παρθένη ἰκέ, τὴν οὐδ' ἀγίου, παν-
σοφους εἰξασαν. δι' αὐτῆς κακίας σοφι-
σοῦ, πέπλωκε τ' φερέαγμα, καὶ δεινὰ πα-
νουργήματα·

ε. τ. Τοῦ περὶ τὴν διέσωσιν.

Εωπρίους θεράποντας. διεργέτας θεο-
φρονας, κοσμοῦ καὶ δαμιδίου τοὺς θεῖας,
προθύμως πμῆσωμεν·

Εωφροσύνη τῆ ἡσυχίας. καὶ φρονήσει
κοσμοῦμεν. κοσμοῦ καὶ δαμιανός οἱ
θεοὶ, χῶσινα γάλλονται·

Ομοφρόνως οἰκῆσαντες, ὁμοφύχως ἀ-
σκήσαντες. ὁμοῦ τοὺς ἰάσεις βραβάειν,
ἡμῖν ἐπὶ δίδητε·

Τὼς ἀπρόσιτον τέτοκας. μετὰ σώματος
πάντα γινε. τὸ πάντα κόσμον φωτίζον,
αὐγαῖς τῆς θεότητος·

αλλ. Οὐρανοῦ.

Οὐ τέχνη, ἀνθρωπίνη ἐνθέω δ' ἐχάειπ.
Νοεμβ.

ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων ἐν-
δοξοί, διὰ τῆτο. καταχεῖρος, δι' ἡμῶντες
ὑμᾶς μακαρίζομεν·

Φιλία, πρὸς χν θεοφόροι συνδούμμοι.
πάντα κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεία
χάειπ. διὰ τῆτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελεσθῆναι
πανηγυρί·

Ως ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστή-
ματα. οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ὀκα-
τηφεία τῆ νοσημάτων. κορηννῶτες, δι-
φροσύνης πληρῶτε ἀναργυροί·

Ηαόνσε, καθάρων ἀπειργάσατο δ' ἀσπι-
να. ὁ καθάρωντος λόγος. ὁ τὸν θεῖον
οἶκον τῶν ἀναργύρων. μεγαλιώων, ἐν
σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε·

Κοιταίσι. ε. τ. Τῆς ἀτφαλῆς.

Οὐ τὴν χάειν λαβόντες τῶν ἰαμάτων. ἐ-
φαπλοῦσθε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκῃ·
ἰατροὶ θαυματουργοὶ οὐδοξοί. ἀλλὰ τῇ
ὑμῶν ἐπισκέψει. καὶ τῶν πολεμίων τα-
δράση κατεβάλλετε. τὸν κόσμον ἰώμε-
να ἐν τοῖς θαύμασι·

Οὐρανοῦ.

Ηαῖσιν συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ
λόγος, τ' σοφῶν ἰατρῶν. καὶ πάνσι γινώσκον
παρέχασιν. τῆ γὰρ ὑψίστου χάειν λαβόν-
τες, ἀοράτως τ' ῥῶσιν δωροῦνται πάντων.
ὁθεν καί μοι. διηγήσεως χάειν δεδωρίω-
ται, ὑμνήσας ὡς θεοφόρους. διαρέτας θυ-
καὶ θεράποντας. ἰαμάτων πλήθι παρέ-
χοντες. ἰαλγὴν ὄντων γὰρ πάντας λυτρεῖνται.
Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι·

*Μὲν νοεμβερίου. ἔχον ἡμέρας τετακτο-
τα. ἡμέρας ἔχει αἶρας, ἰ, καὶ ἡ νύξ, αἶρας
ιδ'. εἰς τὴν α', μνήμη τῶν ἀγίων καὶ θαυ-
ματουργῶν, ἀναργύρων, κοσμοῦ καὶ δα-
μιδίου, ὑπὸν θεοδότης τῆς εἰς αἰῶνα.*

Πεῖ καὶ παρήκαν γλῶ ἀνδρόγυροι δύο.
Πληρῶσιν ὡς πρὶν, καὶ παλιν γλῶ θαυμαῶτων
Πρῶτον ἀκεσορὸς φῶτε νοεμβερίου, ἐκ-
πλάτον ἐκ γῆς.

Οὐ τοιαῖοι, ἔλκον τὸ γένος ἐκ τ' ἀσπί-
α ιιιι δος

δος γῆς. πρὶς μὲν, υπάρχοντες ἑλλένες,
μητροὺς δὲ χειριστοῦς, πῶμα θεοδότης.
ἡς χηρείαν ἐκ τῆς αἰθρῆς ὑποσάσα, καὶ
αἰδαίας ἀκαίρε λαβομένη, πᾶσαν ἰδέου,
δρὸς τῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπέδουσε. Πά-
σης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρα γινόμενοι, ἔ-
λοιπαὶς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρειάν
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡσάσαν-
τ. θεράπευοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶ-
σαν μαλακίαν. Καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον
ἐπικερουῶντες, ἀλλὰ καὶ κτίνεσι. Διὸ οὐ-
δὲν ᾤδραπνος πῶμα λαβεῖν ἠέχοντο πώ-
ποτε, ἀλλὰ δωρεάν καὶ ἀμιοδίᾳ τεύχον-
τες. Οὕτω καλῶς ἑαυτὸν βίον διαπεργά-
νοντες, καὶ δόσε βῶς, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέν-
τες, κατετέθησαν τὰ πῶμα αὐτῶν λείψα-
να ἐν τῷ καλῷ μέρει φερεμένη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ ἁγίῳ μαρτυρῶν γυ-
μνασίων κυρταῖς, καὶ ἐκλιδῶν.**

Καὶ κυρταῖς, πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Πάσης πνοῆς πμῶσα καὶ μέγαν.

Τὸ πρὸς σὲ φίλτρῳ, σὲ ἐκκεκαυμένη.

Ιουλιανὴ καὶ σὶν ἐκπυρρὸς φέρεται.

Αὐταὶ ἠλθον ἐπὶ μαξιμίδου τοῦ βασι-
λέως. Ὑπὸν χερσὶν ἐν ἡ κυρταῖς ἐκ τῆς
τῆς κελύων ἐπαρχίας. ἡ δὲ ἐκλιδὴ, ἐκ πό-
λεως ῥωσῶν. Καὶ συλληφθεῖσαι ὑπὸ μαρ-
κίαν ἡ γέμονος, ἐδωκα καθεῖσαι, ἐκ
ἡγήσαντο τὸν χῶ. Ὅθεν ἡ κυρταῖς ἐξήρ-
ται τὴν κεφαλὴν, καὶ γυμνὴ ὑπὸ ἀτακ-
των στρατιωτῶν, τὴν πόλιν περὶ αἰγεται. Καὶ
ἀπαφθεῖσαι ἐν τῇ πόλῃ ῥωσῶν, μετὰ τῆς
αἰτίας ἐκλιδῆς, τῷ πρὸς ᾧ δίδωται. Ἐ-
πὶ τῇ ἐπληρώσῃ αὐτῇ ἡ μαρτυρία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ ἁγίῳ μαρτυρῶν, καὶ
ἀσδρῖς, δασίς, καὶ ἑτέροις πέντε.**

Συνὲς σωμαθλοῖς, τῇ ἀληθείας φίλοις.

Τέμνοσι καὶ σάειον, οἱ ψαῖδες φίλοι.

Οὗτοι οἱ ἄγιοι καὶ ἀγαθοὶ ἐν δαμασκῷ.
καὶ διάφοροι βασίνοισι ἐξεπαθόντες.
τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ ἁγίῳ μαρτυρῶν, καὶ
ἰωάννης ἐπὶ ποταμοῦ. καὶ ἰακώβου πρὸς βυ-
τίρρου.**

Συνὲς ἰακώβῳ τῷ θυτῇ χειρὸς ξίφους.

Ιωάννης ἠέγγεν ὁ χειρὸς θυτῆς.

Οὗτοι ὑπὸν ἤρχον ἐπὶ σταβρείου βασιλέως
πρὸς τῶν, τὴν τῆς πίστεως διδασκόντες λόγον,
καὶ ἀλείψαι γυμνασίου πολλῶν πρὸς δι-
σεβάν. Οἱ, καὶ κρατηθέντες ὑπὸ τῷ τοῦ
βασιλέως ὑπὸν ἤρχον, καὶ ποικίλοις βα-
σάνοις περὶ σπλήνσαντες, ὑπερὶν διὰ ξί-
φους ἐτέλειον. τῶν καὶ τοῖς αὐτῶν πα-
ραθεμένοι πνύματα.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ ἁγίῳ μαρτυρῶν, ἐξ
μὲν γέλδου.**

Ερμὴν γέλδου ἐκπληθεῖς βαφίω
πλάτης. **Σ**φαγίω ὑποσάς, βάπτεται
ἀσδρῖν κόχλω.

Οὗτος πρὶς μὲν ἔφυ, λίαν βίγλδου εἰς τῇ
ἔσω γότθων, ἀρεθνοῦ σὺν πατρί τῷ ἐθνή-
τυγχάνοντος. μυηθεὶς δὲ τὸν ὀρθόδοξον λό-
γον τῷ δαδῇ ἀνδρὸς τοῦ τῷ ὀρθόδοξων
ἐπὶ ποταμοῦ. καὶ τῷ πρὸς αὐτῷ, διὰ τὴν μετὰ-
βολὴν χαλεπήνδους ποικίλας ἦν οὗτος
ἐξ αὐτῶν, θαπείας ἐὶ βρεῖς δεχόμενος. Ἐ-
καθ' ἐκάστην τούτων αὐτῶν πρὸς αὐτοῦ
ἀκλινῆς ἦν ὁ παῖς ἐκ ἀκαταγώνιστος. Ὅθεν
στρεῖται μὲν, τῆς βασιλικῆς διαδοχῆς, καὶ
ἐρεῖται καὶ πόδας δεσμοθεῖς, εἰς τῇ ζοφώ-
δει ἐγκλείεται. Εἰς τῇ δὲ ἡ τοῦ παῖδος
ἔρετῃ, ἐπὶ τῇ ἐρέᾳ ἀποσείλας ὁ πῆρ πείθειν
ἐπεχειρῇ, μετὰ καλέσασθαι δοῦναι τῶν
μυηθῶν. ὁ δὲ, ἐκ ἐπείσθη, ἀλλὰ βδελυ-
ξάμενος αὐτὸν ἀπέπεμψεν. Ὅθεν πρὸς
σάτῃ ὁ πῆρ αὐτῷ, ἐν τῇ εἰρκτῇ ἐπὶ δὲ ἐμέ-
νος, ἀποτμήθηναι. Ἐξ ἡμοῦ, ὡδαὶ καὶ
μελωδαὶ ἀσωμάτων δυνάμεων, μετὰ
λαμπάδων, πρὸς τὸ σῶμα τοῦ μακαρί-
ερμηνί γέλδου καὶ ἀπέμπονται. καὶ τῷ ἐξ-
νον τοῦ θεάματος, ὅθεν πρὸς, εἰς ἀχαρι-
σίαν ἐκίνησε, τὴν δὲ σφαγίαν κατέπλητ-

τε, ἔσωετ' ἀρά τῃ, καὶ μετὰ μέλει αἰσθῆται
τῷ μιάσματι ἐβιάζετο. Οὐ πολὺς ὁ χρό-
νος, καὶ νότος ἐπ' ἐλθεῖται, πῶν αὐτῶν πινῶν ἀπὸ
λαυνε, καὶ καλεῖ λευκὸν, τὸν τῆς δυσεβεί-
ας ἔησκοπον, ἔτι νυν νεώτερον παῖδα, ἐξ-
χαδερὸν βασιλεῖα ἀναγορεύσας, ἀξιοῖ
τοῖς ἱεροῖς τελεῖται τὴν παῖδα οἱ, ἔτι μαρ-
τυροῦν ἐμμελὶ γγενδὸν παρθελεῖται. ἔ-
ταῦτα εἰπὼν θῆσκη. Π' ἐχαδερὸς δὲ τῆς ὁρ-
θοδοξίας τῶν ἀσέβων ἀδεξάμηνος, συνορ-
θοδοξῆν καὶ τὸ ὑπὸ ἡκού, ἐπέσει. ἔσκόπημοι
θεοὶ παρθενοῖσι ἐμμελὶ γγενδὸν συγχωρεῖ
ὑπὲρ τῆς δυσεβείας σφαγῆναι, ἔτι ἅπαν-
τὸ γένος τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἐσθίειται.

Ταῦς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείας ὁ θεός,
ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς ἀμήν.

Φ. Ψ. Σύντην, θεοκτεμενοι.

Ολοι θεοὶ, θεοφρόνως ὡφθητε, ὅλοι θεοὶ χα-
ρητικοί, τὸν γὰρ κόσμον διὰ θεόν, πάντα κα-
τελίπατε. ἵχνησιν ἐπομήμοι, τοῖς τῶν σφῆς πα-
νδοξοῖ, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν πατέρων θεὸν
καταγεραίρουσιν.

Ψηφύως ἱατροὶ πάντες, τῶν ἀδενούν-
των τοῖς πληγὰς, χειρουργαῖς ταῖς μυσι-
καῖς, πάσας θεραπεύετε φάρμακα σωτή-
ρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρρυσίμων, τῶν θεϊκῶν.
ἀνυμνοῦντες θεὸν τὸν ὑπερκύδοξον.
Ετέφει τῆς σφῆς, βασιλείας δέσποτα, καὶ
διαδήμα πλάμης, καὶ ἐκόςμησης δι-
πρεπῶς, σὺν ὑπερποθήσαντας καὶ λῶ-
τὸ ἀμήχανον, χεῖρ τῆς σφῆς ὡραϊότητος.
καὶ τοῖς πιστοῖς, ἀεργέτας κοινὰς τούτους
δωδέειξας.

Αναβλή, τῆς εἰς ὑψους πάλαν, φανερω-
θείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανδύπρεπης,
πύλη καὶ ὁλόφωτος, κόσμον καὶ ἀναγάζου-
σα μαρμαρυγὰς καθάρους, καὶ τοῖς
πιστοῖς, λαμπρὸν ἀειθαυμάτων πέμ-
πουσα.

Α. Μ. Εἰ καμίνω.

Αναστομῶντες τὴν πηγὴν τὴν θεοῦ δὲ ὅσον ἀγ-
οι, πᾶσι, ποταμὸς ἐκβλύζεται καθάρων,

ἱαμάτων ἀποπλύνοντες, παθὼν μιάσμα-
τα καὶ δαμόνων κακίαν ὁλεθρίαν.
Η ενδυρωμένη, τῇ ῥωσικῇ τοῦ πνεῦμα χαλεπῶς
σιν ἀδενούσι πάντες χορηγεῖ, ἡδυάς τῶν
ἀναργύρων σου, ἡ ἀξίεπαμνο. λόγε θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις.

Αγίος μόνος, εἰς ὃς ὁ ζῶν τὰς ἀγίας σου κό-
σμον, δι' αὐτῶν λυτῶσαι γὰρ τῶν δεινῶν.
Ρεφωτίζεις σὺν κραυγάζοντες, διλογη-
μήτος εἰς τὴν ναῶν τῆς δόξης σου καὶ τῶν
ἀβδὸς ἐκ τῆς ῥίζης ἱερός αἱ, σὺ ἀνέβλαστη-
σας αἴθος, τὸν χνὲν βλαστήσασα μαριὰμ.
τὴν αἰς ἀνθεσι τοῖς θαύμασι καθωρεῖσάν-
τα σὺν αὐτῇ ἀναργύρας φερόμεντας.

Φ. η. Εκαμίνω παρθε.

Η εκρωθείς κόσμος τοῖς ἱερπνοῖς, καὶ τῇ φιλαρ-
γυείας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὀνομά-
σθετε ὅφοι, τοῖς πᾶσιν ἀναργύροι, τῆς βοῶ-
σι, πάντα τοῖς ἔργοι, τὸν χνὲν ὑμνεῖτε. ἔτι
ἐνυψοῦτε, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.

Αιωνίς μέτοχοι ζωῆς, λεγόντες παρθέτως,
ζωῆς γὰρ τῇ φθειρομένης κατελίπατε τερ-
πνὰ, συμφώνως κραυγάζοντες, διλογεῖ-
τε πάντα τοῖς ἔργοι, τὸν χνὲν ὑμνεῖτε. καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.
Ρεψαί πάντας δεσποτα χεῖρ, δεινῶν ἀρ-
ρώστων, πρεσβείας τῶν ἀναργύρων.
καὶ ἀξίωσον αἰ, συμφώνως κραυγάζον-
σαι, διλογεῖτε πάντα τοῖς ἔργοι, τὸν χνὲν
ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας.

Εξηθότες πάντες οἱ πιστοί, ἔτι χαλεπῶς ἐν-
τες, οἱ τόκω λελυτῶν μοῖροι, μητροπαρθενο-
τῶν σφῆς, ἀπαύτως κραυγάζοντες, διλογεῖ-
τε πάντα τοῖς ἔργοι, τὸν χνὲν ὑμνεῖτε. καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.

Α. Μ. Χηρας ἐκτεπναι δαμίνω.

Ευμνοὶ πάσης ὡφθητε ἐχθροῦ, κακίας ἀ-
γχοὶ τῶν δεινῶν πνύματι, ἡμῶν γένος μοῖροι ἐν
δύμα σείας καὶ ἀφέσεως, κατασολῆ καὶ
τῶν δεινῶν ἀπαλλοτρίωσις, τοῖς βοῶσι,
πάντοι.

Υπάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον
ἰοὶ κατὰ μέθεξιν θεῶν, δαμιανέ κ' κοσμά.
πίσει ἡρόδομοι, πρῶτον κληρον νικῶ ὄρεα
τε πὴν ἐρεῖνον δόπολαυσιν. ἔ τ' ἴδ' θαυμά-
των πὴν φαιδραὶν ὄντως ἐνέργειαν. καὶ βοᾷ

Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον
αἰσίν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὴν ῥήκον πλύ-
νατε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν. καὶ τὰ ἐπώ-
δυνα ἄγχοι, φυγαδύσατε νοσήματα.
καὶ τ' ἴδ' δαιμόνων τοῖς ὀρμαῖς δόποδιώξα-
τε. ὡς περσάται, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπα

Ωδέσεται
κρίνα ὡς αὐθινοῖται. ὡς ῥόδα πύμα-
πῶσαι ἰόμοι, ἡμῖν ἐδείχθητε ἄγχοι, δύν-
διδου δόποτέμποντες. καὶ τ' ὄντως ἐ τ' ἴδ' πα-
θῶν ἀποδιώκοντες. τ' ἴδ' βοῶντων. πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον

Ηερεῖτε ὁ θάνατος ἐκ τοῦ. ζωνήν γ' ἔτεκες τὴν
ἐνυπόστατον, χρεῖσόν τὴν κ' ἄχραντε. τὴν
περσάταις τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὅδ' ἀναργύρας
ἰατροὺς βοῶντας δειξάτω. ἀλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον

Εἰ τὴν φαῖνλ' ἀλαμπάδα, καὶ μητέρα τοῦ
φωτός. τὴν ἀείληλον δόξαν. καὶ αἰωτέραν
πάντων τ' ἴδ' ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγα-
λυνόμενοι

Υμνοὶς τὴν ὁφλὼν δαδά, τοῦ φωτός τοῦ νοη-
τοῦ, ἀπασράπιουσιν αἰγλίω. καὶ φωπ-
σμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδόσαν, ἀπαύτως
μακαρίσωμεν

Πόσω ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιουῦτες τοῖς
πίστοις, καὶ σωματικῶν ἰατρῶν, πεπιδυμένοι
πάθη οἷα σωτῆρες. διὸ καὶ ἀνυμνεῖτε αἰεὶ.
ἰ θεοφειγγείς φωσῆρες, νοητῶς τὸν οὐρα-
νὸν τῆς σελήνης ἐκκλησίας, φωτοδοσίας
χρῶσι καὶ δαδουχοῦντες, ἀπαύτως κα-
ταυγάζουσιν

Υπό τῆς σελήνης τριαδῆς, ἡ θεόκλητος δαῖς,
χροθυρήν προσχέει, τ' ἴδ' ἰαμάτων πᾶσι
ταῖς χορηγίαις, τοῖς πόθῳ μακδρεῖσιν.

Εἰ τὴν τοῦ φωτός νεφέλῳ, καὶ ἀγίῳ κιβω-
τῇ. τὴν οὐροφῶν πύλῳ. τοῦ ἡλίου, ὡς θεὸν
ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμενον
Εὐαγγέλιον τῆς περσάτης νοσήματα π.

Ιδὲ δὴ τὴν καλὴν ἢ πῖτερ πόνον, ἀλλ' ἢ μόνον
τ' οἰκίεσθαι. καὶ ἀδελφῶν ἐν ὁμονίᾳ, εἰς
τόπους φωταυγῆς εἰς σκηνώματα, οὐρα-
νία, εἰς δόξαν ἀμαράντιν. οὓς ἐπαξίως
μακαρίσωμεν

Ως μέγιστος οὐρανός, τοῖς θαύμασι καθ-
ἐκαστῶ σεμνυνόμενος. εἴθε αἰεὶ ἰπιδη-
μοῦσι. κοσμά δαμιανέ ἀξιάγασοι τοῖς
ῥώσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως
μακαρίεσθαι

Εἡμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν μακάριοι, ἐν
τῇ μνήμῃ ὑμῶν ἄγγελοι. θεοὶ δόποτολοι
περσφῆται καὶ ὅσοι καὶ δικαιοὶ ἅπαντες.
μετ' αὐτῶν περσχαρῆς ἀσπλίζομενοι. ὡς ἐν
τοῦ κόσμου ἰκετόντες

Ηθεῖα δαῖς καὶ φωταυγῆς, ἀναργυροὶ. θεο-
φόροι πανσεβάσμοι. ἀφελον τ' ἴδ' ἀμαρ-
τημάτων, δόξασοντες βίβ' αἰπίσταδε. καὶ
πάντων τ' ἴδ' ἡμῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς δὲ φη-
μέσιν ὑμᾶς πάντες

Φωτὸς οἰκτιροῦν ἀγνή, γενήσθαι, τοῦ πᾶ-
πάντα καταυγάσαντος. ἔ φωτοφόρος
τὸς ἀγνῆς, δεικνύς τοῖς καὶ τ' σκότος ἐξαί-
ρεσιν. παιδῶν τ' ἴδ' ψυχοφθόρων ἐν πύμα-
ματι. ἄχραντε μόνῃ πολυύμνητε
Εὐαγγέλιον. Εὐαγγέλιον.

Ιὴν χάριν τ' ἴδ' ἰατρῶν, ἐκ θεῶν ἡληφότες, ἀ-
ναργυροὶ μακάριοι, τοῦ ἰατρῶν τοῖς νόθους.
ἔ θερεπείαν ἅπαντας, ὅδ' πῶς περ-
σρέχοντας, τῷ θεῷ ὑμῶν τεμνύει. διὰ τοῦ
το συμφώνως, μακαρίεσθαι ἀξίως, τὴν
σεπλίω ὑμῶν μνήμῳ.

Εκύπτας παναχραντε, τοῦ θεῶν θεὸν λόγον.
τῷ κόσμῳ τὴν σελήνην, ἐκτελεῖν τὴν πανσόφως,
οἰκονομίᾳ αἰετῇ. διὰ τοῦ ποτε πάντες,
ὑμνολογῶμεν ἀξίως, ὡς περσβόλουσιν
τοῦτω, λυτῶ θῆναι ἡμᾶς νόσων. καὶ παν-
τῶν

τρίων κινδύνων

τρεῖς. ὁμοιον

Επὶ τὸ σῶμα πάθος, καὶ πονοῖσα λυτρωταί,
ἢ σὲ ἀποθνήσκουσα, ὁδυρμηδὴν ἔδοα,
πῶς ταῦτα πάχεις ἡμέμου. καὶ φέρεις ἀδι-
κωκρεῖσαι. ἀλλ' ὁδυμνήσου τ' πάθος, τὸ
πάντων πᾶθ' καὶ θάλλον·

**Εἰς σὺν αἰῶνι. ἡ περὶ σωματικῆς. ἡ ψυχικῆς. ἡ δὲ
δ. καὶ ψυχικῆς σὺν δυο πρῶτους. καὶ
σὺν δυο διγίσι. ἡ χ. α. Αἰνατολίου.**

Πρὸ χάριν τῆς ἰαμάτων, ἐκ θεῶν ἡλιφότες
ἀναργύροις τοῖς πᾶθ' τῆς ψυχῶν καὶ τῆς
σωμάτων ἡμῶν, θερμῶς θεραπεύετε,
παῖκόσμοι ἀνδράγυροι. ὅθεν δὲ ὑμῶν χει-
ρὸς τοῖς πῶσις, τὴν δεδομμένην θείαν
χαρίζομενος φωστῆρας ἀπλανεῖς, ὑμᾶς
ἀναδείκνυσιν τῇ οἰκουμένη. αὐτὰς περὶ βί-
στατε, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν·

Εκ τῆς ἀνῶθεν προμηθείας, τὴν τῆς ἰαμά-
των ἀβυσσον, ἔξ' αὐτλήσαντες, πᾶσιν ἀ-
ναβλύζεται τοῖς πῶσις, τοὺς ἰάσεις ἀναρ-
γυροί. ὑπερφύως γὰρ, τῆς νοσούντων τοῖ
πᾶθ', ἐν χειρουργίαις μυσταῖς, ἐκ θη-
σαυρῶν τοῦ πνί, φάρμακα προπείθοντες
σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε. ὅθεν
ναὸς σεπτός γενόμενος, τῆς ζωαρχικῆς τριᾶ-
δος. ἐν ἡμῖν σαφῶς, τὴν καὶ τοικίδω ἐποίη-
σατο. αὐτῇ περὶ βίστατε, σωθῆναι τοὺς
ψυχὰς ἡμῶν·

ἡ χ. β. Γερμανοῦ.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῆς ἀγίων εἰς αἰῶνας.
Βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκκληρονομῆσαν. γῆν
καὶ λείψανα αὐτῆς δεξιαμένη, διωδίδω
διέπνυσε. δέλοι χειρὸς ἐργόνασι. καὶ ἱσκή-
νῶσαντες, εἰς ζωὴν αἰώνιον·

Ο αὐτῆς.

Ιατροὶ τῆς ἀσθενούντων. θησαυροὶ τῆς ἰα-
μάτων σελιὶ τῆς πῶσις, ἀναργυροὶ πα-
νοκλεεῖς. τὰς ἐν ἀνάγκαις κερδίζοντας. ἔ-
οδ' ὡς μὲν ἰάσαθε. σὺν τῇ θεῷ ὅτι ἵκε-
τ' αὐτῇ θεὸν τὸν ἀγαθόν. λυτρώσασθαι
ἡμᾶς, τῆς παρίδων τοῦ ἐχθροῦ·

Δόξα. ἡ χ. δ. ἡ φάριους.

Ηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἄγιοι ἀναργυροί.
τοὺς ἰάσεις παρέχετε, πᾶσι τοῖς δομῆτοισι.
ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοῦσιν, πῶς
τῆς ἀοιναίου πηγῆς τοῦ σῶσαι χειρὸς.
γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ κς, ὡς ὁμοζήλους τῆς
ἀποστόλων. ἰδοὺ δὲ ἔδωκα ὑμῖν τὴν ἔξου-
σίαν καὶ τὰ πνομάτων ἀκαθάρτων. ὥστε
αὐτοὶ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν
νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς
προσάγμασιν αὐτῶν, καλῶς πολιτ-
ταῖς μὲν. δωρεῶν ἐλάβετε, δωρεῶν παρέ-
χετε. ἰατροὶ ὄντες τοῖς πᾶθ', τῆς ψυχῶν
καὶ τῆς σωμάτων ἡμῶν·

Καὶ νῦν, ε. Ἐδωκεν σημεῖον.

Χαῖρε κατὰ φύσιν. χειρὸς δὲ κατὰ νό-
μα. χαῖρε κλίμαξ οὐρανῶν. χαῖρε τοῦ κειμή-
λιον τοῦ πνί. χαῖρε τοῦ πνί. χαῖρε τοῦ πνί.
τῆς ἡθροῦς, τῆς θείας, δόξης. χαῖρε τοῦ καὶ
χημα. τοῦ κόσμου καὶ σαρκοῦ. τῆς πῶσις
κόπων ἀνάκλησις. ἡ σκλήνη ἡ οὐλόφωτος. ἡ
ἀγία καὶ πάγκαλος·

Επεὶ μὲν βλεπόμενα. καὶ τὴν πλῆθυνσιν ὁρῶν
τόμῳ. ὑπὸ λόγῳ ἡ πάντα γινώσκων. χν
τὸν φιλάγον. ἐκλαμε βοῶσα. τι τοῦτ' ἡμέ-
μου. τίσις ἀχάριστος λαός, ὅντοι ποδίδει,
ὅντοι πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς ἔσπιδι
δεῖς με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. κα-
ταπλήθωμαι ἀσπλάχνε, σὺν ἐκούσιον
σαύρωσιν·

Εἰς τὸν. ἡ. π. ὁκταῖχου.

Δόξα. ἡ χ. δ. ἡ φάριους.

Ις μὴ θαυμάσῃς τὴν μὴ δόξαν. τὴν μὴ ὑμνή-
σαι πῶς, τῆς ὁφῶν, καὶ ἐν δόξῳ ἀναρ-
γύρων θαυμάματα. ὅτι καὶ μετὰ τῆς ἀγίας
αὐτῆς μετὰ σῶσιν, πᾶσι χορηγοῖσι τοῖς
προσρέχουσι πλῆσθως τοῖς ἰαματά, ἔτι
τίμια, ἔτι ἀγία λείψανα αὐτῆς, βεῖςσι
τῆς χάριν τῆς ἰάσεων. ὡς οὐκ ἀγία. ὡς πῶσις
καρπῶν. ὡς ὁφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ θεῶν δόθει-
σις ὑμῖν χάρις. διὸ ὑμεῖς ἀσωμεν τῆς
διεργεῖται θεῷ, πῶς ἀναδείξαντι τοῦτους. ὡς
ἰατροὶ

ιατρειάν τῆς ψυχῶν ἐν σώματι τῶν ἡμῶν.

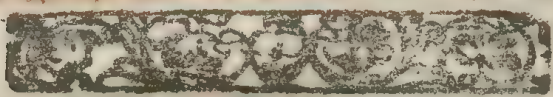
Καὶ μὲν οὖν. Οὐ αὖτε.

Δέσπονα πρὸς δεξιὰς, τοὺς δεξιὰς τῆς δού-
λων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάντων
δυνατέων καὶ θλίψεων.

εὐοὐ. Οἱ μὲν τυρέσου καὶ.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν, τὸν ἐγρήγορον
πᾶσι διδουῖτα, ξύλῳ ὑπνώσκειντα. ὅπως
οὐ πάλαι, ἐκ πῶτα βάσεως καρποῦ,
ὑπὸ ὀλεθρίᾳ ἀφ' ὑπνώσκεινται. θείαν καὶ
σελὸν ἐγρήγορον. πῶτα γὰρ ἡ παρθένος, ἔλε-
γε θνητῶν δέσποιναν, καὶ μεγαλύνουσαν.

*Εἰς τὴν λειψυρίαν. τυπικῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ
κακίου τοῦ ἀγίου. γ. Καὶ εὐ. ὁ ἀποστα-
λας, καὶ τὸ ἀγαλλίον. Κοινωνικόν.
Εἰς μεμνημένον αἰώνιον.*

Τὸ αὐτὸ μὲν. ὁ ἀγίου μαρτυρῶν, ἀ-
κινδύων, ποταμῶν, ἀφθονίαν, ἐλπίδα φέρει,
καὶ ἀκινδύων. εἰς τὸ καὶ ἐκείρα ἔσται
μεῖς. καὶ ψαλλομεν ᾠδὴν, ἡ χάρις.

Ὡς ἡμῶν ἐν μαρτυρίᾳ.

Πὸ πέντε ἐλθόντων σου ταγμα, τῆς μαρτύρων
ἐμνήσωμεν. τὸν ὁφόν ἀκινδύων καὶ πηγά-
σιον. ἐλπίδα φέρει ἀφθονίαν. ἔσται δυνε-
πόδισον, τὸς ἡμῶν ἀθλητῶν, καὶ θεομῶν
αὐτῶν πηγάς. οὐ πηγάζοντες, ἀνεμπό-
δισον χάριν. ἔσται ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύ-
ων τοῖς ἀσέβειαι πειράζοντες.

Οὐκ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύων. ἔσται
ἐλεβήτων βράσματα, ἐγὼ χάσμα λα-
εὐδὲ θνητῶν τὰ σώματα, χωρεῖται δεδύνη-
ται, τὸς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ, τὸν ὑμῶν καρ-
τερόφρονες. ἡμῶν ὁπτα, πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύτως, ἐν ὁρῶντες. καὶ αὐτὸν μόνον ποθεῖν
τες. οὐκ δυνεμῶν ἐπεσώσασθε.

Οὐκ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύων. ἔσται
ἐλεβήτων βράσματα, ἐγὼ χάσμα λα-
εὐδὲ θνητῶν τὰ σώματα, χωρεῖται δεδύνη-
ται, τὸς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ, τὸν ὑμῶν καρ-
τερόφρονες. ἡμῶν ὁπτα, πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύτως, ἐν ὁρῶντες. καὶ αὐτὸν μόνον ποθεῖν
τες. οὐκ δυνεμῶν ἐπεσώσασθε.

τῆς ἐν τῇ κακώσεως. τῇ θεόφρονι, πρὸς
θὺ παρρησία, κεχηρημένοι. ἔσται παθεῖν
δὲ φημι. τὸν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δέσπονα. ἡ χάρις. Αἱ τῶν

Εἡμερῶν ἡ πενταυγίης, τῆς μαρτύρων ὁ μὴ
γυρεῖ, ὡς σελασφόρων ἀσέβων σιωπῶν
οὐκ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύων. ἔσται
ἐλεβήτων βράσματα, ἐγὼ χάσμα λα-
εὐδὲ θνητῶν τὰ σώματα, χωρεῖται δεδύνη-
ται, τὸς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ, τὸν ὑμῶν καρ-
τερόφρονες. ἡμῶν ὁπτα, πρὸς αὐτὸν γὰρ
ἀπαύτως, ἐν ὁρῶντες. καὶ αὐτὸν μόνον ποθεῖν
τες. οὐκ δυνεμῶν ἐπεσώσασθε.

Καὶ οὖν. Ὁ λην ἀποθέμεται.

Εἡμῶν κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας.
ἔσται γὰρ δέσπονα, ἐν γαστρί χωρησα-
σα τὴν ἀχάριστον. χαλεπὴ κλιδωνος, πρὸς
εὐδυνῶν λύτρωσαι. καταιγίδος πῶτα
σεων, κόρη ἔσται δέσπονα. τὸν ἀμαρτωλὸν μου
ἐρηρῶντα, τὸν ἐλάττω καὶ πάλουσα,
τῆς ἀμαρτωλῆς πῶτα ἀξίως, τοὺς ἐπανα-
στάς, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου ἀγνὴ. ὅπως
ἀπαύτως δοξάζωσθε, τὸν ἀεὶ μακάριον.

εὐοὐ. Οὐ αὖτε.

Πὸν ἀρῶν τὸν ἴδιον, ἀμῶν ἡ ἀσπίδος πάλαι,
καὶ ἀμῶν δέσπονα, ἐν γαστρί χωρησα-
σα τὴν ἀχάριστον. χαλεπὴ κλιδωνος, πρὸς
εὐδυνῶν λύτρωσαι. καταιγίδος πῶτα
σεων, κόρη ἔσται δέσπονα. τὸν ἀμαρτωλὸν μου
ἐρηρῶντα, τὸν ἐλάττω καὶ πάλουσα,
τῆς ἀμαρτωλῆς πῶτα ἀξίως, τοὺς ἐπανα-
στάς, τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου ἀγνὴ. ὅπως
ἀπαύτως δοξάζωσθε, τὸν ἀεὶ μακάριον.

δουμνωσου τὴν ἀφάτον, λόγε συγκα-
τάδασιν ~

Εἰς τὸν εἰχλὴν, τῆς ὁκτωήχου.

Δόξα. ἤχος, β'.

Α ὦτε αἰαλλιασώμεθα τῶν κατὰ τὴν μνήμη
σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ὡς φιλέοργοι. δαί-
τε διφρημώσωμεν αὐτοὺς, μυστικῶς ἐγκα-
μιάζοντες. χαίροις ἀκύνει, χαίροις
πηγάσι, χαίροις ἀνέμποδισι. χαίροις
ἐλπιδοφόροι χαίροις ἀφθόνιαι τὴν πλάην
τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες. καὶ χὺν
τὴν ἐν μέσῳ τῆς σαδὸς, τρανῶς κηρύξαν-
τες. διὸ παμμεκαρεῖσαι καὶ πολὺαθλοὶ,
μὴ παύσητε πρὸς βόειν, ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν ~

Καὶ νῦν, σ'. οὐ αὐτὸς.

Ι ὦ, πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθη-
μι, μήτηρ τῆς φαντός. φύλαξόν με ὑπὸ τὸν
σκέπην σου ~

σρὸ σ'. Ὅτε ἐκ τῆς ἐξύλυνσε.

Ζ ὦλω, τῆς σρὸς σε ἰησθ. πρὸς δουαρτηθῶνται
ὄρωσα, ἡ ἀπὸ φρογὰμος. ἐκλαμει καὶ ἐλεγε,
τέκνον γλυκύτατον. ἵνα τί ἐγκατέλι-
πες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνῳ φῶς ἀπὸ
οἶτον τῆς πρὸς ἀναρχοῦ πρὸς. αὐτοῦ σου. καὶ
δοξάσῃ ὅπως. δόξης ἐπὶ πύχῳσι θεί-
ας. οἱ πατὴρ θεία πατὴρ σου δοξάζοντες ~

Τροπαίον. ἤχος, β'.

Α θλοφόροι κυ, μακαρία ἡ γῆ ἡ περικυβητοῦσα
τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἄγαυαι σκηναὶ
αἰδέξαι μὲναι τοῖς σώμασι ὑμῶν. ἐν σα-
δὶ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθραμβάσατε. καὶ
χὺν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς
ἀγαθὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι δέόμεθα
τοῖς ψυχῇς ἡμῶν ~

Εἰς τὸν ὁρθρὸν, μζ' τὸ πωμὸν διὰ τοῦ χολογίου.

Οἱ καθεὶς τῆς ὁκτωήχου καὶ τῶν αἰγίων,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ι αἰς σαῖς λιταῖς με μαρτύρων πληθὺς
σκέπε.

Φα. ἤχος, δ'. Αὐτοῦ τὸ εἰμῶμα.

Ι εἰάδος ὑπὲρ μαχοι, τῆς παναγίας πα-

νόλβιοι, συμφώνως ἐδ' εἰχθητε πρὸς συ-
νηταί τῆς σεπτής. καὶ παρὶς αὐτῆς, τῶν θρόνων
τῆς τριάδος. θερμοὶ αὐτῶν πληπτορες, τῶν
πρὸς ἐσχόντων ὑμῖν ~

Α κύνειον ἄγιοι, ἀνέμποδισι πηγάζετε,
τὴν χάριν πρὸς ἐνέμοντες, τοῖς πρὸς οἰσι
σῆς. πάντα κύνειον ἐπᾶσαν ἀθυμίαν.

Ι καὶ ἄλλῳ ἐπὶ τῶν ἐσθλῶν, καταπρᾶυνόντες.
χὺν τὴν ἀνίκητον, περὶ ζωστῆρι αἰγίοι.
σαρκοῦ τὴν ἀδελφείαν, οὐκ ἐλθούσας.

ὁ λλάπλητον τὸ φρόνημα δεινυῖτες.

πυρὸς καὶ κολάσεων, κατεβλήθησατε. σ'.
ὕμνη θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίοις καθήμε-
νον, ἀγκάλας ἐβάστασας, σάκεα γυνό-
μῳν. σὺ γὰρ πέφλωας, ἐκ πάντων τῶν
αἰώνων. δοχεῖον ἐπάξιον, τῆς παντοκρά-

τορες ~

Οὐκ ἐν σοφία.

Ε τερασθεῖτες, τῆς χὺν τῆς διωάμει πανάρε-
σαι. διδοῖα σαθρὰ διὰ πυρὸς τε, καὶ ὕδα-
τος. ἀθλῶντες δηλῆτε, πρὸς τῶν ἐν ἡμῖν.

Α ῥεαγεία τῆς τῶν μελλόντων ἐλπίδι νουθε-
μῳν. τῶν παρὸντων ἀλγυνῶν, ἀνδραιο-
τατῶ φρονηματι, παισὶ δόξοι μαρτυ-

Ι ρες, κατεφρονησατε ~
σα φρονηματι, τοῖς τῶν νεοκρίμας πα-
νθροῖμοι. ἀπονοίας πρὸς σικῆς, τὸ πῦρ σβεν-
νυῖτες ἐφάνητε. τῆς θρόσῳ τῆς πρὸς, πέρι
χεομῳν ~

Ε ἐπρὸς ἀσίαν. ἀσφαλῆ θεομητορ κεκτήμε-
θα. τοῖς ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ἀναπρᾶντες σω-
ζόμεθα. πρὸς σὲ καταφύγοντες, ὡς
φρυγόμεθα. Οὐκ ἐν σοφία.

Ι καὶ ἤχος, πη. Καταπλάγνισαν
ατεπλάγνισαν ποτὲ, τῶν ἀνομοιῶν οἱ
λαοὶ. τὸ πῦρ τοῦ πρὸς τῶν ψυφῶν, βλέποντες
μαρτυρες ὑμῶν. καὶ τῶν πρὸς τῶν ἐκράυ-
γάζον. δοξασοι καὶ παντοδυνάμει, σὺ γὰρ
θεὸς καὶ ἐκ ἡδ' αὐτῶν, πλὴν σου, θν' ἔτερον.
ὁ ἐνεργῶν πρὸς ἀδοξασαυμάσια, ἐν τοῖς αἰ-
γίοις σε μαρτυσιν. αὐτῶν πρὸς βείαις, σῆς
τῆς κόσμῳ, φῶς σου σὺ ὑμνοῦντας σε.

Δόξα.

Δεξά. ἤχος. η̄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Ακινδύνως, τὴν δρόμον τὴν δισεβῆ. ἐν σαδὶ
ἀθλήντες οἱ δικλείς. ἐλπίδι διώκοντες, τῇ
σεφάνων ῥωννύμεναι. σὺ γὰρ ὑπεναιτίες,
εἰς τέλος, ὤλεσαν. ἀνεμποδίστως τὴν νίκην
αὐτῇ προαιώσαντες. ὅθεν καὶ ἀφθόνως,
τοῖς αὐτοῖσιν ἐν πίσει, πηγάζουσι πάντοτε,
τὴν πληθὴν τῇ ἰατρῇ. οἷς ἐν πίσει βοήσω
μῦν. περισβύσατε χεῖρ τῷ θεῷ, τῇ
παισμάτων ἀφῆσιν δωρησάσθαι. τοῖς ἑορ
τάζουσι πότῳ, τὴν ἀγίου μνήμην ὑμῶν.

Καινὴ. η̄. Ομοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σοὶ γασεῖ, συλλα
βῶσα ἀφλέκτως, μήθε θεῶ. τῷ κόσμῳ ἐκίη
σαι, τὴν τὸν κόσμον κατέχουσα. ἐν ἀγκά
λαις σιμῶντες, τὴν πάντα σιμῶντες. τὸν
πεποδοτὴν πάντων, καὶ πλάσω καὶ κν̄.
ὅθεν δυσωπώσε, παναγία παρθεῖς, καὶ
πίσει δόξαζώσε, τοῦ ῥυθιζομένου πᾶσι
των μὲν, ὅταν μέλλω παρῆσθαι, πρὸ
πρωτοῦ τοῦ κτίσους. δέσπονα παρ
θεῖς ἀγῆ, τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρη
σαι. καὶ γὰρ δυνάσαι ὅσα θέλεις πανά
μωμει.

εἰς. Ομοιον.

Τὸν θεὸν ἐδέσποτον καὶ λυτρωτὴν ἡ ἀμνάς
θεωρεῖται ἐν τῇ σαρρῷ. ἀδικῶς κεντρίομενον
θρηνῶδες ἐβόαι. ὁ μὲν κόσμος διφραῖ
νεται δὲ χόμῳ, τῷ λυτρωτῇ. τὸ δέσπονα γ
χνα μὲν φλέγονται, ὁ ῥῶσις σαρρῷ νεκρῶ
σιν ἡντὶς ὑπομῶντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.
θεῶ ὑπεράγαθῃ, ἀνεξίκακῃ κέ. πῦ ἐλέους
ἡ ἀβύσσος. ἀλλ' ἀνάστηθι. ἐκ τῇ νεκρῶν.
καὶ λυτρώσαι τὴν κοίμην σου ἐν πάσι
πρὸς ἰατρῇ, ὡς θεὸς παιτοδυναμῶ.

η̄. Ομοιον. Ομοιον. Ομοιον.

Αμπερυνόμηναι τῷ κάλλει, τῇ ἀείσει ἀθ
λήσεως. φανοὶ λαμπήρες, μάρτυρες χει
σοῦ δυνεδίνχθητε. φαινοπαταῖς ἀκτῖσι,
καταυγάζοντες. σὺ κραυγάζοντες, δό
ξα χεῖ τῇ δυνάμει σου.

Τλασθῆμεν τ' αἶμα, τῇ μαρτύρῳ γεγρή

ται. καὶ θύωδες αἱ, ὅπως τῷ θεῷ καὶ θέρω
σις. ἀνεμποδίστως διδῶσα, τὴν ἀκινδύνον.
ἀναβύσσαν, πᾶσι πηγὴν τῇ ἰατρῇ.
Ποικίλων περισβύσαντες καὶ κινδύνον
τὴν ἑφοδον. ταῖς ὑμῶν περισβύσαις, ταῖς
πρὸς τὴν χν̄ διεκρυσάσθαι. τῇ ἐκτελεσῶ
των ἐν πίσει, τὴν πανίερον. καὶ πανίερον μνί
μην ὑμῶν ἀξιάγασαι.

Ανατρεψάμεν τῇ πλάνῃ, τῇ εἰδῶν τὸ
ἀθεόν. τοῦ θυτῶν. τῷ ζωοποιῶν ἐίερ
γῶν. ἐπὶ τῇ ἐκκλινούσῃ, ἐκκραυγάζε
τε. ἀφῆσθαι δόξα χεῖ τῇ δυνάμει σου. ἡ
χρυσότατον ὁ πλῶν, κατ' ἐχθρῶν πρὸς
βαλλόμεθα. δυσχερείας πάσης, καὶ τῇ
χαλεπῶν περιστάσεων. ἀποσεισάμεθα
βλαβὴν καὶ τὸν κλιδῶνα. τῇ αἰρέσει
μῆρθεο διαφύγομεν.

η̄. Ασεβῆς ὁ χυτῶν.

Εαυτὸν ἀφθόνι. περιστάσεις τῷ. κδο
τέρως τὴν τυραννικῶν, διελέγξας ἐν δόξῃ,
γνώμην τῷ ἀθεόν. καὶ φωνῇ προσεδρα
μες, τῇ τῇ πίσει γητόμῳ.

Πηθεῖς ἀφθόνι, τ' παῖδες τῇ χυτῷ διὰ
τῶν τὴν κεφαλῇ, ἀπειμῆθαι ἀείσει.
καὶ πρὸς τὴν ἀληθειαν, διφραῖν ἐσ
πῶσαι, καὶ ἀθανάτοι δόπολασιν.

Επὶ τὴν ἀσάλατον. ἐλπίδα σπρεχθεῖς. καὶ
τερπνῶν τῇ ἡτῇ τῇ γῆς, κατὰ πῦσιν πάν
σοφει, ἐλπίδι φέρε ἐπὶ ἐρωτῇ, τῇ ἀ
χεῖντου ἀραιότητος.

Πακαρίας λήξεως, ἀφῆσθαι τερυφῆς ἐν
σκληρῇ τῇ ἐν οὐρανοῖς. ἡμῶν ἐν δό
ξε μάρτυς ἀκινδύν. ἀκλινῶς γὰρ ἑδρα
μες, σὺ τοῖς δρόμοις τῇ ἀθλήσεως.

Ανατείλας ἡλίου, ἐκ τοῦ ὀνοματῇ. πληγῶν
τῇ μαρμαρυγαῖς, τῇ αὐτῇ θεότητος, πᾶ
σιν ἐφῆπλωσε. ἡ καὶ δέσπονα, διὸ πάντες
σε δόξαζομεν.

η̄. Ομοιον. Ομοιον. Ομοιον.

Εόντων, τ' φθαρτῶν παριδόντες τὰ ἀφ
θάρτα. κατὰ τῇ βλέπειν, περισ
μῶν

μῶν ἔμψυσα δὲ ἐκ κινδύνων. τὸς ἐν τῷ σῶματι,
ὑμᾶς προσκαλεσάμενος αἰνέτητοι: ~

Τριαδός, τῆς ἀρχικῆς παμνύδοξοι μαρτυ-
ρῶν. τῆς χαλεπῶς δεδεμένως, καὶ φρου-
ραῖς ἀφυκτοῖς κατεχομένους. διαλύσαι,
ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις ἀπὸ λαυχιζήντες: ~

Υπόσῃ, ἐαυτὸς παραδόντων εἰς θάνατον,
ἀθανάσιος σῆρ μου, οἱ γενναῖοι ἔτυχοι ὁ
σωτήρ. τῶν ἐν ζαλῇ, καὶ συμφοραῖς καὶ
θλίψει γεγόνασι: ~

Τῆς μου, τὸ τῶν πταισμάτων κόρη χειρό-
γραφοι, τῆς σιωπῆς με λύπης ὁ πα-
θεῖν τῶν λυσιμ χορηγούμενη καὶ τηρούσα,
διημεκῶς ἀλώμενον δεσποίμα: ~

Ο ἑρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς οὐμένης καὶ. ἡ ἐκκλη-
σία βοᾷ σοι ἐκδοιμόντων λυθροῦ κεκαταρ-
μμένη. τῶ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλάρας σε, ρά-
σατι οὐματι: ~

Κορτάκιον. ἡ χεῖρ, δ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ σωρῶ.

Τῆς τριαδὸς καλλοῦ λαμπρυνθεῖσα. ἡ
πονταγωγὴ τῶν ἀθλητῶν θεία φάλαγξ,
ταῖς τῶν τυράννων ἡμῶν δειμᾶς προ-
σβολαῖς. ἀφθοροῦ ἀκίρδιον, ἀνέμπος δι-
στομ χάρις. ἀπασί πηγάζουσα, τῇ ἐλπίδι
ἐνθέρως. τοῖς προσέσι ποθῶ δίδωμι τῶ
παύτῳ κτίσῃ χεῖρ τῶ θεῷ ἡμῶν: ~

Ο οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν, τῶ ρείθρῳ τῇ
ἐλέους, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, ἀσπόμε-
ξοι οἰκτίρμον. ὁ ἐν φωτὶ αἰλαμπεί, αὐ-
γασοῦ ὑμνήσαι. τὸν πονταῖον χορὸν,
μαρτύρων σου ὁμῶν. ἀκίρδιον καὶ
θεῖον πηγάζον. σωὲν ἐλπίδι φόρῳ ἀφθο-
ρίῳ, τὸν γενναῖον ἀνέμπος διστομ. τοὺς σεπ-
τὸς ἀθλοφόρους. οἱ πᾶσαν προσβολὴν
βασάνων ἀνδρείως. τῇ ἀγάπῃ σαφῶς
φρὸ φάτῳ λόγε. θύμα λογικὸν προσήγα-
γοῦ ἐαυτὸς σοι: ~

Τῶ παύτῳ κτίσῃ, χεῖρ τῶ θεῷ ἡμῶν.

Τῶ αὐτῷ μῶνι, δ. Ἀθλήσεις τῶν αἰγίων
μαρτύρων. ἀκίρδιον, πηγάζον. ἀφθορίαν,

ἐλπίδι φόρου καὶ ἀνέμπος διστομ. **ἡ.**

Ακίρδιον πῦρ τῆς δειλοπύους τέτταρας.

Οὗ μὲν τὸ πῦρ ἐκτεμεν. ἐκ δὲ τοῦ ξίφους.

Δύτῳ ἀφθορίῳ καὶ τέτταροι πῦρ ἀορ
ἄθλος.

Οὗτοι οἱ αἰγίοι. τῆς πόρῳ γῆς ὁμῶν. καὶ
τὰ πρῶτα παρὰ σπινθέρῳ βασιλεῖ προδ-
σῶν φόρον τῶν, τῶν ἀνέμπος ἀκίρως ἐκ-
κτιρητο. Συλλήφθον τὸν ἔμ τύπον τῶν
κρεμασθέντων, ὁ τὰς πλάρας πυρὶ κα-
ταφλέγονται. Ἐπεὶ δὲ βλασφημῶν ὁ βα-
σιλεὺς εἰς χεῖρ ἤρξατο, ἀφθορίαν τῶν κα-
ταδικάζουσιν οἱ αἰγίοι. ὁ αὐτὸς λύσει. Καὶ
ὁ πῦρ κραυγῶν σιδηρῶν, πεπυρακτωμέ-
νων ἀπλοῦται. ὁ ὄμβρος καταρρα γοῖ-
τος, ἡ φλόξ σβέννυται ὁ τῶν δὲ αἰγίων
μα, ἀνέμπος καταβάλλει. διὰ τῆς ὑποχα-
λῶνται λέβητος μετὰ τοῖς μολύβδῳ καχλαζο-
πος, καὶ ἀνέμπος μείγνεται, ἀφθορίαν
πρὸς τῶν χεῖρ ὁ πῦρ τῶν τῶν τῶν
ὁ καὶ παραχρῆμα τῶν κεφαλῶν ἀφθρε-
θῃ. καὶ ἐν βοῇ τοῖς θηλαῖοις βληθέντων,
καὶ τῇ θαλάσῃ ῥιφόντων ἀνέμπος ὁρμα-
Καὶ τὸν ἐλπίδι φόρον πρῶτον ὅρτα τῆς
συγκλήτου, πρὸς τῶν εἰς χεῖρ ἐκκαλουμένων
τῶν, μετὰ ἑτέρων ἑπτακισχίλιων. οἱ τῶν
ταῖς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Οἱ δὲ περὶ
ἀκίρδιον. πηγάζον καὶ ἀνέμπος διστομ,
εἰς ὁδὸν ῥιφόντων μετὰ θηρῶν. καὶ
ἀνέμπος διαμείγνεται, τῶν μητόρῳ τῶν
βασιλέως, πρὸς τῶν τῶν καθεύκοντων.
ὁ δὲ καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθέντων. τέλος
ἐδέξατο τῆς ἀθλήσεως: ~

Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, οἱ ἀπὸ τῆς συγκλήτου βα-
λῆς αἰγίοι, ἐξίφει τελευτῶν.

Συγκλητικοὶ ποθεῖντες ἀφθορίαν γέρας
Συγκλητικὰ τμήματα ἀφθονοῦ γέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμῶν, τῇ αἰγίων μαρτύρων. ἀνέμπος
εἰς, ἀγαπῶν καὶ λοιπῶν αἰγίων οἴκῳ. **ἡ.**
Τὸ πῦρ ἀνέμπος κατὰ τῶν τῶν δέκα.

Πρὸς τῶν ἀνέμπος λῆξιν, ἡμῶν οἰδέκα.

Οὗτοι ὁ πῦρ ὁρμαίνοντες ἐν σελαιγείῃ,
ὁ πῦρ ὁρμαίνοντες ἐν σελαιγείῃ. ἀνέμπος
πρὸ

πὸ ἀνξαμὸν ἀρχοῦτος τῆν πόλεωσ, ἔ μαρ-
κελλου δὲ κός, καὶ μαρκε τοῦ ἀρχιολαῦ.
καὶ ἀνυπόβλητοις βασιμαίοις ὑποβλη-
θαῖτον, πυρὶ παραδιδόμτοι. ἐν ᾧ Σταῖ
ἑαυτῶν ψυχὰς, τῷ θεῷ παρέδοντο: ~

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεσ-
βυτέρου μαρκιανῆ τοῦ ἐν τῇ κύρῳ.**

Οὗτος ὁ ὁσπος πῆρ ἡμῶν μαρκιανός, πατρί-
δα μὲν ἔχε τὴν κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν
ὀρηνμον. Καταφρονήσας γὰρ τῆς τοῦ γένους
περιφαιίας. τῆς ὀρηνμου καταλαμβά-
νει τὸν ὀμφαλὸν καὶ σμικρὸν οἰκίσκον δε-
μά μῆκος, ὡς μόρον τὸ σῶμα καλῆναι σ-
θαι. καὶ τελεχίμοις ῥά κεισιν αὐτὸ πῶριθεῖς,
καθεύδον ἑαυτὸν ἐκείσε σιτῆιον δὲ λῶ αὐ-
τῷ ἐκάσθη ἑσθόρα, ῥεῖς ὑγίαι ἀρτῶν, καὶ
ὑδὼρ ὀλίγον πρὸς τὸ ζῆν. Χρόνῳ δέ τιμος
διεληλυθὸς, δύο φοιτητα ἐδέξατο,
καλύβας μικρὰς πῆξαπτας. οὗτος οὐδὲ
μακάριος, αἰετὶ γε κλεισμένος ὢν, οὐδέ-
ποτε λύχμον ἐκτίσας, ἀλλὰ φῶς θεῶν
πῶριέλαμπον αὐτὸν ταῖς μυξίς τῆν σῶ-
θαι τῶν γραμματῶν ὑπεδείκνυσιν, ἔχε
γὰρ μικρὸν ψαλτήριον σῶν αὐτῷ. Καὶ
ποτὲ δὲ μεγίστου δράκοντος προκίψα-
τος ἐκ τῆς πλησίον ὀρηνμου, καὶ ὀλεθροῦ ἐ-
στῶταπειλουῶτος, οἱ σωμασκηταὶ ἐθρονή-
θισαν. Οἱ δὲ ἅγιοι, τῷ μὲν δακτύλῳ
τὸν ἐρὸν προετύπωσε, τῷ δὲ ῥόματι τὸ
θελίον ἀνεφύσησε, καὶ ὡς πῶρ καλαίμην ὑ-
πὸ πυρὸς, οὕτω τὸ θελίον ἀνθὺς εἰς πολ-
λὰ διελύθη. Φλαβιανὸς ποτὲ ὁ τῆς ἀν-
τιοχείων πρόεδρος. Σὺ δὲ τῆς κύρης ὑπὸ σκῆ-
πος, καὶ ἐτόροί τιμῶν ὑπὸ σκῆπῳ ὑπὸ σκῆ-
μοίτε καὶ λόγοι, ἀσπελθόντων πρὸς αὐ-
τὸν καὶ πολλὰ παρακαλέσαντων, ἔτι δὲ
καὶ τῆς θείας γραφῆς πλείστα καταμτλή-
σαντων εἰς αὐτὸν, εἰς τὸ ζῆλθεῖν ὡφελίας
οὐκ ἐκὼν πολλῶν δὲ ἀκῆσαι ἠνέχετο. Πολ-
λὰ δὲ Σὺ ὑπὸ διαφόρων αἰρέσεων ὁ θω-
μαστος ὅςτος ἀνὴρ μετέβαλον εἰς τὴν ἀλη-
θῆ καὶ ὁρθόδοξον τῶσιν. Ποτὲ ἡ αὐτῇ ἀ-
δελφῇ, ἐκ τῆς πόλεως κύρη τινὰ βρώσιμα

λαβούσα τοῖς δὲ ἀσκητῇ πρόσφορα καὶ
τὸν ὑὸν αὐτῆς, πρὸς τὸν ὅσιον ἀφίκετο.
Οἱ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἐδεάσατο. τὸν δὲ
ἀμφὶ ὃν προσεδέξατο. μὴδὲν δὲ αὐτῷ, εἰ-
ληφῶς. ὡς δὲ ἐνέκειτο παρακαλῶν πρὸς
δεχθῆναι τὰ προσαχθόντα, ὁ ἅγιος, ἐ-
φη. ὡς πρὸς ἡμᾶς πορὰ νόμμοι, πόσα
διήλθετε μορασθῆρα, καὶ τίσιν ἐκείνων
ἐκ τοῦ πῶν μετεδώκατε; τῷ δὲ εἰρηκότος ὑ-
δέτιμι τὸ οἶόν μιν δεδώκα μὲν. ἀσπίετε λοι-
πὸν ἔφη μεθ' ὧν ἐκομίσαστε, φυσικῆς γὰρ
συγγενείας καὶ ὑθόραπείας ταῦτα ἠνέ-
κατε. Οὗτος μέγας καὶ διαβόητος τοῖς
πᾶσι γενόμηνος, καὶ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς
μακρὰν ποδητός. Ἐπεὶ ἔργῳ πολλοὺς
διαμαχομένους τὸ τούτου σῶμα λαβεῖν
μετὰ τῷ πρὸς τὰς ἀπὸ θείας μορὰς αὐ-
τῷ μετὰ στασιν, θήκας ἐτοιμάσαντας, καὶ
μαρκοῖκοδομήσαντας, τὸν μακαρίτῳ ἀ-
σέβειον τὸν πρῶτον αὐτῷ μαθητῶν ὅρκους
κατησφαλίσατο τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν ὑπο-
κρυφῷ κατακρύψαι τόπῳ. μνήσκον τῆς
καλύψεως αὐτῆς. καὶ οὕτω διαθέμηνος, ἀ-
πῆλθε πρὸς κῆ. Ταῖς αὐτῶν αἰγίαις πρεσ-
βεύσας ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν: ~

ᾠδὴ. Οἱ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἐλυτρώσω τῆς φλογός, τὰς ῥεῖς ἀσεβεί-
ας καὶ ἡμῶν καὶ μὴ τὰς ἀθλητὰς, ἐν κα-
μίνῳ πυρὸς διεφύλαξας ἑ μοφρόμως βο-
ῶντας τοι. ὁ θεὸς ὁ πῶν πρῶν ἀλογητός εἰ.
Η ἐμεῖς ἀφ' ὁμοῦ δωρεὰς. καὶ θαυματουργ-
γίας πηγάζεις, τοῖς ἀθλοφόροις σου χε-
σινοῦν καὶ συμπράττων ὡς ἀσπασ-
χμος, καὶ φαιρόμηνος φάλλουσι. ὁ θεὸς
ὁ πῶν πρῶν ἀλογητός εἰ: ~

Η λήθην μαρτύρων ἀφ' ἀδῶς, συγκεκρατημέ-
μα τῇ τῶσιν. προσκυνώχατε χῶ, παρὰ
δόξῳ θαυμάτῳ ὑπὸ δειξίμ, ἀνὴρ γέντων
καὶ φάλλοι. ὁ θεὸς ὁ πῶν πατόρων
ἀλογητός εἰ: ~

Θῆτον.

Τελυτρώμηνος διὰ σοῦ, τῆς πῶν προπατό-
ρων καταράς, καὶ πρὸς αἰδίου βρυφῶν,
μεταβαίνεις τὸ χαῖρε σοι κραζομένη. ὑπε-
ροῦδοξε

ρενδ' οξείδ' εσπαινα. ή θείον σε σταγκωμύρον
ήμιν τεκούσα :

Φ. η. Παιδας διαγίγαι τή καμίνω.

Η διαγεσάτη τή μδρυτων. πανήγυρις,
χαρμοσύνως επεδήμησε. κόσμον κατ' αυ
γάζουσα. παντας κατεφραίνουσα. ες τη
λευγώ. φαιδρυνουσα, πισεισθ' ψάλ
λοντας. τ' εν κ' υμνείτε τὰ έργα, και υπε
ρευφούτε, εις πάντας σθ' αιώνας :

Θ ηρίων και βόθρων και βασάνων, αγγείων
κατετλημήσατε μακάριοι. έχοιτες συλ
ληπτορα, τ' ακαταγωνισον. και τον της
δοξης κ' υμν' κ' κραυγάζομεν. τον κ' υ
μνείτε τὰ έργα. ες υπερευφούτε, εις πάν
τας σθ' αιώνας :

Υ μ' ας σθ' γυναικους, αθλοφόρους. ακίνδυ
νον πηγασιον αφθόνιον. αυθις ανιμπο
σον. κ' τον πανακίδιμον, επ' επιφθόρον έχον
τες, τ' αιχος ακράδ' αυτον. τον κ' υμνούμεν
απαύσως, και υπερευφούμεν, εις πάντας
σθ' αιώνας :

Ε τεφάνω της νίκης κοσμηθείτες. ες κάλλους
διαδημαπ λαμπόμοι, αυγλ' εν τ' ανέ
σπερον, τέλος το μακάριον, εν ομυοίς ειλή
φατε, μαρτυρες κ' εχοντες. τ' εν κ' υμνεί
τε τὰ έργα ες υπερευφούτε εις πάντας. **Φ.**

Ε τ' μαπ και γνώμη θ' κ' ον. φρονιμύτες υμ
νολογούμεν σε πανάμωμε. τέτοκας γ' ο
πάναν γε. σάεκα π' εθ' έμνον, τον ποιητην
και κ' υμν' βασιλέα κ' υμν' διόσε την παρθέ
νον υμνούμεν. και υπερευφούμεν, εις πάν
τας σθ' αιώνας :

Φ. θ. Ευα μόν τ' της παρ' ακοής.

Η αμάτους υμ' ον σθ' η' η' ης, ουρανίος δι
φροσυνή διδ' εξατ. ε' τα μαρτύρων αι
χορεΐαι. και τ' οι τ' αθλοφόρων σερατ' ο
ματα. και πασα τ' η' τ' ε' ο' τοκων ομήγυ
ρις, τοις ε' ρανίοις συνδιφρενέται :

Ε κ' τ' ον δεσμών τ' η' οδ' ωρη' ον πανόλβιοι,
και κ' οδ' ον διασωσατε. πάντας σθ' πί
σει την α' γ' ον, πανήγυριν υμ' ον εορταζον

Νοεμβ.

τας. εις λ' ηντε και γαλλω' εν αυ' ον μ' ον.
και σωτηρίω πανσεβάσμοι :

Η λ' ον λαμπόμοι φωτ' η' χαίρειν αθλο
φόροι διαπρέποντες. λύσιν π' ον μα' των
κ' φροσύνων, ομ' ε' π' οι συν υμ' ον δ' ον θ' ον
σι, δοθ' ηναι τοις π' ον ημ' ας κατ' α' φ' ον γ' ον
σι, τ' εν θ' ον γ' ον δυσωπήσατε. **Φ.**

Ε να μόν τ' ον ξ' ον της ζωής ε' ον ε' ον, κ' ον
θ' ον της μεθ' ε' ον. συ δε παρ' ον θ' ον, θ' ον
ζω' ον την προαμ' ον ον εκύησας. τ' ον κόσμω
την ζωηφόρον ε' ον ε' ον. χαριζομ' ον δια
πισεως. **Ο αριστος.**

Ε να μ' ον, τ' ον τ' ον ακοής νοσήματι, τ' κατ' ον
ε' ον π' ον τα το. συ παρ' ον θ' ον, τ' ον τ' ον
φορίας ε' ον ε' ον, τ' ον κόσμω τ' ον ο' ον
ε' ον η' ον, ο' ον σε παν' ον μακαρίζομεν.

Ε ξ' ον ε' ον. **Γ** ον α' ον ε' ον. **Γ** ον α' ον ε' ον.
κ' ον ον π' ον γ' ον, την χ' ον τ' ον ε' ον
ον. ανιμποδ' ον ε' ον. τοις επ' ον ε' ον
διτελο' ον, την μεθ' ον υμ' ον α' ον. α' ον
λα και κ' ον π' ον γ' ον, ιαματα παν' ον
φ' ον. τοις υμ' ας π' ον τ' ον π' ον, π' ον τ' ον
ε' ον α' ον α' ον α' ον. **Φ.**

Η λ' ον φύσιν ανικαίνισας, φ' ον ε' ον τ' ον
ο' ον πα' ον. υπ' ον φ' ον, συλλαβ' ον, και
α' ον ε' ον ε' ον τεκούσα, τ' ον π' ον ε' ον
π' ον ε' ον φύσεως. υ' ον ε' ον ε' ον η' ον η' ον
χοροί μαρτύρων μελποντες. σε της ημ' ον
σε' ον, την α' ον παρ' ον θ' ον :

Μ ε' ον σθ' ον, εις τ' ον τ' ον ε' ον ο' ον η' ον.
ε' ον ε' ον ε' ον. **Η** χ' ον, β. **Ε.**

Θ αυμασ' ον ε' ον ε' ον α' ον α' ον.
ε' ον α' ον τοις κ' ον ον, το σ' ον ε' ον α' ον. α'
κ' ον ον ε' ον, την του μαρτυρίου ο' ον
α' ον α' ον α' ον. ο' ον και ι' ον ον
ε' ον π' ον ε' ον α' ον, τ' ον του ε' ον
ε' ον α' ον α' ον α' ον. χ' ον ον τ'
θ' ον, υπ' ον ημ' ον π' ον ε' ον, του σωθ' ηναι
τας ψυχας ημ' ον. **Δ** ο' ον ε' ον, δ.

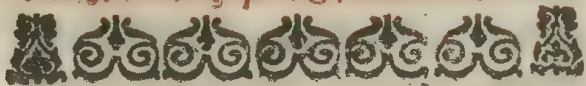
Η π' ον ε' ον τ' ον α' ον α' ον α' ον α' ον
ε' ον ε' ον ε' ον α' ον, ε' ον ε' ον ε' ον

β την

πὴν πλάινω τῷ ἔχθρῳ. καὶ ὁμολογήσαν-
τες χ' ἐνσωπὸν βασιλέα, ἀπαύτως πε-
σβάουσιν ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν:—

Καὶ νῦν, Ὡς ἤμναϊον ἐν μαρτυρίῃ.
Ηκακείζωσθε πάντα γινέ, τὴν βροτῶν ἀφαρ-
πατασάν, ἐκ θυτοῦ κακίας καὶ ἀπογνώ-
σεως. ὑμνολογῶσθε θεόν υμφε, τὴν ἀει-
μακαρίστον. καὶ δόξα ζώτου σεμνῇ, τὴν
ἀποέρητον κυρίῳ. ὅπ' ἔτεκες, τὴν σῶσά τοῦ
κόσμου. καὶ κατὰ ῥαί, ἡλθούθρεωτας παρ-
θεῖς. παρογονικῆς, τὸ δυνάστητον:—

εργ. Ὁμοιον.
Εν τῷ ὧς εἶδρακε, καθηλὲ μύθον κέ, ἡ ἀμνάς
καὶ μῆρτα, ἔξεπλήθητο. ἔπ' τὸ ὄραμα,
ἐκράζει, ὑε ποθεινόποτε. ταῦτα σοὶ ὁ
ἀπειθῆς, δῆμος αὐτοποδιδωσιν. ὁ πῶδ-
νομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάκων, ἀπολαύ-
σας, ἀλλὰ δόξα τῇ ἀέρητῳ, συγκατα-
βάσει σου δέσποτα:— **Η λοιπὴ ἀκο-**
λα. διὰ τοῦ ὁρθρου, καὶ ἀπολυσίς.

Τὸ αὐτὸ μὲν γ', τῆς ἀγίων μετῴντων,
ἀκνψιμαῖ ἰωσήφ, καὶ ἀβθαλᾶ. καὶ παῖ-
καίνα ἔρα, ἔρα γὰρ μεγαλομαρτυρὸς
γεωργίᾳ ἐν λίδῃ ἡ τοῦ ἡ καθεύδεις τοῦ π-
μῖς σώματος αὐτοῦ. Ἐσπέρει εἰς τὸ λυχνί-
κον, εἰς τὸ ἐκ ἐκράζα ἰσώμην π', ε'. καὶ
ψάλλουμ πηχεῖα, τῆς μετῴντων.

ἡχθ. πᾶς. Χαίρει ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ τῆς τειάδος τειάς, τῆς δρετῆς τοῦ
καθαροῦ κατὰ γωγία. κρητῆρες τὸν θεῖον
οἶνον, τὸν δόσε βείας ἡμῶν. τοῖς ψυχὰς δι-
φραίνοντα, οἱ παροχέοντες μαζοὶ οἱ τ' γά-
λα, τῆς ἰαμάτων πηγάζοντες. ἄσφα τὸ
φῆγος, ἀληθείας πυρσθίνοντα, καὶ τοῖς πέ-
ρατα, φωταυγίας λαμπρύνοντα. μαρ-
τυρες μεγαλῶν υμνοῖ, οἱ νύκτα μειώσαν-
τες. τῆς ἀγνοίας καὶ παινῶν, τοῖς διδουί-
κας φωπταντίς. χ' ὀδωπᾶτε ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δὲ δῶναι, τὸ μέγα ἔλεος:—

Χαίρει ἀκνψιμαῖ ἰερεῖ, ἀβθαλᾶ ἰωσήφ
ξιά γασοί. τῷ θεῷ, πύρι τῆς πλάινω, πύρι-
βλάττων δυνάστεων, ἐπὶ γνωσθῆναι καὶ τοῖς
σβέσταντες. δι' οἱ ἄρρηκτοῦτες, πῶδρανό-
μως τὸν ἥλιον. ἔτ' αἰσέρας, παντελῶς ἡ-
μεαυρώθησαν. καὶ κατὰ γωγία, οἱ τ' μάγων
ἀπνοία. μαρτυρὲς αἰσέρας βασι τοῖς τειάδος
ὑπέρμαχοι. φῶς τ' ἐν σκότει ἀνιμία, τοῦ
ἀληθῆς δρεχίποινος. χ' τοῦ τυθῆντος.
ἔπαρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ησταν ἔπ' ἡ φορὰν τῆς δεινῶν, διδρῶν τοῦ τῶ
λογισμῷ ὑπὲρ γκατε. ἀλόγοις, κατὰ
πῆς φορτος, ἔπ' ἡ τειάδες σοφοί. πῶδρα βε-
σάντων πλείονα πῆρδου ἡ γκατε. διὸ συγκα-
πῆρδου. ἔρ' οὐ παῖλοι. τυθῆρδου, καὶ ταῖς αἰ-
κίας, χαλεπῶς δαπαίνωμνοι. ἐκ ἐκάμ-
φῆρδου, ε' θεῶν ἔξῃρδου. ὅθεν παρσα-
πῆρδου, τῆς νύκτος τὸν σῆφαιον. ἔταῖς
μαρτυρῶν ἀγέλας. πῶδρα φανῶς ἡρῆτ μῆ-
ρδου. μετ' ἂν ἔξῃρδου. ταῖς ψυχῶν
ἡμῶν δὲ δῶναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερα, ἡ, τοῦ ἀγίου γεωργίου, ὁμοία.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς, πῶδρα τῆς ἀγῶ-
νας διδρῶν πῶδρα σεχώρητας. ἔπ' ἡσταν
ἐκπλήξας φρεῖα, τῇ καρτερίᾳ τῆς σῆς. ἔτυ-
ρεῖντων δρᾶση κατεπατήσας. λαμπρῶν
πῶδρα ἀγέλων, διαγωγῆν μετὰ βεβηκας.
πῶδρα σεχώρων, σὺ αὐτοῖς καὶ γηθόμνος.
σώζων πάντοτε, ὅθεν πῶδρα γεραίρον-
τας. μαρτυρὲς ἔπ' ἡ σῆς σου, παμμάκαρ
γεωργίᾳ καὶ συμπαθῆς πενήτων, τοῖς ὁ-
δύρμοις ἐπικλώμνος. χ' ἰκετῶν, τὴν πα-
ρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:—

Ηδι τοῖς δὲ φημῶσιν ἡμῖν, καὶ τῶν βομῶν
ἀερώγος ἡμῶν. τὴν πόνοι ἐπικεφί-
ζων, τῆς χαλεπῶν πειρασμῶν καὶ τὸ βά-
ρος τοῦ πῶν ἀφερούμενος. φρεῖν καὶ φυ-
λατῶν, καὶ διασωζων γεωργίᾳ. διαβιβά-
ζων, πῶδρα θν διαπίσεως. καὶ πῶδρα ἀγμα-
σιν, ἐμβιβάζων τῷ κῆποντος. ὅπως δι-
ἀγαθὸς, τῆς τοῦ του βίωσαντες, τῆ-
χωμῶν

χωιδρ πάντες τῷ θεῷ, ἐν οὐνοῖς ἀνι-
δόμενοι. καὶ ἀνιμνουῦντες, τὸν παρέχον-
τα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Η ἔγα ἐθαυμασὸν ἀληθῶς, τῆς σῆς ἀρρή-
του μαρτυρίας κηρύσσεται. τὸ κλέος ἐνδο-
ξε μαρτυρῶς ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀειθεὶς, δια-
τρέχει πᾶσαν ἀξιάγασε. τὴν κτίσιν γεώρ-
γη. καὶ ταῖς θείαις κοσμομήτορας, θαυμασθε-
ρίαις, ἐν ταῖς νόστις ἰωμήτορας, ἐν οὐ πᾶσαν
ταῖς, θεραπείαν πρεσβείας. ὅθεν ὡς
ἀνιπλήτορας. θερμόνοσε γινώσκωιδρ. καὶ
δύεργετον παμμάκαρ, οὐδὲν αἰχμαλώ-
τους ῥυομήτορας. καὶ ἐκείνων, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα. ἡ χ. π. β.

Α ξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτῶσω σαπῶτα
γεώργη. τὸ εἶδόν γὰρ τοῦ χυ, ἐπ' ὧμων ἀρά-
μητορας, τὸ ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσὸν
σαν γῆν ἐκαλλίεργητας. καὶ τὴν ἀκροῦσά-
ντην ἰρηκεῖαν τῷ ἐκείνων ἐκείνων, τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, κλημα κατεφύτθυσας.
ὅθεν βλυσάντης ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ πτοῖς. καὶ τειάδος γεωργός, δι-
καίης ἀνιδείχτης. πρεσβυτερομένη, ὑ-
πὲρ ἐκείνης τοῦ κόσμου, καὶ σεῖας τῷ ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ.

Θεὸς σὺ εἶ ἡ ἀμπελος. εἰς θ.

Ο ρώτασε σροῦ μῦθον, καὶ ἡ σὲ κηρύττασα, ἀ-
νεβόα, πὶ τοξένον ὁ ὁρῶ μυστήριον ἡέμου.
πῶς ἐπὶ ξυλῶ θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμε-
νος ζωῆς χορηγῶ.

Εἰς τὸν θ., τὸ κ. π. β. εἰδὲ βαλῆ, εἰπέ τοι
παρόντα πρεσβυτοῖα τοῦ ἀγίου γεωργίου. ἡ
χος. δ. Πρὸς, ὡς ἡνναῖον ἐν μαρτυρίῃ.

Α θλοφῶρε γεώργη, τῷ ἀγγέλων σωόμε-
λε. τῷ μαρτύρων σύγκλησε, καταφύγιον,
τῷ θλιβομένων ἐκείνοτε, λιμὲν ἀνα-
ψύξεως. θαλαττοῦ καὶ μοι, ἐν τῷ βίῳ
ἡνθησι. καὶ κυβερνήτορας, ὁδωπῶ τὴν ζωὴν
μου. ὅπως πίσι. ἀδισάκτω μακαρίζω,
οὐδὲν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθὰ σου.

Νομβ.

Θαυμασὸς ὁ θεὸς ἐν τῇ ἀγίῳ αὐτῷ.

Ε νθάλασση με πλεόντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζον-
τα, ἐν νυκτὶ καθιδόντα πρὸς φρεσίν σου.
ἐπαγρυπνοῦντα χαλεπῶτον, τὸν νοῦν
μου γεώργη. καὶ ὁδηγήτορας ποιῆν, τοῦ κυ-
τὸ θέλημα. ὅπως ὁδοίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δι-
κῆς. τῷ ἐν βίῳ, πεπταγμένων μοι τὴν λύ-
σιν. ὁ κατὰ φύσιν τῇ σκέπῃ σου.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῷ θαυμάσω.

Ε ὡ τῆς πίστεως δώρακι, ἐκ ἀσπίδι τῆς χαλε-
πῆς. ἐκ σαυρῆ τῷ δόρατι, συμφραξάμε-
νοις. τοῖς ἐν οὐνοῖς ἀνάλωτος, ἐλθὺς γεώρ-
γη. καὶ ὡς θεὸς ἀειθεὶς, τῷ δαυμόνων ταῖς
φαλαγῆς, τροπῶσάμενος. σὺν ἀγγέ-
λοις χοροῖς, οὐδὲν πτοῖς, δὲ, πρὸς ἐπὶ ἁ-
γιάζει, καὶ διασώζεις καλοῦ μῦθον.

Δόξα τῷ ἀγίῳ. ἡ χ. π. β.

Εὐφραίνε καί τις.

Η ροοίμιον τυπικῶς, τῆς τριτοφρογῶς ὑ-
μῶν ὁμοιοῖας, καὶ ἡ καὶ μαρτυρίας. τὸ ἀ-
κηροῖα τειάδος, ἐν ὑπερσὶς μονάδος
ἀθληται. οἱ ἐν πρὸς ἀφλέκτοι σωτηρη-
θέντες, τρεῖς παῖδες γεγονόσιν. ὡς γὰρ ἐκεί-
νοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς θεὸν μὴ ὑ-
βρίσαντες, οὐτὼ καὶ ὑμεῖς, θδωῖν οἱ παρη-
τήσαδε, μὴ ὑπερδόντες τῇ τῷ χυ ἀγα-
πήσει. ἀλλ' ὡς ἐκείνος ὁ φανείς τέταρτος,
ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὐτὼ καὶ ἡμεῖς χε,
ὁ εἰς τῆς τειάδος, πρεσβυτερομένη ἐν τῷ
ἀναψύξεως. ἀκεψίμα σὺν τῷ ἰωσήφ, ἐκ
ἀφθαλᾶ θεοληπτοῖ πρεσβυτοῖατε ὑπὲρ
τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ.

Θ ὅ ἐκ σπύσσεσθαι ἐγνωμένον θεὸν παρ-
θέν. αὐτὸν ἐκείνου, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς
ἡμῶν.

εἰς θ. Ὁμοιον.

Η πάντα γνωσὸς ὡς εἶδεσε. ἐπὶ σαυρῆ κρεμά-
μενον. θρῆνωδ οὐσι, θρῆνωδ μητρικῶς.
ἡέμω καὶ θεέμω γλυκύτατόν μου τέκνον.
πῶς φέρεῖς πάθος ἐπονείδισον.

Ἀπολυτίκιον. ἡχος. δ. Οἱ μαρτυρές σου
χε. Καὶ τοῦ ἀγίου γεωργίου. ἡ χ. π. β. δ.

β 11 Ως

ὅτι τῶν ἀρχιμαλώτων ἐλθούτων ἐρωτῆς
Εἰς τοὺς ὄρθρους, μετὰ τὴν σινηθὴν ἡλίου.
κανὼν τῆς οὐρανίου σου εἰς καὶ τῆς ἀγίας
δου. Κανὼν τῆς ἀγίων. οὐκ ἀκροσυχῆς.
Αἱ δὲ ταῖς ἐπὶ ἀμαρτυρίαν ἐπαίνεσω.

Α ἰωσήφ ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Σὺ ἡγεστάρχης.
ἐν γὰρ τῇ οὐρανίᾳ σου, φωτιστικῶς σου
γαζομύροι μαρτυρεῖς. ταύτην τὴν πα-
νίαν σου. μνησκύμωρ, ὅθεν διὰ σε βῶς γε-
ραίνονται. σκότους ἀμαρτίας, καὶ παθῶν
ματῶν λυτρώσιναι.

Η ὁμοίως δὲ δεσποτῆς σου, συμπεφεραγμύροι
ἐν νομῶν ἐρώταται, νόμος σου κελδονότος
παρανομεῖν ἀνδρείως ἐξεκλίνετε, ὅθεν
ἐναθλουῦντες, νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θ υμᾶς προσήχθητε χάρις, ἐθέλω σὺ σφα-
γῇ καθαρώτατα μαρτυρεῖς πάλιν βίον ἐ-
εργοῖς σου ταῖς χερσὶν ἀποσπῶντες. τὴν ἐλπί-
σιν, σφαγῇ τὸν κόσμον ζώσαντες. **Σ.**

Η τὸν ἀφείληπτον βῆ, φειγροφύμωρ
σώματι λείψασα σάρκα χερσὶν ἀποσπῶντες. ὅ-
πως βοῇ παρθένε ἀγαθότητος. τὴν ἐκ
δυσώπει. κινδύνων σῶσαι σου δέλωσιν.

Εἴτερος κανὼν, εἰς τὸν ἀγιον γινώσκον. οὐ
ἡ ἀκροσυχῆς.

Τ ὁ σεπτόν ἐν μαρτυρίαν ὑμῶν προσφρόνως.

Φ. α. ἡχος, δ. Τὸ ὁδηγῶντι.
Π ὁ δυσυχῆς τὴν νοομένην καὶ ἀδρανῆς ἀγίε. τὴν
διατρέφω τῆς σεπτής, σὺ προσδουλήσιν μετα-
ποίησιν. διὰ τοῦτον ἔργαζομύρος. ὅπως
σε τὴν παναγίαν, ἐορτὴν ἐγκωμιάζουσαι.

Ο ὑψίστατος ἐν ἀμφω καὶ τῶν πολλῶν ἰσχυ-
ρῶν. ἔργω καὶ λόγῳ πεφύκως, σὺ οὐκ
ἰσχυεῖς γινώσκεις. ἀνδρῶν μὲν τὰ τεράτια.
πέλει γὰρ παγκρατὶ δόξης ἀκροσυχῆς.
καὶ αἰχμητικῆς κραταῖος.

Η ὁμοίως ἐπ' αἰώνων οὐδ' ὅλως, ἡ σὴ σεπτή ἀ-
θλησις, ὑποπείσεται ἀθλητῶν. ἰλιγίω γὰρ
καὶ δέδοικα. καὶ δόξα σου καὶ δόξα σου.
ψαύσασθαι καὶ γοῶν ποσῶς, ἀλλοφώ-
ρε ποῖς φερετήμασιν.

Ε ωπὶ ῥα πάντων τελευτῶν, τὴν τῆς ζωῆς ἐκ-
πύωσιν, ἐπ' ἀνωρθώσας ἀγαθῇ. τὴν γὰρ ζω-
ὴν ἀπεκύντισ. πάντων ἡμῶν πρυτοκύν-
σαν ἀφελὼν ἀμαρτιῶν ἐξαφελῶν.

γ. **Ο** μοῖος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.
Π ἀπαθὴ ἀσκήσεως πυρὶ, τεφρώσεως ἐξω-
ταῖτε ἀκεψίμα πρὸς πείρας ἀθλήσεως.
κερὸς καὶ ἀπὸς ἀπληρονομίας, ὡς ἀ-
νόμων τέθυσαι. ταῖς ἐξουσίαις τῆς αἵματος.
ἀγίας πύων τὰ πνεύματα.

Α δικῶς ἐρεβλάμωρ σφῆς ἐξ ἀβδουκῶν
τε βροτῶν καὶ ἀπληρῶν βασινοῖς ἐξομέ-
ιος. ἐκ ἐξουσιῶν τοῦ θεοῦ ὀνόματι. ἐπὶ ἐπέ-
δυσας, ἰωσήφ ποναίρις. πυρακτὶ μύρος
ζήλω τῆς πίστεως.

Π ὁ νῶτον καὶ τὰς ἐρῶν ἀφελὼς τυπόμε-
νος ὑπὲρ φέρεται. ἀειθαλῆς ἐτέρου ὡς πύ-
χοντος νοῦ γὰρ μαρτυρεῖτε τελείως εἰδὼς,
πρὸς τὴν ἡγεσίαν σου ζῶν τὸν διὰ μύρον.

Ε ὅθεν αὐτὸ ὁλοφύχως πρὸς οὐρανόν.
Δ. καὶ ἀνὰ τὴν ἡμέραν ἡμῶν, ὁ ἡλῖος ὁ αἰθρῶς.
φωτιστικῶς πανάμωμω μελάμψοι, φω-
τίζων κόσμον σκότειν καὶ κρυμμένον. ἐπ' ῥα
πολλὸν μύρον, πλάττει τοῦ ἀλάστορος.
παναγία παρθένε θεοῦ μφει.

ἄλλος. **Ο** τερῶν βροτῶν.

Ε πιπαφλάζον πύρ τοῦ τῆς ἀπάτης, ἐφέ-
ρων βλέπειν ἀγίε. ὡς ὁ πυρὶ πύων καὶ
ζηλωτῶν, ἀνομομύτως διελέγχων, οὐκ
ἐστὶν ἄλλος ἐλεγεῖς, θεὸς ὡς ὁ κς.

Η ὅς τὸ τὴν λόγου ὅπως ἡλθε μάκαρ. βα-
λεῖν εἰς κόσμον ἀπαντα. σὺ καὶ ἀψάμε-
νον τῆς ψυχῆς, ἐγένετο ὅλως ἐκεία. ἀλλὰ
θερμῶς ἀνέκραζεις. χς μοι σερῶμα.

Π αἰ τῶν βασινοῦν εἰδῶσι δεικνύων, ὡς πρὸς
φοβῆν ὁ τύρδυνος, τὴν ἀκαταπληκτὴν
σε ψυχῇ, ὑποπείσεται θεοφρον. σὺ δὲ
ἐξουσίαν ἀνέκραζεις. χς μοι σερῶμα. **Θ.**
Ο ρος σὲ μέγα βλέπων ὁ προσφῆτης. ὡς
κερὸς ἔχον, τὴν κορυφὴν πάντων τῶν
βοιωτῶν, τῶν ἀγγελικῶν ταγματῶν, ἡ

πὲρ αἰτίῳ ἐλεγε· παρθένος γενήσε-
ται·

Οὐρανός.

Θσερέων βροντῇν, καὶ κτύζων πνῆ· σερέωσόν
με κέ· ἵνα ὑμνώσῃ εὐκλειῶς καὶ ποιῶ τὸ
θέλημα σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς σὺ ὁ θεός
ἡμῶν. **Κοντακίον τῇ Ἀγίᾳ. ἤχος, β.**

Τὰ αὐτὰ ζητῶ.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σε πῶς ἐμυσταγώγησας. θυ-
σία δεκτὴ, ἐγχείου θεομακάρισε. τὸ χῦ γὰρ
ἐπίς· τὸ ποτήριον τοῦ οὐρανοῦ ἀγε· ἀκεψιμαῖ
συν τοῖς σωαθλοῖς σου· πρὸς βούλων ἀπαύ-
τως, ὡς πάντων ἡμῶν·

Οὐρανός.

Τὴν χερσὶν εἶσιν μου καρδίῳ πολλοῖς
παισμάσιν, ἵναι παντοδυνάμει, ὁμβροῖς
τοῖς τοῖς ἀγαθότητος, δείξον κἀποφό-
ρον δρόμῳ, καὶ πρὸς ἀρχὴν φαισμον γνώσεως
τῇ διανοίᾳ μου· ἵνα ὑμνήσω γηθόμῳ, τῇ ἐ-
ξαρχίᾳ ἐκ ἀθλοφόρον, ἀκεψιμαῖ τὸν μέ-
γαν, συν ἀειθαλῆ τῇ γενναίᾳ, ἐκ ἰωσήφ
τῇ πανολβίᾳ· ἐν σοὶ γὰρ θαρρόμεντες,
ποικίλων βασάνων αἰδρείως κατετόλμη-
σαν· διὰ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἡμετέραν,
ὡς χάριν δεξάμενοι. Πρὸς βούλονται ἀ-
παύτως ὡς πάντων ἡμῶν·

ἤχος, β. Τὴν σεφίαν καὶ λόγον.

Ιωσήφ ὁ ἱσραήλιος ἀγωνιστής, ἀκεψιμαῖ ὁ
πλήρης ὁλοθροῦ τῆς ἀειθαλῆς ὁ ἐνδὸς οὐ-
ρανῆς καὶ ἀήτης· οἱ φαιδρῶν ἀσέ-
ρες, τῆς πίστεως ἄσμασιν, ἐπαξίως ὄντως,
ὑμνεῖσθε σήμερον· οὗτοι γὰρ τὴν δό-
ξαν, τῇ πρὸς πάντων ἀμαυροῦντες, ἡλίω
ἐκ ἔδυσαν, οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν· οἷς
ἐν πίστει βοήσωμεν· πρὸς βούλατε χῦ τῇ
θῷ· τῇ πλάσματι ἀφῆσιν δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν· τὴν ἀγίαν γυναικαὶ ὁμοῖον.

Τὸ χῦ τῇ σημείῳ καὶ ὁπλίσθεις, ἐν αὐτῇ
τῇ πρὸς πάντων παύσαι ἰσχυρῶς, ἀνδρείως κα-
τέβαλες, ὡς τῆς πίστεως πρὸς μαχός· τὴν
ἀθείαν παύσαι ἐδῶλων διήλεγξας· ἐσθὺ
πίστις θεόσοφες, τῇ πίστει ἐσηλξας· ὅθεν
ἐπαξίως, ἐσθὺ τῆς νίκης ἐφάνης, ἀθλή-

Νοεμβ.

σας ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς τῆς κυσῆς· ἀθλο-
φόρος γυναικαὶ πρὸς βούλατε χῦ τῇ θῷ· **β.**
Χαριτήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡγήρα ἐκεί-
νη δυολεπία, πρὸς φέρωσι δῆσποναι,
ὡς παύων τῇ χαρίτων σου· σὺ γὰρ
ὡφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια· πρὸς α-
μῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με δεξιούσας· ὅθεν
ὡς ἐκ μέσῃ φλογίζουσης καμίνης, ῥυθίς
τῇ θλίβόντων με, ἐκ καρδίας κρυστάλλω-
σι· θεὸς βοήθει μοι, πρὸς βούλατε τῇ σῷ
χῷ καὶ θῷ, τῇ πλάσματι ἀφῆσιν δωρή-
μαί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δὲ ἄλλος σου.

εἰς β. Οὐρανός.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμνῆ καὶ λυτρωτῆ, ἡ ἀ-
μνάσθωσαν τῇ σῷ, ἡ ἀλάλδεα κρύ-
στα, ἐκ πρὸς ἀνεκρυστάλλω· ὁ μὲν κόσμος
ἀλλάσσεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὸ δὲ
σπλάγχνα με φλέγονται, ὁρώσας σῶσθαι
σῶσιν· ἡ περὶ πομνῆς, διασπλάγχνα
ἐλέος, θεὸς ὑπεράγαθε, δυνάστη καὶ ἡ π-
σῶς ἐκ βοήσωμεν· σπλάγχνα ἡμετέρας παρθέ-
νης· ἡμετέρας πλάσματι δωρήσασθαι ἀφῆ-
σιν· τοῖς πρὸς κινῶσιν αὐτῇ τὰ παιδήμα-
τα·

β. δ. Οὐρανός· τὴν χερσὶν καὶ τὴν.

Τὴν σεφίαν καὶ λόγον· ἡμετέρας ὁφῆς ἀκεψιμαῖ θεῖας γνώσεως, τῆς
ἀγνώστιας σκοτασμοῦ, κεκρατημῆς δυ-
σμενῆς, σερέως κατεπαλαισας· τοῖς ὑ-
πὸ αὐτῇ μὴ πηξας σερέβλας μακάρις·
πρὸς αγομνῆς τῇ θεῷ σου σώματι·
Ηνεῖσε πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατὴν ἀγκα-
ζον, σερέβλας πρὸς ἀξια δολερῶς· ἀλλὰ τὴν
νοῦν τῇ θεῷ ἀγάπη πυρὸς μῆρας· πυρ-
σολατρεῖν ἀπείπας ὅλως δεχόμενος· ἀνα-
ψυχῆς ἰωσήφ δυναμοῦσαν σε·

Ημαμάτων, τῇ θεῷ πεπλησμενῆς τῆς πνῆς·
ἀειθαλῆ· τὰ θαλερά τῆς ἀπιστίας καὶ
πικρῆς, ἐξέφυγες ὕδατα· καὶ ταῖς ἐοῖς
τῇ ἐκχυθόντων αἱμάτων σου, ἐσθὺ ἀορά-
τους ἐχθρούς κατεπαύσας·

Αγίων μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα· ὡφ-
θης παρθένος ἀληθῶς· τῇ πρὸς πάντων καταφύ-

β. ιιι γη

γῆ. τῆς χεῖρς ἐς ἡμῶν. καὶ πάντες ἡμεῖς
λύτρωσις. μεγαλοφάνως δόσε δόξα σοι.
ἄλλος. Εἰ τακτικῶς ὁ θεὸς τὴν ἀκούσιν.

Η ἔμοις πᾶσι τοῖς ὑμνηταῖς, τὴν δικλείτην
ἐσε βασιμῶν. ἀρωγὴν σου ἐκ ἀντήληψιν,
παμμάκαρ γεώργιε. ὡς παρρησίᾳ σου ἔχω
πρὸς κύριον.

Ε χων ἀμαχόν τὴν ἰσχυρῶν. δέδωκεν ἡμῶν
σοι ὅς ἀγίου πνεύματος, ἀγίων ἀκροθίνων. τὴν
βαρβαρίων ἐφοδόν. σαῖς προσδουχαῖς, τα
χέως κατόλιστον.

Η ὑμῖν πάντοθεν πειρασμῶν, ἐπὶ πολὰ ζῆ
καὶ ἀνενδότως, σιωπῶντες πρὸς τὴν
χαλεπὴν τῶν παθῶν γεώργιε. ἀλλὰ
πρὸς φθάρσιν διασωσόν.

Η ὅν ἔχεις ἐν τῇ γαστρὶ, σιωχέα πάντες
τῶ κόσμῳ, μόνῃ τῷ πνεύματι. θεὸς
πάντα γινώσκων. ἀκατάληπτα νοήματα.

Φ. ε. Ο φωνήσας τὴν ἐλπίδα.
Η μακάριοι ἀπεφάνητε, λόγον μακάριον.
κηρύσσοντες, ἐν σαρκὶ ἀνδρείως αἰοῦντες,
τὴν ὑμῶν σιωπῶντα. τῶν μακαρίων τῶν
χορείων πανδουκῶν, ἀεὶ δόξαντας.

Α πόρῃ τῇ ἀνεδείχθητε, πύργοι τῆς πίστεως.
ἐλεπόλεις, τῶν ἐχθρῶν παντελῶς ἀφαι
σαντες. ἰωσήφ θεασάμενος. ἀνεψιμᾶν ἱε
ρῶν, ἀεὶ ἀλάλῃ ἱερῶν.

Ρ ηγνύμεθα ταῖς πληγαῖς, τῶν μδρτύρων τα
σώματα. διέστησαν, ἀθείας ἀνίσχυρον δύ
ναμιν. ἐξήλθεν ἀρετὴ, ἀρετὴ γῆς ψυχῆς
ἀγάπης. πρὸς τὸν δεσπότην καὶ κν.

Ρ ηρήσαστε ὡς πρὸς τὸν, παρθεῖον ἀκήρα
τον. πανάμωμος. ὁ οἰκῆσας ἀσπόρως ἐν μή
τεσσιν, διπλῶς πρὸς ἐλπίδα, θεὸς καὶ ἀνὴρ.
θεώσας, τὸ πρὸς ληφθῆναι ἀγαθότητι.

ἄλλος. Ἀνατρελὸν μοι κε.

Α πῶς ὁσόν πρὸς ταῖς, δαμνῶν τρωπώ
μῳ. εἰς τὴν ὁπλῶν κεχηρῶν, ἀκόντι
ον ὡς θεῖον. ὁ σιωπῶν ἐκείνησιν. καὶ εἰς γῆν
κατέβησας, φάλαγγας δόχους ζοφεράς.

Ρ ὡς τῶ παντοκράτορος, ἐκ τῶν μδρτύρων γεώργ

γιε. καὶ τῇ πρὸς τοῖς ποδῶν ἡμῶν, τῇ πᾶν
τοκυβερνήσῃ. τὸ σκῆφος δὲ ἰσώσας, τῆς
ψυχῆς ἀκρόθινον, πρὸς λιμνὴν τῆς ζωῆς.
ἡμεῖς πρὸς ἐλπίδα, τῇ κακίᾳ τῇ ἀγίᾳ.
τῇ τῇ χύμῳ ἀγαπήσας, ἐλπίδα μετὰ
σημαῖς λίθον ἐφῆν πέφυκα. γράφοντες
εἰς θάλασσαν. καὶ τοξοῦν οὐραῖον.

Υ ψαύχνας κατόβαλε, αἰρετικὰς πανά
μωμους. τῶν ἀφείδῳς κατεπεμβαίνοντες
λαῶν τῶν ὁδοδόξων. ἔχεις γὰρ τὴν δύναμιν
τῇ θελήσει σιωπῶν οἶα μή τῇ δυνάμει.

Φ. ε. Εὐκλῶσαι ἡμᾶς.

Υ ψαύχνας σφοδρῶς βασιλῶν κύματα ὑ
μῶν οὐκατεκάλυψε. τὴν ἀνδρείαν ἐκ τῶ
τονον σοφοῖ. θεία κυβερνήσῃ γὰρ ἐφθάσατε.
τὸν γαλῶν τῶν σείας ὁρμον γηθόμῳ.

Ρ αἰσιν ἱερῶν αἱμάτων ἀγίοι, φοινίσκου
τες μακάριοι, πρὸς βόλῃ οὐρανῶν. τῶν θεῶν ἑαυ
τοῖς. τῶν ὁδοδόξων ἐκ τῶν μδρτύρων. τῶν βα
σιλῶν τῶν ἀθηνάων συμβασιλεύετε.

Ω ραῖοι καλλοναῖς ἀθλῶν γεγόνατε. συμ
φάνως ἐκ τῶν ἀγίων. ἔχωρήσατε θεῶν μδρ
φαιδρῶς, θεοὶ καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι.
πανδουκῶν, πρὸς τῶν πῶν ἀξιοθαύμαστοι.

Η ἐνέκρωται ἐκ τῶν τῶν ζωῶν φόρως, παρθε
νε τῶν ἀχρῶν. ἐκ τῶν ζωῶν ἀδαμπαρε
κοῖ, πάλαι νεκρῶν καρπὸς γδοσάμε
νος. ὅθεν ὑμῖν καὶ μακαρίζετε παναμώ
μητες.

ἄλλος. Ζηλημελογισμῶν,
Ε ὡς ὁσόν, παραδὸς ταῖς τιμωραῖς. τὴν
ψυχὴν ἐπὶ πρὸς ἀπὸ τῶν θεομάκαρ.
τὴν αἰώνιον ἔχεις ἀρωγὴν, φρεναῖς πρὸς
μητὸς ἀτῶν, ἐν τοῖς πολέμοις γεώργιε.

Ι λεων, τὸν δεσπότην ταῖς δούχαῖς σου, ἀ
πὸ γὰρ πᾶν τῶν μνημῶν τῶν ἐκ
πόθῃ, ἐκτελέσῃ. ἐκ τῶν ὁδοδόξων, ἐκ τῶν
καὶ ἀσάτων ἀπὸ τῶν διαφύλατῃ.

Η ὅς σου, κατεπλάγησαν ὁδοῦντες. τὴν
ἀνδρείαν αἰώνιον. πῶς ἀγχεμάχοις ὁ
πλοῖς, κατεπάλαισας. ἀσπάρχον ἐκ
δρῶν. τὴν πάλαι οὐρανῶν, ἐκ τῶν
δῶν

δείτω περιρίστανται. **Φ**ανας, ισχυρίαν τῇ ἀρετῇ, ἀλυσίδας
πάνανγκ. πρὸς καὶ πρὸς θεῖς, αἰδοκία τῶν
πάντων βασιλέων. ἀτελείως καὶ ἀφύρτως,
σάρκα τὴν σὴν ἡμῶν φιάσαι. **Κοντά-**
κιον. **ἡχ.** **π.** **Τῇ ὑπὸν ρυαχῶ.**

Τῇ ὑπὸν ρυαχῶ ἔθευμῃσεν ἀντιλήψας. πρὸ
σπεφύγες οἱ πῖσοι τοῦ λυτρωθῆναι ἐξαι
τέμεθα ἀπὸ τῆς ἀθλοφόρου. ἀλλ' αἰσίων
παρησίῃ ἡμῶν λυτρωσάμενος. ἐκ παντοίων
νυκτὶ κινδύνων ἔκαστων. ὅπως κράζο-
μεν. χαίροις μάρτυς γεώργιος. **Ο** **οἶκος.**

Εγας ἐν περὶ σάββαις ἐπὶ γῆς ἀνδρὶ εἰχθῆς,
τοῦ κυβερᾶν καὶ φίλε. τὸν πῖσόν γ' ὅλον
πρωτοκίπων σὺ ζῆς αἰσὶν ὁδῶς. διὸ πῖσι καὶ
ποτῶ βοῶμεν πολὺ αἶθε.

Χαῖρε δι' οὗ φρενὴ πρὸς αἰὶν ὁ κόσμος.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ σῶς καὶ λαὸς ἀντιλήψας.

Χαῖρε τ' πῖσόν αἰχμαλώτων ὁ λυτρωσάμενος.

Χαῖρε δ' ἐσπερὶ τῆς οἰκίας ἀντιλήψας.

Χαῖρε ὅς τοι ἐκ πῖσος περὶ σάββαις
πῖσος τῆς περὶ σάββαις.

Χαῖρε πλοῦτος τῆς ποταμῶν ποταμῶν, καὶ τῆς
ἐκ τῆς χαρμονῆς.

Χαῖρε ὅς τοι ἐκ πῖσος βασιλέως τ' τῆς χαρμονῆς.

Χαῖρε ὅς τοι ἐκ πῖσος πολέμοις τὸν νικῶν.

Χαῖρε αἰσὶν φωνῶν ὅς τοι πλείοντας.

Χαῖρε λυτῆς παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε εἰς ὃν πᾶς πῖσος καὶ φάσμα.

Χαῖρε δι' οὗ ἀφῆκεται ὁ πλάτης.

Χαῖροις μάρτυς γεώργιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων ἀκεψιμᾶ. **Ι**ωσήφ ἑσθ' ἀνταλά. **ἡ.**

Ακεψιμᾶν κτενὸν ἐκ ράβδου μαρτύρων.

Ακεψιμᾶ δὲ τοῦ φίλου, ἐκ λυτῶν μαρτύρων.

Τὸν ψαλμὸν ἀκεψιμᾶν τριπλῶς, λαοὶ σὺν
δὲ σὺν αἰθέρους.

Ο ὅς τοι ἐκ πῖσος ἀπὸ σαββαίου βασιλέως πρὸς
σὺν. καὶ σὺν ἐκ πῖσος παρὶς ἀνδρῶν
χρὸς χαρτὴν ἀρχιμαγίστρου εἰς ἔξοχον.
Καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος ἀκεψιμᾶς, ράβδος
Νομῶν.

ροῖναι τὴν πῖσιν. Ὁ δὲ ἅγιος ἰωσήφ, λένε-
ται καὶ μαρτυρεῖται. ὡς διαβεβήκει τὴν σὴν
καὶ αὐτὸς μέχρι τῆς ὁδοῦ, ἔφρενται
δεδομένος. Ὁ δὲ ἅγιος ἀνταλάς, δ' ἐσπερὶ
θεῖς χερσὶ καὶ ποσὶν ὑπὸ τὰ γόνατα, ἔξαρ-
τῆται τὴν δ' ἐκ πῖσος μαρτυρῶν. καὶ τῇ
εἰρήνῃ ἐγκλείεται. Μετὰ τοῦτοι ὁ μὲν ἅ-
γιος ἀκεψιμᾶς ὑπὸ τριάντον τοφθῆς
σραπῶν, τὴν ψυχὴν παρέδωκε. Κατὰ
κεφαλῆς δὲ ὁ ἰωσήφ κρεμάσθης, κατε-
λάθη. Ὁ δὲ ἀνταλάς ὑπὸ τριάντον
σραπῶν τῶν παθῶν, κρεμάται καὶ
αὐτὸς κατὰ κεφαλῆς. καὶ οὕτως τὸ πνῦ-
μα τῆς καὶ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρὸς ἡ-
μῶν ἀκεψιμᾶ. **ἡ.**

Τῆς αὐτῇ ἐγκρατεῖας καὶ πόνοις.

Ακεψιμᾶς μετὰ τὸν εἶτα μὴ πόνοι.
Ο ὅς τοι ἐκ πῖσος τοῦ μεγάλου. δ' ἐν οἷς
κίσκος καθεῖξας ἑαυτὸν ἔθηκεν διείλε-
σεν ἐπὶ, μήτε ὡρῶν μήτε φθιγόνου-
ρος. ἀλλ' εἰς ἑαυτὴν ἀνὰ τὸν θῆ φαντα-
ζόμενος, πᾶσαν ἐκείτην ψυχὰν ὡς
ἐδέχετο. Τὸ δὲ ὄρυγμα, ἐδὲ ὅλως ἦν κατ'
ἀντὶ κατωρυγμῶν. ἀλλ' ἐγκαρπὸν
ἐλικοειδῶς καὶ σπασμῶν. Τροφὴ δὲ
αὐτῶν ἐκ οἰκίας φακὸς διὰ βροχῶν ὕδα-
τι. ἅπαξ δὲ τῆς ἐβδωμάδος, νύκτωρ δι-
ξιών, τὸ ἀρκὺν ὕδωρ ἀπὸ τῆς πελαγίσσης
ἀντὶ πηγῆς, δι' ἧς τῶν μνηστῶν βλε-
πόμενος. Καὶ πολλῶν θαυμάτων ἡρό-
μενος αὐτῶν, καὶ τὸν τοῦ πρῶτου
ἀξίου διακαταδεδάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῇ
πνῦμα τῆς καὶ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν
ὁμολογητῆ. ὁ δ' αὖτε ἐπὶ κόπῃ τῆς κυρίας.
καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων σεβαστῶν ἀνδρῶν.
θεοδότης, ἔκδοτος. **ἡ.**

Σὺ μάρτυς ἐσὼ καὶ γυνὴ τῆς ἀνδράσι.

Τετμημένος τέσσαρσι σὺν τῇ μνήμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσίου πρὸς ἡμῶν ἡλίας.

Β **ἡ.** **ἡ.**

ἐν εἰρήνῃ τελευτῶνται.

Τῶν ἀρετῶν εἰς ἀρμα πρὸ βασιλίας.

Πόλιν πρὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἡλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι ἐν ἑα μαρτυ-
ρες, εἰς εἰρήνῃ τελευτῶνται.

Ψυχαὶς αὐτῶν τοῖς χερσὶ τμηθέντες πλά-
των. Πλάτῃ πρὸς τοὺς ἀνδρες ἐν ἑα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι, κ. ἡ, μαρτυρες,
πρὸς εἰρήνῃ τελευτῶνται.

Φλέγουσιν ἀνδρας πέντε δις καὶ δις δύο.

Οἱς συμφλέγουσι, πρὸς δις καὶ δις δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐξ ἑα τοῖς καὶ ἐγκαί-
ναι τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυ-
ρος γεωργίου ἐκλυθῆναι. ἥτις τὴν καταθεσάν-
τοῦ ἀγίου σώματος αὐτοῦ.

Τὸν ἐγκαίνισμὸν καὶ λειψαίαν σὺν θεοῖς.

Εν ἑα τοῖς ἀγίοις γεωργίου ἀθλῶν.

ὁ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς μέγαλο μάρτυς γεω-
ργίου. ὁ ἐν τοῖς χρόνοις διοκλητιανοῦ. πρὸς
πρὸς μὲν, καπὼ ἀδόκητος, ἐκ μέρους δὲ παλαι-
στίνος. Ἀγωνίας δὲ θείας ἐκ φύσεως τυχὼν
ἀγαθῶς, ἐκρίθη ἀκλεῖς, τῷ ἡμιτόκῳ
αὐτῶν ἀντιοχία ἐκ δόσε βία κεκοσμημέ-
νων, πρὸς πολέμους γέγονεν Ἰππὸς δότος
τοῦ καὶ λαμπεροῦ τοῦ. ὅθεν ἐκ τῶν διο-
κλητιανῶν, τῆς ἡβῆς τῇ τῆνικα δὲ ἀρξάμε-
νος τριβοῦδος νομάρχου Ἰπποκράτους,
εἶπα ἐκ κόμης, διὰ τὸ ἀήτητον τὸ ἀνδρείας
γνωρίζει, λαμβάνων τὸ μέχει τῷδε, ὅτι
χριστιανὸς ἦν. Εἰκοσὸν δὲ λοιπὸν τὴν ἡλικίαν
χρόνον ἀκύνων, ὁρφιδὸς ἀπὸ πρὸς ἐγγό-
νει, ἐν τοῖς τῆς δόσε βίας ἀγῶσιν, ἐκείνου
τοῦ βίον ἀπολιπόντος, ἀπαρξάμενος δὲ τὸ καπ-
παδοκῶν σὺν τῇ μετὰ πρὸς παλαισινίῳ
ἐξ ἧς αὐτὴ ὥρμητο μετακίζεται, εἰς ἡν
δῆτα γῆν, κτῆμα παύει πολλά, καὶ κληροί
αὐτῷ ἐτύχαιεν. τῆς ἐν μέρους τῶν καί-
ρῳ τοῦτον τοῦ πῶς ἀλλαξάμενης, κατε-
λείφθησαν τοῦτω, χρεῖμα παύει καὶ πρὸς
οἷα πρὸς ἀγαθῶν πολλὰ. ἀ καὶ λαβὼν
σὺν πᾶσι ἐκ τοῖς αὐτῷ πρὸς εἰς, πρὸς τὴν

διοκλητιανὸν πρὸς ἀγίνετε. μετὰ οὐδὲ ἀρχῆς
τυχὴν ἐφιεμένος. Ἐκ πρώτης δὲ ἐωρε-
κῶς τὴν ποσάυτην αὐτοῦ κατὰ χρεῖμα
μεκίδου, μὴ δὲ οἷός τε ὦν τῆς αὐτοῦ οὐραν.
βούλεται τῶς, ἀ παρ' ἑαυτῷ πρὸς φέρει
χεῖματα, τοῖς πρὸς διανείμαι, ἑαυτὸν
δὲ ἐν ὥπῳ διοκλητιανῶν ἐκ πάσης τῆς βί-
λης, χρεῖμα τὸν κηρύττει, ὁ καὶ πεποίηκε.
Ταχέως ἐν ταῦτα τοῖς πρὸς διανείμας
τῶν παῖδ' ἀς ἐκλυθῆναι τῆς ἡμέρας, καὶ πρὸς
τῷ δότον τῶν τοῦ διοκλητιανῶν ἐκ πάσης δια-
τάμενος, τῇ τῆς τῆς βίλης ἡμέρας, βου-
λή γ' ἦν αὐτοῖς, ὥστε τῶς χρεῖμα ἐκ μέρους
σου ποιήσασθαι, αὐτὸς κλητός ἐν μέσῳ τῆς
βίλης πρὸς ἀγίνετε. ἐκείσε τότε καὶ τοῦ
διοκλητιανῶν τυγχάνοντος. λαμπερῶς ἐν
τὸν χῆν τε ἐκ τῶν ὧν ἀνακηρύττει, παρ-
ρησιαζέται τῇ δόσε βίαν. διοκλητιανῶν,
παντοίαις ἐκ μέρους τοῖς χρεῖμα ἐκλυθῆναι.
Κοντὴ γ' ἦν τῶν γαστέρων κεντα-
ται, πρὸς καὶ βανδύργις πολλακίς πρὸς
λίαν, καὶ λακκωλίαν πλήρῃ ἐκλυθῆναι.
ταῖς ἀσπῆς δὲ ἐκ πάντων τῇ τῶν καὶ πρὸς
διατηρηθεῖς, τὴν ὁμοζυγίαν τοῦ διοκλητιανῶν
ἀλεξάνδρου, σὺν αὐτῇ δὲ, καὶ γλυκερίον
ἵνα, καὶ ἑτεροῖς ἀθανάσιον τῶν νομα, τὸν
μὲν, ἐκνεκρῶν ἀναστήσας, θατέρους δὲ, τὸ
κτῆνος ζωώσας, καὶ ἀπειροῖς ἀπλῶς εἰπῆν
πλήθος ἀνῶν, μετὰ γὰρ πρὸς πρὸς καὶ
ματὰ παντοῖα τῇ καὶ ἐκλυθῆναι ἀπὸ γαστῆ-
ρος. Τῶν ἐν τῶν τῶν αὐτῶν τελευτῶν
ναῖ. σιδηρῶν ἐσμὸς διοκλητιανῶν πρὸς ἀ-
ξί, πρὸς φρεσὶν ἀγέλει. Τῇ δὲ νυκτὶ ἐκεί-
νῃ, ὅς αὐτῷ ἐκ δόσε ματὰ φανῆ, ἀναγ-
γελίζόμενος ἐκ δόσε κληρῶν αὐτῷ ἀγα-
θῶ. Ἐξυπνὸς ἐν γεγονῶς, ἀσμερῶς ἐπ' ευ-
χαρίσει θεῷ. τῶν τε δεσμοφύλακα καὶ τῶν
λαί, συγχωρηθῆναι πρὸς εἰσέλθῃ τῶν ἐξ ἑθῆς
διακονῶντα ἵκε τὴν ἑπὶ οὐρανῶν δὲ τῶν
δεσμοφύλακος, εἰσέλθῃ ὁ αἰετῆς, ἐξωθεν
γ' ἡ φυλακῆς πρὸς ἀμύμων ἡν, δὲ καὶ τὰ
κατὰ

κατα τὸν ἅγιον ὑπομνήματα, συνάξει
βίαι πάτη ἔξθετο. τὴν αὐτὴν εὐδαιμόνην
ἐν τοῖς δεσμοῖς ἰδὼν, ἔπερσεν κινήσας, ἐπ'
ἐδ' ἄφες, ἔκειτο κλαίων. Ἀνασησας δ' ἐπ'
τον ὁ ἅγιος, δι' οὗ μὲν παρεκελεύετο εἶτα
ἔ τοῦ ῥα μα διασάφει. περσέπιδ' ἔπέ
σκηπτον αὐτὸς μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτὸς τὸ, τῆ.
σώμα αὐτὸ, καὶ τὴν πῶρ τῆς καταχέσεως
αὐτὸς ἐκτεθείσαν διατάξιν λαβεῖν, τὸ
πῶρ τὸν τῆς παροικίας αὐτὸς οἶκον τὸν κα
τὰ παλαιστίνην ἀπαίρειν, καὶ πάντων τῶν
ἐν αὐτῇ γεγραμμένων, τοῦτε θεῖς φόβος,
μηδ' αὐτὸς οὐτον ἀπολιπεῖται. τοῦ δ' ἐστιν
θεμνός, ἀπ' αὐτῇ πῶρ τῷ ἁγίου. Τῇ ἔν
ἐπαύριον, ἀχθόντος αἰδίου τοῦ μαρτύρου
εἰς ἔξεταισιν, καὶ μὴ παιδέντος, συστατὶ τῶν
ἀπολλων, ἀλλὰ μάλλον τοῦ ἐν τῇ ἰατῇ
ἔοδον αἰοῖναι χεῖν ἐκλεπίσαντος ὡς εἰκός
δι' οὗχης, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενε
ται. Οἱ μὲν τοὶ θεράπων ἐκείνος, τὸ κομιδὴν
τίμιον ἐκείνο σῶμα τοῦ ἁγίου αἰάλα βό
ρμος συν τῇ αὐτῇ διατάξει, εἰς παλαιστ
νὴν ἀπαίρει, οὐθ' αὖ τοῦ μαρτυροῦ ἐκείνου
σκῆνος συν ἄλλοις χριστιανοῖς, δι' αὐτῶς
πάνν ἔ ἐν πμωσ κηδ' αἰς τὰ τε ἄλλα πάν
τα τὰ πῶρ τῷ ἁγίῳ διατάχεται αὐτὸς
μετ' ἀγνωμοσύνης πληροῖ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν
μέσω, ἔ τ' ἀσεβείας διαλαμψάσης, καὶ
κωνσταντίνου τοῦ αἰοιδίμου μεγάλου βασι
λέως, ἔϊτα ποσὸν, ἔ βασιλεῖσιν ὑποζώσα
μνός, καὶ ἔθραξά μνός οἱ τ' ἀσεβείας καὶ
τοῦ μαρτύρου ἐρεσσαι, ἰαὸν τῶν ἁγίων χα
ρίεσθαι ἁμαρτάνουσιν ἐν λυδ' ἡ ἀνεγεί
ρασι τὸ τε πολυάθλον καὶ ἅγιον ἐκείνο σῶ
μα τοῦ μαρτύρου, ἐκ τοῦ αφθονῆς τοῦ πα
ἔκειτο ἀνελθόντες, εἰς τοῖς μφθονῆς τὸ πολ
λὸ πάνν φωτὶς ἔ πολλῶν πλέον ἐμφανεί
ας ἐπέχισον, ἐν αὐτῶν φέροντες κατὰ πθέα
σιν. ἔ διαύσθ' τῶν τότε νεωστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνε
γνηγμνῶν τῶν δ' ἐν αὐτῶν, τοῖς ἐγκαινίαις αἰε
σι. τῇ τῇ ἁγόντος, τῶν τῶν καδ' ἐ τοῦ νοεμ-

βρίξ μνός ἡμέραν, ἀεινάς κρινεὶς θαν
μά τῶν παρέχον, τοῖς πῶρ πῶρ πῶρ πῶρ
τῶν δ' οὕτως ἐν γὰρ οἱ δ' ἐθεός, οὐδ' αὐτὴν δ' ο
ἔξεταισιν. Ἐκτε τῶν τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλη
σία, ἐποσῶς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τῶν
ἀνακομιδὴν ἐρεσσαι τῶν μαρτύρων εἰς δ' ο
ἔξεται ἔ αἰνεσὶν καὶ τῷ ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν, ἔ
τοῦ αὐτὸς μεγάλου μαρτύρου γεωργίου.
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἀχθόντος
τοῦ οἰκονομῶν τοῦ πῶρ τῶν.**

Εν τῇ ἡμέρᾳ ἔ ἡ γοροαῖν βασιλέως πῶρ
σῶν, γερονέτις ἀνὴρ δαυμασός, ἀχθόν
νίδης καλὸς μνός. Υἱὸς ἐπέχας τῆς πολέ
ως γεροντός, ἔτος κατὰ λείψας τὴν πατρί
κὴν ἰρηκείαν, ἔ τῆς αὐτῆς εἰς τὴν χν'. Τῇ
το μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ἔ πολλὰ καμῶν ἔ
μετὰ βαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πῶρ τῶν ἰρη
σκείαν, ἐκ τῆς αὐτῆς. Τότε γυμνώσας αὐ
τὸν τοῦ πλάτου καὶ τῶν ἀξιώματων, ἐπὶ δ' ἔ
ἔ τ' ἐπὶ τῆς, περσέπιδ' αὐτὸν γυμνὸν
ἐλκν τ' ἐρεσσαι τοῖς καμῶν, διαζώ
μα καὶ χεῖρ μνόν μόνον. Πολλῶν δ' ἐκλεθε
σῶν ἡμερῶν διακνψας ὁ βασιλεὺς τ' ἔτος
εἶδε τὸν αἰετὸν ἀνδρὰ ἐκείνον, ἔ τῇ
λιακῆς καύσεως φλογμνόν, καὶ κόνεως
ἐκ ολίγης ἐμπλεων. καὶ τ' πῶρ πῶρ πῶρ
νείας αὐτὸς αἰάμνησθαι, ἀχθόναι ἔ ἐνδύ
στασθαι χιτῶνα τοῦτον πῶρ πῶρ πῶρ. Εἰ
τα νομίστας ὑπὸ τοῦ πῶρ τῶν πῶρ, ἔ τῆς
γυμνῶνς αἰχρῶνς αὐτὴν μαλακίαναι,
φῆσι πῶρ αὐτὸν. νῦν γὰρ τ' ἐρεσσαι ἐκεί
νης ἀπαλλαγῆς, ἀποδ' αὐτῶν τέκτονος τὸν
ὑόν. Οἱ δ' ἐ, ζήλῳ πλησθεῖς, διερρήξετε τὸν
χιτῶνίσκον, καὶ πῶρ πῶρ πῶρ ἐπ' εἰπῶν
εἰδὼς τοῦ τῶν οἰαί τῆς ἀσεβείας ἐκσῆναι,
ἔχεται δ' ὡς οἱ μνός τ' ἀσεβείας. Ταῦτα αὐ
τῷ τὴν παρρησίαν ὁ βασιλεὺς θεασάμε
νος, γυμνὸν οὕτω τῶν λείων ἔξηλασεν.
Οἱ δ' ἐ, τ' λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνον. οὐ
τως ἀσεβῶς ἔ θεαρετῶς διαβιβάσας, ἐν
εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. Ταῖς αὐτῇ τῇ ἁγίας πῶρ
σβείας

Ως πρὸς αὐτοὺς καὶ κλίμακες πρὸς οὐρανὸν
ἀνάγουσαι ὑμᾶς ὡφθησαν, μάκαρ ἰω-
σήφ. ἀειθαλάτε παννύφημοι. αἱ τῶν
λίθων νιφάδες παννύφημοι. διῶν θάνα-
τον πάντες ἀδυνασίας ἡξιώθητε·

Ετῶ μὲν δὲ σεβῶς γεραίροντες, ἀκεψίμαυν
τὸν θεὸν ἱερομάρτυρα. τὸν ἱεροεργὸν τε
ἰωσήφ τὸν πανάριστον. καὶ χριστοῦ μυστηρίων
διάκονον. αἰ θαλαῶν τὸν μέγαν. σὺ δὲ
κλειεῖς θεὸς θεράποντας·

Ηδη πρὸς θὴ σκηνώσαντες. καὶ φωτισμῷ
ἀρετῆς καταξιούμενοι. καὶ ἀγγελικαῖς
χορυσσασίας ἐνούμιοι. καὶ σωζόμενοι μαρ-
τύρων στρατώμασι. σωτέρας ἀθροφά-
ροι, ὑπερῆμῶν αἰπεσβάσατε·

Φράσαι τὸ φεῖλκέν μυστήριον, τὸ τοκετῶ
συχλῶσα ὅλως ἐδυνάταται τὴν γούμῃ
καὶ πασις κίσεως κῦ, ἐσωμάτωσας σὰρ-
κα πτωχάσαντα. ἀγνή παρθενομῶ. ὅθεν
συμφώνως σὲ δόξαζομεν·

ἄλλος. *Ὅτε σὺ αὐτοῦ εἰδείχθη.*

Ορε μαρτυρίου πρὸς σέβης. καὶ σέφος
ἐδέξω ἀθροφῶρε ἐκ χειρὸς τῆς κῦ. τὸ το
γάρ ἐστιν τὸ γέρας τῶν μαρτύρων. ὅθεν σε
πάντες ἐπαξίως μεγαλοῦμεν·

Ηέμοις λύσιν τῆς ἀμπλακημάτων. ἐνόσας
διώκεις ἀθροφῶρε. τοῖς τῶ σώματος πρὸς
ἐξω. καὶ ἄρπον ὅλον με ἀποδεικνύεις. διόσε
πόθω τὴν ἐμφέρεσιν πρὸς πύσσομαι·

Ως πόλιν πολυών ἀθροφῶρε. καὶ θρονῶ τῶ
πάντων βασιλέως. παρὶς ἀμύροισι γλῶ-
τῶ σκεδάζουσαν νέφος ἀμαρτημάτων.
πέμψον πρὸ πόθω. τὴν ὁδὸν λύσοι ἐξυφά-
ναντι·

Εὐμορφος ὑὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὸς γεννη-
θεὶς πρὸ τῆς αἰώνων ἐπ' ἐσχάτων δεαυθίς,
διὰ πνύματος ἀγίου ἐδημήσας τῇ παρ-
θείῳ, σάρεκα πτωχίας τὸ ἀνθρώπου
ἐθέσας·

Εξαποσεύλαρον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντων.

Ακεψίμας ὁ σὺ δόξας, ἰωσήφ ὁ γενναῖος, ἀδ-

θαλαῶς ὁ πάνσοφος. τὸ χυτῆριον, ἐνήθη
σαν καὶ τὴν πλατύνω, τῶν πρῶτων καθε-
λόντες, ὑπερῆμῶν πρὸς βάσις τῇ ἀγία
λειάδι. ἐξ δὲ σεβῶς, ὡς ἱερομάρτυρας ἀφῆ-
μοῦτες. φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, τὴν
λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Πόγου θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνεῖμεν σὺ
ποθῶ. ἐν θεοπνύτοις ἄσμασι, πανα-
γία παρθένε, οἱ διὰ σὲ σεσωμένοι νέμοις
οὐθὲν. τῆς δυναξίῳς δέλοισσε. ἱλασ-
μὸν καὶ εἰρήνην. Ἐ φωτισμὸν. ὅσα γὰρ
θέλεις διώσασαι κόρη, ὡς πάντων ἔσαι δέ-
σποινα. ὀρθοδόξων τὴν κλῆρον·

**Εἰς τὴν αἰώνον, σὺ καὶ τὸ ἀγίον γεω-
ργίου. ἡχος, δ'.** *αἱ γενναῖαι ἐμαρτυροῦν.*

Τὸ χυτῆριον, τὸν γενναῖον ἐμαρτυροῦν,
τὸν γεωργίον ἀφῆμῶν. πρὸς ἀλή-
θείας τὴν κήρυκα. κλήμα τὸ ἀείζων, τῆς
ἀμπέλης τῆς ζωῆς. τὸν καρπὸν ἐξεδιδήσαν-
τα. καὶ πηγάζαντα, ἀσεβείας τὴν γλῶ-
κον. καὶ σὺ πίσει, ἐκτελοῦντας ἐπιστάς,
τούτου τὴν μνήμην ἀφραίνονται·

Ως ἀερεὶ πολυφῶτον, ὡς πρῆξιον λάμ-
πονται, ἐν τῇ σεβῶματι, σὲ γινώσκομεν.
ὡς μαργαρίτῳ πολυτίμον. ὡς λίθον ἀν-
γάζοντα. ὡς ἡμέρας σε ὑόν. ὡς γενναῖ-
ον ἐμαρτυροῦν. ὡς ὑπερμαχόν, τῆς πύσων
ἐκκινδυνύεις. ἀφῆμου μὲν. ἐκτελοῦντες
σὺ τὴν μνήμην. τὸ παμοφῶρε γεώγει·

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζον-
τα, ἐν νυκτὶ καθύδοντα πειφροῦρησον.
ἐπ' ἀγρυπνεῖντα διάσωσον παμμακά-
ρ γεώγει. καὶ ἀξίωσον ποιῆν, τὸ κῦ τὸ θέ-
λημα. ὅπως ὕργιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης
τῶν ἐν βίᾳ, πεπταγμένων μοι τὴν λύσιν
ὁ πρὸς δρᾶμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου·

Δόξα, ἡχος, δ'.

Τὸν νοερόν ἀδ' ἀμάντα τῆς καρτερίας ἀδελ-
φοὶ πνύματικῶς ἀφῆμῶν. γεωργί-
ον τοῦ οἰδίου μαρτυροῦν. ὃν ὑπερῆμῶν
νον, ἐχάλασαν κινδυνῶν. καὶ ἐσώμασαν
βάσανοι

βάσανοι καὶ ποικίλαι κολάσεις δυνάτω-
σαν σῶμα τ' φύσει φθειρόμενον. ἐνίκαι
γὰρ ὁποῖας τὴν φύσιν. διαβήσεται πείθων
τοὺς ἐρεσίν. διαβήσεται πείθων τὸν ποθέμενον.
χὺν τοὺς θῆ. καὶ σωτῆρα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ'. Εἰδωκας σημεῖωσι.

Σόφος Φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου θεόνυμ-
φε, τὴν ψυχὴν κατὰ τρεῖς χεῖρας, τ' δὲ λο-
γοθέτοισι, εἰς αὐτὴν τρέμειν, αἰ τῆς δαμ-
μόνων, πῶς σκοπεύει ἀγαθῇ, εἰς ὧν με-
ρόσται τῇ δυναστείᾳ σε. παρθένε ἀπειρο-
γάμει. καὶ πῶς λιμνὴν σείων, καὶ πῶς
φῶς τ' ἀνέσπερον, τῆς ἀγίων κατὰ τῶξον.

εἰς θ'. Ομοιον.

Ηεκρέμενον βλέπῃσαι, χὺν ἡ πάντα γινῶς δέ-
σπονα. καὶ νεκροῦται τὴν δολίον, ἡλα-
λάζει κροῖζοντα, πικρῶς τ' ἐκασπλάγ-
χων, αὐτῆς πῶς ἐλθόντι. καὶ τὸ μακρό-
θυμον αὐτῆς, δόξαυμαί ζῶσα κατεπλήτ-
τετο. τέκνον μου ποθ' ἐνόηται. μὴ εἴπῃ λά-
θῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδυῶς φιλήν-
δρωπες, τ' ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὴν θ' ἡ πῶς ἐκπύχου.

Δόξα. ἡχθ. β.

Υπὲρ τῆς δύσεως βίας, ἄγιοι σερῶς ἀγχι-
σιμῶροι, ταῖς δραστηῶν τυράννων κατηχύ-
νατε. τῆς εἰδωλῶν τοῦ ὕψους εἰς χάος ἐβυθί-
σατε. ἀκεψιμῶ, αἰθαλαῖ καὶ ἰωσήφ. καὶ
νῦν ἐν οὐνοῖς σεφάκηφόροι χοροδόντες
πρεσβύσατε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. θ'.

Χαῖρε μάρτυρα θεῶν, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος.
μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ πῶς
φῆτης. ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστός ἐν δι-
καροσύνῃ.

εἰς θ'. Ομοιον.

Ηπαρθεῖνος καὶ μῆρστος χεῖ, εἴπῃ ξύλου ὁρῶ-
σας νεκρὸν ἢ πλωμόνον κλαίουσα πι-
κρῶς ἡέμου ἐλέγε. πῶς φοβερὸν τοῦτο
μυστήριον. ὁ πᾶσι δωροδότης ζῶν τὴν
αἰώνιον ἐκουσίως ἐν σαυρῇ πῶς θνήσκεις
θάνατον ἐκονείδισον.

**Τῷ αὐτῷ μὲν, δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν, ἰωάννου τοῦ μεγάλου. καὶ τῆς ἀ-
γίων ἱεραρχῶν, νικαίου τοῦ ἐπισκόπου
μύρων. καὶ ἐρμίου τοῦ πρεσβυτέρου. θ'.**
πρεσβυτέρου τοῦ ὁσίου. ἡχθ. δ'.

Ὡς ἡμεῖς ἐν μαρτυρίᾳ.

γκρατείας τῆς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐπεσ-
μασπας. καὶ τοὺς τῶν φάλαγγας εἰς
πόρθησας. διὸ τῆς ἐκείνης ἀπέλαβες, βρα-
βεία μακάριε, παρὰ τοῦ κρηταίως,
σε χειροῦ ἐν ἰσχύϊ παντός. ὃν ἐκέλευε, ἐκ-
φορεῖς καὶ κινδύνων, λυτῶθ' ἑλθόντι,
εἰς ἐν πίστι ἐκτελουῦντας, τὴν αἰσέ-
βασον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρητῶν, εἴπῃ βας παμμα-
κάρους, ταῖς γεωδὴ ἀπαντα καὶ εἴπῃ κηρα.
καὶ πῶς ἐν τῷ σώματι, παρὲς καὶ
αὐτοῦ, πολιτεῖν εἴπῃ γῆς, ἐπεσπασίω
αἰοῖς με. θεῶν πῶς, ὁδηγούμενος πατέρες.
μοναζόντων. ὁδηγὸς κηρῶν καὶ τύπος, γέ-
γονας πῶς πῶς εἰς θ'.

Εὐχαριστῶντες πῶς, ταῖς ἐν θεοῖς ἐγγλάμψε-
σι φαιδρυνθεῖς, θεοφρον ἰωαννίκιε. φωστῆς
εἰς εἰς θῆς τῆς πέρασιν. ὁδύνας κακώσεων,
καὶ τ' σκοτῆς τῆς παθῶν, ἀπελαύνων πρε-
σβείας σου. ἐρῶν ὁδύνας, νοσημάτων παν-
τῶν. ἐκινδύνων. εἰς ἐν πίστι ἐκτελουῦ-
ντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Εἰς τὴν εἰρηρῇ, τῆς ἀγίων. ἡχθ. β.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ηλῆσιν, τὴν φερόντων πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ
θεῶν πρεσβυτείας, ταύτην τοῖς πρᾶγμα-
σι, μακρὸν ἐπὶ φεράσας, καὶ ἐβιβαιώ-
σας. πολεμίων γὰρ σύστημα. καὶ εἰς φως τυρά-
νων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σε κατεπολέμησας.
ὅθεν, νικητὴς φερόν, πῶς δὲ ἀνεκεραύγα-
ζες δόξα, τῆς ἀμάχῳ κρατῶς φιλήν.
νῦν, ἀνδρῶν ταῖς, ταῖς τῆς ἀμάχων
ἐκβλύζεις, σήμερον νικαῖν, ἐν τῇ θεῷ

μνήμη.

μνήμητου, ἡ ἀπελαυνέας σοφῆς, ἀνὴρ ἡν τῆς
ἐλπίσεως. καὶ πάλιν σωματικῶν καὶ πνευ-
ματικῶν χάριτας, πληροῖς τὸν σύλλογον. πάν-
των, τῆς χάριτος ἐκβοῶντων. σὺ εἶ τὸ ἀκρίβωτον
μέγεθος. τὸ δὲ διάζον ἐστὶν ὑμνοῦν τοις σε.
Εχων, παρρησίαν πρὸς χυ, τὴν ἐνδοξάζο-
μενον μόνον, ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. τοῦ τῆν κα-
θικέτωσε ὅτι νίκησεν ὑπὲρ πάντων τῆς
ποδωποῦ, τελευτῶν τὴν μνήμην, ἡ ἀνὴρ
φημινοῦντων σε, τοὶ κατορθώματα. ὅπως
τῆς ἀφράσεων ἐκείνων θεῶν ἀγαθῶν καὶ
τῆς δόξης. κοινωνοὶ γινώμεθα πρὸς βί-
αι σου. **Δόξα ἡ χάρις, β.**

Ηνδοξοφρόνως τελέσας, τὴν ἀσκητικὸν εὐ-
δοκίαν. τὸν διαυλὸν τῆς ἀρετῆς, διήλθες πρε-
σβύτης. τῆς τῆς παθῶν θήρας, λευκώσας.
τὸ κατ' εἰκόνα, ἀλωβητὸν δέσσωσας. πᾶς
δὲ τομίας γινώμενος, τοὶ πόρρω ὡς ἐν ἐσ-
τα πρεσβυτέρους καὶ θαυματουργοὺς ἀνεδείχ-
θης. θεοφῶρε πῆρ ἡμῶν ἰωαννίκιε. καὶ τῆς
θρόνῳ τῆς θεῶν παρεῖσθαι. καὶ πρὸς βί-
αι παύσας, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θ. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε.
Ηλίου, κραταῖαν καταφυγῆς. καὶ ἰσχύος
πύργον, ἡ τείχος, ἀκαταμάχητον. ὅντως
οὐ κεκλήμεθα, εἰμὴ σὲ πάλιν γινε. καὶ πρὸς
σὲ κατὰ φύσιν γινε. καὶ σὺ ἐκβοῶμεν, δὲ
ἀποδιδοῦν θῆτον, μὴ ἀπολλύμεθα. δέξον,
εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς διωσείας
τὸν πλοῦτον, καὶ τῆς ἀσπληγχιῆς σου
τὸ μέγεθος. **εὐχὴ. Ὁμοῖον.**

Ηόνες, ὑπομείνασαι πολλὰς, ἐν τῇ τῆς ὑἱοῦ καὶ
θεῶς, εὐχῇ ἀχραντε. ἐς ἐκείνην δακρύ-
σαι, ἡ ἀλαλάζουσα. οἱμοί τέκνον γλυκύ-
τατον, ἀδίκως πῶς θνήσκες. θέλων ἐκλυ-
πώσασθαι, ἐστὶν ἡ ἀδ' ἀμνηστῆς ὅθεν,
παναγία παρθένε, σὲ πρὸς ἀκαλοῦ μὲν ἐν
πίσει. ἡλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέρχασθαι.

Εἰς τὸν σίχον, σιχησθί, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἡ χάρις, πβ.

Ηπὸ τοῦ χυ ἐξωπ, πρὸς τῆς διάνοιαν, εἰς ὅρος

ὑψηλὸν, ἀνὴρ ἡν ἰωαννίκιε, ἡ ἐλαβεῖς ποι-
κίλα χάρισμα. ἡ τε δύνει τὰς νόστους. τῆς
δυνουοῦντων σε πάλιν, τὴν θεοδουκίαν σου.

Καὶ νῦν, θ. Ὁμοῖον. Ὁμοῖον.
Ηοὺς καθαρῶς, τῆς ὁμοῖας παρθεῖν, πόρρω
θῆτον πρεσβύτης, ποιητὴν τῆς κτίσεως τέξο-
μεν γινε. ὡς σεμνὴ πάλιν γινε, σὺ γὰρ φθῆς
μόνη, ἡ αἰώνος παναμώμητης, διότι δὲ
μαί τὴν μεμολυσμένην καρδίαν σου. κα-
θαρίσθαι, καὶ λάμψῃς, θεῶν κοινωνόν με ἀ-
νάδξον, καὶ ἡ ἐξωπ. ἡ εὐχῇ αὐτοῦ τῆς
δέξιās, ὅτι κατὰ τὴν γέγραπται, κείναι
κῆσμον ἀπὸ παντὸς. **εὐχὴ. Ὁμοῖον.**

Ηεἰσὶν ἡν κραταῖ, θανατηφόρον κρατῆναι,
σὲ καὶ κατέκλειαν. ὡς κρατῆναι σῆσαι τες
ἐπιθήματα. τὴν νεκροὺς κείνοντα, καὶ τῆς
ζώντας, σὲ. καὶ πάλιν τῶν παρεῖσθαι. καὶ
κατακλείουσι, πρὸς τῆς δικῆς φῶς οἱ πρὸς
νομοί. καὶ βλέπῃς πρὸς σκοπῶν, καὶ
συγκατακλείουμαι κέ. ὅθεν καὶ πρὸς κεί-
νω, θῆτον ὑπὲρ τὸ ζῶν ἐν σῆμα γινε. ἡ
θῆς ἐκράυγας, μόνος πολυέλεος.

Α' πολυτίκιον. ἡ χάρις, πβ.

Ταῖς τῆς δακρύων σου βοῆς.

**Εἰς τὸν ὄντρον, μετα τὴν σιωπὴν ἡν ἡλθες. κα-
νὸν τῆς ὀκτωήχου εἰς. καὶ τῆς ἀγίας δύο.
ὁ κλυὼν τῆς ὀπίου. οὐ ἡ ἀκρῆς τῆς.**

Τοῦ πρὸς δρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω.

Ἰωσηφ. φ. α. ἡ χάρις δ'. Α' νοῖς τῆς σόματος.

Ηφὲ γὰρ τῆς χαρίτες, κατὰ τὴν γινε. ὅπως
ὅτι. τῆς πίσεως τὴν μνήμην σου, πανηγυ-
ζόντας, φωταγώγησον. ἡ σκοτῆς ἀμαρ-
τίας, πρὸς βίαις σε λύτρωσαι, ἰωαννίκιε.
Οδὸν τὴν εἰσαγῶσαν, ἡ περὶ σὸ φῶς διὰ δὲ
σαι, πρὸς πόλιν οὐρανίον ἰωαννίκιε. τὸ γὰρ
ἀγίον, ὡδήγησέ σε πνῦμα. ἐπαναπαυ-
σάμενον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Υψῆσαν τοὺς πείνωσιν, ἰωαννίκιε ἐσχληας.
διότι δὲ ἐμὲθα οἰκτερον ὅτι. τῆς ταπεί-
νωσιν, ἡμῶν καὶ τῆς ὁδοῦ. πᾶσας ἐπι-
κάφισον, τῆς καρδιῶν ἡμῶν. **εὐχὴ.**

Προσ-

Πιόντων αἰάκλησις. ἡ ἱσαμύρων βεβαίωσις, ὑπάρχῃς πανάμωμε, ὁδόν σου δέομαι. συμπροσέταμεν, τὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ, αὐτορθεύσαν δ' ἐσπαινα. ὅπως δ' οὕτως ἔσται:

Ετερος κλυὼν τῶν ἀγίων. **Ψ. α' ἡχος.**

Ο αὐτός. **Χοροὶ ἡλ.**

Επὶ τῶν ἀθλητῶν σεπλὴν ἐρετὴν, ἱερμαρτυρῶν ἱερὰν μνήμην σήμερον. ἱερὰς μελωδίαις, νῦν ἡ τῷ χυῖ ἱερῶτα τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐρῶς ἐκπῶς ἐκτελῶσα. ἀσματοκατατέρεται, τοῦτο γεραίρουσα:

Επὶ τῷ κεχειμῶτι χαλματι, τῆς ἱερῶς ὑπὸ τῷ ἱερᾷ νίκαιδρε. πικρῶτερον τῷ πετῶν, ἐκ τῆς αἱμάτων σου βαφαῖς ἐκπεργάσω. ἐναγγαλίσαι κραυγάζων. ἀσωμῶν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δ' ἐδόξασαι:

Οδὸν μαρτυρεῖς τρέχοντες τέρψιν ἀληθῆ, ἐν αὐτῇ σαφῶς ὁδὸν ἐκνύμενοι. ἐπὶ τῇ τεχνάει θαυμασίων καὶ δ' ὁρῶν ἐπ' ἑρᾷ νίων, μαρτυρεῖς συμφῶνως βοῶντες, ἀσωμῶν. τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δ' ἐδόξασαι. **θ.**

Ο ἀπειράγραπτος κόλποις πρὸς. κόλποις τῆς μητρὸς, πατρικῶς χεῖρας φειγρὰ φαιται. μὲν γὰρ τῇ ταύτῃ, ἀληθῆ παρθεῖν ὑπὲρ νῦν διαφυλάξας. ὡς ἀλοφῶνως βοῶμεν. ἀσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δ' ἐδόξασαι.

Ψ. γ. **Τ**ὸς σε ὑμνολογεῖς **θ. κ.**

Πιόντων τοῖς μύρονται ἡλλάξω. ἐμφρόνως τὸν σὸν ἀναλαβὼν, εἰδὼν ἰωαννίκιε. καὶ ἐν ἀβάτοις ὁρεσίν, ὡς ἡλιοῦ ὁ μέγιστος, ἔσθ' ἡμῶν διετελέσας:

Οδόν σου τὴν λείαν ποταμῶν, πρὸν ὑπὲρ δ' ἐξέδουας. λὺν δ' ὅρις χερόνις πλείοσιν, ἐγκεκευμῶν ὁρεσίν. προσφητικῶ χαλματι, λελαμπευσμῶν μακαρίε:

Ανέμωι παθεῖς ποικίλεις. ἐν πύξει περὶ εἰς χερόνις τῇ σῇ, σκέπε ἰωαννίκιε. ἀγίας μεσοπείρας σε, πάντας ἡμᾶς ὁπλοεψαι, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλαῖον:

Πανίον ἐλέεσσ' παρθένε, σὺ ἀνδρὶ καὶ σβέσον τῇ ἡμῶν, ἀμαρτημάτων πῶνα

γνε. ἡ ἐσβεσμῶν ἀνάψον, τὸν λυχνόν τῆς καρδίας με χερσὶ λυχνία πανάμωμε:

Τ αὐτῷ λόγων δίκτυα, προσεφαπλῶν σὺ ἐν πλάτῃ, θαυμα τοῦ ἐγὼν ἐξάγρας. ὁ ψῶμιον πολυτελές, τῷ ἐκπαρθένε, νίκαιδρε ἐκλάμψοντι. τοῦτους προσεγόμενος. **Κ** λῆμα δύφορῶτατον, τίτου φυτεία ἐγένε, τῷ τῷ κρητῆρ' ὡς ἡρῶς, βοτρυάς φέρων λογικῆς. γλῶσσος ἡμῶν πηγάζον σείον, νίκαιδρε μακαρίε:

Εμὲ τῷ ἐρμαίῳ τῷ θεῷ, κεχερωμῶν καρδίας. τῷ τῷ εἰς ἀρίτεω, κατενέωσα τε σοφοί. καὶ καρποφόρας, νίκαιδρε ἐδείξατε, ὅθεν μακαρίεσθε:

Η οὐς οὐδ' οὐκ ἔστιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν σελοχέου, διεμῶν κῶρη. νῦν γὰρ τῷ πρῶτου ἐργασεί, λόγον ἀγνὴ συνέλαβες τὸν ταῖς πάντας λόγῳ συνηταί μῶν.

Ο πείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία καὶ ἡ πολλὴ ἐντέκνους, ἡ δ' ἐνέσησε συναγωγῇ. τῷ θαυμασῶν θεῷ. βοήτω μῶν ἀχίος ἐκ. **Ψ. α' ἡχος.** **Τ**ὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὼν παθῶν τῆς ἀχλὺς ἐκκαρθεῖς, τῷ χυῖ προσαιμάτων ὡς ἀληθῶς, τὸ φῶς εἰς δ' ἐξάμωρος, ἐνασκήσει δ' ἐλαμψας. ἡ νεκρῶν τῷ σώματι, τῷ πνὶ ἐξήσας. τοῦ ἐχθρῶς παγίδας, πατήσας μακαρίε. ὅθεν καὶ τῷ ἀνῶ, ἀσωμάτων ἀγγέλων. συμμέτοχος γέγονας, τῇ τῷ πνὶ χαλεπῇ, ἰωαννίκιε. ὅσις πρὸς βουχῶν τῷ θεῷ.

Ετερον. **ἡχος, γ.** **Τ**ὴν ὥραν ὅπῃτα. ὅς με τερπνότητα, περὶ δ' ἡμῶν ἐλπίες. ἐπὶ δ' ἐσώθησε κατηκολύθησας. ἐρωπὶ θεῷ τὴν ψυχὴν, τῷ θεῷ ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐκ καμινον, τῷ παθῶν ἐναπέσβεσας. δ' ἐσώθη τῷ πνὶ, τῷ ἀγίῳ πνεύματι. διὸ σὺ ἀγίῳ λογικῶς χορεύεις νῦν. τούτων τὴν εἰδὴ μιμησάμενος:

Η ἰκὴς ἐπώνυμος, μάρτυς γενόμενος. αἰδῶν ἐνίκησας, ἀθῶν ἐνέσασιν. ἐξέσεβάσματα

Καὶ νῦν, ὦ. Ὁμοιον!

45209. O. color.

¶ δ'. Ἰδιὰ ἀνέλιχνας τοῦ θείου βυλλίου.

III αἰχμασθὺν ὡς δίστομον τὸν τεχνῆ. φόβον ὁ
πλισιὰ μένος θράκοντα, τὴν δύπος αἰτίαν,
καὶ ταβάλλεις ἰσητῶς καὶ αἰδητῶς μα-
κάρις. νίκας ἰσραῆς κλεῖζο μένος

Κὸ ψυχικῶν ἡμᾶς ἀδελφεῶν, πῆρ δονα-
μῆρους ἐπισπετε πρὸς καλὸν μῆρας, νυν
ἐποκεψαί ᾧ σαῖς. πρὸς τὴν θεὸν δεήσε-
σιν, ὅπως ἀσβεβῶς σε γεραίρωμεν. — **Ζ.**

πως και τα γεωμετρικα οξυγωνια

Α' ΜΟΡ. Ο κα Σπυρίδων εὐδοξή.

Ταῖς Φρεουραῖς προσομιλῦντες Ἡ δεσμά
 ποιεικέμενοι. τῷ δεσμῶν τῆς πλαιῆς,
 πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε. καὶ τῷ δεσμῷ
 τῆς ἀγάπης, σωεδήσατε. τῷ θεοῖτος
 παρὶ δὴ μᾶς ἀγαθότητι:—

Επιτρόνου ἐπιμενῆς. φοβερώς ὁ καὶ θῆμι-
νος μελκαῖς ἀγκάλαις, βρέφος χερμα-
πίσας καθεζέται. τὴν συμπλοκὴν ὡσαύκο-
να, ἀνὸρθῆναι. καὶ τὴν θέωσιν, τοῖς εἰς
αὐτὸν χαλεπὸν ὄντος.

ἔ. ΕΞΕΣΗ ΤΟΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙΣ.

Τὸ ὄμμα καθάρσεται, τῆς διανοίας ὅσπερ χά-
 ριστοι εἰδὲ ὅση προσφητείας, ὡς ἐρεσώτα λέ-
 γειν τὰ μέλλοντα. βλέπεινσε τὰ πόρρω
 ὡς ἐγγύς. ὦ ἰωαννίκε, τῇ τῆ πνὺ χαριτι.

Ζ οός με θεράπυστον, τοῖς ἐκτροπαῖς παιτὰ
μωμε. ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου. τῇ
ἐσθυμίας σκότος ἀπέλασον. ὅπως ἡ αἰδέ
σεις ὑμῶν, τὴν ἀξμακαίριον θεέ παύ-

MINUTE.

Ἄλλος. Τὸν Φωτισμόν σου κτ.

Εἰς Φωτισμόν τῆς πίστεως, ὠδήγησας λαούς
λιπόντας σκοπὸς εἰδωλομανίας. τέκνα δὲ

Φωτὶ καὶ τῆς πίστεως, αὐγαζόντες αὐγαῖς. βα
σαύων σκοπὸς διήλθον ἀβλαβῶς. λύοντες

Παύλου ναμάτων ἐμπλεως, ὁ πῖτος γεγο
νός. σὲ καταρδύει δεικνύων ποταμόν.
ἑξίθρα θολερὰ τῆς ἀθείας, κατακλύ
νοντα νικάει δρε:~ **θ.**

Ητὸν ἀμνὸν ἐκν, κυήσασα σαρκί. παρθέ
νε μόνη, ἀμόλυτε σεμνή. θεῖα κιβωτὲ,
σεπὴ λυχνία. τὴν ψυχὴν μου καὶ αὐγα
ζον:~ **θ. 5. Τὴν θεοῦ ταύτην.**

Ηαραίνας πᾶσι τῷ σώματος, ὡς δὲ ἐνδρὺν
καθωράθης ὑψίκομον. καρπούς τοι θαύ
ματα. καὶ τοι σε πᾶ κατωρθώματα, ἱε
ρωτάτων φέρων ἰωαννίκιε:~

Ιάσατό σε ὁ κς, ὁράσει θύσας θίου τῷ μαρ
τυρῶ. ἰὸν ὀλέθριον, καὶ παπὸν ἀπανόλβιε.
διὰ χειρὸς ἀδικου ἐκινδυνεύοντα.

Ηεἰς πόνοις ὠμίλητας. τὸ σῶμα ἀδύ
νως διακείμενον, ἰωαννίκιε. ὅθεν ἐν πί
σει κραυγάζω σοι. τοῖς αἰληθόνοας παῶ
ν τῶν νοσημάτων μου:~ **θ.**

Ημόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κιν
δυεύουσι καὶ χεῖρα ὀρεξέον. καὶ προσλιμέ
νας ἐμβίβατον, τῷ σελας κόρη θεοχαρίτω
τες:~ **Ἄλλος. Εἰ βίησε προτυπών.**

Ηλούμφοι, ταῖς πρῶταις τῷ σῶμα οἱ μαρ
τυρεῖς. παθημάτων, μιμηταὶ τοῦ σῶτος ἐ
δείκνυτο. τῷ πρῶτον λαοῦ, ἐν σφῶν καὶ
φθορᾷ κόσμον σώσαντες:~

Ιὸ πέλαγος, τῶν βασιλείων διήλθετε μεδῶ
ντες. κυβεγήσει, τοῦ ἀγίου πανδύφη
μοι πύς. καὶ πρὸς θεῖον ὄρεμον, κατὴν
πῆσατε δόξης πληροῦ μῆμοι:~

Ενίκησας, φερονύμως ἀνδρῶν πᾶσαν
εἴσαπιν. μιαιφόνων, ἱερδὸν ἀοίδιμος
νικάει δρε. καὶ σεφάνους δόξης, ἐκομίσω

θεῷ παρυσάμφορος:~

Ηφάνισας, τῆς προμήτης κόρη τὸ ὄνειδος.
δύλοισι, τὸν ἡμᾶς σεφάνου τα κη
σασα. καὶ τὴν λυπὴν ταύτης, εἰς χα
ραὶν ἀγαθὴν μετεκίλευσας

Κοντάκιον ἥχος, πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ητὴρ ἐφάνης παμφανὲς ἐπὶ γῆς λάμπων
ἐν κόσμῳ. καὶ ὅθεν ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν
πρῶτον αὐγαζών. ἰατρὸς δὲ ἀρρώγῳ πατος
τῶν νοσημάτων. ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφῶς
τὴν τῶν ἰάσεων. τῶν αἰτῶσι σε παρὰ χά
ρην πᾶσαν ἰάσιν. ἵνα κερῶμεν. χαίρεις περ
ἰωαννίκιε:~ **Οἶκος.**

Ηεραψεν ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ θεὸς ἡπίος βίος
τῶν σῶν κατεβωμάτων παμμάκαρ. καὶ
ἀπῆλασε πᾶσαν ἀχλὺν, ψυχικῶν πα
θημάτων. καὶ φῶς αὐτῶν, κατήγαγε
τοῖς πίσει σοι καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα.

Χαίροις τρεπνὸν μοναζόντων κλέος,

Χαίροις φώτῃ διανύσας τὸν κόσμον.

Χαίροις τῶν νοσημάτων ταχῆα πρὸς ἀκλήσις,

Χαίροις δύρως ἐν τῶν ἀκλόνητοι ἔρεσμα.

Χαίροις ὅτι τὴν ἐπίθρον, ἀπεβάλες σατραν,

Χαίροις ὅτι τοῖς ἐξάνια ἀντιλλαξὼ τοῖς
φθαρτοῖς.

Χαίροις τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁταμίας.

Χαίροις τῶν ἀπορήτων αὐτουργός,
θαυμασίων.

Χαίροις παθῶν πικρῶν καθαίρεσις.

Χαίροις ἡμῶν πρὸς ἀπὸς θερμότατος.

Χαίροις πασῶν ἐτοιμότατος ἑύσης,

Χαίροις πικρὸς καὶ ἀφύγιον κόσμον.

Χαίροις πάτερ ἰωαννίκιε,

Τὴν αὐτῇ μνημ. μνημῆτις οἱς πρὸς ἡμῶν.
ἰωαννίκιε ἡμεγαλτερεῖ τῷ οὐλίμπῳ. **θ.**

Τὸν ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει,

Αὐτῷ λόγῳ γλῶττῃ θεῷ πῆξας λόγος.

Σῆμασι εἰς γέταρτη ἰωαννίκιε χρᾶσαν.

Οὗτος ὁ μακάριος γεννᾶται, τῷ εἰκοστῷ τε

Εταρτῷ ἔτει τῷ τῷ κοπρυνύμου λέοντος
τυραννίδος. χάρις μὲν φύς τῶν βιθινῶν.

πρὸς

τῆς ἐποδῆς θανατωσάντων, ἐγὼ εἰσαδὲ μὴ
θῶ μνηστῶν, ὁ ἄγιος διὰ πρῶτον αὐ
τὸν δυνάτωσε, καὶ μὴ πρῶτον αὐ
εἰδὼν ἔοικα εἰς γῆν κατ' ἐλπίδα. ὅθεν
πρῶτον τοῦ κόμητος, τὴν διαξίφους δέχεται
τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ διήγησις εἰς τὴν θρῆνον τῆς
προφῆτου ἱεραιίου, πρὸς τῆς ἱερουσαλὴμ,
καὶ εἰς τὴν αἰαλωσιν ταυτή, καὶ πρὸς τῆς ἐν-
ταύτης ἀβιμέλεχ.

Ιεραιίας ὅτι ὁ μέγας προφῆτης ἔξ ἀνα
θαβ' τυγχάνει τ' κόμη, πρὸς ἱλὴμ καὶ βα
βυλῶνος, πολλὰ προσηγορεύσεν. Ὡς πύ
τως, ὅτι πρὸς τ' θείας σπεκώσεως, αὐτὸς τὸ κρα
ταίον τῆς προφητείας ἐμφανίζεται. Ὡς τὸν
ποτὲ παχάρ, ὁ υἱὸς ἐμῆς ὁ τοῦ οἴκου κυνὴς
ἐμῆς τυφῶς σφοδρῶς, εἰς τὴν καταράκ
την ἐνέβαλεν, ὡς τῆς ἱλὴμ πειθόμενος
τὴν ἀλώσιν. ὡς δὲ τοῦτον ἡ θεία δίκη ἐν τῇ
καταράκτῃ οὐκ εἴασεν, αὐτὸς τῇ παχάρ
ἀπέφθγγε, τ' ὄνομα τοῦ τῆς γῆς ταυ
τῆς μέτρωνος διχγορεύει. καὶ ἐν ταυτῇ
ἐλέγξεν ἡ ἀποστασία, διότι ἔπικα τοῖς
ἐσπέρους ὁ ἔργον κυνὴ ἀμελῶν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέ
ρᾳ τοῦ βασιλέως ἰωακὴμ ἐθρῶνι τῇ
ἱλὴμ ἱεραιίας οἱ δὲ ψαυδοπροφῆται τῇ
τῶν διολέσασθαι ἱερεῖς ἐπῆλθον. Ὁ δὲ υἱὸς σα
φᾶν χηραχικαί, τῇ ἱεραιίᾳ σιωπῶν, τῇ
φόνον διεκάλυψε τότε καὶ πρὸς τὴν ἱεραιίαν
ἔφη, ποίησον σεαυτῷ δόσμους ἥτοι κλοιὸς
ξύλινος, πρὸς τὴν τε ἀχλὺν σου, καὶ ἀπο
ξελῶσε πρὸς τὴν βασιλέα μωάβ καὶ ἰδὲ
μαίας ἀμμῶν, καὶ τυρεὶ καὶ σιδῶνος ἀπ
κα καὶ ποίησας ἐπ' ἐν αὐτῇ τῇ αὐτοῦ τε ἀχλὺ
λα. Ἀναστὰς δὲ ἀνδρίας οὐκ ἐξ ὧρ ὁ ψαυ
δοπροφῆτης καὶ πρὸς τὴν κλοιὸν, ἐξ αὐ
χένος ἱεραιίᾳ ἐπ' ὀφθαλμῶν τοῦ λαοῦ συ
κέτειψε λέγων, οὕτως πρὸς με καὶ ἔπεσον
τεῖψα τὴν ζυγὸν βασιλέως βαβυλῶνος
ἔξ ἀνδρείου πάντων ἐθνῶν. Τότε πρὸς
τὴν ψαυδοπροφήτην φησὶν ἱεραιίας, δό

λὶσθαι τὰ χεῖλη, ὡς ἰὸν τ' καρδίας ἐξ ἀγο
ρῆς, ἵδ' ἐτ' ἀληθείας διασαφῶς, καὶ καὶ
ξύλινος σιωπῆς, αἱ πὶ τοῦ πονηροῦ
ποίησω λέγει καὶ παντοκράτωρ, καὶ ἔπικα
τῇ ἀχλὺν τῇ ἐθνῶν ἔπικα. οὐδὲ τοῖς
χειρὶν ἀνδρίας τῇ ψυχῇ ἀπὸ πρῆξαι. καὶ
τ' ἔργον τῇ λόγῳ ἐπικολούθει ἐν γῇ ἐπὶ
μνησὶν ὅτι τοῖς τεθνεώσιν ἀπαίρει. Τῷ δὲ
ὀκτωκαὶ ἑκατὼ ἔτι σεδεῖν βασιλέως
ἰουδα, ἱεραιίου πειθόμενος τὴν ἱερουσα
λὴμ, ἐν εἰρεῖᾳ ἐναποτίθεται. Ἡ δὲ τῇ χαλ
δαίων ταυτῇ προσηγορεύσεν. ἀλλ' οὐκ
οἶδ' ὅπως ἔξελθον ὁ προφῆτης καὶ ἀπέλ
θων πρὸς γῆν βοκαμίν, χεῖρας αὐτῶν
κατεπεργούσης, καὶ ἄρχεθαι ὑπὸ πύλας
τῇ χαλδαίων πρὸς φυξ, εἰς ψαυδο
μὴ ὅμως τυτῆται, καὶ ἐν εἰρεῖᾳ πάλιν ἀπο
τίθεται. ὅτι ἱκανὸν ἐκείνῳ διατρέψας,
ἀποστῆλας σεδεῖν κρυφίως ἀνδρίας χα
δαίων τῇ ἀπο τῆς εἰρεῖας καὶ φησὶν, Ὡς οὐ
πορεύσας παρ' ἐμῆ, τὸ μέλλον ἔπικα τῆς ἐμῆς
βασιλείας, εἴπε καὶ ὁ προφῆτης. Οὐκ εἴ
βασιλεὺς ὁ λαλῶν, ἀλλὰ τὸ πύλα τῇ
λαλῶν ἐν ἐμοί. ὅτι ἀγέγραφα, γέγραφα.
Καὶ ἔπικα τῇ πάλιν τῇ φερούμεν τοῦτον
δέχεται. Οἱ δὲ διαβολαί, καὶ αὐτὸ πάλ
ιν ὡχλῶν τῇ βασιλεὺς λέγοντες, ἵνα π
ἔσθ' ὅτι ἐν τῇ εἰρεῖᾳ ὡν τῇ πολέμῳ τῇ
καρδίας ἐκλύει, μὴ κηρύσσων ἐν ἐμῇ, ἀλλ
λα μᾶλλον ταράσσων, κρείσσων ἐν ἀνέ
ρεθῆναι ὑπὲρ πολλῶν. καὶ ὁ βασιλεὺς
ἰδὲ ἐν τῇ χειρὶ ἐμῶν ὅτι. Τότε ἐρεῖ ψαυ
ἐν τῇ λακκῇ μελχίου τὸν ἱεραιίαν, ἐν τῇ
βορβόρᾳ τῇ τεθνεώτων. Τοῦτο γνοὺς ἀβι
μέλεχ, εἶπε τῇ βασιλεῖ. διὰ τὴν ἐκπονησῶ
καὶ τοῦ ἀνδρείου βασιλεῖ, καὶ ὁ βασιλεὺς πρὸς
αὐτὸν. Οὐκ ἐκὼν ἐποίησα, ἀλλ' ὑποφωμέ
νος τὸν λαόν. λαβὲ δὲ μετὰ σὺ τρεῖς ἀν
δράς ἰσχυροὺς, καὶ ἀπελθὼν ἀναγαγε
αὐτοὺς ἐκ τοῦ λακκου. Καὶ ἀπελθὼν ἀβιμέ
λεχ χεῖρας αὐτῶν, συνερχάθει ἀσινὴ τῇ
προφῆ.

πρὸς τὴν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀνέστη γὰρ. πρὸς
ὃν ὁ βασιλεὺς, ἐγγυτέρῳ παρὰ τὴν ἐξουσίαν, ἔφη.
μὴ κεύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἐπὶ τῇ πόλει. καὶ ὁ
πρὸς φησὶ. Διὰ τὴν ἀπειθὴν τὴν ἀληθινὴν
βασιλεὺς, ψαύδους ἐγὼ διαγγελάς σου
εἰμὶ, καὶ πολλὰς θανάτους κατακε-
νήσει. Τότε ὁ βασιλεὺς ὤμωσεν αὐτῷ λέ-
γων, ὅτι ὅτις τῶν πρῶτων ἐκ ἀποκτενώσε-
ται, ἐπὶ δ' αὖ ἐπιμοι, οὐδ' ἐν ταῖς χερσὶ τῆς
ἐξουσίας ἐκδοῦναι ποιήσω. Τότε ἱερεμίας ἔφη
τῷ βασιλεῖ. Εἰ τὴν βελώνη μου κρατή-
σῃς, καὶ ἐξέλθῃς πρὸς τὰς βαβυλωνίους, σὺ
θήσεται ἡ πόλις αὕτη καὶ ἀπο-
λείται. εἰ δ' ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πρῶτου
ἔσῃ, γινώσκῃς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκ ἐκφύ-
ξης. ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις αὕτη πυρὶς γενήσε-
ται πρὸς ἀλωμα. Λῆρον δὲ τῷ πρὸς
του σε δεκίας ἡ ἐμὴ ρήματα, τῶν βα-
βυλωνίων τῶν ἐφ' ὃν ἐδέφυγε. Περὶ τοῦ
χρηστέων γὰρ κείνων τῶν πόλιν καὶ τῶν
τῶν ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν πόλιν πρὸς τῶν
δε τῶν ἐφ' ὃν ὁ λεθρὸν ὑποφωρῶντος, ἀποδι-
δράσκου ἐν τῶν μετὰ τῶν σπυρίων, ὃν καὶ
συνέλαβον διαξήντες οἱ χαλδαῖοι. καὶ
ἐπ' ὅφθαλμοῖς αὐτῶν ὅτι ὑοὺς αὐτῶν ἀπο-
τέμνουν μαχαίρας, ὅτι σε δεκίας τοῖς κόρας
ἐξώρυσαν, ὅτι δεδεμένον εἰς βαβυλῶνα κα-
τήγαγον, καὶ ὡς παῖς γινόντων ἐκείσε ἔ-
χον. ὅτι ἐν αὐτοῖς ἕως ἐσχάτης ἡμέρας αὐ-
τοῦ. ὁ δὲ γεγαυρὸς τοῦ βασιλέως ὁ
ἀρχιμαγείρος, τὴν ἰλήμ ἐπέλεθον καὶ ἐνέ-
πρησε, ὅτι τοῖς οἴκον καὶ πάντα κοινοῖτον ἀπε-
τέλεσε κατὰ τὴν ἱερεμίου φωνήν. πᾶσαι δὲ
τῶν ἀποκτενῶν εἰς βαβυλῶνα κατήγαγον.
Μετὰ δὲ χρόνος, ἐδόξη κόνειαν, πάλιν ἀ-
νῆκεν εἰς ἰλήμ ἡ αἰχμαλωσία, καὶ καθὼς
πλατυτέροι ὕψον δηλωθῆσεν. πρὸς
τῶν ἀλώσεως τοῦ λαλήσαντος ὑπο καὶ πρὸς
ἱερεμίου ὅτι ὅπως γεγονεν ἡ ἀλώσις, ἔχει ὁ-
πως. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐλάλησε καὶ

Νοεμβ.

πρὸς ἱερεμίου λέγων, ἱερεμίας, ἀνάστα ἐ-
ξέλθε ἐκ τῆς πόλεως ταύτης μετὰ τὸν βαρ-
σὺν αὐτῇ, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρ-
τιῶν τῶν καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ αἰ γὰρ πρὸς
σὺν καὶ ὑμῶν, ὡς σὺλα ἐδραῖοι εἰσὶν ἐν μέ-
σω αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως. ὅτι τῶν ἀδὰ
μάντινος πρὸς κυκλῶσιν αὐτῶν, καὶ οὐ
ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς πρὸς τοῦ τῶν διώματι
τῶν χαλδαίων κυκλῶσαι αὐτῇ. Καὶ ἐλά-
λησεν ἱερεμίας λέγων πρὸς καλῶσαι καὶ,
ἐπὶ τῶν φονεῶν τῶν ἐλῶν λαλήσαντος ἐν ὁ-
πίσῳ σου. καὶ εἶπε καὶ, λάλει. Καὶ ἔπεν ἱε-
ρεμίας, καὶ πρὸς τῶν πόλιν ταύτην εἰς
χεῖρας χαλδαίων ἵνα καυχῶνται ἐπὶ
ὅτι ἐκτενῶν κατ' αὐτῆς, καὶ ἐπὶ ἐλθῶν
σὺν ἐπὶ, μάλλον ἐκ τῶν χερῶν τοῦ ἀφ' ὁ-
πλοῦ καὶ μὴ ὑπο τῶν χαλδαίων καὶ ἔπεν
ὁ θεός. Σὺ ἀνάστα ἐξέλθε, αὐτοὶ γὰρ ἐκ καυ-
χῶνται. εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ πρῶτος ἀνοίξω, αὐ-
τοὶ εἰσελθεῖν οὐδ' ἔμωσιν. ἀπελθε πρὸς
βαρσὺν καὶ ἀναγγεῖλον αὐτῷ. καὶ ὡρᾶν ἐκ
τῆς νυκτός, ὅτι ἐπὶ τῶν τειχῶν πό-
λεως καὶ βλέπετε. ὅτι ἐάν μὴ ἐγὼ ἀνοί-
ξω, αὐτοὶ εἰσελθεῖν οὐδ' ἔμωσιν. Καὶ ἀ-
πελθὼν, ἱερεμίας, ἀπήγγειλε τῷ βαρ-
σὺν καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν ναόν, διέρρηξαν τὰ ἱμα-
τια αὐτῶν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν κε-
φαλῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν πολ-
ύ. ὅτι καὶ εἰπὼν ἀπὸ αὐτῶν. Καὶ ἐλ-
θόντες κατὰ τὴν ὡρᾶν ἐπὶ τὰ τεί-
χη τῆς πόλεως ἤκουσαν φωνῶν σαλπίζων.
καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι ἐκ τῶν οὐρανῶν κα-
τέχοντες λαμπάδας ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν, ὅτι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. ὅτι
ἰδόντες αὐτοὺ ἐκλαυσαν καὶ εἶπον. καὶ
ἐγνώκαμεν ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλά-
λησεν ὁ θεός. καὶ παρεκάλεσαν ὅτι ἄγγε-
λος λέγοντες. πρὸς καλῶσαι καὶ μὴ ἀπο-
λείσθαι τὴν πόλιν ἕως αὐτῶν λαλήσαντος
τῷ θεῷ. Τότε ἐλάλησεν ἱερεμίας λέγων δὲ
μαρτύρῃ καὶ, κέλευστέ μοι λαλήσαι ἐν ὁπίσῳ

ἡ πύλη. Τότε ἰερεμίας λαβὼν τοὺς κλεῖδας
τοῦ ἰαοῦ, ἔβηθεν ἔξω τῆς πόλεως, ῥίψας
αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, ἔπειτα λαβὼν αὐτοὺς
καὶ φυλάξον ἕως ἡμέρας ἐν ᾗ ἔβηταί σαι-
σε καὶ πρὸς αὐτῷ, διότι ἡμῖς οὐχ ὠρέετο
μὲν ἄξιοι φυλάξαι αὐτοὺς. Καὶ ὁ μὲν ἰε-
ρεμίας ἐπορεύετο μετὰ τῶν λαῶν αἰχμα-
λωσίων ἐν βαβυλῶνι. Οἱ δὲ βαρὺν, ἔβη-
θων ἔξω τῆς πόλεως ἔμεινε καθέζομενος ἐν
μηκρῷ. Καὶ ὁ αἰθιμὲν ἐλαβὼν τὰ σὺ-
κα ἐν τῇ καύματι, καταλαβὼν δαῖστρον,
ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῶν ἀναπαυθῆ-
ναι ὀλίγον, καὶ κλῖνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ὑπὸ τὸν κόφινον, ὑπνώσκει χρόνους ἐβδό-
μηκοντα. ῥῦτο δὲ γέγονε κατὰ πρὸς α-
ξίαν θεοῦ διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπε τῇ ἰερεμίας,
ὅτι ἐγὼ σκεπασώ αὐτὸν, μετὰ δὲ τὸ ἐγερ-
θῆναι αὐτὸν, ἠδ' εἰς ὑπνώσκει εἴρηκεν. ὀλί-
γον δὲ, ἔπειτα τῷ ῥ' ἐπιβαρηνώμην ἡ κε-
φαλὴ μου ὅτι ἐκ κορεθίου ὑπνῶ. ἀνακα-
λύψας δὲ τὰ σὺκα, εὗρεσά ζοντα γάλα
ὡς πρὸ μικρῶ συλλεξάσας αὐτὰ. ἔπειτα
ἠθέλον κοιμηθῆναι ἄλλο ὀλίγον ἀλλ' ἐπὶ
δὴ ἐν ἀποδῇ πολλῇ μεσ' ἀπ' ἐφελον ἰερεμίας,
καὶ τούτο ποιήσω, βραδύναμι ἔχω καὶ ἀνιᾶθή-
σεται, μὴ καὶ ἐκ ἐμοὶ κόπος ἔκαστων κατ'
ἡμέραν, ἀπ' ἑλθὼν μετ' ἄλλων συντόμως καὶ καὶ
κοιμῶμαι. Καὶ λαβὼν τὰ σὺκα, ἦλθεν εἰς
ἱλὴμ. καὶ ἐκ ἐγνώσκειν οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. οὐτέτινα τῷ συγγενῶν ἢ
φίλων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. διλογητὴς καὶ, ἐκ-
στασίμοι ἐγίνετο σήμερον. οὐκ ἔστι ἡ πόλις
αὕτη. πεπλάνημαι. μὴ κορεσθεῖς ὑπνῶ.
Καὶ ἔβηθων ἔξω τῆς πόλεως κατὰ τοιοῦτον
τὰ σημεῖα λέγει αὐτοὺς εἰς ἡ πόλις, πε-
πλάνημαι. καὶ εἰσελθὼν πάλιν καὶ ζητη-
σας οὐδ' εἶα εὗρε τῶν φίλων ἢ συγγενῶν. καὶ εἶ-
πεν. διλογητὴς καὶ μεγάλη μοι ἐκστασις γέ-
γονεν. ἔπειτα ἔβηθων ἔξω, ἔμεινε λυπὸν με-
μνηθεὶς ὃ ποιήσεται. καὶ θύει τὸν κόφινον λέγει
αὐτῷ ἔχω καὶ θνήσκει εἰς ἑσπέρα καὶ ὄψιν τὴν ἑσπέρα
σιν

σὺ ἀπ' ἐμῶ. Καθήμενος δὲ αὐτὸς ἰδὲ γα-
ραιὸς ἐρχόμενος εἰς ἀγρὸν καὶ λέγει αὐτῷ
λέγω πρὸς βυλάτε. ποία ἐστὶ ἡ πόλις αὐτῆ.
ὁ δὲ εἶπε. ἰλὴμ τέκνον. ἔλεγει ἀβιμέλεχ.
Ποῦ ἐστὶν ἱερεμίας ὁ ἱερθεὺς τοῦ θεοῦ καὶ βα-
ραχ ὁ ἀναγνώστης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πό-
λεως, ὅτι ἔχουσιν αὐτοὺς. ἔειπεν ὁ πρὸς βυ-
λῆς. Οὐκ εἰ σὺ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, σήμερον
ἐμνήσθης τοῦ ἱερεμίου καὶ ἐρωτᾷς περὶ αὐτοῦ με-
τὰ τοσούτους χρόνους ἱερεμίας ἐν βαβυλῶνι
ἐστὶ μετὰ τοῦ λαοῦ χρόνους ἐβδομήκοντα.
ἐπειδὴ αἰχμαλῶται γεγόνασιν, ὑπονα-
βουχοδοносὸς τοῦ βασιλέως. καὶ πῶς σὺ
νέος ὢν, ἔμηνω τέτε γε γνηνήμενος, ἐρωτᾷς
ἀπὸ δέποτε ἐθέσσω; ἀκέσας δὲ ταῦτα ὁ
ἀβιμέλεχ, λέγει. Εἰμὶ ἡ γηραιός, καὶ ὅτι
ἐκείνον ἀνθρώπων οὐ δύρεται τὸν μέγιστον
αὐτῶ. κατεγέλων αὐτοῦ, ἔλεγον ὅτι μαί-
νη, λέγων ὅτι λαὸς αἰχμαλῶτος ἀπὸ ἡλ-
θον εἰς βαβυλῶνα. εἰ οἶκα ταράκλαι τοῦ ἔρα-
νῶ ἠνεώχθησαν καὶ οἱ ἀγγελοὶ τοῦ οὐ-
νοῦ ἦλθον λαβὴν αὐτοὺς μετὰ δυνάμειος ἔξουσίας, ὥ-
ς πῶς ἔχον ἀπελθεῖν εἰς βαβυλῶνα. Πό-
ση γὰρ ἐστὶ ἀφ' ἐμὲ ἀπέλυσεν ὁ πῆρ-
μα ἱερεμίας εἰς τὸ χωρεῖν τοῦ ἀγρίπτου
διόλιγα σῦκα ἵνα δώμῳ τῆς νοστοῖς τοῦ
λαοῦ. καὶ ἀπελθὼν εἰς δαδὸν δότῳ τοῦ
καίσωνος, μικρὸν ἀφύπνωσα, καὶ νομί-
ζων ὅτι ἐβράδυνα, ἀποκαλύψας ταῖς σῦ-
κα, θύρον αὐτὰ σάζοντα γάλα καθὼς συ-
νελέγησαν. καὶ σὺ λέγεις ὅτι ἡ χμαλωπίδη
ὁ λαὸς εἰς βαβυλῶνα, ἵνα δεγνῶς καὶ αὐ-
τοὺς μὴ διαψυδῶμεν, λάβε ταῖς σῦ-
κα καὶ ἰδε. ἔτι δὲ ὁ γηραιὸς εἶπεν. Ὡς τέκ-
νον, δικαίως ἀνθρώπων ὑὸς εἶ, καὶ ἐκ ἡθελή-
σεν ὁ θεὸς. δὲ εἴξαμτοι τὴν ἐρημίωσιν τῆς πόλεως
ταύτης. καὶ λέγει καὶ ἐπὶ σὲ τὴν ἑκστασιν
ταύτην. ἰδοὺ χρόνους ἐβδομήκοντα ἔχει ὁ
λαὸς εἰς βαβυλῶνα μετὰ ἱερεμίου ἀφ' ἡ-
μέρας ἡ χμαλωπίδη. καὶ ἵνα μάθῃς
ὅτι ὅτι ἀληθὴ εἰσὶν ἅπτεροι λέγω θνα-

Νοεμβ.

βλεψόντες τὸν ἀγρὸν ἔτι δὲ ὅτι ὅτι ἰφά-
νη αὐξήσῃς τῆς χμαλωπίων. ἰδε καὶ ταῖς σῦ-
κα ὅτι καίρεται αὐτῶν ἐκ ἐστ. καὶ γινώσκει καὶ
αὐτοὺς καὶ περὶ πῆρτοιμοι ἀληθῶς οὐκ. Τότε ἀβι-
μέλεχ, ὥς περὶ ἐκ μέθης θναυήψας. καὶ κα-
ταμαθὼν τὴν γῆν ἀκρεβῶς καὶ ταῖς ἐν αὐ-
τῇ δαδῶρα, εἶπεν. ἀλογητὴς ὁ θεὸς τοῦ οὐρα-
νῶ καὶ τῆς γῆς, ἡ θναυήσας τῆς ψυχῶν τῆς
δικαίων, ἔλεγει τῷ γηραιῷ. Ποῖος μελέ-
ως. ἔειπεν αὐτῷ. δώδεκατος. καὶ δούς τῷ
γηραιῷ σῦκα, αὐτὸς ὥρηνσεν ἀλογητῆς αὐ-
τῶν. Καὶ περὶ εἴξατο ἀβιμέλεχ δότῳ κα-
ταμαθὼν αὐτῶν, πῶς εἰ ποῖσται αὐτῶν. καὶ ἰδὲ
ἀγγελος κυρίου ἐλθὼν ἔκρας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρὸς. διέσωσεν αὐτὸν ἐν τῇ μετῇ-
μειῶν ἐν τῷ ὁ βαρὺ καὶ θνήσκον. καὶ
ἰδὼντες ἀλλήλους ἐκλαυσαν σφόδρα. Εἰθ-
ῶς περὶ σῶσται περὶ τὴν θνῆ ἔκρας αὐ-
τῶν, δόξαζοντες καὶ ἀλογητῆς αὐ-
τῶν. καὶ ἰδὼν ταῖς σῦκα ὁ βαρὺ καὶ θνήσκον
καὶ, περὶ ἐβδομήκοντα χρόνων κοπεί-
ται, ἐπὶ γάλακτος δότῳ ἀζοντα μεγάλως
ἡ χμαλωπίων. καὶ ἐκπλαγῆς περὶ σῶσται
μετὰ εἶπεν. ἵνα γνωρίσῃ ἡμῖν καὶ πῶς ἀρᾶ
δωμῶν εἰδῶσιν τῷ ἱερεμίου περὶ τῆς χμα-
λωπίων. καὶ τῆς νιῦ περὶ ἀδός ἐρηγὸς
σῶσται ἡν ποῖσται, ἡ χμαλωπίων ἀγγε-
λῶς αὐτοῖς. γράψατε τῷ ἱερεμίου
ἐπὶ σῶσται, πῶς εἰ αὐτῶν εἰς τὸν λαὸν ποῖ-
σαι καθὼς λέγει ὑμῖν. Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς πᾶν
ταῦτα ὡς ὁ φεικὼν γράψατε, περὶ σῶσται ἔτι
τοῦ. ἰδοὺ ὀλίγαι ἡμέραι, καὶ ὁ θεὸς εἴξαται
ὑμᾶς ἐκ βαβυλῶνος εἰς ἰλὴμ. αὐτοὶ δὲ
πρῶτον ἐρχόμενοι ἀπὸ περὶ ὑμᾶς, δότῳ
τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καὶ ὀλίγα σῦκα ἐν τῇ
τῶν χμαλωπίων αὐτῶν περὶ ἱερεμίου ἀποκο-
μίσται ταῦτα ἐν βαβυλῶνι. καὶ ταῦτα
εἰπὼν, θναυήσεν ἀπ' αὐτῶν. Εὐθὺς
ἐν λαβὼν χμαλωπίων ὁ βαρὺ ἐρχαίται
ἡκούσε περὶ τοῦ ἀγγέλου, καὶ ἐλθὼν
περὶ ὁ ἀέτος ἐκράξε. ἔτι δὲ ὁ βαρὺ

σὺν τῷ ἀβιμέλεχ, ἀλόγησαν τὴν θν̄ ἔπε-
σθον ἀνδρες, ἐδύσαν τὴν ἐπιστολήν, καὶ δέκα
σύνταγμα ἔγραψαν αὐτῷ ἔδωκεν αὐτῷ ἀλόγησαν-
τες αὐτὸν ἔπεσθον ἀνδρες, ἀπέστειλαν πα-
ραγγέλους πάλιν ὑποσέψαι πρὸς
αὐτοῦ. Οὗ δὲ ἀπελθὼν ἐν βαβυλῶνι, ἐκα-
θέσθην ἐξω τῆ πόλεως ἐν σὺλῳ κατ' οἰκονομί-
αν δὲ θεῶν ἔζηρχετο τῆς πόλεως ἱερεμίας
μετὰ πάντος τῷ λαῷ, νεκρὸν ἐκκομίζον-
τες, ἔδωκεν αὐτοῖς, ἔμελλοντες θάψαι αὐ-
τοῖς, ἐν ᾧ τόπῳ ἔλαβον ἱερεμίας σῶμα τοῦ
βασιλεως ἐν ὁσίῳ θάψαντες αὐτὸν ὅτι
ἀποθνήσκοντες ἐν δαίμοις. καὶ κερύσας οὕτως
πρὸς ἀνδρῶν πρὸς φωνή, εἶπε. Σοὶ λέγω ἱερε-
μία, δέξαι τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐν γράμμαις
ἀπὸ τοῦ βασιλεως καὶ τοῦ ἀβιμέλεχ. ἔκαστος
σάτωσαν αὐτὴν πᾶς ὁ λαὸς ἱερουσαλὴμ.
Ἀκούσας δὲ ἱερεμίας ἐδόξασε τὴν θν̄, καὶ κα-
θίσας ὁ αἰὲς διδύς ἐν τῷ νεκρῷ, ἀνέστη.
Τοῦτο πάντες θεοσάμνοι ἐγνώσαν ὅτι
ἀπὸ θεοῦ ἐστὶν ἡ ἐπιστολή. Δοξασάντων
δὲ τὸν θεὸν πάντων ἐπὶ τῷ γεγονότι. λῦσας
τὴν ἐπιστολήν ἱερεμίας, ἀνέγνω ἐνώπιον πάν-
των, καὶ ἀκούσαντες τὴν παλαιὰν αὐτῷ
ἐπανακλησιν ἐχαρήσαν χαρὰν μεγάλην
σφόδρα. Γράψας δὲ καὶ ὁ ἱερεμίας πᾶσι
τοῖς θλίψαις καὶ συμφοραῖς τοῖς ἐπελθού-
σας αὐτοῖς διαλαμβάνουσαν. δησας ἐν τῷ
τετρακτύῳ τοῦ αἵματος ἔδωκεν αὐτοῖς ἀπὸ
λαῶν αὐτῶν. Οἱ δὲ πάλιν ἀπεκόμισαν τὴν ἐπι-
στολὴν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ ἀβιμέλεχ. ἔκαστος
ἀνέγνω, ἐκλαυσαν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐν ὁσίοις
τὸν θν̄, ὅτι ἐκ ἐπελθούσας τῶν τοιούτων
θλίψεων. Δὲς ὅτι οὐκ αὐτοῖς ἀδυνάστοι ἱε-
ρεμίας. ἰάσατο ἅπαντας ὅσοι μετέλαβον
ἐξ αὐτῶν. Καὶ κατέλαβον τὸν ὁμιλῶντα
ἡμέρας, εἶπεν ὁ θεὸς τῷ ἱερεμίᾳ. λαβε τὴν
λαβὴν ἅπαντα νυκτὸς καὶ ἐξέλθεις τῷ βαβυ-
λώνι. καὶ δώσεις ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. καὶ κεί δια-
χωρεῖς ἐν τῷ δέχοντι τῷ βαβυλωνίων
τῷ λαβόντων γυναικας τῶν σου ἐθνεσ.

καὶ γυναικας τῷ βαβυλωνίων τοῖς συμ-
μεινιστας τῷ σῶμα. ὅτι δὲ μὴ ἀκούσας
τοῖς συμμεινιστας, τὸν ἰορδάνην μὴ σὺ μὴ
πρὸς αὐτοῖς. Καὶ ἐποίησεν ἱερεμίας καθὼς εἶ-
πε λατὸ αὐτῷ ὁ θεός. Καὶ ἐν τῷ διαχωρίζειν
αὐτοῦ ἐν τῷ ἰορδάνην, οἱ πλείονες τῷ συμμι-
νιστων, ἐκ ἠθέλυσαν ἀκούσαι τοῦ ἱερεμίας.
ἀλλ' εἶπον συμφέρει ἡμῖν εἰς βαβυλῶνα
ὑποσέψαι, ἢ καταλείψαι τοῖς γυναικας
ἡμῶν. Καὶ ὑποσέψαντες εἰς βαβυλῶ-
να, ἐπεσέδεχθησαν σῶμα τῷ βαβυ-
λωνίων, λαβόντων. ἐπειδὴ ἐμισήσατε ἡμᾶς
ἔκρυφίως ἐξουθατε, ὅσοις ἐαυτοῦ κατὰ
σφαλισμὸν μὴ δέξασθαι ἡμᾶς, ἀλλ'
ἐξέποι τὸ ἐκκαίμεν. Μὴ δεχόμενοι δὲ ἐπὶ
οἱ συμμεινιστοι μὴτε σῶμα τῷ βαβυλωνίων,
μὴτε σῶμα τοῦ ἱερεμίας, ἀπελθόντες εἰς ἔρη-
μον περὶ τὴν ἰλὴμ μικροῦ, ἐκδομίοντες
ἐαυτοῖς πολλὰ, σιμαρῶν τὰ τὴν ἐπονομά-
σαντες. ἱερεμίας δὲ μετὰ τοῦ λαοῦ ἐσελ-
θὼν εἰς ἰλὴμ, ἐχαίροντες ἀναφέροντες τοῖς θυ-
σίας αὐτῷ ἡμέρας ἐν τῷ ἔκδοκῃ ἡμέ-
ρας αἰνέοντες ἱερεμίας τὴν θυσιῶν πρὸς
τὴν θν̄. ἔκδοκῃ τοῖς ἀνέλεφθαι ἡ ψυχὴν
τοῦ κατέλιπεν τὸ σῶμα νεκρὸν ἐν τῷ θυ-
σιασθῆναι. Τότε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀβιμέλεχ
ἤρξαντο ἐλθεῖν τὴν ἱερεμίαν. Ἀκούσας δὲ
πᾶς ὁ λαός, ἔδωκεν πρὸς αὐτοῦ ἔκδοκῃ
τὴν ἱερεμίαν καὶ μὴ χαίρειν τὴν θν̄.
τα, διέρρηξαν τοῖς ἡμέρας αὐτῷ καὶ θοῖτες
χρὴν ἐπὶ τοῖς κεφαλὰς αὐτῷ, ἐκλαμον ἅ-
παντες πικρῶς. Καὶ μὴ ταῦτα ἡτοίμασαν
τῷ κηδύσασθαι αὐτόν, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῷ
οὐρανῶν, λεγούσα. μὴ κηδύσατε αὐτὸν
ἐπὶ ζῶντα. Καὶ ἀκούσαντες τῆς φωνῆς,
παρέμεινον αὐτῷ πρὸς ἔχοντες ἐφ' ἡμέ-
ρες τρεῖς. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦλθεν
ἡ ψυχὴ εἰς τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐπῆρε τὴν
φωνὴν αὐτοῦ μέσον πάντων λέγων. μὴ
φωνὴ δόξασατε πάντες τὸν θεὸν καὶ τὸν
ἰὸν αὐτοῦ τὸν ἐξυπνίζοντα ἡμᾶς, ἱστοῦν

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ωπὸ ἀγνῆ, ψυχῆς μετὰ ὁμματὸ φῶς ἢ
κυντασα, μὴ καταλαβέτω με, τὰ μαρτί-
ας σκότος βαθυτατον, μὴ δὲ βυθὸς καλύψῃ
με τῆς ἀπογνωσεως. ἀλλ' αὐτῆς με, σῶσον
ἐκυβερνήτην πρὸς λιμὴν αὐθιῆς θελήμα-
τι. **ἄλλος. Εὐα μὲν τῆς ἀφ' ἑσθ'.**

Κεῖν σοφὴ καρτερικῶς, τεινόμενος, καὶ
λαμπᾶσι φλογίζομενος. δρόσον οἰωῖσιν
ἐδ' ἐξω, χεῖρ ἀγγελικὴ μαρτυρὸς νικανδρε,
ὅδ' φλέγοντας, νεκροὺς δ' ἐκτελεῖς.
ταῖς ζωηφόροις σου ἐνταυξεῖς.

Ωράθητε θείαμα φρενὸν, γυμνούμενοι,
ἐσθ' ἀλόγοις σινδισμοῦ μύθοι. ἐσθ' ἡ πλᾶ-
στον ἀθλοφόροι, συρσίμους καὶ σῶσι δεικ-
νύμενοι. περὶ πρὸς μιλλέντες καὶ ἀφλακ-
ται, πνὶ θείω σιμπερὸν μύθοι.

Σήμερον τῆς μύθων ἱερά μεθ' ὅλους, ἑορταί-
ζει πόλιν ἀπασαν, πρὸς θύω χόδου συγ-
καλοῦσα. τῇ μνήμῃ ἡμῶν ταύτη παρθύ-
φημοι. ἐν ἡτλήω ἱερά ἡμῶν ἀθλησιν, με-
γαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ητοιγμὸν οἰωθὸς, καὶ ἀγγελοὶ τῇ αὐτοῦ
ἀπεκρεθησαν. τοῖς αἰσίοις καὶ δικαί-
ων, ἡ φρανθῆσαν ἐκίεθησαν μαρτυρὸς.
μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες μνήσθητε,
τῆς μεμνημένων ἡμῶν ἀγχοι.

Φημε καταύγασον τῆς παναίμωνι, ἢ
τεκῶσα φῶς ἀπερῶτον. λυθὸν τοῖς νύφῃ
τῆς ψυχῆς με. ἐσθ' ὅλους με δ' ἐκρῶσαν
δ' εἰμαι. καὶ θείας σελας ἀξίωτον. ἡ αὐ-
τῶς τῶν πανύμνητον. **Οὐκριας.**

Εὐα μὲν τῆς παρακοῆς νοσηματι, τὰ κα-
ταρδὺ εἰσώκησατο. σὺ δ' ἐπαιθεῖς ἐκ τῆς
τῆς κυφώσεως βλασηματι, τῆς κόσμου
τῆς διλογίᾳ δ' ἐκείνησιν. ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνουσιν. **Εξεκποδὸν φλαεον.**

Γυναικες ἀκουσάθητε.

Εμφρόνως, καθυπέταξας, ὁφείω δυνίαις,
τῆς αὐτοκράτορος περ, νοῖς σταχὸς τοῖς ὁρέ-
ξαις ἐνταυτῇ τὸ ἀκρότατον, τῆς ἐφετῆς
κατέλαβες. διὸ καὶ δόξης ἐτυχες. ὑπὲρ

ἡμῶν ἱκεθῶν, μὴ διαλίπης παμμαίκαρ
Εἰτερον. τῆς αἰχμῆς. Οὐκριας.

Φυτῆα τῆς παμμαίκαρ, ἐδ' εἰχθῆς τίτῃ νί-
κανδρε. ὑφ' ἑτῆς πόλεως μύρων, ἐχειδῆς
ὅσπερ ἐς ἀρχιερεὺς θεόληπτος. ἐν ἡτλήω μαρ-
τυρεῖν, σὺ τῆς ἐρμαίῳ πάντοφῃ, ὑπὲρ
χὺ διανύσας, ἐν οἰωθὸς βασιλείας.

Καὶ χειρικῶς ἀσπάζομαι. καὶ πότῃ τῆς
προσκύνησιν, πρὸς νέμω πῖσι καὶ φοβῶ,
τῇ παραχρᾶντῳ καὶ θεία. εἰκόνισα πα-
νάμωνι. ἀφ' ἡς ψυχῶν ἐκβλύζουσι καὶ
τῆς σωματῶν δ' ἐσθ' οἶνα. ἰάματα τοῖς ὑ-
μνοῦσι, σὲ θεοτόκον κυρίως. **Η λου-
πὶ ἀκολοθία τῆς ὁδοῦ, καὶ ἀπλυσας.**

**Τῶ αὐτῇ μύθῳ, ἐ. τῆς αἰχμῆς μαρτυρεῖν,
γαλαπῆνος καὶ ὁπλησῆς. ἢ ἡχος, ἢ.
Ὡς τῆς ἀφ' ἑσθ' θαύματα.**

Εἰλακτι πρὸς αἰσκήσεως, διὰ βασιλῶν
πολλῶν, γαλακτίαν καὶ θλίψεων, εἰς χρεῖς
κατήνησας, ἡλικίᾳ γυνόμενος. δεικτῇ
δυοῖα, τέλειον σφάγιον. ἐδ' ἐλουσίῳ ὁρμῇ
πανόλβιε. ὡς τῆς ἐδ' αἰας σου, καὶ βεβαί-
ας πῖσις, δι' ἧς θεοῦ. ἐτυχες θεῶν μύθος.
νῦν τελεώτερον.

Επισημόνως ἐλήπτης, τῆς αἰγῶν πῖν πη-
γλῶ, ὁρεκτῆρ τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτῆς λαμ-
πρότησι καὶ ψυχλῶ καὶ διαόιδου, καὶ λαμ-
γαδ' εἰσαθεομακάρισε. ἐκαθελεῖσας ἐ-
ραῖς ἐν σάσεσι. τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρ-
χαῖον δ' ἐκόντα, μοναζοῦσῶν. θεῶν ἐγ-
καλλώπισμα, μεδ' ὅπως πολυάθλης.

Δύο φωσῆρες ὑπὲρ λαμπρότη, αἰατλήσων
τῆς, αἰατλήσων χεῖρ, καὶ τῆς κτίσιν ἀ-
πασθῶν, ἀσεβῶς καταυγάζουσιν. ὑπὲρ
βαλῆσαις ἀθλῶν λαμπρότησι. ἐἰαμά-
των θεοῖς πυροθύμασιν. ἐν τῇ ὑπὲρ φῶ-
τον. ἑορτῇ γεραιόντες, τὸν δ' αὖτῃ, πᾶν-
τας ἀγάζοντα, χν' δ' ὁξ' αὐμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, θ'. Οὐκριας.

Δῶρα

Αὐρο ψυχῆ μου σὺ αἰζῶσαι ἐ τῷ δακρύ-
ων κρηνας, ἐκκαρδίας πηγαζῶσαι, τῇ παρ-
θεῷ βοήθου. καὶ μητεῖ τῶ θυμῶν. διὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἀγνή. τῆς φο-
βῆς με ρύσαι κολάσεως. καὶ κατα-
σκέμωθον, ἐνθα ἡλιά παυσαι, καὶ ἡ χάρις
ἡδαιωνίζουσα, καὶ ἡ δόξα λαυσις ~

σρδ. Ομοιον.

Ωτὸ πᾶν οὐ θαύματο, ὡ μυστήρια φερε-
τῶ. ὡ φερετῶς ἐγχειρήσεως, ἡ παρθέ-
νος ἔλεγον, ἐν σὺ σε ὡς ἐβλεψεν. ἐν μέ-
σω δουλητῶν κρεμάμηνον ὃν ἀνώδυνως
φερετῶς ἐκίησε. ἐκλαμὲ λέγουσα. οἱ μοι
τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ
ἀχάριστος, σὺ πᾶν πᾶσι λῶσαι ~

Εκ του ὁρδρον, ἡ στω ηδρ. ἡ λδ. κελων τῆς
οκτωήχου, ἐ τῷ αἰγίων ἐκ. φ. α. ἡχος

ἡδ. Ως ἐν ἡ τέρων περὶ δυνστε οἱ ἡλ.

Τοὺς αἰεσπέρους φωστήρας σὺ λογικῶς,
οἰωνῶς σὺ λάμψαντας, ὑπὲρ ἡλίον ἐν
γῇ τῷ χυ σὺ θείας ἀθληταίς, ἐν ὡδαίς
πνυματικαῖς πίσει πμῆτω μν ~

Ελλεικῆς δὲ πρὶς ρίζης σιερωτικῶν, διθά-
λης ἐβλαστησας, θεοδωρητος βλαστος. γα-
λακτικῶν κόσμῳ σὺ καρπῶς. πᾶν βαλ-
λοῖ μνος τῆς σῆς ἀ τρεπῶν πίσεως ~

Επίειμονῶς πᾶν πᾶν τῷ πᾶσι χυ, ἐκζη-
τῶσαι ἑδραμες, πᾶσι ἐπὶ γνωσῇ αὐτῶ.
καὶ τυχοῦσα θείας δωρεῆς. ἐπὶ σῆς μνημυ-
φικῶς, τούτῳ νενύμφουται ~

Ηατεποιπῶ λω ὁ πάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῷ
πολλῶν μου πρᾶξεων. καὶ πᾶσι σὲ τῷ
ἀγαθῷ. κατὰ φάγω μερτῶ θεῶ. δόμοι
χίρρα βοηθείας καὶ διάσωθον ~

φ. γ. Οὐκ ἐστὶν ἁγιος. ὡς συ.

Εφέσει κρείπτονος ζωῆς. καὶ τευφῆς ἀνέκ-
φράστῃ, τῷ φθαρτῷ ὑπερεῖδ ἐς καὶ ἐδω-
κῶν πᾶν τα τερπνᾶ, σὺ ἐπὶ σῆς μνηχῶ, γα-
λακτικῶν, ἀπειθῶς ἐπόμνυς ~

Τυδαιτες βρόχων τῷ σαρκικῶν, καὶ πα-
θῶν πολυπλόκων, ἐν αἰσκήσει τῷ πόθῳ,

στανεδ ἐπὶ τῷ χυ. θυσία δὲ καθαρά, ἐν ἀθ-
λησει, τῷ πᾶσι πᾶσι λῶσαι ~

Τὸ θεῷ πόθῳ τῷ χρυσοῦ, ἀρήστοι μν. αἰ κῶ-
μον, σὺν ἐπὶ τῷ μάλλον, τῷ πᾶσι ἀθλη-
ται. διὰ βασιάνων πολλῶν, βασιλείας,
θείας ἡξίωθῃτε ~

Οὐκ ἐστὶν ὅστις πᾶσι τῷ σῷ, κατὰ πέφθυ-
γεσκεπῶ. καὶ σὺ ἐτυχε κόρη, τῷ πολ-
λῶν σου οἰκτιρῶν. διὸ δέομαι τῆς σῆς,
ἐπὶ τῷ χυ, κόρη αἰ πλῆψῃς ~

Ο ἡμερος. Οὐκ ἐστὶν ἁγιος ὡς συ.

ἡδ. ἡχος. δ. Ταχὺ προκαταλαβέ.

Ασκήσει λαμπρῶς σὺ, τὸ ὀπλικόν τῆς ψυ-
χῆς. ἀκτιστῶ ἀθλήσεως, φωταγωγῆς, σὺ
πίσεως, γαλακτικῶν μακάριε, ὁ βίσις τῷ
αἰγίῳ, καὶ φωσφόρον ἡμέραν. πίσει ἐπὶ
τελῶ μν, δισεβῶς σοι βοῶντες. ὡς ἔχων
παρρησίᾳ πᾶσι χυ. πρὸς βλαβε σὺ τῷ αἰ
ἡμῶς. **Δοξα, καὶ μν. θ. Ομοιον.**

Ηαρθῶς πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον,
θῷ ἡ κηρύτταται, σὺ ἀσώματο καὶ αὐτὸν, ἀ-
παύτως ἰκέτῃς. ἀφῇσιν τῷ πλῆσμά-
των. καὶ ἀδούρωσιν βίου. δοῦμαι ἡμῖν πρᾶ-
τέλους, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ. ὑμνοῦσιν σε
κατὰ χεῖρας, μόνῃ πανύμνητε ~

σρδ. Ομοιον.

Εσὺ σε ὑψοῦ μν. ὡς ἐβέβησεν, ἡ ἀχραν-
τος, μν. σου, λόγῳ θεοῦ μητερικῶς, θρῆνῶ-
σι ἐφθέγγετο. πᾶσι τὸ καμνόν καὶ ξένον, τοῦ
τοῦ ἡμέμου, θαῦμα. πῶς ἡ ζωὴ τῷ ὅλων,
ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζῶσαι σὺ τε θειῶ-
ταις, θέλων. ὡς ἀσπλάγχχνος ~

φ. δ. Χρ μου. διωαμης.

Θεῶς πᾶσι νοῖα, βλασὸν αἰεδ ἔξε. σιερδῶς
σῆς ἡνδύος τῷ ἀρτῷ, σὺ καρπὸς πλῆ-
θυμῶνται. καὶ καρποφόρον δεικνύτω. πα-
ραγγέσει τῷ συζυγοῖ ~

Χρ ἐπὶ σῆς, κόσμον ἐμίσσησας. κατεφθῆ-
ρησας πλούτου, δόξης τευφῆς. καὶ πμῆς
ἡλόγησας. φθαρτῷ τῷ ἀφθάρτοις φῶς,
γαλακτικῶν ἀλλαξάμνους ~

Χ ὅ τοις ἔχουσιν κατὰ κολέστης. ἀκλινῶς γα-
λακτίων σὺν τῇ στήνῃ, ὁπσημένη εὐδοξέ.
διο καρδοξὴς παράυτ' ἡμέτε φάνων κατὰ
ζώσας. **θ.**

Η αὐτὸν ἐμολύνα, κακῶς γὰρ σώματος. πα-
ναγὰ παρθεῖν το καθαρόν, δὴ οἰκη-
εῖον, καθαρόν εὐποῦ με πλυτός, τῷ πα-
θῶν μου τὰς πρὸς βίαις σου.

Φ, ε. **Τῷ θεῷ Φέγγει σου ἀγαθῇ.**
Φ θείῳ Φέγγει καταυγαδεῖς, καὶ τῆς ἀ-
παθείας καλλοναῖς, φειλαμφθεῖς γα-
λακτίων σοφέ. ἔπεισας ἀγνοεῖν σὺν σοὶ
πλὴν σὺ ζυγόν. ζυγόν ἀνελομνένον, τὸν ἐ-
λαφρόν τε χυ.

Η νεῖ πυρεμνοὶ περασμῶν, πῶς φιληθε-
νίας καὶ πυρεαὶ, πολυθείας ἐσβέσατε. ἀμ-
φωταὶ συμφέρνηται συμφρονήσαντες. ἐν
πόνοις πολυτέτοις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Η ὁμῶ περὶ οὐρανοῖς δὴ, ἀραντες τρεῶν ὁπ-
σημένων, εἰλεαδε βίον τὸν ἀμεμπτον. καὶ δι-
πλοῖς σεφάνοις κατεκοσμήθητε. ἀσκήσε-
ας νομίμως, ἀθλοῖς ἐκλάμψαντες. **θ.**

Η λίβ ὄχημα φατεινόν, καὶ θάρρον τὸν εὐπο-
τῆς ψυχῆς. καὶ μετὰ τὸ δούλοσόν σου δέομαι.
τοίχιων τὴν χάριν τῆς διαπλαγχνίας
σου. καὶ ἵασαι νοστῶντα κόρη θείου μφε.

Φ, ε. **Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.**
Φ βίον τὸν βίον, βδελυξάμενοι σὺ φῶς,
εἰλεαδε βίον ἀμεμπτον ὡς βίας αἰ τῆς φύ-
σεως καὶ διπλοῖς, εἰ ἀθλοῖς φεραλάμψαν-
τες. ἐν δὲ τῇ τοῖς σεφάνοις ἐκοσμήθητε.

Σ ωμάτων διάστασιν, ὑποσταίτες τῷ ψυ-
χῶν, εὐώσας δια πτεως, ἀσπέρκας πεινα-
θεῖλετε θυμῶν. αὐτὸς ὁρωμνός δὲ κα-
τεβάλετε, φείει θείου πιδύματος.

Η ομίμως ἡετταται, γαλακτίων ὁ κλεινός,
καὶ ἡ θεόφρον σὺ ζυγός, ὁπσημένη ἀνδρείως
καὶ καρτερῶς. αὐτῷ τὰς δέησεις, ταῖς ἐλέ-
ου λόγοις πᾶσι δώρηται. **θ.**

Η βαθυνοὶ δ' ἀποῖνα τὴν ψυχὴν με ἐν πολ-
λοῖς, κεκακωμένον πλάσμασιν, καὶ τὸν δὲ

πῶς πάντων τῷ ἀγαθῷ, θεῶν καὶ δικέ-
του. βασιλείας τῆς αἰῶς ἀξιοῦσιν.

Οἰεσμός. **Τ** οὐ βίον, τὴν θαλάσσαν.
Κοντακίου. **ἦχος, β.** **Τὰ αἰαζήτῳ.**

Η ἀρτίων χυ, τῆς δὴμοις ἡετταμένη, ἀγ-
σισέρροισ, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι γαλακ-
τίων εὐδοξέ, σὺν τῇ στήνῃ σὺ ζυγὸν καὶ σὺν
θλωτῇ, ὁπσημένη τῷ μόνῳ δὲ μετὰ αἰσθη-
σβαθῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. **Οἰεσμός.**

Τ ὃν γοναῖον ἐν μαρτυρίαις γαλακτίων, ἐν
αἰσμητῶν ὡς αἰ. οὐ φημι σωμν, σὺν τῇ
παιδικῇ σὺ ζυγῷ, τῇ φερωνύμῳ ὁπ-
σημένη. ἐπὶ γὰρ κατέλινε τὸ ἐχθροῦ το φρί-
αγμα. καὶ εὐδῶν τὸ ἀθῆον ἡλεξέσθαι τὴν
δέπιν χρεῖσόν ἀνελκρεῦξάν διὰ φειφα-
νῶς λαβόντες, παρ' αὐτῶν σὺν σεφάνοις τῆς
ἀφθαρσίας. **Α** παύσας πρὸς βλυσαν
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**Τῷ αὐτῷ μιλῶ, ἐμνήμη τῷ ἀγίων μαρ-
τύρων, γαλακτίωνος καὶ ὁπσημένης. θ.**

Α σὺν δὲ τὰς σὺ ζυγούς κτείνει εἰσφας.
Τ ἡ ψυχικῇ σὺ ζυγῷ ἀξιοῦσιν ἀγαπητότα.

Τ μετὰ τῇ στήνῃ γαλακτίων ἐν πεινῇ.
γαλακτίων καὶ ὁπσημένη, ὑπὲρ χον ὁπ-
σημένης βασιλείας δέξαι, καὶ σεκομῶν ἐν ἡμετέροις.
ἐξ ὁ μὲν γαλακτίων, ἡ δὲ μετὰ κλειτο φωνῇ.

καὶ λουκίπας, ἀμφοτέρων ἐν λῆνῶν. κα-
τηγνήνεται δὲ τὴν δισέβειαν φεραπνο-
μοναχοῦ ὄντοφείου τοῦ νομα, ἐξ ὁ αἰον
βαπτισμαδὲ ἔχονται. ἡ δὲ στήν καὶ αὐτῇ

γεννητορας ἐλθῶν ἐχῶντα, ἐπὶ τῇ γα-
λακτίων, φεραπνομὸν εἰσεδῶν, παρ' αὐτῶν
βαπτίζεται. καὶ διατηρήσαντες ἀμφοτέ-
ροι τὴν παρθεσίαν ἀπέχονται, τὸν μετὰ δικόν

βίον ὑπὲρ χονται. πᾶσι δὲ σκληραγω-
γίαν καὶ κακοπάθειαν, διειργόντες, σὺ-
νεληφθησαν. φεραπνομὸν ἀρχοντας ἔρπον, καὶ
ἐρωτησάντες, τί πᾶντα σφωδρῶς. καὶ κα-

λάμοι. ὅς σὺ οὐδὲ ὀρυχας ἐμπέρονται καὶ
μαχαίρα χεῖρας καὶ τοῦ ἀσπέρκας ἀκρομαζόν-
ται, καὶ τελευτᾶν τὰς κεφαλὰς δὲ πα-
τέμνονται.

τέμνονται. ἡ δὲ οὐμὴ ἀγίος, ἐπὶ τεμά-
χονται. ἡ δὲ ἀγία ἐπισήμη, ἐπὶ δεκάεξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνημεῖον ἀγίου ἀποστόλου
ἐκτὶς ἐβδόμηκοντα. ἐραοῦ, λίνου, γαίου,
φιλολόγου, καὶ πατρῶα.

Εμαῖς πατρῶα καὶ γαίος τρεῖς ἀμα.

Απόστολοι θνήσκουσιν εἰς δις τρεῖς φίλοι.

Καθεῖς γνώσεως θείας λόγον,

Ζωρεῖτε λίνου καὶ μεθιστᾶτε βίου.

Φιλόλογος φιλῶνσε τὸν θεὸν λόγον.

Πληροὶ λόγου σὺς καὶ θεῶν συνέιστοι.

Οὔτοι πάντες ὑπῆρχον ἐκτὶς ἐβδόμηκοντα
μαθητῶν ἰσχυρίσθαι. Καὶ οὐμὴ πατρῶα εἰς

Κὸ θεῖος ἀπόστολος παῦλος ἐπὶ αἰς αὐτῆς
μνηταί ἐπιστολαῖς, ἐπίσκοπος ποπόλων
ἐγίνετο. πολλὰς βαπτίτας καὶ τὰ χῶρος
σταλῶν. Ὁ δὲ ἐμαῖς ἐντὶ πρὸς ῥωμαίους
ἐπιστολὴ μνημεῖται ὁ ἀγίος ἀπόστολος παῦ-
λος, ἐπίσκοπος φιλιππῶν ἐγένετο. Ὁ δὲ λῖ-
νος, μὲν πέτρων τὸν κορυφαῖον, τῆς μεγα-
λῆς ῥώμης ἐπίσκοπος ἐχρημάτισεν. Ὁ δὲ
γαίος, εἰς αὐτῶν ὁ ἀπόστολος μνημεῖται με-
τὰ τῷ ἀγίῳ τῶν τιμῶν, ἐπίσκοπος ἐφέ-
σε ἐγίνετο. ὁ δὲ φιλόλογος, εἰς τῶν με-
μνηταί, ὑπὸ ἀνδρῶν τῶν πρωτοκλήτου, ἐπί-
σκοπος σινώπης κατέστη. Οἱ καὶ ἐπίσκοποι
σάντες ἐν ταῖς δηλωθείσας πόλεις, καὶ
πλείους περασμούς καὶ λίψας διὰ τὸν
τῆς ἀσεβείας λόγον ὑπομείνουτες, καὶ
πολλὰς διδασκαλίας. καὶ τὰ χῶρος πορ-
γαχόντες, ἐτελῶν θύσαν ἐν κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἀγίος δομνῖος πυρεῖ-
ται.

Ανασκοπῶν πῦρ τῆς γενένης δομνῖος,

Τὸ πῦρ ἐφείπετο ἐμὸν ὅλως,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἀγιοὶ πμοθεῖος, θεοφίλος,
καὶ θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦται.

Τὸν πμόθειον καὶ στυαθληταῖς δύο,

Κτείνου πυγμαῖς καὶ πμοα λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἀγίος δωρόθεος, θη-
ριοῖς ἐκδοθεῖς τελειοῦται.

Ο δωρόθεος ἐκδοθεῖς τοῖς θηρίοις.

Δωρον πορροήθη τῷ θεῷ πορρὸς δεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀγιοὶ θυψυχὸς καὶ καρτε-
ρος τοῖς αἰδοῖα τμηθεῖς τελειοῦται.

Αιδόοια καρτέριος ἐκτετμημένος,

Συν θυψυχίῳ καρτεροψυχῶς φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἀγίος σιλβανός, εἰς με-
ταλλαβληθεῖς, τελειοῦται.

Εν τοῖς μεταλλοῖς σιλβανός, ἐβλημένος.

Λεῖπει μεταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἀγίος παμφίλος, ἐ-
θεῖς καὶ φυλακισθεῖς, τελειοῦται.

Φρεαῖ δαμαθεῖς καὶ πρὸς τῆς φρεαῖς ἐξοφᾷ.

Δικλουῦ λαβοὶ παμφίλος ἐκότος σέφος.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ μαξιμιαῖς ἐπὶ τρεῖς

Κὸ ἐβδὸς τῶν παλαιστῆς δέχοντος. Πολ-

Λαγυῖ καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας τελειοῦ-
σεως, ὁ μακάριος δομνῖος ἐκδοθεῖς.

Πλῆστα δὲ πρὸς αὐτῶν τὰ τέλει, ὅπου καὶ τῆς

Πυρὸς κολάσει κατακρίνεται ἐθεοπῶν

Δε ἐθεοφίλον τὴν ἀκμὴν τῶν σώματος φέ-
ροντας, καὶ ὡραίους καὶ καλὰς τῆς ὕψις, ἐπὶ

Πυγμαῖς νομομαχίας καὶ δικαίας ὁ πρὸς

Δωρόθεον δὲ, σεμνόνινα καὶ ἱερὸν πρὸς

Σβύτερον, θηρίοις πορρὸς βορὰν δίδωσι. Τὸν

Δε καρτέριον καὶ θυψυχὸν τελειῶν ἀνδρῶν

Φέρωντας ἰλικίδου, ἀποτμηθεῖς τοῖς

Αιδόοια, ἐπὶ τῶν θυψυχῶν μεταφέρει γέ-
νος. Τὸν δὲ σιλβανὸν τοῖς καταφθῶ με-

Ταῖς ἑγκρίναι. καὶ παρθεῖς τρεῖς πορ-
νοτρόφοις ἀκολάτοις ἐκδοῖσι. καὶ ἐτέρας

Δεισμοῖς καθεῖργουσι. καὶ ταῦτα πάντα

Υπὸ μίδου ὥρῳ ἐπὶ ἀπείτο τῷ δικαστῇ. Ὁ δὲ

Παμφίλος πάση σοφίᾳ καὶ δρετῇ κοσμοῦ

Μνῶς, σφοδρότατα αἰκιδεῖς ἀπαξ καὶ δις

Καὶ τῇ ἐρκετῇ σὺν ἐτέροις ὁμολογητῇ ἐκ-
πορρίφει, τὸ τέλος τῆς μαρτυρίας ὁρᾶν

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνημεῖον τοῦ ὁσίου πρὸς ἡ-

Μων γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας

Αλεξίου ὁμολογητῆ.

ὅτος ὁ εὐαγγέλιος πρὸς ἡμῶν γρηγόριος, ἐκεί-
νος ἡλικίας τὸν χν' ἀγαπίσας, κατέκο-
σμησεν ἑαυτὸν, πάσαις ταῖς κτ' ἂν ἀρ. 7.
Ὅτε μὲν τὴν τελευτὴν τῆς ἀγαπᾶται πα-
τρὸς ἀλεξάνδρου, ἐκ θείας προνοίας
χειρὸς ποιῆται, πρὸς τὴν συνεληλυθότων
ἐπιπόπων καὶ τῶν φιλοχρίστου λαοῦ, ἀρ-
χιεπίσκοπος ἀλεξάνδρου, καὶ γέγονε δι-
δάσκαλος τῆς ὁρθοῦς οὐσίας ἀκριβοῦς, πρὸς
ταπεινός, ἐλεῖμων, ὁρφατῶν πῆρ, χηρῶν
ὑπερβαλλόντων, οὐκ ἔχοντων τὴν πεπληρωμένην,
τῆς νοσημάτων ἰατρῆς, τῆς θλιβεμένην,
πρὸς ἀκλῆτος, καὶ ἡδὺ ἰδὲ ἂν πάντας χαίρει
ταῖς ἀφ' ἐξουσίας. Ἀλλ' ὅσκαυδ' ἀλε-
γὸς διάβολος, τῇ τότε λέοντι ὑποβαλὼν
οἰκονομάχῳ, πείθει τὸν ἄγιον ἀπὸ ἀλε-
ξάνδρου μετὰ σέλασθαι δέομιον ἐκασ-
σαντινὴ πόλιν, καὶ τῆς γένωμεν, πα-
ρασὰς ἡλεῖσεν αὐτὸν, ἐνώπιον πάσης τῆς
συγκλήτης, αἰετῶν καὶ ἄθλων καὶ ἀσθε-
νῶν, ἀποκαλέσας. Ὅδε μὴ φέρονται
ὑβρεῖς, βουβυλῶν κατέξασται σείρας
αὐτῶν, καὶ κατ' ἑξῆς, λιμαγχονήσας. Ὅδε
ἄγχις ἀγαπᾶται πάντα φέρον, ἐλεῖ
πρὸς ὅδ' παρὸντας, ὑπὲρ τῆς χν' καὶ
δύ' μὲν ἀγίας ἐκόντος, ἐποικῶς ἔχοντες
δὸν κατατμήθ' ἡμῶν. Ταῦτα μεμαθηκώς
ὁ ἀλιτῆρος ἐκείνος βασιλεὺς, τοῦτον ἔξο-
ρευθ' ἡμῶν πρὸς ταῖς. ἀπελθὼν δὲ ὁ
μακάριος ἐν τῇ ἔξορίᾳ, καὶ ἐπὶ χρόνον
πρὸς ἐκείνους διδρῆστας, ἡς χηρῶν, θεοῦ
τῶν ψυχῶν παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος ἀγαθαγγέλης
Φητελενοῦται.

Χρησάγγελος, ψῆφος ἀγαθαγγέλης.

Ἡ πῆς ἡλεῖται ψῆφος ἡδὺ ἐκτ' ἐξίφης.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρὸς βίαις ὅθι, ἐλεῖ
τον ἡμῶν ἀμῶν. 7. Δεδοδοκὸν ἡμῶν.

Ἀροτοβόλος ὑμῶν χαίρει ἡ τῆς πῆς, πανσ-
φοῖς πρὸς ἀνέψυχε, πυρπολουμένης,
πειρασμῶν πρὸς καὶ ἀλγυνῶν, ἀσκήσε-

αἰς καὶ τῆς αἰκισμῶν. ἐν αὐτῇ κατε-
ρῶς, αὐτῆς ὑπὲρ τῆς.

Ἡ ἀγνείας μὲν τῇ πότῳ καὶ ἀσκήσεως, ἐρ-
γῆς τὴν διάστασιν, ἐν οἰμονοίᾳ ψυχῆς, δια-
δὲ πρὸς τῆς, σιωπῆς μὲν πρὸς ἀθλη-
κῆς, αὐτῆς, ἡδὺ τῆς λαβῆς ὁσφομαρτυρίας,
ἀλακτῶν ὁ παρὸς ὅθι, θεοῦ μαρτυρίας
θεοῦ τῆς παντὶ ἀνακτος, τῆς θεοῦ μα-
ρτυρίας, ἡδὺ τῆς ὁδοῦ βῶν, ἡδὺ τῆς
ὁδοῦ οὐκ ἔχον, τῆς βασιλείᾳ ἐν χηρῶν
ἀπὸ κληρῶν.

Ἡ πρὸς ἐξουσίας πανάμωμης, 7. ἡ
ρῶν δὲ ἡμῶν. ὅν τῆς ἐκείνους, ἐπὶ τῶν
ὁδοῦ, κατὰ ἐν. ἀγκαλῆς, ὁδοῦ στα-
σῆς, χαρὶς πρὸς φωνῆς, ὁδοῦ ὁδοῦ
ζουμῶν. 7. ἡ. Ἐκφραστῶν τοῖς ὁδοῖς.

Ἡ πρὸς φύσεως πότῳ φίλτης, θεοῦ πρὸς
πρὸς χν' ἡδὺ τῆς σερκῆς, αἵματι. ὁδοῦ
τῆς ὁδοῦ, πρὸς ἀνέχον ἀπὸ κληρῶν. χηρῶν
ἡδὺ τῶν, ἐμφραστῶν, ἀπὸ κληρῶν.

Ἡ πρὸς σερκῆς φιλίας, ἐκείνους, πρὸς
ἀγνείας τῇ φίλτῳ θείας, ἡδὺ τῆς. καὶ
τῆς χν' ἀγάπῃ σιωπῆς ὁδοῦ. καὶ ὁδοῦ
ζουμῶν, ἀπὸ κληρῶν, ἀπὸ κληρῶν.

Ἡ πρὸς τῶν αἰώνων μαρτυρίας, θεοῦ πρὸς
ἀπὸ κληρῶν, θεοῦ τῶν κατὰ τῶν κατέλαβας,
αἵματι τῆς σερκῆς, γαλακτῶν ἀπὸ κληρῶν,
σῶν τῆς ὁδοῦ, τῆς ὁδοῦ κατὰ τῶν σιωπῆς.

Ἡ πρὸς πρὸς ὁδοῦ, φέρεις πανάμωμης, τῶν
ἐκ κληρῶν πρὸς ἀπὸ κληρῶν, ὁδοῦ πρὸς
ἡμῶν, ὁδοῦ ἐκείνους, ὁδοῦ αἰώνιου, ὁδοῦ ὁδοῦ
κατὰ κληρῶν.

7. ἡ. Ὅδοι ἀπὸ κληρῶν ἀπὸ κληρῶν.

Ἡ πρὸς πότῳ, θεοῦ πρὸς σιωπῆς, χηρῶν
χερῶν, τῶν βίου καὶ τῶν φίλτης πρὸς φύσε-
ως, καὶ ὁδοῦ πρὸς σερκῆς, ἀπὸ κληρῶν.
δια τῶν ἐκείνους, ὁδοῦ θεοῦ πρὸς μαρ-
τυρίας, ὁδοῦ ἐκείνους, ὁδοῦ πρὸς κληρῶν.

Ἡ πρὸς μαρτυρίας, πρὸς τῶν πρὸς κληρῶν, ἐν
σῶν χηρῶν, καὶ φωνῆς ἀπὸ κληρῶν,
σῶν τῶν σῶν, ὁδοῦ πρὸς κληρῶν, ὁδοῦ
ἡμῶν.

ἡμῖν βρα βόεις· νίκας τῷ ἀνὰ κτὶ κόσμῳ
γαλακτίων· εἰς τὴν καὶ μέγα λειός·

Ετέρως τῇ πίστει ἐν ἐνέμῳ· παιδικῶς,
ὁ θεὸς γαλακτίων ὁ παντοφός· τῇ σεμνῇ
ἐπιστημῇ σου ἐμῶς, ἡλθον ἀνομοφρο-
νίας· τούτων δέησεν, οἶκτε ἔργον ἡμᾶς λόγε
δύ· ὡς ὑποεργάβης·

Φωναῖς ὑμνοῦ μὲν χαλεπῶς· σε· εἰ διασῶν,
τοχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως· Ἐβοῶ μὲν
ὅτι χαῖρε πανάμωμε· χαῖρε διλογημένη·
χαῖρε παλάπον· τὸ παμ· βασιλείας καὶ
δύ· χαῖρε μητρὸς θεῶν·

Οσιερός· Ὁν αἰοῖς ἰδὲν ἀδυνάτον·

Εξαποστολάριον·

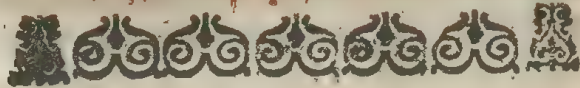
Οῦον πῖ· ἄετος·

Τραφεῖς τῷ γαλακτί μαρτυς, τῆς πίστεως γα-
λακτίων· σὺ τῇ σεμνῇ ἐπιστημῇ, ἐν ἡλ-
θον· μέγας ἐλθὼς ὑμῶν ἁγίαις πρὸς δεικνύς,
βυθῶν μὲν τῆς γενέσεως·

Χαλεπῶς ἐν ὑμνοῖς, δοξαζόντες σε παρθέ-
νε· σὺ τῷ ἀγγέλω τὸ χαῖρε· βοῶ μὲν σοὶ
θεῶ· χαῖρε ἀνύμφοι τε μήτηρ, Ἐβασιλείας
τῆς δόξης·

Ηλοιπὴ

ἀκουλουθία τοῦ ὁρῶν, καὶ ἀπολυσις·

Τῷ αὐτῷ μὲν, εἰ· τὸ ἐν ἁγίαις πρὸς ἡ-
μῶν· παμ· ἀρχιεπισκοπῶν, τὸ ὁμολο-
γητὴ· ὡς τὸ ἐκεκρεμάσθαι, ἰσχυρῶς· εἰ·
καὶ ψαλλομένη πηχῆρα· ἡχος, δ·

Εδωκας σημεῖον·

Ηαὐτός ὁ θεασάμενος, σὲ μνηστὴν· περὶ χεῖ-
ζεται· ὁμωνύμως καλεῖ μὲν καὶ τρέποις
κοσμοῦ μὲν· τοῖς αὐτῷ παμ· ἀκαρ, Ἐθεο-
σεβεία· καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῇ ψυχῆς, καὶ καρ-
τερίᾳ τῇ πειρασίων· καὶ ζήλῳ πυρε-
κτού μὲν, ὁρθοδόξιας ὑποεργαχέ· ὡ καὶ
νῦν σὺν δόξασαι, οὐκ οἷς σκηνώμασιν·

Ηρεῖον τὸν ἄθεον, καὶ δυσεβῆ μακεδόνιον·
ταῖς σεραῖς τῇ δόγματι σου, νουθεταῖς
ἀπηχόνησας· τῷ ὁρθῷ δὲ λόγῳ· τῆς διδασ-

σκαλίας· τῇ ὁρθῇ δὲ ὁξὼν τὴν πληθύν· ἡ-
ερμύσα· μάκαρ ἐπὶ ἑξῆς· διόσσε τὴν ὑπὲρ
λαμπρόν, ὁμολογίαν δὲ ἑξῆς μὲν· βασι-
λείας ἀνέδ· ἔξε, κοινωνόν ὁ φιλανός·

Δερμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ τὴν πίστιν τη-
ρησαντα, ἱεράρχα μακάριε· χεῖς ἐσεφά-
νωσε, τῷ λαμπρῷ σεφάνω, τῆς δικαιοσύ-
νης· καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὺν, ὁμολο-
γίαν ἀξιοθαύμασε· διό τὴν ἐπουραῖον,
κληρονομίαν δὲ ἑξῆς μὲν· τὸν σωτῆρα· δὲ
σώπητον, ὑπὲρ τῇ ἀνυμνοῦν τῶν σε·

Ηαὐλε παμ· μακάριε, ὁμολογίας ἐπώνυ-
με· τῇ θερμῶς δι· φημι οὐκ ὡς, περὶ ἀ-
της γενόμενος· ἐκπαιρ· κινδυνεύς, πάσης
ἀμαρτίας· καὶ καταγίδος τῇ παθῶν καὶ
τυροκνίδος πρὸς διάσωσιν· ὡς μαρτυς γὰρ
ἀήτητος· καὶ ἱεράρχης δι· περὶ δεκτός·
παρρησιαῖς σὺ κέκτησαι· περὶ χεῖν τὴν θεὸν
ἡμῶν·

Δόξα· ἡχος, α· **Γ**εμεῖον·

Αρχιερατικὴν σολὴν ἐνδυτά· ιδίως, ὅσοι
πρὸς τὴν ὁμωνύμων παύλον ἐζήλωσας, διω-
γμῶς ὑπομείνας καὶ περὶ ἀσείας· καὶ ἐν
τῇ σοῖς οἰκείαις πόνοις, τὰ βλασφημα-
δόγματα ἀρείου κατήχησας· παθῶν γὰρ
ὑπὲρ τῆς αἰαρχῆς, καὶ ὁμοσίου τελα-
δος· τὸν δυσεβῆ καὶ πνθυματομάχον
καθεῖλες μακεδόνιον· Ἐπὶ ὁρθῇ δὲ ὁξὼν πᾶσι
τε δυνάστας πίστιν, τοῖς αὐτοῖς σὺν αὐλῇ
ἀγγέλοις· μετ' ὧν καὶ νῦν ἰκέθαι, τὸ σω-
θῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν·

Και νῦν, δ·

Τῶν οὐκ οὐκ ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα· τῇ
ἐπὶ γῆς ἀνδρείᾳ, κραταῖα περὶ ἀσεία·
ἀχρεῖ τε· παρθεῖν· σὺ τὴν ἡμᾶς, ὅθεν εἰς σὲ
καταφύγοντας· ὅπου σὺ τοὺς ἐλπίδας
μετὰ θεόν, θεῶν ἀνέδ· ἐμεθαι·

Ερῶθ· **Ο**μοῖον·

Υπὲρ ἡμῶν ὁ υἱός σου παθεῖν· ἡμᾶς· ἡμᾶς
τῇ παθεῖ, τὴν ἀπαθείαν πασι· περὶ ἀσεία·
θεῶν· ὅθεν αὐτὸν, καθ' ἰκέθαι· παντοῦ·
παθῶν παντοῦ μετ' ὧν καὶ νῦν ἰκέθαι,
καὶ τὸ σῶμα τὸ παρ' ἡμῶν·

Εξ

Εἰς τὸν σῖχον σῖχρα, τῆς οὐκ ἔχον.

Δεῖ. ἡχος, β. Βυζαντιν.

Α σκήσεως τ' ἐλάχρος διαπλέων, τῆς ἐγκρα-
τίας αἰῶρα, τ' ἐπ' παθῶν κλυδώνιον, ἔξέ-
φυγες ὅσις ὀθεντῇ ἐπ' αὐνυμία φεροννυμῇ
αἰς τῷ θεῷ παύλας, διαγμῆς ὑπ' ἡνείκα
καὶ ὡς αἰεὶ κακουχούμηνος, ἐν ταῖς
ταῖς αἰετὶς ὄντων γλωσσάλοις, διὰ ἀρετῆς
κατέβαλες τοὺς δόγματα καὶ κενόδοξας
αἰρέσεις πρὸς ψάμηνος, τῆς ἐκκλησίας χυ-
ψῶν, ζήλωτις, αὐτὴν ἐπέθε, ἱεράρχας
μακαρεὶς, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ. 9. Οὐκ ἔχον.

Ω σπῆ, ἐν λιμνὴν πρὸς δρᾶμῶν. ὑπὸ τὴν ἀγίαν
καὶ σκεπλῶν, παρθενονομήτρη ἀγνὴ δέομαι
αὐλαγχινίδη, μὴ λυτὸν ἐν ψήμῳ, ἀλλὰ
εὖσαι τὸν δάκρυον, τῆς κενῆς ἐκδυσσεύς θλί-
ψας, ὡς ἔχοντα, τὸ συμπάθος φυσικόν.
μήτερ, τῷ θυτῷ ὑψίστῳ, πάντοτε πρὸς
δύσσοι σῶζε, πάσης ὡς αἰεὶ σῶς ὅτι δὲ
λοὺς σῶ.

9. Οὐκ ἔχον.

Ω ὅτις, ἡ τεκῶσα τῆς ζωῆς, τὴν ἀγαθὴν ἡγῶν
ἐν μήτερά σ' ἐκβλάσησινται. ἐν τῷ αἰ-
ρακας, τῷ τὴν κρεμᾶ μῆμον. ἐν τῷ αἰ-
αλαζες, καὶ ἐκράζεις τέκνον, γλυκύς ἐνα-
πύσας, ὁ δὲ ἡ μέθη αἰσθῆ. πᾶσι, τῷ
παθῶν διεργέται. διέμε τὴν σέτε τεκνῶν,
θείας ὡς ἀκλήσεσιν ὡς ἀσπλάγχτος.

Α πολυπικίον. ἡχος, β.

Ω αἰς, πίσως, ὁμολογία. ἄλλοι παύλονται
τῇ ἐκκλησίᾳ. ζήλω τῷ ἐν ἱερωσίᾳ αἰεὶ ἐκ-
εῖ, σιωπῶν βοᾶ σοι καὶ ἀβελ ὡς ἐκ κῆ. καὶ
ἐκ χειρὸς τοῦ αἵματος δικαίου, πᾶσι χυ-
τῷ ἐκ τῆς δ' ὡς ἡσυχίαται ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὁρῶν μετὰ τῷ τῷ ἡσυχίᾳ σῶ-
ναι καὶ κλυδῶν τῆς οὐκ ἔχον καὶ τῷ αἰ-
αἰ.

9. Οὐκ ἔχον.

Ω τὸν μυστήριον παύλῳ ἡμῶν ὡς ἐκ
τῆς. Θεοφάνους. 9. ἡχος, δ.

Αν ἡ πόσος μου.

Ω ἡς, πίσως, ἔρεσμα, τῆς ἐκκλησίας διδασκα-
λίας.

λαὸν, καὶ ἐλθὼν ἀκράδ' αὐτοῦ, ὁμολογίας.

Ω καὶ πολὺ φῶτος, τῆς χαριτος φωτισθῶν καὶ
σῶμα πυρίπνοον, καὶ ἡ κηρύττονται.

Ω καὶ ὁ ἀνέμῳ τῶν οὐρανῶν, ὁ ἡλίας, τε-
λεῖται καὶ πρὸς βάλλεται, σὲ παύλῳ δ' αὐτῇ

Ω ἐν ὡς πῦρ φλέγονται, αὐτόνως τοὺς αἰρέ-
σεις, καὶ πᾶσι κλυδῶνται, τὴν ἀθεοποίη-
σιν, ὡς ἡ γῆνισται, πρὸς κλυδῶν θείας.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

Ω καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.
καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἱεράρχης πῶς.

αρεῖον. διὸ πρὸς θεὸν χθ' ἡμεῖς. τῇ πλῆθει
μαρτύρων ἀφίστην δωρησάμενοι. τῆς ἐξουσίας
σι πόθεν τὴν χάριν κληρονομήσωμεν.

Δ. ξα. ἡχος γ'. Θια. πιστός.

Λόγος σου εὐφρανέτω ἡ καρδία μου. ὡς
ἐξουσία σου, πάλαι θεοφρον κατήχησας
αὐτόν. τῇ γὰρ πρὸς τὸν υἱὸν ὁμοῖον, αἰάκη
ρυξας πίστις ἐβίβαίωσας. περὶ ὅσων χυτὴν
ἐν ἡμέτῃς, δωρησάμενοι ἡμῖν τὴν μέγα εὐχὴν.

Καὶ ἡ δ'. Οὐσίον.

Θείας φύσεως ἐκχευέτης, τὰς ἐξουσίας
ἐν τῇ γαστρὶ. ἀλλὰ θεὸς ἐνδεδυκένος
μεμύνηκεν. ὁ μὲν τόκον μετὰ παρθένου
ἡς, πρὸς τὴν φύλαξας πανάμωμον.
μόνος κς. αὐτὸν ἐκτελεῖς ἐκείνου. δωρησά
μενοι ἡμῖν τὴν μέγα εὐχὴν. *εξο δ'. ὁμοῖον.*

Η ἀμείδιτος ἀμνάς τῆς λόγου. ἡ ἀκήρατος
παρθενότης, ἐν τῇ θεοσταμνημένῃ
μῶν, τὸν ἑαυτὴν αἰώνως βλαστήσαντα.
μητρὸς ἐπὶ τῷ θρόνῳ δοῦσα ἐκράϊγαζον.
οἱμοί τέκνοντες, πῶς πάχεις θέλων ῥύσαι
θαυ. πατρὸν τῆς ἀπείρας τῆς αὐτοῦ.

φ. δ'. Τὴν αἰετὶς χηρὰς. Θεοῦ βαλὺ.

Εἶρας πολυτίμητον, σὴ κορηφῇ, τῆς ὁμο
λογίας τὸν εἶφαιον, ὡς νικηφόρῳ, ζω
φόρῳ δεξιᾷ. ὁ πλαστεργὸς ἐπέστηκε παῦ
λε θεοφάντορ μακάριε.

Ως ἐπὶ πρὸς γέννησιν, τῇ δὲ βίῳ, πάντοτε
δουμάτων ἀπείληφας. τοῖς ἀντιδόσεως,
πῶς τὴν εὐχὴν τῆς ζωῆς, τὴν τυχηκῶς μακά
ριε. πάλαι θεοφάντορ θεοπέποι.

Εὐ πρὸς ἐπεράϊον, χοροβατῆν. ἡ πόδις
πρᾶϊον χοροῦσι. κατηξίωθης, ὡς λαμ
πρὸς ἀγωνίης, τῆς ἀληθείας πάντες,
παῦλε θεοφάντορ θεοπέποι.

Ομοῖον τῇ τῇ πρὸς, σὲ ὡς υἱὸς καὶ
ρῶντος. ἐκτὸς πατρὸς, ὁμοῖος ἡμῖν,
σωματωθεὶς γεννησάμενος, σώσαι βληθεὶς
τὸν ἀνθρώπον. *φ. ε'. Εξέστη τὰ συμπαύτα.*

Η οὐκ ἔστι τῆς αἰρέσεως, καὶ οὐκ ἔστι
βαλὺν δραστηρίων. θεοφρον, φέρ

μακὸν πάτερ ὁμολογίῳ τὴν σὺν. καὶ τῇ
σὺν δογματικῶν τὸ λαμπερὸν, οὕτως κα
θαρότητα. καὶ τὸν ζῆλον τὴν εἰρήνην.

Πλευσίως ἐκκεχυται, ἡ τῆς ἀγίου πνεύμα
τος, χάρις σου τοῖς χέλεσι παμμακά
ρτος. μακὸν ὄντως, ὅρθοδὸς εἰς τὸν εὐ
ρεῖσθαι σε ἀρετῇς πιστῶν. ὅθεν κατεφώτισαι,
ὅρθοδὸς εἰς συστήματα.

Αρεῖον τὸ ἀθῆον, μακεδονίου βλασφημον.
παῦλε θεοπνεύσων σε δογματικῶν. καὶ δι
δαγματικῶν ἐκφραστῶν πλοκαῖς, δαδ
ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν, τοῦτους ἀπηγ
χόνισας. καὶ ἐξέως κατεδικάσας.

Υπάρχων αἰώνιος, ἡμεῖς ὑπὸ χρόνων γέγονε
σῆς καὶ πρὸς λαβόμενος παρθεῖς. ἐμ
ψυχοὶ ἐπὶ τοῦ, λόγος ὁ ἀναρχος, ἐκ σου
ἀπεργάσαμεν ἀγνῇ. πᾶσι τοῖς ὑμῖν σοῖς,
τῇ εἰρήνῃ σου δωροῦμενος.

Πε. *φ. ε'. Ἡ λθεν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.*
αλήστως εἰς ὑψος βλασφημίας. καὶ τὴν ὑπὸ
καὶ λόγον, τοῦ θεοῦ ὁ δρῆος εἰς κτίσιν κα
ταγαγῶν. ὑπὸ σου ὁ δὲ ἡλως, θεοφῶρ
κατακίερεται.

Οἱ οὖν καὶ ἀθῆος καὶ ἀφρων, ἀθετίσας περ
μακεδονίως τὸ θεῖον πνεῦμα. διὰ τῆς σῆς,
καρτερός ἐνστάσεως, θεοφάντορ καταβί
βληται.

Η ἐκρεῖται συρόμενος ὁ ὄφις. τοῖς ζωπλοῖς
σουλῶν πρὸς εἰρήνην αἰρέσεων τὸν σῆος,
ἀρχιερεῖ, τῇ θεῷ πανόλβιε, θεοεξήμενος
ἐκρεῖται.

Υμῶν παρθεῖς θεομῶρ. τὸν ὑπὲρ φύσιν
τόκον. καὶ τὴν σὺν ἀμολυκῶν ἀγνείῳ. ὅ
ς ἐστι, θαυμαστῶς συνείδραμε. παρθε
νία τόκος ἀφθόρος.

Η λθεν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ κατε
πόντισέ με, καταγίς, πολλῶν ἀμαρτημά
των, ἀλλ' ὡς θεός, ἐκφραστῶς ἀναγαγῆς
τῇ ζωῇ μου πολυέλεος.

Ακοντακίον ἡχος β'. *Τὰ ἀνέστη.*
εὐφρανέτω, ὡς ἄστρον οὐκ ὀφθαλμῶν
καθολικῶν

καθολικῶς φωτίζεις ἐκκλησίαν. ὑπὲρ ἧς
καὶ ἡθλησας τὴν ψυχὴν σου παύλεως
θέμενος. καὶ ὡς ζαχαρίας καὶ ἄβελτρα-
νῶς, βοᾷς τὸ αἶμα πρὸς κν̄. **Ο**ὕτως.

Ομολογίας εὐλος ὑπαρχεις, καὶ ὁμῶν-
μος παῦλος τοῦ Φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότρο-
πός τε καὶ συνάθλος. τὰ σίγματα τῆς ἡσυχίας
Βασαζών, ἐν τῷ σώματι παύλει εὐρωμύ-
σα. καὶ ἐν αὐτοῖς ἐν τευφῶν καὶ καυχώμε-
νος πάντοτε. ἐνώπιον βασιλέων, κακοδόξων
ἱσάμηνος. καὶ μὴ πρὸς ἡμῶν, μᾶλλον δὲ δυ-
ναμέμηνος. ὅθεν τρανότερον. βοᾷ σου τὸ
αἶμα πρὸς κν̄.

Τῷ αὐτῷ μὲν, τῷ μνήμη τῆς ἐν ἀγίοις
πρὸς ἡμῶν παύλος. ἀρ. ἰ. πικρόκυ κωνσταν-
τίνης πόλεως, τὸ ὁμολογῇ ἡ.

Τῇ νείας Φάεργα παῦλος αὐχὼν ἀγχιόνην,
Λύει ὁ Φάεργα ἐξ ὁμάτων τῶν ἀγχιόνην.
ὑνεκαὶ ὁμολογῇ παῦλος θν̄ ἀγχιεταμέκτι.
αὐλος ὁ μέγας ὁμολογητῆς, ὑπὸ ἧς ἔχεν ἐκτ̄
θεωσολογίας. νοταριος γενόμενος καὶ ὑ-
πογραφὸς ἀλεξάνδρου τῆς ἀγχιότου πα-
τριαρχῆς κωνσταντινουπόλεως. διάκονος τῆς
αὐτῆς ἀγίας ἐκκλησίας, ὅντις οἱ ὁρθόδοξοι
μετὰ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου, πατριαρχὴν
πρωχειρίζονται κωνσταντινουπόλεως. Κων-
σταντῖνος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀρεσκυλῶν, ὑπο-
στρέψας ἀπὸ ἀντιοχείας, ἐκβάλλει τῶν
τῶν ἀπὸ τῆς θρόνου, καὶ αὐτὸς ἐκείνους εἰσαγάγει
σέβιον τὸν νικομηδείας. Ὁ δὲ, κατὰ λαβὼν
τὴν ρώμην, ἀρεσκυλῶν μέγδον ἀθανάσιον,
ἐκβεβλημῆμον καὶ κείνον ὑπὸ κωνσταντῖνος
τοῦ οἰκείου θρόνου. Διὰ γραμμάτων οὖν τοῦ
Βασιλέως κωνσταντῖνος, ἀπολαμβάνουσιν
ἀμφοτέρωθεν οἰκείας θρόνους. καὶ πάλιν
ἐκβάλλονται πρὸς κωνσταντῖνον τῇ τῆς ἀ-
ρεσκυλῶν συμβουλῇ. Τότε γράφει κωνσταντῖνος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κωνσταντῖνον. ὅ-
τι ἐμὴ ἀπολάβοιεν ὅθεν θρόνους αὐτῶν,
ἐλθόντες μὲν διὰ μέμους καὶ σβ. Ἀπέ-
λαβεν οὖν τὸν θρόνον ὁ θεῖος παῦλος μι-
Νοεμβ.

κρῶν. Ἐ μὲν θάνατον κῶνσαντος, ἐξορίζεται
εἰς κουκουσὸν ἀρμυρίας. καὶ ἀπὸ κλεισθῆς
ἐν οἰκίᾳ λειτουργῶν, ἀπεπνίγη πρὸς
τῆς ἀρεσκυλῶν μὲν τῆς ἰδίας ὁμοφορίου, πα-
ραδὸς τῶν ψυχῶν τῶν κν̄.

Τῇ κυρίᾳ μνήμη, μνήμη τῆς μεταφιλαν-
θρωπίας καὶ γενεχθῆσης κωνσταντίνου, ὁπλίσαντος
τῶν μεγάλων.

Ὁ ὁκτωκίδης ἐκὰς τῆς αὐτοκρατορίας
αὐτοῦ, πέμπτη τῆς νοεμβρίου μηνός. πρὸς
ταῖς μεσημβριναῖς ὥρας, ἅπας ὁ οὐρανὸς
σιωνεφῆς γεγονώς, τὴν σιωνίτην τῆς νεφε-
λῶν μελανίδου εἰς πυρώδη θεῶν μεταβα-
λὼν, ἐδόκει τὰ πάντα καταφλέγειν. Ἐν-
τος τὸν γὰρ ἐξέπληξεν ἅπαντας, ὡς τε
καὶ ἐκ μόνος τῆς ὀψέως ὑπολαμβάνειν, ὡς
εἰ καὶ βροχὴ κατενεχθείη ἐκ τῆς νεφῶν,
πάντως πύρρῃ καὶ φλόξ κατακαίουσα
ὡς πάλαι τὸ σόδομα. Διὰ τὴν ἀμφίβολον
δύω ταύτῃ πρὸς δοκίμην, πάντων τοῖς ἱε-
ροῖς οἴκοις μετ' οἰκωγῶν, Ἐ ἄλλης ἱκετείας
πρωσπεφυγόντων, ὁ φιλαίνθρωπος κρεα-
σάμενος τῇ τιμωρίᾳ τὴν ἀγαθότητα ἐκε-
λευσεν ὑφ' ἑῶν νεφῶν ἀσιωνίτην ὑέτον καὶ
ἐσίον, καὶ φόβον ἐμποιεῖν τοῖς ἀμαρταν-
οῖς. ἀπὸ γὰρ ἑσπερινῶν ὥρῶν ἀρξάμενος,
παρετάθη μέχρι μεσονυκτίου. τὸ δὲ κατ' ἐρ-
χόμενον, κόνις λευκὴ μέλαινα καὶ σφοδρότα-
τα ζέουσα καὶ πρὸς πλησία τῇ καμινιάᾳ
αἰθάλη, Ἐ πλείον, ὡς ἀρεσκυλῶν ὑπερ-
βῆ τῆς γῆς καὶ τῆς κεραιῶν ἐπὶ τεθεῖσα
πλέον αἰδουκῆς ἀσπιδάμης. Κατέκαυσεν δὲ
καὶ κατέφλεξε τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνιόντα βο-
ταῖας τε καὶ φυτὰ. Ἐ γινέτο Ἐ δυσέκπλυ-
τος πᾶν τὴν τε τοῦ θεοῦ ἀγδυσάκτιστον
ὑπεμφαίνουσα καὶ τὴν ἀμαρτίαν εἰκονίζου-
σα. πολλῶν γὰρ καὶ ραγδαίων ὁμβριῶν ἐπὶ
πολλῆς ὥρας καὶ ἡμέρας κατενέμε-
νων, μόλις ποτὲ ἠδυνήθη ἐκ πληθύναι. δι-
λουῦτος τοῦ πρᾶγματος, ὡς τῆς ἐν ἡμῖν
ἀμαρτίας κατὰ πρὸς πυρίνης καὶ μελα-

νης κόνεως ἑπικειμένης καὶ τὰ τῆς ἀρετῆς
ἀναστήματα κατεδίδου ὡς πῦρ, πολλῶν
ἡμῖν δ' εἰ τῷ δακρύων σφοδρῷ τῷ θρή-
νε ἐκτὸς ἀβύσσου τῆς καρδίας, καὶ πῶθεν ἐν
ἐναγμῷ καὶ πικρίᾳ ψυχῆς ἑπὶ βρεχομέ-
νων, ἵνα τὴν τῆς κακίας φλογὶν αἰτὰ
ἀλλω ἐκπυρνώσιν, τὴν καλὴν γὰρ τῶ νοῦς
πισθθεῖσιν, καρποφορεῖν ταῦτα ὡς
σιδιάσωμεν, καὶ τὴν ἐν τῇ γεννῇ τιμωροῦ
ἐκφυγώμεν καταφλέγῃσιν τῷ ἐμ-
πίοντι νου τοῖς σώμασι. καὶ τοῖς ψυχῇς
καὶ τῆς βασιλείας τῷ οὐμῶν ἑπὶ τῷ χωρῷ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς οἰκουμένης
ἡμῶν λουκά.**

Αρεσάλοικα τῷ θεῷ πρῶτος λόγος.

Τῆς διαρέων ἐκδομῶν μοίρας γένη.
ὁ τοῦ ὁμακαρίου λακῆς, ἐκπολεως ὠρμητο
ταυρομυρίας τῷ σικελῶν ἐπαρχίας Νέδου
δ' ἄγων τὴν ηλικίαν, ὡς εἰ χρόνων ὀκτωκαί-
δεκα, νομωχῶς ἐχόλαζεν ἐν τοῖς οἰκοῖς
τῷ θεῷ, καὶ θείων λογίων ἀκροατὴς καὶ ποιη-
τὴς γενόμενος. Ὡς δ' εἰς οἰκονομίας ἐβελού-
σαν τοῦ τοιγυνοῦ συζύγου, αὐτὸς νύ-
κτωρ ἀνάσας, καὶ εἰς ἄβατον τόπον αἰα-
χωρήσας, μετ' τῷ θρησκῶν ὤκει. Ἡμέρας δ' εἰς
τεσσαράκοντα διατελέσας ἄσιτος, θείας
καὶ ἀγγελικῆς ἡξιώθη ὁ ψεῦδος καὶ ἑπὶ τῇ
ψυχῇ. Καὶ καταλαμβάνει μόνω ἵνα, πε-
ριβάλλεται τ' ἀγγελικὸν ἡμά. καὶ σκλη-
ροτέρᾳ διαγωγῇ ἑαυτὸν ὑποδαλλόμενος,
διατελεῖν γὰρ τεσσαρῶν ἡμερῶν γυμνός
ἀρτου καὶ ὕδατος, καὶ μηδ' ὅλως σωματικῶς
ἀναπαυόμενος, διετέλεσεν ἡμέρας δέκα
καὶ ὀκτώ. Ἐκείθεν ἀπάραιξερχεται μετὰ π-
νός μοναχῶς ἐν τῇ τῆς αἵτης ὁρεῖ. ἐκ τῷ δι-
εσκομῶν βοτανῶν ἐκείσε τρεῖς φοῖβος.
Καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην, ἐκείθεν
δε μὲν ὀλίγον κατεκλιόμενος. μονοχίτων
ὑποάρχων καὶ ἀπέδιλος. Ὅρος δ' εἰλὼν αὐτῷ καὶ
κρημνῶν ἡκελβόμενος, μὴ ἔξιναι τ' ἐκείνης
μέχρ' αὐτὸ ὅλον ἑπὶ σινὴ ψηφάληριον.

εἰ τατὴν κανόνα τ' πρῶτης ὥρας ἐτέλει. τ' δ' εἰς
ὑπολοιπὴν τῆς ἡμέρας τ' ἐργασίαν, μέ-
χρ' αὐτὸς τῆς ἐκτῆς ὥρας καρπὸς ἑπὶ τῇ. Καὶ
μετ' τὴν ἐκτὴν, τ' μικρὰ σιτηρεῖα ἐφροῦνιζε
τῆς λοιπῆς ἀκολαθῆας. ἐν τούτοις ὡν, χαίρει
τ' ἐξισώθη θεῷ ἐν μεγίστῃ, καὶ διαλύσεως
λογίων δυσνοήτων. ὡς καὶ πινὰς δὲ πρεσβυ-
τας λέγειν, ποῦ ἐστὶν οἶδε γράμματα
μη μεμαθηκώς. Καὶ μετ' ταῦτα τόπον τι-
να δι' ἀποκαλύψεως καταλαμβάνει, καὶ
δωδεκά μοναχοὺς σινεασσοῦσας, τῶν
ἑπὶ μελεῖτο. Δια ταῦτα τὴν αἰτίαν, ἐπὶ
βυζάντιον καταλαμβάνει, καὶ περὶ ἐλ-
θὼν τὰ τῷ μοναζόντων οἰκίδια, καὶ τοῖς πα-
τράσι κοινωσάμενος, ὑποστρέψας ἀπὸ τῆς
μέχρ' ἐκείνης, καὶ εἰς τὴν κώμην οἰκήσας, ἐ-
κλείουσιν μὲν ἐπὶ τῇ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἁγίος παῦλος, ὁ δια-
κὸν σελῶς, ἐκείθεν ἐκλείουται.**

Υποκρίθεις ὁ παῦλος ἐν τῇ ἡμερᾷ.

Χορῶ θανάτων συνέστη τῷ θεοφρόνων.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβύταις ὁ θεὸς ἔ-

ῶ. ζ. Οὐκ ἐλάττωσαν τὴν κτίσιν.

Πεταβεβηκας θεοφρόνως πρὸς οὐμῶν, παῦ-
λε σκηνώματα καὶ πρὸς ἐλάσεις θείας,
μεθέξιν ἐκείνων ἐκείσε γέγονας. ψάλλον
ὅσοι, ὁ τῷ πρῶν καὶ, καὶ θς ἀλογητὸς εἰ-
σοι τοῦ μῦθοις λόγοις διδασκόμεθα,
παῦλε πανδύφημε. ὡς ἐν ἡλίοις τρεῖς,
ἀμέρις ὁ ἀτμητοσὶ βιβλιοθήκη. ἡς ψά-
λομῶν, ὁ τῷ πρῶν καὶ, καὶ θς ἀλογητὸς εἰ-
ς πανίερος ἡ θεία καὶ θεαρέσος, ὁμολογία
σου. ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρεῖς, θεῷ πρ-
σενύεξαι, δύμα δι' ὅσον ἐκτον. ἀγαλ-
λόμῶν, τῇ ἐκμιμήσει ὅσοι, τῷ παθῶν
τῷ τ' ὁ σωπῆρος.

Πᾶσι πρὸς ἐκείνους ἀνοῖς ἐναπέφλωας, θείας
λυτρώσεως. τὴν λυτρωτὴν τ' πάντες, τε-
κῆσαι πανάμωμος, ὡς πάντες ψάλλομῶν.
ὑπερμνήστε, ὁ τῷ πρῶν καὶ, καὶ θεὸς ἀλο-
γητὸς εἰς.

ῶ. η.

Παῖδας διὰ τῆς ἐκείνης καμίνου.

Ρέουσι πηγαὶ τῆς σῶν δογματικῶν, καὶ πᾶσαι τὴν ἐκκλησίαν καταρτίζουσιν. αἱ ματιμῶν σου, πάντας καθιγιασας, οὐδὲν ὁρθὸν ὁξὼ πῖσει σοι, ἀκολαθῆσαντας. καὶ κτ' ὑμνεῖτε βοῶντας. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας οὐδὲν αἰῶνας.

Ρεωγαλιανὸν οὐδὲν σωμενίως, τοῦ εἶου τοῖς τελευμαῖς ἀποσταλμένος. εἶχες γὰρ ἰθιύοντα, πᾶσαν τὴν πορείαν σου, τὸν κυβερνήτην κύριον, παῦλε πανόλβιε. τὸ νόματι τοῦ πάντοτε ποιουῦτα. οὐδὲν ὑπερυψοῦμεν, εἰς.

Φῶς τὸ τελαμπές τῆς ὑπερθέας, τριᾶδος ἐν σοὶ σκηνώσαν, φῶς σε δ' ἄτεργον, ἐδ' ἐξεφωπίζοντα. δῆμον μὲν ὁρθὸν ὁξὼν. αἰρετικῶν δὲ φάλαγγα, περ ἀμβλυώνοντα. καὶ κτ' ὑμνεῖτε βοῶντας. καὶ ὑπερυψοῦτε. **Γ**.

Ρήσεις περὶ φητῆς ἀκολαθουῦτες, παρθένοι σε θεὸν καταγγέλλομεν. τέτοκας παιδὸν γὰρ, πάντων ἀρχαιότεργον, ἐμαυτοῦ καλούμενον, καὶ κραυγάζομεν. τὸν κτ' ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Γ. **Ἀπαι γηγενής.**

Ολον ἐμαυτὸν, περὶ σταγὼν θεαπέσι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἱερμαρτύς δὲ, τὴν ἐξέσιν αὐτὴν λύνει τὰ πλάσματα, πᾶσι χεῖρ σου δὲ ἐξάμενος. ἐμῶν σφαλμάτων σειράς, διαρρήξας, σῶσον με πρὸς βίαις σου. καὶ τῇ θείᾳ φωτὶ καταλαμπέμενον.

Ηέος, πεφηνῶς, τῇ ζήλῳ πυργύμενος παῦλος πανάρισε. τῇ ἐν ᾧ εἰσὼν νῦν, ἀρρήτων λόγον πατέρ ἀκήκοας. ὡς κοινωνὸς τῇ τρέπον γρ, τῆς ἀναρρήσεως. συμμετέχεις, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ ἐξάμενος. βασιλείας χεῖρ σου ἀπρεπέστατον.

Ως πῖς αἰετὸς, ἐφ' αἰῶν κατήγορος πλάτης αἰρέσεως. τῆς ὁρθοδόξιας δὲ ἱερμαρτύς θεὸς σιμῆγορος. μαρμαρυγῆς τῆς χάριτος, ἡγλαῖσμενος σαφῶς. καὶ τῇ αἰγλῇ, παῦλε παναοίδιμε. τῆς ἀκτίστου

Νοεμβ.

τετράδος λαμπόμενος.

Γ.

Εξέκα τὴν ἐκ σου, ὁ λόγος πανάμωμος πᾶσι βαλλόμενος. σεσωματωμένος δὲ, σιμῶν εὐρά φη κόσμῳ ὡς ἀπὸ λαγχνός. μεμεινῶς ὡς ὅκ' ἐλατῶν, ὡς πρὸν ἀσώματος. καὶ τὸν παλαιόν, πάντας τυρδυνήσαντα, θεῖκῃ δυναστείᾳ κατὰ βάλε. **Ε**ξαποστ.

Λόγος. **Γενναῖος ἀκτὶς τοῦ φωτός.**

Τὸν παῦλον ἐκκεκρυμμένος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως. τῆς αἰωνίου τοῦ σοφίας, τοῦ δόγματος κατὰ ἀσείρας. πᾶσας αἰρέσεις ἡβελιῶνας, ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, παῦλε μακαριώτατε. διὰ καὶ εὐλογίας ἐφ' αἰῶν, ὁμοθυμαδὸν φέρον.

Γ. **Ὁμοῖον.**

Ολον σιμῶν ἐν ἑτέρε, μαρτῖα θεοῦ μὲν φθότε, ὑπερῶν ἐκδυτῶν τὴν σε τιμῶντων ἐκ πόθου. καὶ σὺν εἰκόνα ἡμῶντων, καὶ τοῦ ἰσχύ σου πάντα γνέ. κατὰ σέως λυτρώσασθαι, ἐκ ἀναγκῶν αἰωνίων, οὐδὲν σοὶ θεοῦ ἐγκυμῶντος.

Ερῶθ. **Ὁμοῖον.**

Επεὶ σὺν ὑψοῦμενον. καὶ λόγῳ ἐκκεκρυμμένον, λόγῳ ἡ ἀνυμφοῦς μὴρ, σὺ καθορῶσαι ἐβόα. οἱμοῖ ἡ περὶ ἀναρχε. πῶς ὑποφέρεῖς ταῦτα νῦν, ἀδίκως δικάζετε. ὑπὸ λατρεῖς ἀχαρίστους, ἀγνώμονος καὶ κακέρου.

Εἰς τοὺς ἰσχυροὺς, σιμῶν τῆς ἐκτελεχῆς.

Δοξᾶ ἡχος, βαρύς. Ανατολῆς.

Ενέκυψας εἰς τοὺς βάθους τοῦ πνύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσπίρκως βιώσας, καὶ κἄθ' ἐκ τῆς τλήσεως τὸν πλῆτον τῆς θείας γνώσεως, ὁρθοδόξῳ ἀνθρώποις ἐπήγασας. διδασκαλίαις σου εἰσεπέρι.

Καὶ ὑμῶν.

Ὁμοῖον. Οὐκ αἰτιώμεθα.

Τεκῶσαι τὸν δ' ἐσπότην μου καὶ σπῆκα ἐξέσας με, καὶ δουλείας τῆς ἀλλοτεῖς, λυτρώσαι διαπονεῖς.

Ερῶθ. **Ὁμοῖον.**

Τὸ ἐξ ὧν περὶ ἀσπίρτα σε ἐκουσίως. ὡς ἐβόα καὶ ἡ πανάμωμος. ἰρηνωδῶς τα, ὁμνέει τὸ κράτος σου.

Η λουπῆ

Ἀκολουθεῖτε τῇ ἐρῇ, καὶ ἀπελευθερωθήτε.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ζ'. τῇ ἀγίῳι τειχέον-
πατρίων μαρτύρων τῇ ἐμμελίῃ ἢ καὶ
μνημῆτι οὐκ οὐ πρὸς ἡμῶν ἐθαυματουρ-
γοῦ λαζαροῦ, τὸ ἐν τῇ χαλυσίῳ ὁρεῖ ἀσ-
κήσαντος. Εἰς τὸ κε ἐνέκρηξα. ἰσὺ μὲν
π. ε'. καὶ ψάλλομεν π. ἦχος, δ'.

Ὁ ἱερεὺς αὐτοὶ ἐμάρτυρον.

ἐπὶ σὺλλεκτον σὺνταγμα. ἱερωτάτων στρα-
τῶμα. ἐκκλησία εὐθεῖα, δῆμος ἅγιος.
Φαλαγὲς μαρτύρων θεοπιδυτος, ἐραῖα ὁ
μήγυρις. ἀρραγὴς σὺντασσιμος, ἀληθῶς
ἀνδ' ἐχθῆτε. ἀξιάγασοι, καὶ τῆς αἰῶπο
λῖται. ἐπαξίως. μητροπόλεως ἐντὶ θεῶν,
χρεώτικῶς μακαρίζετε.

Εὐνοκαὶ δρω ἡσυχίον. ἀθανάσιον μάρτυ-
τα. θεῶν τε βαρύνειον, καὶ καλλίνικον.
καὶ θεαγόνων καὶ νίκων. λογιῶν θεο-
δωρον, οὐαλέρον ὁμῶ. καὶ ξανθὸν θεο-
δουλον. καὶ καλλίμαχον. καὶ βύρην
πάντες. στυλθόντες, σὺν τῷ θεῷ θεοδ-
χω. καὶ ὁσυχίῳ πμήσωμεν.

Ὁν γενναῖον ἱερώνα. τὸν κλεινὸν Ἰηφάν-
ον. μαξιμαρὸν ὁμῶ καὶ δακίπον. κλαυθῶ-
ν καὶ θεοφίλον. τὸν θεῖον γιγάντιον. καὶ δω-
ρόθρον πῶς, καὶ θεοδοτὴν μέλψομεν.
ἐκαστέρικον, καὶ ἀνίκητον ἅμα, θεμελίῳ.
βύτχιώτε συμφώνως, τῆς ἀληθείας ἐδὲ
μαρτυρεῖς.

Εἰς τὴν στήλην. τὸ οὐκ οὐκ.

Ὁ λῆν δαυθήμενος, τὴν τῇ παθῶν ἀλογίαν.
καὶ σάρεκα τῇ πνί, ὑποταξας γέγονας, ἀ-
ρετῆς καὶ αὐτῶν. μοναστῶν ἐρεῖσμα, ἀσκητῶν
ἀγαλμα. τῇ οὐκ οὐκ ἐγκαλλώπιμα, καὶ
νῦν τὸ ἀρρήτον, κάλλος ἐποπιδύων τοῦ κπ
σουσῶν. περὶ αὐτῶν ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐ-
πουρανίοις τῇ πνί. ὅθεν στυλθόντες,
ἀσμάτων ἐμμελῆσιν ἐρωδαῖς, τὴν στυλθ
πῶν καὶ πανίον. μνήμεν ἱερωτάζομεν.

Τῆς ἀχθοφόρημα, ἐκπναξάμενος ἅπαν.

ἐσπερὸς προσάθειον, καὶ γῆρας χέστας
πᾶσαν ἐμφασιν. ὑψηλῆς αὐτοῦ παλ-
τείας τρεῖς, θύσαλῶ μεταρῶν μῆρος. ἐ-
αὐν ψαμῆρος, πᾶσις ἀρετῆς εἰς ἀκρίβειαν.
καὶ τρέπων τὴν δὴ πάλιν, αὐτὸν ἐχθρὸν
ἐλυσώματος. ὅθεν τοῖς ἀγγέλοις, αἰτῶν
συγκατηλαξαι χοροῖς. λαζαρε πέρδε-
μενος, ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ σὺν ἀπὸ τῶν μῆρος, ἀπαρησῶν μῆρος σί-
κα. καὶ τὰ παθῶν, καὶ τῇ πρὸς ἡμῶν
ὠν βδελυξάμενος. ἀκριβῆς γέγονας, τῇ
ρητῆς λαζαρε, προσαγματῶν ἰσὺ καὶ
φίλαξ ἀρετῆς, ὅθεν σὺν πέρ καὶ τῇ πνί.
μονῶν ἐν σοὶ πεπότηται, καὶ τὰ ὑπὲρ
φύσιν χαρίσματα. ἡμεῖς οὖν πλουσίαι,
θαυμάτων ὁσμῶν αὐτῶν γόν. καὶ τῇ ἐν
θλίψει θερμότατον εἰς ἡμῶν ὁμαδ' ἐξασσε.

Δόξα, ἦχος, πᾶ.

Ὁ σὺν πέρ, ὁ δὲ ὠκαῖ πνοντοῖς ὀφθαλμοῖς,
ἐδὲ τῇ βλεφαρῆς στυλαγμῶν, ὅθεν τῇ
ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, τῇ παθῶν ἡλθ' ἐρεωσας.
ἐσσε αὐτὸν ἡτίμασας, ὅθεν κατὰ γῶγον.
ἐλθῶν γὰρ ὁ δὲ σὺν τῇ πέρ, μονῶν στυλθ
ἐποίησας. καὶ τῆς ὁμοσεῖς τειάδος, θερε-
πων ἱερωμένους. μεγαλοκῆρυξ πατὴρ ἡμῶν.
πρὸς βῶν ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ε'. Χαίρετε ἀσκητῶν.

Τῇ μὲν τὴν φωτισμὸν σέμα, τῇ ἐν τῇ σὺ
τε τῇ δειῶν ἐν τῇ ἀρχῇ, τῇ φέγος τῆς
ἀληθείας, ἡσὺ λαβούσα θν, καὶ σπεκίτε
κοῦσαι μητροπάρθεν. βυθοῦ δαυθῶν-
σεως, διατῶν ἀνάγαγε, καὶ ὅθεν πέτεται,
ἀσφαλῆς βιωτ' ἀσεως. Ἰησηριζον, τῆς ψυ-
χῆς μετὰ βήματα. δικαστῶν ἐδὲ ἀπ' αὐ-
τῶς με, πρίζοντας δαίμονας. παῦσιν τῶν
πόνων ἐνταίχει, τῆς ταλαί πῶρε κἀρεδίας
με. ἐλπίς τῇ περὶ πῶν, ἡ τῇ κόσμῳ δωρε-
μῶν, τ' μέγα ἔλεος. εἰς θ.

Ὁμοῖον.

Τῶν στυλθ ἰσὺ, ἡσὲ τεκῶσαι θρῖνω δ' ἀσ-
ῶδρετο. βῶσαι, ἐφ' ἡμῶν ταῖς πρὸς στυ-
λωμῶν ὁρεῖν, Ἰησηριζον οἱ πρὸς ἀπ' αὐτῶν
στα,

στα. ἐγὼ καὶ διέφυγον, τοὺς ὀδίνους ὡς ἀ-
νδρὸς. καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὁδῷ στυέ-
χομαι. καὶ σπαρασθῆναι, τὴν καρδίαν ἡ
μεμπτός. ὅτι γὰρ ἐκ πεπληρωται, τὸ ῥῆ-
μα, ὃ εἶπεν. ὁ σπυρμαὶν τῇ καρδίᾳ, ἐμοῖον
φαῖα ἐλθῆσεται. ἀλλ' ὡς νῦν ἡμεῖς, ὅσα
νάσθη καὶ σῶθαι, ὅτι ἀνυμνοῦμεν σε:

Εἰς τὸν ψ. α. τῆς οὐκτωχου.

Δόξα, ἡχος. πβ.

Ο σὲ πέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ὁφθό-
γος τῆς καρθωμάτων σε. διό ἐν τοῖς ἔρα-
νοῖς, ὁρῶμεθα τὴν καρθωμάτων σε. τῆς δαι-
μόνων ὠλεσας τοὺς φάλαγγας, τῆς ἀγγέ-
λων ἐφθασας ταῖς γαλαξίας. ὡς ἐν ἰσχύϊ μέ-
πῳς ἐξήλωσας. παρῆσάν ἐχων πρὸς χυ-
τὸν θῆ, εἰρήνην αἰτῆσαι τῇ ψυχῇς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. γ. Τελευτήρας ἀνέστης χε.

Ι ὁ ὄμμα τῆς καρθίας με, ἐκτείνω πρὸς σε δέ-
σποινα. μὴ παρίδης, τὸν μικρὸν μου σε-
ναγμόν. ἐν ὧρα ὅταν κείνη, ὁ σὸς ὑὸς
τὸν κόσμον, γενοῦμαι σκέπη καὶ βοήθεια.

590 θ. Ὁμοιον.

Ε πάλιν μὲν ὡς ἀνδρὸς, ἐν ἰσχύϊ καὶ νοιέ-
κρωμαι. καὶ ἐν τοῖς φω, κατετέθλω ὡς θνη-
τός. ὡς δὲ θς ὡς με, νεκρὸς ὅσα ἀναστήσω.
καὶ σὲ δόξασω τῇ ἐγέρσει μου:

Α πολυπικίον, τῆς ἀγίων. ἡχο, δ.

Ι οἱ μάρτυρές σε. Καὶ τῶ οἷς. ἡχος, πβ.
αἷς ἐπαγρύπῳις πρὸς θυγαῖς ἐν ὅχι τοῖς
δακρύων, τὸν εὐλὸν κατέβρεχες. καὶ τοῖς
ἐκβάθων σεναγμοῖς, εἰς ἐκαστὸν σὺ πό-
νους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονον ποι-
μῆν, τοῖς πασιν ἐμῶν συγχώρησιν ὅσις,
πῆς ἡμῶν λάζαρε. πρὸς βθεχὼ τῆς θς,
σὺ θλώαι τοὺς ψυχῇς ἡμῶν:

Εἰς τὸν ὁρῶν, μὲ τὴν στυήν πβ, ὡς
καὶ τῶ οὐκτωχου, εἰς. καὶ τῆς ἀγίων, ὡς
ὁ καὶ τῶ μαρτύρων. οὐ ἀκρωσυχίς.

Δόξα κερτάθω χς ἡ τῆς μαρτύρων.
Ἰωάννου μοναχοῦ. ψ, α. ἡχος, β.

Δότε λαοὶ ἀσώμῳ ἄσμα.

Νοεμβ.

Α ὅτε πιστοὶ, ὅ πάντες χεῖρας κερτήσωμεν.
καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίμῳ,
τῆς μαρτύρων σὺ ἀθλῆς. χεῖρὸν δόξο-
γουῖτες, ὅτι δὲ δόξασαι.

Ο πλον ἡμῶν, θεῖον ἐδὲ ὅση καὶ καύχημα τὸ
τῆς σωτηρίας σεπαιον. ἡ ἀκαθάρτετος, τῆς
σαυρῆς πανοπλίας. διῆς οἱ νικηφόροι, σέφον-
ται μδρῆτες:

Σ ἴφος καὶ πῦρ, βαθρον σρόντε καὶ θάνατον.
τῆς αἰσθημοῖς μαρτυρῶν, ἐπαινεῖν οἱ τοῖς
τῆς θεῖς δώκεται. ζώων πρὸς τὴν ἀμείνω,
τούτους ἐνάγοντες:

Α ρτον ζώης, τὸν ἐτοιμῶν τέτοκας. σεσαρκω-
μῶν πάντα γινε, τὸν πρὶν ἄσώματον, ἐν
πρὸς τὸν λόγον. ὅτι πρὸς οἱ τῆς μαρτύρων, δῆ-
μοι δόξαζουσιν:

Ετερος κερτων τοῦ οἷς. ἡ ἀκρωσυχίς.

Λάζαρε μάκαρ, σὺ ἐμὲς ὕμνους δέχῃς.

ψ, α. ἡχος, δ. Ανοῖξω το σεμαμ.

Α μαμπήρ θεαυγέσας, φωτεινὸς ἐσας λά-
ζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον τῆς διδουσίας
με. λαμπρὸς ὅσις με, φωτὸς αὐγὰς θείας.
ὅπως διφμησῶς, τὰ κατὰ θῶματα.
591 ψ, α. ὡς ἡλιος, φωταγωγῆς τὴν ὑφή-
λιον. φωτὸς οἰκητήριον, φῶς θεῖον λάζαρε.
ἀνατέλλωντε, καὶ διῶν φωτὸς φόρος, γεν-
νήσεως θαύματι. καὶ τῆς κοιμήσεως:

Ω ῆς ἐφίεμνος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος εἰκό-
τως ἡλθῆσας, τῆς ἐπικτήσεως ζωῆς μακρυ-
νόμμος, σταρκίνης συγγενείας. χῶ στυέ-
κερτῶν, καὶ συζωοῦμνος:

Α γνὸν θύρα μδμήσε, ἡ πανυπέραγνος δέσποι-
να. πανόσις λάζαρε, ἐπὶ φοιτῶσα πρὸς
σε. ὡς ἀγνώμονα, οἰκέτην σε πρὸς εἶπε.
μεθ' ἧς τὸν φιλαλὸν, ἡμῶν ἰλέωσα:

ψ, γ. Εὐπέτρα με τῆς πίστεως.

Α θεῖον οἰκαλλίνικοι ἀθλοφόροι, τῆς πᾶ-
θῆσεως τῆς θείας δυνάμεως ἐκείνης. τῆς πλάνης
τὴν πολυθεῖον ἀθεῖον, ὅσα ἐστὶν κερτάζοντες, ὡς
ὁ θς ἡμῶν. καὶ ὅσα ἐστὶν ἄγιος, πλῆθος ἐκεί-
νοισι θείου αἵματος καθαρῆς, καὶ

δ ιιι αἵμασιν

αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες. δυσίασόν τε
ἐχραίθητε ἀθλοφόροι, δαμόνων κρεί-
ζοντες. ὅτε ἐστὶν ἄγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ
ὅτε ἐστὶ δίκαιος, πλεῖστον κέ :

Ο λον σεκεκτημένοι οἱ ἀθλοφόροι, ταῖς ἐ-
αυτῶν καρδίαις εἰσποκιδέντες. τεθυνοῦ-
τες τὴν δισεβείᾳ ἀνεβόων. ὅτε ἐστὶν ἄ-
γιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ὅτε ἐστὶ δίκαιος,
πλεῖστον κέ :

Ι λὼ μόνῳ παρεστηδύουσιν μετὰ τόκον,
πρὸς πίστιν τῆς θεότητος τῆ τεχνοῦτος. πι-
μῶντες σε κραυγάζοντες πρὸς ἡμῶν σου. ὅτε
ἐστὶν ἄγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ὅτε ἐστὶ δί-
καιος, πλεῖστον κέ :

Α ἄλλος. Τους τοὺς ὑμνολόγους θεῶν.
Ι ων ὁ ἄνθρωπος ὁρᾷ τὸ δεσπότην, ἡπίων το
ἐξάμαται σοφῆ, τοῦ κτλ. σὲ ἀπὸ εἰσας, τὸ
ποιῆσαι τεχνάσματα. οὐ καὶ ἡμᾶς ἐν ἡμέ-
ραις σου, ὑπερτελεῖν ταῖς πρὸς βίαις σου :

Ε ν σώματι ἄγγελος ἐδ εἰχθης. θά σιν ἀγγέ-
λοι λειτουργῶν. παῖδες σαρκὸς καὶ φύσεως,
ὑπερῆρμος λαζαρε. θεουργικῶς λαμπρὸ
μῦθος, καὶ θαυμασῶς κλειζόμενος :

Μ εἰς τὴν σκέπη καὶ πρὸς ἀπὸς, γεννοῦμαι
γεννητὴρ θεῶν. τοῦ τῆς ζωῆς ἰδιότητος, ἐχ-
θρὸς ἀποταχίζουσα. καὶ συμπαθῶς μεσσι-
ζουσα, καὶ πρὸς ἡμῶν σου καταλλαττουσα.

καὶ τῇ μαρτυρίᾳ. ἡχος, δ.

Ταχύ, πρὸς κατὰ λαβε.

Ι έρων ὁ εὐδ οἶος, καὶ σιν αὐτῶν ὁ χορὸς, μαρ-
τυρεῖν ὁ εὐθιος, τῆς ἀθείας πυρεῖν, τοῖς αἵμα-
σι σβέσαντες. τοῖς διακρινούσας, ἀπὸ λαύ-
σεις κληροῦται. καὶ ὅτε τῇ ἀδελφότη-
τι, ἵα τεύουσιν πόνους, αὐτῶν χεῖ πρὸς βί-
αις, σῶσαν τοῖς ψυχὰς ἡμῶν :

Εἰς τὴν τιμὴν σου. ἡχος, πη.

Τὴν θείαν καὶ λόγον.

Ι ὄν λαμπήρει τὸν μέγαν καὶ φαεινόν. τὸν
πρὸς ὅτατον ἄμα καὶ συμπαθῇ. τὸν φύ-
σιν νικῆσαι τοι, καὶ σαρκοῦ τοι κινήματα.
χαλινώσαντο πάντα, αἰοῖμον λαζα-

ρον. καὶ χῶ ἀπὸ ἐξω, τῷ πόθῳ λα τεύουσιν
τοι. καὶ συγκληρονομόν, τῆς αὐτῆς βασιλεί-
ας, γενόμενον. ἀπαντες, οἵ ποιοὶ ἀφῆμῃ
σωμάτων. πρὸς βίαις καὶ πρὸς θῶ, τῇ πρὸς
μάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορταζέ-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτῆς :

Δόξα, καὶ νῦν, θ. Ὁμοιον.

Χ αριστέριον αἶνον χρεώστικος, ὡς ἡ χηρὰ ἐ-
κείνη δύο λεπτά, πρὸς φέρας τοὶ δέσπονα,
ὑπὲρ πασῶν τῇ χαρίτωνος. σὺ γὰρ ὡφ-
θης σκέπη, ὁ μὲ καὶ βοηθία. πειρασμῶν
καὶ θλίψεων. αἰετὲς ἐξαίρετα. ὅθεν ὡς
ἐκ μέσου, φλογίζουσι καμίνου, ῥυθίς
τῇ θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω
σοι, θεῶ βοηθίμοι. πρὸς βίαις πρὸς σωτήρι-
θῶ, τῇ πρὸς μάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι μοι.
σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ αἰνῶτος δούλος σου :

εὐφ. Ὁμοιον.

Ι ὄν αἶνον καὶ ποιμῆνα καὶ λυτρώτην, ἡ αἰνὰς
θεωρεῖται ἐν τῷ εὐφ, ἔστι δακρύουσι, τῇ
καρδία ἐξέλθει. ὁ μὲν ὅς μας ἀγαλλίασι.
δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. καὶ δὲ ἀπὸ λαύ-
χνα με φλέγονται, ὁρᾷς σε τὴν εὐφ-
σιν. ἡ δὲ ὑπομνήεις διὰ ἀπὸ λαύχνα ἐλέ-
ως, θεῶ πρὸς γὰρ, ἀναμαρτυρεῖς κέ, καὶ
ἐμοὶ ποθενότατε. τὸ πλάσμα σε θεῶν ὡς
θεῶ, ἐκ φθορᾶς τῆ θανάτου λυτρώσασθαι.
δόξα λόγῳ τῇ μακροθυμίᾳ σου :

φ. δ. Εἰς τὴν κκοα κέ, τὴν ἀκούω.

Ε μιμήσιν τοκέ, οἱ ἀθληταί, τὸ πάθος καὶ τῆ
ον. εὐφ καὶ πρὸς ὅμως δόντες εἰς θάνατον.
Ι κετ αἰνῶντες κέ, σὺ ἀθληταί, πρὸς δέχου
καὶ κινδύνων. καὶ πρὸς μάτων λύσιν ἡμῶν
κατὰ πρὸς ψαν :

Ε σιώπηται κέ, δαμόνων πλάνη, ὅπως γὰρ
θῶ σε ἀληθῆ, αἵματις εἰς ἀνεκλήρουσιν.
Θ κῶνσε σέβοντες, οἱ ἀθληταί, θῶ σε σαρ-
κωμόν. τὸν ὅσον δέσπονα κατὰ γὰρ ἐλε-
λασιν **Α** ἄλλος. Ὁ καὶ θυμὸς ἐν δέξῃ.

Α πηλαγῆς ἐκ δουλείας, δολεῶς ἡσυχί-
νης σοι. καὶ τῇ ῥυσίᾳ μῶν, δέλος ὡς ἀ-
γνώ-

γυναικων εδουλουταις, σιωπονωτοι τη ασ-
κησει, λυτρωτα μωρος. τλω ψυχην εκδω-
λειας παθων θειε λαζαρε.

Καγαρι τηται πορος αδελω, συρρηγνυμε-
νος λαζαρε. ετη κρημονις πετραις, σων υ-
ποθηκων οπαρ ηκος. και γλυκασμω με-
λιτωδους, αντηδρεπεται οικτροποιτου θμα
του πικριτω οδαιλαμος.

Ανλω χθη. υπερεται τλω αρετην εις ακραει-
αν. εοα βατω ορει, περ τη θω συρρη-
μωρος. ως μεωσης και ηλιας, αν τλω δικλη-
θυ. ως τον βιον ζηλασας αυτω ειαπειλη
φας.

Ρυομνησε τλω ποιμινω, θεε ετη φανον.
καταδυνασεας, πασης και δειης ετηθε-
σεας τη μηδα μως κυρετηοντων, τλω αλη-
θειαν και τον κληροισου διδου νικαν τον ορ-
θοδοξον.

Ωραμοτα τλω σολω, πεφοινη μωλω ασε-
βως αιματι. μαρτυρικω η εξυφασμε-
νιω, τη χαρει τη ση. σου οι αδελφορει,
χε ημφιασαν.

Χαεις και ελεος, τε παντοκρατορος θεου
σεφουσι, εδω αθληταις. ποτω καταλλη-
λω, τε νεμοντος ισχυω. διης νικηφορει, εδω
χθησαν μαρτυρες.

Ραβδον δυναμειω, τοις αδελφοροις τον
ερον δεδωκας. και την εχθραν, κατακυ-
ρειειν, εποιητας ανωδω. διοσου υμνημω,
χε τλω θεοτητα.

Ιερουργον εκδω, κα ταγομνη τον χη τετο-
κας. οθον αγνη, της ιερωσινης, μεταπθε-
μωης. δικαιως και νομου, μεταδεισις γινε-
ται.

Τακρειτοι λαζαρε, το χηρον κα θυπε-
ταξας ταις πρακτικωταις εργασιαις.
εις θεωριας φθασας αρετηται. οθον εν με-
θεξει θεωταις θαυματα εξαισια. αντουρ-
γων εναπεφινω.

Οδοις εφεπομνος, τε βαπτις εκατωκησας,
εξημον εις αβατον θεοφρον. οικειος δ αυ-
Νοιμβ.

Υν επαναδεειξαι. περ ως εκεινος ηλ. πα-
λαι τη αγνωμονι, εδηγων εις μετανοιαν.
πηρεισε λαζαρε. εδω και επλα τε πυς, περ
επιαριθμοις, ετη πνοιας. οικον οικειον σε
η ενοσιος, και ζωσα σοφια τε θυ. ω επαι-
νεπαυσαιτο, σιω περ και τη πνι.

Ετενοιμωρος θλιψει. και παθεισ χωτη-
μωρος. σε τη σιωων τλω πλατυτερα και
δικετω μερετε ζωντες θεου. πλατοειρη-
ναιας μοι ζωης. υψος απαθειας τε, ταις
πρεσβειαις σου βρεβουσι.

Εαλπυλος ηχος κρηται. πυδω μακρης επα-
ξιος. λογιων χειλων καρδια, υμιον εκ-
πεμπουσα. και μελπουσα, τη μαρτυρειν
εδω αδελους.

Εημερνη οικωμνη φαμεριωται. ετη μη-
μη τη σεπλων χη αθλοφορων. πισει δοξα
ζωσα, τη τη χειρ. εφθωσαν πατερες.

Τετωται καταπληγηται, τη δασμε-
των η καρδια. χε γαρ εκτεινας τον σω-
ρον, ως τοξον απεσελε, εδω μαρτυρας,
βελη η κοινημωρα.

Οντως σε τη μερα, οι αθλοφοροι ειδότες.
την σεταρκωμωροιν, τα κοσμε εκριξας.
εις θαιατην, ταις ψυχαις πεδιδοντες.

Εαλλος. τλω θεω ταυτετω και παντιμον.
ρενσωκορλω και εσωσας, αγνιαις, εργα-
σιω αδιαφορην, ως και αδουλετον. διο
καμεκν διωδοντα, απαγωγη, βιαας,
ρυσαι και θλιψειν.

Μεσαν δυοδα διεσωσας, γυναιαν τη αις
χεων ετησεων. τον μω φωνηματι. πα-
τιρεγειρας της πραξιας. τον εσοφω τη
ονη ετηνοηματι.

Οσητας εδωσιν ορια, οθρεψας διαγγελων
θεωποιτας. αγγελου υδατι. σε πεδωδ-
ξως επωποε υπερβαλωση δοξη, αυτος
εκτειφωσας.

Υμνοισι ταξας αγγελων σε. δοξαζει και
βροτη τα συσηματα, θεογονητεια. ως
δ ιιιι αφα-

αφαιίσουσιν δ αἵμονας. καὶ σὺ πειρώμε-
σθω παντὶ βραβύσασαν.

Κοιτακίον τῆς μαρτυρίας. ἤχος, δ'.

Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ σῶματι.

Χερὸς μαρτύρων πλαιυγῆς καὶ φωσφόρος.
ἐξουατέλας ἰοητῆρ κατεφαιδρυνε. τὴν
ἐκκλησίαν σήμερον θαυματῶν βολαῖς. ἃ
θενέορ' ἄζοντες, τὴν σεπλίαν αὐτῆς μνήμην.
αὐτῶν μοσε σὴρ ἡμῶν, ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις.
ἐκτῆρ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ἐλεή-
μων θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν τῆς οἰκουμένης. ἤχος, πῆλ.

Τῇ ὑπερμαχῶς κρατῶ.

Τοὺς ὑπερ φύσιν σοφῆς, πόνας καὶ σκάμα-
ματα, αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγη-
σαν. διὸν εἰληφας θεόθεν καὶ τὸν σέφανον.
ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν κ'ν, ἐκ
παντοίων ἡμᾶς σῶζε πρὸς ἀσέων ἵνα κερ-
ζομεν. χαίρεις πᾶσι ποιμὴν ἡμῶν. *ὁ οἶκος.*

Αγγελοι, ἔξαιθρῶπων θεοφόροι ἐγὼς ἐκ γῆς
πρὸς τοὺς οὐνοὺς φθασας. διόσω αἰσώματις
χοροῖς, ἀμιλλώμενον σεθεωρῶν ὅσις ἔξισα
μακρὸ φόβω σπικραυλῶν χαλκῶς τοιαῦτα.

Χ αἶραι κορυβάν ἀπλανῆς μονοτρόπων,

Χ αἶρε λειμῶν δρετῆς ψυχοτρόφε.

Χ αἶρε πρὸς τοὺς αἵματι ψυχῶν ἀκαταμάχων.

Χ αἶρε χοροὶ τῆς ἀγγέλων ὁμοσπύης.

Χ αἶρε ὅτι σοῦ ἐπλήθους τῆς θρημμά-
των τὸν χορὸν,

Χ αἶρε ὁ τοῦ διέσωσας, εἰσω ταύτην τ' ἐδέμ.

Χ αἶρε τ' αὐταρκείας σὺν θῷ δούς τ' ἐναρτον.

Χ αἶρε τ' αὐθαδείας τῆς δαμόνων διώκτης.

Χ αἶρε πηγὴ θαυμάσιον αἰνῶνας,

Χ αἶρε τευφῆς μελλούσης ἐχέγγυς.

Χ αἶρε λαμπρῆς πῶς αἰσίας ἀπάσης.

Χ αἶρε φωτὴρ μονασῶν ποδηγέτα,

Χ αἶραις λαζαρεῶσι.

*Τῷ αὐτῷ μὲν, ζ. μνήμη τῆς ἀγίων τριῶν
κοιτα τριῶν μαρτύρων, τῆς ἐμμελιπνῆς
ἱεραρχίας καὶ τῆς λοιπῶν.*

Ω πῶς ἱερῶν οὐδ' εἰδὲς οὐτολμία.

Α πολυμὸν εἶδεν ἡδ' ἀγγεῖς πρὸς ἑξίφοι.
Ο ἡδ' ἐλατ' ἐβδόματι ἱερῶν ἑξίφει αὐ-
χρῖα τμηθεῖς.

Δ ἰα ἑξίφους ἀνείλθεν αἰθρᾶς τρεῖς δέκα.
Α ἡδ' ὅπως πονηρῶν, καὶ μίσθον ξυμμερίδα,
ὑποὶ οἱ ἀγχοὶ ἠλθῆσαν ἐπὶ διοκλητῶν καὶ
μαξιμιανῶν τ' βασιλέων. Ἡ δ' οὐτος ὁ ἱε-
ρων αἰθρῆος κατὰ τ' σῶμα, καὶ θύσε θῆς
καὶ τῆς ψυχῆς. γεωργὸς τὸ δ' ἡπιδόμα.
Τῶν εἰπὶ τῶν κατέλαβον οἱ τῆς εἰδῶ-
λων θεράπταις. καὶ βελθόμενοι τῶν τοῦ
λαῖν ληστῶν, ὅτε ἠδυνήθησαν. Οὗτοι γὰρ
τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων τὸ σιδήρεον δ' αὖτ'
σελῆς ἐκβαλὼν, ὅπλον κατ' αὐτῆς τὸ ξυ-
λὸν χρηστὰ μῦθος, αἵματι πρὸς ἱερῶν μῦθος
καὶ ἱερῶν, πᾶντας ἀπ' ἐδῶξε τρεῖς ψάμθος.
Ἐκὼν δ' ἐπὶ γενομένης εἰς τὴν ἀρχοῖται, καὶ
παρ' αὐτῶν ἐρωτηθεῖς, ἔξ αὐτῶν τῶν ἀγκῶν
τὴν δεξιὰν χεῖρα κόπηται. οἱ δ' ἐλοιποὶ ἐ-
πὶ γῆς εἰφύονται, βοιωτῶν κατεξάινον-
το. Τῇ δ' ἐβῆσαν πάλιν, ἐφ' ἱκανῶς ὡς ἀρᾶ
βδελύσσοντες τὰ σώματα, ἐξ ὧν πῶς πόλεως με-
λιτήης, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίων μαρτυ-
ρίας, μελασιπῶς, κασίτης, καὶ αὐτοῦ.*

Ο ὑπὸ ρυτίδας ἦσαν, ἀλλ' ἀσταρκὸς πῶς φύσις.
Ο μελασιπῶς πρὸς ἑξέσεις καὶ κασίτη.
ἔτσι ἠθλήσαν ἐπὶ ἱεραρχοῦ τῶν πρὸς βα-
του, ἐναγκύρα τῇ πόλει. τὴν πῶς οἴτης
χειρῶν. Καὶ ὁ μὲν αὐτῶν, ἐβλήθη εἰς
φυλακίαν. Μελασιπῶς δ' ἐκ κασίτης
κρεμασθέντες ἔξεδυσαν, καὶ πυρεκατε-
φλέχθησαν. Εἴτα τέμνεται ὁ πρὸς μαδούς
ἡ κασίτη. Ὁ δ' ἐμελασιπῶς ὁ πρὸς πῶς
ἀφαιρεῖται, ἀπὸ τῆς γονάτων. Ὁ δ' ἐκ τῶν
νῶς ἀναρτηθεῖς ἔξεται διὰ τοῦ μπίσσαι εἰς
τὸ πρὸς σῶπον τῶν ἱεραρχῶν, καὶ ὁ πρὸς αὐτῶν
γεννητόρας μακαρίσαι, μελασιπῶν καὶ
κασίτην, ἐπὶ τῇ τῆς βασανιστηρίων ξύλων
κρεμασμένους, καὶ τὰς μακαρίας αὐ-
τῶν ψυχὰς ἀποδόντες τῇ κυρίῳ, καὶ ὁ πρὸς
ἀσρα.

ἀστράγαλους διαπρώσονται. Καὶ βα-
ρει λίθων σφύ ποδας ἀλγυνέται. Καὶ
ἐπὶ θρόνου σιδηροῦ ἐφιδρύεται λίαν ἐκτυ-
ρωθέντος. Καὶ πείσεται ἔχων λίθον
ἀπλωρημύρον ἐν τῇ τσαχήλῳ. Ἐκ αὐτῆς κρε-
μαῖται ἔξέεται. Καὶ πῶς τέμπεται ἀ-
γριπῶν ὁ δ' ἐκί, καὶ παρ' αὐτῆς εἰς κλίβα-
νον πυρὸς ἐμβάλλεται. Καὶ θηρίοις βορὰ
παρατίθεται, ἵνα αἱ βλαβῆς διατηρηθῶσι,
τεὸς ἀράκοντο ἀνδράς, ἐπεσπασάτο πρὸς
τὴν εἰς χυμῶν, οἱ ἔτι τοὺς κεφαλὰς ἐπετμή-
θησαν. Ἐπειτα ἐπὶ κρεβατῶν πεπυρω-
μύρου ἀπλεῖται, καὶ ῥάβδοις ὀδυρῶν τυ-
πύεται. Καὶ τοὺς χεῖρας τέμνεται. Καὶ εἰς
κάμινον βληθεὶς ἀφλεκτός ἐμεινε. Καὶ
πολλοὺς τῶν θαύματα πρὸς τὴν πίσιν ἐφελ-
κυστῆναι, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἁγιος δυτωνίος μὲν πολ-
λας τοὺς λαοὺς ἐξίφει τελευτᾷ.**

Ἀντώνιος τῶν τῶν τομῶν χαίρων δέχεται.

Καὶ δέξεται αἶσιν, τῆς χαρᾶς θείας τόπος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-
τυρῶν, αὐκτοῦ, πελεωνίου, καὶ θεοῦ ἀλο-
νίης.**

Ἐφύρεν αὐκτος πελεωνίου δίκην τέλος.

Ἐξίφει τμηθεῖται, οἷα πελεωνίου.

Φυγὴν καὶ κατεκτείνετα, πρῶτον πέδον.

Πέδον χλόης ὤκησε θεοῦ ἀλονίης.

**Ἦτοι ἠβλήσαν ἐν ἀμφιπόλει τῆς μακεδονί-
ας. Καὶ ἡ μὲν θεοῦ ἀλονίης, θυσιὰ τῶν
κλέωνος πινός ἐξέως τῶν ἐδ' ὁλων, αὐθροῦς
πείφανες ἐν δίοις, ἔκ πλατῶ κομῶντες. ἀλ-
λά ταῦτα τὴν παῖδα ἐκ ἐχάυνωσαν, ἐδὲ
τῆς τῶν χειρῶν ἀπέστη πίσεως. πολλὰ
ἔδ' αὐτὴν λιπαρήσας ὁ παῖς τῆς, οὐδ' ἐν
ῥῶσιν. Διὰ τοῦτο γυμνωθεῖσα, ὡμοῖς δέ-
μασι τυπύεται ὑπὸ τῶν ἀρών, καὶ τὰς πε-
ρὶ θλάται. Καὶ ἀλλοτρεωθεῖσα τῶν περ-
σόντων αὐτῇ πάντων, ὑπερβολὴ γίνεται.
Καὶ τὴν χυμὴν παυσταμύνη ὁμολογεῖν, ἐν
αὐτῇ τῇ ὑπερβολῇ, τὴν ψυχὴν τῇ θεῷ**

**πῶς ἐπὶ θῆσιν. Αὐκτος δὲ καὶ τῶν ἁγίων, πολ-
λα κατεκτόντες τοῦ βαρβάρου ἐκείνου καὶ
ἐμοῦ τῶν, διαβάλλονται παρ' αὐτῶν πρὸς
τοῦ βίου ὑπαπκὸν ὡς χειρῶν καὶ αὐτῶν
καὶ σφύ χιτῶνας ἐκδυθέντες, τυπύονται ῥά
βδοι. Καὶ λίθοις βάλλονται. Ἐκ καμίνου
σφοδρῶς ἐκκαυθείσης ἐν ἀπορρίπτῳ, καὶ
ἀβλαβῆς ἐξελθόντες τρέφονται σπυρ-
τέρως. Καὶ εἰς δέμεναν ἀπώτοι, ἐν τῇ πα-
ρακμύρῃ ἐκείνῃ λίμνῃ ἐναπορρίπτῳ,
ἀλλὰ καὶ πάλιν θεία ῥοπή, ἐπὶ τὴν ξηρὰν διε-
σώθησαν. Ὁ δὲ τῶν ῥῶντος ἀπορρία κατε-
κτείνε, ἐξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπορρη-
θῆναι ἐκείλῳ. οὐδ' ἄρ' ὁμοῦ, τέλος δι-
εσώθη τῆς ἀδ' ἡστέως.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτυρῶν
ἀθηνόδωρου, ἀδελφῆς τῶν ἁγίων γρηγορίου τοῦ
θαυματουργοῦ.**

**Ἐκ γῆς καλεῖται ἀθηνό-
δωρον νόος. Πρὸς τῶν νοητῶν δ' ὡσεὶς ἔκ'.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἁγιος μαρτυρῶν ἀλεξανδρος
ὁ ἐκ θεοῦ ἀλονίης, ἐξίφει τελευτᾷ.**

Τῆς θεοῦ ἀλονίης, ἀλέξ' ἀνδρὸς φῶς κλάδ'.

ἠλῆσεως ἠπλωσεν ἐκ τμηθεῖς κλάδους.

**Ὁ ἦτος τοῦ ἡγεμονίου βασιλέως, ἐκ τῆς
θεοῦ ἀλονίης ὁρμῶντος πόλεως. Παρα-
στὰς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἔκ' ἑβδόμῃ λαξ
ἐν τῇ αἰσῇ, ἔκ' αἰσῇ τῆς αἰσῇ ἐν αὐτῇ κε-
μύρας τῶν δ' ἀμμόνων ἀπορρία, τὴν διὰ ἐξί-
φης δ' ἐχέειν πμωρίαν. Ταῦς αὐτῇ ἀγίας
πρὸς βίαν ὅς.**

Ἐκ τῆς εἰκότος χειρῶν.

**Ἐκ τῆς ἀνδρῶν, ἐκ τῆς ἀνδρῶν ποτὲ λεόντων
χάσματα. ἀλλ' ἐδὲ θάνατος τῶν μαρτυ-
ρῶν. ἐν τῇ χειρῇ γὰρ ἐκείνῃ. Ἐκ τῆς αἰσῇ
καὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλῆσαι καὶ μέλπε-
σαι. ἀλογητῆς εἰ ὅς, ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.**

**Ἐκ τῆς τῶν τῶν, ἐκ τῶν τῶν πασίν, ἐν βα-
βυλῶν ποτὲ. τοῖς ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολυ-
θεος κατεμαραίνετο κάμινος. ὅθεν τὴν ἀπά-
την ὀρώντες, τῶν φερεμύων ἐκράυγαζον. ἀ-
λογητῆς εἰ ὅς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.**

**Ἐκ τῆς πῶν χεῖ, ἐκ τῶν ὁμοῦ τῶν σφῶ οἱ ἀθλοφό-
ροι.**

ροι. τὸ τῆς σπέρματος πρεσβύτεροι. τὰ τῆς σαρκὸς πρεσβύτεροι. βασιλικῶν πικρῶν κατεφρονῶν, οὗτοι ἐν τρυφῶντες καὶ λεγοντες.

Ω δὲ ἀπολαύσαντες, καὶ ὡς αἱ οὐ χορὸς τῶν ἀθλοφόρων. ἡ πολυπόνητος καὶ θεοκλήτης, τῶν ἐκλεκτῶν οὐκ ἔστιν. πῦρ πῶς ἡ κρησινδρῆ. ἔδωκεν ἡμῶς κραυγάζουσα. ἀπολαύσαντες, ὅτι, ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.

Η καὶ αὐτὸ ἐν σοὶ, πάσης φύσεως θεομῶς ἡ ἐγκωμίων, νόμος παρθεῖν ἀπειρόγαμε. σὺ γὰρ ἀπόρως σιωπῶντες. καὶ τικτεῖς ἀφ' ὁρῶν τὸν λόγον, τοῦ πρὸς τὴν αἰδίον. ὃν αὐτομνοῦντες, διὰ σε βίωσιν, σὲ μακαρίζομεν.

ΑΛΦ. Οὐκ ἐλάττωσιν τὴν κτίσιν.

Συναγάλλας οὐκ ἐσὶν ὡς ἀφραγνῶσαν. ἀνθρώποις σήμερον, ἀγγέλων αἰσθηταί. βροτῶν ἐπὶ βροτῶν, ἀγγέλων γῆνιων. ἐρεταί ζεται, νῦν ὁ θεὸς φωνάζει. ἡμῶν ἐν τῶν ὁδῶν.

Υψηλάμων δρεταῖς ὑπερβαίνεις, πάντοφελάζεις, τῇ πολιτείᾳ τελῶν. τὸ φρόνημα μέτερος, ὑπερῆχες καὶ ταπεινός, ὑπὲρ ἅπαντας. θεὸς σε ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Η τοὶ πᾶσαν φωνεῖν ἤπλαντε πρεσβύτην. ἐκδοξιάσιν σου λαῖν, ἐπὶ ἡμῶν ὡς ἀγγέλος. ὑποκύλεις λαζαρε. ὁ παμπόνητος, ἀλλὰ ἡ εὐπλοῦς ἡ χυμῶν. τοῖς αὐτῶν μηχανουργίας. **Θ.**

Η μορφήν τοῦ θανάτου ἐν ἡμῶν ἐσησας, σήμεν ἡ τῆς κτίσεως. ἡ δὲ βροτῶν πρὸς ζῶν, παρθεῖς ἀνήγαγες, τῇ κτίσει μέλποντας. ὑπερμνήστε, ὁ τῶν πρῶν κτ', καὶ τῶν ἀπολαύσαντες αἱ.

Φ η. Τὸν ἀερίτω σοφία.

Η ἐμὴν ὁπῶν τυράννων, τὴν δυσκαθεκτοῦ κατέβαλον μεσίστου. οἱ ἀθλοφόροι μελωδῶντες διαπρυσιῶν, ἀπολαύετε τὰ ἔργα καὶ τὴν κτ'.

Α νανδύσατε πλάνοι, ἔδωκεν ἡμῶν τὸν θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς ὅτι τυράννους οἱ ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων. ἀπολαύετε τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

Ρητορῶν μετὰ δόλως, μελετήσαντες αἱ χεῖρες ἀθλοφόροι. πνύματα, θεοῦ ἐμπλησθέντες, φαιδρῶς αἰετοῦ. ἀπολαύετε τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

Θ.

Υ οὐκ ἐκ πρὸς πρεσβύτην, πρεσβύτην καὶ ἀναρχοῖν θιὸν λόγον. καὶ ἐπ' ἐχάτων δυνατὰ λαντα ἐκτὸς παρθεῖν. ἀπολαύετε ἀπαύτως τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

ΑΛΦ. Αἱ κοινὸν παρθεῖς ἀγνῆ.

Θ φισ ποτε τὴν ἡμετέραν ἀδὰμ ἐξέωσιν ἐκ τῆς ἐδέμ ἀπάτη δύας. οὗτοι δὲ ὅφιν πρεσβύτων, δολίως τῇ τ' αἰσχυρῶς ὁρμημοναχῆς, κατηχυνθῇ καὶ νεκρῇται. τῇ κερτερεῇ ἐν σάσιστον, διὸ καὶ χαίρειν βοᾷς. ἀπολαύετε, πάντα τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

Υ λωτὴν καὶ τὴν πρεσβύτην αἱ φιλοῦσιν δὴ ὡς γηράν. εἰς πόλον ἔλκων τῇ τ' σιμάν. ψωπας. ἐν εὐλῶ βιβάζων ἀθρείως σοφί. ὑπὲρ κόσμῳ μεσιτῶντες, βροτῶν καὶ τῇ τ' εὐσότητον. καὶ σὺν ἀγγέλοις βοᾷν. ἀπολαύετε, πάντα τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

Σ κότους τὴν πρεσβύτην καθεῖλες φωτῇ. τῇ τ' θεῶν πρὸς ἐντολῶν, τοῦ τοῦ εὐσότητον. σὺ γὰρ τῇ τ' αὐταῖς, διὰ δὲ δυσίας ἀληθῶς ὁ δὲ ὄν τῇ τ' σιμῶν. ἀχρημόνως φωτίζομενος, ταῖς αἱ κτ' ταῖς τοῦ πνύματος. καὶ μέλπον δι' ἡμετέρας ἀπολαύετε, πάντα τὰ ἔργα καὶ τὸν κτ'.

Θ.

Α ἔξαι παρθεῖς ἐν εὐμῶν φωνῶν. αἱ τ' αὖ τὴν πίστιν τὴν καθαράν. αἱρετικῶν ἐκ ἐμίσχου μολυσμῶν. καὶ διδοῦ τοῖς νίκας διὰ σε βίβα σιλεῖ ἱκετῶν καὶ ὁ δὲ οὐλοσίου, σὺν τῇ καὶ φίλος λαζαρε, ὑπὲρ ἡμῶν διὰ σε βίβας. τῇ τ' βοᾶντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κτ'.

Φ, Θ. Τὸν ἐκ θεῶν θεὸν λόγον.

Υ λομανήτασιν πάλαι, τῇ τ' εὐδῶν τὴν πλάνην, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις τῇ τ' βροτῶν σὺ τῇ τ' πρὸς τὸν θεὸν τῆς καταφλέξας μαρτυρῶν, τῆς διὰ σε βίβας ἡθροισίας χορῆς. ἐπαξίως σε ὑμνοῦντες, ἀπαύτως μεγαλυνούσας.

Ρ ασιλῶ αἱ μαρτυρεῖς δαξέτω. ἔτι πᾶσα τὸν πλῆρη,

πλῆτον, χε καὶ λιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τ' ἰ-
δοῦν· ἀπαύγασμα. ἀναφαίρετον πλοῦ-
τον, ὄψον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σε
ὑμνοῖς, ἀπαύτως μεγαλιεύοντες·

W ἐλθούσης ἡ φύσις, τῶν δυνάμεων ἡ πάλαι, τῆς
πλάνης ὑποκύψασα ζυῶ· σὲ τῇ σαρκώ-
σει γεγῆται, τοῦ τῶν ὁλων δεσποῦ. ὃν ἐ-
πὶ γῆς κήρυκας ὁδὸν νῦν. τῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας, ὁδὸν μαρτυράς, ὡς βαλμαται. **5.**

II ὑμῶν ἡ μὴ παρθεῖς, τῶν ἀγγέλων τὰ
πλήθη, τὸν σὸν καὶ δικετὸς ἰόν· δεξαῖ ἡ
μόνη ἐλπίς τῶν πτωχῶν. καὶ εἰς ἐλευθερίαν τὸν κό-
σμον, νίκας τῶν φίλων· χρεῖστα βασιλεῖ. ἐν ἡμῶν
σελῶν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βραβύσον·

Α. Μ. Θ. Ως ἐμψυχῶς τοῦ κυρίου.

E ὑλοποιήσας τὴν ἀλώπειν, ἀκαρπύου ἐκκα-
λάμης καρποδότην. θῆρας θανάτου, τῶν τε-
τλημμένων, βεβρωκέναι σοφῆ. μαθη-
τῶν σου τὸ ὄναρ. ὃθεν ἀκαρπίας μερῶ-
σαι. θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σὰς πρὸ
συχαῖς θανάτῳ·

X εὐεργετήσας, ὡς ἀρνέες ἐν σοὶ, καὶ λέοντες ἐν ἀρ-
κτοῖς ἐπεχώρου. λάζαρε κελίς καὶ ἐγ-
καλλώπιστα ὀσίων. διόικετ' ὁμοῦ τὰ τέ-
κνα σου. ὅρμημα χαλάνων ἀπάν. πάν-
των τῶν λέοντων, δίκην ἐπεμβαλόντων ἡμῖν.
O ὑποδύναι ἀλλὰ ζῶν καὶ θανόν. ζῶν τὴν
κρυπτομένην ἐπισώσω. σὰς διαταγὰς ἐ-
μετὰ τέλος, αὐτοχέρως ταῖς σὰς. ἐν σπ-
μάσει πιστοῦ μὲν. λάζαρε πατέρων
ἀκρότης. ὃθεν καὶ ἡμᾶς, θανάτου εἴου,
τὰ τέκνα σου·

Y πεφθάρη ποιμῆσι πολλοῖς, ἡ ἀμπελὸς
τῆς ποιμένης σου παρθεῖς. πάντα γὰρ ποι-
μήνα τὸν καλὸν ἡ τετοκίᾳ. αὐτῇ τῆς φθο-
ρᾶς, ταύτῃ ἐξέρπασον. ἅμα τῶν ποι-
μήν λαζάρω. πρὸς βίαν ὑπὲρ ταύτης οὐ-
σα σεμνή καὶ ὑπὲρ μαχῶ·

Εξαποσελάρων. Τῶν μαρτυρῶν.

Γνωαῖας ἀκουσθήτε.

I ὡς θρόνῳ παρὲς ἀμῶν, χυτοῦ παινοικίε-

μονος. τρεῖς καὶ τρεῖς ἀκόντοι πύργοι, τῆς ἀρ-
ραγῆς ἐκκλησίας. ὑμῶν πρὸς βίαν ἀγῶν.
Φερεῖτε κόσμον ἀπάνται. καὶ ὁδὸν ὑμᾶς
γεραίροντας, ἐπὶ τὴν ὑμῶν ἀθλοφόρον, τελεῖν
ταῖς παμφωτον μνήμην·

E τιρὸν πύ-
ου. **Τεῖμα. Θητῶς στω ἐλθῶ μὲν.**
κητεῖκῃς ἡγίασε, σὲ ἰνδύος ὁ πλάσης. καὶ
πρὸς εἰς γὰρ σατο, σκλήρωμα τοῦ ἀγῆ. ὃθεν
φωτὴς ἀνεδείχθη, μοναζόντων θεόφρον.
ἐκ σκοτους ὡς ἀπώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ
φῶς. τῶν τοῦ θεοῦ ἐκταλμάτων, λάζαρε
καὶ ὡς σάγων. χρεῖσται ὃν καὶ δικετὸς, ὁδὸν
ὑμνοῦντας σε σῶσαι· **5. Ομοῖον.**

O ρος ποτὲ ἐώρακεν, ὁ ὡς φῆται, σε κόρη. ἐκ
σου βροτῶν αἰδοῦν, χειρῶν λίθος ἐτμή-
θη ἐπὶ βωμοῦ τῶν εἰδωλῶν, καὶ δαίμο-
νων τοῖς σήλας, ἐλέπινε θεόν μὲν, ὃν δυ-
σώπει σωτηρίῃ. τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοσ-
μου εἰδῶλα, καὶ τὴν τύπον, εἰκόνα ἀνε-
γείραμον. κοερώς ἐν καρδίᾳ·

**Εἰς σὺ αἰνῶς, ἱσχυρῶς. ἡ. δ. καὶ ψάλλε-
μῶν, σὺ χρεῖς ὡς σὺ μοῖα. ἡ. χ. θ. δ.**

O ὅς ὑψίστου κληθείς.

O τοῦ κυρίου τὴν ζωὴν ἐξωστῆς, μυρίπνοον νέ-
κρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῇ. λάζαρος ἄλλος καὶ
φίλτατος, ἐκ τῶν ἰσθμίων, αὐτῇ καὶ πόνων
ἐπὶ ἀτμίζουσιν, σολῶν ὡς ἐκείνῳ, καὶ
ἡμῖν ὡς ἐκείνῳ. εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον,
καὶ ὡς φημί σοι, δὲ σὺ συμφώνως τῷ πόνῳ
μήσω μὲν. ὡς τῷ κυρίῳ καὶ θεῷ ἡμῶν οἰκονόμον
πιστὸν καὶ θεοποιόν. μοναζόντων τὰ πλη-
θη, φιλεόρων τὰ συστήματα·

W ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμῶν. τῶν
λα παρήμενας ὡς ἐρώτατε. κύκλῳ δὲ τοῦ
τῷ παρῆσθαι, ὡς πρὸς ὀνόπλοις, ὑπασπι-
σὰς ταῖς πράξεσσιν ὅπως. ἐν ἀποταχί-
ζαντας, παρέμβολας τῶν παθῶν. ἐν τῇ
κυμῶνι δὲ ἡλασας, τῶν θείων μάκαρ, ἐν
παρῆσθαι καὶ παρὲς ἀμῶν. τῶν πάντων
φίῳ καὶ θεῷ ἡμῶν, τῆς αὐτῇ ἐν τρυφῇ
ὡς ἀμότος. ὃν ἰκέτ' οὐ σῶσαι, καὶ φωτί-
σαι

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ~

Ο ἔξοστος μὲς ἡγιασμένος. ὁ ὅσιος λάζα-
ρος, τὸ γὰρ χυκαθαρὸν. θυμὰ καὶ θυτὴς ἱερό-
μυρος. εἰς ἀσκήσιαν τῆς αὐτῆς μνήμης νεύου-
μεν ἀλλήλους. ὅθεν πάντα ἐν πνύματι διὰ
διαζων σαφῶς. δ' αὖτε λοιπὸν καὶ σωθῶ-
μεν καὶ ἀσθενοῦν, ἐκ τῆς πνύματος τοῦτου
μεταίχθωμεν. θεῶν λειψάνων. καὶ δόξα-
σωμεν, τὴν ἐν ἀγίοις καὶ τὴν ἐν ἡμῶν. θαυ-
μαζόμενοι ὅπως, καὶ αὐτοῖς ἀπαπαυό-
μενοι ~

Δευτέρου μὲν το α.

Δόξα.

ἡχ. Θ, πβ.

Ο σὲ πῆρ, εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἔξῃλθεν ὁ φ-
θόγγος τῆς κατορθωμάτων σου. δι' ἐν-
τοιαῖς οὐρανῶν ὄρεας, μισθὸν τῆς καμάτων
σου. τῆς δ' αἱμάτων ὠλεσας τοὺς φάλαγ-
γας, τῆς ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τέγμε-
τα, ὡς τὴν βίον ἀμεμπῶς ἐξήλωσας. παρ-
ρησιάζων ἐκ τῆς μνήμης σου. εἰς τὴν αἵμα-
ταις ψυχαῖς ἡμῶν ~

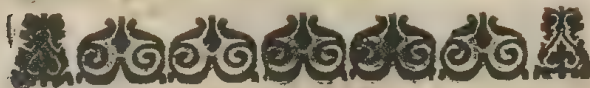
Η ἐπαβολὴ τῆς θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ
τῆς ἀσθενούντων, ὑπαρχούσα θεοτόκε
παρθένε, ὡς πόλιν καὶ λαόν, τῆς πολε-
μουμένων ἢ εἰρήνη. τῆς χεμαζομένων
ἢ γαλήνη. ἡ μὲν περὶ σῶσιν ~

εὐχ. Ομοιον.

Η πάντα γινώσκεις. ἔπαινον σου κρεμά-
μενοι θρηνοῦμεν, ἀνέδοξα μελίκως. ἡμέμου
καὶ θεέμου. γλυκύνει τὸν μου τέκνον. πῶς φέ-
ρεις πάθος ἐπονείδισαν ~

Η λοιπὴ

ἀκολουθία τοῦ ὁρῶντος καὶ ἀπολύσεως.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ἢ ἡ σὺν ἀξίᾳ τοῦ ἀρχιερα-
τοῦ μιχαήλ. καὶ τῆς λοιπῶν ἀσωμά-
των δυνάμεων.

Εν τῇ μεγάλῃ ἐσπερῇ. μετὰ τὴν σελή-
νην. Εἰς τὸ καὶ ἐνέκρηται, ἰσώμεν ἡ,
ἢ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ πνευματικά,
ἡχ. Θ, δ. ὡς θρηνοῦν ἐν μαρτυρίᾳ.

Η εισηλίου θεότητος, ὡς ἀσά της Φαιδροῦ-
τος, μιχαήλ δεικνύμενος ἀρχιερατῆς. μετὰ
τῆς ἀνὴρ δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμυρος.
ἅγιος εἶ ὁ πῆρ. ἅγιος ὁ σὺν ἀναρχος, λε-
γος, ἅγιος, ἐκ τοῦ ἁγίου πνύ. μία δόξα. ἑασι-
λεία μία φύσις. μία θεότης καὶ δυνάμεις.
καὶ τὸ εἶδος πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυ-
μάσιον. μιχαήλ πρωτοῦ ἀγγέλου, τῇ αὐτῇ
γλῶσσει διέρεχεται πέρατα, πληρῶν τὰ
περὶ ἀγμάτα, τοῦ τῆς ὁλων ποιητοῦ. δυ-
νατος ἐν ἰσχύϊ σου, γνωρίζομενος. καὶ πηγὴν
ἰαμάτων, τὴν ναοῦ σου γνωρίζομενος πικλή-
σει. σου τῇ ἀξίᾳ πνύμενοι ~

Ο ποιῶν ὅθεν ἀγγέλους, ὡς πῆρ γέγραπται
πᾶσι. ἐκ ὅθεν λειτουργοῦνται σου, φλό-
γα πύρινοι. μέγαντα γμάτων πρωτοῦ ἀρχιε-
ρατῆς, ἀνέδοξας καὶ, σου τῆς ἀρχιερατικῶν, μι-
χαήλ ἀρχιερατῆς. σου τοῖς νύμασι,
καὶ θυπεῖντα λόγους. καὶ τὴν ὕμνον, τοῦ
τειστά σου ἐν φόβῳ. ἀναφανοῦνται τῇ
δόξῃ σου ~

Εὐχαριστία. ἡχ. Θ, δ.

Εὐχαριστία σπινθηροῦ.

Η ἔξοστος πνευματικός. ὡς ὑπεστήκατο δ' αὖτε
ἐν γαρήλῃ μεθέξουσιν, ἐν θεοῖς φωτίζον-
ται, πᾶσαν οἰκουμένην. καὶ τὸ ἀπ' αἰῶν
ἀνακαλύπτονται ἡμῖν, θεῶν ἐκ μέγα ὅπως
μυστήριον. ἐν μήτρᾳ σωματοῦ μόνον, παρ-
θερικῇ

θεσική τὸν αἰσώματιν. ἔ. ἡρόδω αὐθρο-
πον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν αὐθροπον.

Θρόνος παλαισμός, ἔ. περισπῆς θρόνος.
καὶ πλουσίως λαμπρότης. τῆς θείας,
λαμπρότητος. ταῖς ἐκ ἐμπορεύσεως, ἀπαύ-
σως ἐκείνου. ὅθεν ἔστι γῆς χαριμονικῶς, χο-
ροστασιῶν καὶ διφνημοῦντας. πα-
θῶν ἀχλύως λυτῶσαι, καὶ φωτισμῶ κα-
ταλάμπρυνον, γαβριὴλ ἀρχιστράτηγος.
πρὸς βασιλῆα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Θραύσον τὰ φρυγάματα, τῆς ἐκ τῆς ἀγα-
πῆς ποίμνης. συνεχῶς ἐπὶ χορῶν. κόπα-
τον τὰ χιτῶνα, τὰ τῆς ἐκκλησίας. πρὸ αὐ-
τῶν τὸν σάλον. τῆς ἀμετρήτων πένθους.
ῥυσσιν κινδύνων καὶ πειρασίων. ὅθεν ποθῶ
σε γεραιόντας, καὶ σοῦ τῆς σκέπῃ πρὸς ἐ-
χόντας. γαβριὴλ ἀρχιστράτηγος, πρὸ
σβασιλῆα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξα ἡ χ. ἡ. ἡ. Βυζαντιν.

Ευχάρητε ἡμῖν ἀποσταλαί τῆς ἀγγέλου
ταξιαρχίας. ὁ πρῶτος αὐτῆς ᾧ ἡμῶν. ἔ. ἡμέ-
τερος πρὸς αὐτῆς, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος.
τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σέπῃ αὐτῆς τε-
μερῶν πρὸς ὅς, ἐποπιδούμηνος ἀγαθῆς.
ὁ δὲ καὶ ταχέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοή-
σωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σέπῃ τῆς πῆ-
ρῶν σου, μέγιστος μιχαὴλ ἀρχάγγελος.

Καὶ νῦν. Γ. Ὁμοίον.

Ευχάρητε ἡμῖν ἀποσταλαί τῆς παρθένων
χοροστασίας. ἡ πρὸς αὐτῆς ᾧ ἡμῶν, καὶ με-
σσησια καὶ σκέπῃ, καὶ μέγα καταφύγιον. τὴν
σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σέπῃ αὐτῆς τε-
μερῶν πρὸς ὅς, ἐποπιδούμηνος ἀγαθῆς. ὁ δὲ
καὶ ταχέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσω-
μεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σέπῃ τῆς πῆ-
ρῶν σου. ἀχρεοῦτε ἑκάστης αἰτίας.

*Εἰσοδος. τὸ φῶς ἰδού. τὸ πρὸς ἡμῶν
τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀγγέλου.*

Ἰησοῦ πρὸς νῦν τὸ ἀγγέλου.

Εχρηστῶς ἡν ἰησοῦς ἐν ἰεροῦ, ἀναβλέψας
τοὺς φῶταλμοὺς αὐτῶν εἶδεν αὐθροπον ἐν-

κοτα ἐναντίον αὐτῶν. καὶ ἡ ῥομφαία αὐτῶν
ἔσαστο μὲν ἐν τῇ χεὶρ αὐτῶν. Καὶ πρὸς ἐλ-
θὼν ἰησοῦς εἶπεν αὐτῶν. ἡμετέρος εἶ, ἡ τῆς ἰ-
πενδυτῶν, ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἀρχιστρά-
τηγος δυνάμεως κυ, νυνὶ πρὸς ἐλθόντα. καὶ
ἰησοῦς ἐπεσεν ἔτι πρὸς αὐτοὺς ἔτι τὴν γῆν,
καὶ εἶπεν αὐτῶν. δεῦρο, τί πρὸς αὐτοὺς τῆς
αὐτοῦ οἰκῆται. Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος κυ
πρὸς ἰησοῦν. λυθὼν τὸ ὑποδυνασθε ἐκ τῆς
ποδῶν σου, ὁ γὰρ τὸς, ἐφ' ὃν σὺ ἐστηκας ἐπὶ
αὐτὸν, ἄγιος ἐστὶ καὶ ἐποίησεν ἰησοῦς ὅπως.

Καὶ τὸν τὸ ἀγγέλου.

Εχρηστῶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατήχουσε μα-
διαμ ἔτι ὅθεν ἡμεῖς ἴδμεν, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν
πρὸς τὸν. Καὶ ἰδὲ ὁ ἀγγέλος κυ παρεγέ-
νετο, καὶ ἐκάθισεν ἔτι τὴν γῆν τὴν ἔσαν ἐν
ἐφραθᾷ, καὶ γεδεὼν ὁ ἡμεῖς ἰδμεν ἐφραθῆς
πυρὸς ἐν τῇ, καὶ ἔσαστο μὲν ἐπὶ ἐκφυγεῖν
ἀπὸ πρὸς αὐτοὺς μαδιαμ. Καὶ ὡφθη πρὸς
αὐτὸν ὁ ἀγγέλος κυ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν. καὶ
μετὰ σοῦ δυνάμεις τῆς ἰσχύος. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν γεδεὼν. ἐν ἐμοὶ καὶ καὶ εἶπε καὶ μετὰ
ἡμῶν, καὶ ἵνα πᾶσι ἡμᾶς πάντα τὰ κα-
κά ταῦτα. ἔ. πού ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια
αὐτῶν, ὅσα διηγήσαντο ἡμεῖς οἱ πατέρες, ἡμεῖς
λέγοντες. καὶ ἔτι αἰγυπῆς ἀνῆγαγον ἡμᾶς
καὶ, καὶ ἀπώσαστο ἡμᾶς, ἔ. παρὰ δυνάμεις ἡ-
μᾶς ἐν χεὶρ μαδιαμ. Καὶ ἐπὶ βλεψὼν
πρὸς αὐτὸν ὁ ἀγγέλος κυ, καὶ εἶπεν αὐ-
τῶν. πορθεῖς ἐν τῇ ἰσχύος ταύτῃ καὶ σώσεις
τὸν ἴηλ, ἐκ χειρὸς μαδιαμ, ἰδὲ ἔτι ἀπέστει-
λάσε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν γεδεὼν. ἐν ἐμοὶ
καὶ ἐν τῇ σώσω τὸν ἴηλ, ἰδὲ οὐκ ἔστι χιλιάδου
ταπεινότερα ἐν μαδιαμ. καὶ ἐγὼ εἰμι μι-
κρότερος ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἡ
βροντὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις
μοι σήμερον, πᾶν ὅτι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ,
μηδὲ χωριθῆς ἐν τῇ, ἕως τοῦ ἐλθῆναι με
πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου. ἔ. θύσω
ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν ὁ ἀγγέλος κυ, ἐγὼ
εἰμι καὶ καθίσταμαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε.
Καὶ

ἐπὶ θυμῶν. εἰσελῆσθαι αὐτοὺς καὶ ἰσχυ-
ραι ἐν τῇ λαλήσει αὐτῶν μετ' ἐμῶν, ἐν ἰσχυ-
ραι. καὶ εἶπεν λαλήτω ὁ κς μου ὅπ' ἐν ἰσχυ-
ραίς. Καὶ εἶπεν εἰ οἶδας ὅπ' ἦλθον πρὸς
σε, καὶ νῦν ἐπὶ σέφω τοῦ πολεμήσθαι με-
ταὶ τοῦ ἀρχόντος πρὸς ὧν. καὶ ἐγὼ εἰξέπο-
ρθοῦμαι. ὁ ἀρχὼν τῶν ἐλλεινῶν ἤρχετο
ἐν αἰαγελῶσι τ' τεταγμένον ἐν γραφῇ
ἀληθείας. καὶ ἐκ ἐκείνης αἰτεχόμηνος πρὸς ἐ-
πὶ, ἀλλ' ἢ μιχαήλ ὁ ἀρχὼν ἡμῶν.~

*Εἰς τὴν λῆξιν, ἐπὶ τῇ ἐξ. ἰσομελῆ. ἡχος, α.
Κυπρινοῦ.*

Πῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστάτηγαι. οἱ πα-
ρεῖσῶτες ἀπαύτως, τῇ δεσποτικῇ θρόνῳ.
πρὸς βούστατε πρὸς κς, εἰσελῶν τῇ κόσ-
μῳ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα εἶλεος. *ἡχος, ο. αὐτοῦ. Ἀρσενίου.*

Οταξιαρχὴς τῶν αὐτῶν δυνάμεων, μιχαήλ ὁ
πρῶτος αὐτῶν τῶν θείων ταγματῶν. σήμε-
ρον ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν. ὁ
καθεκάστην μετ' ἡμῶν πορευόμενος. καὶ φυ-
λάτῃν ἐδὲ πάντας, ἐκ πάσης τῆς διαβό-
λας πρὸς ἀσέως. δόξτε οὖν φιλέοργοι καὶ
φιλόχρηστοι, τὰ ὅσα τῶν ἀρ' τῶν δρεψά-
μηνος, κατὰ ταῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι ἀσά-
θμῳ, τοῦ ἀρχαγγέλου τὴν σῴαξιν πμῆ-
σωμην. αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῇ θεῷ πα-
ρεῖσῶτος, καὶ τὴν τριτάτην ὕμνον ἀνα-
μέλπων. πρὸς βούει σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.~ *ἡχος, β. Γαβριηλίου.*

Παῦλῳ οὐσίαν, τῶν νοερῶν δυνάμεων
πρὸς αὐθύντες. καὶ τῆς τρισηλίου δόξης,
ταῖς μαρμαρυγαῖς φωτοδοτῶντες τὴν οἰ-
καμένην ἀρχιστάτηγαι, ἀλήκτω φωνῇ τῇ
τριτάτῃ ὕμνον εἰσαδέτε. διὸ, πρὸς βού-
στατε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.~

Ο αὐτοῦ. Ἀρσενίου.

Παῦλῳ θρόνῳ, πρὸς κυκλωτῶντες νοεραὶ οὐ-
σίαι. θεοὶ ἀσώματι, τὴν τριτάτην ὁδὴν,
τῇ πρὸς τῇ θεῷ, φλογεργίς τοῖς χεῖλεσιν
ἀδετε. ἅγιος ὁ θεός, ὁ πῆρ ὁ ἀναρχός. ἅγιος.

ἰσχυρός, ὁ φῶς ὁ σὺν ἀναρχῷ. ἅγιος ἀθά-
νατος, τὸ δόμοῦσιν πρὸς ὅμα. τὸ σὺν πα-
τρί καὶ υἱῷ σὺν δόξῃ ἀζόμενον.~

Ο αὐτοῦ. Ἀνατολίου.

Πσωμάτοισι χεῖλεσι καὶ νοεργίς σόμασι. τῶν
ἀγγέλων αὐτῶν ταῖς, τὴν ἀκατοίπαυσον
ὕμνον πρὸς φέρουσι, τῇ σῇ ἀπεροσίτῳ θεῷ
τῇ κς. καὶ νοεὶ κατὰ τοὺς ἐλειτουργοὺς τῆς
σῆς δόξης, αἰνοῦσι καὶ σὺν αὐτοῖς δέ μι-
χαήλ ὁ ἀσώματος, ἐπὶ πρῶτος αὐτῶν τῶν ἀνα-
δυνάμεων. ὁ ἀρχιστάτης τῶν ἀγγέλων,
ἐστὶ πρὸς ἡμῶν, σήμερον γέγονε. τῇ τῇ ἀσμά-
των ἀσμάτω. πρὸς τε πόμηνος ἡμᾶς. ἀδὲν
τῇ ἀπεροσίτῳ σου δόξῃ φιλαίνθεωπε. ἵνα
πρὸς βούει ἀπαύτως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.~ *ἡχος, δ. Εφραίμ καρίας.*

Πῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος τοῦ θείου φωτός. κατα-
λαμπόμενοι ἀρχιστάτηγαι. ταῖς τῶν αὐ-
λῶν κατὰ νυγάζετε ταξιαρχίας. ὡς φῶς
λαυχεμονῶντες ἐν ὑψίστοις, τῇ πῶς κατὰ
νυγάζετε ἐν κόσμῳ, τῇ ἀπεροσίτῳ θεότητος.
ὅθεν ἐκ τὴν τριτάτην ὕμνον, ἐκ φλογεργίς
τῆς χεῖλεσιν ἀκατοίπαυσως ἀδετε. ἅγιος
ἅγιος ἅγιος εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. *ἡχος, β.*

Οἱ ἀγγελοῖς σου χεῖ, τῇ θεῷ τῆς μεγαλω-
σύνης, ἐκ φόβου παρεῖσῶτες, καὶ τῇ σῇ φω-
τεχυσία αἰ λαμπόμενοι. ἐν τῇ ὑψίστοις
ὕμνωδοι, καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί.
ὑποσὺ ἐκπεμπόμενοι, ἐμῶν φωτισμόν
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.~ *Δόξα. ἡχος, δ.*

Πυρίνοις χεῖλεσιν, ὑμνεῖτε τὰ χερσὶν βίμ χεῖ
ὁ θεός. ἀσώματοι δὲ σόμασιν ἀσιγήτως, δό-
ξολογῆτε τῇ ἀρχαγγέλων ὁ χορός, μι-
χαήλ δὲ ὁ ἀρχιστάτης, τῇ ἀναδυνά-
μεων. τὴν ἐπὶ νίκιον ὕμνον, ἀκατοίπαυσως
πρὸς φέρει τῇ δόξῃ σου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμε-
ρον κατήλθε πρὸς πανήγυριν φαιδραν.
κρητῶσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν
τριτάτην, τῆς πηλίνος χεῖλεσιν. ὁ πῶς
πάντα τῆς σῆς ἀντίσεως ἐπληρώθη καὶ παρ-
χεῖς τῇ κόσμῳ διὰ τῆς τῇ μέγα εἰλεος.~

Καὶ

Καὶ νῦν. 9. Ὁμοίον.

Εήμερον, ὁ θεὸς ὡς ἐπὶ ναὸς, ἡ θύκός ἐν ναὸ
κὺ πορταί γεται, καὶ ζαχαρίας πούττω
ὑποδέχεται. σήμερον τὰ τῆν ἁγίων ἄγια,
ἀγαλλονται. καὶ ὁ χορὸς τῆν ἁγγέλων
μυστικῶς πανηγυρίζει. μετ' αὐτὴν καὶ ἡμεῖς
ἐρετάζοντες σήμερον, σὺν τῇ γαβριηλ
ἐκβοησωμεν. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς
μετὰ σοῦ. ὁ ἔχων τ' μέγα ἔλεος. ~
Εἰς τὸν ἦ, σιχηρα πορτομοια. ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες.
τῇ θῆθρόνῳ δόξης. θεῷ ἐποχουμῶν, ἐοή-
σωμεν τὸν ὕμνον ἅγιος εἰ ὁ πῆρ ὁ οὐνοῖς. ὁ
συναϊδὸς λόγος ἅγιος εἰ. ἔτ' πᾶ τὸ πανά-
χον. ~ ἦ. Ὁ ποιῶν οὐδ' ἁγγέλους.

Τῶν οὐρανίων πρῶτ' αὐτῶν, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.
καὶ παρ' ὧς τῇ θρόνῳ, τῇ ἀσέκτῳ δόξῃ,
αὐτῇ τῇ ἀρρητῶν, σὺ γὼν ἡμᾶς, μιχαὴλ
ἀρχιερέτης. τοῖς ἐναντάγκαις κινδυνῶν
καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρὸς βίαις σου δέ-
μεθα. ~ ἦ. Εὐλογεῖ ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρ-
χεις σαφῶς. καὶ λειτουργὸς τῆς θείας φω-
ταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύτης. σὺ
σὸν ἡμᾶς μιχαὴλ ἀρχιερέτης. σὺ ἐπι-
σίως πμῶντα σε θύσεβῶς. καὶ ὕμνου ὡς
τὴν τελεὰν πῶς. Δόξα καὶ νῦν.

ἦχος, ἦ. Ἰωαννου μοι αχού.

Ως ταξίαρχης καὶ πορτομαχος, ἔτ' ἁγγέ-
λων ἀρχηγός ἀρχιερέτης πάσης ἀνάγ-
κης καὶ θλίψεως, νόσος ἔδεναν ἁμαρτη-
μάτων ἐλευθέρων, σὺ εἰλικρινῶς ἀνυ-
μνενταίς, καὶ αἰτεμῶν σε εὐδόξῃ. ἐναρ-
γῶς ὡς αὐτῶς, τὸν αὐτὸν κατ' ὁρῶν, καὶ τῇ
ἀπορρίπτῳ φωτὶ, τ' τῇ δεσποτῇ δόξης κα-
ταλαμβάνεις. αὐτὸς γὰρ, φιλοκῶς,
σάρεκα διήμας ἐκ παρθενοῦ πορτοεὶληφει
σώσας βουλήθεις τὸ ἀνθρώπινον. ~

Α' πολυκίον. ἦχος, δ'.

Τῶν οὐρανίων σεραπῶν ἀρχιερέται, δυσω-

πόμεν ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι. ἵνα ἡμεῖς δέησε-
σι, τειχίστη ἡμᾶς. σκέπη τῆν πρεσβυτανῆς
αὐτοῦ ὕμνων δόξης, φρουρεῖν ἡμᾶς πορ-
ταί πόντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῆν
κινδυνῶν λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξίαρ-
χει τῆν ἀνωδυνάμεων. ~ Καὶ θ'.
Εἰς τὸν δεθρον. εἰς τὴν πρῶτῳ, ἦχος, α'.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιερέτης. ὁ
κατενώπην θῷ παρτάμενος, καὶ ταῖς ἐκεί-
θεν λάμψει λαμπόμενος. Φαίδριμον
ἀγίασον, σὺ πῶς σε ὕμνου ὡς. πά-
σης δεσποτέσται, τῇ ἐχθρῶν τυραννίδος.
ἔειρωμα ἐπισαίλω. τοῖς βασιλεύσι,
καὶ πᾶσι τοῖς πείρασιν. ~

Δόξα τῷ αὐτῷ. καὶ νῦν. 9. Ὁμοίον.

Οὕτω πῶς ποτε θεῷ. τῇ ἀρχιερέως ἀ-
νυμνῶν ἐκκαρδίας, πᾶσα ἐλεῖν δεσπονα
οἱ δ' οὐλοῖ σου. κροῖσιντες καὶ λέγοντες, πᾶ-
ναγία παρθένη. πορτοφάσας καὶ λυτρώ-
σαι, ἔξ ἐχθρῶν ἀοράτων. ἔώρα τῇ ἔπα-
σης ἀπειλῆς. σου γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν. ~

Μεῖα τῷ β'. ἦχος, α'. ἦχος, δ'.

Οὕτω θεις ἐκ τῆν σερα.

Τἀχερουβὶμ ἔσεραφὶμ πολυόματα.
τῇ ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ σερα-
τόματα, σὺν ἱερούσιας θρόνοι κυριότη-
τες. ἁγγελοι δυνάμεις καὶ ἀρχαὶ δυ-
σωποῦσι. σὺ τὸν ποιητὴν ἡμῶν, καὶ θῷ καὶ
δεσποτῇ. μὴ ὑπερίδης δέησιν λαοῦ ἡμᾶς
τηκότῃς καὶ πολυέλει. ~ ἦ.

Ταχὺ πορτοκαταλαβε, πρὸν δουλωθῆναι
ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημῆσαι, καὶ ἀπα-
λοῦν ἡμῖν, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὅπως τῇ σερα
σου, σὺ ἡμᾶς πορτομουῖτας. γνώπωσαν
πῶς ἰαχὺ. ὁρθὸς δόξων ἡπίστῃς, πρὸς βίαις, τ'
θκού μόνος φιλαί. ~

Μεῖα τὸν πολυελεον. ἦχος, ἦχος, ἦ.

Τὸ πορτοαχθεῖ μυστικῶς.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρῶταταί. τῇ
ὑψῇ.

ὕψι θρόνων καὶ Φαικτῆρ, τῆς θείας δόξης μι-
χαὴλ γαβριὴλ ἀρχιεράγγελοι ἀγγέλων
ταξιαρχαὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἀσώματοις ὁλο-
τεργοὶ τῆς διασώσεως. ὑπερτεκόσμε δια-
παντοῖς, πρεσβύοντες αἰτήσαντες ἀφ' ἑσιν,
τῆρ ἐπὶ αὐτῶν ἡμῶν. καὶ ἔλεον καὶ χάριν
δύειν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. **Γ'.**

Θεοχαίρωτε ἀγνὴ ἀλογημένη, τὸν διάσπ-
λαγχνα οἰκπεμῶν, ἐκ τῆς τεχθέντα. σὺν
ταῖς ἀνώδυναί μεσι. ἐπὶ δὲ χαγγέλοις.
καὶ πᾶσι τοῖς ἀσώματοις ὑπερ ἡμῶν. δι-
σώπει ἀκαταπαύτως δουλαί ἡμῶν. πρὸ
τοῦ τέλους συγχώρησιν. ἐῖλασμον ἀμαρ-
τιῶν. καὶ βίβ ἐπασιόθωσιν, ὅπως δὲ ὠμῶν
ἔλεον. **Δ'**

Οἱ αἰαβαδαὶ τοῦ ἀντίφωνου. ὕψι τῆς ἀ-
χου ἡχου. Περικλῆμον. ἡχος δ'.

Οἱ ποῖον ὅτι ἀγγέλους αὐτῶν πνύματα. **Η'.**

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὴν κ'.

Εὐαγγέλιον καὶ ἰωάννου ζητῇ τῇ β'. τοῦ
ἀχου πνύματος. **Θ'. Δόξα.**

Ταῖς τῆρ ἀσώματων, οἱ πρὸν πρὸς ἀσί-
αμ. ἔξαλεψον τοὶ πληθὺ, τῆρ ἐμῶν ἐν
κλημάτων. **Καὶ κ'. Ταῖς τῆς θ'.**

αἰα. **Η'. Εἰλεσὸν μετ' ὧς, καὶ ψαλ-**

λουμὺ τοῦ ἰδομίλον ἡχος, β'. **Τῷ αὐ-**
λωθρῶν. **Ζητῇ ἐκ τῆς λ'.**

Οἱ κανόνες τῆς ὁκτώηχου, ἡ τῆς θ'.

καὶ τῆρ ἀσώματων. ποῖμα ἰωάννου
μοναχοῦ. **Φ', α'. ἡχος, π'.**

Ἄσμα καὶ ἐμψωμῶντα.

Παῖτες ἀνυμνήσωμεν πᾶσι. τὸν πᾶσις διδ-
θυώουσαν, ταῖς αὐλῆς τῆρ ὄνω, χορῶν τα-
ξιαρχίας τεράδα τὸν ἀκτιστον. ἅγιος εἰ ἐκ-
βοῶντες, ἅγιος εἰ, θεὸς παντοκράτωρ. **Γ'**

Εθ, τῆρ κελμάτων σε ἀρχὴν, οὐσίῳ τὸν
ἀσώματον. ποιῶν τ' ἀγγέλων τὸν ἀνχρα-
τόν σε θρόνον κυκλῶσαν κραυγάζουσιν. ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ, θεὸς παντοκράτωρ.
Χαῖροις γαβριὴλ μυσάωγ, τῆς τῆς δύσαρ-
κώσεως. μιχαήλ τε ταγματῶν, αὐλῶν

Νοεμβ.

πρὸς ἀπὸ. ἀπαύτως κραυγάζοντες,
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ, θεὸς παντοκράτωρ. **Δ'**

Εὐα ἡ πρὸς τῆς ἀρχῆς, τὸ γῆρος καθυπέβα-
λε τῇ ὡδρα βασιποτε, τὸ τῆρ ἀνθρώπων.
σὺ δὲ παρθεῖς θεοῦ μφε. ὅλον. πρὸς δι-
λογίῳ, μετὰ γὰρ, τὴν κτίσιν τεκοῦσι.

Εἴτερος, κελῶν, ἡχος, ὁ αὐτός.

Ποῖμα καὶ ἔρς, ἰωάννης μοναχοῦ.

Ἀσμα πλατὺ φάρε.

Τὸς νοερούς τῆρ ἀσώματων ταξίων, χορούς
ἐν ἄσμασιν. ὡς λειτουργοὺς θεῖς, δότε
ἀφ' ἡμῶν, χορεῖαν συγκερτισμένους.
τὴν ἡμῶν σελῶν, ἀδιαλείπτως πρεσβύον-
τας. καὶ τῇ μετὰ τοῖς συχαίροντας. **Γ'**

Οἱ τῆρ ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρὸς κελῶν,
καὶ ταξιαρχαὶ φαιδρῶν. ὅτι ἀσώματες
νόας, σήμερον ἐγείρεσι. πρὸς τὴν λειτῶν ἔρε-
πον. τῆς αὐτῆρ λαμπρᾶς μνήμης. μετ' ὧν
συχαίρουσιν ἄνθρωποι. ὕμνοι τῇ τεράδι
πρὸς αἰῶνες. **Δ'**

Εμψωμῶντα τοῖς ἀγγέλοις ὁδοῦται,
πνύματα πᾶσι ἐν χαρᾷ. ὅγαβριὴλ αὐθις,
καὶ ἀγγελίζεσθαι, ἐκκλησιῶν τῶν ἐν ὡ-
σιν. καὶ καθαίρεισιν πᾶσις, τῆς ἐναντίας αἰρέ-
σεως, ἐν τῇ παρθεῖς τῆς μνήμης αὐτῆρ. **Θ'**

Ηυφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν ἀχρῶτε, ἐν τῇ
σκληρώσαντα, τὸν τοῦ πρὸς λόγον, ἐν ἡμῶν
πνύματα. ἀνὸς μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, ἐθελή-
μασιν ὄντα. ἐν ὑποστάσει ἀτρέπτως μιᾶ.
ἡ καὶ τῶν μορφῶν ἀπαζόμεθα. **Γ'**

Καταβασία. Ἀντίφωνο.

Φ. γ'. Τὸν φόβου σου κέ.

Εχὺ κατέστησας ἀθάνατε, ἐδωκα ὅτι ἐξα-
νύοντας τὸ πανάγιόν σου θέλημα. ὅτι οἱ
ἐν τοῖς ὑψίστοις, αἰὲν παρεσῶντας. **Δ'**

Τὸς μύσας τῆς σῆς ἐν ἀνθρώπων ὁδοῦ, τῆς σελῆς
τε ἐγέρσεως. τῆρ ἀγγέλων ὅτι ἐξάρχες
καὶ ὑπερ ἡμῶν πρὸς δέχασιν ἐπικαλεσθῆναι.
γγέλους ἐπέστησας φύλακας, τῆς ὁδοῦ
ὡς ὁδοῦ λαγχνός. διακόνες τῆς ἀνεδείξας.
καὶ τῆς σελῆς, τῆρ σῶν θεογονῶντων. **Γ'**

ῥήτας

Αρρήτως συνελάβεις τον κύ. σεά θείου μ-
φε τὴν λυτρίαν ἡμῶν τῷ δυνά. σὺ
σε ἐν ἀληθείᾳ ἔπηκα λυτρίους:

Ἄλλος. Σὺ αἰετίζεις.

Πῶν ἀγγέλων πρῶτος, ἢ πῆς τελευτῆς φῶς
δύο τερῶν, ὡφθῆς ἡμῶν. μιχαὴλ ὁ ἀρχων.
τῷ πῶς ἀφῆμοι ὡς πῶς:

Αγγελάς χαίρεις, ὁ γὰρ βερεὴλ πῶς ἐπλη-
σε, πᾶσαν τὴν γῆν. τὸ θεοῦ κηρύξας, τὴν
ἐνώματι καὶ ὁδόν:

Ζωοὶς αἰοῖδις καὶ φωταυγῆς δύας αἰ-
λε. φῶτα θεοῦ, σὺ πῶς τελευτῶντας, τὴν
ὁμῶν μνήμην δεῖξας:

Ησεν ἡσυχίας σου, τὴν ὑπὲρ νοῦ αἰγνήκην
σὺν ἀδελφῷ, ἵνα τὸ ἐκείνη, ἔπηχον κα-
βαρῶς. **Καὶ ὁ βασιλεὺς, τὸς σὺν μολοῖς.**

καὶ ἡ γῆ. πᾶ. Τὸ πρῶτον αἰετίζεις.

Πῶν ἀσωμάτων σὺ χορὴς ἐφίε μὲν. αἰδε-
φίμην οἱ ἔπη γῆς μνησώμεθα ὡς ἐφίε
τέτων τὴν αἰγνήτην. νεκρῶντες πάντα τοῖς
μέλησι τῆς σαρκός. αἰτοῦντες ὡς ὑπερ-
μάχους τε καὶ φρουροὺς. πᾶσις πλάνης
λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμῶν,
σὺν αὐτομολοῖς αὐτοῦ. ὅπως ὁρωμὴν
ἔλεις. **σεόθ. Ὁμοιον.**

Εχαίρει σὺ μιν οἱ αἰετίζεις. ἐμγαλιόμεν
αἰγνή καὶ ἀφῆμοι σὺν σε. αὐτομολοῖς
τὸν ἔκοντον καὶ χαίρων μιν. βοῶντες ἀ-
καταπαύσας σῶσον ἡμᾶς. παρθεὶς παντε-
λεῖμον ὡς αἰγνή. καὶ δαμόνων ἔξαρ-
πασον, λογοθῶν φοβερῶν, ἐν ὅρα τῆς ἐ-
ποίσεως. μὴ αἰγνιμῶμεν οἱ δοῦλοι σε:

φ, δ. Ἐπίβη, ἐφίε πῶς.

Επίβη ἀγγέλοις, ὡς πῶς ἐφίε πῶς φιλαίν-
δρῶκε. καὶ ἐδῆσεν χερσίν σου ἡνίας αὐτῷ.
καὶ σεά γίγνεται ἡ ἰσχυρία σου, τοῖς ἀ-
παύσας βοῶσι. δόξα τῇ δυνάμει σου καὶ.

Αλύπῃ ἀγγέλοις, ἢ ἀρετῶν σου φιλαίν.
καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη πᾶς πέρα. τῆς σῆς
ἐν δόξῃ, ἀρχαρχὴ θύας αἰνέσας. σὺν αὐ-
τῇ σοὶ βοῶσα δόξα τῇ δυνάμει σου καὶ.

Εξήλθες οἰκτῆρμον, εἰς σείδου λαοῦ σε καὶ.
συχαλῆς δὲ τοῖς φίλοις δυνάμει σου καὶ.
ἀφῆμοι γίγνεται ἡ ἰσχυρία σου, πᾶς πῶς
βοῶσι δόξα τῇ δυνάμει σου καὶ.

Παρθένος ἐμῆς, ὑπερ φῶς ἀφῆς. πᾶνα
γνέ. ὡς θεὸν τὸν αὐτὸν, καὶ αἰδρωτὸν χυ-
τεκούσα ὡς μετὰ δέους κραυγάζουσι. τῷ
ἀγγέλων αἰταίξας. δόξα τῇ δυνάμει σου
καὶ. **Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχυρὸς.**

Ειλεχῶ, ὡφθῆ δυνάμει σου ἀρχιτῆρας.
πολεμοῦντι, παλαίησόν τε ταῦν. νικη-
ποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν. μιχαὴλ ὁ μέγας.
τῷ ἀσωμάτων ἀξάρχος. ὑφ' αἰλα βῶν
τὸ θεῖος, ὁ θεὸς τῶν κύ. δόξα τῇ δυνάμει σου
καὶ τὸ φρούριον.

Αρχὸν ποτὶ, τῷ ἀσωμάτων δυνάμει σου. ὡφ-
θῆ φέρων τέκνου διαγέλια, τῷ ζαχαρία
πῶς ἐβῆ βαβερεὴλ ὁ μέγας. ἢ θεὸς ὄντως ἀρ-
χαγγέλος. διὸ φωνή τῆς δόξης, γενηθῆς
ἰωάννης. τῷ πρὶν τὸν φανῆναι δόξῃ σου.
αἰρεὶ χαρὰ. πάντα τοῖς πέρασι σήμε-
ρον. τὴν αἰσίαν, μνήμην ἱστοροῦντες, τῷ
ἀρχαγγέλων σου ὁ θεός. μιχαὴλ τὸ θεῖος,
καὶ γὰρ βερεὴλ τὸ θεόφρωνος. συχαίρει δὲ
καὶ πᾶσα, τῷ ἀγγέλων ἡ τοίξας. ὅπως ἐ-
ταί κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῷ. **φ. Ὁμοιον.**

Ποιή αἰγνή, πῆφυκας καὶ μὲν γῆνισιν. μᾶ-
νη ὡφθῆς, ἀνάνδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ
πῶς, λόγον ἀληθῆ. πνῦμα πᾶν ἀγίον, λα-
βόντα δ' ἐλουμορφίαν καὶ ἡμᾶς. παρθε-
νεθῆς, σὺ τὴν θέδω πᾶντες. τῆς μορφῆς
τῇ ἐμφέρειαι σὲ βοῶντι.

φ, ε. Ὁ σκνυκτὸς ἀγνοίας.

Ανεπὶ ρέπῃ τῇ πόδι, αἰετίζεις τὸ ὄντως.
πῶς σε καὶ φερόμεθα. τὸ ἀρῶνται ἀ-
πάντων τῷ ἐφίε, ἀγγέλων αἰδυνάμει.
αἰκαταπαύσας σε δόξαζουσιν.

Ενοερούς κατ' ἐσθλόν, ἀφῆς ἀρτῶν τῇ χάρι-
τι. τῇ σῇ κατέσπας. ὑμνωδούς τῆς σῆς
μεγαλειότητος. σὺν ἀγγέλους σου κατ'
εἰκόνα. δημιουργήσας αἰκαταλήπῃ.

Κὺ ἀκλινῆς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σέ ἐγ-
ρηπ χε. εἴς τοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς.
ἐπηγὴ γὰρ ἀγαθότης σου ὑπάρχων ἀγαθύ-
νεις, εἴς ἐπαξίως σοὶ λατρεύοντας.

Η μετὰ τόκον παρθένος, μόνῃ ἀπεργάμα-
σά γνῃ μαρτίᾳ ἀχραντὲ. τῷ λιμνῇ σου ἡ-
μας καθόρμητον, ἐκκινδυνῶν ὁδηγοῦσα.
πρὸς σέ εἰς τὸ αἰώνιον.

Ἄλλος. Γίναμιν ἀπόσω.

Α παιδοῦ πὶ τῷ πάλαι, τοῦ θεοῦ τοῦ ἀρρή-
του, καὶ θεῖα θαύματα. βαλαάμ τῷ μάν-
τει, ἐν ἀμφώδῳ ὁ ἄγγελος ὄντω φανείς.
φοβερώς ἐλεγξας. καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δει-
ξας, τὸ τῆς φύσεως ἡμεῖς γινώσκουμεν.

Κυχεθὲν πὶ τῷ πέτρῳ, καὶ εἰρή τῇ πρὸς μῦρον.
πὶ ἄγγελος ὡφθη δὲ τῷ χειρῶν ἡρώδου.
καὶ δεισμῶν ἐθνώατε λυτὸς ἄνθρωπος, διό δ' ἄ-
τε πάντες, ὡς τῷ ψυχῶν φρενὲς ἐνθεούς.
εἴς σὸ φόνος ἀρχαγέλους τμήσω μῦρον.

Ι ὡν πόλεμον τὰς σάσεις, ἄγγελοι ἀρχάγ-
γελοι, θεῖα μὲν ἡμεῖς, δὲ τῆς ἐκκλησίας,
τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκαῖδα λαταῖς
ὡμῶν λύσατε, πρὸς τὸν θν' αἰετὸς βίαιας.
καὶ ἡμᾶς ἐνείκων φρουρήσατε.

Ενδυτὰς οὐσίαις, εἴνα σε γινώσκω μὲν θεόν
τῆς κτίσεως, ἐνεργείας ἀμφω καὶ θελήμα-
σιν ὄντα ἀσύγχυτον. τὸν ἡόν τ' εἴς, ἐκ γυναι-
κὸς σάρκα λαβόντα. ἡς τὸν θεὸν ἡμᾶς μῦρον
τοῖς πίναξιν.

ἡ, 5. Τὸν ἰωαννῶ ἐν τῇ κήτῃ.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων κέ. τῷ λόγῳ σου πα-
ρήγαγες, οὐσίας τῷ ἐποικῶν, ἀθανάτων
ἐραπῶν. φωτοδίδας αὐταῖς ἐργασά μῦρος.
ὑσάμ σε πῶι, τῆς θεῆς αἰνέσεως, γεγονά τε ἀ-
σώματοι, πολίται τῆς ἐποικίᾳ. καὶ θεῖας ὄν-
των σκηνῆς, τῷ ποιητῇ ἀξίω λατρεύοντες.

Ι ὡν ἀσωμάτων, ταῖς νοεραῖς. ἡ δὲ θεοῦ
πρὸς ἀνάρχει, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύτως, καὶ
δοξολογοῦσιν. ὡς ποιητὴ καὶ κτίστη τοῦ
σύμπαντος.

Ι ὃν τῷ περὶ, ἐν ψίλοι ἀχραντὲ. ἀνάρχως
Νοεμβ.

συνεδρόντες, ἀλλὰ λαίλας αἰετὸς ἐπαινακλί-
ναι ἡξίωσαι. ὃν ἡμῶν διδου ἀγνῇ, τοῖς δου-
λοῖς σου ἰλεων.

Ἄλλος. Γίναμιν ἀπόσω.
εἰς πῦρ καὶ φλόγα ἐφ' ὧς, εἴς ἀσωμάτους
ὑπάρχοντας. ἐκ τῆς ἰλῶδης φθορῆς, τὸ
νοῦν αὐτῶν μῦροι. ὑλέσις ἐν χεῖλεσι. εἴς
αὐτὰς φοβῶ, ἐν τῇ ἀσμασι πμήσω μῦρον.

Η ἐκρώσατε τῷ παθῶν, τὰς κατατηγίδας ἀρ-
χάγγελοι. ἐπαύσατε συναντῆ, τὸ σκάν-
δαλα ἀπαντα. τῆς πίστεως ἀγιοι, τῆς τελε-
δος ὄντες, πυρμύροι ἀρχιστράτηγοι.

Αρχάγγελοι τῆς θεοῦ, τῷ ἀσωμάτων οἱ ἐ-
ξάρχαι. τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέ-
σεως, ἡμᾶς διασώσατε. μιχαὴλ ἀρχων.
καὶ γαβριὴλ οἱ ἀρχιστράτηγοι.

Η ἡδύος ἐφ' ὧς ἐκὼν, εἴς ἀπερανδρὸν σαρ-
κὸς μῦρος. ὁ ἀσπίρκος ὡς θεός, χεῖ σαρκοφο-
ρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας. εἴ τῆς ἐμ-
φρείας, οἱ πῶι τὸ εἶδος σέβομεν.

Κοντάκιον. ἡχος, β.

Αρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θεῖας δό-
ξης. τῷ ἀνδράπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγὰ ἀ-
σωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῶν περισβάσα-
τε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ὡς τῷ ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγοι.

Οἶκος.

Εφ' ὧς φιλάνε ἐν γρηφάσιν, πλήθη χαί-
ρων ἀγγέλων, ἐν οὐμῷ ἐφ' οὐ μετανοοῦν-
τι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν δυνάμει δυνά-
μαρτυτε μόνε καρδιογνώστα, σέ δυσωπείν
καθεκάς ἐν τῷ μῶ μῦρον ὡς δὲ σπλάγχνον.

οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι δυνάμεις κα-
τοῖν ξιν δέασοτα. παρέχων ἡμῶν συγχώρη-
σιν. ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν περισβάθει
σοι, ὁ τῷ ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Γὼ αὐτῷ μὲν, ἡ ἡσυχαστὴς ἀρχιστρά-
τηγος μιχαὴλ, καὶ τῷ λοιπῶν ἀγιανῶν
μάτων οὐμῶν ταγματῶν.

Εβουλόμην σοὶ μιχαὴλ ἄσμα πρὸς ἐπον,
ἄσμαι πρὸς ἐποντα, ἀλλ' αὐτὸν ὅσον ἔχω.
Ὁ γδοα τοῦ μῦρον δαίνει ταγματῆς ἀρχων.
Εἰς τὴν σὺναξιν τῷ εἰσα ταγματῶν.

Φοι αὐτὸ φεύγοντι. Πρὸς πορθεῖται τὸ

1

καὶ λαὸς ὁ σὺν δόξῃ· ὁξύνουσιν ἀγγέλοις,
καὶ ἄρσεν κοινωῖαν· σὺν ἀγγέλοις κραυ-
γάζοντες· ἄγιος, ἄγιος εἰ, ὁ θεὸς τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν·

Η δὲ πρὸς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ βῆν πρὸ παντοφω-
τῶν ἀγγέλοι· ἀμείβοντες τοὺς ἀθ-
λα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν πᾶσι δὲ ὁ
ἀγγελος, ἐσβίσε φλόγα ποτὲ, πυρρὸς
καμίνου ὄντος·

Ι ὁ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ παρθένου φορέσας,
δίχα τεοπῆς· ἰὺ, ταῖς φύσεσι διπλῶνσε· ἀλ-
λ' οὐα ὑποτάσσει, περικῶσε κηρυττοῦ·
ἦς καὶ τὸ εἶδος πῶς, σέβοιμι ἐκτυκνύ-
τες·

Φ. η. Τὸν εὐεργετήσαντα.

Ι ὡν ἀγγέλων ζηλωσώμεν τὸν εἶον· ἔτι φε-
ρας, πτερώσωμεν εἰς ὑψος, καὶ σὺν αὐτοῖς
αὐλῶν ἀναμείψωμεν· καὶ ὑμνοῦντες, ἐν-
περυφωῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ο ιαυῶται, χορείας οὐνοῦ· οἱ τὸν θρόνον,
ἐφέποντες τῆς δόξης· πρὸς θῦντε πάντοτε
σρεφώμενοι· ἀγγέλοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυ-
ψοῦσιν· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ι λὼ αὐτοῦ πυρρὸς, ποῖσταν φλόγα· τοῦ
ἐν ὑψί ἀπαύτως λειτουργοῦντος, καὶ
τοῦ ἀγγέλους πνύματα δεικνύσαν· τρι-
άδα θεοτοκῶν, καὶ δοξολογοῦντων,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ο ἔντολῳ, παρεστήνησαν πτόμῳ· μυριά-
δες, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγ-
καλαῖς φέρειν κατεξίσταται· τοῦτον θέ-
ς πρὸς βῆσιν σωθῆναι· τὰς δοξολογοῦντας,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Α. λλ. Εὐπαιστῆς καὶ κινῶν.

Α ρχὼν ἀγγέλων πέφυκε, μιχαὴλ ὁ ἀρχάγ-
γελος· ἀλλὰ σὺν δόξῃ ζεῖται, αὐτὰ λαμ-
πρότερον· ὁμύσης τῆς χάριτος· καὶ τῆς παρ-
θένου μνήσας σεπτός· ὁ τῶν ἀσωμάτων
σερατηγὸς ἐπαξίως· χαρὰν θεοδιαγγέ-
λων, γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ι αὐτῶν ἀγγέλων τὰ γένη, ἐν ποικίλῃ μορ-
φῇ·

Νοεμβ.

Φῆ καὶ πᾶν ἐξ ἐκείνῃ θεοτοκῶν ἐκέρυτ-
ται· ἐν οἷς, ὁξύνουσιν, καὶ σεραφίμ πα-
ρίστανται· καὶ τὰ χερουβίμ, πολυμο-
πως ἐκκύκλουν· μετ' ὧν καὶ ἀρχαγγέλοις,
ἡλεκτέροισιν ἐώρα· καὶ, δοξολογοῦντας,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ω ς φοβεράν τὴν ἐλθούσαν, τῆς δευτέρας κα-
θέδρας σου· ἐκδηλοποιῶν ὁ δ' ἀνιὴρ θεο-
έλεγει· ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς
ἐκαθίστη, καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων μυριάδας
εἰσάγει· ἐν φόβῳ παρεστῶτας, καὶ φωναῖς
ἀσχητοῖς· βοῶντας τῇ τριάδι, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας·

Ο πρὸ πατρὸς καὶ πνύματα, ὁμοῦπος λόγος
ἐκὼν· ἀφθὴ καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς παρθένου συμ-
μορφος· ἐφύρας εἰς ὁληλῆ, τοῖς τῆς φε-
κτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἐκατέ-
ργῳ δεικνύται· ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ
ὑποστάσει· ἦ· καὶ τῆς ἐμφερῆς, τὸν τυπὸν
θεοτοκῶν·

Φ. θ. Οὐρανὸς καὶ τῆς φύσεως.

Ε τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρησίοις
χέ τοις ἔθνεσι· καὶ μίαν ἐκκλησίαν, ὁπο-
τελέσαντα· ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκα-
ταπαύτως μεγαλυνώμεν·

Α γγeloίτε καὶ ἀρχάγγελοι, θρόνοι ὁξύν-
ουσι καὶ κυερόντες· ἀρχαῖτε καὶ δυνά-
μεις· χερουβίμ καὶ σεραφίμ· μετὰ τῆς
θικῆς, ὑπερτὸ κόσμου ἱκετεύσατε·

Η αἰκὼν θεοτάται δεικνύμεναι· μιχαὴλ
σὺν τῇ γαβριὴλ, ἔπαυσε ψαλτε· τοῦ ἐκ-
ποθέτη μῶντας· τὴν πνεύματι ἐν ἡμῖν μνή-
μην· ἔτι πῶς ἀνυμνοῦντας· σὺν ἡμῖν πα-
νοίας θεοτάσεως·

Η ὄγον ἐδέξω τὸν ἀναρχόν· φύσιν τὴν ἐμὴν,
ἀναπλάσαι βαλόμενον· καὶ τοῦτον σαρ-
κωθεῖν, παρθεῖν τέρας· διόσεθ' ἐκ, ἀ-
καταπαύτως μεγαλυνώμεν·

Α. λλ. Κυρίως θεοτοκῶν.

Η σὲν πᾶσι ἐπλεόντων, καὶ τῶν ἀνὰ γὰρ,
πρὸς σελὴν ὑπέρμαχοι ὠφθητε· ἔα σω-

ε 111 ματῶν

Α μα τῶν οἱ πρῶτοι, μιχαὴλ καὶ γαβριήλ.
κμαίμεν καὶ θρόνων, χοροῖς συγχορευόν,
ὡς στρατιῶς τῇ ἀγγέλων, καὶ μύσους δὺ.
ὕπερ ἡμῶν τῷ σερ γαβριήλ, πρὸς βῆνε.
Ω ς φυλάκες τῷ κόσμου, καὶ τῆς ἐκκλησίας,
καὶ ταξιαρχαὶ τῇ αἰῶνι δυνάμεων. ὡς
ἡμῶν τὸν σωτῆρα, καὶ δικαιοσύνην. **Θ.**
Ε υμφώνως θεοτόκε. σε δοξολογοῦμεν. ὅπ
παθῶν καὶ κινδύνων λυτρώσαι ἡμᾶς.
καὶ τοὺς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς συμ
πληροῖς. **Εξάποσταλῶν.**

Εὐπρόμαχον καὶ πρῦτον, τῷ βεργτίου
σε γένε. καὶ πρεσβυτέρῳ ἀρεῖσι, ἀρχιερέ
πυγείῃ. ὁκνίδ εἰς οὐρανὸν καὶ θεός. καὶ
δόξης σε, τετίμωκεν ἀπορρήτως. καὶ πρεσ
βυτέρῳ αὐτοῦ ὡς. τὸν τελευτῶν καὶ θεῶν.
ὁκνίδ καὶ ὕμνον.

Εὐεργ. Γυναικὲς ἀκουσίῃ.
Α ρρήτως πυγείῳ ὕμνος, ταῖς θεῖαις ἐλλάμ
ψαι, τῆς ὑπερ φύτου τελείας, διέσχηπᾶ
σαν τὴν κτίσιν. ὡς ἀσραπὴ ἀρχαγγέλε, πλη
ρῶν τοῦ θεῖου πνεύματος. μιχαὴλ ἀσραπ
μορφῇ. φεβρῶν φυλάττειν ἐσκέπων, ὅτε
σὲ φαιδρῶς αὐτομωῦται. **Εὐεργ.**

Περγ. Τοὺς μαθηταῖς σιμὼν καὶ ἰωάννη.
Ε ξασπῶν δυνάμεων, ἀρχαγγέλων ἀγγέλων.
κυριότητων θρόνων, καὶ ἀρχῶν πρῶτος αἰ
της, ὑπερ δὺ κατεσθῆς, ἀρχιερέ πύγ
μιχαὴλ ὑπερ ἐνδύσε, τῷ ἀσραπῶν ὡν θρ
νω, παρεστηκώς, σκέπε φεβρῶν φυλάττει, σῶ
ζε πάντας. ὅτε πίσιος γεραίρεται, τῷ
τῷ κόσμῳ πνεύματι.

Θ. **Ομοιον.**
Α κτωτέρα πέφυκας χερουβὶμ τῇ ἐνδύ
ξαι, καὶ σεραφὶμ πανύμνητε, τῇ φεβ
τῇ ἀσραπῇ, ἐνδύσε τέρα καὶ πάντων,
τῇ ἀγίων ἀγγέλων αἰματέρα πᾶναγος,
τὸν ὅκνησιν τῇ ὅλῃ, σωματικῶς, ἀπὸ
ρήκας τέτοκας θεῶ. ἐν αἰψῇ τοῖς δούλοις
σου, λύτταν δοῦν ἀμψιμαχίων.

Εἰς δὲ αὐτὸς, ἡ πνεύματος ἡχος, α.
Περγ. Τῶν οὐρανῶν ταγματῶν.
Α ὡν οὐρανῶν ταγματῶν, ὡς πρεσβυτέρων.
καὶ τῶν ἐν γῇ αἰῶν, ἰσχυροῖς πνεύματι, φυ
λακα καὶ ρυτίων. ὑμῶν μὲν πρὸς, μιχαὴλ
ἀρχιερέ πύγ. καὶ δικαιοσύνην, φεβ
ρηποιῶ, ἀληθινὸς ἡμᾶς ρυτίων. **Θ.**
ταξιαρχῶν τῇ αἰῶν, θεῶν δὲ δυνάμεων. σήμε
ρον συγκαλεῖται, τῇ βροτῇ ταξιοῦσας,
μῖαν σὺν ἀγγέλοις, φαιδρῶν εὐρεῖν, συ
κρητῶσαι σὺν ἀξίως, αὐτῇ τῆς θεῖας καὶ α
μα ὕμνον θῶ. αἰαμὲν ψαλμὸν τριτάτον.
πὸ τῷ σκέπῳ τῇ θεῶν, ἡμᾶς πρεβ
γῶν σε. πνεύματι ἀσραπῇ τῆς μιχαὴλ
θεῖς ἰός, φυλάττει καὶ σκέπε. ἐν βίῳ παντῇ,
καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχαγγέλε, τῇ τῇ θανάτου αὐ
πνεύματος βοηθῶ. ἡμῶν πᾶσιν ἀμψιμαχίως.

Δαυιδ καὶ ὕμνον, τὸ α. Δόξα. ἡχος, πᾶ.
Α πρὸς ἡσυχίαν, ἡ χάρις σου ἀρχαγγέλε,
ἐκείνῳ τῷ δικαίῳ, δικαιοσύνη δὲ δυνά
μεις. καὶ φέρει γὰρ τῷ φεβρῶν πνεύματι, ὅ
περὶ ὡς εὐφροσύνη. διὸ αἰτῶμεν, τῷ πνε
φῶρα αὐτῷ βέλῃ, τὰ κατὰ ἡμῶν κινήμε
να ἀπὸ βεσπῶν. τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρώμε
νος ἡμᾶς, ἐκ τῇ σκῇ ἀλῶν αὐτῷ. ἀξιο
μῆτε μιχαὴλ ἀρχαγγέλε.

**Καὶ καὶ ὁ μακαρίστους θεῶ παρθε
νῆ. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.** Εἰς
τῷ λειτουργίᾳ, τυπικῶς καὶ ἀπὸ τοῦ κα
νόνο. ὡ. γ. καὶ δ. ὁ ἀποστόλος. Ἀδελφοί.
Εἰς ἀγγέλων λαλήσεις. ἀγγέλιον κα
λουκαῖν. **Ε** ἵπεν ὁ κς. τοῖς ἐαυτῷ μαθη
ταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Κοι
νωνικῶν. **Ο** ποιῶν ὅδ' ἀγγέλου, αὐτῷ πνε
ματι.

Τῷ αὐτῷ μὲν, ὁ τῇ ἀγίων μαρτύρων.
ὁνησιφόρος καὶ πορφύρεος καὶ τῆς ὁσί
ας μαρτυρίας. καὶ θεοκτιστῆς λεσβίας.
Εἰς, τὸ κς ἐκείνῳ. ἰσῶμην. ἡ. ε. καὶ
ψάλλο.

ψαλλομένη. σποδομακ. ἦχος, πρ.

Ἦ γὰρ ὁδὸς ἡμῶν μακρὰ.

ἀρτος ἀθλητὰ μακάρε, ὀνηφόρε χν,
τὸν θν ὠμολόγησας, ἐναθλῶν ἐρότατα.
δυομοιύτων πορθέματα. πληγὰς μαστ
γων ὅθεν ὑπὸ λώγκας. καὶ πυρακτώσεις
παντὸς τοῦ σώματος. ὅθεν σε φάνωσ, τῷ
τῆς νίκης, ἐσεψέ, ζωαρχικῇ. ὁ ζωαρχικώ-
τατος, χειρὶ πανδύφημε.

ἀρτυς ἀθλητὰ πορφύρε, ταῖς τῇ αἵμα
των βαφαῖς, σεαυτῷ πορσεπέχρωσας,
πορφυρίδα χάριπ, καὶ δυνάμει τῆς πν.
λυπῆς φορέσας, ὡφθης λαμ πορπατος.
συμβασιλδίων τῷ βασιλδύοντι. μόνωθῶ
ἡμῶν, εἰς αἰῶνας, ὅς οἱ. ὅν ἐκτενῶς. παν
ττε ἰκέτθι, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ἀρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τῶν πάντων
ζωῶν, ἱερώς θανατούμενοι, ἐπ' ἐχαράς
χαίροντες, φλογίζεσθαι ἡπλώθητε. ἔστος
δεθρῖτες ἵπποις συρόμενοι. τὸ θεῖον τέ-
λος, καδυπεδ' ἐξαθε. ὅθεν δοξάζετε
ὅθεν μακαρίζετε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντες
δεόμενοι, ἀμακάριστοι.

Ἔτερα, πτηνὰ, τὸς οἰκίας, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖοι ἐν μαρτυρίᾳ.

Ἦς σαρκοὶ τὰ σκιετήματα, διὰ πόνων ἀθλή-
σεως, ἐμφιλοσοφώτατα, καδυπέταξας.
ἔτ' ἡκολούθησας, μάτεῶνα εἰκήσα-
σα. ἀσκητῇ πανδυσέων, μέθον κατὰ σβεν
νύστα, ὑπὲρ ἐκκαύματα. ἡδονῶν θείους ὁμ
βροῖς, τῇ δακρύων. καὶ σφοδρότερον τὸν
πόθον, τὸν πορθὸς τὴν κτίσιν ἐξάπλουσα.
ἐξὸν φρενιστήριον, εἰς πολλῶν ὡρεποίησιν,
τῷ θῶ ἀνηγειρας χερματίσασα. ναὸς τῆ
πνὲς πάνσοφε. ψυχῇ καθαρότητι καὶ ὡδή-
γησας, λαὸς, πορθὸς ἐπὶ πονα σκάμματα,
τῆς ἀσκήσεως. καὶ πορθὸς γαγε, ταύτας,
ὡς πορθὸς. σεσωσμένας τῷ δεσποτῇ.
μεθ' ὧν σε πῖσι γεραίεργον.

καυδὲς ἡγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ κύριον.
τῇ διδασκαλίᾳ σου, πειθαρχήσασαι. ἔ

Νοεβμ.

τῆς σαρκὸς παρῶτα μύσαι, τὸ χαῖνον ἐν
πιδίματι. πορθυμία τῇ παθῶν, ὡσε-
βῶς κατεκράτησαν. καὶ εἰσιχθῆσαν, μετὰ
ὅς εἰς νυμφῶνα, τῆς νυμφίος. τὸν οὐν ἰόντα
τῶνα. διὰ παντὸς ἀφραγνόμεναι.

Δοξα, καὶ τιμὴ, δ'. Οἱ μὲν.

Ἦ τὴν ἀχώρητον ἐργασίαν χωρήσασα.
φιλαυθρῶπως ἀνδρωπον χερματίσαν-
τα. καὶ τὸ ἡμέτερον φεραμα, ἐκποῦ πρὸς
λαβόμενον. καὶ θεώσαντο σαφῶς μὴ πα-
ρίδης με πάντα γνε. νυθλιβόμενον. ἀλλ'
οἰκτερήσαντο τὸν τοῖχος. καὶ παντοίας δυσμε-
νίας τε καὶ βλάβης. τῆς πονηρῆς ἐλδοθέω-
σον.

εξοθ'. Οἱ μὲν.

Ἦ τῶν ὡς ἐώρακε, καὶ θηλυμένον κέ. ἡ ἀμνάς
ἔμῃς ἐξεπλήθητο. ἔπ' ὅραμα ἔκρα-
ξεν. ἡ ποθενότατε. ταῦτα τοῖς ἀπειθῆς,
ἡμῶς ἀνταποδίδοσιν. ὁ πορθὸς νομος. ὁ πολ-
λῶν σκευαυμάτων, ἀπολαύσας. ἀλλὰ δὲ
ἐξ ἀτῆρῃ, συγκαταβάσεις δέσσονται.
Ἐκ τῆς ὁρῆς, ἡ σιωπῆς. ἡ δὲ καὶ τῆς
ὁκτώχου, ἡς. καὶ τῇ ἀγίᾳ. ὡς.

Ὁ καὶ τῇ μετῆρῳ. οὐκ ἀκρεσυχῆς

Φέρεις οἰκιστὸς ἐπαγέταις μάκαρ.

ἰωσφ. α. ἦχος, δ'. Οἱ μὲν.

σωμαῖοι κέ ὅς με. ἀπὸ ἐξήγαγες λαὸν
δελεῖας αἰγυπίων. ἐκάλυψας δὲ ἄρμα-
τα φαραῶ, καὶ τῷ δυνάμει.

ἐρεσας τοῖς πῖσι σε. ἀφῆμεσον ὄνησιν θεί-
δω ἡσέπη, ἐφῆσθε μνήμησιν. ἐν ἡσέπε-
τῶν με. μάκαρ ἡμῶν μνήμησι.

χων παρρησίας μεμεστωμένον. τὸν σὸν γεν-
ναῖον λογισμὸν. ἀλόγως πορθὸς ἀγμάτων,
ἡλόγησας, θεόπουδσε. καὶ χαίρων μάκαρ
ἡθλησας.

ὡμηδυνάμενος οὐν ἰω. ὄνησι φόρε πρὸς
δαινά, ἐχώρησας βάσινα. καὶ πᾶσαν χα-
τεπαλαμσας, ἰσχυρὸς τῆς πολεμῆτος.

σησας θανάτου τῷ τυραννίδα. ἀθῶνα-
σίαν ἔζωον, τῷ κόσμῳ κηρύσσει. χν τὴν
λυτῶ τῷ ἡμῶν, παρθεῖς ἀπεργάμε.

ε. 111. Ἔτε.

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα, ὃς λυτρωτὴν ἡμῶν
καὶ θεωρεῖσάς τιν' ἐξ ὧν. ἡ λάλαζ' ἐδακρύει
σα,

σα, ἐπικρῶς αἰεταύγαλζεν, ὁ μὲν κόσμος
ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τοὶ
δὲ ἀπλάγχνα μὲν φλέγονται, ὁρώσεσσι
ἔσθωσιν. ὡς πρὶν ὑπομνήεις, διὰ ἀπλάγχνα
ἐλεύσῃ, θεὸς ὑπερεγάθε, ἀνεξίκακε κέ. ἡ
πίσως ἐκβοήσω μὲν. ἀπλάγχνι δὲ πει-
θῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ πλάσμα τῶν δώρησιν
τὴν ἀφῆσιν. τοῖς πρὸς κινῶσιν αὐτῶν πα-
θήματα. **Φ δ. Ο ἱερὸς.**

Αἰγάπη τὴν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος, ἡ
ἐξουσία σου ἐστίν. καὶ ἐπαύσατο ἐν τῇ. σὺ γὰρ εἶ
φιλάδελφος, ἰσχυρὸς καὶ ὑμνησις. **Η**
ἀσπλάγιστα τῷ πόνων σου φωταυγία, ὀνη-
σφόρε μάρτυς. ἐφελκύσας το πόθῳ. πίσει
συναθλήσαιοσι. τὸν θεὸν πορφύρου. **Γ**
μωθήσαντες, ἐχάρα πυρακτωθείη. πρὸς
σε φαπλῶσιν ἅμα, τὰς χυσραλιώτας. χαί-
ροντες οἱ πύρραιοι, καὶ ζέοντες πνύματα. **Ι**
ερεῖα ὡς ὁλόκληρα ἀθλοφόροι. καὶ καθα-
ραὶ θυγαῖαι τῷ δεσπότη τῷ ὅλων. χαίρον-
τες πρὸς ἡμᾶς. διό μακαρίζετε. **Η**
οὐνεχὼς ἀνακείμενος τῷ δεσπότη. πρὸς
λαλιαὶ αἱ δόλια. ἀπαῖσαι εἰς ὅλους, ἰσχυ-
ραν πορφύρε. θεοφρον πανόλβιε. **Γ**
ωματα ὑμῶν ἐκίησας θεὸν λόγον. ὁμοιω-
θῶμαι κόρη. διὰ ἀπλάγχνα ἐλεύς. πᾶσιν
ἀνδρόκῆσαντα, πανάμωμε δεσποινά. **Εἰρμός. Α' Ν. Θ.**

Εἰτακήκοα κέ, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
ριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά-
σου τὴν θεότητα. **Η**
ταλαγμοῖς τῷ δακρύων σου. ἡ δόξαις καρ-
δίαν ἐγεγέρησας. ἀρετῇ ἐκατὰ δόντα. **Η**
μακαρία σάχυν θεία χάρει. **Η**
εὐχὴ ἐπείσασα, τὰς τῆς διανοίας βᾶ-
σεις διέμενας. ἐπηρεάεις ἀπείρεσσι. πονη-
ρῶν δαμόνων ἀξιάγασε. **Ρ**
ωμαλαῖω φρονήματα. σὺ ζυγὸν λιποῦσα
καὶ βίβι τὰ ραχόν, τὸν ζυγὸν χυ ἐπόησας.
καὶ αὐτὰ ὀπίσω ἡκαλῶ θησας. **Ο**
ἐλπίων τὰ οὐνία, ἀχραντὸς κενεῖται θεός

ἐν μήτερά σου. ἐμετεῖται ὁ ἀμέτητος. τὰ
ἀμέτητοι μου λίον πλάσματα. **Φ ι. Σακίμα Φαί.**

Ο ἱπύργοι τῆς χριστῆ, ἐκκλησίας οἱ ἄσαιοι,
μοχλοῦσας τῷ βασιλῶν ἀπείρεσσι
ἀρεταῖς, τοῦ πνεῦματος ἐδίδουσαν. **Ι**
ὡς ἀλμα τῶν θεῶν, μιανῶν ἐλεπήνατε. ἐ
ὡς φθῆτε διὰ βίαν. καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,
σεπτοὶ μεγαλομάρτυρες. **Γ**
τρατεῖαν ἀληθῆ. ἐκ θεῶν διεζώσαθε, τὸ
πρὸς κινῶσιν διωκείαν, παρωσά μὲν πί-
σει, καὶ χαίροντες ἡθλήσατε. **Γ**
νίκησεν ἐν σοὶ. χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος. καὶ ἐδει-
ξεν ἐν ὧνσε. πλατυτέρῳ παρεθείη. διόσε
μακαρίζομαι. **Εἰρμός. Α' Ν. Θ.**
ρθρίζοντες βοῶμεν σοὶ κέ, σῶσον ἡμᾶς. σὺ
γὰρ εἶθις ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον ἐκ οἰδαμῶν.
ορέσασα τὰ ἁγία τὰ ἁγία, ὡς ματρώνα. ἐχ-
θερὸν τὰ ἀλάστορα, ἀχυμοσύνῃ ἐνέδυσας.
ἐόντων ὁμηλαῖα τὰ μύροντα. καὶ συ-
ζύγῃ, μνήσθωρα ἀθάνατον. φωταυγὸν
τῷ ψυχῶν ἡμῶν. **Ο**
λόνυκτον πρὸς ἡμᾶς δέησιν, τῷ δεσπότη,
ματρώνα. ἐκοίμησας, τὰς ἡδονὰς τὰς
τῷ σώματι. **Η**
ἐκρῶντες καὶ τῷ ζῶντων δεσπότην, ὁποτεκε-
σαι. τὰ παῖδι πανάμωμε, τὰ τῆς σαρκὸς
μεθυσάτω. **Φ ε. Ο ἱερὸς.**
Η λθὼν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. καὶ κατέ-
πόντισέ με, καταγίγισ πολλῶν ἀμαρτημα-
των, ἀλλ' ὡς θεός, ἐκφθορὰς ἀνάγαγε,
τὴν ζωὴν μου πολυέλεε. **Η**
ὄνοις αἰκισμῶν ἐγκατερέησας, ὀνησφόρε
μάρτυς. ὁρόμον ἰούσας τοῦ μαρτυρίου.
καὶ νικητῆς, γεγονώς ἀπείληφας, τὰ βρα-
βεῖα τὰ οὐνία. **Η**
λήλοις σινδούμωροι τῇ πίσει. πρὸς δεδε-
μῶροι ἀμφῶ. καὶ συρόμωροι λύσιν τοῦ σκῆ-
νους. οἱ αἱ σέρροι, ἀθληταὶ ὑπὲρ ἐσθῆτος, τῷ καὶ
συναπτόμενοι. **Ι**
παῖς πρὸς δεθείτης καὶ βιαίας. διασυρ-
θείτης

Θείτες γνώμη, τοῦ δικάζοντος βριαμοί τῇ.
οἱ δικαίαι, τοῦ κυ μαρτυρες, θεοῦ τέλους
ἡξιοῦσιν ~

Η οὐμῶν διχα φύσεως παρθεῖ, τὴν νομα-
δοτῶν πικτεῖ. ἀναπλάθοντα τῶν σιν-
τειβῶσαν, φύσιν ἡμῶν. ἐν δυσώπει σῶ-
σαι με, ἀμαρτίας σιντειβοῦμεν ~

Εἰρμός. ΑΛΛΟ.

Ι λωδῆσιν ἐκ χεῶν πορὸς κῆ, ἐς αὐτὰ ἀπαγ-
γελῶμου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψύ-
χῃμου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῇμου τῷ ἄδῃ πορ-
σηγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς. ἐκ φθορᾶς,
ὁ θεὸς με ἀνάγαγε ~

Ω σόρης δικέλαδος ἐν τῷ ἄλσει. τῆς ἀσκή-
σεως ἡδὺ πορσφωνοῦσα. ὡς νοητοί, ἐφελ-
κυσσῶν διὰ, ἐρωτῶν τῶν γυναικῶν, σιντα-
θρῶσιν, τὰ θήρατα τοῦ δυσμῶντος, δια-
θράστα ματρώνα ἐν πῶ ~

Ε αρκός μὲν φιλοσοφία κρατῶσα, καὶ δα-
μάζουσα τὰ πάθη ὅσια. τῆς δὲ ψυχῆς,
ποτερπνοῦσά τον κάλλος. πορσφωνοῦσά τον χρι-
στῷ διτρεπίζουσα. ὡραία τε καὶ δύπρεπης,
ἐγνωριῶν ματρώνα θεοσποφεί ~

Η γγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτεῖαν. ἐπεπόθη-
σας, ὑμνοῦσα ἀπαύσας τον διημᾶς, ἐξ
αἰτίας παρθεῖς. ὑπερβολῇ σαρκαθῶντα
χρησότητος, τὴν φύσιν τετρῶ γυναικῶν, κατ'
ἐχθρῶ τοῦ δολίου νεκρώσαντος ~

Α εδουλωτο ἀμαρτία ἡ φύσις. τῇ αὐτῇ θρᾶπων,
ἀλλὰ ταύτην ἐρρύσω τῆς ποιητῆς, θεοτό-
κε δουλείας. τον τῇ ἀπάντων δεσποτὴν κυή-
σασα. πῶν δὲ ἐξάδωτα πᾶσιν ἡμῶν. τῆς ζωῆς
τὰς εἰσόδους παρὰ μῶμε ~

Κοντακίον, ἡχος Β. Τὰ ἀνωζήτων.

Ι ὁ σῶμα τὸ σὸν, νηστίας κατὰ πῆξασα. ἐν μέ-
σω ἀνδρῶν, ματρώνα κατοικήσασα. πορ-
σθυχαῖς χολάζουσα. τον δεσποτὴν ἐν θεῷ
ἐθεράπευσας, δι' ὃν πάντα κατέλιπες. ὁσίως
τὴν βίον διδούσασα ~

Οἰκθ.

Η νοῖόν μου τ' εἶς ὅμα χέμου, αὐμνησσαι καὶ
λέγειν ὅτι ἀγῶνας καλῶς, τῆς σῆς ὁσίας

Φιλανέ. ὅπως τὰ πάντα κατοιλήσῃ, ἐ-
ποθήσασα μοῖον σε τὴν νυμφίον, τὰ ἐπιγῆς
ὡς φθαρτὰ ἐλογίσασα τὰ πάντα. ἐπὶ τὸν
τοῦ ζωοφῶρος ἐξ ἐλευθέρου τὸ σῶμα. δαι-
μόνων θράση κατηγισσε. ἐς τέλος αὐτῆς
ἐξηφαισεν. Ὅσως, τὴν βίον διανύσασα.
Τὰ αὐτὰ μὲν, τ' τῇ ἀγίων μαρτύρων,
ὀνησιφόρου, καὶ κορφυρίου.

Γ ὡς οἱ ὀνησιφόρος πορὸς θεὸν τρέχων.

Ε χεῖς σινταθῶντα καὶ τὴν οἰκῆν.
ὕτοι εἰς ἄγιοι πορφυρίου καὶ ὀνησιφόρος, δια-
γμῆ κατὰ λαβόντος, διεβλήθησαν ὡς χρι-
στοὶ. Καὶ ἀχθόντες ἐπὶ ἑμάτο, ἐσησαν
ἐδραῖοι ἐς ἀπὸ τοῦ ὁμολογουῦτες τον χῆ,
θὴ ἀληθινὸν ἐρῶντες καὶ γῆς ποιητὴν. Διὰ
τοῦ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, μασιγῶν
πληγὰς διαφόρους ὑπέμεινον. καὶ πυρα-
κτώσεις κατὰ πάντας τοῦ σώματος. Εἰς
ἕως, ἐπ' ἐσχάτης φλογίζουσας δυνέπειστον.
Εἰν πᾶσι δὲ ταῖς, τῇ ἀγίων ἀγαθῶν ἐνα-
πείζουσαι τὴν ἀπολαυσιν. εἰς ἐπαχον
ὑπὸ τῇ ἀθέῳ ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκκαφί-
ζοντο. Οἱ δὲ δφνοὶ ἐδυσεβεῖς ἐκείνοι ἰδόν-
τες ὅτι ἀγῆς ἀσινεῖς, εἰς μαρίδου πορσφω-
νῶντα δυνήθησαν. καὶ δῆσοις ὅτι τῆς
αὐτῇ πῶδας, ἀγρίοις ἰπποῖς πορσφω-
νῶν. καὶ ὑπὸ στρατιῶν, διωκόμενοι ἐπὶ
πολλαῖς ταῖς ὥραις οἱ ἰπποὶ ἐν ἀκαθά-
ρῃ καὶ τριβόλοις καὶ τεραχνοῖς τέποις, ταῖς
σάρκας αὐτῇ κατέξδωον, ταῖς ψυχὰς
τῷ θεῷ πορσφωνῶντες. Τότε χριστοὶ πῆς,
ἐν κρυπῇ λαβόντες τὰ ἄγια αὐτῇ λει-
ψανα, κατέθεντο ἐν κώμῃ παγκρατῶν.
δοξάζοντες καὶ ὁμολογουῦτες τὸν θεόν ~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρός
ἡμῶν ματρώνας.

Ζ ὡς μελουσῆς ἀξιοῦται ματρώνα.

Ως ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τ ἡ δ' ἐν ἀπὸ τὴν μδοιοματῶν ἀνδ' ἐξατοχάρεν.
ὑπὸ ἡσχεν ἐπὶ λέοντος τῷ μεγάλῳ βα-
σιλέως, ἐκπέργη, τ' παμφυλίας καὶ σιντα-
φθῆσα

Φύλασσε ἀνδρὶ, ἔμιας παιδὸς μῆρ ἡρα-
μυρὴν δυνέχεται ἐν κωνσταντινπόλει με-
ταί τοῦ ἰδίου ἀνδρός, δεκαπέντε ἔτη ἔστα.
ἡ γυνὴ μὲν σιωπῆς παρθένος πινὸς διγι-
νίας, καὶ τὴν αὐτῆς ζηλώσει αἰσθησὶν, ὅτε
ἀφίστατο τῆς ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ διδουκτε-
ραύσαι, νηστειῆς καὶ ἀγρυπνίας ἐσχόλαζε.
Τὸν δὲ διόσεβη παρὰ θεὸν ἐρωτα, θερμο-
τέρον διανάψασα, παρὰ δὲ τὴν θυγα-
τέρα αὐτῆς γνωρίμῳ πνὶ γυναικί, τιμω-
μα σωσάτην. αὐτὴ δὲ παρὰ γίνεται ἀνδρι-
κῶς σολιὸς ὑποδύσει, εἰς τὸ τοῦ βασιανού
μοναστήριον. καὶ ὑποκερταῖσα τὸ τῆς δι-
νέων χῆμα, ἐν τῇ εἰρημνίᾳ μοιῇ παρὰ δέ-
χεται, καὶ σιωπῶ τοῖς μοναχοῖς. Τοῦ δὲ
οἴου βασιανὸς δι' ἀποκαλήφως, μαθόν-
τες τὰ κατ' αὐτὴν, παρεπέμφθη ἐν ἐμέσῃ
τῇ πόλει εἰς μοναστήριον γυναικῶν. Καὶ κε-
τεν εἰς ἐργασίαν μεταβαίνει. Ἐπειτα
εἰς τὸ σιναιον ὄρος. Εἰς αὐτὸς βηρυτὴν εἰσθαδία
πρεσβυτῆς ἐν ἀνδρῶν τόπῳ, ὕδωρ δὲ ἡ-
νεγκον. Ὑποσάσσει δὲ πολλὰς πρεσβυ-
λαῖς δαιμόνων, ἐκπινος ἑπὶ φανείας ἀνὴλ-
θῶν αὐτῆς ἐν κωνσταντινπόλει. Ὁ φθῆσα
δ' ἐαυτῆς τῇ ἀγίῳ βασιδῶν, παρ' αὐτῆς ἔπε-
τε ἀπὸ μύρου ἐν τῇ μοιῇ. ἥ τις κατ' ἐπωνυ-
μίαν λεγεται αὐτῆς τὰ ματρωνῆς μέχε-
τεν ὡς βίωσασα δὲ τὰ ἑκατὸν ἐτη χεῖρον,
ἐκ ἐβλῶν παρὰ κτ' ἐξεδιμνησεν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας, θεοκτίστης
τῆς λεοβίας.**

Λεοβία τὸ δρέμμα παρθένος, θεοκτίστη.
Κτίστη θεῷ πρεσβευτὶς μὴ παγκάλη.
ὑπὲρ ἐκπόλει μεθ' ἑμῆς, τὴν εἰς μονα-
χή. Ἐκπαύθη γὰρ παρὰ τῆς συγγενῶν
ἐδόθη εἰς παρθενίαν, ἔτι τὸ μοναχικὸν πε-
ριβάλλει χῆμα. Ὁ κτωκαίδεκα ἔτη δὲ
γυνουμένη, εἰς τὴν πλησίον ἐξεδραμεκίμην
τὴν ἰδίᾳ ἀπασομυρῇ ἀδελφῶν. Ταύτη
δὲ τὴν νυκτὶ, ἑπὶ δρασμόντες κηῖτες, ὧν ἡγε-
τὸν ἡγεῖς ἐκείνος πάντας τὰς ἐγχωρίους

ἐκείνους καὶ κείνους πυνέλαβον. ἔαθεν οὖν
πρεσβυτέρους τῇ νήτῳ ταύτῃ, καὶ πρεσβυ-
ταγόντες ἐπὶ αἰχμαλώτας, τὰ πινύμα-
τα διεπείπει. ἡ δὲ θεοκτίστη λαβὼρα παρὰ τὴν
ἐλλῶ χωρήσασα, αἰδύς τοις λέω. Αὕτη οὖν
ἐκτοτε ἐκείσε μένασα, ἔτι λιμῶ καὶ παγε-
τῇ, καὶ καύσῳ πολλῶ παρὰ ἀλαῖσασα,
θερμοῖς καὶ λαχάνοις ἀγρίοις τετφομυρῇ.
ἡ μὲν ὑπ' ἑδενός, βλεπομυρῇ, διήκεσεν ἐπὶ
τρία κοῦτα πεντε. θεῷ μόνῳ πρεσβυτέρου-
σα, ὡ καὶ ἔζη, καὶ τῇ πινύτῳ θῶ. Ταύτῃ
πριακός ἐπέμπε ἐπὶ τῶν ἐχόντος, κα-
τόπινα θείαν οἰκονομίαν, κινηγόντας θη-
ρῶτας θήραν. εἶτα χωρίσας ἑαυτὸν τῇ
ἐταίρων αὐτῆς καὶ ἀνιχνύων, εἰσπλῶν εἰ-
πνὶ τῆς θεῆς ναὶ ἰσορίας χάριν. ἐρημικῶς
λεὼ τὸ τόπος, καὶ διζάμυρος, καὶ μικρὸν ὅκα-
νύσας, εἶδε κατὰ τὸ δεξιὸν τῆς ἀγίας τε-
πέτης μέρος, ὡς πρὸς κρόκῳ ὑπὸ δυνάμει
πρὸς μύρῳ. ἡ ὡς ἰσὸν ἀράχης. Ὡς δὲ
πρεσβυτῆς διαγνῶναι τὸ ζήτου μύρον καὶ φαι-
νόμυρον ἡ βελήθη, ἤκουσε φωνῆς λεγουσῆς,
σῆθι αὐθροπὴ καὶ μὴ πλησιάσης, αἰχμῶ-
μαι γὰρ γυνὴ οὐσα θεαθῆναι αὐτοῖς. Αὐτῆς δὲ
καταπλαγῆς ἔτι τῶν ληφθεῖς, ἐβούλε-
το φυγεῖν. αὐθροπῆς γὰρ αἰτεῖται τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς καὶ ἀκάνθης ἥσαν ὀξύτεροι.
Μόλις δὲ εἰς ἑαυτὸν ἡρόμυρος, ἡγεῖται τις,
καὶ ποθεν εἴη. Ἡ δὲ εἰς φωνὴν χιτώνιον δέ-
μαι, καὶ καλυψαμένη, λέγειν ἐκ ὀκνήσῃ.
Καὶ ὁ μύρῳ τὸ κελεύει αὐτῇ, παχέως ἐποίησεν.
Ἡ δὲ ὡς ἐλαβε τὸν ἐπειδύτην, τοῦτον πε-
ριβάλλεται, καὶ τὰς σαυρῶν ἑαυτὴν ταχίστα-
σα, ἐφάνη τῇ κινηγῇ. ἔτι μύρῳ τ' εἶδ' ας
γυναικῆς, τ' δὲ φαινόμενον ὑπὲρ ἄνῳ. ἡ
θεῶν δυνάμει τ' πρεσβυτέρων μέλαν. δεξιὰ
πινύτῳ συνεχῆσαι τὴν τῆς ὁσίων ἀριονίαν,
τὸ δὲ ὅλον, σκια λεῶ. Ἐξείπῃσα δὲ τὰ αἰα-
τέρω λεχθεῖται, πρεσβυτέρῳ καὶ παῦται, ἀξί-
σα τὴν κινηγῇ καμίσσῃ αὐτῇ τῇ μερίδα
τοῦ ἀγίου σώματος τοῦ χυ. ἔτι οὕτως ἀπλη-
λάτῃοντο

λάττοντο ἀπ' ἀλλήλων ἐκάτεροι. Ὡς δὲ
πάλιν ὁ αὐτὸς ἐπανῆκε φέροντα θεία μυ-
θήματα, αὐτὴ ἐπιδεξαμένη, μετέλαβεν, δι-
χαρείαν τῷ θεῷ ἀναπέμψασα. αὐτὸς δὲ
ἀπελθὼν καὶ θηερόσας, καὶ ταχὺ πάλιν
πρὸς τὸ ποδὸν μῦθον ἐπανελθὼν, ὄρε κει-
μήναι ταύτην νεκρὰν. καὶ ὡς αὐτῇ ἰδὼν
νατὸν, δουρὺς τὴν γῆν, ἔκτολ' ἀπὸ τοῦ
πὶν μακαρίαν ἐκείνην κατέθηκεν ἐν αὐ-
τῇ τῷ ῥῥῳ. ἐν ᾧ κειμήναι ὄρεν αὐτῇ,
δοξάζων καὶ διλογῶν τὸν θεόν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῷ ἁγίου γυναι-
κῶν Δισολίας καὶ σωπάτας.**

Ὁλη καλὴ σὺ πρὸς θεῷ χωρεῖς λόγον.

Στολαῖς σαλεύσῃ ψυχικαῖς Δισολία.

Σωπάτα πρὸς πῆντε καὶ λόγον.

Θρόνῳ παρέσθ' οὐσα γῆ τ' αἰθέριον.

ἁγία Δισολία ὑπῆρχεν ἐπὶ μαυρικῆς
Βασιλείας, γονέων Δυσεβῶν καὶ τὴν ῥώμην
οἰκάντων. Ἐφ' ἁπαλῇ ᾧ τῇ ἡλικίᾳ σεμένει
ἑαυτὴν ἐκδῶσα, νηστίαίς, ἔα γρυπνίαις ἐχρό-
λαζε, θείῳ δὲ πυρπολεμῶν ἔρωτι. Κατα-
λιπούσα τὴν ῥώμην, τὴν κωῆς ἀντιναύπολιν
καταλαμβάνει, καὶ πρὸς αὐτῇ οὐκ
σεβασμῶν οἴκας καὶ τὴν πόλιν ἀφωσά-
σα μῦθον, σωπάτα τῇ τοῦ μαυρικῆς θυγα-
τρὶ, εἰς τὸν ἐν βλαχέρνας ναὸν τῷ θεῷ ἀπεί-
σῃ, πρὸς τυχαίᾳ καὶ ἐπὶ ἀρετῇ κρυβέναι
ἐδιδάσκει, ἐκείθεν ἡ σωπάτα τὴν μακα-
ρίαν Δισολίαν, ἔχειν αὐτὴν μετὰ πνύμα
πικρὴν, ἐσώματος ἐψυχῆς φίλακα. Καὶ
δὴ καταλιπέσα τὴν βασιλείαν, τὸν μαυρικῆς
βίον ὑπέδω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πόρους
ἐχώρησεν. Αἰτήσας μῦθον δὲ ὑπὲρ τῷ πρὸς καὶ
Βασιλέως, τόπον πινά ἑπὶ τὸν εἶνον καὶ δι-
μα μῦθον οἰκονομικόν, ἐκείσε ἀματῇ ἁγίᾳ
Δισολίᾳ διηγέ. πολλὰ δὲ πρὸς αὐτῇ φαι-
τῶσαι παρθενοῖν καὶ Δυσεβῆς, σὺν αὐταῖς
τὴν σκληρὸν ἐπὶ τὸν βίον μετήρχοντο.
Ἡ δὲ μακαρία Δισολία πλείστοις ἔτεσιν
ἀγωνισαμένη, πρὸς καὶ μετ' εἰρήνης ἀνέ-
χεται, διὰ δόξαν καὶ ταλιπέσι. τῇ μετὰ

χεται, διὰ δόξαν καὶ ταλιπέσι. τῇ μετὰ
καρίῳ σωπάτα, ἥτις τα ὅμοια ἡ πινά
μαπκὴ ἐπαγωνισαμένη μετ'. Καὶ εἰς
κερὸν ἀρετῆς φθασαυσα, ἀπὸ τῆς πρὸς καὶ
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μαρτυ-
ρος αὐτονίου.**

Αντὼνιον κτείνουσι τὸν θεὸν ἑυλόγῳ.

Οἱ τὸ ξύλον πικρῆς ὡς θεὸν πλάνοι.

ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς σύρων χάρας, λιθοτόμος τὴν
τέχνην. Ἰδὼν δὲ ὁ θεὸς ἑλλενεὶς ἀπὸ τοῦ
νῆος εἰς τὸν ναὸν τῷ εἰδῶν καὶ θύοντα, πα-
ρῶσεν αὐτῷ, ὁποσῶν αὐτῷ. Ὡς δὲ ἐκ
εἰσηκῶσθ' ἡ λυπηθεὶς ἀνέχθησεν εἰς ἑξῆς
τόπον, καὶ διέσκει δὲ ἄλλον θεῶν ἀναχωρητὴν
ὀνόματι πινόθεν. καὶ σὺν αὐτῷ διατείψας
ἐπὶ δύο, καὶ λαβὼν τὰς διχαῖς αὐτῆς, κατὰ
θεὸν πάλιν πρὸς τὴν πεπλαιημένην λαὸν
τοῦ χωρεῖς αὐτῆς, διῶν αὐτῷ ἐορτὴν ἐπι-
τελευτῶν τῶν δαίμοσιν, εἰσελθὼν εἰς τὸν
ναὸν αὐτῷ, συνέτειψε πάντα τὰ εἰδῶτα.
Εἶτα κρατήεις ἐτυφθεῖς ἰχυρῶς, ἀπὸ τῆς
θεοῦ εἰς ἀπάμειδον τῆς συρίας, καὶ διῶν
τοῦ ὁσίου ἐπὶ τὸν κόπον λαβὼν ἑξῆς αὐτῷ
κτίσας ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας τριά-
δος, ἤρξατο κτίζειν. καὶ τοῦτο μαθόντες οἱ
συγχωρεῖται αὐτῆς, νικτὸς ἀπελθόντες, τοῖς
ἐξίφρεσι μελὸν τοῦτον κατέκοψαν. καὶ
οὕτως, τὸ πνύμα αὐτῆς, τῷ θεῷ παρέθετο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χριστοφόρος καὶ
μαύρα, ἐξίφρετε λαοῦται.**

Πλάνην μαυροῖ μαύρα ἡμῶν ἐστὶν ἁγία.

Χὺ δὲ τμηθεὶς, φῶς ὅρα Χριστοφόρος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσίου καὶ τοῦ καλοῦ
ἐν εἰρήνῃ τελευτῶνται.**

Ἰωάννην ἐκρυψε γῆς βραχὺς τόπος.

Ὁ καὶ βραχὺς ῥῶμα, ἔπρ' ἁξιν μέλας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσίου ἐλλάδος, ἐν εἰρήνῃ
τελευτῶνται.**

Εἰ καὶ μετέσης ἐλλάδι τοῦ βίου.

Πίναξ ἑμῶν ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρὸς βίαις.

ἔ. ζ.

ζ. Ο ἄριμος.

Α βραμιαῖοι ποτέ, ἐν βαβυλῶνι παῖδες.
καμίν φλογα κατεπάτησαν. ἐν ὕμνοις
,, κραυγάζοντες. ὁ τῆς ψῶν ἡμῶν θεός, δι-
,, λογητὸς εἶ.

Ε ἰχθὺς ἀπὸς ψυχῆς, σὺ δι' ἰχθύος σου τρέ-
πους. ὑποδφένων ὡμολόγηταις. τυραννικῶς
ἐνώπιον. ὀνηπφόρε μαρτυς, θεὸν σεσαρ-
καμῆρον.

Π λὺ δι' αἰῶνος θείῳ, ἐλθὺ θείῳ ἐργῶν.
τῶ σ' αὖ δεσπότης ὡς ἀήκτος, οἰκέτης σωτή-
θλητας. καὶ σὺ αὐτῷ χοροῖς, πορφυ-
ρε παμμάκαρ.

Α ἱμασι θεοῖς ὑμῶν, τὴν ἐπηρεμῆν φλόγα.
τῆς αἰθείας κατασβέσταντες. βοᾶτε παῖδες
φθμοι. ὁ τῆς ψῶν ἡμῶν θεός, διλογητὸς εἶ.

Ι να τ' μακαρίας, ἐσθλὰ τε δόξης, ἀξίω
θῆτε, τὸν μακάριον, ὑπέστητε θάνατον.
θεοφελῆς ἀσέρες, τοῦ νοητοῦ ἡλῆς.

Ε ἰσαρκωμῆρον λόγον σὺν ἑξ αἱμάτων τί-
κταις. βροσὺ θείῳ σ' αὖ δόκῃσιντα. παρ
θεῶν σὺ μελπονταις, ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν
θεός, δύλοθης εἶ.

ΑΜΘ.

Παῖδες ἰσραὴλ καμίν.

Ω πρὸς πρυγῶν ὡραιοτότη, διεπρήσας θείῳ
τὴν σωφροσύνην, δι' ἐκείνου παθῶν, σε-
ρῶσαι μακαρία. ὡς ἀληθῶς πληροῖσά, διὰ
σου τῆς σεσωσμένων.

Η ὅσμον σεμνὴ ἐστὶ ἐν κόσμῳ, κατὰ λείψα
σα ἐν θεῷ πεποιθῆς, ὑπερκόσμιον νῦν,
κληρῶσα κληροχίδν. μοναζούσων ὑπάρ-
χουσα, ἀληθῶς ματρώνα κόσμος.

Α ὑβούσα θύας τὴν κατάρθν, παναμώμητε
ἐχρήνησας παρθένε, τὸν τ' ὅλων θν, ἀφρά-
σως συλλαβούσα, ἐπὶ ὑπὲρ νῦν κηρύσσας,
σελῶν τοῖς ὁμοῖς.

Φ. η. Ο ἄριμος.

Π ὃν ἐν τῷ σερῷ σαρκί, πρὸς πλῶθεν. ἐπὶ ποδεί
ξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σελῶν. παῖδες ὑπε-
ρυψάτε χν τὸν θν ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Μ ἔλη ἀπαράγμοις ἐκ δεδωκότες. κατε-
σπαράξατε ἐχθροῦ, ἀσωέτον καρδίαν.

μείναντας ἀσπάλυτοι τὸν νοῦν. μεγα-
λῶνυμοι σεφαιηφόρῃ.

Α ἱμασιν ὑμῶν τὸ πῦρ ἐσβέθη. τῆς ἀγίω-
σίας ἀθληταὶ πῶν δ' ἐκατηρδύθη. πάν-
των καὶ καρδία καὶ ψυχὴ, ἀμαθάλυσται
θεογνώσιαν.

Η ὑμαπα δ' ἐνῶν κολασθῆν. τῇ κυβερνήσει
τοῦ χν, διήλθετε ἐς ὅρμω θείας βασιλείας.
οἰμῶν, πρὸς σωρμίδης ἐν ἀφθαρσία.

Α ἡδρακεις, πυρὶ τοῦ πρὸς ἀκλήτου. πρὸς σω-
πρόμφοι σιφῶς, οἱ μὲν τυρεδες δεχθεῖτες.
ἐφλέξαν τὴν πλάνην τὸ ἐχθρῶν, ἐφώ-
τισαν τὴν οἰκωμῆν.

Ε ὁδὸν ἐκλεκτὴν ἐν ταῖς κοιλάσι. κόρη τῆς
δύρικως. ἡσάθησεν τὸ κάλλος. λόγ.
τοῦ θεοῦ καὶ σαρκαθῆς ἀνιδίασε τὴν οἰκω-
μῆν.

Εἰς μὲν ΑΜΘ.

Η ικηται τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χαρίτισου
γεγονῶτες. οἱ τῆς ἐντολῶν σου, σφόδρα
,, ὄντε χόμφοι, παῖδες ἐβόων. διλογεῖτε
,, πάντες τὰ ἔργα τὸν κν, καὶ ὑπερυψούτε,
,, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.

Ε ὑσεβείας τρέποις, τὴν ψυχὴν κοσμήσασθαι
ματρώνα. θείων τῶ χριστῷ, πρὸς ἡξας με-
λοδ οἰῶται, πᾶν σεμνὴ χορὸν παρθένων. δι-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κν, καὶ ὑπε-
ρυψούτε, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.

Ο ἰτῆς σὺν ἰδρώτων, ὁμβρεθί θεία χάριτι
παθημάτων. σὺν ὁμβρες ματρώνα, θα-
λερες ξηραίνουσι, καὶ τοῖς καρδίαις τῆς πῶς
φοιτώντων, πάντως δρδύουσιν. ὁθεν σε-
πμῶμν, εἰς πάντας σὺν αἰῶνας.

Ε καὶ τὴν τῆς ὀπλοῖς, πῆς καθοπλήσασθαι τῆς
ἐγκρατείας. ἐκ ἐτρώθης βέλη, ἡδ οἷς διὰ
γούσα ἀνδρῶν ἐν μέσῳ. τὸν τὴν δύδν πᾶ-
λαι, τρώσανται δ' ἐπὶ τρώσας, λόγχη σω-
φροσύνης, ματρώνα μακαρία.

Ι δὸν ἡ παρθένος, ὡς φησὶν ἐν πνὶ ὁ ἰσθμίας.
ἐχεν ἐν κοιλίᾳ, τὸν ἡμᾶς εὐστάμην ἀ-
δ' ἐκοιλίας. ἀνσεβῶς βοῶντας, ὑμνεῖτε τὸν
κν καὶ ὑπερυψούτε.

Φ. θ. Ο ἄριμος.

υαμν

Γέρπον σωσίπατρον Φωνάϊς, ἱεραῖς τιμήσω-
μην. καὶ ὅλυμ πᾶν ἐροδιῶνα, σὺν τοῖς
ἐρασον. τὸν ἱερομύστην, καὶ τὸν θεῖον κέαρ-
τον. δ' οὐδ' ἄζοντες χ' τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ δι-
κετ' ὄντας. δ' ὠρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εθὴν πορθηγὰ γέτε χερσὶ, τὸ θεῶ μακά-
ριοι, λευτερωμὴν τῇ αἵματι, τοῦ θύο-
κῆσαντος. ὅπ' ἡ γῆς τεχθῆναι. καὶ σαυρὸν
κ' θάνατον, θελήσας ὑπομείναντος πάντες φοι-
τῶν πρὸς δόξα. δ' ὠρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς τὴν, τοῦ αἰγίου μαρτυρῶν. Οὐμια.

Ορέσα πεινὸν βίβα φαῖς, τῷ ἰδίῳ αἵματι.
σαυτὰ πορθεῖν ἐπ' ἐχθροῖς, ἡ δ' ὁλοισά-
μηνος. καὶ τῆς νίκης ἐξέφας ἐπαναδυσάμε-
νος. χριστὸν τὸν ἀθανάτου παρίστασαι, ὃν
καδικέτ' αὖ. δ' ὠρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ηνὲ τῇ ἀγώνιστον σοφῇ, πλάνην κατε-
νέψηςτας. καὶ ταῖς σαγῶσι τοῦ αἵματος,
ἐχθρῶν ἐβύδηςτας. ὡδ' αἰξέας πᾶσας. ἐ-
πιστῶν κατ' ἐδ' ὄντας, καρδίας βλασφημῶ-
σας, δ' ὅς τ' ἐβίβη. καὶ νῦν ἰκέτ' αὖ. δ' ὠρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ορθὸς δ' ἐκτετατὸς αὐγαῖς, καὶ τὰς ἐρίπ' ἡμῶν
ἀπασιν, τὴν αἰκονομῆναι τῇ ἀθλῶν σου,
ὀρέσα σὺ δ' ὅς τ' ἀθλῶν τὸ κλέος, ἐπ' ἀθλῶν
τῆς, τὸ σκοπὸς ἐκ δ' ἡμῶν τῇ χερσὶ. δι' ἰκέ-
τ' αὖ. *Δ' ἔα. καὶ νῦν θ. Οὐμια.*

Χαῖρε ξείνον ἀκουσμά ἀγνῇ, χαῖρε ξύλον
ἀγνῶν, τῷ ὡδ' αὖ τὸν θεόν φυτὴν. χαῖρε ἐξ' ἀ-
λαψίς, ποτηρῶν δ' αἰμόνων. χαῖρε ἐξέφας δι-
στομοί, ἐχθρῶν τὴν κεφαλὴν ἀποτίμηνον-
σα, τῇ ξείνῃ τοκῶσιν. πειναγία ὑπεράμα-
με. ἐκτετατὸς, ἡμᾶς ἀνακαλίσσεται. *59.*

Τὸν ἰδὼν ἀρνα ἡ ἀμνάς, καὶ ἀμῶν δ' ἔασι
να. ἐν τῇ γῇ αἰς ἐξέφας, εἰδὸς ὅς τ' ἐχθρῶν
τα. καὶ ἐκ' ἀλλος οἶμοι, θελήσας ὅς τ' ἐχθρῶν
πᾶσιν τὸ κάλλος ἐδ' ὡς γλυκύτατε. πῦρ δ' ὅ-
ς τ' ἐπεία. πῶν ἡ χερσὶ καὶ ἀσφάπτουσα, τῆς

μορφῆς σου. ἡμεῖς παμφίλτατε.
*Εἰς τὸν ἰδὼν, καὶ τῆς οὐκ ὡς τοῦ αἰς, καὶ
τῇ ἀγνῶν δυο. Οὐκ ὡς τῇ ἀγνῶν δυο
λων. ὅς τ' ἀκροσγῆς.*

*Θεογένης μαθηταῖς ὑμῶν στυγνῶν.
Ἰωσήφ. φ. α. ἡχος. α. Σὺ ἡ τεσπαινεχός.*

Θεογένης μαθηταῖς, τῇ σαρκωθέντος
δι' οἶκον τοῦ ἡμῶν. τοῦ τὸν δυοσπῆσατε,
ἀμαρτιῶν δ' ὡς τὰς συγχώρησιν. τῆς
ἐπιτελεῖσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Εσοπῆσα τοῦ φωτεινῆς, χωρητικὰ τῇ αὐ-
τῷ διαδόσων. ὡς φθῆτε μακάριοι, πᾶσι
πτοῖς ἀγαθοδ' ὅτας νέμοντες. τοῖς σωτη-
ριῶν δ' αὐγὰς θεοπῆσαι δ' ὡς ὅλοι.

Ηλῶσαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν, ἀπειλάσμεν
τῶν πηγὰς ἀρρύστα υἱοῖ, ἐρασος ἐτέρης.
ἐπ' ὅλυμ πᾶς ἐροδιῶν καὶ σωσίπατρος ἀμα-
ρτῶν καὶ τῆς δι' ὅς τ' ἐξέφας μακαρίσωμεν.

Γένος τὸ αἰθρῶν τὸν τῇ σὴ κυοφορία παρθέ-
ναι ἐπ' ἀσας λόγον γ' ἐκνήσας, τὴν τοῦ
πρὸς σάρκα θνητὴν φορέσ' αὐτῶν. καὶ ἀθα-
νασίας, ὃς ὅς ἡμῶν ὑποδ' αἰξάνται.

Εἰς τὴν, καὶ τῇ τοῦ μετ' αὐτοῦ, ὅς τ' ἀκρ. 60.

*Τὸς σὺς ὀρέσα, μαρτυρῶν ἀθλῶν ἀγνῶν.
φ. α. ἡχος. β. Δ' αὖτε λαοὶ ἀσπῶν.*

Ταῖς θεῖκαῖς, κατὰ στραπτόμενος πάντῃ,
μαρμαρυγαῖς παυδ' ὡς τῆς τὴν φωτοφό-
ρον, ἐορτὴν ὅς τ' ἐκτετατὸς. καὶ τὸν γα-
λὸν καὶ σκοπὸν, δ' ἐκτετατὸς ἀπ' ἀλλ' ἄλλων.

Ο τοῦ χριστοῦ, θεῶς σε πόθος ἐξέκαυσε. καὶ δι-
νατὴν ἐργάσατο, τὴν δίκαιαί πρῆξον, κα-
ταφλέγοντα ὑλῆν. τῆς εἰδ' ὡς μαρίας,
μετ' αὐτοῦ πανάρετε.

Υπομονῇ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας. ὅς τ' ἐκ-
ρανόμους σε βεῖνους. κατὰ πειναγὰς ζῶντας.
ἀθλοφόρε ὀρέσα, ἔργα χερσῶν σου θρώπων
ἀψυχα ξόανα.

Ε τοῦ θεοῦ, τὸ καθαρίσαι τὸν σκῆνωμα. κα-
δικέτ' αὖ ἀχραντῆ, τὴν ἀσπλῶθενται μου.
ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθαρίσων καρδίας,
τῇ μεσιτεῖα σου.

ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, τῷ θεῷ.

Οἱ λόγοι ὡς λυχνον νοητὸν. πρὸς φέροντες
ἀποστολῇ θεοπειθῶς, τὴν πᾶσαν κτίσιν δηλ
θετε, τὸ ταύτης σκοπὸς ἀποδιώκοντες. καὶ ὑμεῖς
δείκνυντες, τοῦ φωτὸς ἐν χαρίτι οὐ νυκ
τὴ ἀγνοίας δαυλάοντες.

Πημάτων ὑμῶν προσφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξε
λήλυθε τὴν οἰκὸν ὑμῶν. φθόγγος σωτηρίας.
καὶ ἡ τῆς ἐργῶν λαμπρὰ ἰσχύς, πᾶ
σαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάτ
τουσα, θεηγόρικῃ ἀποστολῇ.

Οἱ κῆσαν ψυχὰς ὑμῶν σοφοί, τὸ πνεῦμα
τὸ πανάγιον, θεοφδ εἰς, διόλου ἐργάσατο.
ἐπιδόθεν κόσμον πειρηχόμενοι, ναὶ κα
τερέψατε, τῷ εἰδῶλον χάριτι καὶ θεῷ
ἐκκλησίας ἐδύμαδε.

Υἱὸν τοῦ πρὸς μονογενῆ. ἀμήτορα τὸ πρὸς
τεργν. ἐκ τοῦ τεχθέντα γνόντες, ἀπατορεῖ,
θεομῶν ὁμολογούμενοι, ἀπαθῶς κινήσι
σαν. καὶ παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον
μαρτυροῦμεν. **Εἰρμός αἰσός.**

Εν πέτρας τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυ
νας τὸ σωματικὸν ἐκ θρόνου μου. ἡν φράν
θη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῇ ψάλλει. ὅδε
ἐστὶν ἄγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἐστὶ δι
καιος, πλιώσου καὶ.

Ετνοῦ μῦθος διδάμει τοῦ πρὸς ἀκλήτου. πα
ρέσης τῇ δικάζοντι πρὸς ἀνόμως. καὶ τοῦ τοῦ
τῇ τῆς λόγων σου δυνασείῃ. παμμάκαρ
ἡχίμας, καὶ ψάλλων ἐλεγε. ὡς ὅδε ἐστὶ
ἄγιος, πλιώσου καὶ.

Ο λόγος σου τῷ βίῳ λαμπρὸς μῦθος. ὁ βί
ου σου τῷ λόγῳ πεπυροθυμῦθος. πολλὰς
πρὸς φῶς μετήγαγεν δισέβειας, μαρτυρῶν
πολύαθλος. μεθ' ὧν καὶ ἐψάλλας. ὡς ὅδε
ἐστὶν ἄγιος, πλιώσου κύριε.

Υψόμενοι τὸν αἰῶμον ἀπονοία, κατέρρα
ξας ἀνδρεία καὶ καρτερίαν. ὑψώσας τὸ πρὸς
κῶ ἀθλοφόρε, ὁρῶσα ἐνδοξία. καὶ ψάλλων ἐ
λεξας. ὡς ἐκ ἐστὶν ἄγιος, πλιώσου καὶ.

Εμὲλα βεῖς ἐν μήτρας θεομήτορος. τὸν πλά

σιν τοῦ ἐκ τῆς αἰώνων. καὶ τὸν αἰε
κύντας ὑπὲρ λόγον, σάρεκα χυρόμηνον,
δίοσοι καὶ ζομῶν. ὡς ὅδε ἐστὶν ἄγιος, πλι
ώσου δ' ἀπονοία. **Καίσιμα.**

ἡχ. α. Τὸν τοῦ φονοῦ σῆς.

Ερεῖς ὀλυμπῶν, σωσιπάτρου, τερπία. βο
δίωνος ὁμοῦ, καὶ καὶ δότου τὴν μνήμην. συμ
φώνως πημῶν μῶν, πρὸς αὐτὸν ἀνακρά
ζοντες, θεῖοι κηρυκται, καὶ ὑπὲρ λέγειται τοῦ
λόγου. ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. αἰωνίζουσας
βασιλείου δι' ἡμῶν ὑμῶν ῥύσασθε.

Εἰρεκα καὶ δισμα τοῦ αἰῶνος. ἡχ. δ.

Οὐ ψάλλεις ἐν τῇ σωτῇ.

ὡς τῆς μελῶν ἀποκοπὴν καρτερίας. καὶ
τοῦ πρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν. μαρτυ
ρικῶς ἡγῶνισαι πανόλβιε. σέφος αἰεπλέ
ξω δὲ, ἀφθαρείας παμμάκαρ. θρόνῳ πα
ρισάμμος τῆς ἀγίας τριάδος. ὡς ἐκδο
σώπει σὺ ζεῖσαι ἡμᾶς. μαρτυρῶν ὁρῶσα ἰδὲ
πίσιν αἰωνοῦται σε. **Ε. Ομοίον.**

Υἱὸν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη.
καὶ τῆς αἰώνων ἐνοίων τὰς νιφάδας, τίς
ἐξαιπὲν διωθήσεται πανάμωμε. ταῖς ἐ
παναστάσεσιν δὲ, τῆς ἀσάρκων ἐκ θρόνου μου.
τίς ἐκδιηγῆσεται. καὶ τὴν τούτων κακίαν.
ἀλλὰ τῇ σῇ πρὸς βίαν ἀγαθὴν. τῶν τῶν μοι
πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

εἰρ. δ. Ομοίον.

Υἱὸν ἀναρχῆς πρὸς ἱερουργίαν. ἡ ἐπ' ἐχά
των σε σαρκὶ τέλει καὶ, ἐπὶ τῶν κρεμά
μηνον, ὡρῶσαι καὶ. οἱ μοι ποθειότατε, ἡσθ
ἀνέβωα. πῶς ὁ δόξα ζομῶν. ὡς θεὸς, ὑπὲρ
ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων ἡμῶν βροτῶν ὑμῶν,
θέλων σαυροῦσαι, ὑμῶν σε μακροθύμει.

εἰρ. δ. Ομοίον. π. χαλεπὴ τῇ θείᾳ.

Επείγματα τοῖς παλαιοῖς, ἀσπείκτοις χυρό
μηνον. ἀνεμοχλαδίσι καὶ ὑμῶν, θεοπαροχῶν
διδασκαίς, ἐκ θρόνου οὐρυμάται. παντο
δαπαί, καὶ ἀφαιρία δ' ἐδώκατε. θεοειδ εἰς
τοῦ σε, ἀποστολῇ.

Εγὰρ ἡμεῖς ἐκ τῆς μεγαλείας κηρύττοντες.
ὅδε

ἐν μακροῦ χρόνου πάντεσσι, μεγαλο-
κήρυκες βροῦν, μεγάλας φωνάσαντες.
ὡς φωνῶν, τῇ μεγαλειῇ τῆς χάριτος. αἱ
πετελέσατε θεοὶ ἀποστόλοι·

Αινέσω ἐν θεοῖς ὅλυμπος μελωδήμασι. Ἐ-
πὶ ἡρώδων σὺ αὐτῷ, μεγαλιεύων δις ἐβῶς.
τὸν δρόμον τελέσαντες. μαρτυρικῶς, σὺ
πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι. Ἐπὶ τῆς ῥώμης ταῖς κα-
ρίας τεμνόμενοι·

Θαυμάτων ἐπέκεινα αἱ πάντων πανάμωμε.
τὸ ἔπὶ τοῖς κορυμνιστοῖς, θαῦμα εἰδείχθη
ἐμφανῶς θεὸν γὰρ ἐκινήσας σωματικῶς,
βροτῶν διοικτοὶν ἐν ἑμῶν. ἐν ἀσυχνῇ
εἰσὶν θεοῦ μυστήρια·

Αλλος. **Ε**λὼν βασιλεὺς ἐκ παρθένου.
ὡς ἐστὶν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐρ-
ρῶντες, βασιλῆων οἱ χαίμαρροι. μαρτυ-
ρῶντες μακάριε, πέτρα ὅτι ἐστὶν ἐκτὸς, τῆς
τῷ κυν ἀγάπης ἀξιάγασαι·

Πημάτων σε ἀνιδέψαι τῷ φέγγει ὅτι ἔστιν
νοῦς. νυκτὶ πορεύομενος, τῆς ἀγνοίας ὅτι
ἰχθυεῖς. ὅθεν κατακίλῳ σε. ὑπὸ φωτὸς ἔ-
στιν ἡμεῖς ἀπεργάστατοι·

Θνύρουσε, ἵς ὅτι θεία χάρις. βασιλῆος
θλῖβόμενος καὶ αἰκισμοῖς, ἀπανώμενος
καὶ κατατενόμενος. ἀνελκῶς ἀθλοφόρος
παναοίδιμος·

Θεῶν ἀχραντὶ, ἀβραὰμ ὅρος γράφει κατὰ
σκίον, ὅτι ἐπέδημι σε, μόνος ὁ λόγος σε
κέντρος. αὐτὸς ἡρόδμος. ὑπερβολῇ δι-
απλαγχνίας ὁ φιλαρὸς·

Η σοφία τῆς πρὸς ἡμᾶς οὐσιώστα. διδά-
σκαλος, εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ὅτι ἀπέστειλεν.
ἐσοφία πνύματος. καὶ ἀληθείας ἐπιδεί-
ξει, πάντας ἐν θείῳ φωτίζοντας·

Ποτὲ λόγῳ ἔπὶ βάλλοντες πάνσοφοι ἀγ-
κιστρον. αἰνέμασθε, ἐκ βυθῶν ἀγνοίας ἐν
χάριτι. ὅτι ἰχθυῶν πέλοντας, ἀφωτο-
τέρως καὶ κῶ. πεπνυμένους ἀποστήσατε.
ἐν σωμῶν ὅλυμπος, καὶ τὸν μέγα ῥο-

Η νοεβμ.

δῶνα. καὶ τέρπον. καὶ σωσάμενοι αἱ
καὶ ἔρασαν. καὶ τὸν θεὸν κούαρην. ὅτι χει-
ροκέρυκας καὶ πάντων, τῷ δις ἐβῶν ἀνι-
λήπτορες·

Θαυμάτως διὰ λόγου, τὸν λόγον πανά-
μωμε. καὶ ἔτεκες, ὑπὲρ λόγον ἡρόδμος,
ὅτι αὐτὸν διόσε λόγους θεοπνύσεις. διαπαν-
τὸς μακαρίζοιμι·

Αλλος. **Θ**οῦσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκτὸς.
Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

Ποῖς ἐκ βροτῶν, πωτὶ βροτῶν μακάριε
ἀπαντὸς σῶμα. ἐστὶν ὡς ἀδάμας διδόν-
τας ἅτλη. τῷ καρτερίῳ, ἐν ἐκνύμῳ πί-
σει. καὶ κραυγᾷ ζων ὁρῶν ἐν ὁρῇ. ἔτεργ-
ν ἐκτὸς σου θεόν, ὅτι ἔστιν ἡμᾶς·

ἄφρονες οἱ ἑμφρονές, ἐβεβαίωσαν θείῳ
παμβασιλεῖ. μόνω περ στανέχην κτίσιν.
ἄπασαν, ταῖς θεϊκαῖς φωτῶσι μακαρὰ
Φαιδρύνοντι. θ.

ως ἄλλαν αὐτῶν, τῷ πρῶτῳ δέσπονα, δε
χθεῖσαν ὑψηλότερον. σὲ δοξάζουμι τὸν
ἡλιονήμιον, τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλῃς.
Ἐπὶ τὸ βαθύ, τῆς ἀγνωσίας σκοτὶς διώξεται.

Ἀλλὰ. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μακάριον.

ρυπσμῷ τῷ πανσέπῳ αἱμάτων σου. λύ
θρον ἐναγὲς ἐπεπαύθη τοῖς δαίμοσι, φρε
νοβλαβῶς φερόμεν. ἀθλοφόρε χειρὸς
ὑψωμένη. θ.

ιὼν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωματῶν σε. μαρ
τυρὸς ἀμυρῶντες παθῶν λυτρώμεθα.
καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ τῶν δέκ
ταις καὶ θείας πρεσβείας σου. θ.

υφαντὴν ἐκ τῆς ἀκρότης χεῖρες, ἐν τῇ ἀπεί
κῳ τῷ σώματι ἐνδύμα. ἀπολαβὴν
ἐγὼ μινωσας. δυσμερῶν πῶς ταῖς παύσας πανόλ
βιε. θ.

ευμπαθείας μεθείας ἀξίωσον, τὸν ἀσυμπα
θῆ καὶ κακία κρατούμενον. Ἐπὶ τὸν οὐρανὸν πρὸ
σκεῖμενον. παναγία παρθένε θεοῦ μφε.

Κεῖται. ἦχος, α. Χερὸς ἀγγελικῶς.

ιεῖδος τῆς σεπτικῆς, ἐκνεύσατε πίστιν. πολὺ
θεὸν σοφοί, τῷ εἰδὼν ἅπαντα. ἐκ μέ
γας πρὸς πάντας, τῇ σεπτικῇ διδασκαλίᾳ ὑμῶν.
ἄθεν ἄρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμάτων,
αἰωνίζουσαι, ἐν αὐτοῖς εὖ σεφάους, λα
βόντες ἀποστολὰς. θ.

Τῷ αὐτῷ μίμῃ. Μνήμη τοῦ ἀγίου μαρ
τυρὸς ὁρέσου.

Α. Ἐκκλησίαν ὁρέσα σὺν ἰπτασμάτων.

Νι. ἱκτικὰ βραβεῖα πολλὰ περὶ δόκα.

Α. γείω ἀμφιδέθη δέκατι ἰπτα ὁρέσης.

οὗτος ὁ ἄγιος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως τυαίων.
χώρας καπαδοκίας. Ὁ μολογῶν δὲ τὴν χῆν,
ἐκράτηεν πῶς μαξιμὴν ἡγεμόνας, ἔπῃ
τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. καὶ μὴ πει
θεῖς, ὕστατος εἰς ἄλλους, ἀλλὰ παρρησία.

τὸν χῆν. ὅτι ὁ μολογῶν, τὸ πῶς μὴ ῥά β
δων ἰχυρῶς. τοσούτον, ἔστε τοῖς ἔγκαι
τῷ πῶς ἄλλων αὐτῷ ἀποσταθῆναι καὶ
φαίνεσθαι ἔξωθεν. Καὶ μὴ τούτῳ, ἀπὸ χ
θῆς τὸν ἰατὸν τῷ εἰδὼν, τῷ δὲ ἐμφυ
σίσταντες εἰς τοῖς εἰδὼν, ἐφῆνεν τῷ πῶς ἄλλων
μα ὡς ἐκονορτός. Εἴτα παρὲς δὲ ὅτι τῇ φυ
λακῇ καὶ μὴ ἐπὶ ἡμέρας, παρὲς τῷ βῆ
ματι τῷ μαξιμῆς. Καὶ πάλιν ὁ μακάριος
θεὸς, ὕστατος καὶ μὴ πειθεῖς, ἡλοῖς μακροῖς
ἐπερπῆθη εὖ. ἀσφαγγάλης, καὶ περὶ δε
θεῖς ἀγέω ἰπτα μετὰ ἀλύσεων. ἐλαυνὸ
μῆνις εἰς πολλῇ. καὶ ἐκλυθεῖς μίλια εἰς
σι τέσσαρα, ἀπὸ τῆς πόλεως τυαίων, παρὲς
δωκε τὸ πῶς. θ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πρὸς ἡμῶν
θεοῦ ἐκτε, τῷ ἐν συμβόλοις. καὶ τῷ ὁσίων
πρὸς ἡμῶν νόμου ἑπισκόπου τῷ κατηχή
σματος τὸν ἀγίον πελαγίαν. καὶ τῷ ἀγίῳ
ἀποστολῶν ἐκ τῆς ἐκδομῆς οὐλομπα.
ῥωδιανὸς σωσιπάτης. ἐρῶς καὶ καρπῶν.

Π. ἐν τῷ δα μύσῳ τῷ λόγῳ ὑμῶν λόγος.

Α. ὁ γὰρ βροτῶν λύσαντας ἔξ ἀπορίας.

ὅτι εἰσὶν ἐκ τῆς ἐκδομῆς. Καὶ ὁ μῆνις οὐλομ
πῶς καὶ ῥωδιαν, ἀκολοῦθοντες τῷ ἀγίῳ
ἀποστολῶν πέτεται, ἀμφοτέρω ἐν ῥωμῇ ὑπό
λει, ὑπὲρ ῥωμῶν τοῖς κεφαλὰς ἀπετμή
θησαν. Ὁ δὲ σωσιπάτης, ἔπινος περὶ ῥω
μαῖας γράφων ὁ ἄγιος παῦλος ἐν ἑπιστο
λῇ μεμνηταί, ἑπισκόπος ἱκονίου ἡρόμε
νος, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη. καὶ πολλὰ ἐστὶν ἀ
ρεῖν, πολλὰ καὶ τὸν ἀποστολῶν μεμνημένον
αὐτῶν ταῖς ἐπιστολαῖς. Ὁ δὲ ἑραστός, αὐ
τῷ αὐτῷ μεμνηταί ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὁμα
κάριος παῦλος, οἰκονόμος τῶν ἐν ἱερουσαλὴμ
μοις ἐκκλησιῶν γενομένων. καὶ μετὰ ταῦτα
ἑπισκόπος παναγίας, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ καρπῶν, ἑπισκόπος, βυρρητῆς ἡρό
μῶς, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ δισεβεί
ας, καὶ πλείους τῶν ἑλλήνων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὴν ἐτελειώθη καὶ αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ.

ἡ αὐτὴ ἡμέρα, μετὰ τὴν ὅτι τῶν ἡμεῶν,
μαρτίνου ἑπισκοποῦ.

Βίου διατάξας, οὐ βραχὺς τις ὁ δρόμος.

Τὸν πρὸς πόλιν μαρτίνος ἐδράμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὴν ἁγίον μαρτίνον
μὴν ἑπισκοπῆς, ἔτι δύο μαθητὰς αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ ἅγιος πῆρ ἡμεῶν μίλος, ἐν μιᾷ πόλει
τῶν πρὸς τὰς τεχθεῖς καὶ βαπτισθεῖς, τοῖς ἱε-
ραρχίσμασι τῶν ἐκκλησιῶν Μελλόντος δὲ
αὐτοῦ στρατὸν ἔδωκεν ἐκείνῃ βασιλεῖ. εἰς
ἡλικίᾳ ἐλάσαντος, ὁπλίσια διεκώλυσε
τὸν νυκτερινὴν καὶ φοβερά. Καὶ ἔκτετε
ἐν παρθενίᾳ αὐτῷ ἡ ἀσκήσει ἐκκλησιῶν
τοῖν θῶ, ὑπὲρ τε αὐτοῦ, καὶ παντός τοῦ γέ-
νους αὐτοῦ. Καταλιπὼν τὴν πόλιν αὐτοῦ με-
ταὶ χρόνος πινὰς, γέγονε μοναχὸς ἡ οἰκή-
σας ἐν ᾧ τόπῳ ὁ πρεσβύτερος δανιὴλ, τοῖς
ὁπλίσιας ἐάρακεν, ἀξιοῦται τῆς ἐπισκο-
πῆς τῆς ἀγιοπατρῆς ἐκκλησίας, δια χειρὸς
ἡγουμένου ἐπισκοπῆς ὁμολογητῆς ἡ μαρ-
τυρος ἡγουμένου. ἔκ πολλὰ κοπιάσας ἐκείνῳ
ἅγιος, ἐλέγχων καὶ ἐργοῖς καὶ λόγοις, οὐδὲ
δουλοῦντας. Εἶτα τυπὸς ἡγουμένου, ὑπὸ αὐτῶν
καὶ διακόνων, ὡς ἐγνωτῆρας ἀδιορθώ-
τους, πρεσβυτέρους αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν
ἐπελθεῖν αὐτοῖς ἐκ τῶν ὁργῶν, ἀνεχώρη-
σεν. Ἡ δὲ τεμνυαία πρεσβυτέρους ἀμύμοντες
καιρῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως αὐτοῦ,
ἐξ ἀμαρτίας πινός, θυμῷ πειρασάντων
βασιλικῶν τῶν μὲν πόλιν ὁ βασιλεὺς στρα-
τῶντας ἀποστείλας μετὰ τετρακοσίων ἐλε-
φάντων, τελείως κατέστρεψε, οὐδὲ ταύ-
της οἰκήτορας, ἀπέκτενε ἐν μαχαίρᾳ. Ὁ δὲ
ἅγιος καταλαβὼν τὰ ἱεροσόλυμα, ἀπῆλ-
θε πρὸς ἀμμάνιον μαθητὴν τῶν ἁγίων κα-
τωνίου, ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ὑπὲρ
στρεψαὶ ἐν περσίδι. Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν
αὐτὸν, ἦλθε πρὸς μοναχὸν ἵνα ἀπηλαμον
οἰκοῦνται, καὶ ἰδὼν δράκοντα φοβερόν ἐ-
σίνοντα ἐν ᾧ ὡς ἀπηλαίῳ, τεύχοντα δύο
πτηνῶν ὄντα, λέγει πρὸς αὐτὸν. ἔφθασε
Νοεμβ.

δράκων ἐπὶ σὲ ἡρώε φάμα τῶν κυ. ἔως εἶπε,
τὴν τῶν πμικε στρ σφραγίδα δεξάμενος. ἔ-
φυσηθεῖς, διεξέρᾳ γῆ. Ἐξελθὼν δὲ ἐν τῇ πόλει
αὐτοῦ ἀκοδόμησεν ἐκκλησίαν εἰς συγνώμην
τῶν ἀπειθήσαντος λαῶν, καὶ πικρῶς θανάτω
τῶν ζῶν ἀπαλλαγῆς. καὶ χρόνον ἐκείσε
ἱκανὸν διαβιβάσας, εἰς τὴν κτιστὴν πόλιν
ἀφίκετο. ἐν ᾗ ἡ συνήθειον οὖρον ἐπὶ
σκοπῶν, ἐστὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐλέγχων τὸν
ἐπισκοπῶν, διὸν καὶ ἡ συνήθεια γέγονε. Τὸ δὲ
ἐξ ἀτελείῃς τὸν ἅγιον καὶ μυκτηρίζον-
τος, καὶ τῆς αὐτοῦ πρεσβυτέρους ἐπὶ πάν-
των ἐγκλωχισμῶν, ὁ ἅγιος, πρὸς αὐτὸν.
Ἐπειδὴ ἀδιορθώτως φησι μὲν, ἀλαζο-
νὴν γαυροῦν, τῶν τῶν κυ με ἀρχιερέων
ἐς ἐπιτηνῆς τῶν πνύμα τῶν ἁγίων, ἡ δὲ φθα-
σεν ἐπὶ σὲ ἡ ὁργὴ τῶν κυ, ἡμίξηρονσε, ἀποκα-
θιστῶσα ἐπὶ χρόνους πλείους, ἐφ' ᾧ διὰ σοῦ
ἔσθ' λοιπὰς σωφρονοῦντας, καὶ αὐτὰς
λόγῳ, σκηπὸς ἐξ οὐνοῦ κατελθὼν ἀπὸ
βροντῆς φεικῶς ὡς εἶδος ἀστραπῆς, ἡμί-
ξηρον αὐτὸν ἐργάσασθαι. καὶ ἐμείνει οὕτως
ἐπὶ χρόνους δώδεκα, ἡμίξηρος, καὶ μετὰ τῶν
ταύτων τὴν πόλιν ἐκένωσεν, πάλιν εἰς
ἐγέρου πόλιν ἀφίκετο. ὁ γοῦν ἀρχὸν τῆς
πόλεως χαλεπὴν μασιζομένην ὄσω, ἐπὶ
χρόνοις δύο, τὴν τῶν παρεσθῆμαθων,
μελύνσας ἐκείνῃ ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὸν
ἐκείνης μετὰ οὐνοῦ καὶ ἐπισκέψασθαι νο-
σῶντας δεινῶς. Καὶ ὡς κατήγετο τὴν ἀφί-
ξιν ὁδοῦ σαλῆς, ὁ ἅγιος πρὸς αὐτὸν ἀπελ-
θε φησὶ ἔτι ἐπὶ ἀποστείλας πρὸς αὐτὸν εἰ-
μεγάλη τῇ φωνῇ. καὶ δὲ ὁ ἐπισκοπὸς ὁ δὲ
λοῖ, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ ὃν ἐγὼ κηρύττω ὁ
αὐτῶν καὶ ἀτελής, ἀπαβαλὼν πᾶσαν
πρεσβυτέρους νόσον, καὶ πρεσβυτέρους με-
νος, τὴν ὁσφύσου, ἐλθε τῆς ποσίτου πρε-
πατῆρ ἡ ὁσφύσαι. Τὸ δὲ ἀπελθόντος, ἡ
εἰρηκότες αὐτὰς κατὰ τὸν τῶν ἁγίων λόγον. ὁ
ἀρχὸν αἰαρώδης ἡ ἐνδυναμωθείς, ὡς
μὴ δόπειν λείψανον τῶν δεινῶν νοσήματῶν

ὡς φέρον, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἄγιον οἱ
κειαίς βαδίζων ποσὶν. ἔτι τοῖς πλείοις αὐτὸν
πρὸς ῥίψας ἔχουσιν, ἀμφοτέραις χερσὶν
ἐπιβελόμενος, ἐκυλινδῶτο καὶ καταπαύ-
ζετο διχαλειῶν τῶν θῶ, τὰ ἔπος αὐτὸ δοξά-
σαντι. Τὸ πρὸς αὐτὸν δοξασθῆναι, πολλὰς
πρὸς τὴν εἰς χυὺ πῖνι ἐπεσπῶσατο. Ἐκείσε
καὶ δαίμονας ἀπῆλασεν ὁ ἄγιος, ὅκ ὀλί-
γας ἐγυνώκα κλινῆσθαι ἔσαν ἐπὶ χερσὶν
ἐνεία παρειμύλιω, τῆς χερσὶς κρατῆσαι ἀνί-
στην ὑγίη, καὶ ἀδίκως πῖνα καθ' ἑτέρω ὕφαι-
ρεμύμον, καὶ τὴν ἀδικίαν διόρεκ καὶ φρε-
νητικῶς διαβεβαιέμεμον, καὶ οὐ λόγους τῶ
ἀγίου παρ' ἐδὲν θέμεμον, διὰ πρὸς δι' ἡμῶν
τῶν μετ' ἡμῶν λέτρεθαι καθόλου τῶ σώματος χεῖν
παρεσπῶσεν, εἰς διόρεθαι τῶ πολλῶν.
ὡς κακῶς τῶ πῖνι, ὅκ ὀλίγον τῆς πόλεως
πρὸς ἐλθῆν τῶ ἀγίῳ, ἔτι εἰς χυὺ πῖνι αἰά
καλεῖσθαι ἔτετρα σημεία ἐν διαφρεσὶ τῶ
ποικῶ ὀλίγα ἐποίησεν. Ἀλλ' ὁ βασιλῆος
τῶ πῖνι ἀκῶσας, μετέπειτα τοὺς ἄγιον.
ἔπειτα τῶ πῖνι τοῖς δυοῖς μαθηταῖς, αὐ-
τῶ καὶ ὡς εἶδε τὴν εἰς χυὺ πῖνι αὐτῶ ἀκλινῆ
καὶ ἀσταλῶτον, πῖνι πολλὰ εἰς αὐτῶ πρὸ
τερονδ εἰνὰ εἰδεῖσθαι μεμῶς. αὐτῶ διὰ τῶ
τοῖς διον ξίφος ἀσπασθῆναι μεμῶς. βάλλει τῶ
σηθῶς τὸν ἄγιον. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἔ-
βασιλῆος τῶ ἰδίῳ ἀδελφῶ σπυαίμε-
νος, βάλλει καὶ αὐτὸς τὸν ἄγιον καὶ καρ-
δίας. Ὁ δὲ τῶ καὶ ἀθλητῆς ἐπὶ ἐμπνέων, ἐπει
δή σπυαίμενος τῶ φησὶν αἰαίτιον ὄντα με-
δοκτῆναι, αὐτῶ τῶ τῶ ὥρα ἐκ χειρὸς
ἀλλήλων τῶ αἵμα ὑμῶν ἐκχυθήσεται, ἔτι μετ' ἡ-
μῶν ἀτεκνὸς ἔσαι, καὶ ταῦτα εἰπὼν παρέ-
δωκε τὴν ψυχὴν τῶ κῶ. Καί τις μαθητῆς
αὐτῶ, εἰς δύο βανὲς ἀναγαγὼν ὁδυσθεῖς
βασιλῆος, τῶ λίθους σπυαίμενος. Τῶ δὲ
ἐξῆς ἐξελθὼν ὁδυσθεῖς καὶ ὁ αὐτῶ ἀδελφὸς
εἰς θήραν, ἐδὲν λαγιστῶ μεμῶς τὸ τῶ ἀγίου
πρὸς ἑρμα, ἔλαφον διμεγέθη καταφθά-
σαντες μονώπατοι, ἐξ ἑκατέρου μέρους αὐ-

τῆς διρεθείτες, ἀφῆκαν τοῖς λόγους κατ'
αὐτῆς. αὐτὸς ὡς ῥοίζων πῖνι κατ' αὐτῆς ἐλθού-
σαι, τοῖς καρδίαις αὐτῶ ἐμπνέων. ἔ-
τι τῶ τῶ ψυχῆς αὐτῶ βανίως ἀπορρή-
ξαντες, τῶ ζῶ ἀπῆλασθαι. Οἱ δὲ ἀ-
γνοῖ τῶ καὶ μάρτυρες ὑπὸ τῶ πῖνι κηδου-
θεῖτες, τῶ ἀτελῶ τῶν καὶ αἰθῶν ζῶσι
ζῶσι. — **Σπυαίμενος τῶ αὐτῶ.**

Μίλος ὁ ἐπισκοπος σπυαίμενος δύο,
τῶ πῖνι ἐλαβε τὸν θρόνον ἐν τῶ πόλῳ.
**Τῶ αὐτῶ τῶ ἀγίων μαρτυρῶν, καλ-
λιόπιον, ἰέρου, καὶ αἰετός.**
Ξίφη τῶ ἀκλινῶν ὡ καλλιόπιε κλινῶς,
Καλλὸς τῶ ἀκλινῶς δι' λόγον.
Υπῆρξεν ἡμῶν ἡ κεφαλῆς σου ἰέρου,
Θεῖου κεφαλῆς μαρτυρῶν, διὰ ξίφους.
Καὶ ζῶν ἐβλήθη μαρτυρῶν εἰς γῆν αἰετός.
Εἰς οὐμῶνς ζῶ καὶ μῦ ποταμοὶ πάλιν.
Ταῖς αὐτῶ ἀγίαις πρὸς βῆσας.

Φ. Ζ. Σπυαίμενος τῶ καμῶν.

Εἰερὸν, οἰκονόμον ἔρασε, τῶ ἐκκλησίας τῶ
χυὺ τῶ ἐκ κλινῶν, γράφων ἀνέκρητῆς, πῖνι
λος ὁ λῶτος οἶκος. μετ' ἡ πῖνι τῶ σπυαίμε-
μεμῶς, οἰκνῶν τῶ πῖνι τῶ ἔπειτα ἐκδοξῶς.
Υπομοῖνης, πρὸς σπυαίμενος ἔθλιψεν, καὶ δια-
γμῶν δοκιμασθῆς, καὶ τῶ σπυαίμενος τοῦ
χυὺ, ἐγκαλλῶ πῖνι μεμῶς, ἔρασε πῖνι οἶκος.
μεγαλοφῶνως ἐκρῶν γὰς, οἰκνῶν τῶ
πῖνι τῶ καὶ ἔπειτα ἐκδοξῶς. —

Ηόμου καμῶν, διὰ εἰς χερσὶν κούαρτε, κατα-
γγελῶς τῶ παλαμῶς, ἀνομίας πρὸς σπυ-
αίμενος, ὡ ἀλλοτε ὁ φρενας, καὶ πρὸς
ἀνακαίνησιν, ζῶν μετ' ἡμῶν κραυγὰς ζῶ-
τας. οἰκνῶν τῶ πῖνι. — **Σ.**

Τὸν τῶ πῖνι, λόγον σπυαίμενος, ἐμφανισθῆναι
ταῖς βροτοῖς ἐσωμάτωσας καὶ σαρκί κό-
ρη ἀπεκύντας. ἀνομῶν γῶ μεμῶς, διὰ τὸ σπυ-
αίμενος τῶ ἀνομῶν. οἰκνῶν τῶ πῖνι τῶ καὶ ὑ-
περῶν οἶκος. — **Εἰρμός ἄλλος.**

Εἰκνῶν χρυσῆς, ἐν πεδίοις ἐκρῶν λατῶ με-
τῶ, οἰκνῶν τῶ πῖνι τῶ κατεπαίμενος.
ἀθῶ τῶ τῶ

ἀθιωπαίτε πρὸς ἄγματος μέσον δὲ πυρρός·
ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἑψαλλον. δι-

Α λογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν ἱεμάτων κρομμῆς, ἀθείας τὴν πυρρὰς αὐτοῦ κα-
ποθέσας. ὁ μὲρος θαυμάτων ἀξιάγραφον,
ἐν ἑκτακτάς τοῖς παθεῖν. πάντοτε δρο-
σιζέας βρωῖντας, ἐπιπῶς ἀναμείλπονται, δι-

Θ λογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν.

αυμάτων βυθός. ἱεμάτων ποταμὸς κρήνη
προχέεται. πάντα τὴν ὑγείαν ἄφεςιν, τῷ λυ-
πηρῶν ἀναδέεικται. μάρτυς ἀθλοφόρος
ὁρέσας, ἡτορὸς τῷ λειψάνωσιν. ἡ δὲ πρὸς κυ-
νοῦντες, ὅσοι βῶς, σὲ μακαρίζομαι.

Π υθεῖς, τῷ παθῶν, τῷ τῷ σώματος σφέ-
διαβάσινων ζώων δεσμεῖσε ἀπατόμῳ,
καὶ ὁμοπαίως συρόμῳ. ὅθεν τῷ σαρκὸς
ἀπελύθης, καὶ θῶ καθαρότερον. καὶ τελεί-
τερον σαυτὸν μάρτυς σιωπῆσαι.

Φ ύσις, φύσιν εἰληφέν ἐκ τοῦ ἀγνῆ βρο-
ταίῳ. καὶ ταῖς ὡραῖς ὑπὲρ ὀνοῖαν, διὰ
πολλῷ ἀγαθότητα. σῶσαι βουληθεῖς
ἐν αἰθρῶν. ὅν αὐτοῖς κρομμῆς, κραυγὰ-
ζομαι. δι λογητὸς εἶ ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν.

Φ. η. Ἐνκαμίνω παιδες ἱηλ.

Θ ιαράγει πύργοι τῷ χυ, δειχθέντες ἐκ-
κλησίας. κατέσρεψαν δυνάσκειας, τείχη
ἀπαντας πύργους, ὡς λίθους δομήσαντες ἐπὶ
πέτρῳ. τῷ θεμελίῳ χυ τῷ ἐκκλησίας, ὅν
ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας ἐν αἰῶνας.

W ραμῶν μακαρολύμπα καθ' ἡμέραν
πέτρος, ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο, σὺ πρὸς
σπλωθεῖς. ἅμα τῷ ροδίῳ διὰ ξίφους νέ-
ρωνος πρὸς αἵμα δυνάμου βασιλείας. καὶ
ταῖς οὐδαῖς σιωπῆσαι χορείας.

Η ομοθέται ὡφθητε ὑμεῖς, τῷ πνύματος τὴν
νόμον, ἐγγράφοντας ἐκ δυνάμει, παμμα-
καρτοπιστῶν. διὰ τῷ πνύματος δυνάμει.
πάντα τὰ ἔργα, τὴν κτὶ ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
ψῶτε, εἰς πάντας ἐν αἰῶνας.

Σ ταιμνος παλαίφρουσα ἀγνῆ ἐτύπουσε
τὸ μάνα. χυ γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν
Νοεμβ.

ἐδάσασας σιμνῇ, ἐσαρκικὴ κινήσας ἐξ αἰ-
ροντα. πρὸς πικρίας ἀτόπων ἐγκλημά-
των. ἐν ὑπερψοῦντας, αὐτὴν εἰς ἐν
αἰῶνας.

Ελεμὸς ἄλλος.

Π ὄν ἐνκαμίνω τῷ πυρὸς, τῷ ἐβραίων τοῖς
παροῖ συγκαταβαίτω. καὶ τῷ φλόγα εἰς
δρόσον μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖται ἐξ
γαῖας κτ. καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας
ἐν αἰῶνας.

Χ πέρ τῷ πρὸς κρομμῆς ζώων τὴν αἰώνιον σο-
φίαν ἐπιποθήσας. τῷ θηροκτουσίας ὁρέσας καὶ
φθειρομῆς σαρκὸς. οὐδ' ὅλως, ἐφείσω πα-
νόλβει. ὅθεν τοῖς βασινοῦς, ὑπερμενίας
χρηναίως.

Ε ἐπὶ ἀρνίον τῷ χυ, ὡς πρὸς λύκος κνηρὸς κα-
ταπαράττων. αἰκισμοῖς ὁ δώκτης, θυμα
δεκτὴν ἱερὸν. ἐθεῖον, εἰργάσαστο σφάγιον,
ἄξιον τῷ ἀνὼ δεσποτικῇς τραπέζης.

Α ρματῷ λόγος γεγονώς. ἐποχήμενοι κυ-
τὸν ἔχεις παμμακάρι, ὅθεν δεθεῖς ἀλα-
γοῖς, ἐπαγωγῇ κνηρῷ. συζῶτε, βιαίῳ
ἐξέπνυται. καὶ πρὸς τὴν ἀγῆρω, ὑμῶν δὲ
ἐφθασας χαίρων.

Τ ερωταίρις σε φωνῶν, πρὸς κατὰ γαλῶν
θεῷ σεπτοῖ πρὸς φῆται. ἐσομῶν μερῶ. ἐξ
νοπρεπείτο κετῶ. τῷ πάντων, κρομμῶν δὲ
σποζόντος. ὅθεν σὲ ὑμνεῖται, εἰς πάντας
ἐν αἰῶνας.

Φ. θ. Τύπον τῷ ἡγῆς.

Τ ὄν δρόμον διδύσαις, ἵσον πρὸς τῷ διαπύ-
του λόγον πλητίσαντες. ἵσων δυνάμει ἀ-
ξιωθέντες τῷ πνύ. καὶ βραβείων τῷ ἵσων
ἐπύχετε. διπλόσοι κτ, φωταγωγοὶ τῷ
κρομμῶν ἡμῶν.

W ς πρὸς οὐνοὶ κατὰ σέροι, θεοσημείας πᾶσαν
γλῶσσαν ἐφώτισατε. σκότος τὸ βαδὶ τῷ ἀγ-
νωσίας διώξαντες, καὶ ἡμέρας ὑμῶν ἀναδεί-
ξαντες. ἐν παλαί δυνάμει, ταῖς με-
θοδείαις τῷ ἀλάστορος.

Σ τήφους δυσμῶν ὠλέσαστε, τῷ ἀπωλεία
παλαί πρὸς πεμψάμενοι. ἐθῆ καὶ ναὺς
δημον, θεῷ τε πρὸς ἡμῶν. σεσωσμένα
ζ. ι. ι. πληθύνει

πληθύνει οἰούμενοι διωάμεων αὐτῶν. καὶ
ιδυκλεῖς σοφοὶ δόποιοι:

Η εἴη πᾶσι τοῖς ὑπερκόσμιαι. ὁ ὀλυμπᾶς ὁ
μέγας καὶ ὁ πωσίωτος. τέρπος ὁμοῦ καὶ
ἡρόδιον καὶ κούαρτος. καὶ ὁ ἔρατος ὁ ἱερώ-
τατος. καὶ καὶ ὑπὲρ τῶ κόσμου, τὸν λυτῶ
τῶν καδικεθουσῶν:

Φ εἴη τῶ λαῷ σε κῆ, ἐπιδρομῆς βαρβάρων
ἡμᾶς λυτῶμενος. καὶ ἀμαρτιῶν καὶ πῆρα-
σμών καὶ κολάσεως. αἰώνις δόχαις τῆς τέ-
κνης σε. παρθένε παναγίας. καὶ τῆς ἐνδό-
ξου δόποιοι σου: **Εἰσμός. ἄλλος.**

Π ὦν ἐκθεῖς θεὸν λόγον, τὸν ἀερίτη σοφία, ἀ-
κότα καὶ νεγῆσαι ἐν ἀδάμ. βεῶς φθο-
ρᾶς πεπλωκότα δεινῶς. ἔξ ἁγίας παρθέ-
νης ἀφράτως σωματούμενον θῦ. οἵπιοι
ὁμοφρόνως, ἐνύμνοις μεγαλυνόμεν:

Η ενικηκῶς σὺ τυράννης. μετὰ πλείους βα-
σάνης. μετῆλθες πρὸς θῦ πειραχρῶς.
νίκης βεβαῖα δειξάμενος, ὡς ὁ πλίτης
γενναῖος. ὡς μέγας αἰετῶς ὡς ἐκλεκτός.
τῶ χυτράπτης, ὁρῶσα παμμακάριε.
ἐν οὐνοῖς συγχορδεις, τοῖς ἀγγέλοις παμ-
μάκαρ. καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονι-
κῶς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος πᾶς ὁ παντοκρά-
τορ. ὅς ὁ ὁμοῦτος πεί καὶ τὸ ἅγιον πᾶς,
τελῆς ἡ παντοδύναμος:

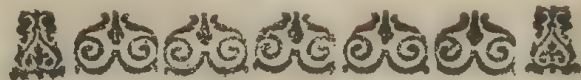
Ε υναγελάζων χορείας, δόποιοι μαρτύ-
ρων, ὅσιον πρὸς τῆς ἱεραρχῶν. μαρτυ-
ρῶν τοῖς δεινῶν. τοῖς τιμῶσι ποταῖ.
δοθῆναι ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν. καὶ παντοί-
ων κινδύνων. ὁρῶσα δόπολυτῶσιν:

Ω εἰς τῶ κύ μητέρα, χερουβιμ ὑπερτέρη,
παναχρῶς παρθένε δύσωπῶ. τῆς τα-
λαπῶρος καρδίας μου. ταῖς ἐπὶ δυνάμει-
σιν. φεράπυστον καὶ ῥύσαι με πρὸς ἐν ἡ-
μέρα τῆς δίκης, τὸν καταδίκης ἁγίον:

Εξαποσελασθῶν. γυμνασῶς ἀκροποδῆτε.
ὀδῶν καὶ σωσίπατος, καὶ ὀλυμπᾶς, καὶ
τέρπος. καὶ ἔρατος σὺν καίρῳ. καὶ παρ-
ημῶν καταχρῶς. λαμπρῶς ἀνυψημεί-

δωσαν, ὡς τῶ χυ δόποιοι. καὶ μαθη-
ταὶ πρὸς βδυνῶντες. ὑπὲρ ἡμῶν τῆς τελεί-
ων, τῶ ἱεραὶ αὐτῆς μνημῶν:

Η αἰρία καθάρωται, χερουβιμ θυμιατῆ-
ριον. τῆς ἀχωρήτου τελείας, δοχεῖον γε-
γυμμένη. ἐν ᾗ πᾶς ἡδύοκησεν, ὁ δὲ ὁρῶς ἐσ-
κλιώσσε. καὶ πᾶς τὸ πανάγιον, ἡθροισά-
σαι σοὶ κόρη, ἀνεδείξεθκον. **Η λειπῆ**
Α κολλυθία τοῦ ὁρῶν, καὶ δόπολυς.

Τ ὧ αὐτῶ μῦσι, ἰα. τῆς ἁγίων μαρτυρῶν,
μῦσῶν, βίκτηρος, καὶ βικεντίας. καὶ τῶ ὅσιον
πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, φερόμενος τοῦ
σεβίτης. Εἰς τὸ κῆ ἐκείρεξῶ, ἱσάμεν,
εἰ καὶ ψάλλομεν τῆς πρὸς ὁμοῖα. ἡχος,
πῆς. **Ὡς τῶ πρὸς ὁρῶνταίματος.**

Η ἄθος μῦσῶν ἐκμιμούμενος, τῶ ἀπαθῆς σε
αὐτῶν, ὡς ἀρίστον παρέδωκας, πρὸς σφα-
γῆν ἐκούσιον, ἀθλοφόρε παιδύφημι. θυ-
μὸν ἀρχόντων ἐκ ἐδελιάσας. σαρκοῦς αἰ-
κίτεκς ἐκατενάρκησας. ὡς τῶ ἀγώνων σου,
καρτερεῖς ἐν ἀσέως, δῶν πρὸς γλῶσσαις
καταβεβληκας, ἐν ὑπερήφανον.
ἀσῆς καταξαινούμενος, καὶ ἡθροῦς ὡς
πρὸς, ὁ δὲ πρὸς τῶν ἐκμιμούμενος. καὶ σιδήρῳ πᾶν
τοῦτον, τοῖς πλῶρας δαπανώμενος. ὅτι
ἐξηρήσω χυ τὸ ὄνομα. πρὸς τῶν ἐχθρῶν
ψυχῆς τοῖς ὁμμασι. ὡς πᾶς ὁνότατος, ἀτε-
νίζων ἅγιος. τῆς σαρκοῦς. ἐφῆρες ἡθρο-
να, μῦσῶν μακάριε:

Η ἀετὺς μῦσῶν παναοίδιμε, σὺ τῶ τοῦ κόσ-
μου ἀχλὺ, καὶ στρατεῖα ἡθροῦς, καὶ ἐν
δῶλων σκότῳ. ἀσεβῶν τε σιμῶν ἐλα,
τῆς ἀγαπῆς χριστοῦ κατέλιπες στρατοῦ
συναρμυμένους, τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς. ὁ-
θεν καὶ ἀντήτης, παναληθῶς. μαρτυρεῖς
δεδείξαι, ὑπὲρ αὐτῆς ἐναθλῶν:

Ε τερεῖς. **Τ** οῦ ὅσιον. **Ὁ** μοῖα.
Η ἐρ ἀληθῶς φερόνυμε, τοῖς ὑπὲρ νοῦ δα-
ρεῖς, ἐξανόθεν δειξάμενος, ἀσεβῶς με-
τέδωκας,

τῶν δικαστῶν, τοῖς ποταμοῖς θεοδωρεῖ. καὶ πλεονάσας μακάριον τὸ πάλαντον. διλογημένης φωνῆς ἀκήκοας. εὐδον χυμῶν, τένυμφωνος εὐθανίῳ, ὡς ἐπολεῖς. θρονῶν τὴν πάλαντον, ἀξιοθαύμαστον.

Η ἔρπυσιν θεοδωρεῖ, σύμωναζόντων πληθύν, τῶν χυμῶν ποταμῶν, σεῖας αἵματος, γέγονας χειρομῖμος. διδασκαλίας αἵλαϊζόμενος, ἐπερσασίας ψυχῶν κοσμήμενος. σόμαδ ἐκνύλμος, τὴν κύπανοσφον, πρὸς φηλῶς. ὧν παρὰ μῦθος ἡμῶν μνημόνους. **Χ** αἰετὶ δαψιλῆς τῆς πνύς, ἱερομύστα σαφῶς, ἔξελχυσθαι τοῖς χείλεσι, καὶ πηγυλῶν ἀνέβλυσε, διδάγματι θεοδωρεῖ. τῆς δὲ σεβείας δαΐσας παρὰ μάχον, τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον. εὐλὸν ἐδραίμα, ὁρθοδόξου πίστεως μοι ἀδικού, βίου ἀκριβεστάτον. κατόνα πάνσοφον.

Η Δόξα, ἡχος, πβ. Βυζαντίου. αἰλὴν ἡμῶν ἡ ἐπίστος μνήμη, τῇ τῶν κόσμου φωστέρων αἰτέιλε, μὲν ἄτε καὶ βίκτηρος καὶ βικεντῆς, τῇ πῶν τοῖς καρδιασφωπίζουσα, πῶς ὑπὲρ χυμῶν διασφῶν αὐτῶν ἀγώνισμασι. διὸ τὸν εἰδὸξῆ καὶ πῶς σεφανώσαντα αὐτοῦ, χυμῶν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐνύμνοις πμήσωμεν. **Καὶ νῦν, θ.**

Η Τελήμερος ἀνέστης χε. εἰλὸν χαρισμάτων ἀγνῆ. παρθεύεμόνη μῆρ θῆ, ἡξιώθης, ὅπως ἐτεκες σαρκί, τὸν εἶνα τῆς τελευτῆς. χυμῶν τὸν ζωοδότῃ. τὴν σεῖαν τῇ ψυχῶν ἡμῶν. **εἰς θ. Ομοιον.** αὐτὸν τὸν αἰομῶτατον, ἀδίκως καθηλουῦντα σε, Ἰηξυλου, ἡ παρθεύεας καὶ ἀγνῆ. καὶ μήτηρ σε ὁρῶσα. ὡς συμειὼν πρὸς φη, τὰ ἀπλάγχνα σε εἰς διέτρεστον.

Εἰς τὴν θ, πβ, τῆς σπηχου. εἰδὲ βουλεῖ, ἔπειτα παρὰ πῶς ποταμοῖα. ἡχος, δ.

Ὡς χυμῶν ἐν μαρτυρίῃ.

Η οἱς τελεβόλοις κρυπόμενος, τοῖς βανδύρεσι τυπόμενος. τῇ πυλὶ τὸ σῶμα σου δαπανώμενος. ὅς ἐξηγήσω τὸ ὄνομα χριστοῦ **Νοεμβ.**

τῶν σεῖων. ἐχὶ ἡπύθης λογισμῶ. ἐξοαιόεις ἐπέδυσας. ἀλλὰ γέγονας ἐβελήδυντον θυμῶν καὶ θυμῶν, καθαρά τε καὶ γελία, μαρτυρῶν τῇ διασπότη σου.

Θαύμαστος ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ο φθαλμῶν ἐκκνύλμος, καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος. καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογίζόμενος. καὶ ἀπὸ λυγρῶν δικαίων, τὸν ἐβελήδυντον. ἐπὶ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρέμενος ἐχαρές. βίκτηρ εἰδὸξῆ, ἀθλητὰς τῶν σεῖων. ἀνικήτας, τῶν ἐχθρῶν τοῖς παρὰ τῶν σεῖων, τῇ συνεργίᾳ τῶν πνύς. **Η.**

Τοῖς ἀγίοις τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ε σεφανώσε καὶ τῇ χαρίτων σεφανώσε. σεφανῶν πολὺ ἀπὸ λυγρῶν, γὰρ. σαρκεῖν βασινοῖς ἐκδεδωκας ψυχῆς χυμῶν. παρὰ δὲ εἰσὶν διδύν, ἐμελεῖς τοῖς φοιτηταῖς. καὶ ἐπέτασας, παρὰ θῆ ὡς εἰς εἰς. τὸν σαρκεῖν, ἐν χερσὶ κατὰ λιπῶσα, τῇ θῆρα τῇ ἀξιάγασε. **Δόξα, ἡχος, πβ.**

Ο σαρκεῖς, εἰς πᾶσιν πληγῶν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος τῇ κατὰ ρωμαίων. διὸ ἐν τοῖς οὐνοῖς ὄρεας μὲν τῇ καμάρων σε. τῇ δαμῶνων ὄλεσας τοῖς φάλαγγας. τῇ ἀγέλων ἐφθασας τὰ τὰ γμα. ὧν τὴν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωτας. παρρησίᾳ δὲ χυμῶν τῇ μνήμῃ σε, ἐξελύλῳ αἰτέσαι ταῖς ψυχῆς ἡμῶν. **Καὶ νῦν, θ. Τελήμερος ἀνέστης χε.**

Η ὁ ὁμματῆς καρδίας μου, ἐκτείνω παρὰ σε διασπῶνα. μὴ παρὶθης, τὴν μικρὸν μου σεναγμὸν. ἐν ὧρα ὁ δὲ κρήνη, ὅσος ὑὸς τῆς σαρκεῖς, χυμῶν μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

εἰς θ. Ομοιον.

Ο εἰσὶν σε σεμένον. χε ἡ σε κνήσας, ἀνέβωα. πῶς ἐξήλθεν, ὁ ὁρῶ μυστήριον υἱέμου. πῶς Ἰηξυλου θνήσκεις, σαρκεῖ κρεμάμενος ζωῆς χορηγῆ. **πβ. τῇ σπη.**

Ο οἱ μαρτυρῶν σε καὶ τῶν σε. ἡχος, πβ. εἰς θοδόξιας ὁδηγῆ, δὲ σε βείας διδάσκαλε, ἐσεμνότητος. τῆς οἰκονομίας ὁ φωστῆς τῇ μοναζόντων, θεοπνευστον ἐγκαλλωπύμα.

ζ ι ι ι ι θεοδωρε

θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαίαις σου πάλ-
τας ἐφώπισας. λύρα τὸ πνεῦμα, πρὸς βόυ
χῶ τῷ θῷ, σωθῆναι τοὺς ψυχασήμων.
Εἰς τὸν ὄρθρον, μετα τὴν σιωπὴν ᾠδὴ κα-
νὼν, τῆς ὁκτωήτης αἰς, καὶ τῆς αἰνῆος αἰς. καὶ
τῆς οἰκίας αἰς. ὁ κοινὸν τῶν αἰνῶν. ἔη ἀκροῦ. **Φ.**
Τιμῶσε μάρτυς μὲν. πίστεως λόγος.

Θεοφάνους. Φ. α. ἡχος δ.

Ληοῖξω τὸ σῶμα μου.

Τιμῶν πτῶ μνήμην σου, καὶ ὁδὸν ἡγνῆσαι
ἀγῶνας σου μὲν παναοίδιμε, αἰγλην ἔξ
ὑψους μοι. φωτοδόπδα, πεφθῆναι αἰκδυσι
πει. τὸ νέφος διακαυσὶν τῆς ἀγνωσίας μου.

Τδεῖν ἐφίεμνος, ἀθανάσιον τὴν μέλλουσαν.
θῶν πτωρῆμνος, μάρτυς ἡγάπησας.
τῆς τὸν θάνατον, θανάτω καθελόντος. τὸ πᾶ
θος μὲν μάρτυς μὲν μακάριε.

Μὴ φέρον αἰοίδιμε, θεὸν ὁραῖν ὑβριζόμενον.
ἐμὰ κριμαὶς ὄρεσιν ἐνδιατώμενος. ἔως
ἀθλητῶν, σάμναι ἔως ἀγῶνας. γυμνα-
ζων ἐς λῶντας γνώμης σερρότητι. **Φ.**

Ως ἐμψυχος τε ἀπείρα, ἄρτον χωρεῖς τῆς
ζωῆς ἡμῶν. ὡς βασις βασιλεύσας, οὐ κα-
τεφλέχθης τὸ πνεῦμα. καὶ ὡς ἄμπελος, ἀ-
ποπτος βλαστῆς. τὸν βότρυον πανά-
μωμε τὸν ἀγεώγητον.

Εἴτερος κοινὸν τῶν οἰκίας. Οὐ ἡ ἀκροῦ.

Τὸν κλεινὸν θεόδωρον ἐν ἁσμάσι τοῖς δε
γεραίρω. **Θεοφάνους. Φ. α. ἡχος δ.**

Αἰματιλάττω φθαρὰν.

Ταῖς φωτὸβολοῖς ἀσραπαῖς τῷ πνεύματι, κα-
ταλαμπόμενος. ὁλοκαυτῆς εὐλῆς, πῆρ
ἐχρημάτισας, καὶ θοδηγῶν θεωπέσι.
πρὸς τὴν γλῶσσαν θεοφρονίας, ἐπαγγελίας, ὁδὸν
ἀπὸ δόντος. μύσα τῶν ἀρρήτων θεόδωρε.

Ολοχερῶς ταῖς αἰνιδοῖς νύσεις, πρὸς τὴν
θῶν ἐκδημῶν. πρὸς τελὸς τῆς ὥφθης. ζω-
φόρον κέκρωσιν, ἐν δεινῶν ὁσὶ κζωλὴν
τῷ ἀγῶνι, νύκ ἐπαξίως ἀπειλήφας. πᾶ
τερ θεοφόρε θεόδωρε.

Ηερμηνεύς τῶν παθῶν σκιρτήματα, τοῖς

τῶν τυράννων ὄρεμας. νεδυνκὸς μακάριος, πα-
σας ἐξεφαύλισας, αἰδρεῖσθαι εἰδὲς ἀμε-
νος. τῆς χειρὸς τῷ εἰκόνι, ἡμῶν διδασκῶν
θεόδωρε. καὶ τῶν τῶν ἀγῶνι μορφώματα.
ἐκαθαρίστη διδασκῶν πάντοτε, ταῖς θεο-
πιδύσαι γραφαῖς. πρὸς τοῖς τοῦτον,
ἀρετῶν σιωπῆσας. καὶ δις βείας δόγ-
ματα, θεωρεῖται πλουτίσας. ἔβίς μακάρι
λαμπρότητι, λάμψας ἀμφοτέρωθεν
ὁσι. **Φ.**

Πόνοι δὲ σωματώδεις. τέρας τὸν πρὶν
ἀσώματον. θεοδωρεῖς κόσμῳ σιωπῶν
σερφόμην, ὡς ἔρ φινὸς πανάμωμε. θεο-
τρεπῶν, διότι πάντες γεραίρωμεν, τῆς
μετα θεὸν πρὸς αἰδοῖς ἡμῶν.

Φ. γ. Οἱ ἡμέτεροι.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ διὰ μέν καὶ πλούτω
καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοφίᾳ τῷ πνεύματι, ἐν ὑ-
ποστατικῇ σοφίᾳ. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀγῶν πλὴν
σου φιλανδράπει. **Φ.**

Εσοβημῶν, τῆς παιδοφρονίας λόγος ὁ πᾶς
εἰς ἡμῶν. σὲ ματῆς ἀφαιδῶς, ὡμοῖς βενθ-
ρῆς οἰόμενος, τοῖς κατακάμπτειν, μὴ
ἡμακαρεῖ.

Εκατενίζω, νοεργῶ φθαλμοῖς πρὸς τὸν κνῶν.
τῆς σαρκὸς τοῦ δυσάχθῃ, βασάνων βαρὴ
ὑπέφερες. γνώμης ἡγνῆσας, μὲν
θαυμάσι.

Μὴ δειλιάσας, τῷ βασάνων τὸ λίδον ἐπι-
πονοῖ. πνέων ζήλου θεϊκοῦ, πρὸς ὁδὸν ἀ-
γῶνας ἐχάρησας. κράζων μὴ ζητῶντος,
ἡλθες αυτοκλήτως. **Φ.**

Πρὸς πύλων με, ὅς ἐστιν ὁ σαρκοῦς αἰνῆας
χρῆτο. ἔνθα βρώσει ποιητῆ, θάμα πωδῶν-
ται πανάμωμε. θάνατον ἐκόντων καταδε-
ξάμενος. **Εἰρμός ἄλλος.**

Οσεριώσας κατ' ἀρχαῖς, ὁδὸν οὐκ ἐν σιωπῇ
σε. καὶ τῷ γλῶσσαν ὡς ἀπὸ τῶν ἐδράσας. ἐν
τῇ πέτρα με χεῖ, τῶν ἐντολῶν σερῶν.
ὅτι οὐκ ἐστὶ πλῆθος, ἀγῶνι μόνε φιλανέ.

Ηερμηνεύς τῶν παθῶν σκιρτήματα, τοῖς
τρυφῶν.

ιδουχία. τῷ πληγῶν τοῖς ἀλγυῖν ὄνας υπέ-
σης, μασιζομῆμος δ' ἐνὶ σὺν καθεστῶ
γνώμῆμος. ὡς κοινῶν δ' ἐπ' αὐτοῦ, καὶ βα-
σιλείας γένηται: ~

Θεοφορέμῆμος, σαφῶς, καὶ ζήλω πεπυροθυ-
μῆμος. τοῖς βεβήλους διδάχας τῷ ἀφρό-
νων, διαλέλυκας ταῖς σαῖς, διδάσκαλίας
πάντοφ' ἐπὶ τῷ χαρῇ, θεόδωρε
κατεπλούτησας: ~

Ενθεωρίας πσακτικός, ἐν πρᾶξι θεολό-
γος. ἐρημιάσας θεόδωρε πέρ. ὁ σκηπὶς
διδάκτικός. ἱερομάρτυς, σὺ δ' ὁξος. ὁρδο-
ξίας σύλως. τὸ ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Οσωναίδος, πρὶ, ἐπὶ τῷ λόγῳ. αἰαπλά-
σαι βυλῆθεις τὴν ἡμναρχίαν καθυπόστα-
σιν αὐτὸν. ἐκσὺ ἀγνησιμῆλα βεν. ἀγνη-
τέραν πάντων, σὲ θεομῆτορ θεράμῃ.

Κοντακίον τοῦ ὁσίου. ἤχος β.

Τὰ ἀναζήτῃ.

Τὸν ἀσκηπικὸν καὶ ἰσάγγελον βίαντον. τοῖς
ἀθλητικοῖς ἐφ' αἰδρωμας παλαιόμασι. ἢ
ἀγγέλους σύσκητος, θεομάκαρ γέγονας θεο-
δωρε. σὺ αὐτοῖς χρεῖσθαι τῷ θεῷ, πρὸς βού-
λων ἀπαύτως, ὡς ἐρ πάντων ἡμῶν: ~

Ἐτίθετο κοντακίον τοῦ ὁσίου. ἤχος β.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῇ.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστῆς ὁ πλουγέστατος. ἢ
μοναζόντων ὁδηγός ὁ ἐν θεῷ τὰς. σεφα-
νισθῶν με τοῖς αἰθέσιν τῷ ἀσμάτων. ἢ θεο-
φθογγος καθαρά τοῦ πῶρα κλήτου. ὁ θεο-
δωρος ὁ πύργος τῆς δισεβείας, καὶ ἀκκέτω.
χαίροις πατρὶς θεόδωρε: ~ **Οὐκ.**

Ανθρωπος οὐρανόςφρων, ἐκ θεοῦ ἐδωρηθῆς
ἡμῖν τοῖς γενεαῖς θεοφόρε. ταῖς εἰσηγήσε-
σαι ταῖς σαῖς, ἔρανόφρονες οἱ θνητοὶ δεικνύ-
μεθα. δίοσι κραυγάζομεν τὰ τέκνα σου
πᾶς τοιαῦτα.

Χαίρε δι' οὐ τρεῖς ἀποδοκιμῆται,

Χαίρε δι' οὐ θεὸς ἀνυμνῆται.

Χαίρε μοναζόντων κλυῶν ὁ δ' αὖ δύτατος,

Χαίρε θυμομουῖται ἐλέγχων σεξόποτα.

αἰρε ὕψος καὶ περὶ σέως, οὐσιμὰ βα-
τον ποταμῶν,

αἰρε βάθος διακρίσεως, ὁ δὲ οὐκ ἀρεται
πολλοῖς.

Χαίρε ὅτι ἐχθρὸν τῷ θεῷ θεός, δύτης,

Χαίρε ὅτι πρὸς αἵματι τῷ θεῷ σεσωσμένος.

Χαίρε θεοῦ μαρτυρῶν ἐμὸ σκῆμα,

Χαίρε σε πῶν ὁσίων σιωμῆται.

Χαίρε δι' οὐ δὲ σε βεῖς καὶ ἀρεταῖται.

Χαίρε δι' οὐ οἱ πᾶσι βαβαυῖται,

Χαίροις πατέρες θεόδωρε: ~

καὶ ἤχος, πρ. Τὸ σέφισα καὶ λόγον.

Ητὸ πρὶν ἀγνώσιος σκότει δ' ἐνὶ. κρατουμένη
ἐν θεοφρονι μάρτυς μένω. αἰγυπῶ. αἰεταί
δε, σὲ φωστῆρα παγκόσμιον. αἰετῶν
τα, σιωπῶντες ἐλαύνονται. ταῖς βολίσι με-
καρ, τῷ θεῷ ἀγώνιστοι, ὅθεν τῷ φεοφί-
ρον, καὶ σὲ πᾶσι τῇ μέρῳ, φανερῶς ἐορ-
ζόντες, ἐκτενῶς σὲ κραυγάζομεν. ἀθλη-
τῷ ἐγκαλλώπισμα. πρὸς βούλῃ τῷ θεῷ,
τῷ πᾶσι μᾶτων ἀφρονι δ' ἀρεταῖται: ~

Τὸ ὁσίου, ἤχος γ. Θῆας πῆρας.

Θεῖα δόγματα καὶ πλεπῆσις. πιστὴ ἐστὶ
σας ὁρδοξίας. ἀποδοκιμῶντας ὡς ἐρ-
ταύτης θεόδωρε. ἐν ἐξουρίας ἀθλήσας ἐ-
μάστιξεν ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κα-
κωσιν, πέρ ὅσοι. χὺ τὸν θεὸν ἐκέλευε, δωρη-
σάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος: ~

Θεῖα γέγονας σκῆμα τοῦ λόγου, μόνῃ πάσι
γενεῇ παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλου
ὑπερέχουσα, τὴν ὑπερ πάντας ἐμὲ χαρῇ
γυρόμενον. ρεσπώμενον σαρκὸς πλημμε-
λήμασιν. ἀποκαθάρσιν πρὸς βεβαίως. σὲ
τοῖς ἐνθεοῖς ἡμῶν, παρέχουσα σὲ μὴ τὸ
μέγα ἔλεος: ~ **εὐδ.** **Ομοίως.**

Η αἰμῆτος ἀμῖν τοῦ λόγου. ἢ ἀκίρατος. πορ-
θνομῆτορ. ἐν σωρῇ θεοσιμῆται κερμα-
μῆτον. τὴν ἐξ αὐτῆς ἀνωδάνως βλαστήσαν-
τα, μητρὸς πρὸς ἡμῶν δ' ἐστὶν ἐκκραυγῇ-
ζεν. οἱμοί τέκνοντες, πᾶς παρχει. θεοῦ ἐν-
σπᾶσαι, πατῶν τῶν ἀμῖν τῶν αὐτῶν: ~

φ. δ.

Φ.δ. Ο κατήμιμος εὐδὲξ
Παιτισμῶν τῶν αἱμάτων, κατεσβέθη-
σαν ἀνδρακες. τῆς πολυθείας. φάλαγγ
τῶν δαίμονων βεβύβισαι. ἡ τοῦ χυῖ ἐκκλη-
σία, κατηδύθη δὲ. ἀθλοφόρε παμμα-
καρμῆνα ἀξιάγασε·

Πῆ ἐν ξύλῳ ἀνδρῆσι, εἰκονίζεις τὸ πάθη-
μα τοῦ σαυρῶ τὸν ὄφιν, μαρτυρῶν τὴν πικρὸν
θάνατον σου. σὺ δὲ ἐξέσμενος ὑπομένης,
παραξινούται σοι. ἀπολαύσεις τοῖς ἐν οὐ-
ρανοῖς ἡμῶν οὐρανοῖς·

Υπεφύσιν ἐλγυδόνων, ἀθλητὰ πείσαν
ἐλαβες. ὁ γὰρ θεὸς ἔρεως, σοῦ κατακρατί-
σας τῆς φύσεως. λήθην μὲν εὐκ ἐποίησας,
ἐρεθίζων σε. ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμὸν
ἀγαλλόμενον·

Εαρκωθέντα ἀπορρήτως, τὴν θν' ἀπεκύνσας.
ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, οἶκον ἐαυτῷ δομησά-
σαι μῆνον. τὴν ἐνδύη ταῖς οὐσίαις, καὶ θελή-
σεις. γνωρίζομενον θεοπρεπῶς ἀπεργά-
σαι· **Α.Μ.Θ.** Σύμου ἰχὺς κε.

Αῶρον θεῶν, δ' ἐδυστακόσμῳ φερονόμενον. τὰς
πλευσίαις, χερσὶ λαμπόμηνον, ὡς τὴν πη-
γὴν, ἔχων ἀληθῶς, τῶν ἀπαυγασμά-
των, τῶν τῆδε μάκαρ θεόδωρε. ἐν τούτῳ
διδασκάλων, ἀσκητῶν καὶ μαρτύρων. συγ-
χορθεύειν τῆς δῆμοις ἡξίσσαι·

Ωτῆς ξερῆς, καὶ καρτερῆς σου ἐν σάσεως. ἡ
τυραννὴν, θράσος κατεπάτησας, διῆς στα-
φῶς, σὺ τὴν ὑπερνοῦ. τῆς ἀγαθῆς ἀρχίας
ἐχάτην μακαριότητα. κατέλαβες θεό-
φρον, ἀσωμάτως συμψάλλων. τῇ δυνά-
μει σου δόξα φιλάνθρωπε·

Πῆμα θεοῦ, σοὶ ἐκοιμήσαν φανώτατα. τῶν
δογματῶν, πάνσοφε θεόδωρε σὺ ποτα-
μούς, βρύει δαψιλῶς. οἷς νῦν ἐν τευ φων-
τες, οἱ φοιτηταί σου θεόπιδυσε. βοῶμεν δι-
χαλῆως, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. τῇ δυνά-
μει σου δόξα φιλάνθρωπε·

Ολον ἐν σοὶ, θυμακαμίζει τὸν ἄνθρωπον. ὅλως ὁ-
λω, πάντα γὰρ ἐν σοὶ μῆνος, ὁ πατερικὸς κόλ-

πος, μὴ λιπών. ἐπὶ τὴν σὴν γαστέρα, ῥαῖσσαι
καταδεξάμενος. ὁπλῆτι ἀσπλάγχνης
ἐκουσίῳ πῶχθους. καὶ πλεπίας τὸν κό-
σμον θεότητι·

Ασέβεις ἐκ ὧν οὐκ οὐκ, τὴν δόξαν σου χε. ἀλλ'
ἡμεῖς σὲ μονογῆρες, πατρικῆς ἀπαύγα-
σμα, δόξης θεότητος. καὶ πρὸς σὲ ἐρεθίζον-
τες, δυνάμει σου φιλάνθρωπε·

Μδρυεῖς ἡσυχίας φαιδραῖς μαρμαρυ-
γαῖς, ἀμαυρώσας τὴν σοφείαν, ἀθείαν πάν-
σοφε, κατεφώπσας. τῶν πιστῶν πληρώ-
ματα, ἀθλητὰ μὲν ἀπαιτῶν·

Ηφανίσθη ἀπασα, ὁππῶς ἐχθρὸς. τῇ σε-
ράσῃ τοιμοῖ. αὐλιμὸς οὐ μάστιγες, οὐδὲ
καταφλέξεις. οὐτε βόλων κακῶς, σοῦ τὸ
πρὸ θυμὸν ἡμαυρώσει·

Ηεουργεῖ φθαρείπαμε, πικτόμηνος ἐκ σου,
ὑπὲρ φύσιν ὁλυτῶν. παλαμῶς κατε-
ραςμε, ἐκλυτῶσαι μῆνος. θεομήτορ ἀ-
χρῶν, ὃν ἰκέτω σωθῆναι ἡμᾶς·

Α.Λ.Θ. Γὰρ τῆς ἀπώσω.

Ηοῦ ψυχῶν καὶ σώμα, λόγῳ καθεσ-
μῆνος, ναὸς παντοῦ. τοῦ θεοῦ τῶν ὁλων,
ἐρημασίας πρὸς θεόδωρε. ἀσπλάγχ-
μα, ὅλον σου τὸν χριστὸν πρὸς φέρων. ἱε-
ραὶς καὶ θυσιᾶς ἡμῶν·

Ελαμπόμηνος μάκαρ αὐγλή, τῇ τοῦ πνε-
μασιν ἀπὸ ἡσυχίας. θεολόγῳ γλώσσῃ. τῆς
τρίσδος τὸ φέγγος τὸ ἀχραντίνον, τῆς σα-
κώσεως, τῆς ὑπερνοῦ τοῦ θεοῦ λόγῳ. τὸ
δυσπρόβητον πάτερ μυθήσει·

Ηοιρῶς σὺν ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος,
χρὶ δύσωπτον. τῶν παθῶν ῥυθίλῃ, ἐκ
δυνάμει σου σὲ μακαρίζοντας. καὶ τὴν σὴν
πρωτότητα, παντοκράτη καὶ θεὸν μνήμην.
παμμακάριστε μάκαρ θεόδωρε·

Ανεκφράστῳ παρθένο, τρέπω κατοικήσας, ὅτι
ἀνθρώπος γίνεται. ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ
πρὸς ἀναλάμψας τὴν δύσιν, ἐκ φθορᾶς
λυτῶνται, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν,
ἐπανήγαγον ἡς μόνος ἀσπλάγχ·

5. Ο ἥρμος.

Εβόησε, πρὸ τυπῶν τὴν παφλὼ τὴν τριήμε-
ρον, ὁ πρὸ φήτης. ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δέομε-
νος. ἐκ φθορᾶς με εἵστα ἱησοῦ βασιλῆ
τῆς δυναμείων.

Ηναλγητες, διαμύεις πυρίδα πανώμνος.
καὶ τριχίνοις, τοῖς πλῆθράς πρὸς εὐβόμε-
νος ἔα κείνη. ἡ γὰρ θεία χάρις, συμπαροῦ-
σα μὲν ἄσπερ εἰς χυσε.

Ηαρίστα, πρὸ βημάτων τυράνων κειό-
μνος. καὶ τὴν πλάνην, σπλιτ δύνων μὲν ἄ-
παναοῖδ' ἡμεῖς. ἐαυτὸν δ' ἐστὶ λῶν, δι' οὗ βείας
πιστοῖς παρεχόμενος.

Ιδρώτων, τῆς ἀγώνων τὴν πλάνην ἐξή-
ρανας, τῆς εἰδῶλων. σεαυτὸν δ' ἐπὶ οὐκ ἄκα-
δόμησας, τῆς σεπῆς τριάδος. ἀθλοφά-
ρε μὲν ἄξια γασε.

Ιάπεδον, τὰ ἀνίαται πᾶσι πανάμωμε.
τῆς ψυχῆς με, τῷ μωτῶσ' ἡς οἷς ἀγαθό-
πιτος, ἀγαθὸν σφᾶ, τὸν χν' τοῖς ἐν κόσμῳ
κυήσασα.

Γωφρόνως σου τὴν ζώην, θεόδωρε μάκαρ
λῶυσας δικαιοσύνη σαφῶς, ἀνδρεία φρο-
νήσεις, τρεπνότητον ὀχημα, ἀρετῶν ἡρμά-
σω, σεαυτῷ θεόφρον ὅσις.

Ηυεζουσιν ἀπρεπῶς, δογματῶν οἱ θεοὶ
λόγοι. ἔξ ἀγνοίας βυθοῦ, αἰρέσεων
ἀπαντας, ἀναγούσι πάντοτε. τῆς ὀρθο-
δοξίας, πρὸς μετῴρετον ἀκρότητα.

Ηνέτειλες τοὺς φῶς, καὶ τούτῳ πέρη σύζυ-
γος, καὶ ἀφροσύνη σαφῶς, ὡς φοιτῶν γὰρ
λῶθησας, παμμάκαρ θεόδωρε. καὶ κα-
θάπερ κέδρος, ἐπληθύνῃς ἀξιαγασε.

Γωθίημιν διὰ τοῦ θεοῦ γυνήτορ πανάμωμε.
καὶ τυχοῦμεν ἀληθῶς, τῆς θείας ἐλλάμ-
ψεως, ὅτε ἄχρηστε, τοῦ ἐκ ποτὶ ἀφράσως
σαρκωθέντος ὑποφύου.

Καὶ τὸν ἥχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
τῆς σεαυτοῦ ἡσπασε, τῆς Ἰππικῆρου καὶ ἀ-
φθάρτου ἐδῆξε, σὲ ἀθλοφόρε κοινωνόν.
μὲν ἄ χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τῆς μαρτύ-

ρων ἀκήρατος σέφδμος.

Ηγάλης πρὸς εἰς ἡμῶν, ὑπὸ ἀρχαῖς θυμη-
δείας, ἡ μνήμη τῆς μεδ' ὑπὸν, καὶ παπαθῶν
ἀνδρείαν, καὶ ἀρίστην κατ' ἐχθρῶν Ἰππιδει-
κνυμένη, ἐν Φαιδρᾷ καὶ πρὸς οὐνεί ὁ μολο-
γίας χάριτι. δ' οὗτε οὐκ ἐν ταύτῃ φιλέου-
ται πάντες ἀφροσύνη. τῆς πρὸς οὐκαί-
ρου ἀφροσύνης, τὴν κρείττονα καὶ τελειω-
τέραν μὲν τοῦ ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τε-
λόντες, καὶ λαμβάνοντες παθῶν, δ' ἔργον τὴν
λύσιν. τούτων δ' ἐδοτήρ, ὅς ὁ θεὸς ὑπὸ ἀρχαῖς.
Οἱ τῆς μαρτύρων ἀκήρατος σέφδμος.
Τῷ αὐτῷ μὲν ἰα. μνήμη τοῦ ἀγίου μετὰ
λομδ' ὑπὸν μὲν τοῦ ἐν τῷ σκοταίῳ.

Αἱ γυμνῶν ὄντως εἰτέκει τίκτη μέγα,
τῆς αἰσθητοῦ τοῦ μὲν ἄς δ' ἐκινῶν.
Μητὶς ἐνδεκάτη ξίφος ἐπληθύνοντος κήρ.
ὑπὸς τοῦ Ἰππικῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ,
σεαυτοῦ μὲν ἐν τῆς νυμέργις, τοῖς λεγο-
μένοις ἐκταλικοῖς. ὑπὸ ἀργυρίσκῳ ἡγε-
μόνι, ἐν τῷ κοτυαίῳ φρυγίας σαλουτα-
ρίας. Μὴ ἀνέχομενος δ' ἐκαθορᾶν τὴν τῆς
εἰδῶλων πλάνην παρρησιαζομένην, εἰς
τὸ ὅρος ἀνῆλθε, νηστίας ἐαυτὸν καθάριον
καὶ πρὸς οὐκαί. Ἰκανῶς δ' ἐσωμασας
ἐαυτὸν, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ χριστοῦ τὴν ψυ-
χὴν ἀναφλέξας ἐκ τῷ ὅρος κατῆλθε,
καὶ σὰς ἐν μέσῳ τῆς εἰδῶλολατρῶν, τὸν
χν' ἀνεκῆρ υἱόν. ὅθεν αἰκιδεῖς, καὶ τριχί-
νοις ὑφάσμασι τοῖς στήρεας καὶ παλαιαί.
Καὶ καυσῆσαι πρὸς οὐκαί μὴσας πυρός. καὶ
τριβόλοις ἐν τῷ ἀφιδῶς ἐλκεῖται ἅπαν
τὸ σῶμα διαλωβήθεις, τὴν διὰ ξίφους
δέχεται τελευτῶν.

Εκτὼν θαυματῶν αὐτῶν.

Ηστὲ δ' ἐπὶ ἀπρεχόμενος, ἐν τῷ ναῶ τούτου
πρὸς οὐκαί, ἐδέχθη τῷ ἀπινος εἰς μο-
νήν. Καὶ ἐπὶ οὐκ ἀνδρὶς ἐγὼ ὑπὸ δ' ἐχ-
θεῖται ἐν κόλπον φέρειν χερσὶν, αἰσας
ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς, φανεία χεῖρ τοῦ ἐν ἐπὶ
θεοῦ. καὶ μελὴν οὐ καὶ κοῦφας, εἰς αὐτο-
εἶδα

εἶδα ἐνέβαλε καὶ ἀπώρῃσε. τὴν ἑωὶ ἐκδε-
χόμενος, καὶ λῆλοιπὸν ἐναγώνιος, ὅπως τε
καὶ πᾶσι παγαγῇ, ἐν ἀφθονίᾳ τοῦ κατὰ
κρύψαι βελόμενος. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν
ἡμελέτη, ὁ ἅγιος τοῦ χριστοῦ μετ' αὐτοῦ ἐφίπ-
πος, ὡς ἐνταῖξαι στρατῶτα αἰαφθονίᾳ πε-
ρὶ τοῦ ἐκείσε κατὰ λυτάντος ἡρώνα ξε-
νῆ. Τούτῳ δὲ φονέως, μηδὲν γινώσκων διαβε-
βαιουμένου, τοῦ ἵππου ἀποβάς, εἰσῆλθεν
ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ οἰκῆματι, καὶ κατὰ παγαγῶν
τὴν σωρεύει, πᾶσι τοῦτο φησὶν. Ὁ δὲ, ὡς-
πρὶς ἐκπληκτοῦ γυμνίου, ὑπὸ τοῦ δέους,
ταῖς ποσὶ τοῦ ἁγίου πῶμα δόνον ἑαυτὸν κα-
τέβαλε. Τὰ γὰρ κατὰ μετ' αὐτὸν μέλη ὁ
ἅγιος σωμαριολογῆσας καὶ πορροδυσά-
μενος, ἀνέστησε τὸν νεκρὸν, εἰπὼν, δὲ δό-
ξου τῷ θεῷ. Ὁ δὲ ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστας, καὶ
κατανοήσας ὅσα καὶ οἷα πάθοι παρὰ τοῦ
ὑποδυσάμενου, εἰδὼς ὅτι τὸν θεόν, καὶ τῷ
φαινομένῳ στρατῶτι διχαρήσας, τὸ
πορροκλήσιν ἐβίβου. Ἀναστὰς δὲ αὐ-
τοῦ, ὁ ἅγιος τὸν χερσὶν ἀπὸ τοῦ φονέως
λαβὼν, δὲ αὐτῷ ἔφη, τὴν ὁδὸν σου πορεύε-
σθαι, δὲ φονέα ἐπὶ στραφείς, τυψας ὡς εἰκὼς
καὶ κατηχῆσας, πορροπῇ ἐπὶ τὴν ἀφθονίαν τοῦ
ἐγκλήματος χαριτάμενος, καὶ ὑπερέκει-
νου πορροδυσάμενος, τοῦ ἐπὶ φαινομένου
πάλιν ἵππου αὐτοῦ ἐπὶ βάς, ἀπὸ τῆς
τῆς ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ετερος δὲ πρὸς δίσκον ἐξ ἀργυροῦ τῷ ἁγίῳ ἐπαγ-
γελάμενος, παρὰ βαλὼν τῷ τεχνίτῃ, δύο
τούτω κατὰ σκιδάσαι δίσκους ὑπέθετο. καὶ
ἐπὶ γράψαι, ἐν μὲν τῷ ἐνὶ, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνο-
μα. ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ, τὸ ἑαυτοῦ. Κατὰ σκιδά-
σαντων τῶν δίσκων, ἐπεὶ χαριέστερος τε καὶ
λαμπρότερος ὁ τοῦ ἁγίου ἐδείκνυτο, τῆς ἐπι-
γραφῆς μηδὲ ὅποσον μελήσας, ἑαυτῷ τῷ
πορροπῇ μοσε. τὸν μὲν κατὰ θαλάσ-
σαν διὰ τοῦ πλοῦς τὴν πορείαν ποιέμενος,
καὶ ἐν τῇ νηὶ τοῦ δέειπας διὰ τῷ ἐξυπηρετῶν
τοῦ αὐτοῦ ἀντιπρόσθεντος, τὰ παρὰ τὸν ἐντο-

ἐν τῷ τοῦ ἁγίου δίσκῳ, αὐτοποδῶς ἦσθε.
Μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τεσσάρτης ἐκμέτου γε-
νομένης, ὁ ἐξυπηρετῶν αὐτῷ δέειπας, λα-
βὼν τὸν δίσκον παρὰ τοῦ ἐκπληρώματος τοῦτον,
ἐν τῇ θαλάσῃ ἐβύβισεν. ὑποσχεθεὶς δ' ὁ δι-
σκος ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, πῶς αὐτοῦ εἴποι, ἐν
τῇ θαλάσῃ ἐβύβισεν. Ὁ γοῦν δέειπας σῶ-
τῆρος γυμνίου, καὶ δειλία καὶ φόβος
συχεθεὶς, ἐπὶ δὲ καὶ καταναρκωθείς, ὑπο-
χαυνώσας ἑαυτὸν, ἀπερρίφη ἐπ' αὐτοῦ κα-
τὰ πόδας ἐν τῇ θαλάσῃ. τοῦτον δὲ ὁ καὶ
αὐτὸς ἐλεφολογούμενος, ἐλεγχ. Οὐαί μοι
τῷ ἀθλίῳ, ὅτι ζηλώσας τὸν τοῦ ἁγίου δι-
σκον, παρὰ πῶλεσσι σῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸν δε-
λόν. ἀλλὰ σὺ καὶ ὁ θεὸς μετὰ τὴν ἐπαγγελίαν
ταύτην πεποίημα ἐνώπιόν σου. ὅτι ἐὰν τὸ
λείψαι μόνον καὶ μόνον τοῦ παιδὸς ἀρήσω, δι-
δοῦμι τῷ θεῷ πονήσας μηνᾶ, καὶ τοῦτον ἡ δι-
σκον, ἐπὶ τὴν ἀπολεθῆντος διατίμησιν. Καὶ
ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὴν ξηρὰν,
ἀπὸ βλεπε παρὰ τὴν παρὰ τὸν καραδο-
κῶν, ἐπὶ φορώμενον ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι τὸ
ζητῶμενον. ἐπὶ δὲ τοῦτο ἀγωνίῳ, εἰπὼς δυ-
νηθεὶς θεάσασθαι τὸ πᾶν τοῦ παιδὸς λείψανον.
Καὶ ὡς παρὰ τὸν ἐπὶ τῇ μελῶς, εἰδὲ τὸν δε-
λὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης μετὰ
τοῦ δίσκου ἐφείξε, καὶ κερᾶς μεγάλη τῇ
φωτῇ, ἐξήλθον ἅπαντες ἀπὸ τοῦ πλοίου.
Καὶ ὡς εἶδον τὸν δελὸν κατέχοντα τοὺς δι-
σκον, ἐξέστησαν ἅπαντες, δόξαζοντες καὶ δι-
λογουῦντες τὸν θεόν. Πενθουσμένων δὲ
τῶν μαθητῶν τὸν τρόπον τῆς σωτήρι-
αυτοῦ, διεσάφησεν ὁ δοῦλος λέγων, ὅτι ἄ-
μα τῷ ἀπορρίφειν καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ,
ἀντὶ τοῦ διείδης μετ' ἐτέρων δύο κρατήσαν-
τες με, ἀδυσαν σὺν ἐμοὶ χθές καὶ σήμερον
μέχρι τῆς ὥδης.

Πλλὰ ἐπὶ γυνήτις ἀπέρχομεθα εἰς τὸν ἅγιον
ἐπὶ βιαθεῖσιν παρὰ πρὸς εἰς αἰχρὰν μίξιν,
τὸν ἅγιον εἰς βοήθειαν αἰτήσας, καὶ παρὰ
δὲ αὐτὴν. ἀλλὰ τὸν βιασθῆναι παρὰ εἰς μα-
τίσας

ἦταις ἀβλαβῇ ταύτην διεφύλαξε. Διήσας
γὰρ τὸν ἵππον ὁ αἰνὴρ εἰς τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πό-
δα, πρὸς τὴν γυναῖκα ἠχολαίῃ. ὁ ἵππος
ἀγριωθεὶς κατὰ τοῦ ἰδίου δεσποῦ. ἐμόνου
εἰς ὠκεοπὴν τῆς ἀγχεῖας μὲνως ἐγγό-
ισα. ἀλλὰ ἔκ τούτων ἔλκων κατὰ γῆς ἀχρε-
αὶ τὸν τοῦ ἁγίου κατέλαβεν ὅκ ἐστι.
Αὐτὴ καὶ μετὰ τὴν ἐκκέναν ἀπὸ τοῦ ἀγρίου
πίσας, ἰκανὸς ὤξῃ γὰρ πρὸς θεοειδὴ. ἔορ-
τῆς γὰρ ἀγομῆς, πλῆθος λαὸς ἐκείσε συνέ-
πεσεν. Ὁ δὲ τοῦτο πεπονθὼς, ἰδὼν τὴν τοῦ
λαοῦ συνέλευσιν, τὸν ἵππον δὲ ὅτι πλείον
ἀγριεῖν, καὶ ἐαυτὸν ὑπομνησὶς βοη-
θεῖν, πῶς μὴ ποτε ὁλεθρίωτέρον τι
ὑποσταίῃ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου, ἀμερυδριά-
σως ἐνώπιον πάντων ἐσηλίδυσε τὸ ἐαυτοῦ
θύσιμα. καὶ αὐθιγὸς ἵππος παυσάμενος,
ἔστι ἐν ἡμερότι. ἔλυνθις ὁ ὀπιβάτης, εἰ-
σῆλθε πρὸς τὸν ἅγιον. ἔκ τῶν παλαιῶν ἐδέε-
το τοῦ ἁγίου μὴ πλείω περαδὲν αἰεῖ.

Καὶ χαλὰς ποτὲ καὶ ἑτέρας γυναῖκας ἀλλάλα
ὡς ἀμύμοντων ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μετ'
ἑτέρων πολλῶν πρὸς τὴν θεραπευθῆναι. μέ-
σης νυκτὸς πάντων ἐν τῷ ὑπνῷ ἀχολαμέ-
νων, ἐφάνη ὁ ἅγιος καὶ φησὶ τῷ χολῷ ἀπελ-
θεῖ ἐπὶ ἡρεμίας ὅσης, κράτιστον τὸ παλλίον
τῆς ἀλλάλας θεραπευθῆναι. Ἦ δὲ ἀπελ-
θὼν καὶ κράτιστον αὐτὸ, ἐκείνησιν ἀ-
δείστα, ἀνέκραξε κατεγκαλῆσα δῆθεν ὁ
χαλὰς, ἔκ τῆς λυθείσης τῆς γλώττης. Ὁ δὲ
χαλὰς αἰδεσθεὶς, αὐθιγὸς δυνέσθαι φυγὴν μέλ-
λων χεῖρασθαι. ὀπιγνόντες ἀμφοτέρω
τὸν τοῦ ἁγίου εἰς αὐτὸν ἡγομῆσαι ταυ-
μαστικῶν, ἐδόξασαν τὸν θεόν.

Εβραῖος δ' ἐπὶ ἔχων χριστιανὸν προσφιλεῖ,
εἰς χάριαν μακρὰν ἀποδημῶν πολλάκις
κατελίμπανεν αὐτῷ χρυσοῖον ἰκανόν. Ἦ δὲ
ποτὲ ὡς ἀμύμονος βαλάνιον διακοσίων
νομισμάτων, ἐμελέτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
ἀρνήσασθαι τὸ ὡς ἀκαταθήκη, καὶ πε-
ποίηκεν. Ἐλθὼν γὰρ ὁ ἐβραῖος καὶ ζητήσας

κατὰ τὸν ἁγίον, ἐκείνῳ αὐτῷ λέγων μη-
δὲν ὡς ἀμύμονος μοι τῇ φρεσὶ ταύτῃ ἐπι-
ζητῆς. Ὁ δὲ ἐβραῖος ἀπεσδάκνως τοῦ-
τ' ἀκῶσας, ἄλλος ὥς ἄλλου γέγονε, καὶ εἰς
ἐαυτὸν ἐλθὼν, φησὶ πρὸς τὸν χριστιανόν, ἐτέ-
ρα μὴ βλέποντος ὁρκος διαλύσει τὸ ζητή-
μα. καὶ ἐζητεῖ διὰ τοῦ ἁγίου ἐλεχθῆναι
τὸν μὴ ἀληθεύοντα. Αὐφάντο ἄνδρες ἐκ-
συνηματῆς εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μένω-
ν καὶ παρθένος ὁ χριστιανὸς μετὰ ἐλεχθῆς,
δι' ὅρκου τὴν οἰκίαν ἐνστασιν ἐβεβαίωσεν. Ὡς
ἦ ὁρκος ἀπαρτῶντες, ὤξῃ ἔλθοντες ἐν αὐ-
τῷ ἀμφοτέρω τῷ οἰκίῳ ἵππων ὀπιβάτες,
ὅτε χριστιανὸς ἵππος κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπο-
τῆς ἀχρεῶν καὶ τὸν χαλινὸν ἐκδὰκων,
πικρὸν ἡπείλει τῷ ὀπιβάτῃ τὴν θάνατον.
καὶ τῶς μὲν ἔρριψε κατὰ γῆς, διετρεῖθι ὁ
ἁγίος μόνος τοῦ ἐγχεῖν αὐτὸς ἀπολεσθῆναι
τοῦ σὺν κλειδίῳ καὶ βαλάντιῳ χρυσέῳ
ἐν. εἰδὼς ὅτι αὐθιγὸς ὀπιβάς, ἐπορεύετο συ-
νόντος αὐτοῦ καὶ τῶ ἐβραῖου συγχαίροντες καὶ
ἐκβαθύνοντες, καὶ τὴν ζημίαν μὴ φέρον-
τες. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἐβραῖος λέγει πρὸς
αὐτὸν ἐπεὶ καὶ ὁ ἵππος ἐπιτῆδός ἐστιν ὁ φίλ-
τατε, ἀποβαίτες τῷ ἵππῳ ἀπολάβο-
μεν τὸ φῆς. Καὶ ἀρξάμενοι αὐτῷ ἐπὶ ἴδν,
μὲν μικρὸν ἀποστήσας ὁ χριστιανός, εἶδε τὸν
ἐαυτοῦ δ' ἔλθον ἐς αὐτὸν κατ' ἐχόντα τῇ χει-
ρὶ μιᾷ, τὸ τῶ ἐβραῖου βαλάνιον. ἐν δὲ
τῇ ἑτέρᾳ, τὴν ἀπολεσθεῖσαν κλεῖδα σὺν τῇ
ἐγχειρίῳ, καὶ ἰδὼν ὤξῃ παύσθαι. καὶ πῶς τοῦτο
πρὸς τὸν δ' ἔλθον φησὶν. Ὁ δὲ, φοβερότης
ἐφίπτος ἀπεκρίνατο εἰς τὴν κυρίαν καὶ ἐλ-
θὼν καὶ ὀπιβῆς αὐτῇ τὸ κλειδίον μετὰ τοῦ
ἐγχεῖν σου, πρὸς αὐτὴν εἴρηκεν ἐν αὐτῇ
δὲ ὁ δόξαιον τὸ τῶ ἐβραίου βαλάνιον,
ἵνα μὴ ὁ ἀνὴρ κινδυνεύσῃ καὶ ὁ λαὸς
τῶτο ἦλθον πρὸς σέ, κατὰ τὸ ἐπέταξον.
Ὁ δὲ ἐβραῖος ὡς ἐχθρὸς ἡγομῆσας ὑπέ-
σχεψε μὲν τῶ χριστιανῷ πρὸς τὸν ἅγιον, ἔ-
δοξεν μὲν ἡνίκά τοι βαλάντιον αὐτῷ, ὡς τοιοῦ-

του θαύματος αὐτότης ἡρώδης. Οἱ δὲ
συγχώρησιν ἤτι λαβῆν, ὑπερ ἔ το θεῶν
παράργησεν. Ἀμφοτέροισι λαβόντες
καθώς ἠτοίσαυτο, ὁ μὲν, τὸ ἄγιον Βάπτι-
σμα. ὁ δὲ, πὺν συμπαθεῖν. ὑπέσχετο
ἀμφοτέροις εἰς τὰ ἴδια χαίροντες·
ἡ αὐτὴ ἡμερᾶ, μνημὴ του αἰχμου μαρτυ-
ρος Βίκτορος.

οὐδ' ἐλπίδων ἡμῶν οὐδ' ἐβίβωμεν ποτὲ ξίφος.
 ἅπαν μακράν που καρδίας θείας δόλῳ,
 ὕψος ἡγανίστα τοῦ Ἰσθμίου ἀντιπάλου βασιλείας
 Ῥωμαίων, ἔσ' σε βασιλεὺς δεκὸς ἐν ἰταλίᾳ.
 Ἀναγκαθὲς γὰρ τὴν χεῖρα ῥήστασθαι καὶ
 μὴ πεθεῖς, σὺ δ' ἀκτύλους πρῶτον θλατ-
 τεσθαι. Εἴπαίς· κάμινον βάλλεται, ἔσ' διαρ-
 κέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξήλθεν ἄβλα-
 βής. Καὶ δόλιχα φάρμακα πῖναι αἶα,
 καί ζεται, ὧν μὴδ' ἐν ἐκρηγμοσίντων, ὁ παῦ-
 τα κερασαί. Ἄλλος τῷ χρεῖσι πορευθὲς πι-
 σθύσας. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐκασπᾶται τὸν ὄ-
 ρον, ἔσ' πυρωθεῖν τὴν ἐλαίαν ἐμβαλλεται. καὶ
 ἀναρπθεῖς, λαμπάσι καταφλέγεται. καὶ
 κοινῶς μετ' ὅξους ἀναγκαίεται τὸ σῶμα
 πιδέσθαι, καὶ τὰς ὀφθαλμούς, Ἰξορῆν.
 ἔσ' καὶ κεφαλῆς κρεμᾶν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς.
 εἴτα τὴν δόξαν ἀφαγεῖται, ἔσ' τότε τὸ πνῦν
 ματὴν θεῶν πομπήσεται.

Β λυθείς ὁ Βικέντιος ἐν Φρουρᾷ Φέρεϊ.
Λ υθείς δὲ Φρεζᾶς σαρκικῆς αἰῶν πρέχει.
ὑπὸς οὗτος μαρτυρῶν Βικέντιος, ἐν αὐτοῦ
πόλιν τῆς ἰσουλίας ὑπὸ ἀρχόντων, ἔδιδάσκων
τὸν λαὸν μετὰ ἑτῆς ἐπιτοκίας ἱλαρίου,
διακόνου ὄντος τοῦ Βικέντιου. Κραπήντες
ἤχθησαν ὡς τὸ βῆμα δαπνοῦ τοῦ ἀρ-
χιεπισκόπου, οὗτος αὐτὸς οὐκ αἰσθάνεται,
εἰς πόλιν Βαλκινίαν ἀχθῆναι κελούσας, καὶ
δυοσώδεσά τῃ Φρεζᾷ καθιερχθῆναι. Με-
τὰ δέ πινυς ἡμέρας ἔξαίσιον τὸν Βικέντιον,
κελεύει ξεινάσαι, καὶ σωρῶν καὶ πῆγνυται.

Τὴν αὐτὴν κλέξα. μνημὴν ὅσων πρὸς ἡμῶν
θεοῦ εἰδέν, ἡ γούρμῃ σου τοῦ σου δού. 8.

Πολλὰς ἀμοιβὰς θεὸς ὤρεται πεισμάκῃ.
Βίου μετὰ τὰς ὥς βιούς διψοῦσιν ὅκα.
 ὕψος ἡν ἔπ' ἡ τ' βασιλείας κωνσταντίνου, τοῦ
 κοπρῶνίμου. γονέων δι' σεβῶν Φωπινού ἔς
 θεοκρίτης. Ἐκπαυδ' ὅθεν δ' ἐπὶ τὸν ἐν ἀρετῇ διόν
 ἐλόμενος γράμμασιν ἐκπαυδ' αἰεταί, καὶ
 εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τ' γνώσεως αἰήχθη.
 Τὸν μονηρηδίων ὑπελθὼν, ἔς πᾶσαν ἰδέσθαι
 ἀρετῆς καθεθώσας χρίσματι τῆς ἱερωσύ-
 νης τοῦ μεγάλου παρασίου ἀξιῶται.
 Καὶ τοῦ ὁσίου πλάκωνος τλιναῖ καὶ τοῦ ἡγου-
 μένου τῆς μονῆς τῇ μεθ' αὐτὸν τυγχάνοντος, ἔς
 παραγῆσθαι μὲν, ὁ μακάριος οὗτος τὴν ἡμέ-
 ραν ἰδὼν ἀμαρτὴν ἔχειται, καλῶς τὸ πρῶτον

πίστεως, ὅπλοις δέκοψας. αὐτόμων κεφαλὰς
ἀθλοφόρε. μέλπων ἀλοεῖτε, χῦ εἰς αἰ-
Π υθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους. σορῆσιν
κεδέσθῃτε λεώτερον. μάρτυς τοῦ δεσπο-
σῆ, πρὸς σωπον πρὸς σωπον. νῦν κα-
θορᾶς θεῶν μένος, μέλω καὶ μέλπεις αὐτῶ.
τὸν κῦ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας οὗτοι αἰῶνας.

Ο ἱκεῖ ἐν γαστέρι σου πρὸς λόγον. ὁ λόγος δημι-
ουργήσας, κτίσιν ἅπαντα. ἐρέφος καθορᾶται
ἔ, σὺ δὲ ποικίλεις, ὁ πρὸς αἰώνων ἀχραν-
τε, ἐκ τοῦ πρὸς ἡμνηθεῖς. ὃν πάντα διλογεῖς καὶ
δοξάζεις. κτίσις θεῶν, εἰς πάντας, τὰς αἰῶνας.

ΑΛΦ. **Ε**ξ ἡμῶν καὶ μιν.
Εισοβημένοι, ἐδ εἰσας, θεοφορε θεοδωρε. τὰς
ἐφοδρεῖς, τὸ δυνάειν αἰρέσεων. διδασκων
τὴν ἀχραντον, πνευματικῶς εἰκόνα χῦ, σέβειν
πρὸς σκηνῶν, καὶ πνεῦμα θεοφρονῶς καὶ μέλ-
πῃν τῇ δεσποτῇ ἱερεῖς διλογεῖτε. λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας οὗτοι αἰῶνας.

Α ἱαπαντὸς τοῦ βίαιου, θεοφόρε θεοδωρε.
τῆς ὁρῆς οὐξίας ὁδηγὸς γεννησῃ. φωστὴς
φαινότατος. θεοειδὴς διδασκαλός, τυπὸς
μοναστῶν ἐκείνης νομογράφος. διδασ-
κων δυνάμειν, ἱερεῖς διλογεῖτε. λαὸς
ὑπερυψοῦτε, χῦ εἰς οὗτοι αἰῶνας.

Ε πὶ τῆς ἡγάσης, ἀσεβείας σκηνήτορος. καὶ
τῆς ἀδικίας ἀψυδὴς κατὰ γορῶς. παμμέ-
κδρ ἡρόμνος ἐν οὐνοῖς δὲ δῶρον θεῶν. τῆς
δικαιοσύνης ἀνδρῶν σεφάνης. τὸν δρό-
μον ἐκτελέσας. καὶ τὴν πίσιν τηρήσας. χῦ δὲ
ἐξολογήσας, εἰς πάντας οὗτοι αἰῶνας.

Ε νῶσιν τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας. σωφροσύνη
ἔφρον. καὶ πνευματικῶς δὲ τὴν ἀνδρείου ἐξω-
σας. ἰδύνας θεοδωρε δικαιοσύνη πάντοφς.
ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς ἐξ δυνάμεις. συμ-
φώνως ἀναμέλπων, ἱερεῖς δυνμνεῖτε. λαὸς
ὑπερυψοῦτε, χῦ εἰς οὗτοι αἰῶνας.

Ε νῶσιν τὴν δεσποτῇ, τῆς ψυχῆς μου τὰ
πρᾶγματα, ἐκ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλάς ἐξά-
λψον. θν ἡ κυήσασα, τὴν ἑπὶ πάντων κό-

ρη αἰγὴν ἐκ παρ' ἐνικῆς ἀπειργάμου ἡ-
θους. ὃν παῖδες διλογεῖς, ἱερεῖς δυνμνεῖ
σιν. λαοὶ ὑπερυψοῦν, εἰς πάντας οὗτοι αἰ-
ώνας.

Ε νῶσιν τὴν δεσποτῇ, τῆς ψυχῆς μου τὰ
πρᾶγματα, ἐκ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλάς ἐξά-
λψον. θν ἡ κυήσασα, τὴν ἑπὶ πάντων κό-
ρη αἰγὴν ἐκ παρ' ἐνικῆς ἀπειργάμου ἡ-
θους. ὃν παῖδες διλογεῖς, ἱερεῖς δυνμνεῖ
σιν. λαοὶ ὑπερυψοῦν, εἰς πάντας οὗτοι αἰ-
ώνας.

Ε νῶσιν τὴν δεσποτῇ, τῆς ψυχῆς μου τὰ
πρᾶγματα, ἐκ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλάς ἐξά-
λψον. θν ἡ κυήσασα, τὴν ἑπὶ πάντων κό-
ρη αἰγὴν ἐκ παρ' ἐνικῆς ἀπειργάμου ἡ-
θους. ὃν παῖδες διλογεῖς, ἱερεῖς δυνμνεῖ
σιν. λαοὶ ὑπερυψοῦν, εἰς πάντας οὗτοι αἰ-
ώνας.

Ο ἱκεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτὶ, ἰσὶ γγελον, πο-
λιτεῖαν ἀσπασάμενος. βλέπεις νοὶ κεκα-
θαρμῶν, μέλω τὴν τοῦ κῦ τερπνότητα. πλε-
σίως ταῖς ἐκείθεν λαμπρόμνος, φωτοχυ-
σίαις ἀξία γασε.

Ε δὼν τὸν ποθῆμνον χῦ, πανδ' φημι δὲ πο-
λαύεις τῆς θεώσεως. ἐς τοῦ πύθου ἑπὶ φθᾶ-
σας, μέλω τῇ ἐφετῇ τὸ ἀκρότατον. ἡμῶν
δὲ μνημονεύεις τῇ ποθῶσιν, μὴ μέλω τε-
λωῶτων τὴν πανίερον.

Ε αὐκὶ καὶ θυπὸς ἀσιν ἡμῖν, ἐκίησας θν λό-
γον μρὸ πάρθεν. ὅθεν κυρίως θεόν, καρδία
σε καὶ γλώσσῃ κηρύττομεν. φωνῶσιν τῇ
γαβρὴλ πρὸς φθῆγγόμεθα. χαῖρε
βοῶντες πάντων δεσποτῇ.

ΑΛΦ. **Ε**ξ ἡμῶν καὶ μιν.
Ε νῶσιν τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας. σωφροσύνη
ἔφρον. καὶ πνευματικῶς δὲ τὴν ἀνδρείου ἐξω-
σας. ἰδύνας θεοδωρε δικαιοσύνη πάντοφς.
ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς ἐξ δυνάμεις. συμ-
φώνως ἀναμέλπων, ἱερεῖς δυνμνεῖτε. λαὸς
ὑπερυψοῦτε, χῦ εἰς οὗτοι αἰῶνας.

Ε νῶσιν τὴν δεσποτῇ, τῆς ψυχῆς μου τὰ
πρᾶγματα, ἐκ τῆς ἀμαρτίας τὰς ἐλάς ἐξά-
λψον. θν ἡ κυήσασα, τὴν ἑπὶ πάντων κό-
ρη αἰγὴν ἐκ παρ' ἐνικῆς ἀπειργάμου ἡ-
θους. ὃν παῖδες διλογεῖς, ἱερεῖς δυνμνεῖ
σιν. λαοὶ ὑπερυψοῦν, εἰς πάντας οὗτοι αἰ-
ώνας.

δεσπότη ἀγαλλόμηνος·

Ιδὲν κατὰ ξίωθης τῆς ἀγαθῶν, τὴν πη-
γὴν θεοφόρε θεοδωρε. ὡς μετελθὼν, βί-
ον ἐν θεώτατον ἀληθῶς. ἡς τοῦ κόσμου
χέσεως, διὰ πολιτείας ἐλκευθεῖς. τὸν νοῦν
ἐλθουθερώσας, καὶ μαρτυρεῖς φηφορος, γε-
νημῆτος ὁφθῆς αἰετος·

Ρημάτων σου ὁ φθόγος δῶρον θεοῦ, ἡ πᾶ-
σας ἡκούσθη πανδύφημε. οἷα βροντῇ, ἡς
τῆς οἰκουμένης ἐχαπαῖς. ὡς ποταμοὶ δὲ
βρύουσι, τῆς σὺν διδαγματῶν αἱ διδα-
χαι, θεοδωρε διόσε, ὡς θεὸν θεηγορον, νῦν
ἐπαξίως μακαρίζου·

Ωρᾶθῃς ὡς παρθένη μήρ θεοῦ. ὑπερ φύσιν
τεκούσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθόν, λόγον
ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτοῦ. ὃν ὁ πῆρ ἡρῶσατο.
πάντων παρὰ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν
καὶ τῆς σωμάτων, ἐπέκεινα νοῦ μῆρ. εἰ
καὶ τοσῶμα περὶ βέβληται·

Εξαποσελάρον.

Οὐδὲ μὲν τὰς ἀστροίς.

Ιρὺς οὐρανὸς ἀσέρες, καὶ τὰ κοσμοῦ σπινόκτις-
μον. τὴν ἐκκλησίαν μὲν δὲ. Βίκτωρ
Βικελλίος κοσμεῖ, καὶ σεφανὶς δι' ὧν σώσον.
ἡμᾶς σὺν σὲ ἀνυμνοῦμεν·

Ετέρων τοῦ ἰσίου. **Ο**μοιον.

Υπὲρ τῆς θείων εἰκόνων, ὑπεμένειας πᾶσαν
θλιψιν. Βασάνους καὶ ἔξορίας. διόδι-
πλουῖ καὶ τὸ σέφος, ἐκ δὲ ξίας τοῦ ὑψίστου,
ἐδ' ἐξω ὅσπε πατέρ·

Ενοτοί πανάχραντε κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄν-
τως, αἱ τοῦ κυ πορείαι, καὶ σὺν βροστὶ ὁ-
δηγοῦσι. σὺ θὰ χορεύῃ, ἀγγέλων, καὶ πάν-
των ἀγίων δῆμοι·

Εἰς τὸν σπῆλον, σιχηρὰ, τῆς οὐκωήχου.
ἄπα λέγουμεν. **Τ**οῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.
αὐτῶν, ἐθαυμάσωσιν ὁ κς.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρόν, ἰδιόμελον.

ἦχος, β.

Αὐτε φίλα θλῖν τὴν τεισταντῇ τῆς μαρ-
τύρων πμῆσωμεν χορεῖαν. μὲν ἄντε καὶ
Νοεμβ.

Βάπτει καὶ Βικελλίον. ὅτι αἵματα ἐδ' ὠ-
καν. καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν. διό
καὶ καρτερικῶς δυτέλεγον παρὰ ἐφθρετῇ
τῆς κακῶν. οὐ περὶ κρινουμένων τὰ φθαρ-
τὰ τῆς ἀφθάρτων. οὐ στρατοῦ μεθὰ βα-
σιλεῖ θνητῶ γνῖνω, ἀλλὰ παρὰ ζῶντι βα-
σιλεῖ στρατοῦ μεθὰ. παρὰ αἰ βωῶντι τοῖς
πιστοῖς. ὁ πς θῶν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθανῇ ζή-
σεται·

Δόξα ἡχος, α. **Α**νατολίου.

Ιοναρίεα τοῦ χριστοῦ μὲν ἄν τὸν αἰσίδιμον.
συνελθόντες οἱ πιστοί, ἐγκωμίοις, μαρτυ-
ρικοῖς, καὶ ὡς αἰς πνθυμαπκαῖς διφημή-
σωμεν. ὅτι γὰρ, τὸν παρὰ ἀοράτους, πό-
λεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀβλήσας,
ἀξίως τῆς νίκης βραβεῖον ἐδ' ἔλατο. καὶ
νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' ἀγγέλων χορεύων
τὴν ἀκατάλυτον χορείαν, αἰτεῖται τῇ
οἰκουμένῃ εἰς ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος·

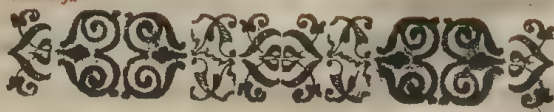
Καὶ νῦν, θεοτοκίον. **Π**ανδύφημοι μαρ-
τυρεῖς ἡμᾶς.

Φωτὸς ἐν διαίτημα ἀγνῇ, μόνῃ ἐρημάπι-
σας, τῷ ἐκ πατρὸς ἀναλάμψαντος, ὅθεν
κραυγάζουσι, τὴν ἐσκοπομένην, ψυχλῶ-
με τοῖς παθεσι, φωτὶ τῆς ἀρετῆς καταφαί-
δρυσιν. καὶ ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σου
κατασκηνώσων. ὅν ἡμῖν, τῆς κρείσεως
ἄχρηστε·

σεσθ. **Ο**μοιον.

Εφαγνύσου τὴν ἀδίκον χριστῇ, ἡ παρθέ-
νος βλέπουσα. ὁδυρομένη ἐβόασαι. τέ-
κνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως πάχεις. πῶς
παρὰ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γλῶ κρε-
μάσας τοῖς ὕδασι, μὴ λίπης μονώμε. δις
γέτα πολυέλες. σὺ μπερὰ, καὶ δέλω-
σου δέομαι·

Η λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου, καὶ διπ-
λουσι.

Τὸ αὐτὸ μὲν, β. τοῦ ἐν ἀγίοις πς, ἡ
μῶν.

μῶν, ἰωάννης τὸ ἐλεήμονος, καὶ τοῦ ὁσίου πρὸς
ἡμῶν, γέλυ. Εἰς τὸ καὶ ἐκείνους ἰσχυροῦς,

Ε καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ πνευματικά.
ἡχος, δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ε σκόρπιτας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἀρ-
τον σου, ἰωάννη θαυμάσιε ἑλεος μιμούμε-
νος, τοῦ συμπαθῆσαι τοῦ, ὅσις διασπᾶτο.
διόσε μὲν αἰνῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡμνη-
μη ἄγιε. ἡ πῆσι εὐορταζόντας, ταῖς σαῖς
πρὸς βίαν πρὸς ὧς. πειρασμῶν τε ἐθλί-
ψων ἱεραρχα πανόλβιε.

Ε τὴν καθάρτητα, καὶ τὴν ὁσότητα, καὶ τὴν
καὶ τὴν τρέπον τὴν εὐθεον, ὁ βλέπων τοῖς
κερύφια, καὶ δὲ ὡν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρό-
νον. χρίσας τὴν μύρωσε σοφείᾳ, καὶ τελειώ-
σας καὶ ποιμνὸς οἰακας. σαφῶς ἐγχει-
ρᾶς ἡμῶν, ἡ πρὸς λιμνὰς ὡδήγησας. τοῦ
ἐν θεῷ θελήματος, ἰωάννη θαυμάσιε.

Ε πάντα τοῖς αἰτήμασι, τῆς σῆς καρδίας ὁ καὶ,
ἀξιάγασε δέδωκε. πᾶσι γὰρ ἐπέστησας,
ταῖς νομοθεσίαις, ταῖς σωτηρίαις, τὸν γὰρ,
θὴν ὁλοκατεῖς, καὶ τὸν πλησίον θεομακάρι-
στῆς. ὡς σε αὐτὴν ἡγάπησας, καὶ δεομένοις
ἐπέχεσθαι. διὰ τοῦτο σήμερον, ἰωάννη
γεραίρομεν. Ἐπεὶ σιχηρὰ, τοῦ ὁσίου.

ἡχος, πη. Τὴν ἡμῶν καλὴν ἡμῶν ἄγιε.

Ε ἴσε κὺν καλὴν ἡμῶν ἄγιε, ποταμὸν τῆς νο-
πῆς, ἐκ πορδὸν ἡμῶν ἔδεμ. ὅχετον τῆς τοῦ
θεοῦ, χορηγῶν ἡμῶν δωρεῶν. πλημμύρου,
διδασκᾶτων τῆς τῆς χάριτος. κερατῆρα, τῆς
σοφίας καὶ τῆς γνώσεως. πρὸς ἐκπικόν σιν-
νάται. διδασκᾶτων πρὸς ἐκπικῶν τὸν ἐκ-
ταῖς τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ἴσε διομάσωμεν ὅσις, ἰωάννη τῆς ἀθανά-
των, παμμακάριστε φυτῆρ. φυτῆρ τῆς
νοεμῶν τοῦ ὁσίου εἰς τῆς πῆσιν. νομίμων,
θεοῦ ὁσίου εὐπρεπέτατον. δογματῶν, θεο-
πιδύων ἐπιστήμονα. ἐρμηνεύων τὴν ἐφύεσα
τον. καὶ παιδὸν τὴν ἰκαλῶτα. ἰκέτα τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε ἴσε κὺν πρὸς αἰὶν θαυμάσιε, ὁ εἰς τὴν τῆς

ζυγίας, σωφροσύνης βραβυτὴν. παιδου-
τὴν τῆς μοναζόντων, παρθενίας ὁδηγόν. δι-
καίους, ἀμφοτέρους παλατῶντας, ὡς πεί-
ρα, διελθόντας τοῖς ἐκάτερα. πολλὰ τὰ σα
πνευματικά. καὶ εὐθροσύνη ἡ ἀσκήσις.
ἰκέτα τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Δόξα. ἡχος, β'. Ἀνατολίου.
τοῦ ἑλεος πηγῆς, τῆς εὐδελείας πλημμύρῃ, δι-
συμπαθῆς οἰκισμοῦς, ἰωάννης ὁ χριστοῦ
μιμητῆς, ὁ μέγας ποιμὴν τῆς ἀλεξάνδρειαν
ἐφωσῆρ. δὲ τε κορεσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κα-
ταπνῆμα, μιμητῆς αὐτοῦ τὴν ἰλαρότη-
τα. φιλοσπλαγχνῶ γὰρ σοφῆ, καὶ ἐξο-
σας διὰ τῆς πικρῆς, ὡς παλαιὰ βραβυ-
τοῦ μακαρισμοῦ ἡξίωθι. καὶ παρέσθαι
πρὸς βίαν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Κεῖναι, θ'. Ὅτι ἐκ τῆς εὐδοκίας.
ἴσοι ὁ παλαμπῶρος ἐγὼ, ἀέσποντα τὸ κόσ-
μα πρὸς τὸν εἰμὴ δακρύων πηγᾶς, ἐξ ὁ-
μοιότητος, τῆς πεπταγμένων μοι. ἀλλ'
ἰλέωθι ὁμματι, ἐπιβλεψὼν κόρη, ἐπὶ
τὴν ἀδελφίδα, τῆς ταπείνωσε ψυχῆς. λυ-
θῶν, τῆς παιδῶν μου τὸν ἐφῆ. καὶ τῆς κατε-
χούσης ἀχλὺς, δέομαι ἀπάλλαξον τὸν
δουλον σου.

Ζ ὡς, τοῦ εὐοῦσε ἰσοῦ. πρὸς τὰς τῆς
ὁρῶσαι, ἡ ἀπειρογάμος. ἐκλαμψε καὶ ἔλε-
γε, τέκνον γλυκύτατον. ἵνα πῆκατέλι-
πες, ἐμὲ τὴν τεκῆσαι, μόνω φῶς ἀπὸ τοῦ
τοῦ πρὸς ἀρχῆς πατρός αὐτοῦ, ἐξ
δοξᾶς ὁσίου ὡς, δόξης ἐπὶ τῶν χωρὶς θείας.
οἱ πατέρες παῖδες σου δόξαζοντες.

Εἰς τὴν σιχηρὰ, σιχηρὰ τῆς ὁσίου καὶ
Εἰς ἐβούλει, εἰς τὴν παρόντα. ἡχος.

Χ Χαίροις ἀσκητικῶν.
αἰετοῦ τῆς ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμέ-
νης, τὸ πρὸς ἐβλεπὼν καύχημα. τὸ κλέος
ἀλεξάνδρειας, ὁρθοδοξίας κρηπίς. ἐγκε-
ταίας σάθμης, καὶ ἀσκήσεως. λιμνῶν
τῆς ἐν ζαλῇ, καὶ ἐκλυθῶντων ἡ λῆψε-
σις. πύργος, ἰσχύος. καὶ φρουρὸς ἀσφα-
λέας.

λέσας τοσούτους νόμους, ἔμπρακτος, ἀποκρίας, τὸ
πέλαγος. δόσις ὁ ἱλαρώτατος, πᾶσι τοῖς
πρωτοφθορά. νέμων πλοσίως παμμάκαρ,
τῆς σὺς ἐπιπείσει πρὸς τρέχουσι. χὺ ἐκδυ-
σώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δὸ θλίβῃ. τὸ μέ-
γα ἔλεος. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

κὺ, ὁ θανάτος τὸ οὐκ αὐτὸς.

Χ αἰροῖς ὁ τῆς πενώντων τρεφούς, τῆς δεο-
μῶν, παρθαῖς ἀφθονώτατος. ἡ βεῦ-
σις, τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ. κα-
ταποναυμῶν, ἡ ἀντὶ τῆς χηρῶν ὁ πρὸς
στάτης, τῆς ἀδελφάντων ἡ πόσις. γυμνη-
τῶν, ἀσφαλὲς ὡς βόλαιον. ἡ οὐκ ὕ-
πατος, τῆς πῆλιν πῶν ἀνθρώπων. πῆρ ὡς
εὐραῖα, ἡ ἐλπίς τοῦ ὁμοῦ. ἀνῶθεν πρὸς
χρῆς καὶ θείας, φιλοφροσύνης μετὰ δόσιν.
χὺ καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δι-
σώπει, καὶ μέγα ἔλεος. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Γιὰ τὸ ποδὸς ὁ θάνατος τὸ κῶ.

Χ αἰροῖς χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγω-
γία, τῆς νεότητος ἐν δόξῃ. τὸ γῆρας, ἡ βα-
κτηρία, τῆς πλανωμένων ποιμῆν. τῆς
ἀμαρτανόντων, ἡ διόρθωσις. λεμῶν ἀνῶθεν
στάτος. μυροθήκη τῆς πνέ, ποταμός, ὁ ἀν-
ναος, καταγωγὴν, τῆς ἀγίας τριάδος σὺν
τῶν. μέμνητο τῆς ὑμνήτων, ῥυθμῶν
θλίψεων. καὶ τῆς κινδύνων καὶ νόσων, καὶ
αἰώνιος κολάσεως. χὺ ἰκέτω, τὴν παρ-
χόντα τὸ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Δόξα, ἡ χὺ, πῆ.

Ο σις πῆρ, εἰς πᾶσαν γλῶσσαν ἔξῃλθεν ὁ-
φθόγγος τῆς κατὰ θεμάτων σου, διὸ ἐν
τῆς οὐνοῖς ἀρεῖς μισθὸν τῆς καμάρωνσε.
τῆς δαμόνων ὡλεσας τοῖς φάλαγγας
τῆς ἀγγέλων ἐφθασας τοῖς τοῖμαται.
ὡν τὴν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. παρρη-
σίᾳ ἔχων πρὸς χὺ τὴν θν', εἰρῶν αἰτο-
σάταις ψυχαῖς ἡμῶν. **Καὶ νῦν θ'.**

Θ κὺ σὺ εἰ ἡ ἀμπελὸς ἡ ἀληθινή.

Ἡ εὐθ' ὁμοιον.

Ο ῥῶσα σε εὐδύμῳ, χὺ ἡ σὲ κυήσασα
Νοῦμβ.

ἔρρωδ' οὐσα, ἀνεβόα μητρικῶς. ἡ ἐμῶν
καὶ θεῶν μου, γλυκύτατον μου τέκνον. πῶς
φέρεις παῖδος ἐπονείδισον. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Τίμιος ἐκδύπιν.

Ε ντὴ ὑπομονῇ σου ἐκπύσω τὴν μισθὸν σου πῆρ
ὅσις. ταῖς πρὸς θυγαῖς ἀδιαλείπτως ἐγ-
καρτερήσας. εὖ πῶχους ἀγαπήσας καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρὸς βδοχεῖς
τῶν θεῶν, ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σὺ θῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Δόξα, τὸ οὐκ αὐτὸς.

Τ αἰς τῆς δακρύωνσε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμιας τὸ ἄλ-
λον ἐγὼ γῆρας. καὶ τῆς ἐκ βαθέος εὐρα-
γίας, εἰς ἑκάτον εὖ πόνους ἐκδύποφο-
ρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῶν οἴκων μὲν
λάμπων τοῖς θαύμασι νεῖλε πῆρ ἡμῶν ὅ-
σις. χὺ τὸν θν' ἰκέτω, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος. **Καὶ νῦν θ' αὐτὸς.**

Ο διήμας γεννηθείς ἐκ παρθένου, καὶ εὐ-
σπιν ὑπομείνας ἀγαθὸν. ὁ θανάτος τὴν θάνα-
τον σκυλεύσας, καὶ ἐγερὰν δέξας ὡς θν'.
μὴ παρδῆς οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ. δὲ
ἔξον τὴν φιλοφροσύνην ἐλεῆμον. δόξαι
τῶν τεκοῦσαν σε θρόνον, πρὸς βδύουσιν ὑ-
πὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀ-
πεγνωσμένον. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Εἰς τὴν ὁρῶν. μὲν τῶν πτωχῶν ἡλθὼ. οἱ
καλόνες τῆς σκωπῆς, εἰς τὸ καὶ τῆς ἀγίας
ἀνατρεφῶν, ὁ καλὸν τὸ ἐλεῆμονος.
Ἰωσήφ. φ. α'. ἡ χὺ, πῆ. Οἱ ἐμῶς.

Η κεκομμένη, τῶν ἀτομον ἔτεμε, ἔσθ' ἐν ἡλι-
ος γλῶσσαν, ἡ δὲ ἐκ δέσασα. ἀλάστορα ἐχ-
θρὸν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. ἔσθ' ἀβαντὶ διήλ-
θεν ἡλ. ὡδὴ δὲ ὡς ἐμὲ λειπτο. τὸ κῶ ἀσω-
μῶν, εἰ δόξας γὰρ δὲ δόξασα. **Τίμιος ἐκδύπιν.**

Τ ἡ συμπαθεία, τὴν νοῦν λαμπρυνόμενος.
ἔσθ' ἀγαπήν χὺ, πῆρ πρὸς θυόμῳ. ἐλεῆ-
μοσύνην. ἀσράπτην ταῖς λαμπρότησι. τὸ
μόνος ἐλεῆμονος. θν', δοχεῖον καθαρῶτα-
τον. ἰωάννη γέγονας. δόσε μακαρίζομεν.
ἀδελφῶν, αἰὶ διαμῶντα. σκοπῶν θ-

Χαίροις νόμου ἐμπειρότατε θεοδότου ἐρ-
μιωδῆς.

Χαίροις τένοισι δὲ παλαιῶν φουτεργῶν.

Χαίροις τῇ παρθενίᾳ φυλακτῆριον μέγα.

Χαίροις τερπνῇ κιθάρᾳ τῇ πνύματι.

Χαίροις παθῶν ῥιζοτόμοις μάχαιρα.

Χαίροις ἀνδρῶν δικαίων τὸ ἔρεισμα.

Χαίροις πιστῶν γηγενῶν ὁ πρῶτος αἰών.

Χαίροις πᾶσι παγκόσμιε.

καὶ ἡχοῦ. **Τῷ τοφίῳ καὶ λόγῳ.**

Ελεῖμονα γνῶμεν ἀλάλαδων, δι' οὗ πᾶσι
τῶν φθιόντων πρὸς παρθεῖν. πτωχοῖς ἐνδύσει
τὴν ἰσχυρὰν τοῦ πνύματος. διὰ τοῦ τοφίῳ, τῇ
πρᾶξι καὶ ἀλλήλων. πρὸς πάντας μα-
καρ, ἀγίους ἐπλουτήσας. ὅθεν ὁδοῖσε,
τῇ ἐλέους μεγάλῃ, θεοφρονὴν ἡλέησε, καὶ
φαιδρῶς κατελάμπρυνεν. ἰσχυρὰ κα-
νόβει. πρὸς βίβλιν τῇ πνύματι, τῇ πνύματι
μαρτύρων ἀφῆσιν δωρηταίαν, τοῖς ἑορτα-
ζῶσι πόθον, τῷ ἀγίῳ μνήμῳ σου.

Επεὶ τὸ οὐκ, ὁ αὐτός. Τὸ πρῶτον αἰών.

Καταλάμπρυνά σου τὸν νοῦν θεολογίας.
θεολογίας ποταμὸς ἔξῃς βύθῳ. καταρδῶ-
ν καρδίας νεῖλε θεοφόρε. τῇ πνύματι ἀρρυσ-
μῶν τῶν διδασκῶν. τὸ πόμα τὸ διαυγέστε-
ρον καὶ καθαρόν. καὶ πνύματος τῷ μνήμῳ
σου. τῷ φωταυγῆτε καὶ σπλῆν. οὐκ ἐ-
γκαλῶπισμα, καὶ πατέρων τὸ καύχη-
μα.

Ἰκίον. Ομοιον.

Τῇ καθαρίσθαι θεομῶρ πρὸς τὸν κῆρυξ ἐρ-
πικῇ σε ἰκίον αὐτὸ ἐν πνύματι. τὸν πανάγον
τόκον σε βουδῆς, λύτρωσαι πάσης συμ-
φορᾶς. καὶ δίδου πρὸς αὐτὴν οἰκία κῆρυξ,
παρρησίαν ὡς δυνατὴ, ἔξ βουδῆς ταῦτα
αὐτὸν. ἀρεὴν ἡμᾶς ἀλάττω, ὡς ἐν βίῳ ἡ-
μαρτοῦ.

εἰς. Ομοιον.

Τὸν ἔξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματῶν σου. ἔξ
πρῶτον ἐξοῖς ἐκσεμνήτε χεῖρτα. τῇ
ξύλῃ κρεμᾶ μῶν, μέσον τῇ κακῶν
ὁρώτα τὰ ἀπλάγνα ἡλγῆς, καὶ μητρικῶς
δρῶντα ἐξοῖς, οἱμοῖ τέκνον ἐμὸν, τῇ ἡλείᾳ.

Νομβ.

καὶ ἀφ᾽ αὐτῶν οἰκονομίαν. δι᾽ ἧς ἐξοῖς
πλάσμα σε, ἀνυμῶν σε τὸ ἀσπλάχυν.

φ. δ. Εἰσακίονα κέ.

Καθάρων καταγῶγον, ὡς φθιόντων τῆς ἀγίας
τριάδος ὅσι. καὶ ναοῦ θεοῦ καμῆλων, ἔξ
ἀρχιερέων ἀκροθλίον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, καὶ πρὸς ἑαυτὸν
συμπαθείας, τῷ ψυχλῷ σε κατὰ θῆρα
σου, ἰωάννη πρὸς ἱερώτατε.

Εντολῶν ἀκαταίχυντες, γέγονας ἐργάτης,
τῇ πανοικτίρμονος. καὶ ἐπλήρης ἀγαθῶν
αὐτῷ ἐκκλησίᾳ ἀγίων αὐλιζόμενος.

Ταταίμου τὰ πρᾶγματά, κόρη τῆς καρδίας,
καὶ κατὰ δόξασιν. τῆς ψυχῆς μου τὰ κι-
νήματα. εἰς θεοῦ παρθεῖν τὰ θελήμα-
τα.

Εἰμὸς ὁ αὐτός.

Επαναίλαγε πάντοτε, τῆς τῇ παθῶν
αἰχμαλωσίας με. ὡς ἀντίλυτρον καὶ τίμη-
μα. τῷ πρὸς πνύματι τὰ ἐν τῷ βύθῳ σου.

Τῇ αἰατοῦ ἑαυτῶν, τῆς ἐν τῷ πνύματι σοφίας
τὰ δόγματα. δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως. σε
αὐτὸν παμμάκαρ πρὸς κατὰ θῆρας.

Τὸ γινώσκον ἀπανύψωμα, πρὸς ἐπαυρόμῳ
ἐπαπείνωσας. τῇ πλημύρᾳ τῆς σοφίας
σου. ἀφ᾽ ἧς τούτων τὸ μνημόσυνον.

Οπεί πτωχὸς ἰδὼς, καὶ ὡς ἡς λόγος τὸ πρὸς ἀ-
σώματος. ἐπ' ἐχθρῶν σε σωματῶν. ἔξ
ἀγνῶν αἱμάτων σου πανύμνητε.

φ. ε. Ομοιον.

Τὸν ἐκνεκρῶν ἀγνώσας, τῇ τῇ ψυχᾷ
λατῶν ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον. ἐν τῇ φωτὶ τῆς
γνώσεώς σου κέ. ποδηγῶν με ἐν τῇ τριβῇ
τῇ ἐν τῷ πνύματι καθοδηγήσον.

Τὸν νεκρῶντος διοίκτον. νεκρῶσιν ἐκούσιον,
πρὸς σοφὴ μιμνήσκων. ἐξαυρώθης κόσ-
μῳ καὶ τοῖς παθεῖν. καὶ ζωῆς ὑπὲρ κόσμου
κατὰ τῆς ἀξίας.

Μακαρίστῃς ἡξιώθης, πρᾶος δι' οὐμπαθῆ-
τες καὶ ἐρρωκὸς χυρόμῳ καὶ πενήτων,
ἀρτος αἰδᾶ πάντος. καὶ πενήτων χορηγία,
πρὸς βολῆτε γυμνήτῳ σου.

η ιι θείας

Οίαις μεθέξει πέρ. κατακαλυνόμενος
οἰάπρ' ἀγέλης. τῷ θ' αἰέμπιας ἱερουργ-
ησας. ὅν πῖους καταφωτίζων. ταῖς ἱε-
ραῖς διδασκαλίαις σου. **9.**

Πρὸ σκοταδίσαν ψυχῇ μου. ταῖς φιληδο-
νίαις τῆ βίου, ἀγὴ πανάμωμα. τῷ φω-
τὶ τῷ σὺ ταύτῃ καταύγασον. ἢ τὸ φῶς
χ' ἔκστα. πῆς ἀγνώστιας σκοτος λύνεται.

Αλλος. **Ο**ρτρεύοντες βοῶντες σοὶ κε.

Εοφίας ὁρεγόμενος πάντοφ. πῆς ἐν θεοῦ,
αὐτοῦ αἰῶς κατέλιπες. τοῦ βίου πᾶσαν πρὸ
αὐτάθειαν.

Γνωστὸς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως. θεοφαν-
τε νοητῶς κατέληφας. εἰώσει θεία μού-
νιος.

Ηεφίλω σε τοῖς ὁμβροῖς τῆς ἡώσεως. θεο-
φόρε. πᾶσαν κατακλίζουσιν. τὴν ἀγνῶ-
σίαν γνώσκοντες. **5.**

Ως κείνον ἀνάμεσον ἐκλάμπουσιν. τῷ αἰ-
κανθῶν. θύρων ὁ νυμφίος σε, παρεθνομῆ-
τορ ἡγάπησεν.

Φ, 5. **Τ**ὴν δέξιν ἐκχεῖ πρὸς κ'.

Αεῖσεν καὶ νηεὶς χολαζών. καὶ ἀγρυπνῶς
τοῦ θ' ἱκετῶν. ὁπασίων, καὶ ὁράσεων
θείων, κατ' ἐξέως θεόφρον πακόλβει. μὲν
μῦθος τοῦ ὑπὲρ νοῦ, διδασκίας σοφὸς κα-
θαρότητι.

Ως ἀγέλης μὲν σώματος πέρ, ἐπὶ γῆς ἐπολι-
τῶσω θυσίας. εἰρηνικὰς, δυναμικάς τῇ πῆ-
σῃ σιωτῇ τῇ μὲν καρδίᾳ ἐπ' ἡμῶν, μακαρί-
α ποιητῇ. ἰωάννη πρὸς φέρων γηθόμενος.

Οβίος σὺ πέρ ἡλίον λάμψας, συμπαθείας
ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας. τὸ σκοτεινὸν νέφος ἐ-
ξελανθῆσας. τῷ δεομένων πεινίας πανόλ-
βει. θαλάπῳσας τὸ ὅν τῷ κρυμῶ. τῷ
δεινῶν κρατουμένων θεόπνυται. **9.**

Ηοῖσιντες θεηγόροι πρὸς φῆται. μυστηρίου
σου παρθεῖς τὸ βάθος. πρὸς φηπικῶς,
πρὸς κατ' ἐξέως τῶτο. φωταγωγούμενοι
θεοῖς ἐπ' ἡμῶν. καὶ νῦν ἡμεῖς πρὸς φῶς. ταῖς
ἐκβάσεις ὁρῶντες πρὸς ὁμῶν.

Εἰς τοὺς ὁμῶν.

Εοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμηόμενος, καὶ τὸν βίου
πολιτείαν φαιδρύνει. ἱερουργῶν, ἐκρημά-
πτας θεῖος. τῷ πλαστεργῷ μεσιτῶν καὶ
πλάσματι, καὶ γέγονας πρὸς φῶς. καὶ
πρὸς βλεπῶν πέρ διδασκαλίας.

Πρὸς τῷ ἀρετῇ πρὸς φῶς γίγνεται. καὶ τῷ
θεῷ καλυφθεὶς πέρ γνώφ. πρὸς φῶς θεοῦ,
τῷ δογματῶν τοῖς πλάκας, ταῖς θεογρά-
φαις, ἐδ' ἐξω πανόλβει, καὶ δ' αὐτερός ἡμῶν
μωπῆς. νομοθέτης ἐδ' ἐκ τῆς τῆς χάριτος.
Ερῶσας σεαυτὸν ἐκείνης, μυστικῶς ὡς ἐδ' ἐ-
λθόντων θύμα. τῷ πλαστεργῷ, παρὲς αἰ-
μῶν νεῖλε. καὶ θεωρία καὶ πρὸς φῶς κοσμη-
μῶν, μνημόνους ὑπὲρ ἡμῶν. τῷ πρὸς φῶς
ἐκτελεσμάτων τῶν μνημόνων σου. **9.**

Δόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεις, τοῦ φει-
κτῶς μυστηρίου τῷ βάθος. ὅτι θ' ἐν γα-
βείσου σκηνώσῃ, αἱ θεηγόροι πρὸς φῶς
πρὸς φῶς γίγνεται. πανάμωμα καὶ νῦν ἡμεῖς.
ταῖς ἐκβάσεις ὁρῶντες πρὸς ὁμῶν.

Κονταῖς κίον. ἡχας. Β. **Τ**ὰ αἰῶνι τῷ.

Πὸν πλεῖστον τὸν τὸν σὸν, ἐσ κορπίσας τοῖς πρὸς φῶς
σι. καὶ τῷ οὐμῶν τὸν πλεῖστον, νῦν ἀπ' ἐλ-
φας, ἰωάννη πάντοφ. διὰ το πάντες σε
γερῶμεν, ἐκτελεσμάτων τῶν μνημόνων σου.
τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμοι. **Ο**οῖος.

Διον κάλλος ἐν θεῷ τῇ ψυχῇ σου, τὸν γηθῶν
ἀγ' ἀπην, ἐπὶ τὴν ὥραιον συμπάθειαν, κόρη
ἡρώας κεκοσμημένη τῶν ἐλεημοσυνην,
κλαδοὶς ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ, ἀψιδῶς ἰωάν-
νη ἡρώας, ἰλαρῶς τοῖς φθονοῖς μὲν. ἐν
κτῆσι φιλῶν ἐσώοικαν, ἀγαθῶς ἐν
πρὸς τῷ βασιλέως χ' καὶ παιδῆς, τὸ σκ-
πῶ ἐδ' ἡμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμοι.

Τὸ αὐτὸ μὲν β. μνήμη τῆ ἐν ἀγίοις
πρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου ἀλε-
ξάνδρειας, τοῦ ἐλεήμονος. **Η.**

Ιωάννης πενήσι δ' οὐς καὶ σκορπίσας.

Ο ποῖα χ' νῦν παρὲς αἰς λαμβανῇ.

Ω χεῖρ ἐκτετατὴν δὲ καὶ δεκάτη ἐλεησίας.

Ο ὕψος.

θεῶν, ἐπὶ τὴν μονήν ἐβίον μετέθηκεν αὐτὸν.
Ἐπὶ χρόνους ἑπτα τῇ ἀσκήσει ἐγυμνασά-
μενος, καὶ τοὺς θεοὺς ἐκμελετήσας γραφὰς,
ἐπισκοπὸς χειροτονεῖται κωνσταντίνης τῆς
πολεως, τῆς κατὰ γαλλίαν διακειμένης.
Οὗτος τῇ τῷ χριστῷ χαριτι νεκρῶς ἀναστή-
σας καὶ πρὸς ἐξέραν ζῶσιν, εἰς χερσὸν με-
ταβαλὼν, ὡς ἂν τῷ ἐπιδομῶν βοηθήσῃ
τῇ χρείᾳ, καὶ πάλιν εἰς ὁ λῶ δόποκαταστήσας
αὐτὸν. Καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποιηκώς θαύ-
ματα, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήμειψεν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς
τοῦ ἀχίου.**

Στὴν πατρὸς φημις ἀχίᾳ πρὶν τεθῆναι.

Γεροβοάμ μαρτυρῶν, ὅς ἀρῆσα.

Ἦν δὲ λῶ δόποσι λῶ, ἐκ πόλεως ἤλθι. ὅπου ἦν
ἡ σκηνὴ τῆς παλαμῶν. Οὗτος εἶπε πρὸς το-
λομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ κῶ. καὶ ἤλθι-
ξε τὴν ἡροβοάμ, ὅτι δὲ ὅλῳ πορεύεται με-
τα κῶ. Εἶδε δὲ καὶ ζῶγος βοῶν παύσας
τὴν γαλὸν, ἔκαστος τῶν ἐξέρων ἐπὶ τρεχόν-
των, ὅν πρὸς ἐλθόντες οἱ βαβυλώνιοι, τοῦτον
ἡρωτεύσαν. Περὶ περὶ δὲ, καὶ πρὸς τοῦ σο-
λομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσου-
σι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτῶν. Καὶ δόποσι δυνά-
μεν εἰρήνῃ, ἐπαίφη ἐγγὺς τῷ θρόνῳ σιλωμῶν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας πρὸς ἡμῶν
μαρτίνου, ἐπισκόπου παρυκίης.**

Κλέος κράτιστον ἐκ θεοῦ ὁ μάρτυρ.

Εὶληφεν ὡς ἔλεον ἐκ μιμουμῶν.

Ἦν δὲ λῶ δόποσι λῶ, ἐκ πόλεως ἤλθι. ὅπου ἦν
ἡ σκηνὴ τῆς παλαμῶν. Οὗτος εἶπε πρὸς το-
λομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ κῶ. καὶ ἤλθι-
ξε τὴν ἡροβοάμ, ὅτι δὲ ὅλῳ πορεύεται με-
τα κῶ. Εἶδε δὲ καὶ ζῶγος βοῶν παύσας
τὴν γαλὸν, ἔκαστος τῶν ἐξέρων ἐπὶ τρεχόν-
των, ὅν πρὸς ἐλθόντες οἱ βαβυλώνιοι, τοῦτον
ἡρωτεύσαν. Περὶ περὶ δὲ, καὶ πρὸς τοῦ σο-
λομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσου-
σι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτῶν. Καὶ δόποσι δυνά-
μεν εἰρήνῃ, ἐπαίφη ἐγγὺς τῷ θρόνῳ σιλωμῶν.

γίγασται, ῥίζας μόνους βοτάνων ἀρκέμε-
νος. Ὅθεν ἕτερον ἐπισκοπὸν ἐπέτεράτη
τὴν ἐν ποταμῶν ἐκκλησίαν. Ἐπὶ ποσῶ-
τον δὲ τῇ φιλοπῶχίᾳ ἐξῆς ῥαψεν, ὥστε
πρὸς ὅλῳ πάντα πείνησι διαδοῦναι. με-
τὰ δὲ ταῦτα εὐτύχη αὐτὸν εἰς πρὶς βολαίᾳ
σκέπεισθαι, ἔργου ὡς θεοῦ σάσαι, τοῦτο
δὲ τῇ γονάτων διακόπειν, ἔκαστος δὲ ὁ μὲ-
νω ἐπὶ δόνα. Ἀλλὰ καὶ νεκρὸν ἰδὼν ἐκ-
κομιζομένον ποτὲ, ἐπεὶ ὁ συκοφάντης θά-
πτεσθαι αὐτὸν οὐ συνεχώρει λέγων χρεώ-
σθαι παρ' αὐτῶν χερσίνων σάσαι μόν, ἐκεί-
νον μὲν ἀνέστη. Ἐν τῷ δὲ ψαύσῃ ἐλεχ-
θεῖντα, δόποσι αὐτὸν αὐτῶν ἐκείλθουσιν.
Οὕτως ἔνθεαρέσας, καὶ ἐπὶ τῶν τοῖς θαυ-
μασῶν βιώσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκαίμην.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτυρῶν αἰ-
πυνίου καὶ τῶν αὐτῶν.**

Ξίφος ζεβινῶν γερμανὸν νικηφόρον.

Συνὸν αὐτῶν ἰω δεικνύει νικηφόρου.

Ἦν δὲ λῶ δόποσι λῶ, ἐκ πόλεως ἤλθι. ὅπου ἦν
ἡ σκηνὴ τῆς παλαμῶν. Οὗτος εἶπε πρὸς το-
λομῶντος, ὅτι προσκρούσει τῷ κῶ. καὶ ἤλθι-
ξε τὴν ἡροβοάμ, ὅτι δὲ ὅλῳ πορεύεται με-
τα κῶ. Εἶδε δὲ καὶ ζῶγος βοῶν παύσας
τὴν γαλὸν, ἔκαστος τῶν ἐξέρων ἐπὶ τρεχόν-
των, ὅν πρὸς ἐλθόντες οἱ βαβυλώνιοι, τοῦτον
ἡρωτεύσαν. Περὶ περὶ δὲ, καὶ πρὸς τοῦ σο-
λομῶντος, ὅτι αἱ γυναῖκες αὐτὸν ἐκστήσου-
σι, καὶ πᾶν τὸ γένος αὐτῶν. Καὶ δόποσι δυνά-
μεν εἰρήνῃ, ἐπαίφη ἐγγὺς τῷ θρόνῳ σιλωμῶν.

Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Εργοὶ οὗτοι λόγους τοῦ σπῆς, ἐβεβαίωσας
καὶ μακαρίζοντων, συνετάγης χορῶν
ὑπαρξίας ἐλεήμων. καὶ καθαρὸς τῷ πνύ-
ματι, ἰωάννη θεοφόρε.

Μέλτος γὰρ ἡ δύστην, μετὰ τὴν ἐκταλὴν εἰς
δόκιμον χρυσόβου. τῇ πλεσίᾳ τοῦ γῆ, πρὸς
σέχων πρὸς αἰετοῖς. ὁ ποιητὴς πλεσίᾳ σοῖς,
χορηγεῖ τοὺς ἀντὶδότες.

Φεγγεῖ τριᾶδος αἰετοῦ, λαμπρὸν ὄνομα
θεράπων

θεράπων τῆς τελαίδος. σὺ τιμῶνασε καὶ
φωτίζεις μελωδοῦντας. διλογητὸς εἶ καὶ
ὁ θεὸς εἰς σὺ αἰῶνας. ~

Σ.

ὀνὴ τὸν σῖα τῆς τελαίδος, ἀπεχρήνησας ἐν
δύο ταῖς οὐσίαις. ὑποστάσει μιᾷ, ὁρώμε-
νον παρθένε. ᾧ μελωδοῦμεν καὶ. ὁ θεὸς δι-
λογητὸς εἶ. ~

Α' Μος. Οἱ ἐκ τῆς ἐκδ' αἰῶνος.

αταρδὸς μῦθος πέρ, ὑετοῖς ἔρδουσις, ὠφθης
πολύφορος. καρπὸς ὠραιοτάτης πορρο-
γῶν τῇ δεσποτῇ. σὺ ἐν πίσει κραυγάζον
ταῖς. ὁ τῇ πρῶν ἡμῶν θεῶ, διγνητὸς εἶ. ~

σὴ παμμάκαρ γλῶσσα, καταρχαίς δο-
γματῶν, ἀναπετάσασα. αἰρέσεως τῷ
πλασίῳ. σιωπῶν κατὰ κλίζει. σὺ τι-
σοὺς ἐκδιδάσκουσα. ὁ τῇ πατρίων ἡμῶν
θεῶς, διλογητὸς εἶ. ~

ολιτεῖα ἀγγέλων. μετὰ σώματα πα-
τερὲν γῇ ἐβίωσας. καὶ θείαις θεωρίαις
τῇ ἀνωθεαμάτων. ἐνετρέφας καὶ ἔφα-
λλας. ὁ τῇ τέρων ἡμῶν θεῶς, διλογη-
τὸς εἶ. ~

Σ.

αρθροκῆς ἐκνηδύς, σιρκωθεῖς ἐπεφάνης
εἰς σελίδι ἡμῶν. δίοσου τῷ μῖα, εἰδότες
θρόν, διχαρίως κραυγάζομεν. ὁ τῇ τέ-
ρων ἡμῶν θεῶς, διλογητὸς εἶ. ~

Φ. η. Νικηταὶ τυραννίου.

ωπαυγῇ ἀστέρα, ὁ χς ἐν ὕψει τῆς ἐκκλη-
σίας. ἀναδέξας πέρ διὰ τοῦ σὺ μέλπον-
ται, πίσει φωτίζει. διλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τὸν κν. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας σὺ αἰῶνας. ~

λεήμων ὠφθης, πρῶτος αἰσὺμ πάθης ἁ-
κακος πέρ. πλοῦτος πενομήμων. καὶ σολή
ἐσθόδυμα γυμνητὸντων. διλογεῖτε μέλ-
πων, τὰ ἔργα τὸν κν. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς.

ὄν τοῦ μάρκου θρόνον, ἱερῶς ἐκόσμησας, ἐρ-
γοῖς ἐνθεοῖς. ἔξομρέτως πέρ, ἐλεημοσιύητε
καὶ συμπαθεία. ἐλεήμων ὄθεν, ὑπέρ πάντας
κέκληται παμμάκαρ. σὺ ἐν συμπαθείᾳ, ἔκ-
λάμψαντας ἀγίας. ~

Σ.

ἔθρον ζώντος ὠφθης, παναγία σκηνώμα,
ἔξ οὗ πόντες, οἱ θάνατος. τῷ ζῶντι
κληροῦμεθα ἀναβοῶντες. διλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν κν. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας σὺ αἰῶνας. ~

Α' Μος. Μουσικῶν ὁργανῶν.

ρετῆς αἰτήχου τῆς τελείας, ἀγαθῶν τὸ
πρῶτον ἀγαπήσας. καὶ ταῖς αἰσθηνῶ ἀ-
σφαπῆς, λαμπόμυθος κραυγάζεις. τὸν
κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
σὺ αἰῶνας. ~

νωτικῶν πλουτήσας Ἰησήμιω, πρακτι-
κῆς ἐπέδης διδοξίας τῆς χάριτος μαρμαρυ-
γῆς, ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι. τὸν κν ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας σὺ αἰῶνας.

σομικούς θορύβους ἀποδράσας, ἡσυχίας
ὁρμῶν πορροεμίδης καὶ τῇ παθῶν τῶς
πορροβαλαῖς, ἐνέκρωσας κραυγάζων. τὸν
κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
σὺ αἰῶνας. ~

σφαλαῖς γνώσκοντες παρθένε. τὸν ἐκ σου
τεχθεῖσα θεὸν λόγον. ὕμνου μῦθος παιδι-
σεβῶς, οἱ πίσει μελωδοῦντες. τὸν κν ὑμ-
νεῖτε, ἐν ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας σὺ αἰ-
ῶνας. ~

Φ. θ. Κυρίως θρόν.

δούσε μετὰ τέλος. μέσον συλλαμβανέ,
δυὰς ἀγίων πρῶν ἐν μνήματι. ἱερστάτην
πυλῶσι, πέρ πορροεμίδης. ~

σῶδρος ὡς ἡμέρα, πέρ ἰωάννη, ἡ φωταυ-
γῆς σου ἔξελαμψε κοίμησις. φωταγωγῆ-
σα σὺ πίσει, σὲ μακαρίζοντας. ~

μὴ φθῆς ταῖς χορείαις, τῇ ἀρχιερέων, τῇ
πορροφῇ τῇ ἀποστόλων μαρτύρων τε. μεθ' ὧν
μνημονόυε πέρ, τῇ ἀνυμνοῦντων. ~

θῆκη σὺ θα καίται, πέρ ἰωάννη, τὸ ἱερόν τοῦ
καὶ ἄχρον λείψανον. πηγὴ θαυματῶν ὑ-
πάρχει, τῇ σὺ πορροεμίδης. ~

αἰῶσα πλατυτέρα, οὐράων παρθένης,
τὸν λογισμὸν μου ἐκνέμωρον πλατυῶν.
χωρητικὸν χαρισμάτων, θείων δεκνύουσα.

α' Μος. Ἐξέστη Ἰη τοῦτο οὐ αἰῶνας.

Ρ ηγνῶτα

Πηγιώτοι παρ' ἀσπείρας τῆς κοσμητικῆς. τὰ
δεσμά ἢ θεῶ συγγινώσκον. σὲ καθορῶν,
πέρ' ὁ ἀλάστω βαρβαρικάς, σοὶ τρικυμί
ας ἤγαρε. λυεῖν σου νομίζων τὸ σαθρὸν.
τῇ θείᾳ δὲ παρνοίᾳ, τοῖς τοῦ διεκρέσω.
μηχανουργίας παναοίδιμοι ~

Πλουσίας διαλάμπων μαρμαρυγαῖς. δι-
δαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας. τὴν δι-
σεβῆ. πίσει παρσιόντων σοὶ τὰς ψυχὰς.
καὶ γὰρ κρατὶ παῖντο φε, νείλε τῆς ὀφίας
τῇ καθαρό. τὰ χεῖλη παρσιπλάσας, ἐ-
ξέλιτλη τὰς ἀφθονίας. καὶ τοῖς ποδοῦσι με-
ταδεδώκας ~

Ιέρδεις παρδύμους πέρ' σαυτὸν. μυτικῶς
ὡς ἀμώμητον σφάγιον. τῇ πλασθεγῶ, δὲ
τον ἀγαπήτας εἰλικρινῶς. δὲ καὶ τῇ θρόνῳ
πάντοφει, νείλε παρσιπλάσας ἐκτενῶς.
δυσώπει σὺ ἐν πίσει, τελοῦντας σὺ μνή-
μιον. ὅπτι χεῖν σὲ τῆς λαμπερότης. **Σ.**

Ανάρθωτας παρθεῖς τῇ γυναικῶν, τὸ ὅλι-
θημα λόγον κηρύττει. τὴν αἰορθοῦν, σὺ
κατεργαζομένης, ὡς ἀγαθὸν καὶ κραταῖον
διδάσκον, τὸν διδασκαλῆς ὑπερ-
βολῶν. ἐκ τοῦ σωματώδους, ἐσώσαν
τα τὸν κόσμον. τοῖς παδοκτόνοις αὐτὴν πα-
θεῖν ~ **Εξάκος ἡλαρμον.**

Οὐμὸν τοῖς ἀστρος.

Ιὸν μιμητὸν φασκίται, τοῦ φιλοπρίεμονος
θεοῦ. ὑμνήσω μὲν ἰωάννην. ὅπως χρεῶν ἀ-
ποκοπῶν, καὶ λύσει πλημμελημάτων, δι-
αὐτὴν τύχων μὲν πάντες ~

Ιτερον τὸ οὖν φῶς ἀναλλοίωτον λόγι-
αῖς τῇ δακρυῶν ἀρδίαίς, τὴν οὐκ ὡς ψυ-
χλὴ ἐκπαίτας. νείλε θεοφρον δυσώπει,
ταῖς τῇ ψυχῶν ἡμῶν πλυνῶν. ἀκαθα-
σίας τῇ πόθῳ, σὲ ἀνυμνοῦντων καὶ χεῖρ.

Σ. Οἶμιον.

Ο γλυκασμὸς τῇ ἀγγέλων. τῇ θλιβομέ-
νον ἡχαρά. χειρῶν ἢ παρσιπλάσας, παρ-
θεῖς μὲν καὶ. ἀνπλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι,
τῇ αἰωνίων βασιάνων ~

Εκ τὸν ἡχον, πηχρῶ, τῆς οὐκ αἰχμῶν.

Δόξα. ἡγος. ἡγος.

Οσιε πέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν, δὲ ἡλθὲν ὁ
φθόγγος τῇ καθορῶν ἀπάντων. διὸ, ἐν
τοῖς οὐρανῶν, δὲ εἰς τὸν τῇ καμᾶτων
σε. τῇ δαυμόνων ἀλεσας τὰς φάλαγγας.
τῇ ἀγγέλων ἐφθασας τὰ ταῦματα.
ὡν τὸν βίον, ἀμὲν πῶς ἐξήλωσας. παρρη-
σίᾳ ἔχων παρσιπλάσας τὸν θεόν, εἰρλήν αἰτῶ
σαι ταῖς ψυχῶν ἡμῶν ~ **Καὶ νῦν Σ.**

Τετμερος ἀνέπαιχ.

Παρθένη παναμώμητε, δυσώπεισον ὃν ἔτε-
κες, ὅπως σῶσι. ἀπαν ἡγος τῇ βροτῇ. ἐ-
γάρ τε θεὸν, καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ. ὁμο-
λογῶ μὲν μητροπάθετε. **Σ. Οἶμιον.**

Παμὲν πῶς ὡς εἶδες, ἐπὶ σαυρὲς κρεμάμε-
νον. ἡλθὲν δὲ σῶσι, ἀνέβω ἀντιπῶς. ἡμῶν
ἐθέμενον, γλυκύτατον τέκνον, μὴ κα-
ταλίπημε, τὴν δουλῶν σου ~

ἡλθὲν ἀκοῦσαι τὰ ὁρῶν, ἡ δαυμόνων.

**Τὸ αὐτὸ μὲν, τῇ τοῦ ἡγίου πατρὸς
ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκοπῶν καὶ ἀπο-
νουκόλεως τοῦ χρυσοῦ μου. Ἐν τῇ μικρῇ
ἐπιστολῇ. εἰς τὸν ἐκτενῶς, ἰωάννην, δ.
καὶ ψάλλον μὲν πηχρῶ παρσιπλάσας.
ἡχθ, α. τῶν οὐρανῶν ταῦματα.**

Πὸν βαπτιστὸν ἐμμήσω, σιωπῶν μῆσας κα-
λῶς. τῇ ἐγκρατεῖα πέρ, καὶ ἡλθὲν τὴν μέ-
γαν, ἡγίας καὶ ἀγνείας. ζήλω τρωθῆς
ἀμφοτέρων χρυσόσμε. βασιλικῆς τυραν-
νίδος κατατλινῶν, ὡς ποιμὴν τῆς ἐκκλη-
σίας χρυσῶν ~

Θεῖα

Θεία ἐμπνέσει τὸ λόγον, διαδραμάν γρα-
φικῶς, πᾶσαι τὴν γῆν ὀφθόγγος, τῆς δογ-
μάτων σου πῆρ ἐφώτισε τὸν κόσμον. αὐοί-
ξας ἡμῖν, πῶς μετανοήσας τὴν ἑσόδον. τὴν
τῆς πενήτων φροντίδα ἀνατυπῶν, τοῦ
χρῆσθαι τὸ διαγγέλιον. ~

Πο καθαρὸν τὸ ψυχῆς σου, ἑακηλίδων φῶς.
ἡλιακάς ἀκτῖνας, καὶ ἀλάμπει τὸν κόσμον,
δογματῶν δις βεβίας. πῆρ σοφεί, ἰωάννη
χρυσόσομε. ἑπὶ τὴν ἀχλὺ ἐκδιώκει ἑ δα-
δαχῇ, τὴν οἰκουμένην πρὸς δις βεβίαν.

Δευτερουῖτες, τ' α'. Δόξα. ἡχος δ'.
Γέγονας χρυσόσομε, θεοπνευστον ὄργανον.
δι' οὗ ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐφώτισε. τῇ
διότι μω γ' βοῇ, διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ
φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου καὶ μιμητὴς
ἡρώδης τῆς ἀποστόλων ὅσις, τὸν χῶρον
κατέλαβες ἐκείνῳ ὃν ἐπόθησας. πρὸς-
βουε τῇ καὶ παμμεκάριε. ἐρῶν δ' ἔσαι
τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θ'. Ο' αὐτός.
Πῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἡμῶν, μετὰ χυ-
τοῦ θεοῦ. ἡ τεκῆσαι τὴν τῆς ὅλων ποιητῆ.
ἵνα πάντες κερᾶζωμεν, χαίρει ἡ μόνη
πρωτασία τῆς ψυχῶν ἡμῶν. ~

Εκ τῆς ἡ' ἡχος β'. Οἶκος τοῦ ἀφραθῆ.
ἀλπίς χρυσοειδής, λαμπρῶς ἀναβοῶ-
σα, τὰ θεῖα μεγαλεῖα. ἐδείχθης ἰωάννη,
ὅς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα. ~

Το σόμα μου, λαλήσει σοφίαν,
ὁμοιᾶς μαυρῆς, ἐδέξω ἐκ κυ, χρυσόσομε
τὸν κόσμον. σοφίζων καὶ φωτίζων, τοὺς θεοὺς
σου διδάσκει. ~

Οἱ ἱερεῖς σου ἐδύσονται δικαιοσύνην,
ἡρυξάς ἀληθείας, τ' θεῖας βασιλείας ἐγέ-
νη χρυσοῦς, βοῶν μετανοεῖτε, βυθί-
ζων τὴν ἀπογνώσιν. ~

Δόξα. Ο' μοιων.
Πεινῶς τ' σεπῆς. τὴν μείδου μοιδορχίαν, ἐδὲ
δαξας πῆρ δ' αὖ. πρὸς λόγον, πνεῦμα. χρυ-
σόσομε πῆρ ἡμῶν. ~

Καὶ νῦν θ'. Ο' μοιων.

Ηαρθένε τὸν ἐκ σ', τεχθεῖται θ' λόγον, δι-
σώπειθ' ἐμὲ τοῦ χρυσοῦς. τοῦ σῶσαι
τοὺς ψυχὰς ἡμῶν. ~

Νῦν δ' ἀπολύει.

Τὸ τῆς παρὲν τ' πῆρ ἡμῶν. τ' πῆρ.

Ητύσοματ' σου καὶ θ' αὖ πρὸς πυρρός.

Καὶ δ' ἀπολύει.

Εἰ δὲ τῇ μεγάλῃ ἐσπερῶν εἰς τὴν λυχι-
κὴν. ψάλλομεν. τ' μακάριος ἀκήρ.

Εἰς τ' καὶ ἐκείραξα. ἰσχυρῶς θ', ἡ καὶ

ψάλλομεν, σιχηρᾶ. ἡχος δ'.

Ως ἡμῶν ἐν μαρτυρίῃ.

Πνέχουσιν τὸν σαλπῆρα, τὸ θεοπνευ-
στον ὄργανον, τῆς δογματῶν πέλαγος ἀνε-
ξάντητον. τῆς ἐκκλησίας τ' σῆμα,
τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυ-
θόν. τὴν κρατῆρα τὸν πᾶν χρυσοῦν, τὸν πρὸ
χέεντα, ποταμούς διδάσκει. μελι-
ρύτων. καὶ δ' ὅσοντα τὴν κτίσιν, μελωδι-
κῶς, ἀνυμνήσωμεν. ~

Πὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον. τὸν ἀκτίσι φωτίζον-
τα, διδάσκει τὸν ἅπαντα τὴν ὑφήλιον.
τ' μετανοήσας τὸν κήρυκα. τὸν ἀστέρον τὸν
πᾶν χρυσοῦν. τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνῶ-
σεως αἵροντα. καὶ ὁρροῖζοντα, ἐκπακεί-
σας καρδίας, ἀμαρτίας. ἰωάννη ἐπαξίως,
τὸν χρυσοῦς λόγον πρὸς ἡμῶν. ~

Οπτιγίος ἀγέλης, καὶ διωγῶν αὐτοῦ. χελη-
δὼν ἡ βύλας καὶ πολυφῶνος. τῆς ἀρετῆς
τ' θηταῦμα. ἡ πέτρα ἡ ἀεὶ ῥηκτος. τῆς
πῶν ὑπογραμμῶς. τῆς μαρτυρῶν ἐφα-
μιλλος. ἰσχυρῶς, τῆς ἀγίων ἀγγέλων.
ἀποστόλων. ὁ ὁμοῦς ἐν ἡμῶν μεγαλυ-
νέδω χρυσόσομος. ~

Δόξα. ἡχος θ'.

Οσις τῆς μακάριος, ἀγία ἔστε περ, ὁ ποιμὴν
ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιεπίσκοπος χρῆσθαι
θητῆς. ὅπθεις τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς πρὸ
βάτων. αὐτὸς καὶ νῦν πανδύφημος ἰωάν-
νη χρυσόσομος, αἰτῶσαι πρὸς βεβίαν σου, δα-
ρηθῆναι ἡμῖν τ' μέγα ἔλεος. ~

Καὶ

Καὶ νῦν, ἤ. Οἱ αὐτοὶ

Τὴ μὴ μακαρίσῃς, παναγία παρθεῖν,
τὴ μὴ αὐμνησῇς, τὸν ἀλόχου τοῦ τό-
κον. ὃ γὰρ χρόνως ἐκπατρός, ἐκλάμψας
ὑὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ τῆς αἰνῆς
παραλήθην, ἀφράτως σταρεώθης. Φύσει
θεὸς ὑπὸ δόχων, καὶ φύσει ἡμιόμοτος,
αὐθροπος δι' ὑμᾶς. ὅθεν εἰς διαδοῦς
πῶν τομνόμενος. ἀλλ' ἐν διαδί. φύσεων,
ἀσυγχήτως γνωρίζομεθα. αὐτὸν ἰκέ-
τάμε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι
ταῖς ψυχῇς ἡμῶν.

Εἰ τοῦτος, Φῶς ἰαρόν. τὸ παρακαλεῖν τὸς
ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Πατριῶν τὸ ἀναγνώσμα.

Πῆμνη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ διλογίας
κῦ, ἔπι κεφαλῇ αὐτῶν. Μακάριος αὐτὸς
ὁς ὄρεσος φίδου, ἔς θνητὸς ὁς εἶδε φρόνησαν.
κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρε-
οῖς καὶ ἀργυρίῳ θησαυρῶν. Τιμιώτερος δὲ
ἐστὶ λιβῶν πολυτελῶν. πᾶν δὲ πῆμιον, ὅθεν
ἀξίον αὐτῆς ἐστίν. ἐκ γὰρ τοῦ σώματος αὐτῆς,
ἐκ πορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ ἡ ἐλε-
ον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαριῶν ἀκρίβει-
α μετ' ἐκείνη, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, ἡ μακάρι-
αὐθροπος, ὁς τὰς ἐμὰς ὁδὸς φυλάττει. αἱ
γὰρ ἐξ ὁδοῦ, ἐξ ὁδοῦ ζωῆς, καὶ ἐτοιμαζέ-
ται θέλησις τοῦ κυρίου, διὰ τοῦτο τοῦτο καλεῖται
ὑμᾶς, καὶ παρτίεμαι ἐμὴν φωνὴν, ὑφ' ἡ-
σῶν. Ὅπ' ἐγὼ ἡ σοφία, κατεσκηδύσα
βελὴν ἔς γῶσιν, ἔς σῶνιδον. Εἰ γὰρ ἐπεκαλε-
σάμεθα, ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια. ἐμὴ
φρόνησις. ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Εἰ γὰρ ὁδὸς ἐμὴ φι-
λάντας ἀγαπῶ, οἷός ἐστι ζήτουντες, διέ-
σσοι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκαχοι πα-
νεργίαν, οἱ ἡ ἀπαίδουτι. σῦθεδε καρδίαν.
Εἰσακρίσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐ-
ρῶ. ἡ δούλη γὰρ ἀπὸ χιλιῶν ὁρῶ, ὅπ' ἀλή-
θειαν μελετήσατο ὁ λαρυξίμου. ἐβδελυγ-
μῶν δὲ ὁδοῦ πόν ἐμῶν, χεῖλη ψαυδῆ. Με-
τα δικαιοσύνης, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στό-

ματος μου. Οὐδ' ἐν εἰς αὐτοῖς σκολιόν, ἐδὲ
φραγγαλιῶδες, πάντα διδῶ εἰς τοῖς σῶ-
σι, καὶ ὁρῶ τὰς διέσσοις γῶσιν. Διδῶ
σῶ γὰρ ὑμῶν ἀλήθειαν, ἵνα ἡντῶται ἐν κῆ-
ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πληροῦσθε πᾶς τῇ

Σοφία ὁδοῦ αὐτοῦ.

Σοφία δικαιοσύνης ἀφ' ἡσῶν, χεῖλη δὲ
αὐθροῦν, ἔπι σῶναι χάριτας. Στομα
φῶν μελετᾷ ὁ φίδου δικαιοσύνη, δὲ, ῥῆ-
αὐθροῦ ἐκθάνει. Τελειοποιεῖται αὐθροῦ
δικαίῳ, ἐκ ὁδοῦ αὐθροῦ. ὑφ' ἡσῶν δικαίῳ,
ἡντῶται ἐν ζωῇ, ἡ ἐν ἀγαθοῖς αὐθροῦ, καρ-
πον δικαιοσύνης τευγῆται. Φῶς δικαίῳ
διαπαντός, καὶ τῶν κῦ διέσσοις χάρι-
δὲ ὁδοῦ. Γλώσσα σοφῶν, καλὰ ἔστιν αὐ-
καὶ ἐν καρδίᾳ αὐθροῦ, ἀναπαύσεται σο-
φία. Ἀγαπᾷ καὶ ὁδοῦ, καρδίας, δεκτοῦ
αὐθροῦ πάντες ἀμωμοὶ ἐν ὁδοῦ. Σοφία κῦ,
φῶν παρτίεμαι σῶναι, φθάνει γὰρ ὁδοῦ
ἐπὶ ὑμῶν αὐθροῦ, παρτίεμαι γῶσιν αὐθροῦ.
ἡ δὲ χεῖρως θειοῦται ὑπὸ τῶν ἀγαπών-
των αὐθροῦ. Ὅδοῦ δικαίῳ, παρτίεμαι αὐθροῦ ἐκ-
πάσει, ἔς ὁδοῦ δικαίῳ δι' αὐθροῦ, τὰ χεῖρως
ἀμωμοῦ ἐστίν. ὅπ' ὁδοῦ ἀξίῳ αὐθροῦ, αὐ-
τῇ παρτίεμαι ζήτῶν, ἔς ἐνταῖς τῆς ὁδοῦ,
φῶν αὐθροῦ αὐθροῦ δικαίῳ. Σοφίας
ἐκθάνει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ
ἐραστῆς ἐκθάνει τοῦ καλλῶς αὐθροῦ. ἔς ἐφί-
λησται ταῦτα, ἡ ἐξ ἐξήτῶν ἐκνεότητος με-
ἔς ἐξήτῶν νόμῳ ἀγαγῶν αὐθροῦ,
ὅπ' ὁδοῦ δικαίῳ ἡ γὰρ πῶσιν αὐθροῦ.
Μύσῃς γὰρ ἐστὶ τῆς θεῆς ἔστιν αὐθροῦ, ἡ διέσσοις
τῶν ἐργῶν αὐθροῦ. Οἱ πόνοι αὐθροῦ, εἰσὶν ἀρεταί.
Σωφροσύνη δὲ ἡ φρόνησις, αὐθροῦ ἀ-
σκεῖ. Δικαιοσύνη δὲ ὁδοῦ δικαίῳ, ἐν χεῖρσι
μῶτερον ἐκθάνει ἐν βίῳ αὐθροῦ. Εἰδῶ
ἔς πολυτελείαν ποδείης, οἷός ἐστι ἀρχαία
ἔς τὰ μέλλοντα εἰκάζει. Εἰσὶν αὐθροῦ
φῶς λόγων, ἡ λίσσεται ἐν ἡμῶν. Σημεῖα
ἡ τέρατα παρτίεμαι, ἡ ἐκ βάσεως καὶ
ρῶν καὶ χεῖρως, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν
ἀγαθῶν

αἰσθῆναι ὅτι ἀθανασία ἐστὶν αὐτῇ, ὥστε ἀκλῆρα
ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῇ. Διὰ τοῦτο ἐπέτυ-
χον τὰ κῶ, ὥστε ἐκείνη αὐτῇ, ὥστε εἶπον ὅτι ὁ-
λησμεν τῆς καρδίας. Θέε πρῶν, καὶ κῆ τοῦ
ἐλέους, ὁ ποιήσας τοὺς πάντας ἐν λόγῳ σου. ὥστε
τῇ σοφίᾳ σου καὶ πασκαυάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα
δεσποζῇ τῇ ὑποστάσει σου ὑπομνήτων κτισμά-
των, ὥστε ἀέτη τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δι-
κασιότητι. ὁ ὅμοιος τὴν τῇ σὺν θράνων πα-
ρεδρον σοφίᾳ, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς
ἐκ παιδωντός, ὅτι ἐγὼ δούλος σου, καὶ ὑπὸ τῆς
παροδοκίας σου. Ἐξ ἀποστείλον αὐτὴν ὡς ἀ-
γίου καὶ δικαιοσύνης σου, καὶ ἀπὸ θρόνου ὁ-
ξῆς σου, ἵνα συμπάσσοι μοι διδάξῃ με, τί
διὰ τὸν ὅτι ἐστὶ πᾶσι τοῖς, καὶ ὁδηγῆσαι ἐν
γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς.
Λογισμοὶ γὰρ τῇ τῇ πάντες δηλοῖ. ὥστε ὅτι
σφαλεῖς αἱ ἀπὸ νομῶν αὐτῆς.~

Σοφία σολεμῶντος πρὸς ἀνάγνωσμα.
Γνωμιαζομένης δικαίης, ἀφροδύησονται
λαοὶ, ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτῆς. ὅτι
καὶ πᾶσι θεῷ γινώσκεται, ὥστε πᾶσι ἀνθρώποις, καὶ
ἀρετῇ καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς. Ἐπιθυμήσατε τρι-
γάρ ἐν ὧ ἀνδρες σοφίαν, καὶ ποιήσατε, ὥστε
παροδοκίησθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη,
ὥστε τήρησις νόμων. τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς
τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγέλω ἡμῖν,
καὶ κρυψὴ ἀφ' ὑμῶν μυστήρια θεῶν. ὅτι αὐ-
τῆς, ὥστε τῇ σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῇ σοφῶν διορ-
θωπῆς. ὥστε πᾶσαν φρόνησιν καὶ ἐργασίαν ἐπιστή-
μην ἡπάντων φρόνησις, ἐδίδαξε σοφίᾳ.
Ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ: πᾶν νοερόν ἄγχιον, ἀπαύ-
λασμα φωτός ἀϊδίου, ὥστε εἰκὼν τῆς ἀγαθότη-
τος τῆς θεῶν. Αὕτη φίλος θεῶν ὥστε προφητείας κα-
τασκυάζει. Εὐπρεπείερα δὲ ἐστὶν ἡλῖος, ὥστε
ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέραν θέσιν. Φωτὶς γὰρ κε-
νομένη, δουλοκεται πρεσβύτερα. Αὕτη τὰς θε-
ραπείαν αὐτῆς, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ
ὁδηγῆσεν ἐν τῇ βίᾳ, ἀθανάτης. Ἐδωκεν αὐ-
τῇ γινώσκειν ἀγίᾳ, ὥστε διαφυλάξῃ αὐτὴν
ἀπὸ ἐνεδροῦντων. ὥστε ἀγῶνα ἰσχυρόν, ἐβρα-

βασεν αὐτοῖς. ἵνα γινώσκει πάντες, ὅτι δυνα-
τώτερα πάντος ἐστὶν ἡ δύσεβεια, καὶ οὐμὴ
καλὴ ὕψη ποτὲ κακία, σοφίας, οὐδ' οὐμὴ
παρελθούσεται ποιητὴς ἐλέγχουσι ἡδίκη.
Εἶπον γὰρ αὐτοῖς λογιστὰς μὲν οὐκ ὁρθῶς,
καταδυνασάσω μὲν τὸν δίκαιον, μὴ φει-
σώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτῆς, μὴ δὲ ἐν τῇ
πῶ μὲν πολίτης πρεσβυτέρη πολυχρονίης.
Ἐστὶ δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος, καὶ ἐνεδροῦσιν
μὲν τὸν δίκαιον, ὅτι δυσχερὴς ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
ἐνδυπνῆται τοῖς ἐργοῖς ἡμῶν, καὶ ὅτι φη-
μὴς ἡμῖν, ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν.
Ἐπαγγέλλεται γινώσκειν ἔχειν θεῶν, καὶ πᾶ-
σι αὐτῇ ὀνομαζέσθαι. Ἐχρῆτο ἡμῖν εἰς ἐλε-
χόν ἐνομιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν ἡ βλε-
πόμηνος, ὅτι ἡμῶν τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐ-
τῆς, ὥστε ὅτι ἡμῶν αἱ τρεῖς αὐτῆς. Εἰς
κίβδηλον ἐλογίσθη μὲν αὐτῇ, ὥστε ἀπέχεται
τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὥστε ἀποκαθαρσίων. ὥστε μακα-
ρεῖται ἐξ ἁπλῶν δικαίων. Ἰδὼ μὲν αὐτῇ, εἰοὶ λό-
γοι αὐτῆς ἀληθεῖς, καὶ πειρασμῶν τοῖς ἐν
ἐκβάσει αὐτῆς. Ἰβρεῖς βασιλῆως ἐξέσω-
μην αὐτὸν, ἵνα γινώσκῃ τὴν ἐπιείκειαν αὐτῆς,
καὶ δοκιμάσω μὲν τὴν ἀνεξικακίαν αὐ-
τῆς. Θανάτω ἀχρήμονι καταδικασμῶν
αὐτῇ, ὥστε γὰρ ἐπισκοπὴ ἐκλόγων αὐτῆς. Ταῦ-
τα ἐλογίσαντο ὥστε ἐπληθύνησαν, αἱ ἐπι-
φλώσε γὰρ αὐτῇ, ἡ κακία αὐτῇ, καὶ ὅτι
ἐγνωσαν μυστήρια θεοῦ. καὶ ἐκείνη δὲ ὅτι
σὺ εἶ θεὸς μόνος, ὁ ζῶν ἔχων, καὶ θανά-
του τὴν ἔξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλί-
ψως, καὶ ῥυόμηνος ἐν παντὸς κακοῦ. Ὁ
οἰκτῆρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ ἰδοὺς τοῖς ὁ-
σιοῖσιν χάριν, καὶ τῷ σὺ βραχίονι, τοῖς
ὑποεμφανῶν δουλοποιήσας αὐτῇ.~

Εἰς τὴν λιτὴν, πηχῆρα, ἰδιομελῆα.
ἡχος, αἰ. Ἀναβόλιον.
Φωτὶς ἰωάννη, σομα χευσσε μφανῆς, ἐγκαλ-
λάπισμα τῇ θεουργίᾳ ἀρετῇ, καὶ ἐνδία-
τῃ γὰρ φῶν μυσταρχικῶν, σὺ τῶν πανα-
χραῖς ἀγίας, ἀκλεῖς, θησαυροὺς ἐχον
μάτητας.

μάπτας. ὅθεν ἐπείφρανας, πᾶσαν ἐκ-
κλησίαν. σωτηρίαν δέ σ' ἐλγόν παρ κηκῶ.
παρρησίαν ἐν διόρθωσιν πρὸς τὸν θν', ἐν
τῇ ἀπολαύσει τῆς κληρονομίας. πρὸς ὅθεν
ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς ἀγαπᾶτε. **Οὐ αὐτός.**

Εξεχυσθὴ ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου ὅσι πατέρες,
ἰωάννη χρυσοῦς με. διὰ τοῦτο ἐχρυσόσεός
ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ποιμαίνειν τὸ ποί-
μνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσυνῇ. διὸ
πρὸς ἡμῶν, τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνα-
τοῦ, διέκοψας τὰς γλῶσσας αἰρέ-
σεων. καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρὸς βδύων, εἰρη-
νάζου τὸν κόσμον. καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. **ἡ χ. β. τοῦ σ. δ. του.**

Εὶ τὸν μέγαν ἀρχιερέα ἐκ ποιμνία. τὴν ἀκα-
κον καὶ ὁσιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.
τὸ χρυσοῦς σῶμα τῆς χάριτος, αἰδουφ-
μουῖτες πόθῳ δέομεθα. μεταδός ἡμῖν,
τῇ πρὸς βεβήντου πέρ. εἰς ἀνταμείψιν
τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Οὐ αὐτός. Γεωργίου νικομηδίας.

Χρυσέοις λόγοις ἡ ἐκκλησία, ὡς κόσμον
χρυσὸν ἐν πειρασμοῖς ἰωάννη χρυσοῦς ο-
με. νυμφικῶς χαίρουσα δοᾷ σοι. κεκόρεσ-
μαι ἐκ τῶν χρυσοῦν ναμάτων, κατα-
γλαῖδ' αἶσα χρυσοῦς καὶ μελὶ χρυσοῦς
πόμασιν. ἐκ πρὸς ἀξίως γ' εἰς θεωρίαν ἀνά-
τομα, διὰ τῇ πρὸς ἀέωντος παραμύσεων. Ἐ-
πρὸς χ' τὴν νοητὴν νυμφίον, εὐμαρ συμ-
βασιλεύουσα αὐτῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροί-
σμενοι ἐν τῇ μνήμῃ σου κεράζομεν. μὴ ἀπο-
κάμης δέομεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κν', τῇ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Οὐ αὐτός.**

Εὶληφας ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτη φιλοσο-
φίαν. Ἐξὼ κόσμῳ ἐλθὼν. ζῶν ὑπὲρ τὰ
ὀρώμενα. Ἐξοπλήρον ἀκηλίδωτον θεοῦ,
θεῖον ἀνιδείχθης. Ἐν αἰὶν ἰωάννης, φω-
τὶ φῶς πρὸς ἐλάμβανες. καὶ τὸ ἀνώτερον
τοῦ μακαρίου ἐτυχιστέλης πρὸς ὅθεν χρυ-
σοῦς με ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν. **ἡ χ. δ.**

Εἡμασι χρυσάυφ' αἶτις, τὴν ἡπέρων σαφῶς

κατὰ δ' αὐτὰς χρυσὸν ἔχων, τῇ τε ψυ-
χῇ ἔστω σώμα πασιολβίε. πάντα δια χρυ-
σοῦς τῆς λόγου σου, χρυσὸν γὰρ ἐκδο-
μα πῶς. Ἐξὼ βλαστὶς γὰρ ἰωάννης χρυ-
σογραφικῶς, ἀνέπληστος οὐκ ἐστίν. διὸ δέομεν
σοι, χρυσοῦς ἔστω χρυσοῦς με. χ' τὸν θεόν
ἰκέτ' αὐτοῦ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἡ χ. θ. ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Επρὸς τῇ βασιλίδι τῇ πόλει, ἰωάννη
αὐτὴν ἀρχιερέα. ὡς πρὸς πᾶν κόσμον βα-
σιλικόν. καὶ χρυσὸν λατὸν σάλπιγγα. πάν-
τα πρὸς ἡμῶν τὰ πέρατα, τὰ σεῖα δ' ὄγ-
ματα. καὶ πάντας συνεγείρουσιν, πρὸς
συναποσιμόνισμα τῶν θεοπρεπῶν. πρὸς
ὃν βοήσωμεν, χρυσοῦς καὶ χρυσοῦς με,
χ' τὴν θν' ἰκέτ' αὐτοῦ. τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. **Καὶ νῦν, θ.**

Ετῇ χ. κεκτῆμεθα. θεοτόκε ἀχραντε.
καὶ διδου λυδρὰ καὶ ὀχρῶμα. διὸ δέο-
μεθα. οἱ ἐν βίῳ χεῖμα ζοῦμεν. κυβέρ-
ησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν ἡ. π. χ. πρὸς ὁμοίαν. ἡ χ. π.

Χαίροις ἀσκήτων ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσὸν καὶ τερπνόν, τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ θεοπνευστον ὄργανον. ἡ γλῶσσα, ἡ
φιλοκῶς τῇ μετανοίας ἡμῶν, ὅθεν ποικίλης
πρὸς ὅθεν ὑπογραφῶν. ὅθεν ὁ χρυσοῦς ο-
φός. χελιδὼν ἡ χρυσοῦς οφός. πρὸς ἐρατῇ
ψαλμικῶς τὰ μεταφρενα, χρυσὸν γλῶ-
ζουσα, ἀρετῇ ἐν χλωρότητι. εἰς τὸν χρυ-
σοῦς ἐστίν, πρὸς ἡμῶν τὰ νάματα. σῶμα
τὸ θεῖον καὶ θεῖας, φιλοσωτηρίας ἐχέ-
γουσιν. χ' καταπέμψαι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις, τῇ ὁφθαλμῶν ὁ πῆρ, ἀδ' ἰωάννης,
ὁ ζυγατὴ βοήθεια. πενήτων, ἡ χορηγία. ἡ
τῇ πενήτων τσοφῇ. τῇ ἀμαρτωλῶν τῶν
ἡδιόρθωσις. ψυχῶν ἀποχάτατος. ἰατρὸς,
καὶ σεμνότητος. θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀ-
κρίβεια. ἡ σαφηνία, τῇ γραφῶν τῶν

Στόμα δικαίου μελετᾷ σοφίαν.

Δύξα. ἦχος. ~~πλ~~.

Καὶ νῦν, ἦ, ὁ αὐτός.

Τοῦ σώματός σου καθάπερ πυρρός ἐκλάμψασα χάρις, ἥ οἰκτιρῆν ἐφώπισεν ἀφὶ λαργυρίας τῆ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδὶ δύνων, πῆρ ἰωαννῆ χερσοτομοῖ. πρὸς ἐσθλὴν τῇ λόγῳ, χῶ τῇ θεῷ. σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν. **Ω.**

εἰδὼς οὗς ἐπλάσας τῇ χειρί σου. δέξον τὴν
φιλοκυβερνησίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τε
κῆσαν σε θκόν, πρεσβύευσαν ὑπὲρ ἡμῶν.
Ὡς σῶσον σὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πάλιν α. αἰ. κα.

ἦχος. πρῶτ. Ἦμα σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ σοφίδου εἰς ὑψους καταιμαθῶν. καὶ τὴν
 χάριν τῆς λόγων πῶς θεοῦ. τοῖς πᾶσιν εἰς
 λαμψας, ὡς χρυσοῦς καμίνω. Ἐξ ἀγίαν
 τεράδα, μονάδα ἐκκήρηξας. Ἐφυλαργυ
 ρον πλάινω, τοξόουσας τῆς λόγοις σε. ὁθεν
 Ἐπερὶς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας. ἀρεῖς
 κατήχωνας, τ' ἀλλόφυλον φρίαγμα.
 Ἰωάννη χρυσοῦς ομε, πρὸς βουεχῶ τῶ θεῷ,
 τῆς πλάσιμά των ἄφεισι δωρησάσθαι, τοῖς
 ἐορταζουσι πόθω τὸ ἀγίου μνήμην σου.

Δκ. Σ. ΟΛΛΟΝ.

Τὴν ψυχὴν μου παρθεσίεν τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐνζήτησιν εἰς τὴν πειρασμῶν. καὶ ὡς ἀκού
βέβητον. ποντεμὴν πανάμωμε, ἀμαρ
τιῶν φόβω, φθονεῖται ὑπὲρ οὐρανοῦ. ἔ
κείνη ποντὴν ἀδύ, περὶ ἐκινδυνεύουσαν.
φθάσιν θεῶν, τὴν θερμὴν πρὸς βίαν, ἔσ
τον παρέχουσα, τὴν λιμὴν τὸν αὐτὸν. ἵνα
πίσει κραυγάζωσι. πρὸς βίαν τὴν ὑπὸ
ἡγεῖαν. τὴν πηλοσμάτων δουλομανοί. ἡ ἀφ
σιν. σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος, δεῖλος σὺ.

Μετατλήβ. σχολογόν, κα.θω.α.

ἡχ³α¹ 2. ΘΕΟΙΣ ΤΕ ΕΛΛΕΙ.

Εκδὺς εὐθεὸν τῆς ἐκκλησίας. πλεῖτος αἰσὺλος
τῆς θυσεβείας. ἀνὲδ εἰχθῆς ἱεραρχα χρε-
σόμε. ἐν ἀπαθείᾳ φαγορριώας τὸν βίον
σου. τοῖς δεομυροῖς ἐπαντλήσας τὴν ἔλσον.
πᾶρ ὅσι, χῦ τὸν θεὸν ἰκέτθου. δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ετερον. 326, πικ.

Τὸν συνάναρχον λόγον πρὸς πάντας.

Τὸν λείμῳνα τῆς λόγων, τῆς θεο πανθύσαν
γραφῶν. τὴν ἡμᾶς ὁδηγοῦνται πρὸς τὴν
μετανοίαν. τὴν ὁδὸν πολλοὺς πρὸς σμοὺς
ὑπομείνανται. τὴν χρυσόστομοι πιστοὶ ὡς
διδασκούμενοι

διδάχθοντες ὑπ' αὐτῆς. πμήσωμεν κατὰ
χρῆμα, περὶ βλάβης γὰρ τῆς ψυχῆς ἡμῶν·

Σ. Ὁμοιον.

Ποῦ δὲ αἰσίων θαύμα τὸ πῶς συλλήψατο. ἵνα
ἀφραγῶς ἔσῃ ὁ πῶς ἡμῶν, ἐνθα ἔγνω
εἰς αἰνῶν αἰώνων. καταπλήθειμα
ἐννοεῖ. καὶ εἰς αὐτὸν λογισμὸν, ἡ δόξα
σου, θεῷ τοῖς πᾶσιν ἐφαπλυσμένη. πρὸς σω
τηρίαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν·

Μετα τὴν πολυέλεον, ἡχ. δ'.

Επιφάνης σήμερον.

Ποῖς χρυσοῖς λόγοις σου, ἡ ἐκκλησία, ἀρδόμε
νη αἰνῶν, ποτὶ ζῆναι ματα χρυσά. καὶ ἵα
περὶ αἰνῶν ἰοσήμεναι. τῆς καρδιῶν ἀνυμνεῖσα
σε. χρυσὸν ἀφραγῶ παμμάκαρ χειρὸς
σοῦ·

Δόξα. Ἐτερον. ἡχ. δ', πᾶς.

Τὸν σὺν ἀναρχὸν λόγον πρὸ καὶ πνι.

Οὐτε ἔχθρα σινδου, ἔσθ' ἀφραγῶς, οὐ
τε μίσος αὐγῆς, ἔσθ' ἀφραγῶς. τοῖς
δύο τοῖς ἐν σοὶ πᾶσι κατέσβεσαν. ἀλλ' ὡς
χρυσὸν ἐν τῇ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῆς πα
ρασμῶν καδικεῖς αἰώνως, πρὸς τὴν
αἰώνιον τριάδα. ὡς ἡς ἡ ζωὴ σου, ζῶν
τῇ πνύματι·

Σ. Ὁμοιον.

Πρὸς ταχέαν σου σκέπην, καὶ τὴν ἀντίλη
ψιν. ἵνα τὸ ἔλεος δείξῃς τῇ σὺν δ' ἔλκῃ σου.
καὶ τὰ κύματα αἰνῶν κατὰ πρᾶξιν. τῆς
ματαίαν λογισμῶν. ἵνα τὴν πεσοῦσαν με
ψυχὴν, ἀναστήσῃς. δίδας γὰρ οἶδα παρ
θεῷ. ὅτι ἰσχύεις, ὅσα καὶ βέλοιο·

**Οἱ ἀναβαθμοί, τ' α'. ἀντιφώνον, τοῦ
τετάρτου ἡχου. πρὸς κέλευρον. ἡχ. δ'.**

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Σ.

Ακούσατε πάντα πάντα τὰ ἔθνη.

**Πᾶσα πνοή. Διαγγέλιον κατὰ ἰωάννην.
Εἶπεν ὁ κς, ὁ μνηστὴρ ἐχόμενος διὰ τῆς θύρας.**

ὁ ν'. Δόξα πρὸς τοὺς αἰῶνες, ἡχ. β'.

Εἰμερον σκίρτῃ σιν ἐν πνι, ἀρχιερέων δῆμοι,
σὺν ἡμῖν ἡμῶντες σιν, πνιμνήμην ἱεράρχα.
χρυσόσομε ὅσι. φώτης τῆς ἐκκλησίας·

Καί μω, τ' αἰς τῆς θεοῦ πρὸς βίαιας.

Εἰς τ' ἐλέησον με ὁ θς, ἡχ. β'.

Εξέχυσεν ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσι πᾶσι καὶ
γεγονάσας ποιμὴν τῆς τοῦ χυ ἐκκλησίας. δι
δάσκων τὰ λογικά πρὸς βασιλῆας, πρὸς δύν
εις τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι·

**Καὶ μω, πρὸς τῆς θεοῦ ἐκ. εἰς τοῦ ἀγίου
β'. ὁ κς τῆς θεοῦ ἡχ. β'. ὁ αἰνῶν.**

Υγραὶ διδοῦσας ὡς ἐξήραν, καὶ τὴν αἰγὴν
πίσθι, μοχθηρίαν διαφυγῶν. ὁ ἱερός
αἰνῶν. πρὸς τῆς θεοῦ ἡμῶν ἀσωμεν.

Πολλοῖς σινεχόμενος πειρασμοῖς. πρὸς
σε κατὰ φύσιν, σωτηρίαν ἐπὶ τῆς ὁμῆς
τερ τοῦ λόγου καὶ παρὰ τῆς τῆς δυσχερείας.
καὶ δεινῶν με διάσωσον·

Παθὼν με τὰ ἐπὶ τῆς πρὸς βολαί. πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπλήσας μου τὴν ψυχὴν.
εἰρήνην καὶ κόσμὸν τῇ γαλιλῇ, τῇ ἡοῦ καὶ θύ
σου πανάμωμος·

Εωπῆρα τεκοῦσε σε καὶ θύ, δύσω πᾶσι παρ
θεῷ, λιτρωθῆναι με τῆς δεινῶν. σοὶ γὰρ
καὶ πρὸς φύσιν, ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυ
χήν καὶ τὴν διάνοισιν·

Ποσύντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς
θείας, καὶ πρὸς τοῖς τῆς πρὸς σου. ἀξίωσον
μὴν θεομῶν. ὡς ἀγαθὰ ἀγαθὰ τελοῦσιν.

Ὁ κς τῆς ἀγίας. Οἱ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ πνύματός με λῶσιν τ' χρυσὸν ὅμα.

Θεοφάνους. ἡχ. α'. ἡχ. δ', πᾶς.

Ἀρεματλάτω φάρα.

Πρὸς μετάνοιαν γεγονάσας θερμότητος. καὶ ἐν
χρυσόσομε μετάνοιαν πᾶσι, πρὸς θεῷ με πρὸς
σέβει, εἰς ὅλης τῆς καρδίας μου. ἵνα τῆς πᾶ
λαι πλυσμάτων θεραπείᾳ θῆται τὰ πρᾶ
ματα. τῇ σὴ συμπαθείᾳ δυσάπησον·

Ολέω τὴν αἰγλήν τῆς ἀγίας, πᾶσι δεξάμε
νος. ὁλοκαυτῆς ὡφθῆς, εὐλος πρὸς τοῦ
μῶν, τῆς ἐκκλησίας ὅσι. φώτης ἡμετέρας
λη, παμμάκαρ ἐπὶ τῆς ἀξίωσης, τὰ τῆς ὁ
θοδῶν συστήματα·

Υποχὺ πρὸς χειρὸς διδασκαλίας θείας δι
δαγματά. χρυσὸν ἡ γλῶσση, γνώμη τοῦ

θεοφάνους,

θεόφρονι, πλοσίως σὺ ἐπήγασας. τοῦ θεοῦ
ποταμός γαρ. ὑδάτων πλήρης τοὶ πύς. ὡ-

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρί-
τωτος. τὸν τῆς πύς λόγον, σάρκα χρηματί-
σαντα, δι' ὃν πλάγχθιδι ἄφατον. ὑπὲρ
νῦν τε κ' λόγον, δι' ὃν πλάγχθιδι ἐχθύνηκας, μέ-
νασαι παρθένος ἀμόλυντος. **Καταβάσια.**
Αὐοῖς τῶν. **Φ. γ. Οἰρμός.**

Ουδίας ἀψίδας, ὁροφουργέ κέ. ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας δ' οὐκ ἔστι, σὺ με σερῶσον. ἐν τῇ ἀγά-
πη τῇ σῇ. τῇ ἐφετῇ ἡ ἀκρότης. τῇ πύς τῶν
σῆριγμα, μόνε φιλήνθρωπε.

Περσασίδι κ' σκέπῃ, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ
θεοφρονῶ παρθένε, σὺ με κυβερνήσον.
πρὸς τὸν λιμνῆα, τῇ ἀγαθῇ αἰτία.
τῇ πύς τῶν τῶν σῆριγμα, μόνε πανύμνητε.

Ικετὶς παρθένε, τὸν ψυχικὸν τῶν ἑσπε-
ρῶν ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι με. σὺ
γὰρ θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλιλῆας,
τὸν χ' ἐκύησας, μόνε πανύμνητε.

Ευεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῇ καλῶν αἵπον.
τῆς θυεργείας τὸν πύς τῶν, πᾶσιν δ' ἀβλυ-
σον. πάντα γὰρ διώσας, ὡς διώσας τὸν ἐν
ἰσχυί. τὸν χ' ἐκύησας, μόνε πανύμνητε.
Χαλεπαῖς δ' ὁρῶσας, καὶ νοεοῖς πᾶσι
ἔξεταζομένη παρθένε, σὺ μοι βοήθησον.
τῇ ἰαμάτων γὰρ, θυελλί πῆσε γινώσκω.
θηταυρὸν ἀσύλλητον, καὶ ἀδα πᾶντον.

Αἰός. Οἰρμός.

Πεν σὺ χ' πεπλοστικῶς, σὴ καθαρά πολι-
τεία. τῆς ἀνὸν σείας ἐγὼ, σιωπῶντος ὑ-
φηγητῆς. δημιουργὸς χρυσόμοι. διδά-
σκαλίας βρύων. σωτηριῶδες θεόπνυσε.

Εκ τῇ ἀύλων θηταυρῶν, τῆς πύς σὺ πλοσ-
τας. ἐκπηγῶν τῆς σείας ἀντλήσας. τὴν ἀν-
ναον πηγὴν. τῇ ἰδαγματων ἡρδύσας. τῆς
ἐκκλησίας ἀπαν, ὅπε πῆρ τ' ὡρῶσπον.

Υλομυθούσας τῇ ψυχῶν, χρυσόμοι
ταῖς ἀνύρας. τῇ πασόφω γεωργία τῇ
λόγων. ἔξεκα θητας σαφῶς. καὶ κδρ

Νοεμβ.

ποφόρους ἔδ' εἰξας. τοῖς οὐνοῖς ὁμβροῖς,
ταῦτα ἐπαρδων θεόληπτε

Πῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός. ὅκ' ἐστι ὅλως
παρθένε. ἐν διαίτημα δ' ἐμᾶλλον ἐφάνης,
οὐρανίων ἀρετῇ. ἐν σοὶ γὰρ κατεσπύω-
σε. τῇ ἀρετῇ ἡ πᾶσι, ἀγνώστη πανά-
μοι.

Καταβάσια.

Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους θεῶν.

καὶ ἡχος. Πῆ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Πῆς ἀρετῆς θείας θεοπτικῶς. ἔξαιτλήσας
τὴν πύς τῶν γινώσκων. πᾶσιν ἐθνοῦσι
σας, ὁρθοδόξιας τῶν ἀμάτω. τῇ μὲν πύς
καρδίας, ἐνέως δι' φραίνονται. τῇ δ' ἐπὶ
σαν ἀξίως, βυθίζονται δόγματα. ὅθεν δι'
ἀμφοτέρων, δι' σε βίαις ἰδρῶσιν. ἐδ' εἰχθῆς
αἰτήτης, τῆς τριάδος ὑπὲρ μαχός, ἰσχυ-
νι χρυσόμοι. πρὸς βουχῶ τῇ θεῷ, τῇ
πῆσι μᾶτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐσπύωσιν πόθω, τῇ ἀγνῶστη μνήμῃ σου,
Δόξα, τὸ αὐτὸ. καὶ νῦν, θ. Οἰμοῖον.

Πὸν φλογμὸν τῆς γενέτης ἐμπρηστῶν. τὴν
κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὁδυρμὸν. τὸν
ἐλεεινότητον χωρισμὸν καὶ πικρότατον.
τῆς τῇ ἀγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως.
ἐν θυμουμένη φρεῖν, ψυχῆμου καὶ ἐ-
ναξον. καὶ τὰ γραμματεῖα, τῇ μυρί-
ων χρεῶν σου, ἀπαλείψαι ἐπείχῃ, κα-
τανύξεως δ' ἀκρυσ. σιωπῶντος ἀκαταίχυν-
τον, ἔχουσα τὴν ἀγνῶστη μνήμῃ σου. δι' αὐτῆς
γὰρ τῇ πῆσι μᾶτων διδῶται ἡ ἀφῆσις. τοῖς
αὐτῶν θεῶν, ὁρθοδόξως δόξαζουσιν.

Φ. δ. Οἰρμός.

Εἰτακήκοα κέ, τῆς οικονομίας σου τὸ μυστή-
ριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα
σου τὴν θεότητα.

Πὸν παθῶν με τὸν τῶν ἑσπε-
ρῶν τεκοῦσα κ'ν. καὶ τὴν κλύδωνα κατ' ὕψος,
τῇ ἐμῶν πῆσι μᾶτων θεονίμφῳ.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἀβυσσον, ὅτι λαλῶ
νωτῆς ὡς ἀχέμοι. ἡτὲρ δ' ὡσπλαγχνον
κυήσας. καὶ σῶσιν πάντων τ' ὑμῶντων σε.

θ

Η. ἐλπίδα

Η ἐλπίδα καὶ σπέρμα, καὶ τῆς σεύας τείχος
ἀκράδ' αὐτον. κεκτημένοι σε πανάμωμοι.
δυχερείας πάσης ἐκλυτεύομεθα ~

Α πολυάγοντες πάντα γε, τῆς σὺν δωρημά-
των, σοὶ χαρισήμεθα, δυναμέλπωμον ἐ-
φύμνια. οἱ γενέσκοντές σε θεομήτορα.

Ε πικλὴς ὁδὸς μου. καὶ τῆς ἀρρώστιας κα-
τακτημένοι μοι ὡς φιλάγαθος βοήθητον,
θὲς μήτηρ αἰετάρεις ~

Ἄλλος. Σύμου γέ γέ.

Α λλον ἡμῶν, τῆς δ' ὅλων ὁμοτροπον. ὁ παρ
νοία, πάντων παρημέμενος, ὡς ἀγαθὸς
δὲ δώκε γέ. σὲ τῆς οὐνίης, μυσαλῶγιας, τὴν κή-
ρυκα. καὶ θεῖον ὑποφύττω, μυστηρίων τῆς
αἰῶν, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόσομοι ~

Ι ὄν χρυσάυγῃς χρυσολόγον χρυσόσομον,
ἰωάννην, πάντα τὸν χρυσώσαντα, χρυ-
σοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδ' αλίας.
ἐκόσμον γλώσση φαιδρυνύτω. χρυσίω
λαμπροτέρη, καὶ φωτὸς πληρεσάτω. ἐκ
βρυῖσι τὴν χάριν τὴν εἴθεον

Ο λος θεοῦ, γέγονας κατ' ἐκπύρετον. ὅλος ὁ φ-
θός, ὄργανον τῆς πνῆς, δυναφωνοῦ, πάσης
ἀρετῆς, θεόπνυτον μέλος, καὶ σεύας, ὑποθε-
σιν καὶ κάλλος, ὑποφάινον, ἐνὶ βασιλεί-
ας, ἰωάννη παμμάκαρ χρυσόσομοι ~

Ε ὑτὲ θεοῦ, τὴν δύσπ' αὐγὰν ἐκκήρυξας.
μετανοίας, τρέποντες ἐκπύρετον. καὶ τῆς
κακῶν, τὴν ἀποφυγὴν αἰετα διδ' ασκῶν,
παμμάκαρ καὶ τελειότατα. καὶ ἐργῶν τῆς
αἰετῶν, παραμνέσει εὐφαινων. παισεβά-
σμις περ χρυσόσομοι ~

Η σταθῶν, σὲ παρ' αὐτοῦ κεκτημένα. σὺ γὰρ
μή, θεῶν ἐχρημάτισας. τὴν ποιητῆ, καὶ δι-
μυργῶν. τὴν ἡμετέραν, μορφῶν λα-
βόντες πανάμωμοι. καὶ ταύτῃ σε σωκό-
τος, ἐκφθορᾶς καὶ θανάτου. καὶ τῇ δόξῃ
τῇ θείᾳ δοξάσαιτο. **Καταβασία.**

Τὴν ἀντιχρίαν. ᾠ. ξ. Οἰετός.

Φ ὅσον ἡμᾶς, τὴν παρ' αὐτοῦ σε κύρις.
καὶ τῇ βραχίονίᾳ τῇ ὑψηλῇ. τὴν σὺν

ἐξελύκω παρ' αὐτοῦ, ἡμῶν φιλαίε ~

Ε μπλήθον αἰγῆν, δι' φροσύνης τῇ ζωνίᾳ ἡμῶν.
τὴν σὺν ἀκῆρα τὸν διδ' ὅσον χάριν. τῆς δι-
φροσύνης, ἡ γρηγορήσας τὴν αἶπον ~

Η ὑπερσπῆμας, ἐκκινδυνῶν θεῶν αἰγῆν, ἡ-
αἰωνίαν τεκοῦσα λυτῶσι. καὶ τὴν εἰρή-
νῃ, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν ~

Η ὅσον τὴν ἀχλὺν, τῆς πᾶσι μακρῶν μεθ' ἐ-
νυμφετῇ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος.
ἡ φῶς τεκοῦσα. τὸ θεῖον καὶ παρ' αὐτοῦ ~

Ι ασαι αἰγῆν, τῆς παρ' αὐτοῦ μετ' αἰδ' αἰ-
αν. ὁποκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν
υγίαν, ταῖς πρεσβείαις σε παρ' αὐτοῦ μοι.

Ἄλλος. Ἰνα πμεσώσω.

Ε κκλησίας φωστῆρα. πάντες σε γενέσκομεν,
φωτοειδέσαντες. καὶ ψυχῶν σωτῆρα. δυ-
αρπαζόντες ταῖς ταῖς φάρυγγος. τῆθα-
νατηφόρου, καὶ παρ' αὐτοῦ ζωὴν καθοδηγῶν
τα, τὴν αἰώνιον πάτερ ἀοίδιμοι ~

Η υἱὸς τοῦ πατρὸς, τῆς αἰρετῆς ὑπὸ
σὺ παρ' αὐτοῦ πατρὸς. δι' σε βίαις ὁπλοῖς,
καὶ δουρεῖα ψυχῆς ἐρῶντατε συγκροτῆς
δὲ χαίρων, παρ' αὐτοῦ τῆς ὁρθοδόξων, τοῖς
χορείας σὺν δέσμῳ τῆς πνύματος ~

Η λήρης ὡς φῶς φυαλαί, θείων ἀρωμάτων
μὲν, αἰσθαγόνες σου. καὶ τὴν οἰκονομίαν,
κοιτᾶς, δι' ὅλην δι' φραίνεις. τῇ τῆς νομῆ-
των, μετ' ἐψικῇ μυσαλῶγια. καὶ τῇ καλ-
λῇ τῆς λόγων σου πάνσοφε ~

Ω εθὶ συλλαβῆσαι, τὸν δημιουργόντε καὶ κα-
τὴν καὶ κτ'. ἡρεαίσε πᾶσαι, τῆς ἀνὰ α-
γνῆ μακαρίζεις. ἐτῆς ἀσωμάτων, αἰετῶν
βαί ταξιδεχίαν, ὡς μετ' αὐτοῦ σε δοξάζεις.

Καταβασία. Εξίστηται συμπῶντα.

ᾠ. ξ. Οἰετός.

Τὴν δέσπον ἐκ χεῖρ παρ' αὐτοῦ, ἐτῆς ἀμαγ-
γελῶμου τοῖς θλίψεσι. ὅτι κακῶν ἡψυ-
" χήμου ἐπληρώθη. ἐτῆς ζωῆς τῇ ἀδ' αὐτοῦ
" σπύγισε, καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς. ἐκφθορῆς
" ὁ θεὸς μετ' ἀγαθαί ~

Θ ἀνάτρυ καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἐαυτῷ
ἐκ

ἐκ δ' ἐδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ.
καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατὰ χεῖρας.
παρθεῖς δυσωπήσων, τὸν κν' σου καὶ μόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουρίας με ρύσασθαι.

Η ρεσάτησε τῆς ζωῆς Ἰησοῦ μακαρί φρουρὰν
ἀσφαλεσά τινι παρθένῃ, τῇ περασμῶν.
διαλύουσιν ὅχλον, καὶ ἐπιθρείας δαυμό-
νων ἐλαύνουσιν, καὶ δειμαμένη παντ' ἐπὶ
παθῶν μου ρυθιζομένη παλαιώμεται.

Ως τείχος καταφυγῆς κεκτομένη. καὶ ψυ-
χῶν σε παντελὴ σπρίδν, καὶ πλατυσμόν,
ἐνταῖς θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φώπῳ σου αἰεὶ
ἀγαλλόμεθα. ὡς ἑσπώνα καὶ νεὺν ἡμᾶς.
ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εκκλίνῃ νεὺν ἀδελφῶν κατὰ κειμαι. καὶ ὅτε
ἔσιν ἰασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡθεὸν, ἔσπρά
τὴ κόσμῳ, ἔσπρον λυτῆρα τῇ νόσων κυήσῃ
σα, σου δέομαι τῆς ἀγαθῆς. ἐκ φθορᾶς νο-
σημάτων ἀνάστηθι.

Αλλος. Ἰλασθῆτέ μοι σπρ.
Εσφία πνυμαπκῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλε-
πίτας. τοῦ λόγου διανομῆς, χυόμεν-
πλοῦτος, πλοῦσία γὰρ αὐθῶν, ἱεραρχα χά-
ρις, ἔξεχυστο τοῦ τῆς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀσραπὴ, τὴν γλῶσσαν, ἔξηλθεν ὁ
φθογλῶς σε, καὶ διώαμις δὲ τῶν, ξημάτων
χρυσόμοι, ὡς σάλπιγξ πανδύφημος. οἱ
καμύλης πάντες, πειρήχησε τοὶ πέρατοι.

Τὸν αὐθῶν ὑφωτῆν, χιτῶνα περὶ βαλλό-
μῃρος παμμακάρε τῇ ἀρετῇ, ἔσπρον λόγων
λαμπρότητα, περὶ ποιησάμῃρος. ἀλη-
θείας ὡφίης, περὶ ἐξιοῦν ἐδράωμα.

Οπλοτοκράτορική, δυνάμει φέρωνται σύμ-
παντα τὸ ἀδελφῆς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περὶ
βαλλεται, παρθεῖς παλαιώμεται. ἐπ' αὐερ-
γεία, τῇ ἀνδρῶν ὀφίλανδρος.

Καταβάσθαι. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντοκίον, ἡχος, πῆθ

Εὶς τὴν ὑπερῆμῶν πληρώταις οικονομίαν.
καὶ τῇ οὐμῶν, ἐδ' ἐξω τὴν θείαν χάριν, καὶ
διὰ τῇ σὺν χεῖλεσιν, πάντας διδάσκεις.

Νοεμβ.

περὶ σκηνῶν ἐν τριᾷ δὲ τῇ ἐν ἑαυτῷ. ἰωάν-
νη χρυσόμοι, παμμακάρε ἐσθίει. ἐπα-
ξίως δι' φημοῦ μῆρσε. ὑπάρχεις γὰρ καὶ δι-
γητῆς, ὡς τοὶ θεοὶ σαφῶν.

Οὗτος.
Τὴν τῇ ὅλων ποιητῇ, κλίνω τὸ γόνυ, τῷ περὶ
ἀνίῳ λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω. λόγου ζῆ τῇ
χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσον, ὃν αὐτῆς
ἐμεγάλυνε. Φησὶ γὰρ τῷ περὶ φήτῃ, ὁ ζῶν
εἰς σὺν αἰῶνας, δόξα ζῶ σὺν ἐν πίστι δόξα
ζοῦντας με. ὁ οὐκ ἐν τοῖς πόλαι τῶν σαμῶν.
ἀνυψώσας, ἐδ' ὅξα σε νεὺν τῇ ἱεραρχίᾳ, τῇ
τοῖς δυνάτε γὰρ Ἰησοῦ δέσπῃ, καλῶς ἐμπορῶ
σταίμενος, τῷ βασιλεῖ περὶ γάγε. διὸ καὶ
ὑπερέψωσεν αὐτὴν ὁ ὑπερβόλος. τῇ τῇ
χάρις αἰ τῷ ὁ δυνάξιος ἐγώ, λόγον δ' ἐξα-
δαίμε ἵνα ἰσχύσω δύσε βῶς, ἀνυμνήσαι
αὐτὸν, τῇ περὶ αὐτῶν γὰρ αὐτῶν. ὑπάρχει
καὶ διγητῆς, ὡς τοὶ θεοὶ σαφῶν.

Τὴν αὐτῇ τῇ τριᾷ καὶ δεκάτῃ μνήμῃ. ὁ δὲ
ἀγιος περὶ ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχι ππκόπου
κωνσταντινουπόλεως, τῇ χρυσόμοι.
Μύσας ὁ χρυσόμοι, ἰωάννης τὸ σῶμα.

Α φησὶν ἡμῖν ἄλλοι τοὶ βίβλους σῶμα.

Α μφί τριᾷ σίγησε χρύσεια χεῖλη.

Ο τὸς ὁ μέγας Φωστῆρ, ἔσπρον πρῶτος τῶ οἴκῳ
μῆρσε διδασκαλός, ἡ δὲ ἐκ τῆς μεγαλοπόλε-
ως ἀνυποχίας. παρθεῖς σε κοιῶν ἐσρατι-
λάτου, καὶ μερὶς ἀνυποχίας, ἀμφοτέρων θύ-
σε βῶν καὶ πᾶσιν. Εὐδὺς ἐν ἐναρχῇ τῇ βίᾳ,
πολιτῶν περὶ σὺν λόγῳ ἐκτίσας το ἔρωτα.

Τῇ οὐκ περὶ τῇ τῇ σπῶν καὶ τῇ τῆς φύ-
σεως ὁξυπῇ πᾶσαν ἐλλεικλῆ παιδείαν
μετῆλθε, φοιτῆσας περὶ λιβάνιον καὶ ἀν-
δραγάδιον σὺν ἀνυποχίᾳ σοφίας. αἰ-
τα σὺν ἐναθλίωσις. Μελετήσας δὲ καλῶς
πῆντε τῇ ἐλλεικλῇ χεῖρ ἀνυποχίαν γραφὴν,
καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλαστικῆς
γνώσεως. καὶ ἀγνεία καὶ καθαρότητι τὸν
βίον κοσμήσας, εἰς τῇ κληρικῷ ἀνάγε-
ται ἡμῶν, περὶ τῇ ἐναθλίῳ μελετήσας
τεταρχῆς ἀνυποχίας. περὶ δὲ φλαβια-

θ 11 100,

νοῦ, δι' αὐτοῦ καὶ περισυώμενος. Πολλοὺς
 δὲ συντάξας λόγους κρείττονας αἰσίου,
 πῶς ἐτι μετανοίας καὶ τῶν ἐν ἡμέσῃ κατὰ
 χάριτος, ἵνα πάντες τὸν θεὸν ἵδωσιν, ὡς φησὶ
 ἐν ἑκτονῇ, ἐπεὶ ἐκταίριος ὁ τοῦ καινουργοῦ
 πλουτοῦτος, πῶς ἐδίδου τοῖς βίοις ἀπέλπιτε,
 ψήφω τῇ ἰσοκρίσει, ἵνα τῷ βασιλεῖ
 ἀρκάδιον παραστήσῃ, ἐκ τῆς ἀντοχίας
 πῶς ἀπεμύθη, ἀρχιερέως τοῦ βασιλῆος
 καθίσταται πόλεως, κοινῶς τὴν χειρ-
 τόνου δεξιὰς. Ἐπεὶ τὸν δὲ πλεονὸς τὴν
 ἐν ταῖς ἐκκλήσεσιν τοῦ γραφῆς ἀποδίδω, καὶ
 τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσιν διδασκαλίαν, διῆς
 πολλὰς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετανοίαν
 ἡγάγε. τοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκή-
 σει καὶ ἐγκρατείᾳ, ὡς βασιλεὺς μόνου με-
 ταλαμβάνειν τῷ ἐκκλήσει χυλοῦ, καὶ ὑ-
 πὸν μικροῦ, καὶ τούτου οὕτως ἰσχυρῶς.
 ἀλλ' ἵνα μὴ οὐκ ἔσται, καὶ ἡμεῖς πᾶσι διαβασα-
 ζόμενοι, εἰς ἐκκλήσεις καὶ διδασκαλίας.
 Τῶν δὲ πρὸς τὸν πῶς πρὸς τὸν θεομύθους Φι-
 λωφωπίας, καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τὸ το-
 καθίσταται τύπος. ὁ δὲ καὶ ἐν λόγῳ ἐδί-
 δασκε πρὸς φύσιν, πρὸς τὴν ταυτέα ἀρε-
 τὴν διακρίσσει, καὶ πλεονεξίας ἀπέχε-
 σθαι διὰ τοῦτο ἵνα οὐδ' οὐκ ἔσται τῇ βασιλείᾳ
 σὺν πρῶτον πρὸς κερταί, καὶ εἰς ἑχθρὸν
 καλῶς ἡμεῖς γὰρ πᾶσι ἀμπελῶνα, χή-
 ρας πνός, καὶ ἡ χηρὰ ἐπιβοά τοῦ ἡγεῖσθαι
 ἑαυτῆς. Καὶ ὁ ἄγιος παρὶναι, τὰ ἅλα ἰσχυρῶς
 μήκατέχον, καὶ μὴ πειθομένη τινος ἀ-
 λείδα, διήλεγχεν, καὶ τῇ κατὰ τὴν ἐξ ἁ-
 βελ ὑποδείγματι ἐκκλήσει. Ἡ δὲ ἀποθῆ-
 ρεῖται ἐκ τῶν ἐχθρῶν, ἐχθρὸς τῷ ἀμπελῶντος.
 καὶ τῷ θρόνῳ ἀπολαύει αὐτὴν. Τὸ μὲν
 πρῶτον, δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον, δι' ἰσο-
 κρίτων. οἱ γὰρ δυνάστεως μάλλον, ἢ τῇ
 αἰσιν βίᾳ ἐπολιτεύοντο. Ἐπὶ πάλιν, ἀπο-
 καθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἄ-
 γιος πάλιν τὴν ταυτέα ἐκκουκουσῶ πῶς
 ἀρμενίας ἐξομαρτῆς ἐθλίψι πρὸς ἐκκλή-
 σιν.

σαι πολλὰς, πὴν ἡμιόλου αὐτὴ ψυχὴν τῆς αὐ-
 παρῆθε. Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἐστὶν ἀδελφὴ,
 ὅτι μετὰ τὴν τοῦτου ἀπὸ τῆς θείας καὶ θ-
 δον ἐκ τῆς ἐξουσίας, οἱ σὺν ἐργασίαις, εἰς τὴν
 τῆς τοῦ ἐξουσίας, ἡσυχίας ἐξουσίας, δει-
 ναῖς ἐκ τῆς ἀφ' ὧς, τῆς ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀφ' ὧς
 τοῖς ψυχῆς ἀποβρῆξαντες, τῆς δὲ οὐσίας
 πρῶτης τῆς τοῦ πατρὸς, ὡς καὶ πρῶτης ἀδ-
 μησίτης, καὶ τοῖς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
 πωλείας πωλείας. Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ
 τὴν αὐτῆς τελευτῆς, πρὸς ἐλεγχον τῆς εἰς
 τὸν χρυσοφόμον ἀδικίας, ἡ ἀρναξία θ-
 κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνους, τρία κοινὰ
 καὶ δύο. Ἐν δὲ πρῶτῃ κοινῇ τῆς τοῦ
 χρυσοφόμου ἡμίονοις, καὶ ἀποτῆ-
 ρῆται ἐκ τῆς ἀφ' ὧς, τῆς κλήνου καὶ τῆς
 ἡσυχίας ἐστὶ. Ταῖς κοινῇ χρυσοφόμοις, πρ-
 οβείας χεῖρότης, ἐλεποὶν καὶ σῶσαι ἡμᾶς
 ἀμὲν ~~~~~

Ο ἰς τὴν τοῦ ἰουδαίας, κατεπλήθυντες παῖδες
 ἐβαβυλωνίᾳ ποτὲ τῇ πύσει τῆς τελαδός,
 τῷ φλογα τῆς καμίνου, κατεπαίχθη
 ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς δὲ
 λογιπὸς αὐτῶν.

Τὸ ἡμῶν σῶμα, ὡς ἠθέλησας σὲ ροῖκονο-
μήσαι αὐ. ἐν μήτρα τῆς παρθένου, κατῴ-
κησας τῷ κόσμῳ. ἡ προσάπιν αὐ ἐδέξας.
ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν, θεὸς οὐλογητὴς εἶ-

ἡσάυρεθ' ἐν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφ' ἧς
 σπαστὴν σὲ κυήσασαι. καὶ πύργον ἀσφα-
 λείας, καὶ θυρεὸν μετανοίας, τοῖς κεραι-
 ναζουσιν ἐδείξας. ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν
 θεὸς ἀλόγητος εἶ

ⲉⲗⲏⲧⲉⲱ ⲡⲉϥ ⲉⲗⲉⲟⲥ, ⲟⲛ ⲉ̅ⲭⲏⲛⲟⲩⲥ ⲗⲟⲅⲟⲛⲁ-
ⲓⲛⲏ ⲁⲩⲱⲡⲓⲥⲟⲛ. ⲃⲱⲩⲗⲱⲁ ⲉ̅ⲭⲱ ⲡⲓⲁⲓⲥⲱⲙⲁ
ⲡⲱⲛ, ⲡⲱⲓⲛⲉ ⲧⲉⲙⲟⲗⲱⲥⲱⲙⲁⲡⲱⲛ. ⲉ̅ⲩⲱ ⲉ̅ⲛⲡⲓⲥⲉ
ⲡⲣⲱⲩⲱⲗⲟⲛⲧⲁⲥ, ⲟ̅ⲩⲱ ⲡⲁⲧⲉ̅ⲣⲱⲛ ⲏⲣⲱⲛ, ⲧⲉⲟⲥ
ⲁⲓⲗⲟⲓⲙⲡⲟⲥ ⲉ̅ⲩⲱ.

Ερωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀμαρτίας, θεοφρονήτρια. τῇ πόδι προσέσπον, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεοπρονοεῖν ἀξία.

σον. ἢ τὸν σὺν ἡμῖν ἄπο τε κοῦσαι.

Ἄλλος. Θύ σὺ γὰρ περὶ δὲ χαν.

Χρηστότης ἀβυσσον, καὶ θύσπλαγχνίας
μεμνημένος θεῶν. ἐγὼ μὲν ὡφθης, πὴν
σεῖδμετανοοῦσι θεοῖς. καὶ ὁλοφύχως,
κῶ κραυγάζουσιν. ἄλογητος ὁ θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Ρυμίζεις χρυσότομε, ταῖς διδάχαῖς σου,
πᾶσαν διάνοιαν. καὶ ψυχῶν θεραπεύεις,
ταῖς ἀρρώσiais ὡς συμπαθές αὐτοῦ. ἔσθ' ὁδὸν
μοῦσι, συμψάλλεις γηθόμνος. ἄλογη-
τος ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γηθόμνος, ἐκλελεγμῆτος ὅσος ἄ-
κακος. ἱερῶς τῷ ὑψίστου, δικαιοτυλίῃ ἐν
δεδυμῆτος λαμπρῶς. καὶ ἀφροσύνη,
κραυγάζων πανόλβιε. ἄλογητος ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εμύλαβες ἀχραντε, τὸν ὅτι πάντων θῦ
καὶ κύριον. ἀδοκῆσαι ταῖς σῶσαι, ἔν τῶν
αἰῶν γῆτος, θανάτου φθορῆς. ὃν ἐπαξίως,
ὑμνῶντες κραυγάζομεν. ἄλογητος ὁ θεός.
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασα. Οὐκέλα πῶται.

Ιὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρα-
παὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψῶ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆς βοθείας τῆς πρὸς τοῦ δεομένου, μὴ
παρεδῆς παρεδῆς ὑμνοῦντας. καὶ ὑπερυ-
ψοῦντας, σὲ κῶς εἰς αἰῶνας.

Ρῶν ἰαμάτων τῶν δαψιλῶν ὅτι χεῖς, τῆς π-
σῶς ὑμνεῖσιν παρεδῆς. καὶ ὑπερυψοῦσιν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆς ἀδυναμίας μου τῆς ψυχῆς ἰατρῆς, καὶ
σαρκὸς ταῖς ὁδύσας παρεδῆς. ὅθεν σε δ-
ξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῶν πνευμάτων σου ταῖς πρὸς βολὰς ἐκδῆ-
κεις, καὶ παθῶν ταῖς ἐφόδους παρεδῆς. ὅ-
θεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐπὶ ἀπλασίως κάμινον.

Οἶνον ὡς τῆς λόγους σου, ὁμιλοῦντες
χρυσότομε. τῆς θεολογίας τῶν σεπλῶν μυ-

Νοεμβ.

ἐμεθα. καὶ πᾶσαν κέρπουμεθα, τῶν ἀ-
γαθῶν τῶν ὀνησιν. καὶ τῶν τῆς κακίας ἀ-
ποφύγομεν βλάβη. κοινὸν γὰρ πρὸς τα-
γεῖον, σωτηρίας ἐγῶν. βοῶν ὑπερυψοῦ-
τε, ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερ ἡμῶν οὐσῶν πῶν, τὸν δεσπότην χρυσό-
τομε. τῆς συμπαθῆς αὐτῆς παρρησίας χρώμε-
νος. καὶ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ φιλοκῶν πρὸς ὁρμή,
σε γὰρ πρὸς τῆς πρὸς ἀλλομέθια πῶς. μεσίτην
καὶ πρὸς ἀτῶν, καὶ θεομῶτα τον πρὸς βιν.

Ηθεόφρον ἱεραρχα, παμμακαρίω αἰνῶν.
καὶ τῶν τῶν ἐν ἡμῖν, αὐτοῖς πῶν τον φρο-
νημα. ἔσθ' ὁ βασιλεὺς ἀδικῶν ἐδξας.
θεομῶς πρὸς ἀνδρῶς ἀδικῶν ὅσος.
καὶ τῶν ὁφθαλμῶν, ἔσθ' ὁ χηρῶν ἔσθ' ὁ πενήτων.
πῶς γε γηθόμνος, ὁρμητικὴ διαθέσει. βοῶν
ὑπερυψῶτε, ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εωματικῶς μορφώσεσι. καὶ ποικίλεις αἰνί-
γμασι. καὶ συμβολικῶς καὶ τυπικῶς ἐμ-
φάσεσι. πῶν τῶν πρὸς ἐμῶν, οἱ θεοὶ ὁρῶν
γῆν. πῶν ὑπερφυῆ καὶ θαυμασιώσας
παρεδῆς. διόσε γε γηθότες, διόσε βῶς δυν-
μῶν. ἡμῖν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Καταβασα.

Πῶς ἀγαθὸς ἐν τῇ καμίνῳ.

Φ. Ψ. Οἱ ἡμέτεροι.

Ηεὐχὴς θῶν, σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σῶσε-
σω μῶν παρεδῆς ἀγῆ. σὺν ἀσώματοις
χορείας σὲ μεγαλύνομεν.

Ροῦ μου τῶν δακρύων, μὴ ἄπο ποιήσης ἡ τῶ
παντός ἐκ πρὸς τῶν δακρύων, ἀφῆς
κότα παρεδῆς ἡμῖν κηρύσσει.

Χαράς με τῶν κέρδιαν, πλήρωσον παρεδῆ-
νε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξάμεν τῶν πλήρωμα. τῆς
ἀμαρτίας τὴν λύπην ἔξαφανίσαι.

Πιμῶν πρὸς ἀσῶν, τῶν πρὸς πρὸς φθόνων
γῆς παρεδῆς, ἔσθ' ὁ τῶν ἀκράδ δυντον. κα-
ταφυγίτε, καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπειν παρ-
θεῖς, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα.
τοὺς δυνάμεις θῶν, σὲ καταγγελλοντας.

θ 111 Ἄλλος.

Α'μος. Εξέστη ἡ τὴν οὐρανὸν
Πῆς ὄντως ἀπολαύοντες ζωῆς. ὡς ἐπὶ ἡμῶν
ἡσὼς πρὸς διὰ μιν. ἡ τὴν γῆς, βίωδια
πρὸς αἰγγελικῶν καὶ τῶν χειρῶν κποι
μῶς, γλῶσσος δὲ τὸ σῶμα τὸ γαλλων.
σωθῆναι θεηγόρε. δυσώπει εὖ σὲ πιστε.
διαφερόντως μακαρίζοντας ~

Ο ἰλοιοισατε τοισμακαρ, λογοι ζωῆς. τὴν ζῶν
πρωξενουοῦτες τὴν ἀληκτρὶν σὲ γ' πιγλῶν
βρύσαν ἀνέδ' ἔξ' ὅχ'ς. ἔ ποταμόν πορ
χέονται, θείων διδ' αἰμάτων ἡτ' ῥοαῖς τε
φῆς ὄντως χεμαῖ ἔρου. α' φεσεως τε ρει
θρον. καὶ μετ' αἰσας λαμπερὸν κίρυκα τῶ
εἰσῆς ἀνέδ' εἰχθης ἀρχιερεῶν. τῶ θεοῦ, καὶ
αἰῶν ὡς ἐλαμπερὸς σὺ γ' φωστῆρ, ὡ φ
θης δι' σε βείαις θεοφειγῆς. καὶ τῆς οὐθεου
γνώσεως, ἐλεημοσυνῆς εἰσηγητῆς. διόσε
χευσελογε, καρδίας διαθέσει. νῦν ἐπαξίως
μεγαλιωομεν ~ **9.**

Α γῆ δ' ἐδοξασμῆν μῆς θῦ. εὖ ὑμνουῦται
σε πόθῳ πείσωζε τῶν πρ' αἰσμάτων, ὅχλον
διαλύσα συμπάθως ὡς γ' θεὸν ἡνιόστα
σα, πάντα ὅσα θέλεις ἡτ' ἐτελεῖς. ἀνυεῖς αἰ
λύτως, καὶ δυνάσται παρ' ἐνός. διόσε πάν
τες μεγαλιωομεν ~

Καταβασία. Α' πας γῆς ἡμῶν.

Εξαποσταλείον. πρὸς ἐν πῶ ἱερῷ.
Ποῖς χευσταυγέσι λόγοις σε, ἡ χ' ἑκκλησία.
Φαιδρυνέται λαμπερύνεται, ὡ χρυσοῦσα
με πέρ. ψυχὰς δὲ καθ' ὅφραϊναι. τῶ
πιστῶν γεραίρωσαι τὴν παναγίστου μνή
μην. σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφαίνεις. μετ' αἰσας ὁδη
γός, καὶ πρ' αἰσας σεῖας ~ **Ε'τερον,**

Πρὸς. Γνωαῖκας ἀκουπῶντες.

Ποῖς μεγαλοφωνότατον, τῆς μετ' αἰσας κή
ρυκα. τὸν θησαυρὸν τῶν πονήτων, τὸ σῶμα
τῆς ἐκκλησίας. τὸ χεῦσεον ἔδ' ἀλλαν. τῶ
γραφῶν τὴν σαφλέειαν, ἰωάννῳ τὸν πᾶν
σοφον. ἀνυφ' ἡμῶν πάντες, ὡς ὡ
αὐτῶν σπριχθεῖτες ~ **9. Ο'μοιον.**

Παρθένε παναμώμητε, κυρία μου καὶ δέσ
ποινα. τὸν σὸν ὅν ἐκδυσώπει. σὺ τὰ κλει
νῶ χρυσοῦσα. πειραθῆναι ῥύσασθαι,
παντοίων εὖ ὑμνουῦντας, καὶ αἰώνιων
τρυφεῖσαι τῶν ἀγαθῶν παναγία. δύνα
σαι γὰρ ὅσα θέλεις ~

Εἰς εὖ αἰῶνες, πᾶσι πῶν. ἰσαμῶν τῆς
δ' καὶ ψαλλομεν στιχηρὰ πρὸς τοιοῦτα.
ἡ χ' δ. **Εὐδοκία, σπριχθεῖς.**

Χρυσοῦ πλαιυγέσεων, τὰ ἱερῶν διδ' αἰ
γμάτων πρ' αἰσας πᾶσι φε, πλου
τίζει χρυσοῦσα. πρ' αἰσας φρεῖας,
καὶ ἀποδώκεις, τῶν παθ' αἰσας τῶν αἰ
χλῶν. φιλαργίας πικρὸν χεμαῖ ατε.
διόσε μακαρίζομεν. χευστικῶς καὶ τῶ
κόνιυσον, τῶν λειψάνων σε βόμεθα, ὡς
πηγὴν ἀγασματος ~

Ο σὺ λῆς ὁ πύρινος, ὁ ποταμός ὁ τοῖς νάμασι.
τῶν δογματῶν κατ' ἄρ' ῥυτος. ὄνους ὁ οὐνός.
τῆς θεολογίας, τ' παύχρυτον σῶμα. ἀμαρ
τῶν ἐγγυητῆς, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ
εἰς θεός. φωστῆς ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπ' οὐνός
αἰθρῶν. ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεί
δω χρυσοῦσα ~

Πλιος πολυφώτες, τὴν οἰκονομίαν τοῖς λόγοις
σε. κατ' αἰσας γέγωνε γῆναι. αἰσας φανό
τατος, λαμπρὰς φλωταῖς, πυρὸς εὖ θα
λάσῃ, τῇ κοσμητικῇ διαπαντός, χεμαζομέ
νης πρ' αἰσας κῆρυξ. πρὸς ὁρμον γαληνό
τατον. τ' σεῖας ἐν χάριτι, χρυσοῦσα χε
υσόμε, πρ' αἰσας τῶν ψυχῶν ἡμῶν ~
Α δίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπ' αἰσας πρ' αἰσας.
πρ' αἰσας μίλησας θλίψεις. πικρὰς ἐξορίας
τε. ἐν αἰσας ἡζιώθης, μακαρίου τέλους. οἶα
ἡνιόχος ἀθλητῆς, κατ' αἰσας τὴν πο
λυμήχανον. καὶ ἰκῆς διαδήματι. σὲ ὅχ'ς
ἐσεφάνωσεν. ἰωάννη χρυσοῦσα, πρ' αἰ
σας τῶν ψυχῶν ἡμῶν ~

Δόξα ἡ χ' δ. **Ἀνατολίαν.**

Χρυσοῖς ἐπεσι, ἔθεοφθόγγοις διδ' αἰσας,
κατ' αἰσας μίλησας τ' εὖ θεὸς ἐκκλησία. πρ' αἰ
τον πνυμαλικὸν ἐθροισάμενος ἐν αὐτῇ,
τὰς

ταῖς αἰσθητικαῖς δυνάμεσιν· διὸ ἐφάνη
ἐξ ἀκινήτων ἀνθρώπων, πλεονεκτοῦντες αἰ-
σθητικῇ ἰσχύϊ· ὡς ὁ πνεῦμα φέρει μνήμη· πάλιν
χευσε τὴν ψυχὴν σὺν τῇ γλῶττι, ἰωάννη
θεοφύλακῳ· ὡς ἔχον παρρησιασθεῖν πρὸς
σβαλεῖν τὴν ψυχὴν ἡμῶν·

Καὶ νῦν 5. Οὐαὶ.

Αέσωσιναι πρὸς δεξιὰς, τοῖς δεξιῇς τῆς δού-
λων σου· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως·

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. διδο-
ται καὶ ἡμῖν ἔλαμον τοῖς ἀδελφοῖς.

**Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, ἔκ τοῦ κα-
νόνο, ᾠ. γ. καὶ 5. Οὐαὶ τοῖς σόδοις.**

Αδελφοὶ τοῖς ἐκτός, ἡμῖν ἐπεπεν ἀρχιερεῖς.

Εὐαγγελιστοὶ καὶ ἰωάννης.

Εἰπὲν ὁ κς· ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Τέλος. Μία ποιμνήμη εἰς ποιμνίον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυμον αἰώνιον.

**Τὸ αὐτὸ μὲν ἰδ' τοῦ ἁγίου καὶ πανθ-
φήμου ἀποστόλου Φιλίππου· Εἰς τοὺς ἐκείνους
ἐξ ἰσχυρῶν καὶ ἐκ ψαλλομένων καὶ πνευμα-
τικῶν καὶ ἁγίων. ᾠ. β. Ὁ ἅγιος ἀποστόλος.**

Ηρᾶξιν μὲν ἐπὶ βασιν, εἰλικρινεῖς θεωρίας,
θεωρίαν τέλος δὲ, φιλοφρονεῖν πρὸς ἡμᾶς, μὴ
καρτέμενος· τὸν χν' ἡξίωσαι, τοῦ πρὸς τὴν
δοξάν, ὑποδείξασθαι τὴν ἀφρασον· καὶ
ᾠ. φέρεται, πᾶσα λογικὴ φύσις εὐδ' ὅξε· θύ-
τ' ὑποστήσαντες· ἔκ τ' ἐκ ποταμῶν τετύχη-
κας· τούτου παρρησιασθεῖν ἀδελφός, σφρα-
γίδα τὸν ἴον· ἐν παρρησιασθεῖν ἀδελφόν, ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς ἡμῶν·

Νοεμβ.

Θείας αἰα βάσεσι, διαπαντός κεκλημμένος
ὡς μωσῆς τὸ πρῶτον· τὸν θεὸν θεασάμενοι
ἐπεπόθησας· καὶ γνωστὸς εἶδ' ἐς δὲ τὴν αὐ-
τοῦ εἰκόνα· διδ' ἐκ μέρους πρὸς ἐμφέρεισιν·
πρὸς γ' σὺν τομος, γνωστὸς ὁ ἴος καὶ ἀπὸ δ-
ξίς· καὶ δὲ καὶ ἡμῶν τρεῖς· μία ἡ ἴσος γνω-
ρίζεται· ἔκ τ' ἰδ' πάντων, πολυτέτης αἰα-
φύεται σεπτός· καὶ βασιλεία ἔκ δυναμῆς,
δοξὰ καὶ πνευματικῆς·

Θεοφάνης κεκλημμένος, ταῖς θεῇ καὶ ἐπιθυ-
μῆς· ἔκ τ' αἰσθητικῆς, τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔκρη-
μα πρὸς· ἔκ τ' ὑπερκόσμιον, μελωδῶν ἐν
κόσμῳ· τὸν σρ' ἀγαγγέλιον, πνευματικῶν
σημῶν, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας· ὡς
ὑπὲρ δικαιοσύνης, ἔκ τ' ὡς χόρτον γῆς μα-
ραίνον· καὶ τ' ἐπὶ πάντων, δεσποτῆτες καὶ
κν' χν' τῆς οἰκονομίας ἐκ κήρυξης, Φίλιππος θε-
ασάμενος· **Δοξὰ ἁγ. β. ᾠ. β. Ζαχαρίας.**

Τὸν μέγα Φίλιππος φῶτος, ταῖς ἀσρα-
παῖς πυρῶν, παγκόσμιος ἐξέλαμψας
φωστὴρ· τὸν πατέρα δὲ τῆς φώτων, ἐν ᾧ ζῆ-
τήσας ἀδελφές· ἐν τῇ φωτὶ, τὸ φῶς γ' ἀνεί-
σκειται· καὶ γ' ὅτι σφραγὶς ἰσότητος, δη-
λών τὸ ἀρχέτυπον· ἐν ἀποστολῇ δὲ συσπεί-
σθ' ἐσφραγισμένους τῇ θεῷ, πνευμα-
τικῶν αἱμάτων·

Καὶ νῦν 5. Τεῖν μὲν ἀνέστης χεῖρ.

Θηλώσας ὁ ἀντιδίκος, τὴν ποιμνίαν σου πα-
νάχρηστε· κατ' ἐκείνους, ἐκζητῆς ὁ πονη-
ρὸς, κατὰ βρωμα ποιῶσαι· ἀλλὰ σὺ θές,
τῆς τούτου βλάβης ἐξελού ἡμᾶς·

5 ρο 5. Οὐαὶ.

Παὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδικῶς καθηλω-
τασε, ἐπὶ ξίλου· ἡ παρθεῖνος καὶ ἁγνή,
καὶ μήτ' ὁρῶσα, ὡς συμπαρὲς πρὸς φη·
ταῖς ἀσπλάγχνα σὲ εἰς διέτρεψο·

Εἰς τὸν σιχόν, σιχηρὰ τῆς οὐρανίου.

Ἡ παῖς, σιχηρὰ, ἡ καὶ πᾶς.

Ὁ τοῦ πρῶτου ὁξου θαύματος.

Ω τὸν πρῶτον ὁξου θαύματος, ὁ σρ' ἰχθυῖας
ποτέ, σαγινάων ἀποστόλος, τῇ δυνάμει

θ ι ι ι γονεῖ,

γοισι, αὐλῶς θεοπρόβλητος, λόγων σα-
γήνη, ἔθνη ἐζώρησε, σαυρὲ ἀγγίσρω, κό-
σμοι δουλεύουσιν. ὡ οἶον θήραμα, τῷ θῷ
προσήγαγν, ὁ θεουργός, οὐ πρὸς τὸ μνημόσυ-
νον, νυνὲς ἔορται ζομνῶν. **Εκ πᾶσαν**
τὴν γῆν ἐξηλάσεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

W τῷ πρὸς δόξαν θαύματος, δόξα λαίς ἐκ
θεῶ. ὁ δόξολος Φίλιππος, μέσση λικων
πρόβατον. ἀπλοήτως νυνὲς πρὸς εἰσι. ὅθεν
θῆρας ἀρίστας, πῖσι δὲ δόξ. τὸν κόσμον θεῶ
ως ματεροειχέωσεν. ὡ ἔργα πῖσιως, ὡ δυ-
νάμεις, ἀριστοι. οὐ ταῖς διχαῖς, σωσον τοῖς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος ἀσπλάγχθυς.

Οἱ οὖν οἱ ἀληθινῶνται δόξαν θεῶ.

W τῷ πρὸς δόξαν θαύματος, φρέαρ πηλᾶζων
ζωῶν. ἐν σοφίας ἀντλήματα, τοῖς ἐν κόσ-
μῳ πέφλωσιν. ὁ δόξολος Φίλιππος, ἀφ'
οὐ πρὸς ῥεῖθρα, δογματῶν πρὸς εἰσιν. ἔξ οὐ
θαυμάτων, ῥέθυματ' ἀπνομνῶν. ὡ οἶα δέ-
δρακε, φοβερά τεράστια, ὁ θεουργός, οὐ
πρὸς τὸ μνημόσυτον, πῖσι χειραίρομνῶν.

Δόξα. ἦχ. β. Β. ζαντίου.

Κ αταλιπὼν τὰ θῆγῃς, ἡκολα θήσας χει-
ρῶν. καὶ σφραγιδῆς, τῷ ἐμφυσήματι
τοῦ ἀγίου πνύματος, ἀπὸς αἰκῆς ὑπ' αὐ-
τοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τοῦ ἀπολωλότε. ἔθῃς ῥέ-
φειν ὅθεν ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας,
Φίλιππος δόξολος καὶ τελέσας τὸν ἀγῶ-
να τοῦ θείου ποθοῦ, διὰ βασιάνων πο-
λυπλόκων, τὴν ψυχὴν σου τῷ θεῷ παρέ-
δωκας. αὐτὸν ἐκείνου παμμακάριστος, δα-
ρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Και νυνὲς. Ὅτι ἐκ τοῦ ξυλίου.

Δ ἔξαι, τὴν ἐκείνου ὡδὴν, τῷ σῶν οἰκετῇ θῆ-
λῶσσι πρὸς φερομνῶν. δέσποινά βοήθησον,
ἀπορεμνῶς ἡμῶν. ἐκινδύνων ἐξάγαγε.
τὴν ποιμένην σου ταύτην. πῖσι σι πρὸς ἀπί-
σιν, ἐν τῷ σπῆσι σου ναῶ. σὺ γὰρ, τὸν σωτῆ-
ρα τεκοῦσα. ἔχεις παρέρῃσιαν ὡς τούτου.
μῆς ἐκείνου ἐκ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

εἰς. Ὁμοιον.

Ο τε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς ἐβλεψε τὸν ἴδιον
ἀρῖα, ἔθῃς φανῆν ὡς βεβῆν, θέλοντα
ἐλκόμηνον, θρῆνῶσα ἐλεγχῶ. ἀτεκνώσαι
νυνὲς ἀδ' ἡμε, χε τὴν τεκῶσαι. πῖ τοῦ το
πειποίηκας, ὁ λυτρώτης τοῦ παντός. ὁ μὲν,
ἀνυμνῶ καὶ δόξαζω. σὰ τὴν ὑπὲρ νομῶτε
ἡ λῶγον, ἀκροῦ ἀγαθότητα Φιλῶν.

τῷ ἦχος, γ. Ἀποστολὴ ἄγε Φίλιππος.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ σωτηρίας ἡ δόξα.

Οἱ κλυόνες τῆς οὐκωήχου καὶ τοῦ ἀγίου.

ποστολὴ εἰς. Ὁ καλὸν ἡ ἀκροῦ χε.

Τὸν ἀκροῦ Φίλιππον ἡμῶν πρὸς φρόνως.

Θεοφανους. φ. α. ἦχος, β.

Ως ἐκ τῆς περὶ ζύσας ὁ ἦλ.

Τ αῖς ὑπερφῶτος ἀκῆσι, τῆς τοῦ χρεῖς, θεῶ
κῆς λαμπρότης, ἐκ δὲ ὁ μὲν τερῶν,
θεοκῆρξ Φίλιππος ταῖς σῆς, κατὰ μέθῃς
ξιν ἀνγῶν, ἡμᾶς κατὰ ὑγασιν.

Ο τοῦ πατρός σου τὴν δόξαν δι' αὐτοῦ. ὑπο-
δείξας Φίλιππος, τῷ χορῷ τῷ μαθητῷ.
σέχς ἐνέταξε τὴν σὴν, πρὸς γνώσκων ἀρε-
τὴν θεομακάριστος.

Η μὲν ἐκ ἐν αἰνίγμασι βλέπεις, οὐδ' ἐσκιᾶς.
ἐδ' ἐσώπῃσι πᾶν σοφῆ, τὴν πηγὴν τῷ ἁλῶ
θῶν. ὁρεκτῇ τὸ ἔχρατον χῶ. ἀλλὰ πρὸς
σωπον ὁρεῖς, σαφῶς πρὸς πρὸς σωπον. θ'.

Ε κλειστοπότων ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς. τοῦ
ιοῦδα πᾶν ἄγῃς, ὁ ὑός σου καὶ θεός πρὸς ἐλ-
θῶν ἡγούμενος τῆς γῆς. τῷ περὶ τῶν ἀλη-
θῶς, νυνὲς ἐβασίλευσιν.

φ. γ. Οὐκ ἐστὶ ἄγιος ὡς σὺ.

Υ πᾶρχων ἐμπλεῶς φῶτος, πρὸς ἀκτικῆς θεω-
ρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἡρομνῶ μεθ'
ἡμῶν. κατὰ ξῶθῃς χρεῖς. λειτουργῆσαι,
Φίλιππος θεοπῆσι.

Κ ρηπῖς, δογματῶν ἀντιβῶν, ἡσὶ μυσταγω-
γία, ἀντιβῶς ἀνεδείχθη. δι' αὐτῆς γὰρ τὴν
ὑόν, ἐπέγνωμν ἀντιβῶς, λῶμνῶν, ὅθεν
τῷ ἡμῶν.

Π υχνία γέγονας χρεῖς, δαδ' ἔχων τῆς ἀν-
θρώποις, τὸ αἶδιον φέγγος. καὶ φωτῶ-
ζων

ζων διαύτης, τὴν οἰκονομίαν σαφῶς. ἔπι-
γνώσκει, φίλιππε πανάρετος. —

Πιστοὶ πάντα γενέμεν. πεποιθὲς μὴ ἐκπέ-
σω, πῶς εἰς σὲ πρὸς δοκίαν. ἀλλ' ὡς μῆρσιν
πατρὸς, τῷ φίλῳ θεοῦ. τῷ πατρίδων, τῷ
ἐχθροῦ με λυτρώσαιο. —

καὶ, ἡχος, πῆ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ελατὴς τῷ δαμόνωνι δύναδ' εἰχθεῖς. καὶ φω-
στὴρ τῷ ἐν σκότει δόξανθεῖς, ἐδ' εἰξας τὸν
ἥλιον, ἐκπαρθένε ἐκλάμψατο. καὶ ναὺς
εἰδῶλων συντεύσας ἀνὴγειρας, ἐκκλησίας
μακάρας, εἰς δόξαν θεῶν ἡμῶν. ὅθεν σε τιμῶ-
μεν, καὶ τὸ θεῶν σου μνήμην, λαμπρῶς
ἐορταίζομεν, καὶ συμφώνως βοᾷμεν σοι,
ἀπόστολε φίλιππε. πρὸς βῆθε χῶ τῷ θεῷ,
τῷ πᾶσι μαρτύρων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς
ἐορταίζουσι πόθῳ, τὸν ἀγίου μνήμην σου.

Ἐτερον Ὅμοιον.

Ομβροφόρον νεφέλην πυθμαπκῆ. ἀληθῶς
ἀνεδείχθης τοῖς ἔπι γῆς ποτίζων ὡς ἄρου-
ρον, μουσικῶς τοῖς καρδίαις ἡμῶν. διαδρα-
μῶν γὰρ τῷ λόγῳ, ποτίζεις τοὺς πέριχαι. Ἐ-
ξουστῶ πρὸς χεῖρας τοὺς μύρα τῇ λάρνακι.
ὅθεν διαπύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁ-
σμὴν τῷ πνεύματι, ἐν αὐταῖς ἐπιστάσεις
ἀπόστολε φίλιππε. πρὸς βῆθε χῶ τῷ θεῷ,
τῶν πᾶσι μαρτύρων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς
ἐορταίζουσι πόθῳ, τὸν ἀγίου μνήμην σου. —

Ἡ. Ὅμοιον.

Τὸν ψυχῶν με παρθένε τὴν πατρίδα, δόξα
βρέφους μολυβῶς ὁ μιανός. καὶ λόγοις ἔ-
π' ἀξίον, ἐμ' αὐτὸν κατεργάσασθαι. καὶ ἐκ-
ἐχω τὴν πρῶτον, ἢ τοῦ καταφύξασθαι.
ἀλλ' ἐδ' ἀλλήλῳ ἐλπίδα, πλὴν σου κόρη
ἐπίσταμαι. φθίμοι ὁ ἀχρεῖος, διὰ τοῦτο
ἰκέτης. πρὸς σὲ τὸν πανάχραντον, νῦν
πρὸς ῥέχῳ δέομαι. ὁμολογῶν σοὶ τὴν ἡμαρ-
τον. πρὸς βῆθε τῷ σῶμα καὶ θεῷ. τῷ πᾶσι
μαρτύρων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. εἰς σὲ γὰρ πα-
σαν ἐλπίδα ἀνέστηκα. —

Ἡ. Ὅμοιον.

Τὸν θεὸν καὶ δ' εὐαγγέλιον καὶ λυτρώτην, ἢ ἀμνάς

θεωρεῖσαι ὁπότε εἶδῃ, ἀδίκως κρεμάμενον,
θρηνῶν οὔσαι ἐξόαστοι. ὁ μὲν κόσμος δι-
φραίνεται, δεχόμενος τὴν λυτρώτην. τοὶ δὲ
ἀπλάγχνα με φλέγονται, ὁρώσης σου
τὴν νέκρωσιν. καὶ πρὸς ὑπομνήεις, διὰ ἀπλά-
γχνα ἐλέους, θεῷ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκα-
κε καὶ. διὸ σὲ κραυγάζω σοι. δύνασθι ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἐλὺτρώσαιο τὸν ποιμήν σου,
ἐκ πάσης πρὸς ἀσέως. —

Ἡ. γ. Χρῆ μου δυνάμεις, Ἡ καὶ κα.

Ηλίου σκλῆρμα, καὶ τῷ ὄντως φωτός. καὶ
ναὸς ἀνεδείχθης χωρητικός, τῷ τοῦ πᾶσι λαμ-
πρότητας. καὶ οὐκ ὡς δόξαν θεοῦ, τοῖς ἀν-
θρώποις διηγουμένους. —

Φθαρῆσαι πάθει, τὸν αἰσθητῶν. ἐμβληθεῖς
θεῶν ἅλας πρὸς καὶ. ταύτης ἀνέξησθαι,
τὸν σπινθῆρα τὴν δεινὴν. θεοφανὲς ἀξία-
γας. —

Ιαυτὸν φίλιππε, καὶ ῥωννύμενος. τῷ δα-
μόνωνι τὸ σῆμα καὶ δύνασθαι βῶν, ὡς φθῆς δι-
νατώτερος. τοῖς ἔπι γῆς δύνα βῶν, ζῶ-
ντος θεῶν ἀναγγέλια. —

Ημεῖς ἀδίδον, καὶ ἀνεδείξαι. τοῖς ἐν πίστει ἔ-
πόθῳ, σὲ ἀληθεῖ, δ' εὐαγγέλιον πανάμωμε. ἐκ
διανοίας καθαρῆς, θεοτόκον καταγγέλ-
λουσιν. —

Ιὸν ψυχολέγον τῷ ἐχθρῷ, ταῖς ἀλεξικά-
κοις σε, θεορρήμον παλάμης ἐξήσθαι.
σὺ θανατηφόρος, κεκρατημένος θυμῷ.
χαλεπῆς ἀληθῶς, ἀνάρρυστος. —

Ηεἰπὼν ὅλος ἀναδέχθης, τῇ τοῦ πρὸς
κλήτου ἐπιδημία, καὶ χάριτι φίλιππε.
σὺ δὲ ψυχῶν, ἐν ἀθείας κρυμῶ. τῇ
τῆς πίστεως θερμῇ, ἐξωποίησας. —

Ηλπίον γέγονας τῷ καὶ, τοῖς ἐν δόξῳ ἀσέως
λαμπρόντας, ἀμέσως δεχόμενος. ἔτι δια-
βιβάζων, τοῖς σοὶ πρὸς ῥέχῳ. φωτίζων
καὶ πρὸς αἰών, τῶν τοῦ πᾶσι κτίσθαι. —

Ολόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἔτι φῶς πρὸς αἰ-
κυβερνῶν, μόνος ὡς βέλεται καὶ. ὑπερὶ δι-
απλαγχνίδι, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ. καὶ
στὰρ

σὰ ἐξ ἀνερμύδους, παναγρε γίνεται.
Συμμεγαλύνει δὲ οὐκατέχρη.

Ημερομύριον, ἑλμαυρομύριον. βλέπων τὴν
πλυνίαν τῶν ἐχθρῶν, τὸ τῶν αἰῶν γένος. τοῖς
βέλῃ τοῖς ἡκοιμύριον, οὐδὲν δόποςόλους, τεί-
νας, ἔξαπείλας. καὶ διένοϊξας θώρακος
πλυνίαν, χεῖ τοῦ θράκοντος. ἅπαντας τῆς
αὐτῆς λυμης καὶ φθορᾶς σῶτες ἰώμυρος.

Υπερέω, φέγγει καταλάμπων, ὡφθης
καθαπείρας πη, τῇ οἰκουμένη φαιών. καὶ
ὡς ὅρος ἡλυκατμόν σαλαζόν, ὡς δὲ ὁρὸς
οὐμῶς πιπύται. ὡς δόποςόλος ἐκλεγμέ-
νος. τὴν δὲ δέκα ἑλμύριον, φάλαγκα συμ-
πληρῶν. τὴν τῶν μαθητῶν χεῖ πανόλβιος.

Ηγηθείς σου, τὸ τῶν μυστηρίων, βαθὺς ὁ θεὸς
μαθητῆς ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἔπικλυζον
τα τευφῆς χειμᾶ ῥροῦ. ὡς ἔπικλυζον, καὶ
μα δόξου ἔδνεσι, σὲ ἐκνεύξε μεγαλο-
φώνως. καὶ τὴν σὺν εὐδῶν, κενώσιν ἀγα-
θὴ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἀγγεγελίστα.

Ηεκρεμύρους, καὶ λυμυρομύρους, πάντας
θούα τῶν οὐδὲν βροσθῶν. σὺ τὸν χεῖ τεκοῦσαι,
τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν. ἀνέκαλέσω,
πρὸς ζωὴν αἰώνιον, ἑξέφωτισας ἐσκότισ-
μύρας. καὶ ἡλυθερώσας, λίστασαι τοῖς δεσ-
μαῖς, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν πανήμυρτες.

Κοντακίον. ἤχος, πη.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ομαθητῆς καὶ φίλος σε, ἑμμενῆς τῆς πα-
θους σου, τῇ οἰκουμένη θεῶν σε ἐκνεύξει,
ὁ θεηγόρος, φίλιππος. τοῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
ἔξ ἐχθρῶν πρῶτον ὁμῶν, τὴν ἐκκλησίαν σου,
καὶ πᾶσιν πόλιν σου. διὰ τῆς θεοτόκου σμυ-
τῆς σου πολυέλεος.

Οἶκος.

Ρεῖτρα λόγου πρῶτον ἡμεῖς, ὁ ὑδ' ἄτων τὴν
φύσιν δειμάμυρος. τὴν καρδίαν στήριξον
δέσποτα. ὁ τὴν γλῶσσεύσας τὸν λόγον σου.
καὶ φώτισον μου, τὴν διάνοισόν, ὁ τὸ φῶς
ὡς χιτῶν ἡμῶν βαλλόμενος. ἵνα λέγω καὶ
ψάλλω τοῖς πρέπονται, καὶ ἀξίως ὑμνή-
σω. Ἰοῖσόν μαθητῶν, πολυέλεος.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ἰδὲ μνήμη τῆς ἀγίας καὶ ἐν-
δόξης παύση φημι δόποςόλος φίλιππος. ἐ-
νός τῆς πρώτης χορείας τῶν δέκα.

Αρθεῖς φίλιππος ἐκποδῶν ἔπικλυζον.

Τὰ τῶν ποδῶν σου νίπρασες ἐκτείνει.

Ηρθης κακκεφαλῆς δέκα το φίλιππος
τεταρτη.

Οὗτος ὡς, ἀπὸ Βηθσαι ἰδὲ τῆς πόλεως, συμ-
πολίτης ἀνδρέου καὶ πέτρου. Πολὺς δὲ ὦν
τοῖς κρίβλαις τῶν πρὸς φητῶν πρὸς κείμε-
νος, παρεθῆς διὰ βίβαν τῶν ἐγνωρίζετο.
Τὸν δὲ ὡς ὅς μὲν τὸ βαπτισμα ἐν τῇ
λιταίᾳ, πρὸς τῆς ἐπέδο ἀκολοθεῖν. Ὁ δὲ, με-
ταίετο πρὸς τὴν πρὸς τὴν ἀθανάτην, ἔφη θύει
καμνὸν τὸν ὑπὸ ἰωσήφ τὸν δόπον ἄραρετ.
καὶ ἄλλα πολλὰ ἐτεράρεν ἐν τῇ θεοπιδί-
σῳ γραφῇ κειμήρια πρὸς αὐτῶν. Οὗτος, πρὸς
ἀσία πρὸς γλῶσση κληρώθεις, τὸν βαρθελο-
μαῖον εἶχε συνεπόμενον, καὶ συναπόμε-
νον τῶν κηρύγματος Σαρκικῆς δεῖν αὐτῶν ἀδελ-
φῶν ἡμαρτήματα, τούτοις ἀκολοθεῖν ὅσα
δικαίους. Ἐπεὶ δὲ τοῖς τῆς μουσικῆς ἑλμύρας
διεβησαν πόλεις, διὰ γλῶσση ὁμῶν, ἑλμύρας
πολ-
λὰς ὑπὸ τῶν ἀπίστων πειρασμοῖς καὶ θλί-
ψιν ὑπὸ ἐμεινόν, μαρτύριοι, ῥαβδίζομε-
νοι, ἐγκλειόμενοι, λιθαρίζομενοι, κατέλα-
βον τὸν ἡγαπητόν μαθητῶν καὶ θεοῦ
γονίω αἰνῶν, κατὰ τὴν ἀσίαν κηρύττονται.
τὸν χεῖ. ὅτε ἑλμύρας αἰδὺ πάτερ γυνὴ νικαί-
ρος ἔπικλυζον. ἑλμύρας ἑλμύρας οἰκία, ὑπὸ
αἰδὺ πάτερ ἑλμύρας κατέκαύθη. Ὁ δὲ
φίλιππος ἔπικλυζον τῆς πλατείας συρεῖς, ἔπικ-
λυζον ἀπὸ γλῶσση πρὸς τῆς, ἔπικλυζον
αἰνῶν τῆς. ἑλμύρας ἑλμύρας, τὸν θῶ τῶν
παρεβέτο. αὐτῶν δὲ ἡ γλῶσση πρὸς τῆς
σα, καὶ ἡ χεῖ ἐκτέμψασα, ἐκτεμψῶν πολ-
λοὺς τῶν ἀπίστων κατέπειν. Οἱ δὲ λοιποὶ
φοβηθεῖτε, τὸν βαρθελομαῖον καὶ τῇ μα-
ρτιάμην πρὸς τῆς πρὸς τῆς κηρύματα αὐ-
τῶν. καὶ λυσάντες αὐτοὺς, πρὸς τῆς
τῇ ἀλθιότητι. ἔπικλυζον συνεπόμενον
τὸ

νοι, αὐτοὶ ἐν λυκαονία ἐξέδραμον·
 Ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ τοῦ λιμένος.

TJY

την ἑπτεχνασάμενοι τοῦτο καὶ πανταχῶς
ἐπαπειράμενοι ἐνεκρῶν ἐνηγέρθαι, τὸν
ἑαυτῷ ἐπιφημίζουσι διδάσκαλον. Ἐξ αὐ
τῷ εἰς ἐστὶ καὶ ὁ Φίλιππος ὁ αὐτὸς. ὁ πολεμικὸς
τῆς ὁ βασιλίδος ἐπὶ θυμῷ ἡγεῖσθαι ἀρχέ-
λαος, εἰς πολλῶν ἐπὶ δικήν ἀπολέσων αὐ-
τὸν. ὁ γὰρ εἰς βλήθη, πρὸς αὐτὸν τὸ πάλ-
χος δέσμιον εἰσέλημ ἀπαγαίετε. Καὶ δὴ
ἡ ἀρχιερέως παύσαντες τὸν λόγον, οἱ παρὰ
ἐξ ὧς ἐνητὸν ἔχον τῷ Φίλιππῳ, τὸ πρὸς αὐ-
τὸν ἀντιρεῖ. ἡ δὲ μάχη πρὸς τοῖς χεῖλεσιν ὑπα-
νοίξας ὁ Φίλιππος τῷ ἀρχιερεῖ, ἔφησεν.
Οὐτως ἔστιν ὅτι, ἵνα τί ἀγαπᾷς ματαιότη-
τα, ἔλαλθαι ψεύδος. Ἰνα τί ἐπιματῶν
τὴν καρδίαν σου βαρυῖς; οὐ χρυσὸς οὐτὶ
φυλάκων τοῖς χεῖρας ἐπλησας, εἰς τὸ πλά-
σασθαι τῆς ἐγέρσεως τὴν συκοφαντίαν; ἐκ
εἰδᾶς αὖς ἐναπέθου σφραγίδας τῷ μνή-
ματι; αὐταῖς σου ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἐπιτιθέ-
ουσιν τὸ αἰόμημα. Ταῦτα τὸν ἀρχιερέα
μεγάλως ἐταράξας θυμικῶς δὲ διορμή-
σας διαχειρίσθαι τὸν ἀπόστολον, ἐκείνου
ἐν ἡμέρᾳ παρ' αὐτοῦ γὰρ αἰκόμεν τὸ ὀφθαλμῶν
αὐτῷ ἀπὸ μαυρώσθαι, ἔτι τὸ πρὸς αὐτοῖς
σῶμα, ἀχρηστοὶ ἐγενήθη. Τότε τοῖς πρὸς
τυχῶς τὸ γεγονός, γρηγορῶς πρὸς ἀποστο-
λὸν, ὁμοῦ καὶ τὸν ἀπόστολον ἀρμήσαντες ἔλ-
τοι τῆς αὐτῆς πρὸς αὐτοῦ πείραν ἔλαβον.
Ἀλλ' ἐπὶ ἐκ κήρυξεν τὸν ἀπόστολον ἡ ἀπίστα
ἔκ ἡ ἀνοία, ὅτι ἐπὶ κρατεία τῷ δαίμονων
εἴς ἐστι τοῖς ἐπὶ τῷ οἰμῶξας μέγα δι-
σωπήθη ὑπὸ τῆς ἀγαθοτητος κῆ, ἐλε-
γε, καὶ ἀμφοτέρων ἴασθαι τὰ συντείματα.
Ἐκ τῶς πρὸς τὴν σὴν ἐπὶ γινώσκον αὐτῶν μετὰ
ποίησιν. Κάτωθεν ἐν τοῦ ἀποστόλου τῷ δι-
χλῶ ποιῶντος, ἐρανοῦσιν ἡρώσις τοῖς πλη-
γῶσιν ἐχαίριζεν. Ἐκ τοῖς αἰσθητῶν ὀφθαλ-
μοῖς ἀναβλέψαντες, τὴν νοητὴν τῆς ψυ-
χῆς ἐπέζητῶν ὑγείαν. Ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ
καὶ τῷ ἀσπείκτων διμεταβολὸν τὴν γνώ-
μην οἶδεν ὁ ἀπόστολος εἶναι, τὸ φῶς ματῆ

τῆς ἐκ ἐπένδυσεν. ἐκ τῶν ἐσπερον δὲ τῶ ἀπο-
στολου πρὸς ἀποστόλου, θεία δύναμις ἐκ-
τοῦ οὐνοῦ κατέβη, τὰ ἀφιδεήματα τῶν
πάντα κατέρραξε. ὁ δὲ ἐμφολῶντος
ἀρδην ἀπώλεσε δαίμονας, ἔκ κλονος βίαιος
τῆς τὴν γῆν κατέχευε. καὶ πάντες καταφυ-
γὴν τὴν ἀπόστολον ἐπὶ τοῦ μεγάλῃ κρᾶ-
ζοντες τῇ φωνῇ. ἰσχυρὸς θς ἐστίν, ὁ ὑπὸ τοῦ
κηρυτῆρος, καὶ τοῦ τῶ ἀδίστακτως πισθῶ
μῶν, καὶ χαίροντες τὸ λατρεῖν κομῶμεθα.
Καὶ ἀρξάμενος, πάντας ἐβάπτισε, μόνος
δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποσταθεύσας, ὡς οἶδε
ὁ δὲ ὑπὸ αὐτὸν, τῇ τῷ δολίου ὑποβολῇ
κατὰ τοῦ πλάσσει δὲ φημι ἐλασφῆμι
ρήματα. Καὶ τότε μετὰ φέρουσα τὴν πρὸς
ἐκείνου ἡ γῆ, πάντων ὁρῶντων, ὡς ἐπὶ δαθαί
καὶ ἀβείραν, βίαιως τοῦ τὴν εἰδὸν αὐτῆς κα-
ταχέσθαι ζῶντος συνώθησε. Τότε ὁ δὲ
φωτισθείς, ὑποσηλῶς, καὶ νάρκισον τι-
να τοῖς ἀποστόλοις καταστήσας, ἐκ τῆς
πρὸς ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος παῦλος μέμνη-
ται. αὐτὸς πρὸς παρθένους ἀφίκετο, καὶ κλί-
νας γόνυ, ἐπὶ τοῖς ἐρανοῦσιν ἐζήτησε. καὶ
αὐτῶν ἀγῆματα τῶν ἐδ' εἰκνυτο αὐτοῦ, ὑπὸ
χρυσῆς πτέρυγας, τὸν χν' οἰκονίζοντας
ἐσαυρωμένους. Ὅθεν ἀναρρώσας, πάλιν
εἶχε τὸ κηρύγματος, ἔκ τοῖς τῷ κηρυτῆ-
ρὶ πόλεις διαδραμῶν, ἐπ' αὐτὸν ἐπλε-
νῆς ἐπὶ βίας. καὶ σφοδρῶς καταμῆκε
κλυδωνίζοντες τὴν ναῦν, φωτοφανῆς αὐτῶν
κατὰ τοῦ τυπὸς ἐπ' αὐτῆς τῆς ὀλκάδος τῆς
τοῦ τῶ ζοφῶδους ἐπέλαμψε καὶ ἀποβά-
ντες ἐκ πλοῖος, ὑπὸ ἀζώπιδος πινὸς ἐν μεσο-
ταύρῳ οἰκήματα κατὰ χεῖρας ὁ ἀπόστολος. τῇ μέ-
ρας ἡδὴ πρὸς ἑσπέρῳ διαληγένης, τῷ
δὲ χν' παρέστη. Τὸ γὰρ θυλάτειον τῶ ξειο-
δὸς ἐν χερσὶ τῆς συνέγυς θυεῖδος καθίστα-
μενος, ὡς ἀνά τοῦ ὀφθαλμοῦ. ἔπειθ' ἐκ τῶ
λόγου τοῦ ἀποστόλου ἠδύνετο, ὡς ἔκ αὐτῆς τῆς
ὁδῶς ἐπὶ λαθροῦ. Εἰς τὸ πρὸς αὐτῶν
τῶ οἰκείῳ τῷ, τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν αἰσθητῶν
συν

συνὴ τῇ οὐδυνῶς ἀμεληθεῖσα προσενεκά-
λει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, ὑπερσὺν τοῖς χα-
κινόνεσσι, πρὸς οὐδυνῶς αὐτὴν καὶ τὴν ψυχὴν προσέ-
μιεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ δυσεῖδες, ἡδύ-
νατό τις διορθώσασθαι. Ἐνταῦθα. χαλεπὴ-
ζομένη, ἐστὶν ἐν βέλῃ, ὅτις οὐδυνῶς καὶ τὴν
παῖδος θεράπυις. Ἐπεὶ τέκνον ἐφη, ἐν τῇ
μεσογαίᾳ οἰκήματι ἡ παῖς οὐτε παῖς, ὅν
ἐκ τοῦ πλοῦτος τῇ χθὲς ὀψιανθέντα καὶ τυ-
δέξω. Ἐπαρθύς τὸν δόποςον προσκλή-
θηναι κελούει, Ἐν τῷ τὴν ἡδύ τ' ἀληθείας.
Ὁ προσκλήεις ἐν ἡράμιος λόγον, παλαι-
κίκα θελῆσας ἐβάπλισε. Τῆς δὲ κόρης, τῇ
ὀφθαλμοῦ ἐπὶ ζήτουτος τὴν ἰατρὴν τοῦ
πρὸς αὐτῆς, ἐφη ὁ δόποςος, ὅτι τὴν ἐπιστή-
μιαν τῆς ὑγείας χαρίσσομαι, καὶ πᾶσι τοῖς
πρὸς ἐξάμιονος τὸ χάρισμα τοῦ βαπτι-
σματος. Πρωίως ἀσπασάσατο ὁ κόρη, τῇ πα-
χονὶ ὀφθαλμῶν τὸν χυτὸν ὀνομάσασα, τὴν
χάρις ἐπὶ τῆς, καὶ ἄρπας ὁ βεβλαμμένος
ὀφθαλμὸς γήνηται. Οὕτως ἡ μαθη-
τεῖα ποιήσασα ὡς ὁ δὲ ἀσκαλὸς ὑπέθετο,
τὸ οἰκεῖον ἐθεράπυσσε παῖδος. Ἐκ τῆς ἡσο-
φῆς χαρίσσει, σωεργεία τοῦ πρὸς αὐτῆς νι-
κοκλείδης, ὅπαδός τοῦ δόποςος ἐγχεῖτο,
δοξαζέσθαι συν' αὐτῷ ἐδύλογεσθαι τοιῦν.
Τὴν δὲ ἐν ἡράπολιν καταλαβὼν ὁ δόποςος
Φίλιππος, ἐδίδασκε τίς σωεπομῶν αὐ-
τῷ μὴ σκακῆν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ ἐπὶ τῇ
τω οἱ ἐγχωριοὶ δολοφονῆσαι τὴν ἐβέλον
τοῦ ὡς ἀπατεῶνα. προσφάσκει, καὶ τὰς αὐ-
τῷ γυναῖκας ἀπατηθῆναι, ὡς πρὸς ἄλλων
πολλῶν. Ἡραὶ δὲ ἐπὶ τῷ πολιτῷ τὴν τύχην
αὐδοσιμότερος, ἐξ ἄρα τῶν τῶν τοῦ λυθα-
σμεῖν τὸν δόποςον πρὸς τὰς συν' αὐτῷ πιδά-
νο λοξάμιος, ὅπως πᾶς ἐφη. Ἀνδρες πολῖται,
τὸ ὅτι ἐμὲ βεβλαμμένον μάθετε, μηδὲ
ἐμὲν ἀδίκον καὶ τῷ ξένῳ ἀνδρὶ ἀλλ' εἰδο-
κεῖ, τὴν αὐτῷ διδασκαλίαν δοκιμάσωμι
εἴγε ἐκ ψυχικὴν πεποιήσιν ἐσαι. Καὶ ὡς
ἐπὶ σῆμῳ τῇ ἡρώϊ, αὐτῇ περὶ ἐκτέλμησαν,

Ἐαυτὸς πρὸς τῷ ποδῶν τοῦ δόποςος
δραξάμιος ἐδυσώπει τὸν ἄγιον εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτῆς καὶ ταλύνει. Καὶ ἀμφοτέρων
ἀφικομῶν, ναρκελλὰ ἡ τοῦ ἡρώος γαμέ-
τῃ ἐδυσφύρει καὶ τοῦ σωδύνα, λύσιν τοῦ
σωοικεῖς ζήτουσα. Ἐπὶ τὴν αὐτοπροφῆν τῆς
προσκόος, εἰμὴ τῆς οἰκίας ἐξωβαλλεῖ τὴν φί-
λιππον. Ἐπεὶ δὲ ἐναγώνιον ὁ δόποςος
τὸν ἡρώα ἐωράκει, αὐτὸν παρεβάξυνεν
ἐπὶ μῦθον τῇ πίστι. αὐτὸς δὲ γόνυκλίας ἔ-
προσδύξάμιος, τὴν πρὸ μικρῷ χαλε-
παίνεσαν, οἰκίαν τοῦ ταύτης ἀνδρός παρε-
σκάσεν. Ὡς ἄνερ γλυκύτατε λέγουσα,
ποθὲν ὁ θαυμασὸς ἐστὶ ἐγχεῖτο ἄνερ. ὡς
ἡδύς ὁ τῆς λόγος, Ἐπὶ τῇ ἡρώϊ καὶ τῆς
Μεγάλῃ θεῷ ὁ ἡρώς ἐφησε καταγε-
λῶς ὅτις ὁ γύναι. Ἐαὐτὸς βασιλείας πρὸ
ἐξουσίας, καὶ εἰδοκίαν ἐνδοξίας, πρὸς ἐλ-
θωμῶν τῷ τοῦ θεῷ καὶ ἀμφοτέρων
σόντες τῷ δόποςῳ, πανοικίλαμβάνουσι
τὴν ἐξ ὕδατος ἔπνευ ἀναγνήσιν. ἐκ δὲ τῆς
τοῦ πολλοῖ τῆς πρὸς κίδος, πρὸς κτ' μετε-
ταίξαντ. Ἀλλ' ὁ τῆς κακίας ἐφ' αὐτοῖς, ὡς
ἐαυτὸν ἡρώμιος εἶδε, καὶ ὅτι ἐαυτοῦ ὡς
τοῦ δόποςος ἐξωγρημῶς, πρὸς κλῆσαι
τὴν οἰκίαν τοῦ ἡρώος ἡγείρε. Καὶ γνοὺς τῷ
πυθίμῳ ὁ δόποςος, ἀπὸ μὲν ἐξέσπρεος
αὐτοῦ. ὅν ὁκνημένως ἐπὶ κατὰ χόρτος, εἰς
τὸ δικαστικὸν βεβλαμμένον ἡγάγον. Ἐμ-
βεβλῶς δὲ τῷ δόποςῳ ἀεισάρχος ὁ ἐξαρ-
χος, τῷ βεβλαμμένῳ πρὸς κλῆσαι. οἶδασθαι
μαγείας ἐναμβεβλῶν, ἔλεγε, ἀλλ'
εἰμὴ ἀποθέμιος, ταύτας ἐσθι, λιθασμῷ π-
κρῶσε ἀπολέσω, τῷ γὰρ πρὸς τοῦ σπᾶσθαι
θεῶσου, δικαίως ἐπὶ ζήτουσάμιος λόγῳ.
Ἐπὶ τῆς δόποςολικῆς δραξάμιος κόμης, ὡ-
θῶν αὐτὸν πρὸς πηλακίζον. Ἀεισάρχης
δὲ τὸ ἀτακτον ἐπὶ τεχνάσάμιος σωφρο-
νῆσαι ὁ μακάριος Φίλιππος, ὅπως ἔ-
στῃ πρὸς αὐτοῦ γαίοντας, ἵνα γνῶσιν ὅτι δι-
να τοῦ θεοῦ ἐστὶ ὡς ἡρώϊς, εἰς ἐπὶ κλῆσαι

των οὕτω πῶς ἔξεφάνησεν. Οἱ τοὺς καρ-
διας ἡμῶν πλάσας καταμόνας, καὶ τοὺς
κινήσεις αὐτῶν πορῶς ὅποι σιωπῶν τεπό-
μνος, τὴν ἐκτὸς ἡμῶν καρδιας ὡς ὀργῆς ἀμέ-
τοχον ἀνταχόμενον λόγον. ἔργῳ πληρω-
σον κέ, ἡμεῖς δὲ πᾶσι σωφρονισμός. ἡ πρῶ-
ταθεῖσα χεὶρ ἔφη τὴν κόμην ἥς ἡγίασας
κεφαλῆς, παρέστητω. Ε. πηκολεθδὲ τῷ λό-
γῳ, ἡ τοῦ ἀτάκτου διαστροφῆς τῶν μελῶν. πα-
ρδιδυς γὰρ ἡ τῆς ἀπεξηράνθη χεὶρ, καὶ ὁ
πορῶς αὐτὴν ὀφθαλμὸς ἀπέτωφλωτο. ἔ-
κατ' ἀμφω κεκώφωτο τοῖς ὡσιν. τῷ τ' οὖν
σωμειλεγμῶν ἔξεσσε. καὶ μετὰ δέους
ἰκέτων δέναι συγγνώμην τῶν πλημην-
σαντων. καὶ ὁ δόπος οὖτος πορῶς αὐτῆς. Αἱ τῶν
μελῶν διαστροφῆς, ἀνθρωπίνης βοηθείας
ἐπαπορεύσιν. ὁ γὰρ τῶν διορθωτῶν εἰς ἐστίν,
ὁ ἐκχοῶς καὶ τοῖς χεῖρας διαρθρώσας τὸν αὐτὸν.
ὡς εἰμὴ πορῶς ἐλθῆτε, καὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ
οὐτ' ἀξίεται τῆς ἰάσεως. Καὶ πορῶς τοῦ τῶν
τεθνεώσας ἔξεκομίζετο πορῶς ταφῆν, καὶ
καταχίντες τὴν κλίνην οἱ συμπαρόντες
ἀριστάρχῳ, χλαδαζόντες ἔλεγον τῷ δόπο-
σόλῳ. εἰ τῷ τῶν ἐχερεῖς, πάντες σὺν ἀρι-
στάρχῳ πορῶς ἐκκομίσωμεν τῷ θεῷ. Οἱ
δὲ ἄγιοι πορῶς οὐκ οὐκ οὐκ ὀφθαλμοὺς ἀτε-
νίστας, πορῶς ἐκκομίσαντο ἔφη ἱκανόν. καὶ πορῶς
τὴν βεβλημῶν τῇ κλίνῃ πρᾶξι τῇ φωνῇ
λέγει. θεόφιλε, καὶ διδύς ἀνέκαθισσε, καὶ
οὐκ ὀφθαλμοὺς ὑπαγέωξε, καὶ πορῶς οὐκ
δόπος οὖτος, εἴπειν. ὁ χεῖρας κελθεῖ, ἀνίστη-
θη, καὶ ἀκωλύτως πορῶς σὺν μίλει. Οἱ δὲ δόπο-
βας τῆς κλίνης, τῷ δόποσόλῳ πορῶς ἐπέσσε
λέγων. ἀχαριστῶσι ἄγε τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐκ-
πολλῶν κακῶν ἐρέυσωμαι τῇ ὥρᾳ καὶ τῇ.
ἐπὶ δύο γὰρ ζεζοφωμῶν καὶ δυσειδῶν καὶ
ἀσπλαγχνῶν ἔξελκόμηνος βιάως, ἐπὶ με-
κρὸν εἰς ἐκφθασας, ἀπερρίφην αὐτὸν εἰς τὸ
παρον δυσειδῆ ἔσθλ' ἄνθρωπον. Γότος τὸ πορῶς
δοξον τοῦτο, ἔξεσσε πάντας λέγοντας.
πῶς ὅν ἐδεδέποτε εἶδεν, ἔξ' ὀνόματος φωνή-

σας ἀνέστησεν. ἐπ' ἀληθείας, ὅν ἰσχυρῶς καὶ
λέγει καὶ κηρύττει, καὶ θὴν καὶ παγγελλεῖ, ὅ-
να τὸς ἐκ ἀληθείας ἐστὶν, καὶ ἡμεῖς ἀδίστακτως πορῶς
σερχομῶν, ἐκ πρῶτου. Καὶ τῇ χεὶρὶ ἀπο-
σόλῳ κατασπῆγσας τὸν θόρυβον, διακελεύε-
ται ἡ φωνή. ἐπὶ ἀριστάρχῳ τῇ χεὶρὶ σπᾶν
εἰς τὸν ἐπιχαραζας, τῷ τῆς ἀγίας τριά-
δος ὀνόματι, τῶν μελῶν τὰ βλαβεῖντα
ἐκτὸς αὐτῶν ἀφελείας ἀνυπόθετον. ἔσθ' οὗτο
ποίησας ὁ ἥρωας, τὸν ἀριστάρχον ἀπέτελε-
σεν ἄρπον. ἔφη τῶν πάντες τῷ ἀποσόλῳ
πορῶς ἰπῆσιν. ἐν οἷς καὶ πρῶτος, ὁ τοῦ
ἐκνεκρῶν ἀναστάντος ἡμεῖς, τὰ πρῶτοι
ἔφη πᾶσι φέρων τοῖς σωμειλεγμῶν, σὺν
τῇ γαμῆτι, πορῶς ἦλθε τῷ ἀποσόλῳ, ἐκ τῆς
κατηχήσεως θυμάρως τὸν λόγον διέξάμε-
νος, εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐαυτοῦ πίστεως ἐν δέξιν,
οὐκ ἐπὶ αὐτῶν σεβομῶν δώδεκα χρυ-
σοῖς θεῶς, τῶν ἐν δέξιν εἰς διδυμῶν τῷ ἀπο-
σόλῳ ἡμεῖς δὲ πορῶς ἰπῆσιν. οὐ μὲν δὲ, ἀλ-
λά καὶ τὰ πορῶς ἦλθεν τα καλῶς οἰκονο-
μήσας, τῆς ὀργῆς ἀδίστακτως εἶχετο πί-
στεως. Κατὰ τῆς δὲ ὁ δόπος οὖτος οὐκ ἐκ
σε πάντας πορῶς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πιστῶν, τὸν
ἥρωα τοῦτο καὶ χεῖρὸν τῆς ἔφη σκοπον, ἐκ
πρῶτος βυτέρους καὶ διακόνους ἔξ' αὐτῶν,
ἐπὶ δὲ καὶ ἡμεῖς πορῶς ἔξ' ἡμεῖς δὲ, καὶ
τοῦτους καὶ διδυμῶν. καὶ πάντας κατηχή-
σας καὶ ἐπὶ δέξιν, αὐτὸς ἐν φρυγίᾳ
πορῶς ἐβαλε, ἅμα τῇ λυκαονίᾳ καὶ τῇ
ἀσία. κηρύττων καὶ διαγγελλίζόμενος τὸν
χρῆμα ὁ δόπος, εἰς οὐκ ἀγῶνας, ἀμὲν.

Οἱ παῖδες ἐν βαβυλωνί.

W ε φέγγος ἔξαπείαλης, βολίδος δίκην ἀ-
πόστολε, σελασφόροις βολαῖς καταυγα-
ζων, οὐκ ἐν πίσει κραυγάζοντες. διδυμ-
πὸς εἰ κέ, ὁ θεὸς τῶν πρῶν ἡμῶν.

H λουσίαις φωτόχυσίαις. τοῦθεῖς μάκαρ κη-
εὐγματός. διαλάμπων φαιδρῶς, οὐκ ἐν
σκότει μελωδῶν κατεφώπισας. διδυμ-
πὸς εἰ κέ, ὁ θεὸς τῶν πρῶν ἡμῶν.

ἡτέρων

Ρητόρων ἀδολεχίδου, καὶ λόγων πᾶσαν δὲ νότιον. καὶ σὺ τὸν λόγον ἐκινῆσαι, τῷ τῆς πίστεως ἐψαλλῆς. διλογητὸς εἰ κέ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. **Γ.**

Ουσίας ὑπερβαίνας, παρθένε δύο γε γέννηκας. ἡνωμέναις ἀγνῇ, ἀσυγχύτως τὸν χυρὸν κραυγάζομεν. διλογητὸς εἰ κέ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φ. η̄. Νόμων πρῶτον οἱ μακαριοὶ.

Φῶσε τοῦ κόσμου ἀπέτελεσε. τὸ πατρικὸν φῶς, λόγος ὁ ἐνυπόστατος. ἐκλεξάμενος, διπλόστονον, ἐκ τοῦ κόσμου τρισμάκαρ, καὶ καθοπλίσας, θεία δυναστεία τῇ αὐτῇ. ἐπαφῆκεν ἀήτητον. ὡς ὁ πλῆθιν βοῶνται. τὸν κὺ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας οὐδὲ αἰῶνας.

Ρώμη τῇ θείᾳ δυναμείᾳ. τὰς ἀντιπάλλας ταῖς ὑπερενίκησας. πῖν ἀτίθαστον, παρτάξιν, πῖν αὐτῶν καταλύσας. πῖν γὰρ εἰς ἐλπίδι, κληρον ἀναφαιρετον λαβῶν. εἰρηναίῳ καταΐσασιν ἐφύθυσας τῷ κόσμῳ. τὸν κὺ ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας οὐδὲ αἰῶνας.

Ολω τῷ πόθῳ περὶ πέλασας. τῷ σαρκῶ θέντῳ λόγῳ θεὸς διπλόστολε. μαθητὴς τούτου γυρόμενος, καὶ θεὸς ὑπερθέτης καὶ μυτολέκτης. ὅθεν ὑπὸ αὐτῇ διπλόσταλῆς, εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας αὐτῇ πῖν παρουσίᾳ. τὸν κὺ ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας οὐδὲ αἰῶνας. **Γ.**

Ολος λυώθη, ὑπερῶν οἰκῶν. ἀνὰ λλοῖώτως ὅλητῃ ἀνθρωποπότη, ὁ ὑπερθεὸς ἐν μήτρᾳ σε παναγία παρθένε. ὅθεν ἐν δύο φύσεσι, γνωρίζεται χεῖ. εἰς ὑπαρχωνάμφοτερα. ὃν ὑμνεῖντες βοῶμεν. τὸν κὺ ὑμνεῖτε ταῖς ἔργοις. ἔ. ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας οὐδὲ αἰῶνας. **Φ. θ.** Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ημῶν ἀπορρητὸν δόξης, ἔ. φωτὸς ἀνεσπέρου ἡξιωμένος. εἴθ' αὖ ἀνέκφρατος ὑπαρχὴ ἀφροσύνη εἴθ' αὖ ἡ χάρις ἡ ἀληκτος. ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτότοκων. εἴθ' αὖ δικαί-

ων ἀσκήλων. πάντων χριστιανῶν ὑπερδούλου, Φίλιππε πᾶντοφει.

Ωραῖσ' ἡμῶν, κάλλι, νοητῆς διπρεπείας. ἔ. βασιλείας, σέφος ὡρεκίμους, θεόφρον ἡ πλουσίας. Φίλιππε ὡρεκίμους, φωτδοσίας. τῆς τοῦ ὑπεραυτοῦ, φωτὸς μαρμαρυγῆς. χαίρων τῷ τοῦ δεσποτοῦ σου θρόνῳ, μάκαρ παρτάσας.

Εμῶν ἀποστόλων, ἀπασι σεπτεῖς καὶ περὶ φηταῖς. ἔ. ἀθλοφόροις, Φίλιππε εἰσίοις. ἔ. εὐαρχαῖς ἡ δικαίους. σὺ τῇ θείᾳ πρέσβυ, λύσιν πλῆθ' αὐτῶν πολλῶν ἀμπλακημάτων. δόξῳ αἰλασμόν πίσει τοῖς πῖν φασφόρον, καὶ θείῳ μνήμῳ τελοῦσ σου.

Εσορῶμεν, λόγον τὸν πρὶν ἀσάρκον ὄντα, παρθενονμήτορ τέτοκας. ἐν τῷ θέντῳ κυρίως. πάντες δισεβῶς κηρύττομεν. ἀληθεύσας, σὺ πῖν περὶ τοῦ ἀρμολογόντος ἀγνῇ. σὺ γὰρ. τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας. ρίξα καθίστας. **Εξάποσειλαρον.**

Εν πνύματι τῷ ἁγίῳ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν, Φίλιππε εὐλασερέψας. πορείᾳ πῖν οὐρανίον, αἰετήλυθας χαίρων ἡ τῇ τριάδι παρεστῶς ἐν πρῶτῃ θεάσας ἡμῶν ἔ. πνύμα τὸ θεῖον, διὰ τῶν τοῦ θῶ, πῖν πανίερον ἔ. θείῳ, ἐορτάζομεν μνήμῳ. **Εἴτερον.** Οἱ ἐμῶν τοῖς ἀσπί.

Ην, θεὸς ἀκτῖνα, θεοπῆς διδ' ἡμῶν. καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν ῥημάτων. ὑπερῶν ἡμῶν νῦν δυσώπει. καὶ πάντας σωθῆναι. **Γ. Ομοιον.**

Υπεραγία παρθένε, δέησον νῦν τῷ ἡμῶν σου. ὑπερῶν ἡμῶν σὺ Φίλιππε, τῷ θεῷ ἔ. θεηγόρῳ. περὶ φερόμεν παντοίων, κακῶν ὡρεκίμους πάντας. **εὐροθ. Ομοιον.**

Πὸ πάθος κατὰ τοῦ σου, τὸ σαυρικὸν τοῦ ἡμῶν σου. διλογημένη παρθένε, οἱ μοι ἐβόας θεέμ. ὑπερῶν βροτῶν καταδικῶν. πῶς φέρεις πολῦται, βουλήσαι.

Εἰς οὐδὲ αἰῶνας. εἰς τὴν ἡμῶν. ἡ χάρις.

Τῶν ἡμῶν. ἡ χάρις.

Τὼν οὐν ὁμῶν σφθόγγων, τὰ ἀπὸ χημάτων.

Ωπὲρ γὰρ παμμακάκαρ, διηχηθὴ καὶ ταύτην,
ἐπλήρωσε δογμάτων. δι' ὧν τὸν υἱόν, τὸν πα-
τρίαν, τὸν πνύματι, θεολογῶντες, διπλοῖς,
μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν:

Ως εὖ φέροντες πάντες, τῷ διπλοῦν χρι-
στοῦ. καὶ φαινόν λαμπήρεα, τῆς σεπτικῆς ἐκ-
κλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ. ἔχοντες
νιῶ, τοῖς ψυχὰς φωτίζομεθα. καὶ ἐκκιν-
δυνῶν λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρὸς
σβείας σου πανδύφημε:

Διά σου τὸν ἀγῶνα, τὸν τῆς ἀθλήσεως.
διωκτικῆς τῆς νίκης, ἀνιδύσω σφάντες, Φί-
λιππε ἀξίως. μεθ' ὧν εἰσελθόν, εἰς τὰ αὐτὰ
βασιλεῖα. συμπαραδράδεις, διπλοῖς, τὸν χρι-
στῷ. καὶ πρὸς βλάβειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:

Διπλοῦντες, τὸ α. **Δ**εῖξαι ἡχοῦ, β.

Φιλὰ καὶ τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἰσθαγό-
νεσσιν, ὡς φησὶν διπλοῖς, Φίλιππε.
πρὸς ἐκκινῶσαι τοῖς πιστοῖς, πομπὰ τὸ ζωοποι-
όν. πρὸς εἶν γὰρ, εἰς θεωρίας, ὡς βασιλεῖς ἐκ-
κλῆς. χρεῖς ὁ πατὴρ καὶ πρὸς ἡγερέσει
μάστιγας. τὴν σφίρει καὶ ἀτεκνὸν ἐν ὧν ἐκ-
κλησίᾳ, ἀτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, κατεποί-
ησας διδάχαις. καὶ καὶ νιῶ δυσώπει λυ-
τρωθῆναι, διωκῶν καὶ αἰαγκῶν. διώσας
ἐν τῷ πολλῷ, ἐγγίζων αὐτῷ:

Και νιῶ. **Ο**τι ἐκ τοῦ ξύλου.

Ηἄσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἰαχίς, σὺ ὑπάρχεις ἀ-
χευτε μῆρ, ἐκ καταφύγιον. πάντων τῶν
ἐμνένων σε, σὺ εἰς ἀντήληψις. μὴ ἐν μάστιγι
λογίζονται, τὴν σὴν πρὸς αἰσθῶν, οἱ κατα-
καυχόμενοι, κατὰ τῶν δούλων σου. σὺ γὰρ,
πρὸς αἰσθῶν πρὸς θεόν. δέδωσαι, διὸ μὴ
παρῶν, διασωσάμεν δέσπονα ὅσον δούλους
σε:

Σεβ. **Ο**μοιον.

Οτε σὲ ὁ αἰσθῶν λαός, σὲ τὴν ζῶν ἡμῶν
πᾶν, ξύλῳ ἀνῆρτησε. τότε ἡ πανάμωμος
ἀγνὴ ἐμῆρσε, παρῶν ἐκρεαύγαζεν,
ὁλοφρομένη, τέκνον μου γλυκύτατον,
φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. οἱμοι, πῶς κα-

κέρων ἐν μέσῳ, ξύλῳ πρὸς ἀγνῶν ἡμῶν
χα, ὁ πᾶν γῆν κρεμάσας ἐν τῇς ὑδασιν:

Ει. τισιχοι, σιχηρά τῆς σιχηρῆς. **Ε**ξ. **Ε**.

Εκ πᾶσαν τὴν γῆν. ὁχος, β.

Ουῖος ἀνιδείχης κρεατὴρ τῆς ὁφίας, πρὸς
γὰρ ὡς φησὶ, καταγῶγον τερπνόν, καὶ ὑπὲρ
φθνας ἀρετῆς ἐπαλξίς. ὅσον βροσθὺν ἀλιδύ-
σας, τὸν νοητὸν ἀγκίστρον τῆς σοφίας θεοῦ.
διὸ δυσωποῦ μῆρσε διπλοῖς, Φίλιππε.
πρὸς βλάβειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:

Δεῖξαι ἡχοῦ, γ. **Γ**ερμανοῦ.

Τὸν τῶν ἰχθύων ἀγῶνα, εἰς ἀνὼν αἰείαν με-
ταβαλὼν, τὴν ἐν βυθῷ ἀπάτης, τῆς σαγή-
νης ἀνέλκων τῆς μυστικῆς, Φίλιππε διπλοῖς.
ὅσον τὸν κόσμον ἐξ ὧν ἡσθῶν, καὶ τὸν διδάσκα-
λῶν χριστῷ πρὸς ἡγερέσει. διὸ δυσωποῦ
μῆρσε, πρὸς βλάβειν αὐτῷ ἀπαύσεως, σω-
θῆναι τοῖς ψυχὰς ἡμῶν. τῶν πιστῶν πρὸς
ερεχόντων τῆς σκεπῆς σου:

Και νιῶ, θ. **Μ**εγάλη τοῦ σωτῆρος σου.

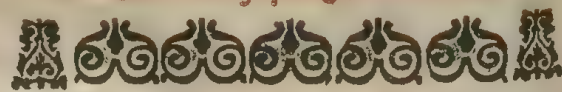
Ηεγάλης, διὰ τοῦ θείου ἐργασίας ἀχραυτε, τυ-
χόντες σὺν ἀγγέλοις γεραίρομεν τὴν τό-
κον σου. τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκμήτεις
σου τεχθῆναι, δι' ἧς ἀκραν ἀσπλαγχνίαν.
καὶ αἰαπλάσαντα, τῶν ἀνὼν τὸ γένος:

Σεβ. **Ο**μοιον.

Δακρύων, πρὸς ὁχρῶς κενῶσα ἡ πανάμωμος,
ἐς εἰς ἐν ἐν ῥῆναι δοῶσα ἐκ βαθέων φῶς
γλυκύτατον, πῶς ἐδύς ἡσθῶν, ὁ κῆπος
λόγῳ πάντων, πῶς νεκρὸς ἀφῶνος ἐν σω-
ρῷ νιῶ ὁρᾶσαι:

Ηλοιπῇ

Ακολοῦθια τοῦ ὁρᾶν καὶ διπλοῖς.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς

Τριακοσῆς τῶν χρεῖς ἡμῶν.

Σεβ. ὅτι εἴτιχη ἡ ἀρχὴ τῆς μετὰ ταῦτα, ἐν
σταβάτῳ ἡ κυριακῇ, ἐν ταῖς δυοῖς ταῖς
ἡμέραις, ὁ φείδῃ ψάλλεσθαι τὸ διπλοῦν
κίον τῶν ἀγίων ὁμολογητῶν, ὡς αὐτῶς
τὸν κόντακιον, καὶ τὰ ἰδιόμελα σίχηρα.

εἰδῇ

αὐτὸ ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδόμης
δος, ψαλλομένη τὴν ἀλληλουίαν, καὶ τὰ
τελεδικὰ τοῦ ἤχου διὰ τὸ αὐτὸ εἶσιμον τῆς
δοχῆς τῆς τρισαρακοστῆς, ὅπως ἀναγκαῖον
ἐστὶ φυλάττειν αὐτά.

**Ἐπεὶ περ ἀρχῆς τῆς τρισαρακοστῆς τῆς
χὺ ἡμερῶν.**

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τρισαρακο-
στῆς τῆς χὺ ἡμερῶν, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδό-
μαδος, αὐτοὶ τῶν σταβάτων τῆς κυριακῆς,
ἐσπερας μετὰ τὴν στιχολογίαν, ἐκ τῆς καὶ ἐκ
κρεῖστας, τὰ τῶν ἀγίων στιχηρά, εἰς ἐξ ὁδοῦ.
τῶν ἀγίων, ἐν νύκτι ἡμέρας. προκείμενον
τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ κατὰ ξίωτον, μετάνοιας γ'.
εἰς τὸν ἥ, ἥ τῆς ὀκτωήχου, δόξα καὶ νύκτ'
τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ τελευτᾶν μετάνοιας γ'.
Θ καὶ πρὸς αὐτὸ μετὰ οἰκονομίας δόξα **Β** α
πὸ τῆς χὺ μετάνοιας καὶ νύκτ' **Ι** κε-
τὰ οὐατε τῶν ἡμερῶν μετάνοιας **Γ** πὸ
τῆς οὐατῆς θάλασσαν αὐτὴ μετάνοιας
τοῦ ἐλέησον, τρισαράκοντα καὶ μεγά-
λας μετάνοιας γ'. καὶ ἀπολύσις.

Περὶ τῆς ἀποδείξεως.

Εἰς τὰς ἀποδείξεις, ἐν τῇ δευτέρῃ τελευτῇ,
προπάριον **Φ** ὡς οὐκ ὁφθαλμοὺς με-
χρὲ ὁ θς, καὶ τὰ λοιπὰ, αὐτοὶ μέλεις εἰς δὲ τὸ
τελευτᾶν τελευτᾶν τὸ **Ε** λήσπον ἡμᾶς ἐλ-
έησον. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τελευτῇ μετάνοι-
ας γ'. τῶν **Κ** εἰς τῶν ἀγίων μετάνοιας γ' τῶν
αὐτῶν, ὡς σιωπῆς, αὐτοὶ μέλεις. τὸ, καὶ, ἐ-
λέησον, μέ. καὶ μετάνοιας μεγάλας, γ'. καὶ
μικράς, ιβ'. τὸ, καὶ ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ δι-
χὴ τὸ **Α** σιωπῆς ἀμόλυντε καὶ τὸ **Κ** αὐ-
τὸς ἡμῖν δέσποτα, καὶ ἀπολύσις.

Περὶ τῆς πρῆτης ἡμέρας

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν πρῶτην ἡμέραν, ἀπ' ἀρχῆς
ἐσπερας τῆς τοιαύτης νηστίας, ὅτε
τελευτᾶν λείον, ὅτε μετάνοιας ποιῶμεν,
ὅτε ἀλλήλους λείον. ἀλλὰ τὸ προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ ξίωτον,
ποιῶμεν μετάνοιας κατὰ τὸς προδεδότω
Νομῶ.

ταί. ὅταν τὰς καὶ ἐν τοῖς ἀποδείξεσι, αὐ-
τοὶ μετάνοιας ἀπ' ἀρχῆς, εἰμὲ με-
τὰ τὸ, δόξα καὶ ψίλοις θς, εἰς τὸ τελευτᾶν
γ'. καὶ ἐν τῇ τελευτῇ, τῆς μεγάλας, ιβ'. με-
κράς, καὶ εἰς τὸ τελευτᾶν, τελευτᾶν.

Περὶ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

εἰς τὸ μεσονυκτικόν, μετὰ τὴν τῆς τελευτῇ με-
τάνοιας, γ'. εἰς τὸ **Δ** ὅτε προκείμενον
μετάνοιας, γ'. ὅτε ἐκτελεσθῶς, ἐσπερας
μετάνοιας, γ'. τελευτᾶν, καὶ μετάνοιας, γ'. προπάριον **Δ**
ὅτε ὕμνος, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ καὶ ἐλέησον, μέ.
καὶ ἡ διχὴ. **Ο** ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μεγά-
λας μετάνοιας, γ'. καὶ μικράς, ιβ'. καὶ ἡ
διχὴ. **Δ** ἐσπερας θς πέρ παντοκράτης. ἡ
ἐτέρα διχὴ. **Κ** ἐ παντοκράτορ. **Δ** ὅτε
προκείμενον, γ'. καὶ οἱ ψαλμοὶ **Η**
ρα οὐκ ὁφθαλμοὺς μετὰ δὲ τῇ δι-
χῇ τὸν καὶ τελευτᾶν, καὶ μετάνοιας, γ'.
προπάριον **Μ** νηστῆ καὶ ὡς ἀγαθός, καὶ
τὰ λοιπὰ, τὸ καὶ ἐλέησον, ιβ'. καὶ ἡ διχὴ.
Μ νηστῆ καὶ τῆς ἐλπίδι, καὶ ἀπολύσις.

Περὶ τοῦ ὁρδου.

Εἰς τὸν ὁρδον, μετὰ τὸν διλογητὴν, τελευτᾶν,
αὐτοὶ μετάνοιας, τὸ καὶ ἐλέησον, ιβ'. δὲ ὅτε
προκείμενον, αὐτοὶ μετάνοιας, οἱ ψαλ-
μοὶ **Ε** παύσαι σε καὶ καὶ **Κ** ἐν τῇ δι-
νάμει, τελευτᾶν αὐτοὶ μετάνοιας, προ-
πάριον **Σ** ὡς καὶ τὸ λαόν σου, καὶ τὰ
λοιπὰ, ἡ ἐκτελεσθῶς, ἐξ ἐψαλμος, ἀλλή-
λους εἰς τὸν ἤχον, καὶ τὰ τελεδικὰ αὐτῶν.
εἰς τὰς τῶν ψαλμῶν, καὶ ἐκάστη δό-
ξαν, μετάνοιας γ'. καὶ εἰς ἐκάστην αὐτῶν,
καὶ τῆς ὀκτωήχου, δύο δόξα ἐν νύκτι
τῆς ἡμέρας, οἰκονομίας τῆς ὀκτωήχου, ὁ αὐτὸς
τῶν ἐσπερας, εἰς δ'. ὁ β'. εἰς δ'. ἐτῶν ἀγίων, εἰς
δ'. ἀπὸ γ'. ὡς καὶ κατὰ τῶν ἀγίων, δόξα
ἐν νύκτι, ὅτι τῆς ἡμέρας, τὸ φεῖν ἀναγκαῖον
τῶν ἡχων, εἰς τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις θς, μετάνοιας,
γ'. εἰς τὸν ἥ, ἥ τῆς ὀκτωήχου, δόξα
καὶ νύκτ', ὅτι τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ τελευτᾶν

ον. μετανοίας, γ'. τὸ κ' ἐλέησον, μ'. ἐν
ταῦθα τῷ ἐλέησιν. Ἐμεγάλαι, γ'. με
τανοίαι. καὶ αἱ β'. τὸ, Δ' ὅτε προσκυνη
σωμεν, γ'. ἡ ἀ. ὡρα, ὡς ψάλλεται ἐν τῇ με
γάλῃ μ'. μὲτ' ἐλενοῦν, αἱ β' καθίσμα
τος τῆ ψαλμοῦ. ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαί.
Εν ταύτῃ γὰρ τῇ ησεία, ἐνταῖς ὡραῖς καὶ
τῆς ἀποδείπνους, ἔτε ἡ λογισμῶν. οὔτε
τῷ ψάλλομεν μετὰ μέλεις, ἀλλὰ πάντα
τὰ τῷ καὶ ταῖς ἡσεία, καὶ τὸ Μεθ' ἡμῶν
ὁ θς, χύμα, καὶ αἱ δύο μέλους λέγομεν.
Περὶ τῆς τρισάρακτος τῷ χ' ἡμῶν. ἐπὶ
τῇ ἀλληλουῖα ἐν β'. ἡ δ'. ἡ ε'.
Χρησίδει, ὅτι μὲτ' ἐλὼ ἀ. ἡμέραν, εἰτύχη
ἀλληλουῖα ἐν β'. ἡ δ'. ἡ ὡρα καθὼς ἐν μέν
τῇ β'. καθὼς ἐδηλώθη εἰς τὴν ἀ. ἡμέραν γινέ
σθαι ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν αὐτῇ. ἐν δ' ἐτῇ δ'. Ἐ
τῇ ε'. ἡμέραν ὡς τῇ γ'. ἑσπέρας, ἡ ἡ ε'.
ἑσπέρας, μὲτ' τὸν διλογισμὸν, τριτάτον,
καὶ μετανοίας, γ'. τὸ κ' ἐλέησον, ἰ. ε'. Δ' ὅτε
προσκυνησωμεν, γ'. καὶ μετανοίας, γ'. Ἐ
ὁ προσομιμακὸς ψαλμὸς. εἰς τὴν ἀλληλουῖα
μετανοίας, γ'. ἡσπέρης, ἡ δ', καὶ ἐν αὐτῇ κα
ταῖς ἡσπέραις, μετανοίας, γ'. **Ε**ἰ τ' κ' ἐκεκρά
ξα, ἡ τ' ἀγίος. εἰς εἰς δύο ἄγιοι τὰ τῇ
αὐτῇ, εἰς ε'. δόξα καὶ νῦν, θ'. τῇ ἡμέρας.
αὐτῇ τῷ προσκυνησὶν, ἀλληλουῖα, ἡ χος, π' β'.
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ. τῇ χος.
καὶ εἰς ὅσον αἰῶνας τῇ αἰώνων. ὁ ἱερὸς ἡ ὁ
ἀναγνώστης. ὡς ἐρεον τὴν ἀλληλουῖα, ἀπαξ.
Τὸ καταξίωσον κ'. καὶ μετανοίας. γ'.
τρίπαριον, ὅ κ' παρθένε. καὶ μετανοίας, ἀ.
δόξα. **Β**απτιστὰ τῷ χρεῖσιν, καὶ μετανοίας.
αἱ, καὶ νῦν. **Ι**κετεύσατε. μετανοίας, ἀ.
Υπὸ τῷ σὺν ἀσπλαγχνίαν. αἱ δύο μο
τανοίας. τὸ κ' ἐλέησον, μ'. αἱ γ'. μεγά
λαι μετανοίαι, καὶ αἱ β'. καὶ δόξα.

Περὶ τῇ ἀποδείπνους.

Περὶ τὸν διλογισμὸν, τὸ τριτάτον, καὶ με
τανοίας, γ'. Δ' ὅτε προσκυνησωμεν,
γ'. οἱ ψαλμοί. **Ε**ν τῷ ἡσπέραις.

Κε μὴ τὰ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Ἐως
πότε κε ἡσπέραις μου εἰς τέλος. δόξα καὶ
νῦν, ἀλληλουῖα. καὶ ὅσον λοιπὰς ψαλμοῦ.
εἰς τὴν ἀλληλουῖα, μετανοίας, γ'. τὸ, Μεθ'
ἡμῶν ὁ θς, τριτάτον τῷ. **Φ**ώτισον ὅσον
ὁφθαλμοῦ μου καὶ ὁ θς, καὶ ταῖς λοι
παί. τὸ κ' ἐλέησον μ'. καὶ ἡ δόξα. **Κ**ε κ'
ὁ ῥυστὴρ ἡμῶν. Δ' ὅτε προσκυνησω
μεν, γ'. μετανοίας, γ'. καὶ οἱ ψαλμοί.
Ελέησον με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. **Κ**ε
ἀκούσιν τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ
δόξα. **Κ**ε παντοῦ ὁ θς. τριτά
τον μετανοίας, γ'. τριπαριον. **Ε**λέησον
ἡμῶν. καὶ ταῖς λοιπαί. τ' κ' ἐλέησον, μ'.
καὶ ἡ δόξα. **Δ**έσποτα θς πᾶν παντο
κράτορ. Δ' ὅτε προσκυνησωμεν, γ'.
μετανοίας, γ'. οἱ ψαλμοί. **Θ**εὸς εἰς
τῷ βοήθειάν μου προσέχες. **Κ**ε ἀκού
σου τῆς προσευχῆς μου. Δ' ὅσα ἐν
ὑψίστοις θ' ὁ κανὼν τῆς θ' οὐ. τριτά
τον καὶ μετανοίας, γ'. **Κ**ε τῷ δυνάμε
ων, μὲτ' ἐλπίσιν αὐτῶν, καὶ τῷ τριπαριον αὐτῶν
ὡς σπύγδες. τὸ κ' ἐλέησον. μ'. αἱ μεγά
λαι γ'. μετανοίαι, καὶ αἱ β'. τριτά
τον, καὶ μετανοίας, γ'. τὸ κ' ἐλέησον, ἰ. β'.
καὶ ἡ δόξα, **Α**σπὶς ἀμόλυπτε. καὶ τὸ
Καὶ δὲ ἡμῖν δεσποτα. καὶ δόξα.

Ο ὑπὸ τέλει ἡ ἀκολουθία ἐν τῇ
μεσοπνευκτῇ καὶ τῷ ὁρθρῷ, κατὰ τῆς ἐδη
λώθη ἐν τῇ ἀ. ἡμέρα. **Α**ὐτῇ ἡ ταξίς καὶ
ἡ ἀκολουθία. γίνεταί ἀπὸ ἀλλήλων
καὶ ἐν τῇ ησεία τῇ ἀγίων ἀποστόλων.
Αεἰδεῖναι, ὅτι ὅταν αἱ ἀγίων ἀποστόλων
λαλῶν, θ'. διαγγέλιον, κατ' αὐτῶν τῷ
,, κυριακῶν, ἀναγνώσκοντες λόγον τῷ με
,, γὰρ βασιλεῖς. εἰς τὴν καθελῶ μετὰς ἀπο
,, θήκας. ζητεῖ αὐτὴν, εἰς τὴν ἡθικὰ αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ μῦθον, ἰ. εἰς τῇ ἀγίων μαρτύρων
ὁμολογῇ τῇ, γὰρ ἐκαστοῦ, καὶ ἀβίβως.

Εἰς τὸ κῆ ἐκείραξα, ἰσώμην σὺν τοῖς ἁγίοις. καὶ
ψαλλομένην τὴν ψαλμὴν τοῦ δαυὶδ. ἤχος, δ'.

Εὐδοκίαν σὺν ἡμῶν.

Βιβλος ὁ πάνσοφος. ἐς σαμωναὶς ὁ θαυμα-
στός. καὶ γὰρ ὁ ἐν δόξῃ. κοινὴν συνησάμε-
νοι, τοῖς πιστοῖς χοροῖς, ἐν ἀγαλλιάσει,
καὶ συγχορεύσιν ἡμῶν, οἱ ἀθλοφόροι καὶ
συνδύφρανοι. ψυχῆς ταῖς τῶν μαρτύ-
ρων, ὡς δὲ τὸ τῶν δέδοται. καὶ ἐν ταῦ-
τα γνώμενα, νοερώς ἐνοπρεῖζονται.

Πόνοις ἐπομένοντες, τῶν ἀφορήτων κολά-
σεων. ἐς χυναῖας ἀβλήσαντες, τριαδούσι τὰ
εὐμοῖ, σαμωναῖα γὰρ, ἀβίβη θεόφρον. τῶν
αἰώνων καὶ τερπνῆς, κατατενφάτε καὶ
δοξαύσεως. καμάρων τὴν αἰτίδοσιν, δι-
πμετρεῖντες ἡμῶν τῶν χυ. δι' θεομῶς ἐκτε-
σατε, τῶν πωθῶν ταῖς ψυχῆς ἡμῶν.

Μοναδαπεισάμενοι, ὁμολογήσαντες ἅγιοι.
τῶν ἐλλείνων ἐλάσατε, πολυθεῶν φρονη-
μα. καὶ μετὰ σοφίᾳ, τῶν νομίζοντων ἡμῶν
εἶναι παρὰ ταῖς, εἰς δυνάμει μα-
καρίωται. ὑφ' οὗ ἐν δυνάμει ἡμῶν. καὶ
ταῖς πικραῖς τῶν κολάσεων. ὑπεμείνατε
μάστιγας, θαρσαλέως φρονήματα.

Ορμον πρὸς ἀκύμαντον, καὶ πρὸς ζωὴν ἀσ-
σίας. καὶ λιμνὰ τὸν ὁδόν, ἀθλοφόροι
μαρτυρεῖς, πρὸς κεχωρηκότες. τὸ διακονί-
ζων, τῶν ἀπαθῶν διαμονῆς, καὶ διαρκῶσαι
καὶ ἀντηλαξάσθαι. τῶν πόνων τὴν αἰτίδο-
σιν, καὶ τῶν καμάρων τὰ ἐπαθλα. ἐκ δὲ
κομιστάμενοι, ἐπαξίως μακάριοι.

Δόξα. ἤχος, β'. ἱερασια μοναχῆς.

Ηδὲ εἰσαδύφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σοφίᾳ τῶν ἁγίων
ἐπλετίσθη, γὰρ σαμωναὶς ἐκ ἀβίβη. καὶ τὸ
φιλοφροῦν ποιμνιον, συγκαλεσμένη βοῶ.
δ' αὖτε φιλομαρτυρεῖς λαμπρυνήθη, ἐν τῇ
μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ. δ' αὖτε ἐν φιλέοργοι φω-
πότης. δ' αὖτε ἰδέτε φωστῆρας οὐμῶν, ἐν
γῇ πρὸς πολυθόντας δ' αὖτε καὶ ἀκούσατε,
οἷον θάνατον πικρὸν, οἱ χυναῖοι ἀδ' αἵμα-
τες ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ τὴν ἀτελείαν τὴν ζωὴν.

Νοεμβ.

διό, καὶ ἐγίνετο αἱ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρη
διεσώσαν ἐμνήματι ζῶσαν βεβλημένην.
καὶ τὴν τοῦτ' ἀβήσαντα παμμίαρον, τῶν
ὁλέθρων παρὲδωκαν, ὡς φονέα καὶ ἀνελε-
μονα ἐκτενῶς δυσωπῶσι, τῶν παναγίων
τελῶν, τῶν ῥυθλῶν ἐκφθορᾶς ἐκ πῆρα
σμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων. ὅθεν ἐπι-
σει ἐκτελουῖται, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ καὶ, δ'. ὅτι ἐκτενῶς.

Πόνοι, ὅταν αἱ πόροι ἐγὼ, δέσπονα τῶν κόσ-
μων πρὸς ἐγὼ, ἐμὴ δακρύων πηγᾶς. ἐξ ὅ-
μοιότητι, τῶν πεπταγμένων μοι. ἀλλ'
ἐλῶσιν ὁμματι. ἔπιβλεψον κόρη, ἔπι
τῶν ἀδελφῶν, τῶν ταπεινῶν με ψυχῆς.
λῦσον, τῶν παθῶν με τὰ νύφη καὶ τῶν κα-
τεχούσιν ἀχλὺς. δέομαι ἀπάλλαξόν τὴν
δούλον σου.

σεβθ. ὁμοιον.

Ζύλω, τῶν εἰσεῖν, πρὸς ἀνδρῶν τῶν ὁρῶ-
σα, ἢ ἀπερόγαμος ἐκλαμῇ καὶ ἐλεγε, τέ-
κνον γλυκίτατον. ἵνα πᾶν κατέλιπες, ἐμὴ
τῶν τεκοῦσαν. μόνῳ φῶς ὁ πρὸς τὸν, τοῦ
πρὸς ἀρχοῦ πατρός. σπύρον, καὶ δόξα
ἀπὸ ὅπως, δόξης ἔπι τῶν χυσι θείας. οἱ τὰ
θεῖα παῖδες σου δόξαζοντες.

Εἰς τὴν ἡ, ἡ πρὸς ἀκτοῦ.

Εἰδὲ βάλει, ἐπὶ τὰ παρῶντα. ἤχος, α'.

Τῶν οὐμῶν ταγματῶν.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως, θαυμασιώτερον.
τῶν κόσμων ἀνεδείχθη, τὸ ὑμέτερον θαῦμα.
μαρτυρεῖς καὶ ἀπὸ δυσμῶν, τῶν ἐθνῶν γὰρ
τὴν κόρην ποτὲ, τῶν δ' ὁβήσαν ἀδίκως ταῖς
μητρικαῖς, διεσώσατε ἀγκαλᾶς ὑμεῖς.

Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτῶν.

Ηαρπυκῶς ἐναθλουῖτες, θεομακάριοι.
ταῖς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας. ὡς πρὸς χάριν πλε-
σίαν, ἐδέξατο πρὸς δυνάμεις. τῶν ὁρεκτῶν,
τῶν δόξαυσι ἐρωπ. ἡλογηκότες τῶν θε-
ῶν τῇ ἐκλογῇ. ταῖς ποιναῖς ἢ κατεκαμφ-
θῆτε.

Τὸς ἀγίους.

τῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἐθαυμάσων.

Ιερόν πάντες τὸν μέγαν, καὶ ἡγνατότα-

τον.

την συν σάμωνα τῷ θεῷ, καὶ ἀβιβωπῶ πα
νυ, ὡς ὄντι καὶ λαοί. ὕμνοις πισῶς, διφ
μήσωμεν σήμερον. ὅτι θερμότατοι πάντων
ὑποαπισαί, ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑποάρχουσιν

Δοξα. ἦχος. β.

Αὐτὲ φιλομάρτυρες πάντες, ὅτι τοῦ χρεῖ
αἰετίας, ὕμνοις τιμήσωμεν, γερῶν ἀβι
βον καὶ σάμωνα. ὅτι πᾶσι δόξας ἐνεργού
σι τοῖς θαύμασιν. ὅρκω γὰρ οὐ παρεῖδον,
μετὰ τὰς εὐστακόρην. ἀλλ' ἐκ πληροῦν
τὸ αἷμα τὴν παῖδα διέσωσαν, πᾶσι
νόμῳ γότθω, ἀμειναν ποιήσαντες. δι' ὧν
χρὲς ὁ θεός, ὡς ἀγαθός καὶ φιλανθρώπος,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θ. Ὅτε ἐκ τῶν ξύλων.

Ηὅτι τὸν ἀχώρητον θῆ, ἀσνοχωρήτως ἐν μη
τρα, ἐκνοφώσεως. ἀνθρώπου γυμνόν, ὡς
διὰ γὰρ ὁ θεός. παναγία θεοῦ νυμφε, δι' ὅ
σωπῶσε. τῇ εὐνοχωροῦ τῶν με, πατρὶ
ἀπαλλάξον. ὅπως, τὴν σελὴν καὶ ἀνθείαν,
τρίβον δι' ὁδὸν πρὸς φθῶν. τὴν ἐπιζών
παρεθίς φέρεται. **σερθ. Ομοιον.**

Υβρεῖς, ὑπομέναντα πολλὰς, ἐξ ὧν εὐ
ὑψωθῆναι. τὴν τῷ παντὸς ποιητὴν, βλέψα
σαι παναχρεῖς, ἐς οὐρανὸν λέγουσα. ὑπερ
μνητε καὶ, ἡ καὶ θεῶν. πῶς τιμῶσαι θέλων
σε, τὸ πλάσμα δέσποτα. φέρεται, ἐν σαρ
κὶ ἀνιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ ἀσπλάγχνῃ.
καὶ συγκαταβάσει σου φιλανθρώπε.

Α πολυήμων, ἦχος. π.

Τὰ θαύματα τῆς ἀγίας μδρτύρων, τῆς
ἀκαταμάχητον ἡμῶν δωρητῆς μῦθος χρὲς
θς. ταῖς αὐτῇ ἰκισαίς, βελαῖς ἐθνῶν δια
σκέδασον. τῆς βασιλείας τοῦ σκῆπτρα κρα
ταίωσον. ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλάς.
Εἰς τὸν ἄρθρη. μτ. τὴν σινην. ὁ λό. οἱ κού
νις τῆς ὀκνηχῆς. ἐτῆς ἀγίας. ἐν κερὸς. ἡ.
Τὰς τῆς ἀμῆ λέγοντας ἀνέπεροφρόνως.

Θεοφάνους. α. ἦχος. δ.

Θαλάσσης τῆς ἐρυθραίας πέλαγος.

Τεράδος τῶν μοναρχῶν ἀγιοι, θεολογῶν

τες σεπῶς. πολυαρχίας ἄσα τῇ ἀχλὺ. ὡς.
δύμαρως διελύσατε, δυνατοῦς πολυφω
τοι ὡς πρὸς ἀσέρες δυνατὸν δυνάτες.

Οἱ τρεῖς ὁμολογῶνται τῇ χάριτι καὶ ἀλαμπύ
μυροι, τῆς ἀρχικῆς τεράδος ἐμφανῶς τῇ
τῆς πλαιῆς πολυθεῶν καρτερικῶν τὴν εἴσα
σιν, ὅτι εἰκνύετε ὁρῶνται.

Υμᾶς μὲν, ὑποθέσεις εἰδὸς, θεοὶ ὁ φυσῶ
ὑός. τῆς νῦν αὐτῶν δόσεως ἐκπατρός, κληρε
χίας ὡς ἀσπλάγχνῃς. συγκληρονόμος.
δείξ, καὶ βασιλείας συμμετέχοντες. **θ.**

Οφίας τῆς ὑπερσφῆς γέγονας, σκλήνη πα
νάμωμε. τῇ ἐαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκτῶν, πανα
χραντῶν αἱμάτων σεμνῇ. οἰκονομῶν ἀνθε
κῆσε, πρὸς σελὴν τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

α. γ. Εἰ φεαίνεται ὁ θεός.

Τὸ σῶμα τοῖς ἀγκίστροις ἐβελουσίας καὶ δε
ναῖς μάστιγι. οἱ τῷ χρεῖς παρεδωκαν, ὡς
μολογῶν καὶ θεράποντες.

Τὸ ὑπὸ τῇ χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας ἐλ
γισμῶν ἀγιοι εὐ τῶν ὑμῶν ἀθλήσιν, π
σεῖς ἐκτελουῦντας πρὸς δόξα.

Εν ξύλῳ κατεργασῶν, δυνατὸν ὅτι οἱ σε
πτοὶ μάρτυρες. παναγίως ἀπερῶν, τὴν ὁ
μολογίαν διέσωσαν.

Τὰ σεων σὲ πηγῶν, ὅτι τῷ σὺ μῆτεαν ὑπο
δὸς ἐδῆς. μῆτεαν παναγίως, τῷ ἐμῶν
ψυχῇ οὐκ ἀπαιτοῦν.

α. ἦχος. α. Τὸ τοῖς φανερῶν.

Τεράδος τῆς σεπῆς, καὶ τῶν γέλλαντες πιστῶν.
πολυθεῶν σοφοί, τῇ εἰδῶν ἀπατῶν. δι
δρείως καθεύετε, ὡς τῆς πίστεως πρὸς μαχοί.
κόρην ζῶσαν δὲ, καὶ ἀκλειδοῦσαν ἐν τῇ
φῶ. διώσατε, θανατοφόρου κινδύνου.
ὑμᾶς μακαρίζουσιν.

Δοξα. ἦχος. α.

Τῶν σεφῶν καὶ λεγόν.

Τὸς εὐδὸς πλῆθεις τῷ τοῦ χυ. ὡς αὐτῶν
τυραννῶν πᾶσαν ἰσχύν, διδρείως καθε
λετε, ὡς τῆς πίστεως πρὸς μαχοί. πᾶσι
πᾶσαν, εἰδῶν ἐλέγχαντες. ἐπὶ τῇ τερά
δα

δα ἅγιοι, τοῦ θ' ὑμῶν κηρύξαντες, ὅθεν ἐπα-
ξίως, παρὰ τῆς οὐδοῦ σέφωτες, τῆς νίκης ἐ-
λαβέτε, ὡς νομιμῶς ἀφ' ἡλίσσαντες, ἀφ' ἡλοῦ
φορεῖ καὶ δύφνημον. πρὸς βούτατε χῶ
τῷ θ' ὡ, τῷ πλάσματων ἀφ' ἡσιν δωρησά-
σθαι, τοῖς ὁρτοταζέσι ποτ' ὡ, τὴν ἀγ' ἡσ μνή-
μην ὑμῶν. — Καὶ τῷ, θ'. Ὅμοιον.

Καὶ τὴν, ἦ. Ὁμοιον.

Τὴ σοφίαν ἡ λόγον ἐν σοὶ ἡ γαστήρ, συλλαβὴ
ἀφλέκτως μῆρ δὺ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὴν
τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις συ-
νέχεες, τὸν πάντα συνέχοντα. τὸν τροφοδο-
τῶν πάντων, καὶ πλάστω καὶ κτ̃. ὁ θεὸς δὲ
σωτῆρ σέ, παναγία παρθένε, καὶ πίστις
κραυγαζῶσι. τῷ ἑυδυνάμει πιασματιῶν
μα, ὅταν μέλλω παρῆσθαι, πρὸ πρεσ-
βυτέρου τῷ κτίστου μου, δέσποινά θεέ ἀγ-
νη, τῶν σῶν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι.
ὅς ἂν δυνάσαιο, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

593. Ομοιον.

Εκκοίης ὁρᾷσα ἐν τῷ 57ῳ. ὑπομνήν ται πα
 θη, ἤλγει χε. καρδίαν ἡ πᾶνα γνος, θκός καὶ
 μῆρτι. καὶ δα κρυφτόους λόγος, φωνά, βιέ-
 φθέρτετο. οἱ μοι θεῖον τέκνον, καὶ φῶς τῷ
 οἰμάτων με. πῶς λαὸς ἀνόμων, θοαί τω
 κατέκριναι. ὁμως εἰς τὸ σῶσαι, τῷ ὁκτρά
 πων τὴν φύσιν, ταῦτα με ὕφισσαι, τὴν
 περὶ τὸ τοῦ 58ου. ἀνυμνῶ σου τὸ
 ἀσπλάγχχνον καὶ τὴν ἀρεσκτον διέαμιν.
 ὡθεὶς ὑπάρχῃ, διήλακτε κέ. ὁθελων
 το σῶπτερον, τῷ λαῷ σου, εἰς οἶκτον ἐκασ-
 λαγχωνος καμπλόμμος.

ⲁ. δ. Επερδσπισι ιδ ⲩσσι η ἐκκλησια.

Ἐθνη τὴν καρτερίῳ αἱ ἀνθρώφοι, ἀ-
νθρώποις, βλοῦνται. ποικίλοι βασι-
νοί, πασὶν ἐπὶ ἄσαν σιμφώνως, κραι-
γάζοντες, δοῦσα τῇ δυνάμει σου κέ.

ο ἱπς τελαδοσι πᾶσι εὐμοις ἐφαῖται. τελο
βεγῆ λαμπαῖν ὅθι νῦν ἐκτελοῦνται,
μνησκὼ τὴν πανίερον. αὐτῆς κατεργά-
ζοι. πᾶσι τοῖς ἰάσει βραβύονται. —

Η ἐν δὲ λαθείᾳ προσδράμωμεν τῇ φωσφῶ
Νομβ.

ρω. Ἐφωταυγὰ θεόφρονες, ἤκη τῷ μαρ-
τυρίῳ, βρεῖν ὕαματα τοῖς περικρα-
νάζουσιν, δοῦναι τῇ διὰ μέσου χε-

ομολογούντες τῆς θεῆας οἰκονομίας τὸ ὑ-
πέρ νοῦ μυστήριον, γλώσσαις θεολόγοις,
πάντες ἀθεόγηται. οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι,
ὁμολογηταὶ καὶ ἀφῆσαν·

Υ πρὸς αὐνοῖαν ἐκινήσας ὡ πάρεθε. καὶ μετὰ τὸ
κον ὡ φθῆς. παρθενιά σου πάλιν μέγα
τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου. ἄχθε δὲ
αὐτὴ αἰετὶς παρθενίας:

Σὺ χεῖ μου Φῶς.

Τ αμετέστησαν φῶς, τῇ ἀγώνων ἐκλάμ-
ποντες. ἐφαλλίσαν τῇ τυραννῶν. τὸ αὐτὸ
αὐτοὺς ἔρανος, τῆς πίστεως αἱ ἀντιβολαί.

Εἰς πάντα ἀποφθνήσκουσιν οὐκ ἐμψύχιστα τέ-
ρατα. τὰ θαύματα τῆς μαρτυρίας. δε-

Εἡ ὥσπερ ἀγαθὴ, τὰ πῶς χάρειται σπέρμα
 τὰ, δεξαμένοι ἐν τῇ ψυχῇ. φιλοπονεῖς πλου
 σίως, οἱ θεοὶ ἐγείνησαν·

μόνος αγαθός, ἐπελαγει χηρότητος, πα
σύμπαντα θιομῆτορ, σιγκρα τῆρ, σαις, αγ
κάλας, κρατῆσθαι κατηξίωσεν :-

Θύσωσι μοι Φωνῆς.

II ομίμως, ὡς καλοὶ στραῖται θεόφρονες,
ἐγκρατοὺς ἄνθρωποι πάντες, καὶ τεσθῶς τὴν
πίστιν τηρηκοὺς τὸν τῆς θείας δικαιοσύ-
νης ἤρατε ἐφθονοῦν·

Τὸ πρῶτον μὲν, ὁ ἀββακὺς μετὰ ῥοῦ αἶρε-
ται. τῇ τῷ δευτέρῳ πρὸς αἶνα. δι' ὧν
δὲ κέρη τὸ ἐκδιδόναι μῆνιν. θεηγοροί, τῇ θρη-
ψαμῆν, ἀποκαθίσταται.

Α
 εραπεί, ἵππορες τῆς μαρτυρεων τοῦ θαύ-
 μασι, ἢ ποταμούς ἀναβλίζει, ἰαμάτων
 πᾶσι τοῖς περὶ τοὺς καὶ τοῖς πᾶσι, τῶν
 τῆς καρτεριανθαιμάζουσιν ~

ἐμὸν ^{καὶ} τὸ ἀκαθάρτον ἐν μέσῳ δυνάμενόν
ω καθαρῷ ἅπτον κρεῖσσιν, καὶ καὶ λαδὼν ἀνα
θος ὡ θεομῆτορ. ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σὺν κα
τὰ κλέωσιν.

Κοντοκίου ἤχος, β'. Τὰ ἀσκήτη.
Εξ ὑμῶν σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι. τοῖς
ἐκπαιρασμοῖς, παρ' ἡμῶν παιδευόμενοι.
διό κορίαν ἄγιοι. ἐκδοθέντες πικρῷ ἐλυ-
τρώσατε. ὑμεῖς γὰρ ὁντως ὑπάρχετε. ἐδέ-
σθης ἡ δ' οὐρα, ἔτι κόσμος χαρῇ. **Οἶκος**

Πῆς τῆς ἐχθρῆς δαλείας με εὔσαι, ἡ ζωὸς ὁ
ταῖς τῆς σὺν ἀθλητῆς ἐνταῦθα δυω-
πέμψος. ὅπως ἀδελφῶν τὴν κεκτημένος τὴν
ψυχὴν ἡ τὸ σῶμα τῆς παθιμάτων. ἀνι-
φηνῶ τὴν αὐτῆς ὁξυτάτῃ βοήθειαν πρὸς
φθάσαντες γὰρ ἐκπαῖφου, τοῦ θαλάτου
ἐρέυσαντο κερτίζουσαν τὴν κορίαν. ἡ πῆς
παρεῖθε, ἐκβοῶσα ἡ μῆς τῆς μαρτυρίαν.
Ἰμεῖς ὁντως ὑπάρχετε, ἐδέσθης ἡ δ' οὐρα,
καὶ τὸ κόσμου χαρῇ.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ἡ μνήμη τῆς ἁγίων μαρ-
τύρων ἑορτασθῆναι. γουρία, σαμωνᾶ,
καὶ Ἀβιβου.

Ξίφος τελειοί, σαμωνᾶ καὶ γουρίαν.
Καὶ φλόξ Ἀβιβου, οἷς χαρὰ πῦρ ἐξίφους.
Πῦρ πέμπτη δεκάτη Ἀβιβου πέμπτης χα-
λκός ἑταίρους.

Πῦρ, ὁ μὲν σαμωνᾶς ἔχειας, ἡθλησαν
ἐπὶ διοκληπιδίου βασιλέως, καὶ αὐτῶν
νεδεκοί. Γουρία μεν ὁρμώμενος, δὲ σα-
γωνηπίας κώμης. Σαμωνᾶς δὲ, δὲ γὰρ ἄνα-
δος. Διεβλήθησαν δὲ, ὡς ἀναπειθόντες, ἐδ-
δοῦς μὴ δύειν εἰδῶλοις. ἔτι αὐτοὺς ἀναρτῆ-
ται δὲ μιᾶς χαρὸς, ἐκείτης. τῆς πο-
δῶν αὐτῆς κάτωθεν λίθῳ βδρυνομήμων.
καὶ ἐμεινῶν δὲ ὡς αὐτῆς, ἔως ὡς ἐκτὸς
κρεμάμενοι. Εἶτα κατενεχθέντες, ἐν σκο-
τεινῷ τόπῳ τῆς φυλακῆς ἐν ἀπορίῃ πονοῦνται.
καὶ τῶν ἐν τῷ πόντῳ κῶδ' ἀσπασίως φερόμενοι,
ἐμεινῶν ἐκείνων ἔτι δὲ δεισμοῖς πῆ-
ζόμενοι, τετραμύλαιον χερόν. Μετὰ δὲ
ταῦτα ἔξαγαγόντες αὐτοὺς πάλιν οἰδῶν-
ται, τὸν μὲν ἄγον σαμωνᾶν αἰαρτῶσι τῆ
εὐδὸς ποδὸς καὶ τὸ γόνυ ἔξαρθρωθεῖς, καὶ
κεφαλῆς δὲ ὡς δ' οὐτέρας ἔως πέμ-

πῆς κρεμάται. τὸ δὲ ἄγον γουρίαν ἐπ-
σιν, ὡς ἡμῶν τὸν ὑπὸ δ' ὄχοντα, καὶ νεκρῶν
ἐδ' ὡς ἄμεινον εὐκοπῇ. καὶ ἡ ἐκείνη ἔξαγαγόν-
τες, τὴν διαξίφου μαρτυρίαν οἰδῶνται ἐπ' αἰ-
σφύρας. Ἀβιβος δὲ διάκονος ἐν τῷ ἔξιν,
ἐπὶ λικινίς τῆς βασιλέως διαβληθεῖς, ὡς δι-
δάσκων τοῖς χῶρας ἔκ' ὡς τὸν λόγον τῆ
καὶ, κρεμάσθης τύπεται. καὶ ἀφ' ἐκείνης πάλ-
ιν ἐρωτᾶται. καὶ μὴ ἔξας τῶν θελήματι
τυραννῶν, τῶν πῶν τῶν δ' οὐρα. ἡμῶν
ἐχὼν ἐπὶ τῆς σὺν αὐτοῖς δίκῃ φονέως. καὶ
ἔτις ἐτέλειον αὐτῶν τὴν μαρτυρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίων πατρὸς ἡ-
μῶν κωνσταντίνου, ἐπισκόπου σελουκίας.
Καὶ μνήμη τῆς ὁσίων βασιλέων. Γου-
ρίαν καὶ θεὸν ὡς καὶ τῆς ἁγίων μαρ-
τύρων ὁσίων πόλεως τῆς νέας.

Ζωὴν ὁ θῶμας ἐκλειπὼν μετεμνήσκω.
Ζωὴν πρὸς πόντῳ ὡς οὐ μετεμνήσκω.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίων μαρ-
τύρων, ἐλπίδου, μαρκέλλου, Ἀσوخίου,
καὶ τῆς σὺν αὐτοῖς.

Πῦρ ἐλπίδης σὺν δυοὶς τέχναις φίλεις.
Η τῆς ἐπαθλῶν ἐλπίς ἡ ἐλπίς.

Ο μακάριος ἐλπίδος ἐκ τῆς συγχλήτης ἐκείνης
ὑπάρχων. καὶ τῶν μουσικῶν πρὸς οὐρανὸν πρὸς
γαλαξίας, καὶ νόμους γράφων, χριστιανὸς ἐ-
γνωρίζομαι τῶν ὡς οὐκ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
λίσσῃ τείχεσιν ἡμῶν πῶν βασιλείας
σιδηρῆς τείβελλας ἐμπεπαρμένους ἔχων.
ὡς πῶν καχλαζέως αὐτῶν ἐπαλει-
φομένης, οἱ σιδηροὶ τείβελλοι ἡδρεῖν. Εἶτα
τύπεται καὶ πᾶν μέρος τοῦ ἡμῶν, καὶ
ταῖς τῆς τείβελλας ἀκίσ, τὰς στήθας κα-
ταπείρεται. ἔτι βόθρου βληθεῖς καχλαζέων
ὑδαὶ ἐπὶ χεῖται. ἔτι στήθας κατὰ καί-
ται. καὶ ἐκπύσης καὶ σέας, καὶ ἐπὶ ἐκείνῃ
τοῖς πῶν κολλητικῶν ἁμαρτωρικῶν φασ-
μάτων κρᾶμα ἐν σκευασίᾳ μὲν ὁ τῶν
μος, ἔσ' ὅσον ἐκκαύσας, ἐπαυλῆσθαι
τοῖς κατὰ τὴν κίσας αὐτῶν στήθας πρὸς αἰ-

αἰ. καὶ δρυμῆς ἑτέρους χυμῆς μὲν ἢ βέλ' α
ἀπύρετο σφάλτε συγκεκραμμένους ἐγ
χέεται καὶ τὸ σῶματος. Ἐπειτα ἰπποῖς
ἀγροῖς καὶ ταύροις συν' ἅμα δυσόχλιον ἢ
μαρκέλλωδεσ μέλαινας ἐδίασσαν ἀθῆναι.
ταὶ δ' ἐκίνηται ἔμειναι. Καὶ ῥοπαλοῖς ἀ-
γροῖς τοὶ μέλη πωλεῖσθαι. Καὶ πυρετὸν α
πορρίφοντες, ἀφῆκοντες ψυχὰς αὐτοῖς
χεῖρας θεῶ. Λέγεται δὲ μὲν ταῦτα, ἐν τῇ
καρμηλίῳ μὲν ὁρεῖ τε θάφθαι αὐτῶν τὰ σώ
ματα. Βροντῶν δ' ἐκ ἀστραπῶν αὐτοῖς γνο
μῶν, τὸν χυμὸν δυνάμειος ἀγγελικῆς
πῶς ἀγροῖται ἢ ὅτι μάρτυρας ἀσπᾶσα
σθαι. Καὶ δυσόχλιον μὲν ἢ μαρκέλλον μετὰ
θῆναι εἰς ὃν ἀδ' ὀκνετο τόπον. Τὸν δ' ἐθαυμα
ζόν ἐλπίδον, ζῶσθαι τε αὐτοῖς καὶ πῶς ἀ-
θαρόμεναι, ἐπεὶ ἀγῶνας δ' αὐτέρως πῶς
πέμψαι. καὶ ἐκλιθεὶς θεασάμενον αὐτὸν
ἐκπλαγῆναι, καὶ ἐκτετασμένων μὲν ἀπλω
θῆναι πῶς ἀξάνται αἰετοὶ ὁπῶ. ὅμασι ζε
δς. Ὁ ξάλμπεκαταπληθῆσαι καὶ τριχί
νοισι φάσμασι δὲ μάλωπας ἀνατεῖβε
σθαι. Καὶ ἐπ' ἀνδρακίᾳ ζεσπᾶ πλωθῆναι.
Καὶ ἀνδρακας ἀπθονταί. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
αὐτῶν τεθῆναι. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιανισπείδου
λεθαρπηθῆναι. Ἐπὶ σιδηρῶν, ἔχον κα-
τὰ τὸ μεταίτατον ὀπῶ, τοῖς ὤμοις αὐτῶν
τεθῆναι. καὶ κῆρακι σιδηρῶν, καὶ κεφαλῆς
τύπησθαι. καὶ σῶμα πυρετῶν, ἔπτεθῆναι
ὡς τοὶ αἰδοητήρια καυθῆναι. Καὶ τῶν γε
νομῶν, περὶσαι πολλὰς. Ἐπὶ τὸν κῆ, καὶ
ταὶ εἰδῶλα σιωτῆσαι. Καὶ μετὰ ταῦτα
ἐκὲς κάμινον πυρετῶν, ἐκθῆναι, ἐν ᾧ τὸ τελευ
ταῖον, ἀφῆκε τῶ κῶ τ' πνῶμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομαρ
τυρος ὑπαποῦ, ἡσκόπευ γαγγρῶν. **π.**

Γεῖναι γυνὴν βελούσα καὶ ῥιθυλῖθα.

Ιὸν ὑπὸ χῶν φῶ γυναικὸς ἀθλίας.

Ο ἐναγίους πῆρ ἡμῶν ὑπ' ἀπος, ὑπὸ ἡρ χενεπὶ
κωνσταντῶν τῶ μεγάλῃ βασιλέως, εἰς τῶν
ἀγίων τερακοσίων δ' ἐκαχόκτω πρῶν τῶν συ

Νοεμβ.

νελθόντων ἐννικαῖα. ὅς διὰ τὴν ἐναρτέον
αὐτῶν καὶ εἰς θεὸν πολιτείαν, μεγάλα κα-
τεργασαμένηματα. πολλὰ τε ἀληθῆς ο
σαγῶν τῶ χῶ, ἐοικονκατασπῆστας, ὅτι
ἐκόντες ὑπὸ ἐδέχοντο. Ἀλλὰ καὶ ἀσπᾶλαγ
κας τὴν χῶς δυνκκυλοῦπας, λόγῳ ἡφά-
νισε. καὶ νύκτωρ διερχόμενος, ὡς ὑπὸ λαμ
πρῶ φῶς καπυγάζετο. καὶ ἀλμυρὸν ὕδωρ
εἰς γλυκὺ μετεπέμψεν. Ἐπὶ δ' ἐκωνσαν πῆ
τῶν κωνσταντῶν τῶ μεγάλῃ βασιλέως,
θηρίων δ' ἀκῶν μέγας ποθῶν, τῶ θησαυρῶ
τῶ χρημάτων ἐρπύσας ὑπὸ εἰσῆλθε. Ἐως
λόγος τοσαύτῃ ἐποίησεν κατὰ πληξίν, ὡς
μὴ δ' ἐνα κατὰ τολμαῖς κῆσε πρὸς ἐλθεῖν.
εἰδ' ἐπὶ καὶ τολμήσας πρὸς ἡλθεῖν, ἀθῆως
ἐθῆκατ' ἐπὶ. καὶ ἡν ἐν δ' ἀπορία ὁ βασιλεὺς.
Ἀκῆσας δ' ἐπὶ τῶ ἀγίῳ, διεπρεσβαῖσται
τ' πρὸς αὐτόν. Ἐλθὼν ὁ ἀγίος, καὶ πρὸς
τὸ ταμῆον πλησιάσας μόνος, ἀνοίγει τὴν
θύρην, ῥάβδον κατέχων, ἀνωθεν ἔχουσιν
εἶσθαι. Ἐταύτη πατάξας τὸν δ' ἀκῶν τῶ δ' ἐπὶ
γαγε σύρων αὐτόν ὡς πρὸς κῆτος, τῇ ῥάβδῳ
πῶς ἀλωμένον. Καὶ κελθῶσας πυρκαϊὰν
χρῆσθαι μεγάλην ἐν τῇ φόρᾳ, ἐκκείτ' ἐπὶ
ἀκοντίσας κατέκαυσεν. Ὁ δ' ἐβασιλεὺς ἐκ
πλαγῆς, πρὸς τὸ μὴ τριούρην παθεῖν ἀλ-
λοτε, τῇ αὐτῇ ταμῆω τὴν τῶ ἀγίου εἰκόνα
τῇ ἀσπῶ αὐτῶ ἀνέστηλυσεν. ἔπος φθονοῦ
μῶς, πῶς τῶ ἀθῶν ναυαπαιῶν, τ' καθ'
ἐκαστῶ αὐτῶ ἔπτετεχόντων, καὶ μάλισα
τῶ κατὰ τὴν λαζικὴν οἰκουμένων κακο
πίων, ἐνεδρυσάντων αὐτῶ ἐν σενῶ, καὶ ἐ-
πικρήμνω τὸ πῶ, λῶκα παρῆλθ' ἐν εἰδει τὸν
ἀβραμιαῖον ἐκῆνον γέροντα. ἀφῶ αὐ-
δρες ὁμοῦ καὶ γυναικῆς, λίθοις αὐτόν ἐβα
λον. Ἡ μιθαιαὺς δ' ἐαυτῶν πεσόντος, γυναι
κῆς ἐναγίης καὶ ἀκάθαρτος, ὅλῳ τῆς αἰρε
σεως ποῦσα τὴν κύλικα, λίθον μέγδω
λαβῶσα, τῇ κερτοῖ φῶ ἔπτεφέρει, καὶ τὸ
λοιπὸν τῆς ζωῆς ἀφαίρειται. καὶ οὕτως ἐ-
πληρώθη αὐτῶ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρὸ ἀγίου μετ' αὐτοῦ, δὲ
ματείου.

Θ δὴ μὲν τὸς, χειρί τ' αὐτοῦ δὴ μὲν.
Δ ἡμεῖς ἀθλητῶν συχορδοὶ κυρίου.
Θ ὅτος, καταχευθεὶς ἐπὶ μαξιμίου, ἢ μα
ξιμίου τῷ βασιλείᾳ, καὶ κουπλὶς ἀρχον
τος, πολλὰς βασινας διαχὺ ὑπέμεινε.
καὶ τελευτᾶν, ἐξίφει τὴν κεφαλὴν δ' απο
τέμνεται. Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσβεί
αις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμὲν.

Β βραμιαῖοι, ἐν τῇ καμίνῳ ὀρυσσί μινος ἔ
πως, καὶ τὴν ἐνὶ κυρίῳ τῆς χαλεπῆς, πε
ριστάσεως διέσωσε. τῇ μεσιτείᾳ κυρίου, τῇ
αὐτῇ θεράποντων ὡς ἀσπλᾶγχι.
Π ταμωτά τῆς, ἀπαιθροπίας δίκην ἔδωκε.
πάντων, τῇ κακῶν ἀθροῦς ἀπαιθροπίας. ὁ
ἀλάστωρ καὶ δυσώδης. κρείσσει καὶ αἰ
σου, λόγῳ τοῦ σοφίας καὶ δυνάμει.
Η ἐνδυρωμένη, τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι ἐνδοξοί.
κόρη, καθεστῶμένη τὰ φῶς μετὰ ἱερῶν,
πρὸς δοκίαν οὐδὲ μαρτυρίαν, ἀνολογημένος εἶ,
ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν καὶ κς.
Ω νεός μικτός, καὶ φωταυγίας πέμπων ἔσο
πλεον. αἰγλήν, θεϊκῆς παρθενίας μαρμαρυ
γῆς, πρὸς βαλοῦσαν τοὺς ἐχώρησας. ἀνολο
γημένη σὺ ἐν τῇ αἰξί, πανάμωμος δ' εἶσσοι αἰ,
η. **Κ** αἰσας ἐκτετασας ὁ δόκιμος.

Η ἀγκόσμιος, σὺ μερὶν ἡμῖν, λαμπρὰ ἀπανύη
εις, ἢ μαρτύρων χυ. πρὸς αὐτῶν ἔχουσα χα
ριτι. τῇ θαυμάτων ὅτι πρὸς ῥέχοντας.
καὶ χαρμονῇ πνικῇ, πίσει κρᾶυγαῖον τας.
ἀνολογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον.
Ρ αδίας οἱ ὁμολογηταί, τῆς σῆς θεότητος, πα
σαν κατήργησαν, τὴν ἀθεότητα δ' εἰσσο
τοι. τῇ τυραννίδι μὴ πλοῦς μινος, τοὺς ἀπὸ
λας τῇ δυσμινῶν, πίσει ῥωννί μινος. ἀ
νεβόων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνῶτε τὸν κύριον.
Ο ἰ πάνσοφοι, ὁμολογηταί οἱ πρὸς ἱερά μινος
τῷ θεοῦ δόγματι. ἐχθρῶν τοὺς φάλαγ
γας τρέποντες. διὰ ξίφους αἰμαρῶ μινος.

νίκην πρὸς ἀδόξαν σαφῶς, καὶ διαλάμ
πουσιν. δ' εἰδὲ χότες, πίπτοντες ὅτι ἐν αὐ
τοῖς γ' ἡγήσαντο.

Θ ὕστερον ὁρᾶ μινος διπλῆς, χυ ἔχρησας.
μινος φέρονται σαφῶς, ὑπόσασιν σινώθε
τον. αἰθροπότητι θεότητος. σινώθε δ' α
μῆσος φουσκῶν, ὅπως κατ' εἰσῶσιν. ὅθεν
πάντες, σὲ διλογῶ μινος μαρῶ θεοῦ μινος.

Ρ ἡσέσι ἐπὶ μινος θείας, καὶ θεοπνύσοις τοῦ
σωτῆρος, ὁμολογηταί θεοφειγγῆς. ἔρην ἔ
π' ὧν χαίροντες ἡραδε. πῆς ζαηφό
ροις ἔχουσιν, ἀκολαθοῦντες ἀξιάγασοι.
Ο λω τῇ φωτὶ τῆς τριᾶδος, μετ' αὐτῶν φερό
ντες οἱ ἡγεταῖοι. ὁμολογηταί πρὸς φωνοῦ
τες, τοὺς τῇ ἀγάνων γέρα κομίζονται. ταῖς
ἀσωμάτις ταξέσιν, ἀξιοθεύτας σινωα
λίζονται.

Η ὡς ἐν ἐσὶ πρὸς ὁρᾶτε, τῇ μακαρίων τας
ἐλπίδας. ὁμολογηταί τῇ σωτῆρος. τῆς ἀλη
θείας μᾶλλον δ' ἐ πάνσοφοι. τ' ἄλλος ἐν
πλεῖστα. ἐφ' ὅτι φέροι πάνσοφοι βᾶσμοι.
Ω τῆς ὑπερθέας τριᾶδος, σαφῶς ἰστίει μοι
φουσκῶντες, ὁμολογηταί ἀνελγῶροι. τῇ ταῖς
αἰγλή κατὰ λαμπρῶν τας. ὡς δ' αὐτὴν αἰ
θλήσαντες ζῶντες ἀφθάρτε ἀξιομινος. **Θ**
Ε ἀρκὶ ἐπὶ δὴ μινος ἀνελγῶν, ὁ διακοσμήσας
πάντα λόγος. ἐν σοὶ κατεσκλῆώσε μόνου,
ἀγνώτερων πάντων ἀγῶ μινος. καὶ τὸν
ἐδ' εἰξεν. ἐπ' ἀληθείας μητροπάρθενος.

Εξαποσελαρῶν, Γενναῖες ἀκρετίδης.
Ω σ πάλαι διεσώσατε, πικρῶ θανάτῳ ἀγῶι.
κόρην ἐν τῇ φῶς βλεψίσαν. τὸν δ' ἐπὶ ἀν
μονότῳ, θανάτῳ παρ' ἀκατε. καμῆ
τῇ ἀκαθέκτων με. παθῶν νεῦς κλυτῶ
σταδε. ὅπως ὑμῶν τῇ φασφόρῳ. μιν
μινος φαιδρῶς ἐρεῖσσω. **Θ** Ὁμοιον.

Ο πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπὸ
γραπτός. ἐκ σῆς δ' ἀπορρήτως, ἐσωματώ
θη παρθενίας. διοικτον ἀνοθεῖ μινος, τὸ
τῷ ἀδ' αὐτῷ πρὸς ἀπώμα, νεὸς ἀδ' αὐτῷ ἡρό
μινος.

μὴν. ὃν ὡς ἰόντου δυσώπει, ὑπὲρ ἡ-
μῶν θειότατος. Η ΛΟΓΗ
ἀκολουθία τοῦ ὁρῶντος καὶ ἀπολύσεως.

Τὴ αὐτῇ μέν. 19. Τοῦ αἰγίου διποσολοῦ
καὶ διαγγελικοῦ ματθαίου.

Εἰς τοῦ ἐκείνου ἰσχυρῶς.

Καὶ ψάλλομεν, ἢ πνευματικῶς. ἢ χροῦ, δ'.

Ὁ ἁγίου κληθεῖς.

ἐμβατάνων καρδίας τῶν αὐτῶν, ὅτε σε τὴν
ἐνθεον, γνώμην διποσολ. θεία πνευματικῶς
ἐώρακεν. ὁ δὲ δικίας, ἢ ἐκ τοῦ κόσμου, σὲ
ἐλῶτε ὡς αὐτὸν. ἔτρεπε παγκόσμιον, φῶς ἀ-
πειργάσατο. τὸ οἶκον μὴν τοῦ πέρατος, κα-
ταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκελευσά-
μενος. ἔκ καὶ τοῦ θεοῦ διαγγέλιον, ἢ ἐξ ὧς
σαφῶς ἀναγράφεται. ὃν ἐκείνου σῶ-
σαι, καὶ φωτίζειν τοὺς ψυχὰς ἡμῶν. ~
ἐκτελώνων κληθεῖς εἰς μαθητεύειν. ὅτε σε ὁ
ἀναρχος, λόγος ἐφώτισεν. ἀκολουθεῖν προ-
τερόμενος, καὶ κοινωνίαν, τῆς βασιλείας
ἐπαγγελιάμενος. τότε παμμακάριστε,
πάντων ἀφείμενος, καὶ ταραχῶδους συλ-
χύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συνένως
ἐπηκολουθήσας. καὶ νυνὶ θεόπια ἐμφα-
ρθύμενος, τῆς ἀφράσου αὐτοῦ θειότητος
τσαλῶς. καὶ ἐκείνου σῶσαι, καὶ φωτίζειν
τοὺς ψυχὰς ἡμῶν. ~

Περὶ τῆς σαφῶς ὁξυδορκίας, πάλαι-
μῶς αἰγίου, λίθον τεθέαται. ἢ τῆς γῆς
κυλιόμενος, καὶ τῆς ἀπάτης, τοὺς ἐλεπολείς
καταλεαίνοντα. ὁ λόγος δὲ πάνσοφος, ὁ ἐν
πύσαςτος. φῶς τοῦ κόσμου καὶ κήρυκα,

δικαιοσύνης, καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε.
λελαμπευσμένον, ταῖς ἀκρίσι, τοῦ τριπ-
λίου φωτὸς πανσεβάσμι. ὃν ἐκείνου σῶ-
σαι, καὶ φωτίζειν τοὺς ψυχὰς ἡμῶν. ~
Δοξα. ἢ χροῦ. δ'.

Καὶ νυνὶ, πρὸς μαθητεύειν οὐμῶν,
προδύμωσιν ἐκείνου, θεοληπία. πᾶσαν
χολὴν φρονίδος γνῆς, ὑφ' ἐν παρωσά-
μενος, ἐπαξίαν γὰρ πᾶς αὐτῷ βασιλείας,
γνώμην ἀπειθῶς ἀναλαβόμενος. τῆς
χαμαζήλου πολιτείας, ἐξ ὁξυς κενῆς ἀ-
πέτης, διαγγελιστῆς ἀπὸ τελώνων γηρόμε-
νος. φῶς τῶν ἐν σκότει χρηματίσας. καὶ
πεπληθυμένων, ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν.
νυνὶ δὲ πρεσβυτέρως, πάντες τοῦ κόσμου
θερόματος. καὶ τῶν σὲ γεραμεύοντων
ματθαῖ, φύλαξ σείας. ~

Καὶ νυνὶ, Ὁ ἁγίου κληθεῖς.

Γωματοῦται τὸν κτίσιν τῶν ἀπάντων.
ἔχει ἐν τῇ μήτρᾳ τοῦ θεομακάριστε. ἀνα-
μορφοῦνται τὴν ἀνθρωπίν, τὸν πρὶν πε-
σόντα, τῇ πρὸς βάσει διὰ τοῦ ὁφείως. θεόν
γὰρ ἐκείνου, τοῦ τὴν ἀφράσεως ἀγνῆ. καὶ
τῆς φθορᾶς ἡλυθέρωσας, τὴν φύσιν πᾶσαν,
παλαιωθεῖσαν, διὰ τοῦ τόκου τοῦ. διὸ ὑμῶν
μὴν, καὶ ὁξυζομεν, τοῦ τὴν χάριν, παρ-
θεῖς ἀνύμφου. δι' ἧς σκέπει καὶ σῶζε,
ὅθεν ἐν πίσει σὲ ὁξυζομεν. ~

5909. Ὁμοιον.

Πῆ ἐποδύμενος μετὰ καθορῶσα, ὃν ἀρήτως ἔ-
τεκες, ἐν τῇ κρεμάμενον. τὴν ἐφ' ὑδάτων
κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀχέτως, καὶ πόλεον
πλάτος, λόγῳ ταννύσαντα. ἢ γὰρ ἀνίστα-
μαι, καὶ ὁξυδορκίαν, καὶ τὰ τοῦ ἀδου
βασιλεία, συντελέσω θείαν, καὶ ἀφθυσίαν
τούτου τὴν δυνάμιν. καὶ τῆς δουλείας, ἐκ-
λυτρώσομαι, τῆς αὐτῆς ὅθεν βροσθῶς φη-
λθῶσιν λαγχνός. καὶ πατεῖ τὰ ἰδία, πρε-
σαγάγῃ ὡς φιλεῖν θεός. ~

Εἰς τὴν αἰ. ἢ τὸ σκοπῶν. ἢ τὸν ταῖς ἡχας,
δ'. Ὡς ἡμῶν ἐν μαρτυρίᾳ.

Τῇ

Ι ἢ τῷ λόγῳ σου σάλπιγι. ὁδὸν αὐτοῦ συνήθροισας. εἰς θεὸν ἔπληθυνον παναοίδιμε. ἔπει τῆς πλαιῆς ἀθροίσματα, ἐκ γῆς ἀπεσοβήσας. καὶ εἰς μέδον ὁδὸν πιδούς, τὴν ὁμοιοῖσιν ἰδυνας. καὶ πρὸς βόεις νυῦ, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ὁδὸν ἐν πίστει ἐκτελειώσας, τὴν αἰσεβασὸν μνήμην σου.

Κ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἐλθεῖς ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Κ ἐν γλώσῃ πυρίνῃ, καθοπλίσας τὸ πῦρ κραταῖον ἀνέδ ειξε πολὺ μῆρρον. καὶ τῆς πλαιῆς δόπος οὐλε, χρεῖσος ὁ θεὸς ἡμῶν. δι' ἑλαβες λαμπρὰ, τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος. ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ὁδὸν ἐν πίστει ἐκτελειώσας τὴν αἰσεβασὸν μνήμην σου.

Οἱ σὺν τοῖς ἀγγελοῖς τοῦ θεοῦ.

Κ εἰς τὰ βάθη τοῦ πύθ, διακύνψας δόπος οὐλε, τὴν ἀκύνωτον πλούτον κατενόησας. καὶ ἔξ αὐτῶν ἀρυστήριον, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον. ἡμῖν διαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην διδόντας. καὶ πρὸς βόεις νυῦ. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. ὁδὸν ἐν πίστει ἐκτελειώσας, τὴν αἰσεβασὸν μνήμην σου.

Δόξα ἡ χ. θ. π.

Κ κρυπτήριος κακίας ἐξαίτης, πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης, ὡς ἀεὶ δόξας ἀνέδραμες, ματθαῖε παναφῆμε. τὸ γὰρ καλὸν ψαυτὸς οὐκ ἔστιν ἀρετῇ, ἔστι τὸ συνέως αὐτῇ, πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, χρεῖσος ἀκολουθήσας τῇς ἰχθύος. μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν αὐτῇ πεφωκέρωσαι. διαγγελίζομενος εἰς ἡμῶν, ζῶν ἢ σείδον, τοῖς περὶ δρχῶν δισεβῶς, τῇς θείας πρὸς σάγμασιν. ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδηγήσας, ἀρετῶν οὐκ ἔστιν ἡμῶν, καὶ σὲ μακαρίζοντες.

Καὶ νυ. θ. ο. αὐτῶν.

Μ ονοχρῆς ὁμοιοῖσι, τῷ πατρίστου καὶ τῷ πνύματι. ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθείς ἀσυχύτως ὡς οἶδας αὐτὸς. ἐν ἀγνείᾳ φυλάτῃ τὴν ποιμνίαν σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμο-

νοίᾳ, ὡς εἰπὼν αὐτῶν.

Ε ροθ'. Ὁ αὐτῶν. Τετάρτης ἀνέστης χε'. αὐτὸν τὸν ὁμοιωτάτον, ἀδικῶς καὶ θηλείται σε, ἔπληθυνον, ἡ παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ μήτρου θρώσα, ὡς συμπεῶν ὡς ἐφῆ, τὰ ἀσπλάγχνα σῶτερ διέτεπρω.

Τετάρτην. ἡ χ. θ. γ.

Ζ πόσολε ἀγίε, ἔδωκεν ἀμαρτανῆς. πρὸς βόεις τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πᾶσι ματῶν ἀφῇσιν, ὡς ἐλθῇ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὁρῶν, ἡ σωτηρία σιχολογία.

Οἱ κανόνες τῆς ὁκωήχας. καὶ τὸ δόπος οὐλε εἰς. **Θεοφανῆς. ὁ κανὼν.**

ᾠ. α. ἡ χ. θ. δ. Αὐτοῖς τὸ σῶμά μου.

Π λησῶς μετὰ δόμοι, τῆς ἐνοικῆσας σοι χάριτος. ματθαῖε παναφῆμε. καὶ ὡς ἡρέπα χυ. ἔδωκεν ἀμαρτανῆς, τὰ σὰ θάυμαστα.

Ζ ελεῖως κατέλιπες, τῷ ἔπληθυνον τὴν σύγχυσιν. τοῦ λόγου ὡς ἡκουσας, τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς, ἔδωκεν χάριτος, ἔδωκεν οἰκονόμος. ἢ κηρύξας θεοληπίας, θεομακάρισε.

Α ὑπὸ τῆς γλυκύτητος, καὶ ὡς ἡρέπης διέπρωψας. τὸ γὰρ δόπος οὐλε. τὸ πρὸς αἰώνων πρὸς. καὶ διέδραμες, αὐτῇ τὴν παρουσίαν, διαγγελίζομενος πᾶσι τῇς ἐθνέσι. **Θ** δώματα καθάριστα, ἢ τῆς φθορᾶς τὴν κατὰ λυσιν. ζῶντες φανερώσας, διαγγελίσω σοφῇ ἡ παρθένος γὰρ, ἐν μήτρᾳ συλλαβῶσα. τὴν ἀπερίοριστον, κόσμον ἀνέπλασεν.

ᾠ. γ. Γὰρ σοὶ ὁμολογοῦντες θε.

Ζ ὡς σὰς δόπος οὐλες θεῷ λόγε, φωκῆρας ἀνέδεις ζῶντες. τὸν ζόφον ἀπελαίνοντας, τῆς ἀθείας δέσποτα. καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Π ἡ σὴ καθοπλίσας παντρυχία, ματθαῖον τὸν ἀρετῶν σπῆρ. τυράννων δυνατώτερον, τῷ τὸν εἰργάσω δέσποτα. καὶ καθαρῶς ἐδεις, εἰδὼν πλαιῆς φιλαλήδρωπε.

Ι λώσας τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαίμωνων ἐνέπρωσε βωμῶν. ματθαῖε τὸ θεό-

τὸν κτλ.

τρυφον, τοῦ ᾧ ἀγαλλήτου ὁρχόμενον. δι' ἧς
κηρύσσεται, ζωὴ ἐνυπόστατος. —

Εάλπιξ θεολόγος φθεγγόμενος πυντόνως
ἐφώπτε λαὸς, ματθαίου τοῦ θεόφρονος,
τὴν τῆς τριάδος ἐλλαμψίν. τὴν ὑπερέντε
σάρεκωσιν, τοῦ λόγου ἐκστὴ πανάχραντε.

ἡ γὰρ ἡν. α. Τὸν τοῦ φωνήου τῆς

Οπρώτος τὸ χρεῖς, ἀγαγγέλιον γράψας. ἐ
πᾶσαν δαδύχων, τὴν ὑφήλιον κῆπον. ματ
θαῖος, ὁ φώτατος, ἐχρεῖς μύτης ἀετός.
νῦν τιμῶντος, ταῖς ἱεραῖς μελωδίαις. πᾶ
σιν ἄφελον, ἀμαρπῶν ἐξαμτέται, τοῖς πό
θεν τιμῶσιν αὐτόν. — *Εἴτερον.*

ἡ γὰρ ἡν. α. Τὸν τοῦ φωνήου τῆς

Πὸν χρυσὸν καταλείψας ὡς ἀληθῶς. τὸν
χρὺν δὲ ποθήσας φιλοῦσε βῶς, ματθαῖος ἀ
πόστολε, τῆς περάτων ἐδείχθης φωστὴρ.
ἡ ἐκτελάνε ὠφθης, ἀπόστολος ἐνδοξός. μα
θητὴς χυρόμηνος καὶ κηρύξ τῆς πίστεως. ὁ
θεοσωελθόντες, καταχρεὸς τιμῶντος, τὴν
πάνσεπτον μνήμην σου, καὶ πιστῶς ἐορτα
ζοῦμεν, μελωδοῦντες καὶ λέγοντες. πρὸς
σβῶς χρυσῶ τῶ θεῷ. τῆς πλάσματος ἀφελ
σιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐορταζούσι πᾶσι, τὸν
ἀγίαν μνήμην σου. — *Γ. Ομοίον.*

Πὸν οὐμῶν πύλλω ἐκίωτον. τὸ πανάγιον
ὅρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλω ὑμνήσωμεν,
τὴν οὐμῶν κλίμακα τὸν λογικὸν ᾧ ἀδαι
σον, τῆς θύας τὴν λύτρωσιν. τῆς οἰκουμένης
πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον ὅπσι σωτηρία, ἐν
αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφελ
σις, τῆς πολλῶν ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο
δοῶμεν αὐτῇ. πρὸς σβῶς τῶ θεῷ. τῆς πλά
σματος ἀφελσιν δωρήσασθαι τοῖς
πρωτοκινῶσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχρηστον τό
κον σου. — *δρῶθ. Ομοίον.*

Πὸν θῆσε παρθεῖς ἐποίησιν, ἐν ἀγκάλας
σιωῶντες, ὡς πρὸς βροτὸν. ἐ βρέφος ἐδήλα
ζες, τὸν προσφά του σύμπαντος. ἐ χαρὰς
ἀρρήτου, ἐπλήρης, τῆς ἔκδοσης. ἀλλ' ἐν τῇ
σαυροῦσθαι, ἡ ἐξομφορά τῆς λύπης, τοῖ

ἀσπλάγχνα διήλθετε καὶ δακρύοντα ἔλε
γες. ὡς ἡμεῖς πρὸς ἀναρχὴν μὴ ἐάσμε ἀτε
κνόν, ἀλλ' ὁμᾶσα πᾶν ῥθύναν. καὶ σῶσον
οὓς δι' οἶκτον σου. καὶ ἄμετρον ἔλεος, ὑπε
ρηγάπητας δούλους σου, ὡς μόνος ὑπερά
γαθῶς. — *ἡ γὰρ ἡν. α. Τὸν τοῦ φωνήου τῆς*

Πὸν ἐνυπόστατος λόγος, μεμαθητὸς
μῦθος δ' ἐλύσε, κόσμου ὁφίαν, ὁ θεόπτης
μαθητὴς. μεγαλοφώνως κρίζονσι. δό
ξα τῇ διὰ μέτου κέ. —

Πὸν μακαριετμῶν ὑπὸ χρεῖς, ποίδη
φηνίαν πρὸς τοῖς ὡμῶν. σοὶ θεηγόρε, ἐκί
χυν γὰρ βροτῶν. τὴν ἐπανθῆσαν χάριν σου.
λόγος ἐξέπῃν ἀξίχρασε. —

Πὸν ἀκηλίδωτόν σου ἐκρεαφίη νῆν τεθια
μῦθον ὁ ὑψιστος, ὡς πρὸς λαμπάδα, ἐκ λυ
χνίαν ὑψηλῶ. τοῖς ἐν τῇ σκότει φάνου
σαν. πᾶσι θεοφάντορ πρὸς σέθεν. — *δ.*

Πὸν τεθιακωμῶν φύσιν βροτῶν, ἡ δὲ λο
γική ἀνὺψωσας. τὴν τῆς ὑψίστης, ὡς κη
ρίσας ἰχθυῶν. ὑπερφύως πανάχρηστε.
μήρως ματθαῖος, ἐδίδαξεν. —

ἡ γὰρ ἡν. α. Εξέστη τα συμπαντα.

Πὸν χάριν δεξάμενος, τοῦ παναγίου πνῆ
στος ἐν διαίτημα ἐδείχθης. θεὸς διδά
ξας, θεογνωσίας τὸ φῶς. πρὸς θεὸς τῶ δόγ
μα τῆς χρεῖς γράμματα ἐκπιδεσθαι. ὡς
αὐτοπῆς θεοκρίτος. —

Πὸν γλῶσσα σου κάλαμος, τοῦ ᾧ ἀγαλλήτου
γένονεν. ὁξέως τὴν λύτρωσιν δίδοντας. τοῖς
ἐπιγνοῦσι, τὴν δεσποτεῖαν αὐτοῦ. καὶ ταῖς
σφῶν ἐμπνέοντα ψυχαῖς, γνῶσιν ἐπου
ράνιον. ὡς ματθαῖος παραινέμε. —

Πὸν πρὸς θαύματα, καὶ ἱαμάτων χάρις.
σέχες ἐξέπεμψε τῇ κόσμῳ. τὴν τῆς δαμῶ
νον, καταπαρυῶντα ἰχθυῶν. καὶ ψυχὰς
φωτίζοντα πιστῶν, πάντων τῶν ἱμνοῦντων
σε. τῆς εἰς ἐλπίς τὴν κήρυκα. — *δ.*

Πὸν ἀρθεῖος γεγῆκεν, ὑὸν τὸν πρὸς ὡμῶν.
φύσιν ἐν δυσαμένον αἰῶν. ὡς ἐκδιδάσκ
ων, ὁ θεηγόρος φησὶ. καὶ σῶσάντα παύ
την

πιν ἐκ φθορᾶς. πᾶν τὸ ἐν τῷ σώματι. καὶ
παρεσβείας διέμεινεν.

Κ. 5. Ἡ λὺσις ἐστὶν βαθὴ τῆς θαλάσσης.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελωνίου. ὡς ἠκολούθησεν
αὐτὸν μετὰ τὸν βασιλῆα. τὸν παναλ-
κεί, παντοεργὴ δυνάμει τοῦ ματθαίου. ὁ
πανάρετος.

Ρυθμίζεται τὸ εὐαγγέλιον, τῆς ψυχῆς ἀ-
φοικιστοῦ. καὶ τῆς ἐκκλησίας. τῆς δυνά-
μει, πρὸς ἀρετὴν, ἐψηλωτὴ ἀκρότητα. ὁ
ματθαῖος παμμακάριστος.

Ματθαῖος ζωρεῖται θεοπλόκατος. τοῦ μαθη-
τοῦ δικτύου. τὰ συστήματα τῆς πίστεως.
διὰ παντός, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ἀε-
γέτα ποδηγούμενος.

Παρεσβείοντες ἐκείνοι ἀναγράφονται. εὐαγγελί-
ζεται, τὸν τὸν σὺμπαντα πεποιθηκότα
αἰνὸς ἀπορίας. καὶ φθορᾶς πανάμωμος. ὁ
ματθαῖος ὁ πανάρετος.

Κ. 6. Ὁ ψαλμὸς οὗτος ἐστὶν.

Ποτελῶν τὴν ζυγὸν ἀπορίψας, δικαιο-
σύνης τῆς ζυγῶς πρὸς τὸν νόμον. ὁ ἀνδρὶς
χθὲς ἔμπορος πανάρετος. πλοῦτον κοι-
στάμνος, τὴν ἐξ ἑαυτοῦ σοφίαν. ὅθεν ἀνε-
κλήρως, ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῆς βα-
θύμην ἡγεῖρας ψυχῆς. καὶ τυπογρά-
φας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ητὸ ἐχθρὸν μετὰ τὸν νόμον, διαζέται ἀπλῆως.
ὡς τῆς ψυχῆς μου ὅλον, τὸν ἀσέρον καθα-
ρίζει, ματθαῖος φίλος τοῦ χριστοῦ. ἀλλ' αὐ-
τὸς τὸν ἀσέρον τὸν δὲ δυνάμει, πρὸς
τὴν δουλείαν καρπώσον. καὶ δεῖξον ὑμῖν ὅτι
σου μικρότατον, καὶ ὑψηλὴν τὴν μετὰ πολ-
λῶν. ὡς μεγάλων κατὰ τὸν νόμον, καὶ
τῆς πρὸς χριστὸν χάριτος. πῶς πάντα πα-
ρεσβείας ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θε-
μῶς τῆς ἐκκλησίας. πρὸς τὸν γενομένον εὐαγ-
γελιστὴ ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ τυπογρά-
φας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ἐξ αὐτοῦ ἐκείνου, μὴ μὴ τοῦ ἀ-
γίου πνεύματος, ὡς εὐαγγελιστὴ ματθαῖος.

Σώζεις ἑσέα καὶ τελῶνας σὺν χάριτι.

Οὐκ ἔστιν ἐκείνους ἐμπνεύσει σου.

Ακαίματον ματθαῖον πρὸς δεκάτην ἐκ-
κλήνην.

Οὗτος ὁ τελωνίον καὶ ἐκκλησίαν, τοῦ κυρίου ἀκού-
σας, πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ἀκολουθεῖ μοι,
αὐτὴ τῇ ὥρᾳ αἰσθάνων, ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ
ποιήσας αὐτῷ δοχλὸν μεγάλην, καθὼς φη-
σὶ τὸ εὐαγγέλιον, τοῖς ἀποστόλοις συνα-
θροῖται. Οὗτος τὴν τοῦ ἀγίου πνεύματος δυνάμιν
δεξάμενος, καὶ ὀφειλὴς τὰ θεῖα, τὸ κατ'
αὐτὴν εὐαγγέλιον συνεγράψατο. καὶ τῆς
ἐκκλησίας ἀπέστειλε. Παρεσβείετε καὶ μὴδ οὐς
διδάσκας, καὶ ἐκκλησίαν συστήσατε, καὶ
πολλὰ ἐρίστα μὲν θαύματα. ὡς ἐξ ὑπο-
τῆς ἀπίστων διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Οὗτος, ὡς τὴν λαχέσθαι ἕκαστος τῆς μαθητῆς
διατεχῶν εὐαγγελιστὴς γινώσκων, ὅτι τὸ ὅρος
ὁ ματθαῖος διδρασκε, καὶ ἐν αὐτῷ μονο-
χίτων διακατέχει ὡς αἰθέριος. Μετὰ δ' ἐπὶ
χρόνον διάστημα, ὁ ἐκκλησίας διαβεβῶσας τὴν
ἀνὸν, ὡς πειθὸν ἐν τῷ ὅρῳ τῷ ματθαίῳ ὁ-
παίνεται, ὡς τούτῳ πρὸς τὴν δεξιάν,
βακτηρίαν αὐτῷ ἐπιθήσει, εἰρηκῶς, δε-
ξάμενος, καὶ τὸν λόγον κατὰ τὴν δεξιάν,
ἐπαβαλὼν τῇ μετὰ τὴν, πρὸς τὴν φλάν
τοῦ ἐκείσε ἀγιάσματος αὐτὴν κατὰ φύ-
σιν. Καὶ τῇ δεξιᾷ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ
αὐτῷ κατὰ τὴν δεξιάν, πολυκαρπὸν χρη-
σεται. Καὶ γλυκασμὸς ἀπ' ἀκρῶν αὐτῷ
κατὰ τὴν δεξιάν μέλιτος. Καὶ πηγὴ ἐκ τῆς ῥί-
ζης αὐτῷ αἰαδοθήσεται, ὡς ὁ ἀποστόλος
μὲν οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες, θεογνώμοι,
ὡς τὸν γλυκασμὸν μετὰ λαβόντες, τὴν αἰ-
δήνην ἢ ὡς θύονται. τὸ πρὸς τὸν αἰ-
σιν κατὰ τὴν δεξιάν. Τότε ὁ ματθαῖος τὸν
θεὸν ἀλαβῶς ἐκ χειρὸς κυρίου δεξάμενος, τὴν
λοφίαν ἀφείας, πρὸς τὸν πρὸς τὸν ἡγε-
το. Ἡ τοῦ βασιλέως ἐν ὁμοῦ φελλῶν,
τῷ ἀποστόλῳ συνδεδεμένη, σὺν τῷ κυρίῳ
τῇ ἡμέρᾳ ποιητοῖς δαμαζομένοις πνέ-
μασι,

μασι, φωναίς τε αχίαις, ἢ συστροφαῖς τὴν
ἀποστολὴν δονῶντες, πρὸς ὅλους. τίς σε καὶ
τοὺς ἡμετέρους πρὸς βαλὼν κατηνάγκα-
σεν, ἢ τίς τοι ἐπὶ τὴν ἐλάβδον εἰς ἡμέτερον δέ-
δωκεν ὄλεθρον; Οἱ δὲ, πρᾶξαι τῇ φωνῇ τοῖς
καθαροῖς πυθίμασιν Ἰππιμήσας, ἐδύ-
ατο κτῶν τοῖς ἰάσαιτο. καὶ σωφρόνως ἐπα-
κολοθεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστάσαιτο. Τὸ
τοῦ ἀποστόλου δὲ παρεσθὲν μαθὼν ὁ τότε
πλάτων Ἰππίσκοπος, Ἰξίων σὺν τῇ κλήρῳ
πρὸς τυπαντοῖ, καὶ ἀμφὶ τῇ πόλει γε-
νόμην, ἐπ' ὅψι πάντων ὡς ὁ ἐντεταλμέ-
νος ὑπέθετο, πρὸς γῆν ὑπέστρας τὴν βακτη-
ρίαν, τὴν ὡς παιδίον Ἰππιδουσίτα, διλόγη-
σεν. Τότε ῥιζωθεὶ τὸ ξηρόν, αὐτίκα κλά-
δους καὶ καρποὺς πρὸς αἰζοντοὺς ἔφερε, τοῦ
μέλιτος τὴν πόσιν ἀποστρέφοντο. Ἐπὶ
τῇ ῥίζῃ, πηγὴν ἀπορρέουσαν, ὡς ἐκπλαγῆ-
ναι ἐδύ πρὸς τυχανοῖς Ἰππὶ τῇ ξύλῳ θεά-
μα π. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ πολιτῷ πρὸς τὸ
πρὸς ὅσον τὸ πλῆθος συνδεδραμῆκεν.
τῆς ἐκ τοῦ δένδρου μεταλαμβάνον ἡδύ-
πητος, τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιμένει ἀπέπιον
ἀγρίοις. Ὡς δὲ καὶ φανὲς ἔω καὶ τῇ
βασιλεῖ το γνόμην, ὡς ἐκ τούτου πλέον
καὶ τῆς συνδύας ὑγίης ἐτεκμήρατο, καὶ
πρὸς μικρὸν τὴν ψυχὴν ἀγαθύνει, ὑπὸ
πικρῶν πάλιν ἀνέφλεγετο δαίμονος, ποιῶ-
σαι πυρὸς πρὸς ἀλάωμα τὴν ἀποστολὴν. διὰ
τὸ μὴ δὲ τὴν ομόζυγον διαρῆσθαι ὅλως
τοῦ δούρου. Ἀλλὰ πάλιν ὁ σὴρ νυκτὸς
ὁπλάνεται τῇ ἀποστολῇ, εἰρηκῆς. καὶ πο-
νηρὰ καὶ τοῦ τῇ βασιλείᾳ μελέτῃται,
αὐτὸς ματθαῖε μὴ δέδειδι, ἔχων με με-
τοῖς αὐτοῖς τὴν οὐκ ἰσχυρὰν τῇ δει-
μύσῃ τῇ Ἰππίσκοπῳ κοινωσάμενος, ἀχα-
ριστῶν διετέλει. Καὶ δὲ εἰς τὸ συλλαβεῖν αὐ-
τὸν τρεῖς ἀπὸ ἀλλήλων, κελύσει τοῦ
κρητοῦτος. καὶ ἀχλὺ πρὸς ἑαυτὸν
κατ' ὀφθαλμῶν τὸ γεγονός τῇ ἀποστολῇ
πρὸς ἀμψαντες λέγεται. τότε τῆς φωνῆς

τῆς πρὸς θεῶν οἱ μίσητοι ἐπακροάμε-
νοι ἰδὲν ἢ συλλαβεῖν αὐτὸν ἐδυνάμεθα,
Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἡρώμε-
νος, ἔγερσε δέκα πρὸς ἀποστολὴν, οὕτως εἰ-
πων. εἰ καὶ κελύσει ὑμᾶς τίς πρὸς ἑαυτὸν,
ἔξει τὸν διαχειρίσασθαι. Ὡς ἐν ἐγ-
γίσει λοιπὸν ἐμελλον οἱ ἀποσταλταί, καὶ
ἰησοῦς ὁ θεὸς παρὼν, ὡς παιδίον ἑαυτὸν τό-
τε φανείς. τὴν βασιλεῦς πρὸς ἑαυτὸν μὴ φέ-
ροντες ὁρᾷ, τῷ ὀπλῶν ἀφ' ἑαυτῷ τὴν πε-
ριβολὴν ἐκπνέοντες, πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ
γελῶν τῇ βασιλεῖ τὸ συμβαῖν. Τότε ὑπὸ
τῇ κακίᾳ ἐφθρετοῦ ἀναβραδεί, ὁ
κρατῶν, αὐτὸς τὸν ἀποστολὴν διαχει-
ρίσασθαι πρὸς ἑαυτὸν. ὡς δὲ πρὸς ἑαυτὸν
πρὸς ἑαυτὸν χεῖραγωγὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἔ-
κλειπαρῶν τὸν ἀποστολὴν ἐκ ἐπαύσατο,
σὺν γινώσκοντες λέγων τῇ ἀβουλῇ, καὶ τῷ
ὀφθαλμῶν τὴν σκοτῆμασθαι ἀπέλασον.
Δυσωπηθεὶς ἐν ὁ τοῦ κύ ἀποστολὴς, τὸ ση-
μεῖον τοῦ σαυρὸς τοῖς ὀφθαλμοῖς διατυπώ-
σας, πρὸς αὐτὸν ὁρᾷν παρεσθῆναι. καὶ
τῆς χεῖρος ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀποστόλου λαβο-
μήνος, ὡς δὴ τὸν αὐτὸν πρὸς τὴν βασιλεῖ
εἶλεν. ἀλλὰ πονηρὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ θεῶν πρὸς τὴν ἀποστολὴν, ἐδὲ
λαθε. Τοῦ τοῦ δὲ σπλῆνους τὴν ἐγκάρ-
δια, πρὸς φόνον διήγειρε τὴν ἀσυνέτην, καὶ
πρὸς τοῖς πρῶταις, συλλαβεῖν αὐτὸν
διακλύεται τὸν ἀποστολὴν. καὶ χεῖρας τοῦ
τοῦ πρὸς αὐτὸν γῆν καταπίπτει. Εἰδὲ πρὸς,
φωρητὸν τούτου κατασεργάσαι ἐκ δελφι-
νίου ὑγραθεῖν ταῖς αἰσ. ἔσφάλλω, ἔ-
πισση, τὸν σωρὸν αὐτὸν Ἰππιδουσίτα.
πρὸς Ἰππὶ τοῖς, καὶ κλημάτισι τὴν φλό-
γα ἐπρὸς ἑαυτὸν. καὶ θάπτον οἱ φονεῖς ἀρπά-
σαντες τὴν ἀποστολὴν, εἰς τὸν ἡτοιμασμένον
ὡς ἱερεῖον βωμὸν ἤγαγον ἐπὶ τῇ γῇ πρὸς
λάσαντες, ἐπ' αὐτὴν τὴν ὑλὴν ἀνὰ πῆξιν. Τό-
τε ἡ συνελθὼσα δρόσον ἐδέξατο κάμινος,
σῶμα τὸ ἱερόν τὸ πρὸς ἑαυτὸν μὴ φλέεσθαι.
τοῦτο

τοῦτο οὖν ὁρῶντας ἐξέπληξεν, ἀπίστας ὄν-
τας, καὶ τὴν τοῦ ἀποστόλου διφήμιον ὡς
ἐκ τῆς κραυγῆς, καὶ τὸν βασιλέα παρα-
χθίσαι, ἥ τ' θρυλλήσαντες διαπυθάνε-
σθαι. ὁ δὲ καὶ τὸ γεγονός ἀναμαθὼν, ἐν δρυ-
σερῳ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τὴν δι' σέβειν ἀπο-
δέξαι βέλομαι, εἴ γε ἀληθὲς τὸ γινόμε-
νον. καὶ πολλὰ δουρακίαν ἐκβαλαίων
συλλέξας, καὶ φρυγάνων καταέσμούς
συναγαγὼν, καὶ τὰς χερσὶν αὐτῶ θεοῦ
αἰνῶν τῆς καμίνης τῆς τὴν ἀποστολὴν ἐχά-
σας πῦρ. ἥ κύκλῳ τῆς καμίνης ἐτέρους
δουριάντας πῦρ αἰσῆτας. καὶ τὴν ξηρὰ ὕλην
τὴν δουρακίαν, ἑπ' ῥάνας, εἰς βοήθειαν τῶ
τῶς ἐπεκαλεῖτο. Τὸ ἀποστόλου δὲ ἀνάνειν
πρὸς δουχομήν, τῶς ἐξαισιον δέκνυ).
τὸ γὰρ ἑπικυρῶν πρὸς οὗ ἐξώθεν ἀν-
δριάντας πῦρ, ὡς ξυραν ὕλην τοῦτους ἀπο-
τεφρῶσαι, τὸν ἀλαζόνα ἐδίδωκεν. ὁ δὲ
ὑπονοήσας πρὸς τὴν καμίναν, δέδοικώς
καὶ μὴ καταληφθῆναι, καὶ τὴν ἀποστολὴν διῶν
πρὸς δουχομήν, τὸ πῦρ ἐξήτε διαδρά-
ναι τὴν κίνδυνον. Καὶ ὁ δὲ, ἐν αὐτῇ τῇ καμίνῳ
παλιν πρὸς δουχομήν, ἥ τὴν φλογὰ βρον-
τοῦ ὡς ἐλκυσας πρὸς ἑαυτὴν, ἥ εἰς χε-
ρας αὐτῆς πρὸς τῶν τὴν ψυχὴν πῦρ αἰ-
σῆμι, τὸν βασιλέα τῶ κινδύνῳ ἐρύσαιτο.
Τότε κλέων βασιλικῶ πρὸς αὐτὴν αἰ-
κελῶν, ἥ ἐν αὐτῇ τῷ ἐκ τοῦ πυρὸς ἀψαυ-
σον δουχομῶν λείψανον ἀποτεθῆναι
πρὸς αὐτὴν, ἥ μεγιστάνων ὡμοῖς φερόμε-
νον ἐπαγαγεῖν πρὸς τοὺ βασιλεῖα. Ἀλλ'
ἐπείπερ ἐκ ἀρπὸν, ἀλλὰ χωλιδουσαν ἐπ'
τὴν πίσιν ἐκέκτητο, σιδηρῶν ὁ βασιλεὺς πρὸς
αὐτὴν ἡμέδα γλωσσόκομον. καὶ τὸν
γλωμῶν, τὸν ἐκὼν ἐν αὐτῷ τῷ ἀποστόλου
ἀσφαλιστῶν λείψανον, οὕτω πῶς
πρὸς τὴν σύγκλητον ἔφη. ὁ ὑπὸ τῷ τῶν
θῶ δουχομῶν, εἰς ἐκβυθῶ θαλάσσης ὡς
ἐκπυρὸς τῶν παλιν ἀμέτῳ, κρα-
ταγός τις ἐστὶ, καὶ τῶν σοιχείων δουτῶν.

Ὅθεν τὰς θεὰς ἡμεῖς μὴ δυνήσεται ἑαυ-
τὰς ἐκτὸς πρὸς ῥύσαιτο, καταλείψαν-
τες, καὶ τὸν σεβῆν πάντες ἀδίστακτως ὀφεί-
λομεν. Τὸ εἰπὼν, ποντῶν ὡς τὴν σιδη-
ραν λαρνακὰ πρὸς αὐτὴν. Ὡς δὲ πέρας ἔ-
χε τὸν πρὸς δουχομήν, νυκτὸς ὁ δὲ γλωσσῶν τῶ
ἐπισκόπῳ ὀπλάνεται. πρὸς δουχομήν λέ-
γων τοῦ παλατίου γλωμῶν, θεὰ δὲ αὐ-
τῶν τὸ ἐμὸν λείψανον, σὺν τῷ γλωσσόκομῳ
διῶν φερόμεν. Τότε σὺν τοῖς λογά-
σιν ἑπικυρῶν, τὸν δὴ λῶν ἐν αὐτῷ τῶ ποντα-
ταλάδων, τὸν σιδηρῶν ὡς ἐν ἀκατῶ φερόμε-
ν ὡς αὐτῶν, ἑπικυρῶν φωναῖς τὸν ἐκπυ-
ρὸν καὶ ὑδατῶν ῥυόμῳ ἐκπυρῶν καὶ.
Τοῖνυν καὶ ὁ βασιλεὺς, τὴν ἀπιστῶν ὁλην ἀπο-
ρίψας, συγγνωμῶν ἦται, καὶ τὴν δι' ὑδατῶν
καθαροῖν. Τότε ὁ διαπυρὸν ὁ ἐκτὸς θεα-
σῶν, τοὺ σιδηρῶν πρὸς τῶν ἐπειπῶν.
καὶ τὰς κατὰ τὸν ὀλετῶν ὀρεκίμους, ἑπικυρῶν
πρὸς αὐτὴν ὡς ὑδατῶν. ἥ τῶν τῶ κο-
ρυφῶν ἀψάμενος, αἰνῶν ἐπὶ φερόμεν
ἀκοιῶ φωνῶν, μὴ φελβιανόν, ἀλλὰ ματ-
θαῖον τῶ τὸν ὀνόμασον. Τότε ὁ βασιλεὺς εἰς
τὸ τοῦ ἀποστόλου δουχομῶν ὀνόμα, με-
τὰ τὴν ἐπὶ αὐτῶν καθαροῖν, τοὺ ὑπὸ αὐ-
τῶν πάντα ἀποψυχῶν σιωτῶν ἐν εἰδω-
λῶ, ἥ τῶν τῶ καλῶς ἐπιμελησῶν αὐτῶν,
τὰς ὑπὸ αὐτῶν πάντας ἐπὶ τῶ φωτισμῶ
πρὸς αὐτὴν. Αὐτὴν δὲ τὴν βασιλέα κατ'
ὑπαρ, πρὸς βύτερον χειροτονηθῶν ὁ ἀπό-
στολος τῶ ἐπισκόπῳ φωνῶν, ἐπὶ ἐσκηψε. καὶ
τὸν ὑπὸ αὐτῶν διακονον. καὶ μὲν τῶν ἐν αὐ-
τῶν πρὸς αὐτὴν, ἑσαιοι πρὸς καὶ ἡ δουχομῶν
σῶν, καὶ σὲ διαδοχῶς ἐσαι ματῶν ὁ βα-
σιλεὺς, ὁ ἐπὶ τῶ ἐμῶ ὀνόμα πρὸς δουχομῶν.
Καὶ πρὸς τῶ χρόνῳ, ὁ πλάτων πρὸς
καὶ ἐξηδήμησεν, καὶ τῶ βασιλεῖ τὸν θρόνον
ὡς ἐρεῖ καταλέλοιπε. καὶ παλιν αὐτὸς
τῶ ὑπὸ, καὶ τὸν τοῦ ἀποστόλου δι' ἀπῶν.
Τὸ αὐτὸν πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν
πρὸς βασιλεῖα.

Φέρει βαρλαάμ τοῦ πυρός καὶ σιχαίρων.

Αποκοπῶν τὴν δρόσον τὴν αἰώνιδου.

Υπὸς ὁ ἄγιος, εἴλεκε τὸ γένος ἐξ ἀποχέας

τῆς μεγάλης. πρεσβυτὴς τὴν ἱλικίαν, ὃν καὶ

Αὐπὶος χερυσότομος, ἐγκωμίας ἐμίσησε.

Διὰ δὲ τὴν εἰς χὶ ὁμολογίαν, τῇ ἀρχαντι

πρωταχθεὶς ἐκτὶ δὲ σωματικῶν, πηπεται

βανδύρις. ἡ σὺ ἀνυχας ἀπορεῖζεται. Εἰ-

ται τῇ βωμῷ πρωταχθεὶς, ἀπλῆται τὴν

χειρά, ἡ λιβανωτὴν δέχεται. δὲ δογματῶν

τῶν τῇ ἀρχαντι. ὡς εἰ σὺ ἀνθεακας μετὰ

τῇ λιβανῶν τὸν ἱππρέψαι, νομιώται αὐ-

τὴν τοῖς εἰδωλοῖς θυσίαν προσεγγεῖν. Ὁ

δὲ, ἀντιδότης εἰσὶν καὶ ἡ ἀπέμας. Αὐτονωτῆ

ρας αὐτῇ χαλκῇ καὶ σιδήρῳ φανείας τῆς

δεξιᾶς, ὡς εἰ τὴν ὑποκειμένην στήκα τῆς

χειρὸς τὸ πῦρ καὶ ἀπαυῆσαν καὶ κατα

φαγῶν, εἰς τὴν γῆν, ἐξέπεσε. Τῶν θυρῶν

ἐν διασπαδόντων, καὶ τῆς χειρὸς διατη-

θείας, αὐτῇ τὸ πνῦμα τῷ θεῷ παρέδωκεν.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίας πρεσβείας ὁ θεός,

ἐλέησεν καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ζ. Οὐκ ἐλάττωται τὴν κτίσιν.

Χρηματίσας τοῦ πρώτου ἀπαυγασμα-

τος, θεῖον ἐκτύπωμα. ὡς μαθητὴς ταῖς αὐ-

τοῦ, ἀκτῖσι πυρὸς ἡμῶς. ἡ ψαλλὼν ἐλε-

γες. ὑπερῶν, ὁ τῇ πατέρων καὶ, καὶ

θεὸς διλογητὸς εἶ.

Υσὶ δαίμονες τοῦ λόγου παμμάκαρις, θεοῖς

οὐκ ἐκώμασιν. ὅπως καὶ κατοικεῖ. αὐτοὺς κα-

τεσκλώσας, ὡς σοὶ ὑπέχετο. ὁ ὑπερθε-

ος, ὁ τῇ πρώτων καὶ, ἡ θεὸς μόνος τῇ ὅλων.

Ανομήματα ματθαῖε φυγαδίζονται. ἡ

δραπέτεια, ἡ τῇ δαιμόνων πληθὺς,

ταῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι, τοῦ θεοῦ πνῦμα-

τος. ἐν οἷς ἐψαλλες. ὁ τῇ πρώτων καὶ, καὶ θεὸς

διλογητὸς εἶ.

Ιὼ πανύμνητον παρθεῖον ἐξισόρητας,

δοῖ, θεοῖς λόγοισιν. τὸν κοινὴν τοῦ παν-

τός, τεκοῦσιν ἀποστόλους. ὡς πάντες ψαλ-

λομήν. ὑπερῶν, ὁ τῇ πατέρων καὶ,

καὶ θεὸς διλογητὸς εἶ.

Παῖδας ἀναγὰς ἐν τῇ καμῇ.

Ηλῖοι παρὰ σὲ ταῖς ἀντιδότης, ματθαῖ-

ος ὁ ἱερώτατος θεὸς ἡμῶν, θέσει χρηματί-

σας. Φύσει ὅπως πέφυκας, τὴν οἰκονομίαν

δέσποτα, εἰλκυσε ψαλλεῖν. τὸν καὶ ὑ-

μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερῶν εἰς πάν-

τας σὺ αἰῶνας.

Ως αἵματι τῇ οἰκονομίᾳ, ὁ λόγος τὸν θεο-

λόγον ἐξαπέσταλκε. ζοφον μὲν δῖον κόντα.

ἔθνη δὲ φωτίζοντα. θεολογίας δογμασιν,

ὅθεν ἡ ἐψαλλε. τὸν καὶ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,

ἡ ὑπερῶν, εἰς πάντας σὺ αἰῶνας.

Ξὺ καθαρά, ἡ διανοία, θεῷ παρὰ σὲ τομι-

λῆται ἐξ ἐχθρῶν. ὑλὴν γὰρ ὡς ἔτεμες. τὸν

πρωτοεπελάσας, ἡ συνεκράθησεν ὁ σῶς,

ὅθεν ἡ ἐψαλλες. τὸν καὶ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

ἡ ὑπερῶν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Επὶ ἀεργεσία τῇ ἀνθρώπων, ὁ λόγος σωμα-

τῶν θῆναι κατὰ τὴν ἰσχύον, πύλην παρθενίας γὰρ,

ὡς ἀδυσεν ὁ καὶ καὶ θρόνον ἐδέξατο. διὸ κραυγα-

ζομήν. τὸν καὶ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-

ρῶν, εἰς πάντας σὺ αἰῶνας.

Απὸ τῆς γῆς.

Καλλὰ νοητοῦ, ἐδὲ ἐξω διάδημα, θεῖον ἀπο-

στολε. ἡ βασιλείας δὲ ἀπὸ τῆς ἀποστο-

φει κεκόσμηται. δεξιὰ παντοκράτορι, ἡ

διαλάμπει. ὅπως σὺ αἱ γέλοις, θρόνον πα-

ρὰ ἡμῶν. ἡ δεσποτὴς καὶ παμμάκαρις.

Ζύλου τῆς ζωῆς, ἀξίως τετύχηκας, κήρυξ τῆς

ζωῆς θεοῦ, ἀγγελιστὰς ἡμῶν, ζωῆς

τῇ κόσμῳ, θείαν ἐποίησεν. τῇ γὰρ φυτῇ

τῆς γνώσεως, οὐδὲ φθορῆς τὸν νοῦν. δια-

μείνας, ἀσείστος ἀκράδ αὐτός. ἐκκλησίας

κήρυξ παμμάκαρις.

Ηὺμνον τοῦ χρυσοῦ, ἐν θεῷ ἐκόσμησας,

ἀναγγελίωσας, ὡς πρὸς διχόματι, τὴν ἐκ-

κλησίαν θεομακάρις. καὶ καὶ τὴν θείαν

μνήμην σου πανυψεῖς φαιδρῶς. ἡ

ἐνδοξία, πάσης πρεσβείας καὶ κινήσεων

δυνάμεων καὶ δικέσθαι.

Κόλπων

Κ ἄλτων ἐκ ὧν αἰς ἀναρχοῦ χυήτορος, λό-
γος ὁ ἀναρχος. ὡς διαγγελίζεται, ματ-
θαῖος γραφῶν θεὸς σεσάρεκαται. ὅκ σου
ἀγνή παννυμνίτε, τὴν τῷ ἀνθρώπων μορ-
φῶν. ὁλατρεῖως, πᾶσαι ἐνδυτάμνους.
καὶ τὰ ταυτὶς, λαβὴν ἰδιώματα.

Εξ αποκαλαρίων. Εν πύ τῷ ἱερῷ.

Τ ἔτελωνίς τὸν ζυγὸν ἀπερρίψας ἐμφρό-
νως. χρυσῶ κατὰ κολλῆθους, ὡμαλθαῖς θεό-
φραν. τοῖς ἰχθύσι δ' ἔτις αὐτῶ, θαυμασῶς
ἐπολῆμος. ὅκ μετοχῇ ἐγεγόνεις, τῆς αὐτῶ
βασιλείας καὶ τῆς δόξης καινῶν. καὶ μύ-
σης τῷ ἀπερρίπτῳ.

Ομοιον.

Τ αἰς παναγίας χεῖρας σε, διὰ παρθένε. αἷς
τὸν κτίστην ἐδάσασας, ἐπαρνεῖς πρεσβίαν.
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν σου. ὅπως ρύσι-
ται ἡμᾶς, πάσης πείρας δαυμόνων. ἔτι δὲ
ἐξιδαι παναμίωμι. τῷ μελλόντων ἐκεί-
νων, ἀγαθῶν ἀξιώση.

Ομοιον.

Ε ταυρῶ τὸν σὸν ὀρεῶτα, πρὶν τὸν ἀνὺψω-
θῆναι. ἀρλῶσις σαι τὸν σινέκοπες, παρξάς
σινὸν ἰριξίσε, ἐκπύλαστα. καὶ βοῶτα τέκ-
νον ἡμῶν ὠδῶν, πρὸς ἐλθῶν. ἀπορρίπτως.
πῶς φέρεις ταῦτα σερεμου. σῶσαι πάντως
τὸ γῆμος, ἀνθρώπων βουλόμην.

**Εκ σὺ αἰνους, ἰσώμην. ὅκ καὶ ψάλλο-
μεν, σιχηρὰ πρεσμοῖα ἡχῶ, δ'.**

Εἰ δὲ καὶ σημεῖον.

Ε λαμψας, δόπος ολε, φωθεῖς ὡς πρὸς ἡ-
λιος. ταῖς ἀκτῖσι τῷ πνῆ. καὶ πᾶσαι κατῷ-
γασας. οἰκμῶν μακάρι, τῇ θεογνωσίᾳ.
καὶ ἀπεδωξας ἀχλὺν, πολυθείας, ματ-
θαῖς πᾶν σοφῶ. δόσε τὴν ὑπὲρ φῶτον, καὶ
ἀξιάγασον σήμερον. ἐκτελοῦ μὲν πανήγυ-
ριν ὡς πηγὴν ἀγάσματος.

Δε.

Ε νύφει κατὰ μὲν, θεογνωσίας δόπος ολε. ὑ-
πὲρ ἐξω τοῦ πυθμένας, τὴν αἰγλῶν φα-
νείσιν. τῷ πυρὸς ἐν εἶδει. ἔλῳση πυ-
ρίνη, πᾶσαι κατέφλεξας σαφῶς. τ' ἄσε
βίαις ὑλὴν πολὺθρον. δόσε ὡς ἀπόσολον,
καὶ θιηγόρον γεραίρομην. τὸν ἀγῆστον

Ε σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν. ἡ-
βρόντος πᾶν σοφῶ, τῇ οἰκουμένη διδᾶ-
γμαται. ἱερά καὶ σεῖα. καὶ πᾶσαν ἐκά-
θρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν ματθαῖς.
καὶ κατεφώπιας λαοὺς, διαγγελίου τῷ
ἐπὶ λαμψῶσιν. εἰδῶν τὰ τεμῶν δέ, κα-
τασεψάμεν. χάριτι. ἐκκλησίας εἰς
αἶνεσιν, τοῦ θεοῦ ὠκοδόμησας.

Δόξα. ἡχος, β'. Βυζαντινός.

Σ υγὸν λιπὼν ἀδικίας, καὶ χρυσὸν δόπορρί-
ψας, πλεονεξίας, ζυγῶ δικαιοσύνης πρὸς
εἰρήνης. καὶ μὴ κενούμην πλοῦτον ἀρ-
παζῆς, ὡς ἐχέφρων ἐμπερος. αἰταλλὰ-
ξάμενος τῷ πρὸς καίρων τὰ μόνιμα.
καὶ τῷ ἀπολυμῶν, τὰ διαμῶνται.
τὸν γὰρ θεολαμπῇ, καὶ πολὺ τιμον μαρ-
γαρίτην κτιστάμενος. τὰ καίσαρος καί-
σαι. τῷ κάτω συρομῶν, ἐμφρόνως ἀπέ-
λιπες. καὶ τῷ παμβασιλεῖ, ἀπὲρ θῶς ἀκο-
λεθῆται χρυσῶ. πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπλού-
πισας, διαγγελικάς θιηγορίας σοφῶ.
ἀλλ' αἰτῶσαι ἐν νῦ, ματθαῖς πανάρεσι.
τοῖς σε πρὸς σεῖαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Εν νῦ. ὅκ ἐκ τοῦ ζυλοσενεκεν.

Ο λῶν, τὴν ζωὴν ἐν κακοῖς. κατὰ δαπα-
νήσας ὁ τοῖας, νῦ κατελείφθην ἀγνή.
πάσης ὁλός ἐρημος, ἀγαθῆς πρὸς ἑξῆς. πρὸ
σεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον οἰ-
μοι τέμνω. τῇ κρητήριον τοῦ τοῦ ἡμῶν καὶ θεῶ.
ἔπρ, ἔξελε με παρθένε. ἔτι πρὸς τῆς ἀνάγ-
κης ἐκείνης, δέσπονα ἐπὶ σεψον καὶ σῶ-
σον με.

Ομοιον.

Β ὅτρω, ἡ τεκῶσα τῆς ζωῆς ἀμπελος ἡ θεία.
εἰς εἶδε, τοῦτον ἡμῶν σαυρῶ. ταῦτα ἀνε-
φθέρη, καὶ δικετ δούσα. ἡ γλυκύτης ἡ
ἀέρητος. ἡ ἀφάτης δρόσος. ἡ σελὸν, τῆς
σῆς ἐγέρσεως. γλυδὸς, ἐναπόσαξον πᾶ-
σαν, μέθην τῷ παθῶν ἐκδῶκων. τοῖς τὰ
θεῖα παθῶν δόξα ζουσιν.

Εκ τῶν σιχων, σιχηρὰ τῆς ἐκ τῶν σιχων.

Δόξα. ἡχος, πῆ.

Κροτό-

ροπήτων εν αμαρτιας πειρασμοις. **Ε**πι
τη μνημη τε σε ην αποστολος, και δια-
γελισματαις ετο. **Υ** εἰψας τον ζυ-
γον, και το χρυσον τε τελωνις, ηκολουθη-
σε χω και εν τω τοι δι' εγγελιου, θεος ε-
χευαχτισεν. οθεν εξηλθεν πορφηρικως
ο φθιγγος αυτος, η την οικουμηνω ηγρε-
σθουαι, σωθηναι τας ψυχας ημων ~

Και νεω, θ. Κ. και νεω τομω.
Εδε μου, ης σωτετε με μηδης καρδιας, οδω-
συναγμους θεονυμφουτε. προς δεξαι παρ-
θενεμαρια, και μη απωσι παναμωμε-
ταις τρι χειρων με αγνη, επαισας εις φι-
λαγαθος. ινα υμνω η μεγαλυνω, τν με-
γαλειωδουτα το γυος ημων ~

εργθ. Ομοιον.
Εδεξας, λεγε υπερ φύσιν με μόνιου, η α-
γνη μητέρα κειραγε. πικτω γδ απωρος
και μδρω, μετ' εκον αδιαφθορος. και τας
οδυων βολας, κυησιστα διεφυγον. αλλ'
εντα παθεις ορυμειας, τλω ψυχλιω ο-
δυων βαλμαται ~ **Εκ τλω.**

Και τωρ μω τυπικα, και απο του καυο-
και φ. γ. και ε. Ο αποστολος, πορ. εα-
ματαις. **Α** δελφωι λεγει η γραφη. πας, οπι-
σθων επι εν. εκαλαιχμεθισειαι. **Τελος.**
Ουκαπω ατο οδς τ λαον αυτω ον προσ-
γνω. **Ζητα. τη γ.** ης τεταρτης εβδομα-
δος. **Εαγγελιον, και τα μαρτυριον.**

Τω καιρω εκεινω, οδραγων ο ιησους ειδεν
ανθρωποι και θημιρον. **Τελος.**
Αλλα αμαρτωλους εις μετάνοιαν.
Ζητα, σαβατω, ε. Κοινωνικον,
Ει πασαν τλω γλω.

Τω αυτω μωι. **Ε.** Τη εν αγιοις ης
ημων γρηγορι. **Ε**πιποτε νεοκαισαρει-
ας τω θαυματουργου. **Ε**κ το κε εκει-
κραξα. **Ε.** και ψαλμοι. **Ε.**
Προσμουσα. ηχθ, ηδ.
Νοιμβ.

Τις ιμας καλεσμενοι εσμεν.
Εισε πορκαλεσω γρηγορι. πσακπκον.
οπ τοι παθη, και δυπελαξας τω νω. θεωρη-
οπ εδρεψω, τ σοφιας τν κδρπον. εν θεε,
οπιασας αξις μδρον. δυγμάντων, ουρανι-
ων εν ημεδρον. ιερουργον. ιερατα τον θαυ-
ματουργον. υπερ θαυμασον. ικετθου, τω
σωθηναι τας ψυχας ημων ~

Εισε πορκαλεσω οδω. οδωγον τρι πλα-
νωμδρον. και νοστομω των ιατρων. χορηγον
τρι διομδρον, τοις αιτθσιν αψδωδη. δια-
κτω, τρι δαμωων ιχυρωτατον. αλει-
πλω, τε μαρτυρων αγωιματος. πορφη-
πκοις διαλαμπον. α, χαρισμασιν αξιατα
σε ικετθου. τω σωθηναι τας ψυχας ημων ~

Εισε νεω πορσειπω γρηγορι. καθαυρεττω
της αθεε δυσεβειας καρτεργν. ορεσιω της
δυσεβειας, και διδασκαλον εθων. ειρηνης,
βραβδω τλω ακαταμαχτητον πολεμων,
καταλυττω ακαθαυρετον. εν ορεσιδιατω-
μδρον, ε βλεπονται τοι εν πολεσιν. ικετθου,
τω σωθηναι τας ψυχας ημων ~
Δοξα. ηχθ, ηδ.

Εκ βαθος θεωρίας, υπελθων παντοφω. ιε-
ρδεχα χυ, την δειδυ εμυηθης, ης τριαδος
φωμερωσιν. τω πνι πορ βλεπων, ακλι-
νωε χυ τν θν ημων. τρι θαυματων αδυ-
ασον πηγαις ημων. τλω υγραν υδατων φυ-
σιν, εις λιθωδη μετα ποιησας, και νεωκοργν
πλανης. ακαλλαξας ζοφερας. τοις διακ-
τας επισας. π. οδω αττω αληθιαν. ε
συλος δυσεβειας αρε τρι, οφθεις αυτοις. τρι
θαυματων. υποφητη. δυηγορδθης. διο
δυσωπεμδρον. μη παωση υπερ ημων τν
σωπρεα δυσωπειν, τω σωθηναι τας ψυ-
χας ημων ~

Και νεω, θ. Ο λω δυπελαξας.
Ενωμη ολιθισανται, και δολωθειναι τω
πλάνω. ακαπη θεονυμφε, πορς τλω υ-
πε θαυμασον. δυπελαγχηταις. και θεε
μλω δεισιν, παναγια κορη και ταφωγω
κ. ο πανα-

Y 40

Υ πό θυ ὁδηγῆς, ὡς πόδα τῶν ζήπιος. τὴν
αἰγλήν ἐθκὼν μαρίαν. ἔ τὸν γόνον τῆς ἑρην
τῆς, μυσαγωγῆς ἐκέκτητο. τῆς τριᾶδος

Ρ αἶδον βλασητασαν χῦ, τ' αἰθρος τ' ἀφθαρ
σίας. καὶ χρυσὸν θυμιατρίαν πάντες, σὲ
γνωσκό μὲν ἀγνῆ. θείας εὐσίας φέρεσαν. ἐν
τῇ ἀκάλας κόρη, αὐθρακα θεομακάρισε.
καὶ ἡχος, γ. Θεῶν πίστεως ομολογία.

Η εὖς γέγονας μωσῆς τοῖς ἔργοις. πλάκας πῆ
σεως ἔπι τῷ ὄρει, τῆς μυστικῆς θεοφανείας
δεξιὰ μὲν νομοθετήσας λαοὺς ἔδιδεξεν,
τῇ τῆς τριᾶδος μυστηρίᾳ γρηγόρει. ὅθεν ἅ
πάντες πμῶ μὲν πσοὶ τὴν μνήμην σου.
αἰτοῦντες διὰ σοῦ το μέγα ἔλεος.

Θ εἰς γέγονας σκηνὴ τῷ λόγῳ, μόνῃ πάντα
γενε παρθενομήτρ. τῇ καθαρότητι ἀγγέ
λους ὑπερέχουσα. τὴν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ
χοιῦ χυμό μόνον. ῥερυπώ μόνον σαρκοσπλη
μιλήμασιν. ὑποκαθάρσει πρὸς βίαν
σου. τῆς ἐν θεοῖς νάμασι, παρέχουσα σὲ
μὴ τὸ μέγα ἔλεος.

εργ. Ομοιον.

Η αἰμώδης ἀμνάς τῷ λόγῳ ἡ ἀκῆρατος παρ
θενομήτρ, ἐν εὐφῶ θεῶν ἀμνήν κρεμάμε
νον. τὴν ἑξ αὐτῆς αἰωνόως βλασηταται,
μητρὸς πρὸς ἑλπίων ὅσα ἐκράνυαζον.
οἱμοί τέκνον μου, πῶς πάχης θέλων ῥύσαι
αὐτά, παθῶν τῆς ἀπείρας τὴν αὐτὴν.

Φ. δ. Συμου χε κ.

Ι λὺ τὴν καλὴν, πατέρα θεοφρον ἐζήλωσας,
τὸν τῷ λόγῳ, ἀπὸ ῥῆν εἰς δεξιὰ μὲν, εἰς ἐ
κατὸν διαγγελικῶς, πολυπλασιάζεις, εἰς
ἐπὶ καὶ νῦν γρηγόρει. πρὸς αἰώνων διδά
χαις σου, σὺ πρὸς μελῶδου ὡταί, τῇ δυ
νάμει σου δόξα φιλαῖς.

Ω ράστρα κή, πρὸς ἐκλάμψας ὁ βίος σου.
τῇ δαιμόνων, πλανίῳ ἐφυγαδύσε.
τῷ γὰρ φωτὶ τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκό
πος, πρὸς σμιλῆσαι σὺ ἴχυσσε. διὸ ἀ
νεωκότες, ψυχοφθόρου ἀπατῆς, κυλι

Νομβ.

θεῶν ὡς πρὸς λίθος φωτίζεται.

Ι νοφονφωτῆς, τοῦ θεοτοῦ τοῦ θεῶν σαδαι.
ἡξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς μωσῆς,
πάτερ εἰληφῶς τῆς θιολογίας, τὸ ἀκρίβως
ἐκ πεπαιδύσασαι. ἐν τῷ θεῷ νομοθέτης, τῇ
χειρὸς ἐκκλησία. ἀνεδείχθης θεοφρον
γρηγόρει.

Ρ ηρεκίῳ, ἐρεχελίῳ ἑξέκλινας. καὶ τῷ λό
γῳ, πρὸς τῇ χάριτι, καταυγαδῆς.
δοποσολικῶς, ὄντως ἑξασίδου, καὶ δαιμό
νων ἐπλητῆσας. τὴν σὺ γὰρ δραπέσδου,
ἀπασρά πῆσαν αἰγλήν. ὁ τοῦ σκότους
πρὸς αἰῶν γρηγόρει.

Η κίβωτος, πορρωθεν σὲ πρὸς ἐπύπωσε. δεξιὰ
μὲν, νόμον τὸν θεόγραφον. τὴν ἐν γατρὶ
τῇ ζωαρχικῶν. λόγον συλλαβῆσαν, αἰε
μὲν ὡς πανάμωμος. τὸν πρὸς φωνῆ πλε
σίως, τῶν ψυχῶν τῶν βρώτων. τῇ δυνάμει
σου δόξα φιλαῖς.

Ι εὐεργία σὺν λόγων, τοῖς κεχερωμῆρας
καρδίας ὡμαλίστας. καὶ τὸν θεῶν ἀπὸ ῥῆν,
ἐν αὐταῖς ἱεράρχα κατέβαλες. ἔ καρπὸν
πολύχοι, τῷ λυτῶ τῇ τὴν σωτηρίᾳ. τῇ
πιστῶν θεορρήμον πρὸς ὁπῆ γαγες.

Θ θεοῦ πρὸς αἰῶν, ζήλω πρὸς πολέμους χεῖ
ρις φαίδιμος. καὶ παρῆναι πρὸς, τῷ θεῷ,
τῷ τοῦ σύμπαντος βλέποντι. ὁ σε βίως θαρ
ρήσας, καὶ τῇ σέπῃ σου πολιτεία. πεπει
θῶς θεορρήμον γρηγόρει.

Ρ οαῖς τῇ σὺν δογματῶν, τοῖς εἰδωλικαῖς
πρὸς πολήσας κατέσβεστας. καὶ ταῖς διδά
χαις σε, σὺ πρὸς ἐβεβαίωσας πάνσο
φες. ἀνάβας εἰς ὕψος, ὡς σιμουὴλ τῇ θεῷ
εἰαίς. δειδρωθεῖς καὶ χυμό μόνος ὁρῆσας.

Ι εράρχα θεοφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις σκαν
δάλων με λύτρωσαι. τῇ ἐμῶν πιασμα
των, τὸ χειρόγραφον πατέρα διὰ ῥῆξον. ἱε
ρὸς ὑπάρχων, πρὸς θεῶν τὴν ἑξουσίαν. εἰ
ληφῶς ἀφικύνηται πιασμάτα.

Ω ράμθης παρθεῖς, τῆς τῆς παρθενίας σου
ἀχαιτοῖς κάλλεσι. καὶ τῆς πρώτης δίας,

πρεσβυτέρους αἰχμοὶ τὸ δὺς μορφον. τὸν χυλὸν
κοῦσα πρεσβυτέρων ἀθανασίας. χαρίζομε
νοι τοῖς σε γεραίρουσιν.

5. Ἰσαοθητί μοι σπρ.

Τὸ λίκνιν θάυματουργῶν, ἀδελφοκτό
νον ἐξηράνας. καὶ ποταμοῦ τοῖς ὅρεσιν,
αἰέσειας πᾶντοφει, τὴν ῥαβδον πηξάμε
νος. τὴν καὶ δεινῶς θείσαν, θείων δύματι
γρηγόρει.

Οὗτος ὁ τὸν κατέφαγε σὺ γρηγόρει. μὴ
κἀρετέρων γὰρ ὁραῖ, θεὸν ὑβρίζοντες. λαόν
ματαιόφρονα. τοῖς σῶμας ἐκείσιν, θεορῆμον
ἐξωτὸν θρούνας.

Η ἐνέκρωται βουληθεῖς, ἐξέθενέν σε ὁ δόλαι
ος. ἐβραῖος ὁ δὲ βῆς, θύσε δὲ ἄζοντος,
ὡς θείον θεράποντα. τῷ αὐτῷ δογματῶν,
πληρῶ τὴν αἰνὰ δεινὸν μῆμον.

Επὶ λθὲ τὸ παντουργόν, ἐπὶ σὲ πᾶν πᾶν
μῶμε. καὶ λόγος ὁ τὸν θεοῦ. ἐν σοὶ κατε
σκήνωσε, ἵσα ἐξ ἐρημίας πᾶν. ἀνέκδι
γῆτος. διαμένεις ἀναλλοίωτος.

Κοιτικὸν ἦχος, β. Τὰ αὐτὸν ζητῶ.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐν ἐργασίᾳ.
σημείοις φελεκτοῖς, ὅθεν δαίμονας ἐπτόησας.
καὶ νόστους ἤλασας τῷ δεινῶν πᾶντο
φει γρηγόρει. θαυματουργὸς δὲ ὀνομα
ζέσται. τὴν κλήσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμε
νος.

Οἶκος.

Η ὅθεν ἀπάρξομαι ὅθεν ἀγῶνας. ἐξυφαίνων
ὁ πάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ ἐν ὑπερβαύ
μας πρᾶγματα. εἰς δὲ τοῦ βίου τῷ
οἷς ἐγχειρίσω, τὸ σῶμα ὅθεν ἰχθυῶ. πᾶν
τα γινώσκω ὑπερβαίνει ὅθεν θεός, εἰς αὐτὸν.
εἰς δὲ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τῷ πᾶσι
πᾶν αἰχμηθίσομαι, ὑπερ τὴν ψάμνον ὃ
πάρχοντα. διὰ τῶν ἀκρεθῶν θαυματουργῶν.
Τὴν κλήσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Τὸ αὐτὸ μῦθος, ιζ. μνήμη τῶν πα
τρῶν, γρηγόρει τὸν θαυματουργόν.

Ο γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι.

Θεὸν ὡς αἰς θαυματουργεῖν πλεόν.

Βδομάτη δ' ἐκάτη τε μέγας θάινε θαυ
ματουργός.

ὅς ἐστιν Ἰππὸν αὐριανὸν τὸ βασιλέως, ἐξ
ἐλλήνων γρηγόριον. Τῇ δὲ τῷ κρητίονων
μερὶ διδύς περθεῖς εἰαυτὸν, τὴν ἀληθῆ
κατὰ χυλὸν πιστὴν ἐπέγνω. καὶ περθεῖς τῆς
ἡλικίας, τοῖς τῆς δισεβείας αὐτῶν σπυνηζάνε
το. μεγέθει δὲ ἐκ πλῆθους θαυμάτων, ἀκαλῆ
γᾶσατο, ἐπὶ πᾶσι ἐχρὸν, ὁ λέγεται. Ἐπ
ὲν τῇ χολῇ σπυνηζῶς φοιτῶν ἐν αἰεζου
δρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς
κατὰ φιλοσοφίαν, ἐταμεκὸν γινώσκον
σπυνηζῶς. Ἰππὸν διαβολῇ αὐτῶν προσελ
θόν, τῷ συμφοιτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν πα
ρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν σπυ
νηζῶν ληφθῆναι, καὶ ἐκ γινώσκον ἀπαρτήσε
ιον, ἵστατο διὰ περθεῖς. Καὶ τὴν ὑπε
ραγίαν θύον ἀμα ὡς τῶν θεολόγων, εἰδεκαθ
ὲν παρ' μου μῦθος αὐτῶν τῆς τριάδος μυστή
ριον. καὶ μὲν τὸ Ἰπποκοπον αὐτὸν χειροτο
νήθηναι ὡς φαδμὸς τῶν ἀμασείας πρὸς
θρου, ἐν τῷ ἀπείρῳ εἰς τὴν λαχῶσαν ἐκ
κλησίαν, καὶ μὲν τὸ ἀπείρῳ, ἀκοῆς ὁ δὲ
τρεῖς, καὶ μεζονα πῆσις θαυματουργεῖται
καὶ λέγεται. Λίθον γὰρ βανὸν ὡς ἀπλή
σιον, διὰ περθεῖς ἐκίνησε, καὶ περθεῖς ἐτε
ρον μετὰ τῶν μερῶν. Καὶ ἐν τῷ δεινῶν ὁ ἀγ
ος καὶ παρθεῖς εἰσελθὼν, ἐξήλασε ἐν ἐκείνῳ
τὰ δαίμονα. ὑποχωρήσαντος δὲ, εἰσελ
θὲν ἐν αὐτῷ πάλιν ὁ δὲ πᾶν ὁ δὲ. Τῶ
μαθὼν ὁ νεωκός, καὶ τῶν ἀγίων ὡς ἰσχυρῶς.
τῶν δὲ ἀγίων ἐν χαρῇ γράψας, γρηγόριος
τῶν πατῶν, εἰσελθὲ, καὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ
θούτος τῶν νεωκός, καὶ τῶν δαίμονων εἰσελ
θόντων, τῶν τῶν θαύματι ὁ νεωκός κα
ταπλάχει, ἀντὶ τῶν λατρευτῶν εἶναι δαίμο
νων, χυλὸν μαθητῆς ἀδύς ἀναδείκνυται, τῶν
γὰρ πρὸς ἐλθὼν γρηγόριον. Καὶ λίμνηθα
λάσῃ κυμαίνοντα ἵστα, μίαν ὑπὸ κα
καρτερήσας ἐν προσδύχῃ, ἀνικῶν ἐκ χέρ
σον ἀπὲρ εἶξε. τῷ δὲ δύο ἀδελφῶν τῷ δει
ποιμῆ

ποιεῖ μὲν τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συ-
ναποξηραίας θυμὸν, πολεμικῶς ἑαδ' ἀλα-
λάκτως ἐχόντων. Ἐπὶ δὲ τῆς ποταμῆς ἐπὶ
ταῖς περὶ σωφροσύνης ἐπέχει, τῇς περὶ σοφικῶν
αὐτῶν δεισιπνῶν, καὶ τῆς διαβροχῆς γῆς
ἑσπεριώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν, καὶ
περὶ αὐτῆς τῷ θαύματι θαῦμα. Ἐπεὶ γὰρ
ρεῖθρον ὁρᾶται αἰαχαιπζοῦ μιν, ὥς περ
δεδοικὸς περὶ ψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ. Ἐν ἡμέ-
ρῃ δὲ οὐσα ξηραὶ, καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότη-
τος ἁμοιρος, εἰς ἀθάλας ἐγχετο δεισιπνῶν.
Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος λύμην τὰ θαύματα πύργονεν.
ἀλλὰ ἔτι νῦν ὥς φασι, τοῦ ποταμῆς τῶν εἰς
ταῖς περὶ σωφροσύνης περὶ οὐδὲν, ἔτι δὲ δει-
σιπνῶν τοσούτοις ἐξαρκεῖν ἔτι σιν, ἡ τῆς χειρὸς
δυναμὶς τὰ μεγάλα γρηγορεῖς κηρύττει.
Καὶ περὶ τούτοις, ὁ ὑποκρινόμενος ἐβεβαίωσε τὴν
νεκρὸν ἐν ὑπὶ καὶ ἐκτετατὴν μὲν ἡμέραν,
διὰ προσδοχῆς αὐτῆς αὐτὸ τὸ κατ' ἀλή-
θειαν γέγονεν, ὅπως ἐξημαρτίζετο. ἐνομί-
σθη δὲ ποτε ἐν τῇ ὁρεῖ ἑσπας καὶ περὶ στυχά-
μενος, δεισιπνῶν τῆς διακρίσεως. Καὶ λοιμὸν τοῖς
ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ περὶ στυχῶν τῆς πίσεως
τῆς θανάτου ἀπὸ πλάξεω. Εἰδὲ τὰ μέλλειν
περὶς καὶ ἐκδημῶν, δι' ἀχαιρῆς αἰφῆκε
φοναίς. ὅτι τῶν πόλιν αὐτῆς πολυαἰθρῶ-
πον ἔσαν, καὶ τοσούτην τῇ ἀσεβείᾳ. Ἐπεὶ ἀπι-
στία πλήθυσαν, ὅτι τῆς ἐναντίας τοῦ ξέως
κατέλιπεν. ὅσους γὰρ αὐρε σὺν παρὰ δε-
ξάμενος τῶν πίσιν, τοσούτους σὺν πα-
ραμεμνηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπεν.
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς οἰοῦ καὶ ὁμολο-
γῆς λαζάρου, τῆς ἡμετέρας.**
Οὐζωγραφεῖσε λαζάρου καὶ νῦν λόγος.
Αλλὰ βλέπετε ζῶντα μνήμη τὸν χρόνους.
Οὗτος νηπιόθεν τὴν μονήρη βίον ὑπερῆχετο.
καὶ τῶν ζωγραφικῶν ἐπὶ στυχῶν κηρύττειται.
καὶ περὶ τῆς σκληραγωγίας, ἔτι κηρύττειται,
καὶ τῆς ἐλεημοσινῆς ἐπὶ μελεῖται. διὸ
καὶ τῆς ἐλεημοσινῆς αἰξίμαδε χεῖλαι. Εἰδὲ
θεὸν κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων ἀποδύ-
σει.

Νομίζ.

ται. καὶ τοσαύτας θλίψεις, ἐμὸν ὅσον
τῇ ταύρῳ καὶ νεοορίῳ καὶ διοσκορίῳ
φρονουμένων, ἀλλὰ καὶ ὅσον τῇ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ εἰκονομάχων ὑπομένειν, ὅσας οὐδὲ εἶναι
εἶπεν. Ἀλλὰ ἔτι τῶν περὶ βυτιέρας ῥά-
μιν ἐλλεται, τῇ περὶ σοφικῶν καὶ διοσκο-
ρίῳ ὑπερμαχίῳ δογματικῶν. καὶ μετὰ
περὶ τῶν διοσκορίῳ, αὐτῆς τῇ αὐτῇ εἶ-
κειν ὑποθέσεων, ὅτι ῥάμιν ἀπαίρει. καὶ
αὐτῆς τῆς μετὰ τῆς διοσκορίῳ ἀνομαλίας ἑνὸς
αὐτῆς τῆς μετὰ τῆς διοσκορίῳ ἀνομαλίας ἑνὸς
ἐν τῇ. καὶ τὸ πμῖον αὐτῆς σῶμα ἀνακο-
μιᾶται, ἐν τῇ μονῇ τῆς δι' ἀνδρῶν κατετέθη.
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς οἰοῦ καὶ ὁμολο-
γῆς λαζάρου, καὶ ἰωάννου διηγοῦσιν ἐν**
Φίλιππος.

Ανὴρ τῇ κατὰ κόσμον φανερῶν ὀνομα-
αὐτῆς ἰωάννης, πάντων κατὰ φρονήσας καὶ
τὴν λιτὴν μετερχόμενος βίον, ἐργῶ τὴν τῇ
ἀγαθῶν περὶ ἑαυτὴν ἐπεσπασάτο μετε-
σίαν. ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσδοχῆς,
καὶ νηπιόθεν ἐπὶ τῇ περὶ αὐτῆς κατὰ ρῶ-
μασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῇ ἄλλων καὶ τῇ ἐν
αὐτῆς καὶ παννυχθεῖν ἀπαραίτητον ἔ-
αυτῆς. Μία τῇ νυκτὶ τῇ, ἀφίκετο περὶ τῶν
ἐπὶ ὀνόματι τῆς τῆς δι' λόγους σοφίας ναὸν
τὴν ἐν τῇ βυζαντίῳ, καὶ ταῖς πύλας ἡδὴ κε-
κλεισμένας ἀνῶν, ἐν τῇ πλησίον σκάμνω
κεκμηκὸς ἀνεπαύσατο. ὑποψιθεῖς ὡν
ἐκτύπη αὐτῆς ἀκολαθίδου. καὶ ὡς ἐν τούτοις
ἔλαμπε δὸνα φῶς ἐξωθεν ἐρχομένην
ὁρᾶ. Ἐπισήσας δὲ τὴν ὀφθαλμὸν ἀνδρα-
νασεμνὸν ἐπὶ μὲν τῇ φῶτι κατένοε. Ἐπε-
ριχαρῆς ὡς περὶ τῇ τῇ θεᾷ μαλὶ γεγῆως, συ-
νέειλε μᾶλλον ἑαυτὴν, γινώσκειν θεῶν τῇ
ἐρχομένην τὸ διοτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν
ἐκείνος ἡδὴ τῇ φῶς πορθεομένην, περὶ
ταῖς κεκλεισμέναις πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐ-
τῇ τῇ φιλίᾳ περὶ σκληρῆς, καὶ ἰκανῶς περὶ
στυχῶν ἀνδρῶν. ὑψὲς τῆς χειρὸς μελεωρήσας,
τῇ χειροφύρον σημειῶνταῖς πύλας διαχα-
ράσας.

εἰς τὴν καὶ παρ' αὐτὴν σὺν τῷ φωτὶ ἀκολού-
τως εἰσῆλθε. καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῶν τῷ ἰδ' ἀφ' ἧ
καταβαλὼν ἑαυτὴν εἰς αὐτὸν ἡ τῆς θεο-
μήτρους εἰκὼν ἐκτετυπώται καὶ ἀνάσας
ὁμοιοτέρεως, καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέ-
αξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ ναρθηκι πρὸς
τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς ὡς ἔδοξε τῷ
ὁρῶντι προσκυζατ'. καὶ πάλιν ὁρᾷ τὴν ἑαυτ'
διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ἀργυρέας
πανοίξαντα πύλας. καὶ φωτοειδὴ ὁλονέν
παρσεπίσ' ἵνα ᾧ εἰσερχόμενοι. Καὶ τῷ τ' με-
σαί' αὐτὴν ἵνα ᾧ, ὅς τ' αὖτε χῆρας διαβάντα
καὶ τὸν θῦν ἔξωλίζοντο. ὅτε δὲ τοὺς δι-
χὰς τῷ θῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοήσας, τὸ ἔ-
ρχεσθαι τὴν αἰὶκαταλαμβαί' αὐτὸν αὐλῶν.
τῷ πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας
ἀποκλεισθῆσιν. Ἰσατοῦν ὁ ἱεὺς ἐκείνος
ἄνθρωπος ἀποσκοπὼν ὡς ἔλεγε, ὅποι τῷ πο-
ρεύσῃ ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἔξωθεν. ὡς δὲ λοι-
πὸν τὴν κατ' αὐτὴν ὁδὸν ἐβὰδιζε, μὴ ὀκλά-
σας ὁ ἀβραμιάος ἐκείνος ἀνὴρ, ἐπηκολυ-
θαί' αὐτῳ μαθεῖν βαλόμενος πρὸ ἄρα ὅτ' ἐθῶ
ἱεὺς ἀποκρυπτεῖται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τ'
ὁδὸς μικρὸν ὑπεκλίνας ὀφαινόμενος, πρὸς
τὸ κάπαντες τῷ μαρτυρῶν ἱεραὶ καὶ τῷ βα-
θμύδων ἐγέρτο, πρὸς τὸ μικρότερον τῷ
ἐκείσε οἶκημα ἔλθας, ἔς τὸ τῆς οἰκίας ἐστὶς
γυναικὸς ὄνομα μαρία. Ἐσιγησά' αὐτῇ φα-
νὴ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας, εἰσῆλθε.
τὸ, τε πρὸς αὐτὴν φῶς τὸν αὐτὸν κατὰ
τῷ ὁδὸν ὑπεξίον, ἀνέχωρει. καὶ ἐν ἀμ-
φοτέρω ἡ ἑστάνου ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τ'
γυναικὸς ἔπληρα μὲν τῆς φωταγωγῆς
λυχνίας ἀναψάν, τῷ εἰσελθόντι ἀνδρὶ
πρὸς αὐτὸν ἔκκεν. Ὁ δὲ μὴ δὲ τῇ κλίτῃ πρὸς
κληθεῖς, μὴ ἄλλως πῶς τῷ μαδιανὰν
σας, πρὸς ἐργασίαν ἐπ' αὐτῇ. σκυτ' αὐτὸς γὰρ
ἡ δὲ ἐργασίαν διαρράφους. Τότε ὁ ἑπ' αὐ-
τὸν ἀξιομνημόνυτος ἰωάννης,
ἀνδρὸς ἐκείνου τῇ κέλλῃ προσέβαλλε, ἔς τῇ
γῇ πρὸς κλίτῃ, τῷ αἰοῖς δὲ ἀκρυσσίδου

κῶδας καὶ ἐβρεχε. Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμὲ
λέγων ὅστις εἶ, ἔς τῆς σὺν ἡμῶν ἐργασία ἡ
εἰς τὸν θῦν δι' αὐτὸς ἔξωλίζεις διωκόμεν, ἀς εἶ
δὸν πεποίηκας. Καὶ ὅτα πεινόμενον ἐκεί-
νος, συγχώρησον ἑρῶν διὰ τὴν κῆν, ἀμαρτω-
λὸς εἰμὶ αὐτὸς. μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασία ἐπι-
φειρόμενος. τίς γὰρ εἰμὶ ἰδιότης ἐγὼ, ἡ πόθεν
μεμαρτηκα τυπῶν αἵματι καὶ κανονίζεν,
ἐπιδείκνυ, ἔκκεν αὖτε ἐργασία ἐπιλημμέ-
νος, πεπλάνηται αὐτὸν, πεπλάνηται. Φαί-
τασμα μαλ' ἄν ἰδὼν καὶ ὅς ἀλήθειαν. τ'
τε ὁ γέρων τῷ δάκρυσι πρὸς ἐπὶ δάκρυα.
μηδὲν δὲ ὁρῶν ἐκείνους τὸν θῦν, εἰπὼν τ' ἀγα-
θὸν αὐτῷ τὸ πρὸς ὅσον, εἰμὶ γὰρ ἐργὸν τοῦ-
το τῆς πρὸς αὐτὸν, ἡ τῇ γυναικὶ τῷ καὶ
σὲ ἔλεγε, ὅς ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρῶς
τοῦτων μυστηρίων ἡ ἐξ αὐτῶν ἡμέρας. Τότε
ὑπὸ τῷ ὁρῶν ὡς πρὸς ἐκείνους ὁ ἀνὴρ, ἀ-
νάσας ὅθεν ἐκείνους, καὶ μετανοῶν πρὸς
τὸν τῷ γέρωνι ποιησάμενος, ὥπως ἡ ἐξ αὐ-
τῶν λείψαν. Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατ' ῥῥωμὰ τ'
ἀλήθειαν κέκτημαι ἀδελφίμους συγχώρη-
σον, εἰμὶ τῷ αὐτῷ ἀμαρτίας με συμφύε-
σαι, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀπαθείαν πρὸς πολ-
λὰ ποιῶν. ἐκ δὲ τῆς τῷ με ἀγαθότη-
τος, ὁ ψέποτε τῆς γυναικὸς τὴν φρόνον λογισά-
μενος, ταύτην ἡν ὁρᾷς ἀδελφὴν, γυναικὶ
πολλὰ πρὸς αὐτὸν, τῷ καθαρὸν ἰεὺς τῷ σα-
κὸς ἐκείνους, ἀλλ' ἔξωσ' αὐτὴν ἀγνείας
χρῆσ' αὐτῆς, ὡς πρὸς αὐτὴν τῷ τῷ αὐτῷ τῷ
γυναικὸς ἐκείνους ἀπεκρύψαμεν, ἔκκεν τῆς
δ' αὐτῶν διὰ τὴν πόθεν τῷ πλάσαντος τῷ
εἰς μίξις κατ' ἀρῶν. πρὸς αὐτὸν δὲ
σσι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τῷ ὁρῶν ἀσφάλειαν.
Ὁ ἐμὸς ἀπ' αὐτῶν εἰς ἐκείνους πλεονεχίαν ἀλή-
θειαν εἰμὶ τῷ μετῶν. καὶ τῷ μετῶν
ριζόμενος δὲ ἑρμῶν, κοπῶν ἐργαζόμενος,
καὶ τῷ ἐκείνους πρὸς ὅσον, ἰσοπαλῶν
τῷ τῷ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς αὐτὸν τῷ
τῷ δὲ ἡμετέρας χεῖρας τῷ δ' αὐτῶν. ἔς τῷ
αἰσῶν τῷ ἐκείνους, τὸν κριτὴν κατ' ἐκεί-
νους

εἰς καὶ τῶν χορηγῶν πινυμένων τοῖς
ἐφόδοις φανταζομαι καὶ συμπράττειν αὐ-
τῶν τὸν λόγον. ἀλλήλους καὶ ἀσπασάμενοι,
καὶ πρὸς γυναικῶν διδοῦντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς
κέλλης οἱ εὖ ἐπανεχόμενοι αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν
ἀπελθόντες ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκέκτητο, τὰ δ' αὖ
ἡνυχαιεῖς ἐνοῖς τεθέαται μετ' ἀλλήλους. Ὁ δὲ
θαυμάσιος ἐκείνος σκυτάς, καὶ ἀληθῶς ὁ
φιλόκομος, τῆς αἰθροπίνης δ' ὅλης φάγαν
τοῦ δέλεαρ, μετὰ νύκτας τῆς κέλλης ἐχρησά-
μενος πᾶσι τ' ὡρᾶν ἡμέρας.

*ἡ αὕτη ἡμέρα, ὁ οὗτος λόγος, ἐν εἰρη-
νῇ τελειοῦται.*

Εχέει ἀθλητὴν χεῖρ λαγγῖνον μέγαν.
Εχέει δὲ καὶ λαγγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.

*ἡ αὕτη ἡμέρα, ὁ αἰὶς ἡμιόλιος πα-
τεράρχης, καὶ ὁ ἀθλητὴν πόλεως, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.*

Ο ἡμιόλιος δὲ τὴν ἐδέμ σέφος.

Φανερὸν ἰσχυρὸν παλαιστράν ἡμιόλιος.
*ἡ αὕτη ἡμέρα, ὁ αἰὶς μαξιμὸς πατε-
ράρχης, καὶ ὁ ἀθλητὴν πόλεως, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.*

Μάξιμος δὲ δὴνσε καὶ τεκνόν τέκνα.

Πράξιμος ἀγνὸς ἀπασαν ἀγνὸς ἐκβίου.
*ἡ αὕτη ἡμέρα, ὁ οὗτος ἰουστὸς, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.*

Ασκητὴς ἀγρὶ πινὸς ὁφθαλμὸς μῦς.

Ιουστὸς τοθαμὰ τῶν ἡσυχῶν.

Ταῖς αὖ τῶν ἀγίων πρεσβείας σβείας
ὁ θεός, ἐλέσθι καὶ σὺ τὸν ἡμᾶς ἀμύν.

φ. τ. Οὐ πυχκαταίαν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νοεμβ.

ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

φ. η. Εὐπλάσιος καμινον.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

φ. τ. Εὐπλάσιος καμινον.

Ιβὼν τὸ καύχημα ἐδιδασκάλων τ' σεμνο-
λογίαν φωνῆς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀσεβεί-
ας συλῶς ἀκράδ αὐτοῦ. σὺ καθωράνης,
κραυγᾶν γρηγόρει. διλογητὸς ὁ θεός,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

κ. 1111 γρη.

ζηγόμενι θεόφρον. φώσθη τις ἐκκλησίας.

Εὐδοξώσθω ἐγκαλλωπισμα-
θιμώσθω δυνάμεισ αἰς πρεσβυχαῖς. τὸ
βασιλεῖον νῦν ἱεράδωμα. τὸ ἐκλεκτὸν. ἢ
ἡγιασθῆναι θαυματοεργε. καὶ εὖ πῶς
τὴν μνήμην. νῦν ἐπιτελευτᾷς ἐπι-
τυχῆν. τῆς αἰῶν βασιλείας, ζηγόμενι θεό-
φρον. ἀξιοθῆναι καὶ δικέσθαι.

Εκλήτας τῆς δαυμόνων τοῖς πρεσβυτοῖς. ἔ-
σσεσθαι ὑποτάξας τὸ φρόνημα ἀρχιερέως.
ἀκακος καὶ ἄσιος γεγονώς. δικαιοσύνης ἐν-
δύμα. πειβεβλημένος θαυματοεργε.
παύσασθαι τὸ θρόνῳ, τὸ πάντων βασι-
λέως. σὺν πλεονεξίας παμμάκαρις.

Εὐδοξώσθω παρθένε μὴρ θυ. ὑπὲρ φύσιν
ἡσὶ ἐν σώματι. τὴν ἀγαθὴν, λόγον ἐκκαρ-
δίας τῆς ἐαυτοῦ. ὃν ἐπὶ ἡρώδῃ, πάντων
πρεσβυτέρων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῆς σω-
μάτων. ἐπέκεινα νοεῖν. ἢ καὶ τὸ σῶμα
πειβεβληται. **Εὐαποσταλῆναι.**

Τὸν μαθητὴν θεάντων σε.

Εὐδοξώσθω θάυμασιν ἱεραρχίῳ. ἀνα-
φασκεῖται δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ. θείας δι-
φρησώμεν μελωδίας, ζηγόμενι φιλέ-
ορτοι. ὅπως ταῖς τῶν πρεσβυτέρων. λαοῦ
μὲν λύσιν πῆσαιμάτων.

Εὐδοξώσθω θείας καὶ μακαρίας. φθονήτας
μοι τὴν παλαιὰν ἐν τῷ αἵματι. ἐχθρὸς ὁ
ἀνίσταται καὶ πανουργός καὶ τῆς ἐδ' ἐμὸς ὁ
φόν. ποιήσας μεθυστάται. τῇ σῇ ἡμῶν
παρθένε.

Εὐδοξώσθω αἰνέει, ἢ πρεσβυτοῖς. ἢ χόρ, πᾶ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς ἱερωτάται ἱερώς
σεμνιμώμενος. ὁ σύλος τῆς ἐκκλησίας. ἢ
τῆς δογματικῆς κρηπίδας. τὸ τῆς ὁδοκλήτου
θεῖον ὄργανον. ἀντὶς ὁ οὐρανός, ἡ κιθάρᾳ τῶ
πνέ. ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ χυ ἀρχιποίμε-
νος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἀρνίον πρεσβυ-
τον. κελὶν ἀναβλυσάμενος. δογματικῶν
τάματα. καὶ ἱαμάτων τὰ ρείθρα. ἱερομύ-

σα ζηγόμενι. χυ ἐκδυσώπῃ, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δόξῃναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἱεραρχῶν καλλοπῇ. τῶν αἰνέει τῶ
δικαιώσας καὶ πνεύματι. ἡσάθμη τῆς ἐκκλη-
σίας. ἱερωσύνης κληρῶν. ποταμός ναμά-
των, θεὸς ἐμπλεὴς. ἔξω καταρδύε-
ται, ἢ ὑφίλος ἀπαστα. πρὸς δικαιοσύνην
ψυχικῶν καὶ σείον. καὶ αἰετέων, ἀπο-
πληνύεται βόρβορος. αἱ ἐπιπνέει, ἐπὶ τῇ
ἀγγέλει. σῶμα τὸν νόμον τὸν θεῖον. ἐμμε-
λεῖσιν ζηγόμενι. χυ κληρονομία. τὸ πα-
ρεχόντες τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ομβροῖς τῶν ἱερώων πρεσβυτέρων. λίμνη δὲ
εὐφρανίας ποτὲ μάχης πρεσβυτέρων. ἔρειθρον,
πρὸς δεινὴν εἰσηράδω ἀπὸ κτῶν, σφῆ. ἐπὶ
κλιζὸν εἰργασίας θείας χάριτι. βωμούς κα-
τὰ ἀφῆσας, τῆς δαυμόνων ζηγόμενι. τῆς
ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα θείας θερμότη-
ταις σε, πρὸς τὴν ἀρετὴν. θάυμα-
σιν ἐβεβαίωσας. ψυχὰς καὶ πρεσβυτέρων
γες. τῶν δεινῶν τῶν ὅλων παρὲς τὸν αἰῶνα
εἰληφας. μισθὸν ὃν ἐκδυσώπῃ, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δόξῃναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἢ χόρ, πᾶ.

Εὐδοξώσθω ἐν θαύμασιν ἱεραρχίῳ. καὶ
τοῖς αἰσὶν αἰδοῦναι τῶν αἰνέει. ἢ
βάλλεται, λίμνη γὰρ ἐχερσέτω, ἀδελφές
ἐβεβῆσας. ῥάβδος δὲ ἐκδυσώπῃ, ποτα-
μὸν χαλινῶσαι. λίθος λόγῳ μετετέθημε
ταφῆρων εὖ ἀπιστίας, πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ
ἐπὶ γνώσιν διῆς τὸ μέγα ἔλεος. πρὸς τὸν
ὁ θς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. **Καὶ νῦν.**

Εσκέπησθαι καὶ παρθένε. ἰα τεῖον ὑπὸ ἀρχῇ
πυδματικῶν. εἰ αὖτῃ γὰρ καὶ τὰ φύγοντες
ψυχικῶν νοσημάτων λυτῶν μετὰ.

εργ. ὁμοιον.

Εὐδοξώσθω ἀμὸν θυ καὶ λόγον. βλέ-
παστασεκὶ κρεμᾶμεν ἐν ξύλῳ. αἰμῶν
ἡμῶν ἀμείαντος καὶ παρθένος. λυτῶν
χερδᾶ κενούσας.

Εὐδοξώσθω, εὐχόμενι τῆς ὁκνηχου.
Δόξα.

Δίξας. ἡχος. δ.

Περὶ τῆς πλὴν ψῆφον, θεόθεν δεξιόμορος.
ἡ τοῦ θεοῦ δ' ἐξ ἡψας, τοῦ δ' ἀλλόμο-
ρος. οὗ πρὶν τῆς ἀπείρας ἡψας, τέκνα φωτός
ἐκληρονόμους ἀνεδίξας. θεὸς σοφίας χά-
ρις, ἐκχυθείσης ἐν χερείσ σου, ὡς ἀδ' ὅξων
πρᾶγματων, αὐτὰρ ἐκὺ γρηγορεῖς. διὰ
καὶ νῦν ἐν τῇ μνημῇ σου, αἰτῶμαι χὺν τὸν θῆ,
ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὦ.

Φωνίσαι τοῦ θεοῦ γαβρηλ, πρὸς αὐτο-
μῶν χερμοσυνίας ἐκρυγαζομένη. χαῖ-
ρε, ὡς αἰδεῖς τὸ ξύλον. ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς
ἔχων πάντοτε. ὡς ἀδ' ὅξων τῷ λόγῳ πα-
λάποι. χαῖρε παρθένε παναμώμητε.

ἡχος. δ. Εὐδοκίᾳ σὺ μνησθήσῃ.

Επεὶ μὲν βλέπεται, ἡ παναμώμητος δέ-
σποινά, τὴν δεσποτὴν τῆς κτίσεως, ἀρλεού-
σα ἐκρυγαζόν. οἱμοὶ θεῶν τέκνον, πῶς
φέρεις, ὁδυῖας, θς ὑπάρχων ἀπαθής, ἀγ-
γέλων πόλεις, πρὸς ὅμῳ δ' ἐξέστησαν. ὁρῶντες
τὸ μυστήριον, τῆς ἀφάτης σεβασμῶν, ἰησοῦ
παντοδύναμι, καὶ σὺ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.
ἡ λὸς, πῇ ἀκολοθία τοῦ ὁρῶν, ἡ δ' ἀπολύσις.

Τῷ αὐτῷ μνημῇ τοῦ ἀγίου μαρτυροῦ πλά-
τωνος. ἐν τῷ ἀγίῳ μαρτυρῶν, ῥωμαῖοις, τοῦ
κ' ἐκ ἐκείνου ἡσυχίας, τῆς ὡς ἀδ' ὅξων
τῷ πρὸς αὐτοῖς. ἡχος. π. Ως ἀδ' ὅξων.

Ηλὴρ: ἡμεῖς οὖν φρονήματα, τὴν τῆς μελῶν
ἐκκοπή. ἐν τοῖς πλὴν τοῦ σώματος, καὶ τῆς
πῦρ τ' ἀσεκτον, τὴν λιμὸν ἐν τὸν θάνατον.
ἀνδρείοις τῇ γνώμῃ ὑπὲρ φέρεις τὴν δι' αἰῶ-
νος, ἀποκεκμημένον. ὁ δ' ὅξων θεώμορος,
τὴν μὴ διαπίπτειν, καὶ πρὸς ὁρῶν, τὴν διαμα-
νίζουσαν μακαροῦσιν.

Ησαν ὑπὲρ βίας τὴν αἰσθησιν, καὶ πρὸς τὴν
ἀνὼ ζωὴν, μεταβίβειν τὴν διάνοιαν, λογισμῶν
θεόφρονι, καὶ ψυχῆς μεγαλοφρονίᾳ τῆς
διτελείας, καὶ ταπεινότητος. τῆς ὁρῶν μένων
καταπεφρονήσας, ὅθεν ξειόμορος, καὶ πῦ-

ρὶ φλεγόμορος, ὑπὲρ χερείσ σου, μαρτυρῶν αὐ-
τοκρίτως, διακαρτέσθης.

Ησαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐφοδόν, καὶ διωκτῶν
ταῖς ὁρμαῖς, καταλύσας τῇ χερεί. τὸν τῆς
νίκης σέφδμον, ἀνεδίξω πανολβίᾳ τῆς ἀκη-
ράτου ἀγαλλιάσεως, ἐν τῇ ἀφράστῃ κα-
ταξιοῦμένη, θείας ἐλπίδος, οὗ θά-
νῳ ἡρώμεν. ἀμαρτιῶν, αἰτῶμαι τὸ
ἀφείν, τοῖς ἀφημοῦσι σε.

ἡχος. π. ὡς ἀδ' ὅξων.

ἡχος. δ. ὡς ἀδ' ὅξων.

Η ἀσκήσει πρὸς ὁρῶν, τῇ ἀθλήσει σὺν ἡ-
μῶν. ταῖς πολλαῖς κολάσεσι λιπαρόμο-
νος. ξίφος γεγρήσται δίδομον. συγκόπῃ
ταῖς φάλαγκας, τῆς δαμόνων ῥωμαῖοις. ἀ-
θλητῶν ἐγκαλλώπισμα θεῶν καὶ χημῶν.
τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας ῥωμαῖοις, τῆς ἐν αἰ-
ματι ἰδῶ, τελειοῦσιν, καὶ ἀφημῶν.

Ηναρτῆσει ξειόμορος, καὶ ἐν τῇ συγκλειόμε-
νος, καὶ τῇ γλῶσσῃ εὐδ' ὅξων ἀφαιρούμε-
νος, καὶ πορείας στυγερῶν, καὶ τέλος
μακαρίων, τῇ βίαιᾳ πνιγμοῦ, ἀθλοφό-
ρε, δεχόμενος. ἀπὸ τῆς σεπτῆς ἀπὸ πένωτος
ὡφθης, στυγερῶν, ῥωμαῖοις, τῆς θεοῦ. ὅθεν
πρὸς ἀφημοῦσι σε.

Ηπερβίει τῇ ἡπῶν, καὶ ἐκπλήθει οὗ ἀφρο-
νας, καὶ σεπτῆς ὡς ἀσεσιν ῥωμαῖοις, καὶ
τελειώσῃ, λαμπρύνεται, πλουτῶσιν τὴν
δύκλειον, τῇ ἀγίων ἀθλητῶν, ἐν τὸν ζῆ-
λον ἐκπλήσει, ἀξιάγασε, ῥωμαῖοις, ἡμ-
ναμόφρον, μεθ' ἐλύσιν, ὡφθῆναι τὴν ἡμῶν
πᾶσι, καταπεμφθῆναι, καὶ ἐκτελεῖται.

ἡχος. π.

Ηοβερὰ καὶ ὡς ἀδ' ὅξων τοῖς πρὸς αὐτοὺς κέ, τῆς
μαρτυροῦσας, τῇ γὰρ ἀλῆων ζηλώσας τὴν
παρέρησιν, τὴν σκληροῦ ἀφου θεολογίᾳ.
τὴν πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν σοῦ κλει-
φλυαρίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέραξε.
τὴν δ' ὁρῶν ἀποδαρεῖς, καὶ τὴν καρπὸν ἐκ-
τιμῆς, τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτῶν, τὸν ἐχ-
θρὸν ἀπέκρινε. ἀλλ' ὡς μαρτύρων τῶν ῥωμαῖοις.

ὁ παρ-

ὁ παρ' ἐξουσίας κηρύξας τὸ ὄνομα χριστοῦ τὸ
μέγα. αἰτηται θαυματουργεῖ, πλάτων
παμμάκαρις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆ
ναι, τὸ μέγα ἔλεος. *καὶ νυν, γ.*

ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

εὐδοκ. Τετάρτην δυνάμειν χε.

Π αὐτὸν ἐν δυνάμει, ἀδικῶς καθ' ἡλυσί-
ταισε. Ἰπὶ ξύλου ἡ παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ
μήτηρ σου ὁρῶσα. ὡς συμπαθεῖν ὡς ἐφ' ἡ. ταῖς
σπλαγχναῖς σῶτες διέτετρε.

*Εἰ, τὴν οὐρανὸν, μὴ τὴν σὺν ἡμῶν ἔλθο. οἱ χυδο-
ναι τὴν οὐρανὸν, ὅτι τὸ αἰγῶν ἐν ἀκρότητι.*

Τ ὡν σὺν ἐπαίνων, ὡς πλάτων μέλπω πλά-
τος. *Θεοφανὲς. ὡς ἀνὰ χε, πη.*

Αἰμα πλάτων φέρει.

Τ ἡς αἰώνιος βασιλεία, εὐδοκ. τὸ καθαρώ-
τατον. χοροβατὴρ πλάτων. δὲ πᾶσι, θλί-
ψις, καὶ πειρασμῶν σκώσεως. ὅθεν ὑμῶν
ταῖς σῶσι. αὐτὸς Ἰπὶ σφόδρα, ὁ δὲ δυνάστης.
τὴν πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς φέρουσιν.

W χυρῶν μὲν, δις βίβας, πρὸς βόλος, καὶ πύρ-
ρος ἀσέτος. αὐτὰ δὲ εἰχθεῖς πλάτων. πᾶσαν
ἀγρίοι τὰ. τὴν πειρασμῶν ὑπέμεινας. καὶ
ταῖς τὴν ἀλγὸν ὄντων, σκωχέας ὑπὸ ἡ-
νεγκας. θεία πλατυμῶν χαίρει.

Π εὐκλειῶ Ἰπὶ εἰκνύς τὴν εἴσαν. τὰ τῆς ἐ-
κείνης. ὅτι φθορᾶς πάχος. διὰ τῆς ἀθλή-
σεως ἀπεπινάξω πᾶσι. καὶ τὸν τῆς ἀφ-
θαρείας, χιτῶνα ὡς βαλλόμενος. χαί-
ρων τὰ δὲ αὐτὸν παρὶς αἰσῶν.

Ε ισταρῶν μὲν τὰ πρὸς τὴν ἀναρχον, καὶ συ-
ναῖδαν. μονογῆν λόγον. ὑπὲρ ἑν γεγε-
νηκας. διλογημὴν πᾶνα γινε, θεοτόκον
διόσε. ὅθεν φρονιμῶτα κηρύττω μὲν ὅτι πα-
νδοσεβῶς σε δοξάζω μὲν.

W *ἡ γ. ὅτι σκώσεως καὶ παρὶς αἰσῶν.*
εὐδοκ. ἀναλγητος πυρός, τὴν φλογα τὴν δρι-
μυτάτην. καρτερώτατα παμμάκαρ ὑπέ-
στη. δις βίβας πρὸς φθῶν. τὰ ζήλω πυρ-
πολούμην. καὶ τὰ πρὸς τὴν θείαν. πεπυρ-
ρῶμην τῆς πίστεως.

Π εὐκλειῶς ὑπὲρ χε, παμμάκαρ ἡ γινε μέ-
νος. ἐν τῇ δωρεᾷ ἐκομίσω, ὅτι φανερὸς πο-
ταῖς. αἰετὶς διὰ μύροντας. σε φωνή φέρος.
ὡς φθῆς. πλάτων θεοφρον μακάρις.

Ε πὶ τοῦ ξυλοσίου. ὡς εἶ, τὸ καρτερώτατον
σῶμα, κατεξαινεῖ δεινῶς ταῖς αἰκίαις.
ἀλλ' ὁ κτεῖχετο ψυχῆς, ὁ τόνος διωγμοῦ
μύρος. τὰ τὸ δὲ αὐτὸ φησὶν. καὶ βασι-
λείας τὰ ἐξῶπι.

Π ὑλὴ φωτός, φωτιστικῆς τοῦ πνύματος. δα-
δουχίας. λαμπρυνθεῖσα. θύκε ὑπὸ ἀρ-
χῆς διασέ. ὡς πρὸς ἡμᾶς, ὁ λόγος κατε-
λήλυθε. κατὰ φωτίζων πάντας. θείῳ φω-
τι ὅθεν ὑμνοῦνται σε. *καὶ, ἡχος, πη.*

ἡ σοφία καὶ λόγον.

Τ ὡν ἀγώνων τὰ πλάτην μαρτυρῶ. ὅτι πλά-
τυμῶν πᾶσι πᾶν δουκλῶς ἐχθρὸς ἀπε-
σείνωσας, μιχθῶν ὅτι φάινεται. καὶ κα-
λῶς τελέσας, τὸν δρόμον ἐν εὐθείᾳ. ὡς α-
δείβη πλάτος, γητομῶν ἐφθασας. ὅθεν
ἡ ἐκκλησία, πλατυμῶν ἀσεβείας, ἀσέ-
πῶτα σήμερον, ἐρῶν τὴν μνημειωσῶν.
καὶ βοᾶσι μακάριε. πρὸς βόλε χριστῶ
τὰ θεῶ. τὴν πᾶσι μᾶλλον ἀφῆσιν.

Δοξα. ἡχος, α. ἡ οὐρανὸν φωνῶν.

W ραῖος πεφουκῶς νεκρῶν παμμάκαρ. ἐχ-
θρὸν τὸν παλαμὸν πτερνιστὴν ἐτεροπώσω. πᾶσι
πονοῖς τοῦ σώματος, καὶ τὰ δὲ εἶναι τῆς χά-
ριτος. ὅθεν ἀπᾶσι ἡ ἐκκλησία συμφώνως.
πλάτων εὐδοκ. Ἰπὶ τελεῖσθαι τὴν μνήμην,
χε μεγαλειούσα.

Ε υβέρησον ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχῶν μου.
ὅτι σκώσεως αὐτὴν, ὑπὸ πλῆθους πᾶσι μᾶ-
των, εἰς βυθὸν ὀλιγὰς ἀνέστη. ἀπώλειας
πανάμωμος. καὶ ἐν ὧρα με, τῇ φαβερᾷ
τὸ θανάτου. ἐλθὺν ἐξῶθεν, κατὰγορεύων
δαμόνων. καὶ φρικτῆς ἀποφασίως.

εὐδοκ. Ὅμοιον.

W θαύματος φρικτῆς. ὡς καιοῦ μυστηρίου,
εὐδοκ. ἡ ἀγνή. καὶ πανάμωμος κόρη. ἐν
ξήλω ὡς ἐβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν χε,
ὁ πα.

ὁ παῖς σύμπαντα, ἐν τῇ δρακίῳ φέρεται.
ὡς καὶ κελεύει, ὑπὸ χριτῶν ὀνομαζομένων. ἡ
καταλείνεται. **Φ. δ. Συμου ἰχθύος.**

Ανακρεθίς, ὅλος ἀγάπη τοῦ κτίσαντος. ἐκ
ἡδάνου, πόων τῆς τοῦ σώματος τὴν ἐμπα
θῆ σάρκα ἔθνηται. καὶ σὺ δερματίνους,
χιτῶνας ἀποδυτά μῦθος. καὶ τῆς σωφρο
συνης, τοῦ τοῦ σελείου ἐν δυτά μῦθος πλά
των ἱματίον.

Ιερεργός, θεὸς ἐδεχθῆς ὡς ἁμώμον. ἱερεῖον,
ἀρσεντε καὶ τέλειον, ὁλοκαυτῶν μαρτύς
σεαυτοῦ. τῇ ὑπὲρ τῆς πάντων, τυτὸν π
ἀπολυτρώσεως. ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας,
τοῦ διαπορῶν τῇ φιλίᾳ. φλεγμομένης
σαρξὶς κατεφρόνησας.

Ηεὐς, σὺ τρεῖς, ἐν βαθυλῶνι μιμούμενος.
τὸ παμφάγον, πῦρ ἐκ ἐδελιάσας, ἀλ
λά σερρῶς, καὶ νεομικῶς. τούτῳ ἐκαρτέ
ρεις, τὴν φλόγα τὴν ἀκαταΐσατον. διόσε
δροθιζόλος, σὺ ἐκείνοις ἀξίως, ὑπὲρ ἐξ
το θαλάμος ἐνδοξε.

Ως ἐκφυλῆς, τῆς βασιλίδος ὑπαρχουσα.
τὸν τῆς ὅλων, καταξουσιάζονται, λόγον
θεῶν, τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, ἔμ
νομα ἀναλλοίωτον. διόσε θεῶν, ἀληθῶς
καὶ κυρίως, παναγία παρθενοῦς δόξα ζο
μῆς.

Ηυσαγμὸν τοῖς βλεφαροῖς, ὑπνοῖ δὲ τοῖς
ὀμμασι μαρτύς ἐκείνοις. ὡς ἔστιν ὑπνον,
τὸν μακάριον ἔοφειλόμην. τοῖς θεῶν πο
θεῖσιν ἀγαπῶν, ὑπνωτὰς πλάτων. διαξί
φους τὴν καρδίᾳ τεμνόμενος.

Ως ἐν ἀλλοτρίῳ, σῶμα πᾶσι πᾶσι φημι πᾶ
σιν ηγωνίσαι. ὡς ἀθλοῦντων ἀλλων, θεῶν
τῆς σὺ χυόμενος ἡθλητῆς. τῇ γὰρ θείῳ πᾶ
σι πυρποληθεῖς τῆς πορνεύματων. αἰκί
σμων οὐκ ἐφρόνησας ἐνδοξε.

Ηλῆτον ὄρεας, ἔδωκεν, πλὴν τὸν ἄνα φαίρε
ται, δόξαν ἀμαρτανῶν. ἐν ἐπομύοις, σὺ
ἀγγέλους χορῶν σκηνώμασι. ἔς τῆς ἀκη
ράτου, καὶ διαρκούς ἀθανασίας. γεγονώς

ἐν μετέξει πανάρεσι.

Ηὕπν ἀμαρτημάτων, ταῖς σαῖς ἱεσάται πα
ραχρὺ τοῖς δούλοις σου. ῥυομένη τῶν
πρασμάτων καὶ κινδυνῶν καὶ θλίψεων. καὶ
τῆς τῆς βλασφημιῶν, αἰρετικῶν ὀπηρε
τείας. ἡ κε παρθενοῦς πανύμνητος.

Φ. ε. Ἰλαώ ηναι τῆς.

Ηναιεργός, τῆς παθῶν, ἔς τῆς βασάνων γενό
μενος. ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκτομας, ὑπὲρ
ρεσῶν δόξε. καὶ ἔς συλλήπτορα, σπυργόν
τε ἔχεις, ἔς σπυρτυλαμβομῶμενον.

Ηὡς τῆς ψυχῆς νοερός, τῇ διπρεπείᾳ τοῦ κτί
σαντος. ἐνατερίζων αἰ, καὶ κατὰ πρεζόμε
νος, τὸ κάλλος τὸ ἀρετῶν. τῆς τῆς ὁρωμέ
νων, διτελείας κατεφρόνησας.

Ως ἐμψυχὸς κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐχῶ
ρησας, ὡς ἁγίος δὲ ναός, ἐδῆξεν ἐν ἁγίον,
χυόμενον ἀνθρώπων. ἐπ' αὐεργεσία, τῆς
δυνάμεις ἀεπαρθενοῦς.

Κοιταξέτω.

ἡ χ. δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀξέρεα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. ῥωμαῖοι πα
ιδύφημι, σὲ κεκτημένη ἀληθῶς. φωτα
γωγῆται τοῖς ἀθλοῖς σου. τὴν φωτοφόρον
δόξαζουσα μνήμενον.

Εἴτερον.

ἡ χ. γ. Ἡ παρθενοῦς σήμερον.

Ηαγία μνημῆς, τὴν οἰκεμένην διφραίνε,
συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῇ πανσέπῳ
ναῶσιν. οὐθα νῦν μετ' αὐτοῦ σὺν συναδρῶν
θεοῖς, μέλπομεν ἐν ὑμνωδίᾳ καὶ φω
ταυγίᾳ. διὰ τοῦτο πλάτων βοῶμεν βαρ
βαρων ῥύσαι τὴν πόλιν σου ἁγίε.

Ο οἶκος.

Ηὡς ἐλλύων λίπων, ἅπανσαν τὴν ματαιό
τητα, τῆς χρεῖς μαθητῶν, τὰ ψυχωφε
λῆ διδάγματα, ἡγάπησε λίαν πλάτων
ὁ θεόφρων, διὸ ἔσφθη πᾶσιν αἰδέσιμος,
ὡς ἁγυρεα πείσεως ἐν τῇ περὶ δὲ, ἡ καὶ ἡ κλη
σις σαφῶς, ἁγυρεα ἐπονομάζει. καλῶς
γὰρ τοῦτον ἐκθρεψάμενη βιβλαὶ σκέπην
κατ' ἐχθεῶν, ἔς ἀντλήτορα θεῶν, ἐν πο
λέμοις δειλῶσαι, καθ' ἐκάστην ἐκβοῶσα.
βαρῶν ῥύσαι τὴν πόλιν σου ἁγίε.

Τὸ

Τῇ αὐτῇ μέλει, ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγα-
λομάρτυρος πλατῖνος.

Μικρὸν λαθὼν παρεῖλθεν ἡμᾶς ὁ πλατῖν.

Πλατῖν ὁ κείνος, ὃν πλατὺ κτείνει ἕξιφος.

Ο γδοάτη δ' ἐκάττε πλατῖν ἄορκατέ-
πεφνε.

ὁτος ἰὺ ἐκχώρας τῆς γαλαπὼν ἀγκύρας
τῆς πόλεως ἀδελφός τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ἀντόχευ. Δια δὲ τῆς χυὸς ὁμολογίας, πρᾶ-
σῆς χυὸς ἀγριππῶν τῶν ἡγεμόνι, νέος ὢν τὴν
ἡλικίαν. ἡ τυπύεται ὑπὸ δ' ὠδ' ἐκαστραπῶ-
τῆς. Καὶ ἀπλῶται ἐπὶ κρεβάτου χαλ-
κῆς πυρωθέντος, ῥαδὶ ζόμπος ἀνῶθεν. Καὶ
σφαίρας πεπρωμέναις, τὰς μαχάλας
ἡ τὰς πλῆθους διακαίεται. Καὶ δὲ τὸ νῶ-
τε ἐν ἀχίμα πλῶρε, τὴν δ' ὁρὰν ἀφαιρεί-
ται. Καὶ τὰς σαρκαὶς ξέεται, ἔ τὰς πλῆ-
θους ἐπὶ τῶς τῶν, ὡς ἀλλοιωθῆναι τὴν ὄψιν.
ἔ τότε τὴν δια ξίφους δέχεται τελευτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ῥωμανοῦ.

Το κατ' ἐξόφρον ῥωμανὸς πᾶς θαυμάσθ.
ἰὺ χερμονῇ γῶ, πυγμαίων ἡ καρτέρει.
ὁτος ἰὺ ἐπὶ μαξιμιανῶ βασιλέως, ἡ διὰ
τὴν ὑπὲρ χυὸς ἀγάπην, εἰσελθεῖν βεβόμε-
νον τὸν ἐπαρχὸν ἀσκληπιάδην εἰς τὸν τῆς
εἰδῶλεν ναὸν, κατέχευ. ἐκείνι λέγων τοῖς
εἰδῶλα θεοῖ. Τυπύεται ἐν τὸ σῶμα ἔ δ' ὠδ' ῥ-
τηθεὶς ξέεται τὰς σαρκαὶς. ἡνέχθη δὲ καὶ
παυδὸν τοῦτο τοῦ ἁγίου αἰτήσας μέρους εἰς
ἐλεγχον τῶ ἐπαρχῆ. ἡ ἐρατῆς, ποιοῖ δ' εἰ
σέβειν θῶ, τὴν τῆς χερσιδῶν εἶπε. Τυπύ-
μενον δὲ τὸ παυδὸν, παρ' ἐξώσης ἐκείσε καὶ
τῆς μητρός αὐτῆς, ἐδύψησε ἔζητησεν ὕδωρ.
ἡ δὲ μήρ αὐτῆς ὠσεβῆς ἔ θεοφιλῆς ἔσα,
ἔφη αὐτῶ. μὴ πῆς τέκνον ἐκτῶ ὕδατος τέ-
τε, ἀλλὰ ἀπὲλθε ἔ πῆς ἐκτῶ ζῶντος ὕδα-
τος. Καὶ διὰ τὸ ἐλέγχειν τὴν τυρῶνον, τυφ-
θεὶ αὐτῆς, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρείται. Ὁ
δὲ ἅγιος ῥωμανός, τὴν γλῶττιν τέμνεται.
καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, φθέγγεται ὡς χ-

δόξως, ἀχαριστῶν τῶ θεῷ. Διαγνωσθῶ-
τος οὖν τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον ὡς ἀδ' ὅξου
θαύματος, καὶ τῶ βασιλεῖ μαξιμιανῶ,
πρῶτα αὐτῶ διαπυγμαίων ἐν τῇ εἰρ-
κῇ τῆς πρῶταίρας ζωῆς ἐπὶ πλῆστα, ἡ τὸν
εἰφῶνον τῶ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ ἅγιον ἡπῖον, ἐρωτηθεὶς
ὡς αὐτῶ ἐπαρχοῦ ποιοῖ δ' εἰ σέβειν θῶ. ἔ
εἰπὼν τὸν χυὸς, ξιφειτελευτῶται.

Κόλπης ἀβραάμ, ἡπῖον λαχὸν ἕξιφει.
Τοῖς βηθλέμ σπυρίδων ὡφθῆ ἡπῖοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ῥω-
μανοῦ διακόνου, τοῦ παλαιστοῦ.

ὁτος ἐκ παλαιστίνης ἔλκων τὸ γῶρας, καὶ τῆς
ἐν καμπαρέα παροικίας ὢν διάκονος καὶ
ἐφορκιστῆς, ἡθλησεν ἐπὶ διοκλητιανῶ ἐν πό-
λει αὐτοχίᾳ. Οὗτος πολλοὺς τῶν κολά-
σεων τῶ ἐπὶ πονον δ' ἐδοικότες ἔ καταμα-
λακίζομεν, πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἐπὶ ἡλῆ-
φε πρὸς τὰς ἀγῶνας. Διὸ ἡ αὐτῆς κληθῶς
τῶ δ' ἰκασθῆ παρ' ἐξ. καὶ αὐτῆς πρὸς κατὰ
δικάζεται. Ὁ πρὸς γνῆς ὁ βασιλεὺς διοκλη-
τιανός, τοῦ μὲν πρὸς ἀπὸ γαγε, τὴν γλῶτ-
τιν δὲ αὐτῶ ἐκτμηθῆναι κελεύει. Ἀλλ' ὁ
μάρτυς τὴν γλῶττιν ἀφαιρεθεὶς, γεγονό-
τερον ἐλάλει παρ' ἐξῆς τὴν χυὸς ἐκέρυττε.
Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τῆς βάλεται, καὶ
ἐν πρῶτῃ κέντημασι οὗ ποδῶς διατείνε-
ται. καὶ βρόχῳ ὡς βληθεὶς ἀναιρεῖται
ἀποπυγεί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυ-
ρος ζακχαρίου διακόνου, τῆς ἐν γαδ εἰρῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἀλφαίου.

Ζακχαῖος ἐκ χεὶ πλῆτον ἔ πρὶν ἡμίση.

Ο νῦν δὲ σπῆρ, αἶμα χεὶ πᾶν ἐκ ξίφους.

Αλφαῖς καρτέρησεν εἰτέ μνηστῆραν.

Καὶ κληρὸν ἔξεις τὴν ἀτμητὸν τειάδα.
γεται ὁ ζακχαῖος ὡς ἐπὶ τῶ βήματος,
σιδηρῶν ἔ βαρυνκλοίων φέρων ἐπὶ τοῦ
τεταχίλῃ. Καὶ ἐρωτηθεὶς δ' ἐν αἰς ἡ ἀπαν-
δρῶπος δὲ τὸ βάλλεται τιμωρίας. καὶ δὲ

σμοῖς

σμοῖς ληφθεὶς κατα τὸ δεσμωτήριον, καὶ
κατὰ διάστημα τέσσαρσι δόποδισημέραις
ὁπαῖς τοῦ ξύλου ἐμβαλλεται. ἐνυχθημέ-
ρως τέσσαρσι κατ'εὐνομίῃ, ἡναιώς
ἐκαρτέρει. Μετα τῦτον ὁ ἀλφαῖος πλή-
ρης πνεύματος προτάγεται. καὶ μάστιγι
ἀπαντὸ σῶμα καταξυνεύει, ἐπὶ τὰς πλῆ-
ρεις καὶ ἀκαίς τῶ πυναγωνιστῇ τοῖς ὁμοίᾳ
πεισόμενος, τῇ εἰρηκτῇ κατακλείεται καὶ τὸ
κολαστικὸν ξύλον ἐαυτὸς ἐνυχθημέρον τοῖς
νυθῆς, τῇ ἐνώθεν τὴν διαξίφας δέχεται τε-
λότην, ὁμοίως καὶ ὁ ζακχαῖος. Ταῖς αὐτῇ
ἀγίαις πρεσβείαις ὁ θς, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς ἀμὲν. *Φ. Ζ. Οὐ πυνάται βασιν.*

Η ομίμως ἀθλήτουνται, καὶ οὕτως ἐχθρούς σου
καταπατήσανται. τῇ τῆς ἰκκῆς σεφάνῳ, ὁ
ἀθλοθέτης σε ἐσεφάνωσε, μεγαλοφώ-
νως βοῶντα καὶ λέγοντα. διλογητὸς ὁ θς,
ὁ τῇ πατέρων ἡμῶν

Η ἐτέσης γηρόμυθος. πρὸς τὸν αἰετοὶ πάλαι
ποθοῦμυθον. οὐ τ' ἀχρεῖον παῖδος, τ' σω-
τηρίας αἰνέτοισι, αἶπον γεγημημυθον, μι-
μεσμυθον ἐψαλλας. διλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῇ
πατέρων ἡμῶν

Ε ξέσησαν ἀπασαι, τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀ-
θλήσεως. οὐμῶν αἰδυνάμεις, καὶ τῇ δυνά-
μει οἱ τότε βλέποντες. ὑπερφύως γ', ἐβόας
τέμνομυθον. διλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῇ πα-
τέρων ἡμῶν

Η υπερούμυθοι πάντα γινε, τῇ θείῳ τῷ κατὰ τὴν πα-
τριάρχου σου. τῇ δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ
τῆς κατὰ τὴν πρῶτον πλάσας ἀδὰμ,
σε θκόν, φρονιμῶτες κραυγάζοντες. δι-
λογητὸς ὁ θεός, ὁ τῇ πρῶτον ἡμῶν

Φ. Η. Εὐαγγελιστὴς καμινον.

Η εἰφανῆς ἀγῶνας μὲν, ἡγωνίσω πανθύ-
φημ. ὡς φανερὸν ἐστὶν, πολλῶν τὴν ἀ-
κλειαν. καὶ σοὶ διδάσκειται, καὶ διακρίνεται
μῦθους. ἐν ἐπομῶσι σε σκηνῶν κατοι-
κήσας. ὡς θυμῶς μελωδοῦντα, ἱερεῖς δι-
λογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας

ἐν αἰῶνας

Ως πρὸς βουτὴν πισότατον, ὡς πρὸς ἀπὸν θε-
μότατον, τῷ παμβασιλεῖ καὶ ποιητῇ τῆς
κτίσεως. σὲ νῦν προβαλλόμεθα. ὑπὲρ
ἡμῶν δυσωπῆτον. τῇ μαρτυρικῇ σου παρ-
ρησίᾳ πρὸς βούων. ὑπὲρ τῇ σε ὑμνοῦ-
πων, καὶ πισῶς μελωδοῦντων. λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, καὶ εἰς ἐν αἰῶνας

Η αρα λαβὼν ἡξίωσαι. βασιλείᾳ ἀσπίδου-
τον. διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας πίστεως. ὡς
σοὶ ἐπηγγέλατο, ὁ ἀψυδὴς διδόναι θς.
ὑπὲρ τὸ σῶμα ἐπὶ τοῖς βασινοῖς. πα-
ρέδωκας κραυγάζων, ἱερεῖς διλογεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, καὶ εἰς ἐν αἰῶνας. *θ.*

Η ὄγον θεῶν τὸν ἀναρχον, καὶ πρὶ στυνοῦμε-
νον. τὸν ἐκτὸς μὴ ὄντως πατρικῶν βουλήμα-
τι. τὸ πᾶν συνησάμενον. θεοπρεπῶς γεγέ-
νηκας. στίκα γεγονότα δι' ἡμᾶς ἐν αἰῶνι.
διόσε θκόν, ὁρῶδ' ὅπως φρονιμῶτες. καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας ἐν αἰῶνας

Φ. Θ. Εὐφρανέτωσαν ἅπαντες.

Α γεδὴ τὸν θεοσεφῆ, φιλομαρτυρῆς ὑμνήσω
μὲν μαρτυρῶν. τὴν ἑξ ἀπλῶς τῆς δι-
θείας αὐτῶν τὰ κλήματα. τῆς γ' ἀμπέ-
λου τῆς ζωῆς, φυτεῖα γηρόμυθος. καρπὸν
προβαλλεται. κατανύξας ἡμῖν οἶον
βρύνοντα

Η ἴμοις ἐναντι θεῶν, τῇ μαρτύρων κατὰ ὁρᾶ-
ται θάνατος. τῆς αἰδῆς γ', καὶ ἀνωλεθροῦ
γίνεται πρὸς ἐξουσίας. παναληθές αὐτῶν.
καὶ κληροῦν ἀθανάτου, ἐδ' ὅσον ἀφθαρτον.
καὶ πλουσίαν χορηγῆται αἰτίδουσι

Ο λωθου μαρτυρῶν τὴν ζωὴν, τῇ δεσποτῇ καὶ
θεῷ ἀφίερωντας. καὶ ὡς διδρῆς, ζωστῆ-
ρῶν σαυτὸν πρὸς ἡγάγας. διὸ τρυφῆς
τῆς ὑπὲρ νοῦν πλάτων κατ'ἡξίωσαι ἀλ-
λά δυσωπῆτον. λυτρωθῆναι πειρασμῶν
ἐν ὑμνοῦντας

Ε ὥσον με μὲρ τοῦ θεοῦ, ἡ χορηγῶν καὶ τὴν
σερᾶμου. θεὸν ἐαυτῶν διπλοῦν τὴν
φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν. μονοχρῆ μὲν ἐκ
πρῶτον

πρὸς ἑκάστου δὲ πρῶτον. πάσης τῆς κτί-
σεως, διὸ πάντες σε αἰ μεγαλιωομένη·
Εξ αποσταλαρίων. Γνωαίτες ἀκούσαντες.

Ο ρωντου τὸ ἀήτητον, μεγαλομάρτυς εὐδο-
ξος, ὁ πνευματικός, πλεονων, βασιάνων πεί-
ραν ἔχωρει. ὁ κατὰ πίστις χαλεπὸν. χρῖς
ὑπερνήθηται, μέχρι θανάτου παντο-
φει διὸ καὶ καὶ σφηφορος, συμβασιλεύς
τῆς κτίσεως. **Ο**μοιον

Η αρία καθαρότατον, χρυσουὺ θυμία πέλ-
ον. τῆς ἀχωρητικῆς τριᾶδος, δοχεῖον γεγε-
νημένη ἐν ᾧ πῆς ἡδὸ κησεν ὁ δὲ ἵος ἐσκή-
νωσε. ἔκ πῦρ τὸ πανάγιον, ὁποκιάσανσι
κόρη, διὰ δὲ εἰς θρόνον. **Ο**μοιον.

Η αρία μὲν πάντα γενεὴ ἐν τῇ σφῆ. ἔβλεπα
σα. τῆς σὺν ἡνὲ ἐπιζύου, ταπεινὰ ἀπουν
δρῶντα. ἔκ μετῆς ἡ ἀλάζης, δακρύου
σα ἡ λέγουσα. πῆς τοῦ πῆς ὁξον ὁ πῆ-
κίσεως τοῦ κόσμου, σαυρῶτα θῆται ἡνὲς.
Ἡ ληπὴ καὶ εἰς ὁρῶν, καὶ ἀπολύσις.

Τὸ αὐτὸ μὲν, ἰθὺς τοῦ αἰγίου πρῶτον
αὐτοῦ καὶ τοῦ αἰγίου ἡρωμαρτυρῶν βαρ-
λαάμ. Εἰς τὸ κεῖνον ἡνὲς ἡνὲς, ἡνὲς,
καὶ ψαλλομένης στήθεα ἡνὲς, αἰ.

Παιδαφνομοι μαρτυρεῖς ὑμᾶς.

Δ οχεῖον τοῦ πῆς λαμπερόν, αὐτοῦ ἡνὲς
νος, ἔκ παρ' αὐτοῦ φωτισμοῦ. θεοειδέσα-
τον, πρῶτον ἡνὲς τὸ πῆς, καὶ μελλόντων πρὸ
γνωσιν. ἔκ γινώσκον ἀληθείας ἐπλούτησας. ἔκ
καὶ ἡνὲς. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε ἰς χαρακτερίζεται θεός, πρῶτος ἰδιώμα-
σι, καὶ κατ' ὅσον γινώσκοντασι. τὰ πῆς οἱ ἐν-
δοξοί. ἔκ σεπτοῖς πρῶτον ἡνὲς, μετὰ τῆς καί
εἰς. δὲ ἡνὲς κατὰ θεῶν μετέχου κατὰ
λαμπερόντος. τὸ καὶ τῆς θεῶν πῆς τῆς
οἰκίας, ἰδιὰ λαμπερότητι. **Ο**.

Η δὲ πῆς πλεονων, φῶς, ἔκ δὲ ἡνὲς θεός
νος, τὴν ὑπερνήθη καὶ διάνοις καὶ παρῆς.

μείος, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς πάντων, αὐτοῦ μακά-
ριε καὶ θεός ὑποφῆτης ἡνὲς. αὐτὸν
ἡνὲς δὲ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Επὶ τῆς πῆς αἰς βαρλαάμ. ἡνὲς, δ.

Ομοιον.

Η νδρὲς ἡνὲς σφῆ, καὶ χαλεπὸν δὲ κα-
τωτέρως. καὶ σφῆς γέγονας ἡνὲς. ἡνὲς.
πῆς ἡνὲς γινώσκον, ἔκ τῆς ἡνὲς ἡνὲς
νοί, τὸ πῆς ἡνὲς πῆς, βία τοῦ πῆς ἡνὲς.
μείος. τοῦ δὲ ἀκαμπτῶν. δὲ ἡνὲς τῆς ἡνὲς,
τῆς ἡνὲς. φλεγομένη πῆς ἡνὲς ἡνὲς,
πῆς ἡνὲς πῆς.

Ε ἡνὲς ἡνὲς πῆς, ἔκ τῆς παρῆς ἡνὲς.
ἔκ τῆς μακάριε, πῆς ἡνὲς. ἡνὲς
λατρεῖς ἐν αἰματι, οἰκία ἡνὲς ἡνὲς
μαρτυρῶν. διὰ τῆς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς
χας ἡνὲς ἡνὲς. πῆς ἡνὲς, πῆς
σφῆ καὶ δὲ ἀπὸ τῆς, καὶ εἰς αἰς βασιλείαν.

Ε ἡνὲς πῆς ἡνὲς, ἔκ τῆς πῆς ἡνὲς.
ἡνὲς τὸν αὐτὸν αἰς ἡνὲς πῆς ἡνὲς,
πῆς ἡνὲς ἡνὲς, ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς.
ἡνὲς πῆς ἡνὲς, ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς.
σφῆ ἡνὲς ἡνὲς, τῆς πῆς ἡνὲς ἡνὲς.
ἡνὲς. ὁ δὲ ἡνὲς, τὸ πῆς ἡνὲς ἡνὲς.
ἡνὲς, τὴν πῆς ἡνὲς ἡνὲς.

Δοξα καὶ ἡνὲς.

Φ ὡς φῶς παλάτιον, τοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ἡνὲς
χας. καὶ φῶς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς. ἡνὲς
πῆς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς. ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς
μείος. φῶς ἡνὲς ἡνὲς, καὶ ψυχῶν
καὶ διάνοις. καὶ τῆς ἡνὲς ἡνὲς, ἀφῆ-
σας πάντα, τῆς ἡνὲς. τῆς πῆς ἡνὲς
παρῆς. τὸν λογισμὸν ἡνὲς ἡνὲς.

Επὶ τῆς ἡνὲς.

Ω ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς καὶ ἡνὲς, ἡνὲς
ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς. καὶ αἰς ἡνὲς
ἡνὲς ἡνὲς. τῆς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς, οἱ πῆς
ἡνὲς ἡνὲς, ἀπολαύσαντες δὲ ἀπὸ τῆς. ἀλ-
λα δὲ ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς ἡνὲς ἐν τῇ ἡνὲς.
σφῆ ἡνὲς ἀπὸ τῆς αἰς ἡνὲς, σφῆ ἡνὲς.

ἑὼν ὅθι πατέρα:

Εἰς τὸν ὅθριν ὁ κανὼν τῆς οὐκ ὁποῦν χουκαίτη
πρὸς Φηλου οὐκ ἄκρως γίγνεται.

Τὸ πὺλ βλέποντες αὐτοῦ μέλπω κλέθ.

Θεοφάνου. **Ψ. α. ἤχ. θ. π.**

Γὰρ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς.

Πρὸς τὴν θείαν, θεοφάνειαν παρὲς ὡς, νῦν παρὲς
ρησι καὶ δικέτω. φωτισταῖς μαρμαρυ-
γαῖς καὶ ταλαμπρωῖται. αὐτοῦ ὅθι
πίσει, σὲ καταγεραίρονται:

Οτὰ πάντα σταφῶς. θεογνωστικῶς θεμελιῶν.
τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀπόλοτον. καὶ καθαρὸν
καὶ φωταυγὲς μάκαρ θεῶν υἱός. θεοφάνειαν
τὴν θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται:

Ταῖς ὁράσεις, ἰδὼν, ταῖς ἀληθῶς ἐκ θεῶν ὁρᾷ
κινυμένας θεοηγόρευτας. τῇ δυνάμει
τῶν ἀδελφῶν πανολεθρίου δεινῶ. καὶ τῶν
τῶν τὴν εὐδοκίαν, μάκαρ ἀπόλειπον. **Ψ.**

Οἱ σωθέντες τῇ σῶ, θεοφάνειαν ἀγνῇ. ἀ-
πορέω τόκῳ δυσωπῆ μῆμσε. τῆς κοσμικῆς
πρεσβυτείας ἡμᾶς διασωσον. συμφάνως
κραυγάζοντες. ὕμνον ἑπαιτικόν:

Ἐτεροῦ κανὼν τοῦ ἀγίου βαρλαάμ. Οὐ
ἀκρως γίγνεται. **Γ**ὰρ καρτερέως βαρλαάμ
μέλπω τόνος. **Θεοφάνου. Ψ. α. ἤχ. θ. δ'.**

Ἀπομύησις καὶ εὐχρισμῶν.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπρόσι, πρε-
λαμπούμενος ἡμᾶς. ὅθι πίσει ἡμῶντας.
τὴν μνήμην σου πρεσβυτείας. βαρλαάμ ταῖς
πρεσβυτείας σου:

Οτὸ πυρ μδράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας
ἀκρως πρεσβυτείας. πρὸς τὸν μέ-
λαδῆμασιν, βαρλαάμ ὁ θαυμαστός:

Τπὲρ τῆς ἀσεβείας ἡγῶν υἱός. σεφδὴ φέ-
ρος βαρλαάμ. σεφδὴ τῆς δόξης νῦν, ἀ-
ξίως τεπμῆται, δεξιά παντοκράτορος:

Εθένο, ὁ δὲ δώρηται ὁ δεσπότης. καὶ ποικί-
λων αἰκισμῶν, πανόλβιος μάρτυς. ἐν τῷ θεῷ
καὶ νῦν ἡμῶν. τῇ ἀθέῳ τὸ φεῦγαμα. **Ψ.**

Τλίμαξ ἐδὲ χθὲς οὐνομήτης. διῆς ὠμίλη-
σεν ἡμῖν, ὁ λόγος παρθεῖνος. ἦν πάλαι πρὸς ἡ-

ρακεν. ἰακὼβ ὁ πατὴρ σου:

Ψ. γ. Διὰ μέντοι τοῦ σαυροῦ σου χεῖ.
Υδάτων μυστικῶν ποταμῶν, ἐκ τῆς ἀβύσσου
προερχόμενος. **Ψ** χαρισμάτων τοῦ πνύ,
αὐτοῦ μάκαρ γεγνησάμενος:

Βουλῇ σου καὶ προνοίᾳ θεοῦ. προαγορεύειν
ταῖς ἐσόμεναις. καὶ προαγγέλλειν ταῖς μέλ-
λονται, προβλήτης ἀξιαγάσε:

Ταμπύλμος τῇ θείᾳ φωτὶς θεανίᾳ προ-
γόρευτας. τὴν ἐπομένην τοῖς ἐθνεσιν, σω-
τηρίαν παναοίδιμοις: **Ψ.**

Εσκελῶσεν ὁ λόγος ἐν σοὶ. παρθενομήτορ
διασώζει δέ. ὅθι τὸν φρονιμῶντας, σε.
μεισιτία σου παναοίδιμοις:

Α. Μ. Θ. Τὸς οὖν διὰ τῶν ἡμεῶν εἰσε.

Απὸς τῆς σαρκὸς ὁ σπινθέρμας, καὶ ἡ ἀρμό-
νία, σου τῇ μελῶν διελύετο. ἀλλ' ὁ νόμος
διετηρεῖται, τῆς ψυχῆς σου ἀδιαρρήκτος:

Τὺ μὲν τοῦ θανάτου ἐξηστας. τῇ διορίσει τῶν
σου τοῖς πλῆθυσιν παναοίδιμοις. καρτερίαν
ἀκμασίου τῆς, σταθερῶς ἑπιδεικνύμενος.

Τὸς τὸν σπινθέρμα ἐξ ὅτου. ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς
ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνους
ἐκωμιάσθαι. καὶ τῶν παμμεκαρέεσσι. **Ψ.**

Εστὶ τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος. τῆς ἐνυποστάτου,
διὰ σαρκὸς ζωῆς πάντα γινε. τοῖς ὁδοῖς φα-
νεραθείσης, ἐκ γαστρός σου θεοῦ μὲν φῶς.

Ψ. α. ἤχ. θ. α. Τὸν πρὸς τὸν πρ.

Ο μέγας αὐτοῦ, ἑπιδεικνύμενος θείας. τὸν
τοῦ φωτισμοῦ, κεκτημένος θεοπύξ. ταῖς
μέλλονται πινύματι, τῇ ἀγίᾳ φθεγόμε-
νος τὸν σήμερον, διὰ βοφρονίας πμῶν
τες ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱεράν αὐτῆς μνήμην.
καρδίας φωτίζουσιν:

Ετεροῦ ἤχ. θ. δ'. Οὐκ ὡς ἐν τῇ εὐφ.

Ψ εὐραπῶς τοῦ χυ ἀκατάπληκτος. ἡ τὸ
παῖς χος ἀληθῆς καὶ ἀήθητος. τῇ ἀθλη-
τῇ τὸ καύχημα πανεὶδὸς. σεφδὸς τοῦ ἀ-

μάραντον, ἐξ ὁμοῦ ἐκ τῆς σῶ. χαίρων σὺν
ἀγγέλοις, ἐκ χορεύων ἀπαύτως. **Ψ** σῶς
πρὸς βίαν σῶζε τὰς πῆρας, ἀνδραγαθίας

ταῖς

Τὸς τὴν θείου σου ἀθλητὴν·

Δόξα καὶ νῦν, 5.

Οὕτω πῶς ποτὲ θῆκε, τοὺς δυναστεύσαν-
τα λαῖναι οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ παρῆλθας
πρὸς βίου σου. τίς ἡμᾶς ἐρύσσει, ἐκ το-
σούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως
νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποσώμην δὲ ἀποποι-
ῶμαι, σὺ γὰρ δούλῳ σου ζῆς αἰεὶ, ἐκ πάν-
των δυνάμεων·

5. Οὐ μόνον.

Τὸν δὲ ἀρχὴν τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἡ ἐπὶ-
στάσις σαρκὶ τέτοκε. ἡ τῆς σαυροῦ
κρεμνίστην ὁρῶσα χεὶρ, οἱμοὶ ποθενότα-
τε, ἰησοῦ ἀνέβωσα. πῶς ὁ δόξαζόμενος, ὡς
θὺς ὑπὲρ ἀγγέλων, ὑπο ἀνθρώπων ἰμῶν ἐροῖται
ἡμετέροις ἐξέσται, ὑμῶν σε μακροθυμεί-
ναι.

6. Εἰπακῆκα τὴν ἀκοίαν.

Προφήτειας τὴν χάριν, παθῶν ὡς παρὰ
θαλάσσης τὴν ψυχὴν διὰ πνύματος ἀγίου
ἐληφώς, δυνάμεως, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ο παρὰ φημι, αἰδοῦ, πνύματος ἀγίου ἀρε-
τῇ δαδουχάμενος. ἐφώτισεν ἡμᾶς τοῦ
κρυφαίου, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Η υμνοφόρος ἐδείχθη, τῆς ἐκκλησίας μά-
καρ ἐκείνων. παρὰ φημι, τὴν σωτῆρα
παρὰ φημι, ἡ κρυφαίου, δόξα τῇ δυν-
άμει σου.

Τὸν συνάναρχον καὶ συναἰδον λόγον τῶν
πρὸς, ἀπεχρήστας ἀγνὴ θεοπροπῶς. ὡς
κρυφαίου, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Α' ΜΟ. Τὸς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου.

Προκλήν, ἀδολοχίδι ἀπώστατος, δι-
δαχὰς δὲ δόξης σου παρὰ φημι, τῆς
ἀληθείας σου δόξης. μαρτυρῶ ἀληθινῶς ἐ-
κρημάτισαι.

Ο τὸ πρὸς ἀρετῆς σου τὴν παρὰ φημι, τῆς
ἐκρημάτισαι, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Υ πρὸς χριστὸν μέχρι θανάτου καρτερόψυχε.
ἡ πρὸς βίου σου ἀνδράς, μέγαλο
φῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ε μὴ τοῦτο παρὰ φημι, τῆς μακαρίας

σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

5.

Ε μὴ τοῦτο παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

6. Οὐ μόνον.

Ο ρηρίστας παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Ε μὴ τοῦτο παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Α νείλεται φῶς παμμάκαρις, ὡς παρὰ
φημι, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, σὺ δὲ φρο-
νῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Β οὐλήματι παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Α' ΜΟ. Οὐ μόνον.

Ο δυνάμει σου ἡμῖν, τῇ δυνάμει σου
τῆς μακαρίας, δόξα τῇ δυνάμει σου.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Υ πομονῆς σου πολλῆς, ὁ μισθὸς καὶ τῆς νίκης.
ὁ σε φανὸς ἐπλάκη, δόξα τῇ δυνάμει σου.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Β ἐληφώς τῆς σωτῆρας, τῇ δυνάμει σου
τῆς μακαρίας, δόξα τῇ δυνάμει σου.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Α γιον ὅρος ἀγνὴ, καὶ ὡς σκηνὴ ὑψίστου.
φρονουῦντες παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

6. Εἰπακῆκα τὴν ἀκοίαν.

Α μὴ τοῦτο παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Τ λίσσαι τὸν κν', παρὰ φημι, τῆς μακαρίας
σε κρημνίστην πλάνην κατέσβεσται.
καὶ θεοφρονῶς ἐψάλλεις, δόξα τῇ δυνά-
μει σου.

Ελάθην πρὸς τοὺς δούλους σου, καὶ τοῖς παισὶ
ματῶν συγχώρησιν. ὡς ἄρα φιλαίε. ἔ-
χων δεισσοποιῶτα. τὸν σὸν προφήτην.
κόσμως προαγγέλλεται:— θ.

Ουσιώσας ἀπαντα, πάλιν τῆς θείας δυ-
νάμεως. ἀγκάλας βασιλεύει. ἡ σὰς
ἀπειρώγαμε. ὃν ἐκ δυσώπης, σωθῆναι τοῖς
ψυχῆς ἡμῶν:—

Ἄλλος. Εὐδοκία πρὸς τοὺς.

Ραπίζω, δεξιᾷ πυρομυθῆται πρὸς σω-
πα. τῆς δαμῶν, τῆς πῶν δὲ καρδία σκίρ-
τῶσαν. καὶ τῆς ἀσωμάτων, αἰχορῆται
φαιδρῶς διφραγνέωσαν:—

Παμπύεται, τῆς καλῶν σου ἀγώνων τοῖς
τρόποις, καὶ ταῖς νίκαις, καὶ τῆς ἀθλῶν ὁ-
ρῶσα τοῖς ἐπαθλοῖς. ἡ τῆς πρωτοτόκων, ἐκ-
λεκτῆς καὶ φωσφόρος ὁ μήνυς:—

Αναστῆτε, οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι τοῦ μαρ-
τυρος. τῶν εἰκόνων, ταῖς ὑμῶν. διτεχνίαις
λαμπρύνετε. τὴν ἀγνοῦν ἐπὶ τῶν, ἐν αὐτῇ
προφανῶς ἐγχαράττοντες:— θ.

Αγάλλεται, ἐπὶ σοὶ θεομῆτορ πανάμωμος.
ἡ πρῶμῆτος, τῆς ἀρχαίας κατόρας πρὸς
κωστού. ἐλθὲν ὁρῶσα, καὶ θανάτου καὶ π-
κρῆς κατακρίσας:—

Τὸ αὐτὸ μὲν, ιθ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
προφήτου αὐδίου.

Εφιστὸν αὐτὸν μέλλον, αὐδιοῦ πάλιν.

Εἰ μὴ τελευτῶν, εἶχεν αὐτὸν εἶσαι ταῖς χα-

Ενεία καὶ δεκάτη βίον αὐδίου ἐξέπρεπον.

Οὗτος δὲ ὁλος κύριος ἐκμιμνῆται. ἡ ἐξομολογῆ-
σῶς. ἔτος ἡ ἐκμῆς συχέμ ἀγρῶ βηθα-

Αχαράμ. Εὐδελος δὲ πρὸς βασιλεῖς ἐβραίων

ἀχαράβ, ὅτε ἀπέειλε πρὸς τὸν ἄγιον ἐ-

κὺ δόξον μέγα πρὸς τὸν ἡλίαν ἐκ δὲ δύο

πεντηκοντάρχους, εἰπὲν αὐτῶν, κατελθεῖν

ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρὸς αὐτὸν. καὶ διὰ προσθ-

αῖς τῆς προσφῆτου, κατεκρήσαν μετὰ τοῦ

λαῖ αὐτῶν, πρὸς πυρὸς ἐξομῶν, καὶ

καταφαγόντες αὐτοὺς, ἀπέειλε τελεῖν

καὶ τῆς τὴν προσφῆτην αὐδίου, ἵνα καλέ-

Νοεμβ.

σῇ αὐτὴν καὶ ἀγάγη πρὸς αὐτὸν. Οὗτος γὰρ
ἐστὶν ὁ τελεῖς πεντηκοντάρχος οὗ ἐφείσα-
το ἡλίας. Ὁς ἀπελθὼν πρὸς τὴν προσφῆ-
την, ἐπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐδ-
εῖν αὐτῆς, ἵνα μὴ κατακαῇ, καὶ κατέβη πρὸς
τὴν βασιλέα, καὶ ἀπὸ τῆς καταλιπὼν
τὴν βασιλέα, ἡκολούθη πρὸς τὸν προσφῆτην ἡλίας
καὶ ἐλατῆς ἐκ αὐτῆς. Καὶ ἡρώμενος αὐτῆς μα-
θητῆς, καὶ προσφῆτῆς πολλὰ, ἀπέθανε
καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ταύτῃ τῇ πρῶν αὐτῆς.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μαρτυ-
ρος Βαρλαάμ.**

Συνὸς δαίμων πρὸς Βαρλαάμ τὸ πῦρ φέρον.

Εὐσμος ὡς φθιλιβωτῆς καὶ.

Βαρλαάμ ὁ μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ ἀνισχί-
ας τῆς αὐτοῦ, γέρων δὲ ὡς ἡλικίου. διαπν-

Αεὶς χν ὁμολογίαν, προσήχθη πρὸς ἀρχόντι. καὶ

Αμὴ πειθεῖς θύσαι τοὺς εἰδῶλους, τυπῆται

Βενθόροις. ἔκ τῶν ὄνυχας ἐκέρχεται. Εἶτα

Πρὸς Βασιλῆα προσήχθεις, Βασιλῆα, τὴν χεῖρα

Η πλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβωτῶν

Δέχεται. ἐνόμισε γὰρ ὁ ἀρχὼν, ὅτι εἰ τῆς ἀν-

Θρακας μὲν λιβωτῆς πρὸς Βασιλῆα ἐπὶ ῥί-
ψαι, δόξει θυσιᾷ προσάγαγεῖν τοῖς θεοῖς.

Ο δὲ, αὐτὸς ὅς ἐστις ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. διὸ τῶν

Τέρας αὐτῶν χαλκῶ καὶ σιδήρε φθουρίσας τῆς

Δεξιᾶς, εἰς τὴν ὑποκρίμην σάκεα τὸ πῦρ

Δαπανῆσαν εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε. Διατεθεί-

Σης αὐτῆς τῆς χειρὸς, καὶ ἐκ τῆς αἰρετη-

Σαμῆς καὶ τακαλῶ αὐτῶν χεῖρα, ἡ ποσὶς

Πρὸς σαλθεῖσας, δόξα καὶ λιβωτῶν τῶν βω-

Μῶ ἐμβάλεῖν. μὲν ἡνναίου καὶ σέρβ τῆ

Φρονήματος, ἡ αὐτῆς ψυχὴ ἐν χειρὶ θύ πα-

Εραπύεται. τῆτον καὶ ὁ βεῖος χρυσότομος,

Εὐμέγας Βασίλῆος, ἐγκωμίοις ἐπὶ μυσαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μαρτυ-
ρος Ἀζη τοῦ θαυματουργοῦ.**

Δαψηκῆς ὡς ἐλαφὸς εἰς ὕδωρ.

Αζης ὁ μάρτυς ἐτερεχέ πρὸς τὸν ἔξοφον.

Οὗτος ἡ ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανῆς ἐκ

Τῆς ἰστανῶν χώρας ὁρμάμμος, στρατῶ

λ της

της τὴν ταύτην καταλιπὼν ἐν τὴν στρατείαν,
ὡς ὅτε αἱ ἐρήμοι, καὶ πολλὰς ἰάσεις ἐθαύ
μαται ὤπτελλον, ὑποπνῶν κινῶν γὰρ μὴ
νύεται. Καὶ πῶς αἱ τὰ διοληπαυῶ καὶ
τὸν εἰς χυμὸν ὁμολογησας, παρεδόθη αὐτῷ
λίαν τὰ ἐπαρχῶν μὲν, στρατιωτῶν, τῶν
ὅτι τῇ συλλήψει αὐτῶν σαλόντων. πεπισδυ
κότων ἤδη καὶ αὐτῶν τὰ χῶ, θαυμαστὴν γή
σιντες τοῦ μάρτυρος ἐν τῇ ἐπανιστάσει αὐ
τοῦ. καὶ διὰ πρὸς δουχῆς ὑδάτος ἔξαγαγόν
τος. καὶ διψῶντας, αὐτοῦ ποτίσαντας. Τῇ
δὲ ἐπαρχῇ καὶ τὸν τόπον ἡμιονίου καὶ
τὸν ἅγιον ἀζωεὶς ἐκπληξὶν πολλῶν ὅτι
ὀλίγαισι φάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν,
καὶ ὅτε οὐκ ἀνάρτισαντος, καὶ σιδηροῖς
ὄνυξι ξέσαντος, ἐμβάλόντος εἰς κάμινον
πυρός, ἐπεὶ ἡ φλόγῃ ἀπεσβέσθη ἐὼς ἅγιος
ἐμεινεν ἀβλαβής, ἥτε γυνὴ ἐθυγατρίτῃ
ἐπαρχῇ, τῇ πίσει προσήλθον. Τότε ὁ ἐπαρ
χος ἀποτμηθῆναι πρῶτον τὰς κεφα
λάς τῶν ῥῶ, στρατιωτῶν, πρὸς τὰς μεθῶν
καὶ τῆς αὐτῆς γυναικός, καὶ θυγατρὸς. Ὡς
ἐροῦν δὲ τὸν ἅγιον τυψας σφοδρῶς καὶ αὐτὸν
διὰ ξίφους τελειωθῆναι πρὸς τὰς ἐξουσίας
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἐν στρατίᾳ
ξίφει τελειοῦνται.**

Τετημερίας τρεῖς χεῖρες πονηκονταίας,
Τετημερίας γέρας πονηκονταίας.
**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶ
ται, ξίφει τελειοῦνται.**

Στρατὸς δύο μάλιστα σήμερον διὰ ξίφους.
**Τῷ παμβασιλεῖ δώδεκάς στρατὸς λέγει,
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸν ἅγιον μάρτυ
ρος ἀγαπῶν.**

Καὶ ἐσπάραχθῃ ἀγάπης θείας.
**Τῷ πρὸς ἀσάλουτος εἰμίστοι λόγῃ,
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸν ἅγιον μάρτυρος
ἡλιόδωρος, τῷ ἐν μαζιδῷ τῷ παμφυλίας,
πρὸς τῆς βασιλείας αὐρελίδου ἐν ῥώμῃ, ἥγε
μοναζόντος ἀετὶς ἐν μαζιδῷ πόλει τῷ παμ
φυλίας, ὁ μακάριος ἐπὶ ἡλιόδωρος ἐν τῇ**

αὐτῇ πόλει, καὶ τὸν χυμὸν αἰακηνύτων,
διαβαλεται τὰ ἄρχοντι. Καὶ πῶς αἱ
ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰς κολακείας ὅτι ἐ
πεισθῆναι αὐτοῖς εἰδωλοῖς, κρεμάται καὶ ξέε
ται. καὶ τῆς δεινότητος τῶν κολάσεων ἰκα
νῶς καθαψαμένης τῆς ἀγίας, ἐκεῖ ὑπὲρ βοή
θειμοι πρὸς εἰπόντες, διέβας ἔξ ουρανῶν φῶ
νι γέγονε λέγουσα. μὴ φοβοῦ, μετὰ σὺ γὰρ
εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ λαοὶ λαμπράς
κατέχοντες ἀκούσαντες, πρὸς ἐπὶ καὶ τὸς
στρατῆρας ἰδόντες ἀγγέλους καλῶν τὰς αὐτὰς
τῆς τῶν κολάσεων ὀπίσθους, ὅτις θύσαν
εἰς τὸν χυμὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν
τῇ θαλάσῃ ἐρρίφησαν, ὅτι σεφαίρας τῆς
νίκης αἰακηνύτων. Τότε κελθεῖ βοῦν
χαλκὸν ἐκκαλῶν ἐν αὐτῷ βληθῆναι
τὸν μάρτυρα. ἐβλήθη δὲ, ψυχρὸς πρὸς
τῆς διὰ πρὸς δουχῆς, ὅτις θύσαν βῆς
γένονεν, ὅτι δὲ ψάλλοντες τῆς ἀγίας ὅτι
θεοῦ βῆς ὁ ἄρχων ἤσπετο, ἔξισεν. Πρὸς ἐγ
γίτας δὲ τὰ χαλκουργήματα ἐκ ἰδὼν ὅτι
πρὸς μικρῶν θύσαν θύσαν ὅτις ἀκρὸν ψυ
χρὸς τῆς αἰφνιδῶν μετετέταπτο φησὶ πρὸς
τὸν ἅγιον. θύσαν κεφαλῇ, ἐκ τῆς πυρός κα
τὰ χυμὸν αἰακηνύτων ὅτις ὁ ἅγιος. Αἶμα
τεταμῆς, ὅτις ἐπὶ ἐπὶ. ἀλλὰ δὲ σμοι τῶν
ἡμερῶν πρὸς σμῖν ὅπως καθ' αὐτὸν σκέ
ψωμὰ τῶν φείλων ποιῶνται. Ὁ δὲ ἅγιος λα
βῶν τὴν αἵσιν, ἀπῆλθε λαθρα ἐν τῇ παν
θῶ καὶ πρὸς δουχῆς, ἀπὸ πᾶν τὰ
εἰδωλα, καταπίσινται σμῖν εἰβήσαν. Τῇ
τομαθῶν ὁ ἄρχων, πρὸς τῆς τῶν ἐν μαζιδῷ
τῆς τὸν ἅγιον καὶ θυμῷ πλησθεῖς, κρεμά
σθῃ αὐτὸν κελθεῖ. καὶ ἤλκε πεπυρωμέ
νες ἐμβάλειν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ὡς
δὲ τῆς δεινότητος ταύτης ὁ δὲ ὡς ἤσπετο, τὸν
θῶ καὶ αὐτῶν εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τό
τε ὁ ἄρχων ἰδὼν ὅτι ἐκκυριεύεται ὑπὸ τῶν
κολάσεων, δεισθῆναι τῶν πρὸς τῆς
ξέ, ἐκ βαρείας αἰτίσας ὀπίσθους αὐτῶν,
ἐκ πρὸς τῶν ἀταλέων πόλιν ἀγεῖται. Καὶ
ἀχθῆναι

ἀχθύνοντες ἡδηλωθεὶς ἡ πόλις τῷ ἁγίῳ, πα-
ραστῆναι τὸν ἐκείλευσε. Εἰς λόγους ἀμφο-
τέρων ἐλθόντων παρὲς τῆς εἰς τοὺς εἰδωλαθυ-
σίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμεταθετὴν, κατέδι-
κασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου.
ταῖς τε χεῖρας ἔκ ποδας αὐτῶν. Εἶτα τὴν δυν-
σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τῷ τὴν μάρτυ-
ρα εἰρήσιν. Τῷ δὲ ἁγίῳ μάρτυρος μέλλοντι
γαλῶς ἐσώτος καὶ προσδοχομῆς, ἐπὶ δὲ ἐ-
σθὺ παρεσώτας, προσεπομῆς εἰσελθεῖν
ἐν αὐτῷ καὶ ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλ-
θον καὶ αὐτῷ. καὶ πολλοὶ τῶν παρὰ τυχόν-
των ὁπίσθουσαν εἰς τὴν κνὴ λέγοντες, ἀληθῶς
μέγας ἐστὶ ὁ θς τῶν χειρισθῶν. Καὶ ὡς εἶδεν
ὁ ἡγεμὼν ὅτι πολλοὶ ὁπίσθουσαν εἰς τὸν τῷ
ἡλιοδ' ὥρα θρόν, φοβηθεὶς μή ποτε ἀρπά-
σωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐκέλευσεν
παλιν ἀγεσθαι αὐτὸν ἐν μαζιδῷ. ἔλα-
βόντες ἐπορεύοντο αὐτῷ προσδοχομῆς ἔ-
ψάλλοντες. Καὶ φθάσαντες ἐστησαν πα-
λιν τὸν ἁγίον εἰς ἐρώτησιν. καὶ μετὰ πολλὰ
διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτῶν
τμηθῆναι. καὶ κρεμασθέντα ἀπαθῆναι
ἐπὶ αὐτῷ ὥρα δυνάμις καὶ κίμων ἐστὶν ἐπὶ
αὐτῷ ἔλκον ἐξω τῆς πόλεως. Καὶ νύστας
ὁ ἁγίος τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐσθὺ ἐλκοντας αὐ-
τὸν, ἐσηεῖς προσδοχίῳ. ἔκ πληρώσας τὴν
ἀχίλῳ, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτυρῶν, αὐθι-
μα θαλασσίας, χρεστοδόρα, ἔκ ἀφηνείας,
καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἔκ τῷ ἁγίῳ παγχα-
εἰς. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις ὁ θς.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Ἰ πρὸς φωνῆς ἀληθῶς, τῶν παρὰ τῶν τῶν σῶν.
ἡδ' ὅσα. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ εἰταὶ θῶ κα τοικεῖν ἡξίω μῆδος ἀναμέλπης.
ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰ ἐν τοῖς παρὰ τῶν τοῖς σοῖς, τὴν θείαν χά-
ριν σαδ εἰκνύεις. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν μῆδων τῶν σῶ. παρὰ τῶν τῶν μελῶν.

Νομβ.

δ' ἁμῶν. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.
Ἄλλος. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰ εἰταὶ μαρτυρῶν χορῶν, ὡς ἀήτητος μδ' ἔτος.

κατὰ ξίωσαι χῶ, μεγαλοφώνως κραυγὰ-
ζων. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ εἰταὶ λαμπρῶν φαιδρῶν, εἰς τὴν θείαν νυμ-
φῶνα. εἰσελθὼν χῶ, μεγαλοματὺς

κραυγὰζων. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, δ' ἐξίαν κεκτη μῆδος πα-
ρας ἁγίας δ' ἐξίος. τῶν σῶ δ' εἰσὶν ὁ τῶν κραυγὰ-
ζων. ὁ δὲ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

Ἰ ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν, ἐν τῶν πρῶν ἡμῶν.

λ 11 ἀκάν-

ἀκαθάρτας κατέφλεξας. πάσας τοὺς δαιμο-
νικάς φαντασίας. κραυγάζων. ὑμνεῖτε
ὑπερυψῆτε, χὺ εἰς εὐδ' αἰῶνας. **Ψ.**
Ο ἰδιουργοῦντες πῶς, ὑπὸ κυ διλογου-
ται πανάμωμος. πικτεῖς γὰρ, τὸν διλογου-
ταί τλω κπὸν δεαπὸτλω. ὃν ὑπερυψοῦ-
μην, εἰς πάντοτε εὐδ' αἰῶνας.

Ψ. Ψ. Σιελὺ ὑπερνοῦ.

Η ὁ γὰρ θεὸς, καὶ πρᾶξι κοσμοῦ μῦθος. ἐπι-
ρώθης τῷ πνί. αὐτοῦ θεαπέσι. καὶ τοῖς μέ-
λλοντα βλέπει κατηξίωσαι.

Ε ἴθα περφητῆρ, χορῆαι σκλωῦ μῦθος.
καὶ ἀγίων λαμπεροί, δυσώπει τὸν κν.
τοῦ σωθῆναι εὐδ' πῆσι διφρημοῦτασε.

Ο λος τῷ θεῷ, βερμῶς αἰακεί μῦθος. καθαρῶς
περσωμίλητας. ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.
ἐν ἐνὺ ἀπολαύει, παμμακάρισε. **Ψ.**

Ε ἐτλω τῷ φωτὸς λυχνίαν ὑμνεῖ μὲν ἀγνή.
σε ἐπλακαν τῆς χάριτος. τὸν λογονοῦσιν
κέρμυρον. δεξαμύλιν, εἰδότες μεγαλύνω
μην.

Ἄλλος. Διφρος ἀχειρόμητης.

Η ὁμος ἐγκωμίων ἡπιάται. τῷ τῷ ἀγώνισμα
μεγέθ. ὁμος ὁδεαπὸτῆς σε χεῖ. ὁδεαζέει
οἶδε θεῖα λαμπερῆ. ὃν ἐκτελῶς δυσωπ-
σοι, ὑπερ τῷ πῆσι ἀνυμνοῦ πωσει.

Ο λον σεαυτὸν τῷ κῶ, ζῶσαν περσωλέγκας
δυσίαν. ὅλος τῆς αὐτῆς βασιλείας, συγκλη-
ροῦμας, ὡφθῆς ἐμέτοχος. ἐσὺ αὐτῶν γη-
θόμυρος, νῦν βασιλεύεις παναοίδιμε.

Υ πῆ τῆς σῆς σεράγαπης, αἵμαρ μέχει, καὶ
θανάτου. ξίφει καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις, ὁ-
θεῖος μάρτυς ἀντιπαξάμυρος. τῆς ὡφθῆς
σε φιλανέ. ἀθανασίας ἀντελάβετ.

Ε ἐτλω περσασίαν τῷ κόσμῳ, καὶ θεομήτορα
παρθένον. πάσης τῆς ζωῆς μετὰ σε αἰτλω.
ἐσειας χαίρων περβαλδομαι. σὺ γὰρ θν-
χρηνίστα, σὺ ζῆνι χυρὸς εὐδ' ὑμνεῖντα σε.

ἡλδοτὴ ἀκολουθία τῷ ὁδερῶν, ἐλδοτῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν, κ. περσωρπα τῶς ἐν τῷ

ναῶ εἰσὸς, τῆς ὑπερβαλίας θεῖς. ἐτῶ οἶσι
πῆς ἡμῶν γρηγορεῖτε δεκαπολίτη. καὶ
τῷ ἐν ἀγίῳ πῆς ἡμῶν περφλου, ἀρχι-
ποκόπω κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὸ κῆ ἐκ-
ἐρεαζα. ἰσὺ μὲν ἡ, εἰ. καὶ ψάλλομεν τι-
χηρὰ περσωομοῖα τῷ περσωορῶν.

ἦχος α. Τῶν οἰκίων ταγματῶν.

Α μπαδηφῆροι παρθένοι, τὴν ἀφ' ἀρθερον.
φαιδρῶς ὁδοποιῶσαι, περφητῶν οἶσιν
ὄντως, ἐν πνί τῷ μέλλον. ναὸς γὰρ θεοῦ, ἡ-
θικός ὑπερβαλίας. περ τὴν ναὸν μεταδό-
ξῃ, παρθενικῆς, νηποθῶν ἐμβιβάζεσθαι.

Ε παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς δικλείης, ἡ
θικός ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὡς παν-
τῶν ὑπερέτερος. ἡ δισεβῶς περσωογομένη,
ἐνοίκω θεῷ, τὴν περσωοχίλῳ τῷ τεκόντων ἀπο-
πληροῖ, σιωπῆσθαι μὲν θεῷ πιδύμαλιν.

Ε ποιῶ ἡ τῶς φῆσαι, παρτίει ἀρτῶ πῆσι.
ἐν τῷ αὐτῷ κν, ἀπεκίησας κόσμῳ, ζωῆς ἀρ-
την τὸν λόγον. ὡς ναὸς, ἐκλεκτός καὶ πα-
νάμωμος. περμενῆς διφθῆς τῷ πνί μυστι-
κῶς, νυμφουθεῖσα τῷ θεῷ καὶ πατρί.

Ἔτερα τῷ τῷ ἀγίῳ γρηγορεῖ ὁμοῖα.

Τ ας ἐν τῷ σκλωῦσιν, ἐν διφροσῶν οἰκῶν.
ἐσὺ ἀγγέλοις πέρ. παρτίει παρρησία,
τῷ θρόνῳ τῷ κν. τοῖς ἰπὶ γῆς, ἐκτελῶσι τὴν
μνημῶσα. τῷ ἐγκλημά των τῷ λύσιν ἐ-
τῷ παθῶν, δωρηθῆναι καδικέτεθαι.

Τ ὦν περσωοχῶν τῷ θροῦν, πῆς γρηγο-
ρεῖ. πῆς τῷ παθῶν ἀκαθάρτας, ἐκτεμῶν ἐ-
νεώσας, ἀρότεω ἐγκερατείας. τῷ γλῶ τῆς
ψυχῆς, κατεβάλλου τοῖς σπέρματι. τῷ
δισεβῶς ἐνταύτη, διῶν ἡμῶν. ἐκβλασα-
νεις ἰαμάτων καρπούς.

Τ ὦν ἀρετῆς δοχεῖον, καλῶ μὲν ὅτι ὡς ἡσ-
χίας φίλον. ἀγρυπνίας ἐργατῶν, καὶ σπλῶ-
σωφροσύνης. ἐπερσωοχῆς, ἐν διαίτημα
ἀσυλον. καὶ τῷ θαυμάτων ταμείον, καὶ
περσωοτῶν, τῷ πμόντων σε γρηγορεῖ.

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος δ.

Ε ἡμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡθικός, ἐν ναῶ

κὺ προσάγεται. Ἐξ αχαρείας ταύτην ὑ-
ποδέχεται. σήμερον, τοὶ τῷ ἁγίων ἁγία
ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῷ ἀγγέλων μου
σικῶς πανηγυρίζει. μετ' αὐτῶν καὶ ἡμεῖς, ἑορ-
ταίζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριηλ ἐκ-
δοήσωμεν. χαίρε κεχαριστωμένη ὁ κς με-
τοῦ σου. ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ἁγίον προσομοίαν ἡ ἀγία πνεύματος.
ἡχος, δ'. Ἐδωκαί σήμερον.

Αογμάτων Φαυδρὸν τι, ἔπ' τῷ εἰς λαμπρο-
τητι. ὅτε βῶς κατεκόσμηται, πρὸς κλεπα-
ναοίδιμε, πῆνερ αρχία. Ἐπὶ ἐκκλησίας ἐν
λαὸς ἐδείχθη ἀληθῶς, καταφωτίζων πάν-
τας τοῖς λόγοις σε δόσε μακαρίζομεν. Ἐ-
ν ψαλμοῖς τε καὶ ᾠμασι τὴν ἀγιαν ὑμῶν
σεπῶν, ἑορταίζομεν μνήμην σου. **ἡ.**
Τίμωρ καὶ πόνος καὶ ἔλεος τῶν ὁσίων αὐτῶν.

Παιμὸς ἐδ' οὐ γὰρ πῶς, καὶ θεοφρόνας κή-
ρυξας. θεὸν τὸν ἄχρ' αὐτῶν, κόρη τὸν κυή-
σασαν. τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, κτιστὴν καὶ δε-
σποτὴν ἡν καὶ λόγον τῶν πρὸς. καὶ ἐπ' ἁ-
γιάτων διήμας αὐτῶν, ἡρόμενον θελήματι,
καὶ μὴ τεραπεία τῆς φύσεως. καὶ νεόριον
ἡγῆνας, ἀσεβῆ καὶ πῶς ἀφρονα.

Οἱ ῥεῖς σε καὶ αὐτοὶ τὸν δικαιοσύνην.

Ηαμά των ὁσίων τῶν, τῷ χρυσάυγων πα-
ναοίδιμε. τῶ σοφῷ θεοκήρυκος. οὐπὲρ καὶ διὰ
δοχὸς, καὶ τῆς βίσε βείας, ὡφθης καὶ κα-
θέδρας. ὁπισθεῖζων διδάχαίς, τῆς ἀληθεί-
ας χυτὸ ποίμνιον. καὶ τούτου τὸ ἀγνότα-
τον, καὶ πᾶν σε βάσμιον λείψατον. ὡς πρὸς
κόσμον τερπύοτατον, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπέδω-
κας.

Δοξα σοῦ, ἡχος, δ'.

Αὐτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐ-
κωμιάσωμεν. τὸν ἐκ τῷ πρὸς φητῶν προ-
κηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ πρὸς συνεχθεῖ-
σαν. τὴν πρὸ αἰώνων πρὸς εὐδοῖσαν μητέ-
ρα, καὶ ἐπ' ἁγιάτων τῶν χρυσίων ἀναδείχθει-
σαν θεόν. καὶ πρὸς βίαις αὐτῆς, τὸν εἰρή-
νιστὴν πῶς ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπαεὶον τῷ ἁγίῳ. ἡχος, δ'.
Νομβ.

Ο θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ'
ἡμῶν. καὶ τὸν σὺν ὁσίοις, μηδ' ἀποστήσει
τ' ἔλεος σε ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῆς
σῴσας, ἐν εἰρήνῃ κυβερνήσων τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἐπεὶ πρὸς πόν. ἡχος, οὐατος.

Χαράν πρὸς μνήμης δέεται σήμερον ἀννα ἡμῶν.
τῆς λείπης ἀντίθετον, καρπὸν βλαστήσασα
τὴν μόνην αἰετάρησον. ὡς πρὸς δὴ καὶ πρὸς
σάγει, τοῖς διχαῖς ἐκ πληροῦσα. σήμερον
γητομήνη, τὴν ναῶν τῶν κῦ. ὡς ὅπως ναὸν τοῦ
θεοῦ λόγου, καὶ μητέρα ἀγίαν.

**Εἰς τὸν ὁρθρον μὲν τὸν σὺν ἡμῖν ὁ δὲ καὶ
νεγ'. ὁ πρὸς πόνος μὲν τῷ ἁγίῳ, εἰς δ'.**
καὶ τῷ ἁγίῳ οἱ δύο, ἀνατεταγμένοι.

Κανὼν ὁ πρὸς πόνος οὐκ ἀκροαχίς.

Κατὰ ἀλφάβητον. Παιμὸν ἡμῶν.

ἡχος, δ'. Οἱ ἡμέτεροι.

Ανοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πῶς.
καὶ λόγον ἐξουξομαι, τῇ βασιλείᾳ μετ' αὐ-
τοῦ. φησόμεναι, φαυδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ἁ-
σώθη δὲ ὁ μῦθος, ταύτης τὸν εἰσοδόν.
Αγίων εἰς ἁγία, ἡ παναγία καὶ ἀμώμος οἰ-
κῆται πρὸς ἐρχεται, ὡς ἐκ γένου θυ, ὅπως
γῆται, ναὸς ἡγιασμένος. καὶ ταύτη πρὸς
τέχουσι, κόρη νεανίδες.

Βελη πρὸς αἰώνος, τῶ πρὸς αἰώνων θεοῦ ἡ-
μῶν. εἰς πέρας πρὸς ἐρχεται, πρὸς ἐρχομέ-
νης σου. ὁνα τεαφίωμαι, εἰς ἁγία ἀγίων.
εἰς λόγου κατοίκησιν, κόρη παναμώμης.

Γενήτορες ἐνθεοί, σε τῶ θυ τὴν γῆν ἡμῶν.
γῆν ἡμῶν δὲ μέλλουσιν, ὁνα πῶς αὐτῶν. εἰς
τοὺς ἁγία, τεαφίωμαι τῷ ἁγίῳ. ἀχίλῳ
ὡς πρὸς ἡμῶν, πληροῦτες παναγῆς.
Αμώμωτον δέσπονα, τ' ἀδελφὴς τῆς καρδίας
μας. καὶ σῆριξον παῖδες, πρὸς ἐκπόμενον.
ὅπως πίσεις, καὶ πῶς μακαρίζω. τὴν ἀ-
εμακάρισον καὶ παναμώμητον.

Ἐπεὶ κακῶν, τῶ ἁγίου γρηγορίου.

ἡχος, πῶς. Ἀρεμὰ πᾶσι τὸν φάρα.

Ηνεκρωμένον ἡδοναῖς τῶ σώματος, πῶς
πῶς ψυχῶν. σῶς πρὸς ἀχίλῳ πῶς

Ζώωσον γρηγόρει. ζώω γρηγόρει ἀπειλή-
φας, τὴν ἀγένη νεκρώσας, τὴν ἀπὸ γῆς μέ-
λην δόξας, τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.
Η ατακράπτος ἡδυνῶν τοῦ σώματος, τοῦ
χρηναίωσι. ἐκνεαρᾶς πέρ, ἡλικίας ὄργα-
νον, τοῦ πνεύματος γρηγόρει. τοῖς αὐτοῖς ἐνεργεί-
ας, ἀφ' ὧν εἰς δὲ χόρμος. καὶ θεοει-
δὲς γνωρίζομαι.

Ερωπείω, πῶς σπασκός ἐδὲ ἐρωπείας, ἐναπ-
μαρνας, καὶ σεαυτὸν μάκαρ, ἐμνησθί-
σωσίζυγον, ἀγνέον δὲ ἡς τέκνασιν, ἐγε-
νήσθαι πᾶσαι, αἱ ἀρεταὶ παναοίδιμε. δῶ
ἐργασθῆς θεοῦ ἐργασάμεναι.

Η δὲ γῆς ἀφ' οὗ ὄν διήκουσα, κλίμαξ
οὐρανίου. διῆς θεοῦ λόγος, τοῖς βροτοῖς ὡμί-
λησ' ἀλθρημὴν παναγνέ. ἀνεμνήσθαι
τὴν θαῦμα, ἀκαταίτητον ὄραμα. σὺ ζε-
δὲ εἶσε, καὶ ταφάγοντας.

Ετερος κἀκὼν, ἐκ τὸν ἀγνέον ἀφ' ὧν.
Η α. ἡ χρο. α. Σε ἡ τεσσάρων δὲ ξία.
ράξαι τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νεανῶν ἀρ-
χαγγέλων χρομόμος. σύμμορφος θεο-
ληπτε. καὶ σὺ αὐτοῖς τῶν θρόνων παρυσάμε-
νος. πῶς σε πῆς τελεῶς. ἀφ' ὧν κλυδωσὶ πε-
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ι χνεπιν ἐπόμνος σοφῆ, τῷ χευστοῦ ἐρήμονος
πατέρ αἰοίδιμε. τούτου τε εἴθεον, ἱερ-
σιμῆς θεῶν εἰδύμα. κληρονομίαν πρῶτον, ἀ-
πείληφας ἀξία γαστε.

Η αλαμ τὴν δὲ ἀπὸ τῆς γῆς, τῆς ἡσυχίας βοᾶντος
ἐκπύ. ἡξεν ὄντος ὅριος, φρενοβλαβῶς δια-
βάλλων τὴν σάρκασιν. ὑπὸ σοῦ τεισμά-
κτος, σιωδικῶς καταβέβληται.

Η ὅγος θεοπιδύσας τὴν φεικτὴν, ἐκτὸς παρ-
θεῖας ἐτραίωσας σάρκασιν. ἀφ' ὧν κλυτὸν
ἡμῶν. ἐκ τὸν ταύτῃ ἐκνήρυξας. δόγμα
σιπαντόφοις, τῶν ἀποστόλων ἐπόμνος.

Ι οὐς σοὺς ὑμνήσας θεῶν. ὡς ζῶσα ἡ ἀφ-
θονος πηγὴ. θίασον συχαροπίστας.
πνιματικὸν ἐρῶσιν. ἀπὸ τῆς θείας δό-

Εξήκου. τεφαιών δ' ὅξης ἀξίωσιν.
ἐξήχουσιν κόρα τῆς παρθένου, λαμπρά-
δας κατέχουσα φαιδρῶς. τὸ μέλλον ἀπο-
γράψουσα. ἐκταύτης γὰρ τεχθήσεται. ὁ
φωτισμός τῆς γνώσεως. λυών τῆς πλάνης
τὴν ὁφωσιν.

Θ ηλῶσα τὴν πάλαι θεοφρόνας, ἡ αἶνα δι-
χλὴν ἀποπληροῖ. καὶ σὲ ὡσεύασι θείαι,
τῶν ἱερῶν πανάμωμε. ἱερωτά τὴν σίλλη-
ψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ ἡμίσησιν.

Η λιος ἐφ' ἡπλωσεν ἀκρίνας, ὁρῶν τὴν νεφέ-
λιν τῆς φωτός. ἐφαπλουμὴν νύμφα, ἡ
εἰδὼν εἰς ἄγλα. δὲ ἡς ὁ μβρήσει ἀφ-
σιν, τοῖς χερσὶν εἶπεν ἐγκλήμασιν.

Θ εἰς μεθ' ἐν τοῖς κλυτάς, διόικτι πανά-
χραντε ἀγνέ. κλαυτοῖσι βρώσει ἀφ' ὧν
ἐργ, ἀπατῇ τῇ τῆς ὁφείας. καὶ τῆς φθορῆς
τὴν ἀφθάρτον, πάλιν τρυφῶν ἀντιδῶσιν.

Α λος. Οἱ ὁμοίως ἀφ' ὧν.
Η ρετὴν ἡν τῆς ὁμοίως ἀφ' ὧν. γνῶσιν
θεωρίας ὑπὸ ἡλθεις, ἐκ κατενόησας. ὅσων
ἐχάρησας, τὴν ἀκατάληπτον φύσιν. φω-
τισμοῦ ἀφ' ὧν, πᾶτες χρομόμος.

Θ τεχθεῖς ἐνασσηλαῖω, διὰ βροτῶν λυτῶσιν.
ταλαμῶν ἀσσηλαῖω παμμάκαρ, ἐνδιαπύ-
λιν φέγγει κατὰ ψαφὸν ἐποικίωσας πᾶν
λαν. φωταυγὴ δὲ κλυδωνε, πέρ γρηγόρει.

Η οὐρανίου πύλη, ἡ τῆς χυρᾶς χραντος, μὴς πρὸς
βιλαῖς σε δαμμόνων, ἀφ' ὧν κλυδωνε,
πέρ ἐτέρωσας. καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύει, κατ'
αὐτῶν ἐργάσασθαι, πῶς χάρει.

Χ αἶρε μόνι τεκῶσα, τὸν τῆς πνεύματος καὶ χαῖ-
ρετὴν ζώον τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀφ' ὧν ἐκνή-
σας. χαῖρε κατὰ σκίον ἐκ τῆς ἀλάτομης ὅρας.
τῶν πρῶτον τὸ σῆμα, χαῖρε πνεύματι.

Φ αλμος. Οἱ ὁμοίως εἰδὼς τῆς τῆς
ὡς ἐκ φωτός θεοπικῆς, παμμάκαρ πρὸς
λαβόμενος. τῇ ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημά-
σας, διότι φῶς σοὶ θεῶν ἀνέτειλε. ἰοητῶς ὡς
γέγραπται. ὁ καταλαμπόμενος. εἰς
ὑμνολογίας φωτὸς τὴν μνήμην σου.

Ε αλπίσας

Καλπίσας δογμάτων τῆ βροντῆ, ἀστείχικα
ταβέβληκας. ἱερὸν χέντια τῆς αἰρέσεως.
ταῖς θράσιν πάντα καὶ ταῖς στρατῶμαται.
καὶ νικήσας τρέπαμα, ἀνέστησιν σάρεκα-
σιν. τοῦ θυ ἐκπαρθένου, κηρύξας τρεθῶς
ἡγῆ τῆς σοφίας, πρεσβαλαῖν, τὸ σόμασε
θεόληπτε. καὶ τῆς τῦ πνὺς ἀρυστάμυρος, σοφί-
ας, πρεσβλε ταῖς θεῖα νάματα. θολεργὺς κα-
τέκλυσας, ποταμὺς πανόλβις, νεσορίου
ταῖς ἀθεσμά δόγματα. **5.**

Ο αἰὼ πατεῖ μονογῆης, ἀφραῖσως σιωνοῦ
μυρος. μονογῆης ἐκποῦ καὶ πῶ ἀχραντε.
ὑπερ αἰτίαν καὶ νομῶν γήνηται. καὶ θεοὶ
τὸν αἰθρων, ἐκποῦ παναμώμητε. θεῖ
παρθένε ἀνυμφουτε.

ἡς τοῦ αἰχίου γρηγορίου. ὕχος, δ.

Ταχὺ πρεσκατάλαβε.

Τῆ θεία λαμπερήπι καταυγαζόμυθ.
τὸ σκότος ἐδίωξας τῆς ψυχοφθορῶν πα-
θῶν, γρηγορε αἰοῖδμε. ἡς θῆς πρεσ
παθείας, κατάρτοτα τον ὕψος. ἡς θραψας
πρεσδὸς ὅξως, ἱαμάτων ἀκτίνας. σκηνώσας
εἰς ἀδυτον φῶς, τῆς βασιλείας χερσὺ.

Ἐπρεσ τῆς αἰχίου πρεσκατάλαβε. ὁ αὐτός.

Ἐπεφαίνης σήμερον.

Εν τῷ ὕψει, τῆς ἐκκλησίας. ἀληθῶς σε ἔ-
θετ, ὡς πρεσ αἰετα φαεινόν. φωταγωγοῦ
τα σὺ ψάλλοντας. πρεσβλε τὸ κλέος, πα-
τέρων αἰοῖδμε.

Ἐπρεσ, πρεσβλεπον, ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκονομία. ἐπληρώ-
θη ἀπάτα. ἐν τῇ θυσίᾳ ἐρετῇ. τῆς θεοῦ
κραυγάζουσα. αὐτῇ ὑπάρχει, σκηνῇ ἐ-
πρεσβλε.

ἡ δ. Οἱ αἰετός.

Τὴν ἀνεξιχνίασιν θεῖαν βουλήν, τὴν ἐν τῇ
παρθένου σαρκώσεως. σοῦ τῦ ὕψους, ὁ
πρεσφῆτης ἀββακὺμ, κατανοῶν ἐκράυ-
γαζε. δὸς τῇ διωξάμεισου κέ.

Τεραὶ πρεσβλε γαίαν, γλώσσαι σεμνῇ, ἐσε-
δαί χερσὶν σε φύσεως, τῆς ἀχωρήτου.
διὰ τῆς το σε χοροὶ, παρθενικοὶ πρεσβλε-
Νοεμβ.

πρεσβλε. λαμπαδηφορουῦτες εἰς ἄγια
Κλέος ἀπηνέγκατο, ἱακείμ, ἀννη συμβα-
δίζων καὶ φέρων σε. σὺ δὲ βίωχία, εἰς τὸν ἀ-
χρονιανόν. νὰ ἐθὺ πανάγχε, ἀχρεοῦτε πα-
νάμωμε δ' ἐσποῖνα.

Τέταται δὲ πρεσβλε, πρεσβλε, πρεσβλε. ἡ δὲ θῆς ἐν τῇ
τῇ ἀμπελῆς ἡπὶς τὸν βότρεω, τὸν ἀκῆρα
τον ἡμῖν, καρπογονήσει φέρωντα. οἶνον δ'
πρεσβλε τῆς πρεσβλε.

Μόνω σε παναμώμον, ὁ πλαστεργός, λόγος
διεπκῶς κατεσκέυωσεν. σὺ ἐν τῇ θῆς, ἐρῶ
ζόμυρος ἡμῶν, τὴν σελῶν ἀχρεοῦτε. χά-
ριπ διὰ φάτων ἐλεῶ.

Ἄλλος. Σήμερον ἡμεῖς.

Ο δὴ μᾶς ἐξήκαθόδω γρηγορε, χερμαπίσας.
ἐξήκας ἀγαθότητι, σε δὲ αὐτὸν, ἐξήκας καθο-
ρῶν, τῆς ἐνεγκάμυρος, γρηγορίου ἡ καλί-
σατ. καὶ θεῖον κληρονομόν, τῆς αὐτῆς βασι-
λείας, ἀρετῇ λαμπερῶντα. εἰργάσατο.
Αἰάχ, τὸν δὴ μᾶς νηπιάσαντα. ἐπαιδίον,
ἔσπε γρηγορίου, παιδωνχολῇ, δέδωκας
σαυτὸν. νηπῖος κακία, θεόφρεν πῆρ γρη-
μυρος. καὶ θεῖα ταπεινώσει, τῇ ἐχθρῇ τὴν
κακίαν, ἐπαπένωσας μάκαρ γρηγορε.

Ομβροῖς τῆς σῶν, πῆρ δακρυῶν γρηγορε.
ὡς πρεσ δρόσω, θεία ἀρδὸς μύρος, πᾶσιν ἐ-
βλάστησας ἀρετῇ. πᾶσιν δικαρπῖαν, δι-
καροσύνης ἐξελύθησας. ὡς ἐξελύθη καρποφό-
ρον, διεξόδους ὑδάτων. φυτῶν τῆς τε-
λείας ἀσκήσεως.

Μῆς θεοῦ, διγμημῆ παναμώμε. τῆς ψυ-
χῆς μου, τραύματα θεοῦ πᾶσιν, ταῖς ἡ-
δοναῖς, σβέσον τῆς σαρκὸς. τὴν ἐσκοπισμέ-
νῃ, καρδίαν μου φωτὰ γάγιστον. ἐξελύθη
σὺ τὸν νοῦν μου, καὶ πανταίως ἐκβλάθης.
καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείασμε λύτρωσαι.

Ἄλλος. Ὁ εἰς τὴν χάριτι.

Χρυσοῖον κατὰ πῆρ ἐν πυρὶ ἱερώτατε. τῆς ἐγ-
κρατείας σου φέσω μακαθάρως τὸ σπῆλον.
ὡς αἰὼνα πείδεξας. τῷ ποιητῇ ἱερώσων ἡσὺ
τῶν θεῶν. κατασολῇ αἰωνίως κεχαρίσαι.

Λ ιιι. *ἡμεῖς.*

Ρημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ δὴ
χος, τῶν διδασμάτων σου βρογῶν. τὴν ἐκ
κλησίαν τῶ θεοῦ, σοφῶς καταθέλγουσα.
αἱρετικῶν ἀποσοβῆ τὴν θρασυτητα ἱερο-
φαύτορ πρὸς κλεπαναοίδιμε·

Ινώσεως τῆς θείας ἐκμύσει χυρόμυρος, ὡς ἐς
ἐδέχης ἱερὸς ἀγαθοδόπως ἐφ' ἐξῆς, τοῖς πᾶσι
μετέδωκας, τῶ φωτισμῷ, καὶ τὸν θεὸν λαμ-
πρότης, εἰς σελα ψυχῶν ἀξιάγασα. **θ.**

Ανδρα κα τὴν θεῶν ἐννηδυῖ πανάμωμε. εἰς δὲ
ἐξαμύνη ὑπερνουῶ, οὐκατε φλέχθης ἀ-
ληθῶς. ἡ βία τῶ πρὸς ῥωθεν, συμβολι-
κῶς, τὴν σὺν λογχείαν εἰκονίζεν. εἰς σε
δυήμων καὶ ἀναπλάσιν·

¶ **Ι.** **Εξῆς τὰ σύμπαντα.**

Η ἐφέλαι ῥοδαίωσαν, δικαιοσύνην σήμε-
ρον. ὡς ἐν οὐμῷ γὰρ ἐφαπλούται. θεῶν ἐν-
φίλη ἐν τῇ νουῷ τῶ θεοῦ. ἡλὶς ἀποσ' ἀξίλυ
κασμὸν. πᾶσαν τῶ ψυχῶν ἡμῶν. τὴν π
κείαν ἐξαίρουται·

Ζεῖν τε ἡ σὺλληψις, ἐξήγησ' ἡ ἡγήσεις. ἐξ
ησ' ἡ πρὸς ὁδοῦ παρεχόν. ἐξῆς ἡ εὐδοντ' ἐ
ρῶ ἀγωγῇ. ἐξῆς ἡ πρὸς ὁδοῦ ἐξῆς. λόγον
ὑπερβαίνονται, καὶ διανοοῦν ἀρεδωτε·

Θλησε ἡ γὰρ σε, τὸ πᾶν τὸ πᾶν ἀχρον εὐδοῖ
να εὖ διαιτῶμεν καὶ τρεφομεν τρεφόν
οὐμῶν. νύμφη τῶ πρὸς πρὸς καλλῆς. ὅθεν
ἐχεμᾶ πιας. καὶ τῶ λόγου ἡγήσεις. **θ.**

Ηρὸς σέμου τὴν ἀπασαν, ἐλπίδα κόρη π
σημι. πρὸς δὲ οὐκ ἐκ πρὸς ὅθεν καταφά-
γω. βλάβης δαυμόνων δ' ἐξον ἀμέτοχον.
τὴν καταπύθεις θυμὸν ψυχῶν. καὶ ἐξῆς
ἀσκήσας θυμὸν ἀνῶν ἐπικλύσεσιν·

¶ **Αἰός. Ἰνα ἡμεῖς ἀπώσω.**

Εωργία τῶ λόγου, ἀμπελὸς κατὰ καρπὸς
ἐδέχθης ὅσις. ἀρετῶν πεπείρους, καὶ μεγέ-
τους πρὸς φέρου σαβότρουας. σελας οὐ-
νον, πνθυμαπκὸν βλύζοντας πατερε. καὶ
πῶν τοῖς κερδίας ἀφραίνονται·

Ηπρὸς ὁδοῦ ῥομῆ, πρὸς ἐξῆς σελα μετῆ-
ρα ἀδυτον. δεξαμύνη πίσει, ἐφωτίθη

σεπλοῖς σου χαρίσμασι. τὸν χῦν γὰρ ἔχεις
ἐν τῇ ψυχῇ κατὰ πρὸς φέγγος. ὅθεν ὁρῶν-
τας σε πρὸς αὐγαζοντας·

Ιὸν ἐφῆπον τῶ ὄφιν, καὶ πρὸς ἀπρὸς σου
πῆρνον γρηγόρε. ἐρηγόρεσθαι, ἐν ὁ-
δοῖς τῆς ζωῆς πορδούμυρος. ὡς θεοῦ θερά-
πων, ὡς ἐντολῶν αὐτῆς ἐργάτης. ἐθαυάτω-
σας ἀρετῆς τῶ πρὸς· **θ.**

Ηρῶσας τῶ κόσμῳ. μῆρ ἀφ' ἀπρὸς σίμε
κυβέρεσθον. καὶ ὁδηγοῦν με. εἰς ἀθείαν
ὁδὸν κατὰ δόλιον. πρὸς δικαιοσύνης,
τρεῖς ὁδοῦς τὸν λογισμὸν μου. καὶ ψυ-
χῆς τοῖς πορείας ἀθύνουσα·

¶ **Αἰός. Ὁφωτίτας, τῇ ἐλαμψῇ.**

Θωτοφῶρος, ὡς λυχνία παμμάκαρ χυρόμε-
νος. τῆς ἀγίας, ἐκκλησίας ἐφάτης ὑπερ-
μαχος. καὶ θυ ἐπεάνωσας. τὴν ἐκπαρθέ-
νη παναγίας, ἡγήσιν ἀπρὸς πρὸς εὐδοῖ.

Ιλὸς σαρκαῶν, τοῦ θεοῦ ἐκπαρθένου τὴν εὐ-
δοῖ. τῶν δογμάτων, ἐν σφενδόνι ἐνθεῖς
ὡς ἀλλόφυλον. γολιάθ κατέβαλες. τοῦ
νεσορίου τὴν θρασείαν, γνώμην ὡς πρὸς
λαμὸς δαβίδ·

Ιὸν τῶ παύλου, διδασμάτων ὑπαρχῶν
ἀναπλεως. καὶ τὴν τούτου. κατὰ ὅν ὅπια.
σίαν παναγίαν, ἐλισσάμενος δ' ὁδοῖ. ἐλα-
ξεφάνθης χρίσμα θεῶν. ἐρεσύνης χρίστος
μυστικῶς· **θ.**

Θύσυχυσιν, οἰφυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξα-
το. τῆς παρεχόν, ὅθεν ἐσσερκὶ πρὸς ἐρχόμε-
νος. ἀλλ' ὁ λὸς μεμύνηκε. θῶ καὶ θυός, ἀρε-
πῶς. τῶς ἐνεργείας δ' ἐκνύμυρος·

¶ **θ. 5. Τὴν θεῶν ταύτην καὶ πατήμον.**

Θωδόντες τῇ θεῶν χάριτι. οἱ θεοὶ τῆς πα-
ρθένου ἡγήτορες. ταύτην ὡς ἀμωμον. πε-
ρισερᾶν εἰς τὰ ἄγια. ἀνατρεφῆναι πόθεν
ἀναπθέσιν·

Ιὸν τῆς μελλοῖστος εἰς δέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ
ἐκφωτῶς πρὸς ἐρχόμενον. φῶτα ὑφά-
πλουσαι. κόραι σεμναὶ πρὸς πορδύονται.
φωτισθῇ πρὸς θεῶν ἰαὸν χορδύουσαι·

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα πορ-
φύρεον ὡφειχίμα, θρόνος ὁ ἄγιος. ἐν-
δον εἰς ἅγια πηταί, τῇ βασιλεῖ τῇ ὅλων
λων ἐτοιμαζόμενος.

Υμῶ σου κόρη τὴν σύλληψιν. ὑμῶ σου τὴν
ἀποθήκην ἡμῶ σου. ὑμῶ τὴν σκέπην σου.
βλαβὴς δι' ἧς πάσης ῥύομαι. ὁ πορφυρεὺς
τὴν γαλλίαν κατεπειγόμενος.

Ἄλλος. Ἰλασθῆναι μοι.

Τῇ νύσει τῇ πορφυρεῖ, θεῶν, θεοῦ ἡμῶν ἱερώτα-
τε. θεωρῶν μυστικῶν, καὶ θείων ἐλλάμ-
ψεων, πορφυρεῖς ὡς ἐν θεῷ, ὡς θεοῦ θερά-
πων, ἡξιώθης θεία χάρις.

Ησύχωσθ τὴν ζῶν, διατελέσας γρηγόριε.
θροῦ βῶν βιωπικῶν, ἐδ' εἰχθὴς ὁμώτερος.
παθῶν ὑψηλότερος, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης,
ἔσώσθης καὶ παρεπίδμη.

Ως ἐσπῆρον καθαρὸν, τὴν θείαν αἰγλίαν ἐ-
πλήτισας. ὡς σκῆτος δ' ἐρεῖν, ναὸν κατε-
κόσμησας, τὸν αἰὼν γρηγόριε. καὶ τῇ πρὸς το-
τῶν, ἐκκλησίαν κατεφαιδρυνάς.

Ηαεὶα τὸ καθαρὸν, τοῦ βασιλέως παλάτι-
ον. ἡρόμῳ με ληστῶν, ἀκαθαρτον ἀσπῆ-
λαιον, δι' αἵματός σου καθαράσαι. τοῦ ἐκ σου
τεχνίτου, ναὸν ἄγιον ὁμᾶδ' εἶσον.

Ἄλλος. Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

Ηεγάλης ἐπὶ αἰσ καθέδρες ὅσες, μεγίστοις κα-
τεκόσμησας αὐτὴν θεοπρε-
πῶς. ὅθεν σινελθόντες δι' ἡμῶν. ἀρ-
χιερῶν, μεγαλοφώνως πορφυρεῖς αἰδοίμεν,
καὶ ἄλλων κιβωτὸν τῇ ἐκκλησίᾳ χεῖρας. τὸ
σῶμα τῷ παμμακάρο, χερσὶ σόμμενα
πέδωκας ταῖς σαῖς, πορφυρεῖς παραμύσει-
σι καὶ ἀφραῖς, τῇ εὐσεβῶν χοροστα-
σίας τῇ παρουσίᾳ αὐτῆς.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας, αἰρέ-
στων τῆς ποίμνης χριστοῦ. σὺ πορφυρεῖς
ἐν τῇ ῥάβδῳ ἰουδαίας, τῇ σὺν διδασκαλῶν
πορφυρεῖς μακάριε. πορφυρεῖς δ' ἐνομῶν, ὅρθο
δοξίας τὴν ποίμνην ἰδύμεναι.

Ωραθὴς χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, παρθένε

ὑπερέχουσα. τῇ ἐπ' ὧμων ῥοχάμῳ
αὐτῇ, ἀχρεῖς ἀγκάλας σου ἐβάστα-
σας. ὅθεν αἰετὶ σέθεν πάντες δοξαζόμεν.

Κοιταχίαν, ἡχος, δ. Ἐπεφάνη σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώ-
θη ἅπαντα. ἐν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ. τῆς θου-
κραυγάζουσα, αὐτῇ ὑπερέχει, σκηνῇ
ἐπουράνιος.

Οὐκ.

Οτῇ ἀπάντων ποιητῇ ὁ πλάστης καὶ δεσπότης,
ἀεὶ ἐν τῇ διαπλαγχνία καμπίομενος
καὶ μόνῃ, φιλανθρωπία τῇ αὐτῇ. ὁμῶς ταῖς
οἰκείαις κατεσκόδιασε χερσίν. ἰδὼν πισόν-
τα οἰκτερεῖ, καὶ ἀναστῶν αὐτοῦ δι' ὁκ-
σιν, πλάσει θεοτέρα καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,
ὡς ἀγαθός φύσει ἐλεήμων. διὸ τὴν μα-
εἰάμ μεσίτην λαμβάνει, ὡς παρθένον ἐ-
αγνὴν τοῦ μυστηρίου. ἐκ ταύτης τῇ ἡμῶν
φορέσας ὡς ἡ βουλή. Αὐτῇ ὑπαρχει
σκηνῇ ἐπουράνιος.

**Τῷ αὐτῷ ἡμῶν καὶ μὴ μὴ τῷ ὁμοίᾳ πρὸς
ἡμῶν γρηγόριον πρὸς ἐκκλησίαν.**

Χάραξ κύκλωσόν τὸ μετὰ ζωῆς τέλος.

Η ζωῆς γρηγόριε τῷ θεοῦ χάρις.

Εικάδι γρηγόριος κεκληθήκεται πολυδύναμος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἰσχυρίας δεκαπόλεως.
ὑὸς, σεργίς καὶ μακαρίας. ἔπ' τῇ χρόνῳ
τῇ δυνάμει ἐκονομάχων. Οὐκ αὖτις δ' ἐ-
γρόμῳ, εἰς ἐκπαίδυσιν τῆς ἐρεῖς γραμ-
μάτων δίδοται. καὶ τῶν πλήρης γενο-
νῶς, ταῖς ἐκκλησίαις ἡγόλαζε. Τῆς ἡβης
δ' αὐτῇ ἀπανθούσης, πορφυρεῖς γάμον ὑπε-
ρβόλῃ ἐκδοθῆναι παρεσκόδιζε. ὁ δ' ἐλά-
θρα φυγὼν, ἐμάλιστα διὰ τὴν ἐπικρα-
τέσταν τῇ εἰκονμάχων ἀγρεῖν, πορφυρεῖς
τοῦτον ἐκ τῆς σὺ μαρτυρίας κατεσκό-
διζόμενος. καὶ τῷ ὡφέλειαν παρ' ἐαυτῇ
συνερίζων. Τῇ ἐγκρατεῖ καὶ σκληραγω-
γίᾳ ἐαυτὴν καθυποβάλλων, πολλὰς κακί-
ας, ἐμάλιστα δαμονικαῖς ἐπάλασεν.
ὅθεν καὶ μέγας θαυματουργὸς ἀνεφάνη.
Οὗτος ἐπὶ τὴν αἰσίαν κατέλαβε. καὶ πρὸς τὸ
βυζάντιον.

βυζάντιον ἐπεδήμησε, τὸ ὁμολογίας ἔχων
ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ πυχῇ. Ἐκείθεν πρὸς τὴν
ἐὼμλιν ἀπέπλει, καὶ πᾶσιν τὴν ἐσπερίαν
πρὸς ἡσυχίαν ἔδωκε, καὶ θάυμασι καὶ τέρεσι
πολλοὺς καταπλήξας, πάλιν πρὸς τὸ
βυζάντιον ἐρχεται. Εἶτα πρὸς τὸ τοῦ ὁ-
λύμπου μέγρος μετέστη. Ἐκ τὸ ὄρος δὲ ἡλ-
θε, καὶ πῆνυ ἐκτακείς καὶ ὑδρελάσας, τῇ
φωτὴ μόνῃ τοῖς ἐκ δόσιν ἐγνώριζεν. Πάλιν
αὖτὶς ἀπὸ τοῦ ὄρους κατελθὼν τὴν θείαν α-
λωνίαν κατέλαβεν. ἐκεῖθεν τε πρὸς
βαλὼν τὸ βυζάντιον. καὶ συμειῶνα τὸν
ὁμολογητὴν καὶ θεοφόρον ὑπὲρ τῶν ἀγί-
ων εἰκόνων αἱρῶν ἐγκεκλεισμένον. Ἐ πολ-
λὰ καὶ δικαίως δόσας καὶ πρὸς κινήσας, ἐν
εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. πολλὰ καὶ διάφορα νε-
σμάτα ἔξ αὐτῶν ἀπέλασας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων πρὸς
ἡμῶν πρὸς κλῆρα, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντι-
νουπόλεως. Ὁς ἐξημαρτίσεν μαθητὸς τοῦ
μακαρίου ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου, καὶ
τοῦ θρονου διαδόχος.

Ἐχὼ πρὸς κλῆσε ἡ οὐρανίου νύστα.

Καί σε εὐδὸν χαίρουσι σὺν χρυσολόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσις τοῦ ἀγίου μαρ-
τυρος δασίου, τοῦ ἐν ὁδοῖς ὁλῶ.

Ἐμελλε καὶ δάσιος ἀθλήσας ἔξιφαι.

Αθλητικὸν σέφανον αἱρεῖν ἐκ ἔξιφους.

Ὅτε, ὡς ἐπὶ μαξιμίδου, ἐν πόλει ῥόδο-
σόλῳ, τῷ πλησίον τῷ ἱσραποτάμῳ. Ἐν
δὲ τῇ αὐτῇ πόλει, τοῖς ἐν ἔθῳ, ὡς τῆς ἐλθῆ-
σιν, ἐπὶ ἐλθὼν τῷ χρόνῳ ἐσπὶν ἐπιστάς. Πρὸ
δὲ τριακοντα ἡμερῶν τῆς τοιαύτης μυστα-
γῆς ἐσπὶν, ἐπέλεγον ἑπτα τῶν στρατιωτῶν
νέων ἐκ δαδῆ, ἔκ ἡντιθέπου αὐτὸν εἰς θυ-
σίαν. ἐνδύοντες αὐτὸν ἱμάτια βασιλι-
κά, καὶ πρὸς τρέποντες ἀποπληρῶν πᾶσιν
ἐπὶ θυμῷ αὐτῷ, ὡς μετὰ τριακοντα ἡμέ-
ρας μέλλοντες αὐτὸν ἐπὶ φαῖται τῷ βα-
μῶ τοῦ κρόνου. Ἐλθόντες δὲ τοῦ κλήρου καὶ
ἐπὶ δάσιον τὸν στρατιωτὴν, καὶ τῶν συστρα-

πῶτῶν φρεῖς ἀντὶν αὐτῶν, καὶ πρὸς τοὺς ὁ-
μοῖα ἐκβιάζοντων, ἐκείνος ἀγαθὸν λο-
γισμῶν χερσὶ μένος, ἐκτόπησε τὸ σὺμφι-
ρην, εἰπὼν. ὅτι ἐπεὶ μέλλω θανεῖν, κρεῖττον
μοι εἶναι ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ τοῦ χερσὶ
με ἀποθανεῖν. Ὅθεν ἀφῆκε τὸν αὐ-
χόντος βήματι, παρῆρτο τὴν χὶν ὁμολο-
γησε. Διοκλητιανὸς δὲ ἔμαξιμίδου τοῦ
τομαθόντων, πρὸς αὐτοῦ ἔχθη, καὶ πα-
ρῆρτο σὺν μένος τὴν δισέβειαν, πρὸς αὐ-
τοῦτων πολλὰ πιωρηθεὶς, τελευταῖον τὴν
διὰ ἔξιφους ἐδῆξατο τελευτῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη, τῶν ἀγίων μαρ-
τύρων ἱεροῦ ἐπισκόπου, καὶ ἰωσήφ μαθη-
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐγέρων, σὺν αὐτῷ. τελευτῶν
τῶν ἐκ πρὸς.

Θνήσκουσιν ἀμφω ἱεροῦ ἐπισκόπος ἰωσήφ ἄμα,
φύσιν μαχαίρας, ὡς ἀπὸ σόλος λέγει.

Ἐπὶ τὸν ὁ μὲν ἐπισκοπος, ἱεροῦ ἐπισκόπος, ὡς ἐπὶ τὸν
δοῦνται. ὁ δὲ ἰωσήφ καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ
ἐξοσία τὴν μετὰ μένος, ὑπὲρ ἡρώων ἐπὶ, ὁγ-
δοῦνται ἐν νείᾳ. μετὰ ὧν καὶ ἑτέρῳ ἐπι-
σκοποῖτε καὶ ἱερεῖς καὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδωπικῶν
παγμάτων, καὶ παρθενοὶ, γυναικες, ἀσκή-
τριάς διάφορος, δοκιμασθέντες. καὶ ἐν
διάφορος, κολάσονται ἐξ ὁδοῦ, τὴν τοῦ
μαρτυρεῖς ἀπὸν ἐγκλῶντος ἐφῶνται.

Σὺν ἰωάννῃ καὶ σαβωρίῳ λίθους.

Ἰσάκιον κτείνουσιν οἰκέται λίθων.

Τὸν γεῖτα ζετ καὶ συναθλῆς τρεῖς ἄμα.

Λόγχαυς κατακτείνουσιν ἐκ τρεῖς τριάδος.

Θείαν βαρβαρὴν δὲ ναχίδα παρθενοῦς.

Ἀθλος ἔξιφους ἐδῆξεν ἀθλοπαρθενοῦς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἀγίων μαρτύρων, δι-
σάδιου, διαπισίου, καὶ δατολίου.

Καράς τρεῶν τέμνησι νεκρῶν οἱ πλάντοι.

Ὅς ἐκ νεκρῶν δεικνύεται οἱ ἐκ τῶν πλάτων.

Ὅτι ὑπὲρ ἡρώων ἐπὶ τῆς βασιλείας μα-
μιαν. παρτείδα μὲν ἔχοντες τὴν τῶν γα-
λατῶν, πόλιν δὲ γαγγρῶν. φιλοθέας καὶ
δισέβειας ὄντες τέκνα. Ὡς ὁ μὲν πῆρ ἐκ
τῆς

της τῆς γαλα τῆς ὤρεμτο. ἡ δὲ μὴ ἐκνε-
κοιμηδ εἰας τὴν θρηνησίαν αἰμφοτεργί ἐλ-
λινες. Τεχνοῦτων ἐν τούτων καλῶς αἰα-
τρεφομένων. ὁ μὲν δὲ ἀδίας, γράμμα-
σιν ἐχόλαζεν. ὁ δὲ θεασάμενος, καὶ αἰατό-
λιος, τὸ τοῦ πρὸς μετήρχοντο ἔπιπὸς θυμα.
Βεσιτοπράτης γὰρ λέω. Ἐπὶ δὲ φιλόθεος με-
τα τοῦτο αἰατολίου, ἔξ ἀνατολῶν πο-
ρείδου πρὸς τὴν νικομήδειον ἐποιοῦτο.
καὶ λακιδυῶ τῇ πρὸς βύτη καὶ διδασκά-
λω κατὰ τὴν ὁδὸν συνωδύσαν. καὶ ταῖς
αὐτῇ παραινέσεσιν εἰσαυτὲς, ἐπείσθησαν,
ἐς αἰμφοτεργί, ἐβαπτίσθησαν. Καταλα-
βόντες δὲ τὴν νικομήδειον. ἐς εἰς ὁμιλίαν
τοῦ μακαρίου ἀν. θυμου ἡρόκλητοι, δὲ ἀ-
δίας καὶ θεασάμενος ἐβαπτίσθησαν. Ἐὸ μὲν
τῆρ αὐτῆς φιλόθεος, πρὸς βύτερος, ὁ δὲ
υἱὸς αὐτῆς δὲ ἀδίας, διάκονος κεχειροτονή-
ται. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ τῆς γυναικὸς
τὴν βίον ἀπολιπόντων, διαβάλλονται τῇ
μαξιμιανῶ ὡς χριστιανοὶ καὶ τυφθεῖτες
βακλεις, φρερὰ ἐγκλείονται. ἐν ἡ ἀγγέ-
λα θεία ἔπιστάσια τῆς δεισμῶν ἀφείθη-
σαν, καὶ βεσώσεως μετέχον. Τῇ δὲ ἑωθεν,
θρηναῖς διαφόροις πρὸς αἰσθητικῶν, διέ-
μενδῶ αἰσθητικῶν. ὅθεν καὶ ἐκδοταὶ αὐτοῦ
λαβὼν ὁ αὐτῶν καὶ τὴν νικομήδειον καὶ λα-
βὼν, ποικίλως ἐπὶ βαλεκολάσεις. Ἀ-
καρτῶνται γὰρ ἔπι ξύλα, καὶ σιδηροῖς ὄνυ-
ξιν ἔπι τοῦτον ἔξονται, ὡς τὴν γῆν πα-
σαν τῇ αἵματι μολυμῆναι. καὶ εἰρηκτῶ ἀ-
πορρίπτονται. καὶ πάλιν θεία καὶ ἀγγελι-
κῇ ἔπι φωνεία, καὶ ὁ πόσιος τῆς πληγῶν ἡφα-
νίσθη. καὶ τὰ σώματα αὐτῆς ὑγιᾶ ἀπεκα-
τέση. Ταῦτα ἰδὼν ὁ αἰμοβόρος ἐκένθη,
τὴν διὰ ξίφους ἀποφασιν ἀπεφύλατο
κατ' αὐτῆς ἐρχόμενοι ἐν τῇ τῆς τελειώ-
σεως πόρῳ, αἰφνιδίως τοῖς ψυχαῖς αὐτῆς,
ἐν εἰρήνῃ τῇ θεῷ ἀπέδωκαν. Ὁ δὲ οἱ
δήμιοι φόβῳ διατὸν τύραννον συχιδέν-
τες, νεκρῶν ἄντων τῆς σωμάτων τὰς κε-

φάλας ἀπέτεμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸν ἀγίου θεοκρί-
στου πατριᾶ, τῇ θείᾳ δυνάμει. ὅς ἐστι, *ὁ
θεὸς ὡς αὐτοῦ.*

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρὸς βήταις ὁ θεός,
ἐλήτην καὶ σῶσον ἡμᾶς. *ἀμὲν.*

Φ *Ζ.* Οὐκ ἐλάττωται τὴν κτίσιν.
αὐτοφύρονσε ὡς ἡλίον εἰς δέχεται. καὶ ὁ
ἀγιος, οὐδὸν ἀστράπτεισιν. ἀκτῖνας τοῖς πέ-
ρασι σωτηριᾶς εἰς ἀγνῇ. ὑπεράγιον να-
ὸν ἡνέδαμ μέλλουσιν, τῇ ὑπερβαλόντι.
Χ εἰς ἀπαντες κροτίσας, λυτρώσεως,
σύμβολα φέρουσιν τὴν ἀπειρόγαμον. ὁ
ρῶντες ἀγγέλας γὰρ, χερσὶν ἐκτερέφεται. τὴν
οὐράνιον, ἀρτον ἡμῶν ὡς μέλλουσιν, ἀπορ-
ρήτως ἀποτίκτειν.

Ψ υχαὶ ἀπαταὶ δικαίων ἀποχθόνιοι δια-
γελίζετε. πρὸς ἐραὴ χρυσῇ, κατὰ παυσιν
φέρουσα, κατὰ κλυσιμολογίᾳ, πεφρα-
κέρταται. καὶ εἰς ἀγίων ἀγία, ὅθεν βῶς
πρὸς χαρδία.

Ω ἀραῖα τὸν ὡραῖον ἀπεκύσας, τὴν αἰμορ-
φίδῳ ἡμῶν. πρὸς παναγόντα, εἰς πρῶ-
την ἐμφέρειν, κόρη πανάμωμο. ὅ καὶ
ψάλλομεν. ὁ τῆς πρῶν καὶ καὶ θς ἀνλογη-
τὸς εἰ.

Α *Ἄλλος Θεὸς ὡς αὐτοῦ.*
ἀκρῶν πρὸς χύσεσι, τῆς αἰμαρτίας τοῦ πυρ-
κατὰ βεστας. ἀπαθείας δὲ ὕδατος καὶ
ματρὶ καθαρά, να. *α.* τῆς μελωδίας
πηγαῖς γρηγόρις. ἀνλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῆς
πατέρων ἡμῶν.

Φ λογίω ἐν ἀρματι, σεπῆς ἀγάπης καὶ τε-
λειότητος. ἔπι βαῖς πρὸς τὸ ὕψος, ἀνεκα-
μιάδης ἐν ὧ ἐκέκτιστο. τὸ σὸν κραυγάζων,
θεόφρον πολίτευμα. ἀνλογητὸς ὁ θεός, ὁ
τῆς πατέρων ἡμῶν.

Η αὐτῶν κατεκοιμηται, τοῖς τεκνυμίας ἀγρυ-
πνοῖς εἰσέσαι. κοιμηθεῖς δὲ τὸν ὕπνον, τὴν
τοῖς ἀγίοις πατέρων ἀρμόζονται. πρὸς φῶς
μετὰ λθεις κραυγάζων γρηγόρις, ἀνλογη-
τὸς ὁ θεός, ὁ τῆς πρῶν ἡμῶν.

Ν ἐκρόν

Η κρὸν χρηματίζονται τῇ ἀμαρτίᾳ ἐκ δ' ἀπο-
λύμηνον. τὴν ζωὴν ἡτεκοῦσα, ἀγνὴ παρ-
θεν ἐζώων σῶσάν με, καὶ τῆς γενένης, ἔξαρ-
πάσιν ψάλλοντα. δι' ὅλην τὴν οὐρανὸν, ὁ θεὸς, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

ΑΛΛΟ. Σέ νοητὴν θεὸν καί μινον.

Εὼμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκ ἀδράς. τῇ
ἀφαίρεσι τῶν παθῶν, ἱεραρχα πρὸς κλε-
σοφίαν. ὁ θεὸς ἐδογματίσας, σῶμα καὶ ψυ-
χὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκπαρθένου τέχοντα
θεόν, δι' ἡμᾶς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς
ἀναδ' ἐξ ἀμύμων.

Η ὑρνοῦν τὸν, τὸν φρεσὶν ἀνάψας, τὴν φρε-
νὸν ἀνὰ καὶ σαθεῖν, νεοαίου τοῦ ἀνα-
βίου. αἰετοὶν κατέφλεξας, ὁ θεὸς σου δεό-
μεθα, τοὺς φρεναλῶν εἰς ἡμῶν ἡδοναίς.
ταῖς πρὸς θεὸν ἱκεσίαις, συμφλέξας ἀπο-
κάθαρσιν.

Εὐπρόχῃ, κεκτημένος ἀγίε, τὴν παρρη-
σίαν σου ἐν γῇ, δι' ὅλην μου ὡς, μελωδικῶς
μνήμην σου τὴν ἐν ὁσόν, πάσης πρὸς ἀσε-
ως, ἐκλυτρωθῆναι ἐκείνου. τὸν αἰνετὸν ἀνυ-
μνῶντας θεόν, πρὸς κλε θεοσέπει.

Φέρετε θεόν, σάκεα πρὸς κλε μινον. ἐν ταῖς ἀγ-
γάλας σου ἀγνὴ, ἅς πρὸς θρόνος χερσίδικος.
φέρονται πρὸς ἡμᾶς, πάντες τῆς δυνάμεως.
ὡς μελωδουμνὸν καὶ λέγομιν. ὁ αἰνετὸς τῶν
πρῶν.

Φ. Α. κεκορη παρθένος ἀγνὴ.

**Η. ἡ ἀκροαχίς, καὶ ἀλφάβητον, ἔχον δὲ
ἐξ ἡμῶν τῶν τῶν αἰτῶν, σοιχῆνα τέταρτα.**

Η καὶ σὺ πρὸς βύτα ὁφεί, πρὸς ζαχαρία
αἶνα φησὶ. Βελέσει θεία ἡν ἔχον παιδὰ
σεμνίαν. Γενναία ψυχὴν ὑποδέξαι. Δι-
αυτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις, καὶ εἰς ναὸν τὸν
ἀγνόν, αἰάτου παύτην βοῶν. ἀλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ.

Εὐλογητὸς μόνος καὶ, ἐβόησεν ὁ ἱερὸς.

Ζωῆς εἰσοδὸς νεῦν ὑποφαίνει, σαφῶς.

Η. μὴ φανέσθωσις ὅπως μέλλει οἰκεῖν.

**Θεοχώρητον παλάτιον, καὶ ὁ βασιλεὺς
τοῦ παντός, πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ. ἀλο-**

γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ.

Εδοῦ πρὸς βύτα σοφώτατε, ἡ αἶνα ἐφῆσεν
ἀλφάβητος. Καλλίστην παιδὰ, ἡ δ' ἐδωκέ
μοι θεός. **Α. αμπερὸς ὑποδέχου καὶ
πρὸς φησὶ.** **Μ. οἶνον μέλισσαν εἰς πρῶν
ματὰ, πρὸς φέρειν τὰ κηρύγματα, μετ'
ὧν βοᾷς πρὸς φησὶ. ἀλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα κυ τοῦ κυ.**

**Η. ἡ ἐγνων γινώσκουσα φέσεται, πρὸς φρόνως
ἐφῆ ὁ κηρύκτης. **Ε. ὕλον ἐν μέσῳ ὡς ἐκβλα-
σάν ἐκ σου. **Ο. πρὸς ἐξανθήσει θεὸν
ὄντως καρπὸν. **Π. παραδείσω εἰσοικίζοντι,
ἐν βροτῶν ἐξωσάντας φθορὰ. ἀνα-
βοῶντας χάρᾳ. ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
γα κυ τοῦ κυ.********

**Φ. ἡ ἀρρήτων μυήσεων, ἡ σὴ ψυχὴ κόρησε
μνή. **Σ. αὐτὸς ὑπάρξῃ ὁ πρὸς βύς ἐφῆ τετα-
νῶς. **Τ. ὃν θεὸν ἰδοὺ παρθεῖν οἰκεναὸν.******

**Υ. π' ἀγγέλου πρὸς φησὶ γὰρ. **Β. βουλῆς με-
γάλης ἀγγέλου, κηρύττεις ὡς μελωδεῖ. ἀλο-
γεῖται, πάντα τὰ ἔργα κυ ὡς κυ.****

**Φ. ὡνήσῃ ἀδ' ὁ μιν κόρησιν γνῆ, πρὸς χαρῶς
γαβριήλ. **Χ. αἶρε τῆς πάντων αἰτία μόνῃ
χαρᾷς. **Υ. ὡν χαῖρε καὶ καρπὸν. **Ω.
τέταρτα τὴν λύτρωσιν. ἡμῶν κηρύττει ἀπλά-
σιν, τῶν μελωδουμνῶν αὐτῶν. ἀλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ.********

Α. ἄλλος. **Ε. πᾶσι πᾶσι καί μινον.**

**Τ. αἶς πρὸς ὃν δέησεν, ὁ πρὸς μόνων χρησά-
μινος, εἰληφας παμμάκαρ. τὸ πρὸς αἰ-
τέμινον. νυκτὸς γὰρ καθ' ὃν ὄντι, ἐπιφανεί-
σοι ἀγγελος, μάχαρ καὶ φλογίνην, ὁ πρὸς
δίδωσι πᾶσιν, ἐκτέμνουσαν καρδίαν, καὶ
πυρίστε αὐτῶν. καθαίρεσαν καὶ ὁ ὅς φω-
τίζουσιν ἀρρήτως.**

**Ο. ὁ λαμπερὸς ὡς ἥλιος, νοητῶς αἰατέταλ-
κας. φέγγει ἀρετῶν πρὸς φησὶ γρηγόρει.
θαυμάπων τε λάμψει πρὸς φησὶ ἁλζων πᾶ-
σαν τὴν γῆν, καὶ φωταγωγῶν, ἐν δι-
σεβῶς μελωδουμνῶν. οἱ παῖδες ἀλο-
γεῖτε εἰς εἰς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψού-**

τε, χρεῖσιν εἰς ὅν αἰῶνας :

Αγγελικῆς ἀκήκοας, ὑμνωδίας γρηγόριε ἐπ' ἐνδομῶν ἐν τῷ θνητῷ σώματι. ὡς τῆς αἰσθητικῆς, τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθείς. Ἐκ θεοειδῆς Ἐκ φωταυγῆς ἐγνωρίσθης. κραυγάζων τῷ δ' εἰσώπῃ. ἱερεῖς διλογεῖτε. **Γ.**

Η κριτὴν Ἐκ κν, ὡς ἐρ λόγον κυήσασα. τοῦ τῶς ὑόντος παναγία αἵτησαι. ἐν ὧρα τ' κλεισεως, τ' καταδικῆς Ἐκ τῆς πυρός. σκότους ἀφεγγῆς, Ἐκ τοῦ βρυγμῆς τῆς ὁδόντων. λυτῶσαι δαίτῃς, πίσει, δισεβῶς μελωδῶνταις. λαὸς ὑπεψύχτε, χν εἰς τὰς αἰῶνας.

ΑΛΘ. Ε καμίνω παιδεύει ἡλ.

Ως χανεία τῇ φώτλαμπῇ, πανκνίδοξε ἀγνεία τοῖ πάθῃ τῇ σαρκοῦ, δόποκα θάραως χρυσός, τοῖς πᾶσι δ' ἐξήσραψας ἀνὰ μέλτων. πάντα τοῖ ἐργα κν, τ' κν ὑμνεῖτε. καὶ ὑπεψύχτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο ργάνω μάκαρ τῆς σεπτῆς, ὅν γλώττης θελογόμην. τῷ φθόγγῳ ἡ ἐκκλησία. τοῦ θεῷ τῷ ἔπῃ γῆς, σεῖον καθοδόν ἡν αμείλτῃ. πᾶσι φωνῶσα τρεσκῶς, καὶ ἐμβοῶσα. σέ ὡς ἐρ ψοῦμν, χεῖς εἰς ὅν αἰῶνας :

Π ῥα θεία ὡφθῆς ἀληθῶς, τὴν φθόγγον ἐν νηχῶσα, τοῖς πίσει. πῶς δεχομῆμοις τῷ θεῷ τὴν πῶς ἡμᾶς, σεῖον σάρεκωσιν θεῖς πῶς κλε. πῆρ καμμάκαρ ἡ τὴν τῆς νεσορίε. δύσγεβῆ ματαῖον. φωνῶν δόποσο βούσα. **Γ.**

Γ ωπτηρήσαι σήμεντα τ' σῆς, παρθενε παρθενίας. ἀλώβητα ὁ δ' εἰσώπῃς πῶς ἐλῆλυθε χεῖς, ἐκ σῆς ὑπὲρ ἐννοῖον. εἰς τὸ σῶσαι τὰς βοῶντας. τὸν κν ὑμνεῖτε, Ἐκ ὑπεψύχτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. **Φ. Γ. Α** τὰς γηγῆς.

Ι δεῖθ' θεῷ, τὸ ὅρῳ, τὸ ἄγον μτ' λαμπαδῶν φαιδρῶν. εἰδὼν εἰς τοῖς ἁγία, βαδίξει λίθος ἐξ οὗ τμηθῆσεται, καὶ ὅν βωμούς καὶ ξόανα. δαμονικὰ λεπίμω. ὅν βρε

Ω δ' ἐ, τοῦτοῖς ἀπὲρ γάσεται. καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγάγα :

ξύλον βλαστήσει ζωῆς. θανατηφόρος ἐρώσεως δόπολυ τρεῖς ἄνθρωποι. ὅν τὴν πῶσιν, ἐρώσει ὑποκύψοντα. καὶ κλαπύνας, ἀπὸ τῇ τοῦ ὁφείας :

Ε τόμαπ λαμπρῶ, ἡ ἀννα ἐβόησεν, ἐν τῷ ναῷ, τοῦ θεῷ. σοὶ πῶς σαναπθῆμι, ὡς μοι παρέχε παῖδα ὡς δ' εἰσώπῃ. Ἐξ ἧς δὲ οἰκτρὴν ἄφατον, σωματοφόρος ὁφείας. διασώσεις, κόσμον ὅν πῶς ἐπλασας. μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μράσου :

Η ὑγασεν ἰδ' ἡμέρα σεῖος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῆς δεινῶν, πύλη ἐπομῶς. ναῖς τοῖς πύλας ἀναπετάσασα. μτ' λαμπαδῶν πῶς εἰσιν, εἰδὼν εἰς ἁγία ὑφ' ἁγίας, τρεῖς φεῖται δύναμειος, εἰς ἁγία θεῷ κατασπλῶσιν. **Γ.**

Φ ὡπτον ἀγνῆ, ψυχῆς μετ' ὁμματα, φῶς ἡ κυήσασα. μὴ καταλαβέτωμε, τ' ἀμαρτίας σκότος βαδύτατον. μὴ δὲ βυθός καλύψῃμε, τ' ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτῆμε, σῶθον ἡ κυβέριη τον. πῶς ἐλμῆρα τοῦ θείου θελήματος. **ΑΛΘ.** Ε φριξε κατὰ τὴν ἀκοή.

Ι δρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς ἀμάρτιας ἐναπέσβοντας ἀνθεακας. Ἐκ οὐνόθεν σαφῶς, πυρός ἐν εἰδ' ἡ χεῖς εἰς δ' εἰδ' εἰς, ἐκαταφλέεσθαι ὅφῃ, μάλλον ὅ δρῶσι ζῶσαν ἡ εἰσχυτσε δύνατον κτ' παθῶν δόπο φάινουσαν.

Ω ρόδον ταῖς ἀσκητικαῖς, πῆρ, ὡς θησας κοιλάσι γρηγόριε. ὡς κελνον δόσμον. δόπη γάζε μῦρον ἡδύπνοον. τοῖς σῶσῃς δαψιλῶς, ὡς μελὶ ζωῆς πλήρης γδ, αἰσιαγόνες. ὅν, ὡς φιαλαμ ἀρώματων ἐδεχθῆσαν.

Ε ἡμερον δῆμος σῶν ἡμῖν, ἀσκητῶντε ἡ ὅσιων διφραίνεται. πατειαρχῶν πῶς φητῆρ, ἔπῃ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ γρηγόριε. σῶν εἰσώπῃ σιν ἡμῖν, δόποσο λοιμάρτυρες. μεθ' ὧν μνημόνους, τῆς πμῶντων σεπτῶς ἀξία γάσε.

Η θήκη εἰδ' αὐτὸ σεπτόν καὶ πολυαθλάντου σῶμα κατὰ κεῖται. θαυμάτων χεῖς ἡμῖν, θῶα πηγάζει πῆρ γρηγόριε, καθ' ἀγάζουσα ἡμῶν, ψυχῆς καὶ τοῖς σώμαται. τῆς πλουτησάντωνσε. καὶ πῶς ἀπὸ

καὶ

Καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα
 ωνήντοι τὴν τοῦ γαβριήλ, οἱ πιστοὶ πατρι-
 ρῶς πατρὸς φθγγόμεθα. χαῖρε πατρι-
 σε, ζωῆς τὸ ξύλον αἰαβλαστήσιτα. χαῖρε
 ἡλυσίς τῆς ἀγῆς, μαρτύρων σεφαίωμα.
 οἶων καύχημα, καὶ αἰῶν δισέδων, τ' κρε-
 ταιώμα. **Α. Μ. Θ. Τυπον τῆς αἰγνῆς.**

Υπὲρ ἐσκιᾶς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλη-
 θεαν χ' κατενόησας. ἀναγνῆθῃς, δια-
 λυτρεῖς τοῦ βαπτίσματος. ἱεθεύετε χει-
 αδεῖς ἱερώτατος. ὁ θς καὶ θς. τὴν τοῦτον
 τέξασαν ἐκήρυξας.

Υρῶπους ἱερούς καὶ δόγματα, τοῦ χερυσοῦ
 μα μακάρι ἐντερνισί μῆρας, ζήλον τε αὐτῶν
 τὸν ἱερόν τὸν τῆς πίστεως. ἐξηρθεῖς δόγμα
 τῶν πῶντου πέλαγος. αἰρέσεων χειμαρρῶν,
 ἀποξηραίνονται ἐν χερσὶ.

Κτῶν ἱεραῶν πρὸς βίαισιν, το καὶ ἡμῶν
 κλυδωνίον ἐγχερμῶν. καὶ ἀπέλαθον τῆς
 πρῆσμων ἐπὶ τὴν σκοτόμαινον, καὶ ἀνῶν
 παιδείαν τὴν κακῶν. ὡς ἔχων παρρησίαν,
 πατρὸς τὸν σωτήρα καὶ τῶν ἡμῶν.

Κτῶν ὑπερνουῶν θαυμάτων σου, τὸν τοῦ θεοῦ
 λόγον σάκεα γυμῶν. μόνι τε καὶ
 ὑπερφυῶς μητροπαρθενοῦ. τὴν τοῦ συμ-
 παντα θείω βελήματι. σοφῶς διακρα-
 τῶνται, καὶ κυβερνῶνται καὶ συμμεχονται.
Εὐαποστάλατον, τοῦ αἰγίου γρηγορίου.
Τῶν μαθητῶν ἐρώτωνσε ἀνελήφθῃς.

Τὴν σάκεα καδυπέξας τῶν νοίστων, καὶ ἡ-
 σκησας θεόφρον μεγαλοφρόνως. ὁθεν με-
 τάρσιος γυμῶν, αἰτανάκλασις ἐλα-
 βες, ἐν οὐνοῖς μετ' ἀγγέλων, αἰνεῖν τὴν παν-
 τῶν σεα. **Ε. τρεῖν τυ αἰγίου πατρὸς κλυ.**
Ταῖς μαθηταῖς συνελθόντων.

Καὶ ἀρετῶν ὁμότετος, ὁ σοφῶς χερυσοῦμα.
 καὶ τῆς ἐκείνου γέγονας, θρόνων οὐδ' ὅξε
 πατρὸς, διαδοχῶς θεοκλήρως, καθελῶν, νε-
 σορεῖς, τοῦ δυασεβῆς τὴν αἵρεσιν, θκόνκυ-
 ρεῖς. καὶ ἀληθῶς, τὴν ἀγνὴν ἐκήρυξας, ἐ
 παρθεῖον. μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς κοίμνησ σου,

τὴν χριστὸν ἐκδυώπει
Ε. τρεῖν πατρὸς κλυ. Ο. μοιον.

Θεοφίας τέμνους, καὶ ὑπερετερον θρόνον.
 τῆς χερυσοῦς ἐπαρχυσαν, τὴν ἀγνὴν θκόν.
 διττέπλον ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τρεῖς ὁδῶς.
 τὰ τῶν ἀγίων, ἀγία, ὑποδέξαται ταύ-
 την. ἐσὺ ἡμῶν, ἀδὲ πατρὸς κλυ τῇ παρ-
 θεῖᾳ. ὅς ἡς καὶ ὁκς, σαρκεθῆς κόσμον σῶ-
 ζει. **Εἰς οὐδ' αἰνους, στιχηρά.**
ἡχ. α. Τῶν οὐρανῶν ταγματῶν.

Αὐτε πιστοὶ συνελθόντες ἐπ' αἷς πμῆσωμῶν.
 τὴν ἐκμητῶς ἀγόνε, πατρὸς ὁδῶς τεχθεῖ-
 σαν, θεόνυμφον μρᾶ. τοῦ ποιητοῦ, ἐσὺ
 παρθενοῖς λαμπάστε. παρθενοῖς πμῆσω-
 μῶν ταύτη ἐν τῷ ναῷ, εἰπούση εἰς τοῖς ἀγία.
ἡ. ἀπὸς ἐκ θησοῖται τῷ βασιλεῖ παρθενοῖς.

Καθὰ πρὸς αἰθρὰ ποικίλα, παρθενοῖς ἀμεινοῖ.
 ἐκαστῇ τῶν λειμώνων, τῆς τοῦ πνὸς λόγων,
 ἐπαγῶν οὐδ' σεφάνους. χαρμονικῶς, τῇ
 παρθενοῖς συμπλέξωμῶν. καὶ πατρὸς κλυ
 τῶν τοῦτους δωρεῖται, ἐπαξίως παρ-
 θενοῖς κλυ.

Α. πνευχ θησοῖται ἐν ἀφροσύνῃ

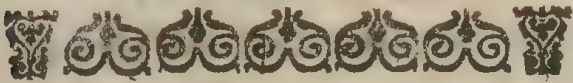
Εὐπερ ἐξέδωσαν πύλαι, καὶ διαιρέδα-
 σαν, αἰτῶν καὶ κῶ. καὶ τῶν οὐκ ὁδῶς. καὶ
 μόνι ὑπερτέρων, τῶν οὐρανῶν, ὑπερ-
 νοῦν χρηματισσάν. ὑποδέξαται
 χαίρεσαι, καὶ χ' τὸν σεα αἰνυμένισαν.
Δοξα, καὶ μῶν, ἰδομελῶν. ἡχος, α.

Γιωργίου νικομηδείας.

Γαλλιάδω σήμερον, ὁ οὐκ ὁδῶς αἰνῶν, ἐ
 αἰνεφῆλαι διφροσύνῃν ραῖα πωσαν. ἐπὶ
 τοῖς λίαν πατρὸς ὁδῶς, μετὰ λεία τῶν ἡμῶν.
 ἰδὲ γδ, ἡ πύλη καὶ ὁδὸς τῶν ἀγίων, βλέπουσαι,
 ἀποκυνθῆσαι, ἐκσεῖρας ἀκαρπού, ἐξ ἐπα-
 γελίας. καὶ τῶν θεῶν ἀφιερωθεῖσαι, εἰς κα-
 τοίκησιν. σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἀμωμος
 παρθενοῖς παρθενοῖς γέλοι. ἀγαλλιάδω
 ὁ δ' ἂν κρούων τῶν κινήσαν. ἀπνευχ θη-
 σοῖται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθενοῖς ὁπσω
 αὐτῶς, αἰ πλησίον αὐτῆς ἀπνευχ θησοῖται.

ταί, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἐνδοντ' ἰλα
σηεῖς αὐτὸν, αἰά τε αὖ φιλῶμαις κατ' ἰκνηπιν,
τοῦ παλαιῶν ἐκ πρὸς ἀεὶ ῥόδοις ἡμῶν.
θεῖος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἡ λογικὴ ἀκολούθια τῶν ὁσίων, ἡ δὲ δούλου.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ ἡ ἐν τῇ ναῷ ἡσυχία,
τῆς ὑπεραγίας Θεοῦ ἐν τῇ μικρῇ ἡσυχίᾳ.
Εἰς τὸ καὶ μικρῶν ἡσυχίᾳ, ἡ δὲ καὶ
ψαλλομένων ἐκ τῆς αὐτοῦ.

ἡχος, α'. Τῶν ὁσίων παλαιῶν.

κτ' ἐκὺ λαβόντες, ἐπαγγελίας καρπὸν.
ἰωακὴμ ἄννα, τοῦ θεοῦ τὴν μῖαν, διπρὸς
δεκτὸν θυσιῶν, ἐν τῇ ναῷ, παρσεύοντο
σήμερον. καὶ ζαχαρίας ὁ μέγας ἀρχιε-
ρεὺς, δι' ἡμετέρας ὑποδέξατο.

τῶν ἁγίων ἁγία, ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκίᾳ, ἀξίως
παρσυνέχθη, ὡς θεοῦ ἐκτονθίμα. ἡσυχίας
αἱ παρθένοι, ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκοσμήματα
ἐμπαρσέν, λαμπαδ' ἐχῶσαι παρσέφε-
ρον τῷ θεῷ, ὡς πρὸς σκῆτος ἱερῶν.

ἐξδοικὲν ἡ πύλη, τοῦ θεοῦ ὅχου ναοῦ.
τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, βασιλέως ἡ δρό-
νον, σήμερον ἐνδ' ὅξῃ, οἶδον λαβὼν, ἰωα-
κὴμ αἰά πῦται. ἀφιερώσας καὶ τὴν ἑξ
αὐτῆς, ἐκλεχθεῖσαν εἰς μητέρα αὐτῆς.

Δι' ἡμετέρας α'. Δ' ἡσυχίας ἡσυχίας, πᾶσι.
δ' αὖ παρσυνέχθη ἁγίᾳ, παρσυνέχθη
τὴν ἀφιερώσιν, τῆς εἰσόδου ἐν τῇ ναῷ.
ἐν τῇ τοῦ πέρας σήμερον, ἐορταζόντα, δὲ
ἐξολογούσιν πανύμνητε. ἡ γὰρ παρσέντου
παρσέντος, ἡ μετὰ τὸν μείνασα ἀφθό-
ρος, μήτηρ τῆς λέγῃς τῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῇ
ναῷ ὁ ζαχαρίας ἀφραίνε. ἀπολαβὼν
σε δέσπονα. ἡ δὲ ἁγία τῶν ἁγίων ἀγά-
λονται. ὑποδέξαμεθα, τὴν προσφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλλομένως ἐκ-
βοῶμεν. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. πᾶσι
ὑμῶν καὶ τῶν ἡμῶν. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος. Εἰς τὸν ἡσυχίαν, α'.

Οἶκος τοῦ αὐτοῦ θεοῦ.

ἡ ὑλαί τῶν ὁσίων, εἰς δέξαθε παρσέντον,
εἰς ἁγία ἁγίων. ἀμολύμετον σκηνώτε,
θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

Ἀπὸ τῆς ἐκείνου τῆς βασιλείας παρσέντοι.
παρσέντοι τὴν ἁγίαν, παρσέντοι παρσέν-
τον, φαιδρῶς λαμπαδ' ἐχῶσαι. εἰς ἁγία
ἁγίων, ὡς νύμ φιλῶ τοῦ παντοκράτορος.

Ἀπὸ τῆς ἐκείνου τῆς αὐτοῦ θεοῦ.
ἐκ τῆς λογικῆς παρσέντος θεοῦ τῶν λόγων, χει-
ρὶ θεοῦ ἀγγέλου. δεχέταί κατ' οἶκον, ἁγίων
εἰς τὸν ἁγίαν.

Δόξα, καὶ νύμ. Οἶκον.
ὡς τὸ τριλάμπες, δὴ αὖ ψαλλομένη. ἐν τῇ
ναῷ τῆς δόξης. οὐρανίον προσφῆντοι, ἐκπέρ-
πει μεγαλύνοντε.

Ναὺ δούλου, τὸ πᾶσι τὸν πᾶσι
τῆς αὐτοῦ τῆς ἡμῶν καὶ τῆς σήμερον τῆς
διδόκας θεοῦ καὶ γίνεται δούλου. ἡ δὲ
ἐδούλας ὅτι εἰτύχη ἡ ἡσυχία τῆς θεοῦ. ἐν κυ-
ριακῇ, παρσυνέχθη τὸ δῶμα αὐτοῦ.

Εἰ δὲ τῶν μεγάλων ἡσυχίας, ψαλλομένων,
τὸ αὐτὸ πᾶσι, τὸ μακάριον αὐτῶν. εἰς ἡ-
χοι, πᾶσι. Εἰς τὸ καὶ ἐκείνου ἡσυχίας, πᾶσι.
καὶ ψαλλομένων ἡσυχίας, πᾶσι.

Ὡς τὸ αὐτὸ δέξαι αὐτοῦ.
ἡμερον πᾶσι χοροῖς, ἐν ψαλλομένῳ
ὑμνοῖς.

ὕμνοις, τῷ καὶ ἄδοντες. πμῶντες καὶ τὴν
αὐτὴν ἡγιασμένην σκηνὴν. τὴν ἐμψυχον
κιβωτον, τὴν τοῦ ἀχωρητοῦ λόγον χωρή-
σαι. (πρὸς φέρε) γὰρ θεῷ. ὑπερφύως
τῇ σαρκὶ ὑπαζουσα. καὶ ἀρχιερέως ὁμέ-
γας. (ζαχαρίας δέχεται). ἀφ' ἐκείνου
ταύτης, ὡς θεὸς κατοικητήριον.

Εἡμερον ναὸς ὁ ἐμψυχος, τὰ ἡγιασμένης, χυ-
τὸ θεὸς ἡμῶν. ἡ μόνῃ ἐν γυναιξίν, ἀλοχημέ-
νη ἀγνή. πρὸς φέρεται τῷ ναῷ, τῷ κομικῷ
κατοικεῖν εἰς τοὺς ἁγίους. (ζαχαρίας) αὐ-
τῇ, ὡς καὶ ἡ ἀνὰ τὴν πύλιν. καὶ παρθενί-
αν καὶ χερσαί, τῷ καὶ ἄδοντες. ψαλμικῶς με-

Εὐτὴν πρὸς φέρεται τὸ κήρυγμα. ἀποστόλων
δόξα, καὶ μαρτύρων καὶ χημα. (ἐπάνω)
τῷ γηγῶν ἡ δύνακαίνησις. παρθένος μῆ-
τερος. διὰ γὰρ σὺ τῷ θεῷ κατὰ λαχμήν.
διὸ πμῶντες τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κυρίου
λαβόντες. καὶ σὺ τῷ ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ χαίρειν, τῇ παισεμένῃ δοῶμεν.
τῇ πρὸς βεῖα σου σωζέμεναι.

*Ἐπιτελεῖται τὸ α. ἐπὶ λεγομένη καὶ
ταύτης ἡ χερσὶ. ὡς ἡγιασμένης μαρτυρίαν.*

Τῶν ἁγίων εἰς ἁγία. ἡ ἁγία καὶ ἁμωμος, ἐν
ἁγίᾳ πύλιν εἰσποικίζεται. καὶ δι' ἀγγέλους ἐκ-
τερέφεται, πλόντι ὑπάρχουσα, ἁγιάτοι-
τος ναὸς. τοῦ ἀγίου θεοῦ ἡμῶν. τοῦ τοῦ σύμ-
παντος, ἁγιάσαντος ταύτης. εἰσποικίσει, καὶ
θεώσαντος τὴν φύσιν. τὴν τῷ βροτῷ
ὀλιόδησαν.

Ηνεάνιδες χαίρεσαι, καὶ λαμπάδες κατέ-
χεσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον πρὸς πο-
ρεύονται. τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγασιν, αὐτὴν
εἰς τοὺς ἁγίους, τῇ ἁγίων ἱερώς. πρὸς δηλῶσαι
τὴν μέλλουσαν, αἰγλίῳ ἄρρητον. ὅς αὐ-
τῆς αἰαλάμψαι. (ἐφωτίσαι, ὅθεν ἐν σκά-
τει καὶ θημῶν, τῆς ἀγνωσίας ἐν πύλιν).

Ηθομῶν ὑποδέξαι, ζαχαρία ἐβόησεν,
ἀννα ἡ πανδύφημος ἡ ἐκ κήρυξαν. θεοῦ
πρὸς φέρεται ἐν πύλιν, καὶ ταύτην εἰσάγαγε,

εἰς τὸν ἅγιον ναὸν, ἱερώς δυνατὴ φέρεται.
ὅπως γρηται, τῷ δεσποτῷ τῷ ὅλων, θεῶς
δρονος. καὶ παλάτιον καὶ κλίη, καὶ φωταυ-
γὲς ἐν διαίτημα.

Δόξα, καὶ κυὸς ἡχος, πη.

Μεταί τ' τεχθῆναι, θεόνυμφος δέσπονα,
παρεγῆναι ἐν ναῷ κυ, τῷ δυνατῷ φέρεται
εἰς τοὺς ἁγίους τῷ ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. τό-
τε καὶ γαβριήλ ἀπεσάλη. πρὸς σὲ τὴν
πανάμωμον, πρὸς φέρεται κομίζωνσι. (ταῖς ἐρε-
ναι πάντα ὅξισται, ὁρῶνται τὸ πᾶν τὸ
ἐν ἅγιον ἐν τοῖς σκηνώσαν. διὸ ἀσπίλες ἀμό-
λυτοι, ἡ ἐν ἑρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δόξα ζα-
χαρία. μῆτερος θεοῦ, σωζέ τὸ γένος ἡμῶν).

Ἰσιδος, φως ἱλαρόν, πρὸς καὶ μῶν τῆς

ἡμέρας, καὶ τοὺς ἁγίους μαρτυροῦντες.

Τῆς δόξης τοῦ ἀνάρχου.

Ελάλησε καὶ πρὸς μωϋσὴν λέγων ἐν ἡμέ-
ρα μιᾷ τοῦ μέλους τοῦ πρώτου, σῆσεις τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ θῆσεις τὴν κι-
βωτον, (ἐσκεπάσεις αὐτὴν τῷ κατὰ πε-
τάσματι, καὶ εἰσίοις τὴν τεσπεζδω (ἐπὶ
τὴν λυχνίαν. Καὶ θῆσεις τὸ θυμιατήριον τὸ
χρυσόν, εἰς τὸ θυμιατὸν ἐν δρυπὸν τῆς κιβω-
τοῦ τοῦ μαρτυρίου. καὶ θῆσεις τὸ κάλυμ-
μα τοῦ κατὰ πέτασματος, ἐπὶ τὴν θύραν
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ
ἐλαίον τῶν χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν
σκηνὴν, καὶ πάντα, τὰ ἐν αὐτῇ. Καὶ ἁ-
γιασέας αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκῆνη αὐτῆς.
καὶ ἔσαι ἁγία. Καὶ ἁγιασέας τὸ θυ-
σιαστήριον, καὶ ἔσαι τὸ θυσιαστήριον ἅγιον
τῷ ἁγίων. Καὶ ἐποίησε μωϋσὴς πάντα
ὅσα συνέταξεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος
τοῦ ἱσραὴλ. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης
κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. Καὶ ὅτε ἠδύ-
νηθη μωϋσὴς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐ-
τὴν ἡ νεφέλη. καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη
ἡ σκηνή.

Βασιλικὴν τῆς ῥ' αἰαγνῶμα.

Εχρετο, ὡς σιωτέλσσετο λαμῶν, τῶ οἰκοδο-
μῆσαι τὸν οἶκον κυ, ὅς ἐκκλησίασε πάντας
τοὺς πρεσβυτέρους ἱὴλ ἐροῶν. τῶ αἰνεύ-
κων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ, ἐκπόλεως
δαδ, καὶ αὐτῆς ἱσίων. Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τῆς κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης κυ, καὶ τὸ σκήνωμα ἱεμαρτυ-
ρεῖς, ὅς πάντες τοὶ σκιδῆται ἅγια, ὅς ἐν τῇ
σκήνωμα ἱεμαρτυρεῖς, ὅς βασιλδὺς ὅς πᾶς
ἱὴλ, ἐμπροσθεν τῆς κιβωτῆς. καὶ εἰς φέρεσιν
οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυ, εἰς τὸ
πον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὴρ τῶ οἶκῳ, εἰς τὰ ἅγια
τῶ ἀγίων, ὅς τῶς πῆρυγας τῶ χερσβίμ.
ὅτι τοὶ χερσβίμ διαπεπτασμένα τῶ πῆ-
ρυξιν ὅτι τὸν τῶ πον τῆς κιβωτῆς. Καὶ ὡς ἐ-
κάλυπτον τὰ χερσβίμ ὅτι τῶ κιβωτὸν.
ὅς ὅτι τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ ἐκ ἡνεν
τῆς κιβωτῆς, πλὴν αἰδύο πλάκας τῆς διαθή-
κης, αἷς ἐθήκον, ἐκεί μωυσῆς ἐν χωρὶς β, αἷς
διέθετο κς. Καὶ ἐχρετο, ὡς ἐξήλθον οἱ ἱερεῖς
ἐκ τῶ ἀγίου, ὅς ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον. ὅς
ὅς ἡ δαυὶδ τοὶ ἱερεῖς, σὺν αὐτῶν λειτουργεῖν
δὸς πρὸς τὸν πον τῆς νεφέλης, ὅς ἐπλησεν
ἡ δαυὶδ, τὸν οἶκον κυ. ὅς παντοκράτορες.

Προφητῆς ἰζακ καὶ τοῦ ἀναγνώμα.

Εὰδ λέγει κς. ἔσαι δὸς τῆς ἡμέρας τῆς ὁγ-
δῆς, καὶ ἐπεκεῖνα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ὅτι τῶ
δυσιασθήσιν τοὶ ὀλοκαυτοῖμα τὰ ὑμῶν, καὶ
τοὶ τῶ σελῶ ἡμῶν, καὶ πρὸς δέξομαι ὑμᾶς,
λέγει κς κς. Καὶ ἀπὲς ἐψέμε κατὰ τῶ
ὁδὸν τῆς πύλης, τῶ ἀγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς
βλεπῶσης κατὰ ἀνατολὰς, ὅς αὐτὴ ἦν κε-
κλυσμένη. Καὶ εἰπε κς πρὸς με. ὅς αὐτῶ, ἡ πύ-
λη αὐτῆς κεκλεισμένη ἔσαι, ὅς ἀνοιχθήσε-
ται καὶ ὅς εἰς ἐμὴν διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι κς ὁ
θεός, τῶ ἱὴλ διελύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσαι
κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγέμνη, ὅς πρὸς, καὶ θη-
ταί ἐπ' αὐτῶ τῶ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ τὸν
ὁδὸν τῶ ἐλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ
κς ὁδὸν αὐτῶ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσπάγε-
με κατὰ τῶ ὁδὸν τῆς πύλης τῶ ἀγίων

Νοεμβ.

τῆς πρὸς βάρραν, κατεῖλπεν τῶ οἶκῳ, καὶ
εἶδον. καὶ ἰδοὺ πλήρης δαυὶδ ὁ οἶκος κυ.

Εἰς τὴν λιτὴν, σιχηρὰ ἰσομελα.

ἦχος, α. Γεωργίου νικομηδείας.

Εγαλλιάδω σήμερον, ὁ οὐρανὸς αὐτῶν, καὶ
αἰνεφέλαι διφροσὺν ἡρώνα πωσαν. ὅτι
τοὶ λίαν τῶ δαυὶδ ὅς, μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ ἀνατολὰς βλέ-
πῶσα, ἀποκρυφθεῖσα, ἐκείρας ἀκρόπυ-
ρῆς ἐπαγέλιας. καὶ τῶ θεῷ ἀφιερωθεῖσα,
εἰς κατοίκησιν. σήμερον ἐν τῇ νῶ, ὡς ἅμα,
μοῦ πρὸς φορὰ πρὸς γεται. ἀγαλλιά-
δω ὁ δαυὶδ κρῶν τῶ κινῆρην. ἀπνεχ-
θῆσονται φησὶ τῶ βασιλεῖ παρθένοι ὅτι
σὺ αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπνεχθῆσιν
ταί, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τῶ θεῷ. εἶδον τοὺς ἱε-
ρεῖς αὐτῶ, αἰατὰ φιλῶν εἰς κατοίκησιν,
τῶ πρὸς αἰώνων ἐκ πρὸς ἀρρὰς ὡς ἡνθη-
τος. εἰς σελῶ τῶ ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος, δ. Γεωργίου νικομηδείας.

Εήμερον ὁ θεὸς ὡς νῶς, ἡ θύκῳ, ἐν αὐ-
τῶ πρὸς γεται, καὶ ζαχαρίας ταύτην ὅ-
τι ποδῆχεται. σήμερον τοὶ τῶ ἀγίων ἅγια
ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορός τῶ ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορ-
τάζοντες σήμερον, σὺν τῶ γαβριηλ ἐκ βοῇ
σωμῶν. καὶ εἰς χαλεπὴν μὴ ὅς κς σῶ
ὅς ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Αὐτὸς πάντες οἱ λαοί, τῶ μόνῳ ἀμώμη-
τον ἐγκωμιάσωμῶν. τὴν ἐκ τῶ πρὸς φησὶ
πρὸς κηρυχθεῖσαν, ὅς ἐν αὐτῶ πρὸς κηρυχθεῖ-
σαν. τῶ πρὸς αἰώνων πρὸς κηρυχθεῖσαν μη-
τέρα, καὶ ἐπ' ἐχάτων τῶ χρόνων, αἰαδαι-
χθεῖσαν θύκῳ. καὶ πρὸς βείαις αὐτῆς. τῶ
εἰρῶνιστου τῶ δαυὶδ ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δοξα, καὶ νῦν. ἦχος, π.

Λέοντος μαίσερος.

Επέλαμψεν ἡμεῖς χαρμόσυνος, ὅς ἐορ-
πανσεν σε βᾶσις. σήμερον γὰρ ἡ πρὸς κς
παρθένος, καὶ μὲν τέκον, παρθένος μένει
σα, ἐν αὐτῶ ἀγίῳ πρὸς γεται. καὶ χαίρει

μ ζαχα-

△△△

μ ι Δαδ

Α ἃ δ' ὁ πατριάρχης ὑμνήσας πάλαι. πα-
τριάρχης θεόνυμφε, συγατέρα λέγων σε, τῇ
Βασιλείᾳ χυ. ὃν καὶ τεκοῦσα, μητρικῶς.
Βεῖφος ἐθελήσας ~
Ε ἀρκίτεμπίζουσα ἡ θῆκος, καὶ παρσάγεται.
ζαχαρίας ταύτῃ δὲ, ὁ ἱερὸς τοῦ θεοῦ.
Η δὲ ξάμμος ἐν τῇ ναῷ, χαίρων ἀνέθετο.
ἀρθεῖσι χορδίσαιτε, λαμπαδὴ φόρτι. ἐ-
ξάρξατε σήμερον. καὶ μητέρες, ἄσατε, τῇ
Βασιλίδι μελ. παρσέχοι μὲν ἐν τῇ ναῷ,
τῇ βαλέως χειρὸς ~ **Δοξα.**
Ι ριὰς ὁμοῦσε, πατέρ καὶ λόγε, καὶ πᾶ τὸ
ἄγιον. σὲ πῶς δόξαζομεν, ὡς ποιητὴν
τῇ παντός. καὶ σοὶ βοῶμεν θύσεβως σῶ-
σον ἡμᾶ ὁ θεός ~ **Καὶ νῦν.**
Β αφ' ἧς ἐξαίματων σε, πῖνα λυγρίδα. φορέ-
σας πανάχρηστε, παρσέλθων ἀνέπλαστον,
ὁ βαλὼς καὶ θς. τὸ γῆρας ἅπαν τῇ βρε-
τῇ πῇ θύσας λαγχρία αὐτῇ. **Καὶ νῦν.**
Χ ἡ γῆρας λαγχρία αὐτῇ. καὶ ὡς οὐρανὸν ἅ-
παν πῇ τατε. καὶ ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ἄσατε
τῇ καὶ. πᾶσα ἡ γῆ. καὶ ἐν θύφροσυνῇ, αὐ-
μνήσατε λαοὶ ὅτι δὲ δόξασαι ~
Φ. γ. Οἱ ριμοί.
Τ οὺς σὲ ὑμνολογεῖς θεέ, ὡς ζῶσα καὶ ἄφ-
θονος πηγῇ. θίασον συγκροτήσαντες. πνυ-
μαπὸν ἐρέωσιν. ἐν τῇ σε πῇ εἰσοδῶ σου. σε
Φαίων δόξης ἀξίωσιν ~
Η υμφοσὸλος σήμερον ἐδείχθη, τρεπνός. τῆς
παρσείας ὀναός. καὶ θαλάμας δεχομένης, ἡ
ἐμψυχον πασάδα θυ. πῖν καθαρὸν ἡγάμα-
μον, καὶ λαμπαδὴν, πάσης κτίσεως.
Α ἃ δ' ὁ πατριάρχης τῆς χορείας, σιρταῖς χο-
ρδίσαι σὺ ἡμῖν. ἐ βασιλὶδα κράζεις, πε-
ποικημένῃ αἰχρατε. παρσάμην πᾶνα γνε,
ἐν τῇ ναῷ τῇ βασιλῇ καὶ θεῷ.
Ε ξῆς ἡ πατριάρχης παρσέλθων, ἡ πάλαι τῇ
γῆς τῇ βροτῇ. ἐκ ταύτης ἡ θύφροσυνῇ,
καὶ ἀφθαρία ἡ θύφροσυνῇ. ἡ θῆκος σήμερον,
παρσάγοι μὲν ἐν τῇ οἰκῷ θεοῦ ~
Ε κρῶσιν ἀγγέλων στρατηγία, καὶ πάντων

αὐτῶν ἡ πληθὺς, καὶ παρσέχουσιν πᾶνα
γνε, παρσέχουσιν σήμερον. λαμπαδὴ
φοροὶ κράζεις, τῇ μεγαλείᾳ σου, οἰκῷ
θεοῦ. **Ἄλλοι.** Στερεώθη τὸ ἡ καρδία μου.
Η δυνυγρίσωμεν, φιλέορτοι, καὶ στωδφ-
ρανθῶμεν τῇ πνυμαπὶ ἐν τῇ ἀγία ἐορτῇ.
δυοχαῖμοι σήμερον. συγατέρα τοῦ βα-
σιλέως, καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ~
Ι ωκαίμ δυφραῖνον σήμερον, καὶ ἀγάλλε-
θῶμεν τῇ πνυμαπὶ. τῇ γῆρας ἐσθ-
μῶν, τῇ καὶ παρσάγοντες. τρεπνός
ὡς δ' ἀμαλιν, σεμνὴν τῇ πανάμωμον.
Ι ὁ τῇ θεοῦ κατοικητήριον, ἐν ναῷ ἀγίῳ πε-
σφύρεται. ἡ θῆκος μαριὰμ, τῇ σαρκί τε
τίζουσα. καὶ αὐτῇ λαμπαδουχοῦσιν. αἱ
παρσείας παρσέχουσιν ~
Η τῇ θεοῦ ἀμνάς ἡ ἀσπίς, ἡ παρσέχων ἡ ἀ-
μόλυτος. ἡ θεοχώρετος σκηνή, τὸ τῇ δό-
ξης ἀγίασμα. ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κα-
τακτεῖν ἡρεπῆστατο ~
Η τρεπνός τῇ σῶμα π. καὶ πολυετὴς ἐν
τῇ πνυμαπὶ, ἡ πλάτυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῇ
δυοδυάμεων. παρσέχων δι. φημι εἰδῶ,
ἐν ᾧ αἱς ἡ θεόνυμφος ~
Ι ἡς τῇς ἐορταζόντες, τῇ ἐν τοῖς ἀδύτοις
παρσέλθων, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς,
ἐν φαιδρότητι σήμερον. καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς
παρσείας, τῇ ναῷ πλησάσωμεν
Ο ἡ ἡμεῖς ἐν δύσας. τῇ δικαιοσύνης ἐν χά-
ριτι. καὶ ὑπαντίστατε φαιδρῶς. ταῖς εἰσοδῶς
παρσέχοντες. συγατέρα τῇ βασιλείᾳ, καὶ
θεοῦ εἰς τῇ ἀγία ~ **Δοξα.**
Φ ὡς ὁ πατήρ, φῶς ἐν ᾧ αὐτῇ, καὶ τὸ πνυ-
μα φῶς, τὸ παρσέκλητον. ὡς γὰρ ἡλίου
ἐξ ἐνός, ἡ τελας ἀπασφάπτουσα. θεῖκῶς
λαμπαδουχεῖ, καὶ στωπῆς τῇ πᾶς ψυχῇς
ἡμεῖς ~ **Καὶ νῦν.**
Ε οἱ παρσφῆται παρσέκλης ἐσθ, κιβωτὸν σε-
μνή ἀγίασματος. συμιαπῆλον χερσῶν
καὶ λυχνίδων καὶ τῇ ἀπὲς ἐσθ. καὶ ἡμεῖς ὡς
θεοχώρετον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμεν σε ~
Καὶ νῦν.

πισῶς περ σκυμνωμένους αἰεὶ. **Καὶ νῦν.**

Κέτθαι ἀπαύτως, πανάχρεστές ἀγνή, ὃν
σαρκὶ ἐκνητὰς, ἰόντου καὶ θεόν. ἐκπολυ-
τέσπων, παλίδων τῆ διαβολῆς. καὶ ἐκπαν-
τοίων, περασμάτων ἐπερχομένων. πάντας
λυτρώσθαι οὐκ οὐλοῦσθε.

Καθίστα.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης ἰεσαΐ. καὶ αὐτὸς ἔξ' αὐ-
τῆς χεῖ, ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας. ἔξ'
ῥ' ὅρας ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέως. ἦλ-
θες σαρκωθείς ἔξ' ἀπειράτου, ὁ αὐτὸς καὶ
θεός. δόξα τῇ διωάμει σου κέ.

ᾠ. ε. Οἶρμος.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσοδῶν.
σύ γ' ἀπειρόγαμε παρθένε. σὺ δ' οὐκ εἰσῆλ-
θες ἐν τῷ ναῷ. τῆ θεοῦ. ὡς περ καθάρωτατος
ἡ αὐτός. πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσιν. τὴν εἰρηνίαν
βραβδύουσα.

Κρίσματα σὺ δόξον, ἡ ἱερὸν ἀνάθημα. σήμε-
ρον ἡ πάντα γινος παρθένος, αἰατεθεῖσα ἐν
τῷ ναῷ τῆ θυ. τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν θῷ. μὴ
καὶ ἐνοίκησιν. συμπεριταίῃ ὡς οἱ δ' αὐτοί.

Κάλλος πανάχρεστές, τῆς ψυχῆς σου
βλέπων ποτὲ, πῆσι ζαχαρίας ἀνεβόα.
σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὶς. σὺ
εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, διῆς ὁ ἀχώρητος, χω-
ρητός μοι ὁφθῆσεται.

Ωτὴν ὑπερέκκοιαν, θαυμάτων πανάχ-
ρεστές, ἐξέστης ἡ γέννησις ὑπάρχει. ξένος
ὁ τέσπος, ὁ τῆς αὐξήσεώς σου. ξένος καὶ πα-
ρά δόξα τὰ σα, πάντα θεονύμφουτε. καὶ
βροτῆς ἀνεμυλῶνται.

Πυχνία πολὺφωτος, ὑπάρχουσα θεόνυμ-
φε. σήμερον ἔξ' ἐλαμψας ἐν οἴκῳ. τῷ τῷ
κῷ, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς. τοῖς σεπτοῖς
χαρίσμασιν ἀγνή. τοῖς τῷ θαυμασίῳ
σου, θκε πανύμνητε.

Ἄλλος. Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἔξ' ἀματεῖλον.

Παμπερφωρήσωμεν οἱ ὁρτοδόξοι, πάν-
τες σωτῆρες. καὶ δόξαζοντες τὴν
θεομήτορα. ὅτι καὶ, σήμερον περσφέρει

ται, ὡς θυμὰ δ' ὑπερέδεκτον.

Καλλιάδωσαν οἱ περπατῆρες, σήμερον
δέσπονα. καὶ διφραγνέτω ἡ τεκοῦσά σε,
σὺ τῷ πατρί σου. ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῆς, καὶ
περσάγεται.

Κὺ πολυώνυμον, καὶ περὶ δόξον, ἄμωμον
δάμαλιν. ὡς ἐν σαρκὶ κυφορήσασαν, τὴν
θεῖον μόχον. πάντες αὐμνήσωμεν, πισῶς
ἐορτάζοντες.

Καὶ τῆς νυμφώσεως ἀπογράφονται, θεία-
συμβόλαια. τῆς ὑπερέκκοιαν κυφορίας
σου, ἀγνή παρθένε. σήμερον ἐν πνί, ἀγίῳ
ἐν εἰκῷ θεοῦ.

Εξομοιγέσθωσαν τὰ περπύλαια, δόξῃ θε-
οῦ ἡμῶν. καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγα-
μον, θεῶν μετ' αὐτῶν. ὡς περ τρεπίζουσιν, ἀμί-
αντον δάμαλιν.

Κὺ πολυμήτορον, καὶ κατασκίου, ὅρας ὑμνή-
σωμεν. τὴν αἰπαρτίαν, θεοῦ μετ' ἀντα-
μυλῶν. αὐτὴ γ' ἔξ' ἡσραψε, τὴ φῶς ἐν τῇ
πέραςι.

Κὺ ὑπεράρχιον, ἡ αἰδίων, μίση θεότητι.
δόξογοντες περσκυμνωσώμεν. τρεπίζου-
σά ποτε. φύσει ἀδιαμέτρητον. καὶ δόξη ἰσότη-
μον.

Καὶ νῦν.

Κὺ μῦρα θυδίων, καὶ ἀπόρθητον, τείχος κεκ-
τήμεθα. τὴν περσβείαν σου, ἐν περσάσε
σι. θεοκῆτορ. πάντετελυτοῦ μῦροι, κινδύ-
νων καὶ θλίψεων.

Καταβασι.

Θεὸς ὡν εἰρήνης, πῆς οἰκτιρῶν, τῆς μετ' αὐτοῦ
βελῆς σε τὴν ἀγγελον, εἰρηνίαν παρεχόμε-
νον, ἀπέσειλας ἡμῖν. ὅθεν θεογνωσίας,
περσ φῶς ὁδηγησάμεν. ἐκνυκτός ὁρθεύ-
ζοντες, δόξογον μετ' αὐτοῦ φιλαίθρως.

ᾠ. ε. Τὴν θείαν ταύτην καὶ παντιμῶν.
Θπάντα φέρων τῷ ῥήματι, θυχῆς τῆς τῷ δι-
καίων ἐπήκουσε. διόσειρώσεως, λύσας τὴν
νόσον ὡς ἀσπλαγχνος. τὴν τῆς χαρῆς αἰ-
τίαν, τῷ τοῖς δ' ἐδώρηται.

Ενωρίσας θείων ὁ καὶ, τοῖς ἐθέουσιν αὐτῷ τὸ
σεῖον. τὴν ἀπειρόγαμον, νῦν ἔξ' ἀνδρά-

πων παρέλαβε. κατὰ λαγῆς σημεῖον, καὶ
ἀναπλάσεως·

W ροῖκος ἔστα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ
ἐναπόκεινται. τῆς ἀπορρήτου θεοῦ, οἰκονο-
μίας πανάχρευτε. ἐν τῷ ναῷ μετέχεις, τῆς
ἀκηρεάτου τρυφῆς·

A ιαδμήσατε βασιλείον, δεξιὰ μὲν ναὸς θεοῦ
νύμφουτε, κατεφαιδρύνετε. ἔτι ὑπεχώ-
ρει τοῖς κρείττοσι. τῷ περὶ ῥηθέντων βλέ-
πων, ἐν σοὶ τὸ ἐκ βασιν·

Α' Μος. Τὸν περὶ φητὶ ἰωνῶν.

E ορταίνωμεν πρὸς, ἐορτὴν πνιματικῶν.
τὴν μητέρα τοῦ θυ, ἀνυμνεῖντες ἀσπεδῶς, ὑ-
πάρχει γὰρ, ἀγιώτερα, τῷ ἐν τῷ νοῶν·

E νῶδ αἷς πνιματικαῖς, διφρησώμεν π-
σοὶ. τὴν μρὰ τῆς φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐ-
πέφανε. περὶ εὐχομένη, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ.

H ἀμίδυτος ἀμνάς, ἔτι ἀγνὴ περὶ τερα. περ-
συνέχθη καὶ τικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θυ, αἷς ἁ-
μωμος. περὶ εὐδοκίᾳ, ἡρεῶμαι μὴ ῥυ-
νῆναι τὸ πνιμικῶν, πᾶς εἰσόδους ἐκτελεῖ. ὁ
ναὸς οὗ τοῦ θυ, ἡ οὐδὲ οὐκ ἐκτελεῖ, ἔξ ἡς ἡμῖν. τοῖς
ἐν τῷ σκότει, τῷ φῶς ἔξελαι ψεν·

H ηπαύζοντα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ.
ἡ ἀγία κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. εἰσερχε-
ται. κατὰ τρυφήσας, τῆς θείας χάριτος.

E κπαντίων περασμῶν, καὶ κινδύνων ψυ-
χικῶν. ἐλθόντες ἡμᾶς, ὅθεν περὶ εὐ-
χονταί εἰς πανύμνητε. ταῖς σαῖς περὶ εὐ-
βείαις, μὴ ἔχῃ τῆς θεοῦ· **Δόξα.**

O πῆς καὶ ὁ υἱός, καὶ πᾶν τὸ ἀδύνατον. τρυπὸς α-
τεμοναίς. καὶ ἀχάρις τελαίς. ἐλέησον. ὅθεν
περὶ σκηνῶνται, τὸ θεῖον κράτος σ· **9.**

E νγατείστου χωρητῆς, ὁ ἀχώρητος παντὶ θεο-
μῆτος γεγονώς, περὶ ἐλήλυθεν ἐκ σοῦ. πα-
νάχρευτε. διπλῶς τῇ φύσει. θς ἔτι ἀνθρώ-
πος· **Καὶ βαπτί·**

E πλαγχῶν ἰωνῶν, ἐμβρυον ἀπὸ μῆτρος.
ἐνάλιος θηρ οἶον ἐδέξατο. τῇ παρθένῳ,
δὲ ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάκεα λαβὼν.
διελύθη τε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἡς γὰρ

Νοεμβ.

οὐχ ὑπέστη ῥύσεως. τὸ τεκοῦσθαι κα-
τέχον ἀπὸ μῆτρος. **Κοντοκίων. ὁχος, δ.**

Οὐ ψάθεις ἐν τῷ σπέρματι σου.

O καθαρώτατος ναὸς τῆς σωτῆρος. ἡ πολυτί-
μητος, πᾶς αἷς ἔτι παρθένος. τῇ ἐργῇ θησαυρι-
σμα τῆς δόξης τῆς θεοῦ. σήμερον νεοτάγεται.
ἐν τῷ οἴκῳ κυ. τὴν χάριν συνεστήγους, τὴν
ἐν πνιθείᾳ. καὶ ἀνυμνεῖσιν ἁγγελοὶ θεοῦ. αὐ-
τῇ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουρανίους·

Ο' αἶκος.

I ὡν ἀπορρήτων τῶν θεῶν καὶ θείων μυστηρίων,
ὁ ρῶν ἐν τῇ παρθένῳ, τὸ χάριν δηλουμέ-
νῳ, καὶ πληρεμνῶν ἐμφανῶς χαίρει. ἔτι
τὸν πρόπον εἰνοῦν ἀμνησθῶς τὸν ἑσόν καὶ
ἀπορρήτον. πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἀχρεάτος,
μοῖναι εἰδείχθη ὑπὲρ ἁπασαν τὴν κτίσιν,
τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. διὰ αὐτῆς
φημὶν βουλόμενος ταύτην, κατὰ πλήρη το-
μασφοδρῶς νοεῖτε καὶ λόγον. ὁμῶς δὲ
τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλιῶ. Αὕτη ὑ-
πάρχει σκηνὴ ἐπουρανίους·

**Τῷ αὐτῷ μὲν, εἰκοστῇ πρῶτῃ, ἡ εἰς τὴν ναῶν
τῆς θεομήτορος εἰσόδος.**

E νδον τρέφεισε γὰρ βεηλ ναοῦ κόρη.

H ἔξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ χαῖρε σοὶ λέγων.

B ἡ ἱερὸν μαρτυρῶντες περὶ αἰκάδι πρῶτῃ.
ὑπὲρ τῆς εἰς τὸ ναῶν τῆς θεομήτορος εἰσόδος, ἐορ-
τὴν τῆς ἀσπεδῶς εἰργασίας θαυμαστὴν ἔτι
παγκόσμιον, ἐκταύτης τῆς ὑποθέσεως λα-
βεῖσα τὸ ἀφορμῶν. ἡ γὰρ παναοίδιμος
αἴνα, ὡς μικρῶς τὴν βίον ὅλον ἐν ἀπαρτία
διελύκε, καθ' ὃν καιρὸν μετὰ τοῦ σώφρονος
ἰωακείμ, ἡσέας ἔτι δεισέσει τὸν δεσπότην
τῆς κτίσεως καὶ δικέτω, οἶκον τῆς αὐτῆς
ἀτεκνίας λαβόντα. παῖδα χαρίσασθαι.
ἐπαγγέλλομεν εἰς αἰτίσεως τύχοιεν, τὸ
πικτόμενον παιδίον. αὐτὸς αὐτῷ ἀναθεῖ-
ναι. καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν περὶ εὐερίαν τῆς σω-
τηρίας τῆς ἡμῶν χάρις, τὴν κατὰ λα-
γῆν τε καὶ πρὸς ἀνδρῶς. ἔτι αἰτίαν τῆς ἀναπλά-
σεως τῆς πεπρωκότος ἀδ' αὐμ, ἔτι αὐτῇ ἐγέρ-

μ. 1111 σέως

σεως καὶ θεώσεως, τὴν πονηρίαν θρόν μα-
ρίαν. Ταύτην τρέπον ἡδὴ χρόνον ἄγιστον
ἀπὸ τῆς αὐτῆς πατρὸς ὁξου γυνήσεως κα-
καί τῶν ὑποχέων, ἄγουσι πρὸς τὸ ἱερόν,
καὶ τοῖς ἱεροῦσι παρὰ δίδασιν. καὶ καὶ λα-
βόντες ἔτι, ταῖχα βουλήσει τὸ ὑπογε-
τοιώτες, τὸ μέλλοντος ὅσον ἔγω ἔξ αὐτῆ
πικτεσθαι, ἔτι διορθώσῃ καὶ σελᾶς πάντες,
εἰς τὸ ἐν δόξαν τῆς ναῦ ἐμβιβάσεις χρό-
νος ὁλοκληρῆς δ' ἄρα ἐκείσε, διατελέσῃ
αὐτὴν μόνῳ, ὅπως τῆς ἐν αὐτῇ ἀπαξ τῆς ἱε-
ροῦσιν εἰσπύσῃ ἀφώρετο. Ἡ δὲ διαπαντός
πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐν διατηρώμεν, καὶ τερφῇ
οὐκ ἔστιν ὑπὸ ἀγέλας ἐνοπίας ἐπὶ διατελεσμέ-
νη, ἕως τῆς θείου διαγίγλισμῶς, ἥ τ' ὑπερφύ-
ων μελυνμάτων. θὴν σαρκεσθαι, τῶν διδα-
σκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας διδοκῆσαν
τακόσμον ἀπολλύμενον αἰατῶσθαι. Ἡ δὲ
ἐνθυλίζετο, ἥ ἐνδυνάτω, θείας ἔτι φωνῆς
αἰατῶσθαι, ἥ τερφῇ οὐκ ἔστιν ὑπὸ ἀγέλας
δεχομένη, ἀγγέλου ἔτι τῇ ποιότητι αἰατῶ-
φῶν ἀποσθῆναι καὶ ἐν πνεύματι εἰς δό-
ξαν τῆς ναῦ ὁξας εἰς ὅτι αἰώνως ἀμῶν.

ζ. Οὐκ ἐλετρεσθαι τῶν κτιστῶν.

Ιδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ-
δι φρόσωνον, καὶ τα φαιδρῶν ἡμῶν, ψυ-
χῶν καὶ διαλόγων, ἥ τοῦ τῆς χάριτος, ἥ πα-
τήρ, τῆς θεοῦ σήμερον, μυστικῶς διωχῇ
θῶμεν.

Αορυφορέτωσαν σήμερον τοὶ σύμπαντες, τῇ
βασιλίδι μελῇ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ἀγγέ-
λων τοὶ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πλη-
θὺς, καὶ βοάτωσαν, ἐν τῇ ναῦ εἰσάγεται.
ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Οτὸ γράμματος παρέδραμῃ, ἔξελιπεν ὁ-
μος καθάπερ σκιά, καὶ αἰτῆς χάριτος, ἀκτί-
νης ἐπέλαμψε. ἐν τῇ ναῦ τῆς θεοῦ, εἰσα-
χθῆσιν σου, παρθενομῆτορ ἀχρῶτες, ἐν
αὐτῇ ἀνελθῇ.

Υποτέτακται τῇ τῶν κτιστῶν πονηρίᾳ, ὡς
ποιῇ καὶ θεῷ, ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ καὶ

τοὶ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βρο-
τῶν. ὅπως, ὁμολογῇ ἐπέφθικεν, ὅσω τῇ
τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Αἷος. Ἡ καὶ μὲν σὺν ὁμοῖς.

Χορεύσασθε, φιλέορτοι σήμερον. ὑμνήσω-
μεν τῶν ἀχρῶτων δ' ἑσθλαί. ἡ καὶ με-
αῖαν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Ηροφῆθυσιν, ὁλέγων ἐν πνί. ἀχθῆνται,
παρθενοὶ ὁπίσω σου. ἀπενεχθῆσιν αἱ
εἰς ναὸν τῇ βασιλίδι μελῇ.

Ηγάλλονται, ἀγγέλων τοὶ τάγματα. ἡ φ-
ραῖνοντ', δικαίων τοὶ πᾶτες. ὅτε θεοῦ ἡ
μῆς, εἰς τοὺς ἀγῶνας πορεύετο.

Ηαἰσώματι, καὶ πνί ἔχαρες. χολαῖζουσα
μαρία ἡ ἁμώμος. ἐν τῇ ναῦ κυ, ὡς πρὸς
σκῆτος ἱερῶσιν.

Εαμβάνουσα, τερφῇ τῶν οὐρανίων πρὸς
κοπῆς, σοφία καὶ χάρις ἡ ὑπομνήμης,
καὶ ταὶ σάρκα τῆς σῆς χυ.

Εἰσέφρονι ναὺ εἰς ἐν δόξαν. οἱ σῶφρονες
πατέρες σου ἀχρῶτες. αἰατῶσθαι φῶναι
εἰς, εἰς κατοίκησιν χυ τῆς ναῦ.

Αὐξάνουσα, τερφῇ ἀχρῶτες. ὑμνήσω-
μεν, τὴν μίαν θεότητα. σὺν τῇ πνί τὸν λό-
γον καὶ τὸ πᾶν τὸ πανάγιον. **Καὶ νῦν, εἰ**

Ικέτω, ὁν ἔτεκες κυ. ὡς ὕψω λαχόν, τῇ φῶ-
σει ὑπὸ δέχονται. θεογυνῆτορ σῶσαι, τοῖς
ψυχῆς τῇ ἀνυμνῶντι.

Οἱ παῖδες, δύσε βία σὺν τῇ φῶντι, δύσε-
βους πρὸς ἀγματος καὶ φρονήσαντες,
πρὸς, ἀπειλῶν ἐκ ἐπὶ ὁρῶνται, ἀλλ' ἐν μέ-
σω τῆς φλογὸς ἐσῶτες ἐψάλλον. ὁ τῇ
πρὸς θεός, ἀνελθῇ.

Φ, η. Ἡ καὶ ἀκρῶς, καὶ ἀλφάβητον.

Οἱ ἱεροί.

Ηκουε κόρη παρθενία ἀγνή. εἰπάτω δὴ ὅγα-
βερῇ, **Β**ελῶν ὑψίστη, ἀρχαίαν ἀληθι-
νῶν. **Γ**ενεθ πρὸς ὑποδοχῆν, ἐπὶ μνηθεῶν.
,, **Δ**ιά σῃ γὰρ ἀχρῶτες, βροτοῖς σὺν αἰ-
,, σρέφεται. διὸ καὶ χαίρων βοᾷ. ἀνελθῇ.
,, πάντα τοὺς ἔργα κυ τὸν κυ.

Αχρῶτες

Α χρονον ναόν ἐν οἴκῳ θεῷ. προσάγουσα
αἴνα ποτέ, **Β** ὡσαύτως, ἐν πίσει τῶν ἱερῶν.

Γ οὐκ ἔστιν ἡ δόξα τοῦ θεοῦ δὲ θεῶν καὶ μοι. **Δ** ε
δεγμῶς καὶ εἰσάγαγε, ἐν τῇ ναῷ τοῦ
κτίσασου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῶν. **Ε** λθ
γαίτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ :

Ε φησεν ἰδὼν τῇ αἴνῃ ποτέ. ἐν πνὶ ὁ ζαχα
ρίας. **Ζ** ὡς μετὰ εἰσάγωγῃς ἀληθινῶν. **Η** ν
πρὸς τὴν λαοῦ, οἱ προσφῆται θεοῦ. **Θ** κόν
προεκήρυξεν, καὶ πῶς ναὸς χωρήσει αὐ
τῇ. διό, θαυμάζων βοῶ. **Δ** υλογοῦτε, πάν
τα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ :

Ι κέπτε θεοῦ κατέσχευ ἐγὼ. ἀντέφησεν αἴνα
αὐτῶν. **Κ** αλοῦσα τὸν ἐν πίσει καὶ προσ
συχῇ. **Λ** αβὲν τῆς ἡμῆς ὠδίνος καρπὸν.

Μ ετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῇ
παρέχοντι. διό κραυγάζων βοῶ. **Ν** υλο
γαίτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ :

Η ὁμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶ ὁ ἱερὸς ἐφῆ αυ
τῇ. **Ξ** εἶον δὲ πάντι, τὸ πρῶτον κατα
νοῶ. **Ο** ρῶν τῇ προσάγομεν ἐν οἴκῳ
θεῷ. **Π** αραδ' ὅπως ὑπερβαίνουσιν τὰ
ἄγια τῇ χάριτι, διό καὶ χαίρων βοῶ. **Δ** υ
λογαίτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ :

Ρ ἄννυμα ἐφῆ, ἡ αἴνα αὐτῶν. μεθυσταί
αὐτῶν λαοί. **Σ** υμεῖς γὰρ ταῦτα τῷ πνὶ τῷ
θεοῦ. **Τ** ρανῶς τὰ πρὸς παρεθνή ἐκήρυξας.

Υ ποδέχε ἐν τῇ ἀχρόνῳ, ἐν τῇ ναῷ τῇ
κτίσασα. **Φ** χαίρων ψάλλε αὐτῶν. **Δ** υλογοῦτε,

Φ ὡς φόρος ἡμῶν αὐτῇ ψελαμπαῖς, ἐβόησεν ὁ
ἱερὸς. **Χ** αραὶν μεγίστην, ἐκλάμπουσαν
ἐν ναῷ. **Ψ** υχαὶ προσφῆται συνδυφρα
νέστωμοι. **Ω** εὐδοξία θεῶν, τῇ
λαμπρῇ ἐν οἴκῳ θεοῦ. καὶ ἐκβοᾷ τῷ αἰ
δύλογαίτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τοῦ κυ :

Α ἄλλος. **Ο** φρίττουσιν αγγελοι.

Ε ὑφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς ἰωακείμ.
ἔα ἡ αἴνα ἡ ἀμεμπτος, καὶ τῷ θεῷ. προσφῆ
ται θυσίῳ, τὴν δόξαν αὐτῇ. **Ε** ξεπαγ
γελίας, ἀγίου θυγατέρος :

Β αυχῶνται οἱ ἄγιοι, δ' αὖδ, καὶ ἱεραὶ. ἰού-

δας σπιννύεται, ἐν ῥίζῃς γὰρ αὐτῶν, ἐβλά
στησε γόνος, ἡ παρθένος ἀγνή. **Ε** ξε ἐγενή
θη θεὸς ὁ προσ αἰώνων :

Μ αρία ἡ ἀχρόνῳ, καὶ ἐμψυχος σκηνή.
προσφῆται σήμερον ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ.
καὶ δέχεται ταύτην, ζαχαρίας χειρὶν. ὡς
ἡγιασμένον, κειμήλιον κυ :

Ω σπυλῶ σείον, ἡ ὁρὸς νοητὸν. ὡς κλίμα
κα ἐμψυχον, πνεῦμα πνὶ τοῦ ὄντως
παρθένου, καὶ μετὰ θεοῦ. τὴν δόξαν αὐ
τῇ, χειρὶ τῶν ἱερῶν :

Η ροφῆται δὲ πρὸς οἱ, καὶ μάρτυρες χρεῖς.
ἀγγέλων τὰ ταῦτα, ἔκ πάντες γηγε
ναι. ἡμῶν πνὶ ὑμνοῖς, τὴν παρθένον ἀ
γνήν ὡς δόξαν αὐτῇ, μετὰ τοῦ ὑψίστου.
αὐτῶς προσέφερον, πανάχρεστος ἀγνή.
οἱ θεῶς τεκόντες, ὡς δύμα καθαρέν. **Ε** ξ
εἰως αἰλίζη, ἐν ἀδήτοις θεῷ. προσφῆ
ται αὐτῇ. εἰς καὶ οἰκίαν λόγους :

Υ εὐλογεμεν πρῶτον, ὑὸν ἐκ ἀγίου πνὶ καὶ
μνησθῶ τῆς πατρὸς, πῆρ ἐκ οὐτοῦ, καὶ πνὶ
μα τὸ ἅγιον, ἀμέριστος μονάς. ἡμία θεο
της, ἡ κραυγὴ δὲ δρακί. τῇ συμπάσαν
κτίσιν. εἰς πάντας αἰῶνας :

Καὶ νῦν, Ε.

Ο αὐτὸς ἀρχεται, ὁ λόγος ἐν σαρκί. τε
χθεὶς ὡς ἡνδ' ὀκησε, θεὸς τε καὶ βροτὸς ἐκ
κρησ παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς. **Ε** ξ
πρὶν πεπρωκότας, δι' ἄκραν ἀσπλάγ
χνίδου :

Κατα Βασίλ.

Θ αὔματα ὑπερφύει, ἡ δροσοβόλος, **Ε** ξ εἰ
κόνισε κάμινος τύπον. **Ε** γὰρ εἰς ἐξέτατον
γεινέας, ὡς ἐδ' ἐπύρε, τῆς θεότητος, παρθένου
λεὺ ὑπέδυνηδεν. διό, αὐθυμνωῦτες αἰνα
μελψωμεν. **Δ** υλογαίτω ἡ κτίσις πᾶσι τὴν
κν. καὶ ὑπερυψώτω, εἰς πάντας αἰῶνας.

Φ. Η. ἡ ἀχρόνῳ, κατὰ ἀλφάβητον

Α. ἡ προσφῆται. **Μεγαλιμαρ.**

Α γέλοι τὴν εἰσόδον τῆς πανάγης, ὁρῶντες
ἔξελκνόντο. πῶς ἡ παρθένος εἰσῆλθεν,
εἰς τὰ ἄγια τῶν ἁγίων :

Ο ἱερός.

W ἐμψύχω. **W** κίβωτο. **W** αὐέτω μηδαμῶς
χειρ ἀμυήτων. **W** εἰληδὲ πρὸς τῇ θῆκῃ,
αἰσιγήτως. **W** οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλ-
πονται. ἐν ἀγαλλιάσει βοᾶτω, ὄντως, ἀνω-
τέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἀγνή.
W ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς πανάγνης, ὁρῶν-
τες ἐξεπλήθοντο. πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλ-
θου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

W ἐπὶ ἐρλαμωρον θῆκε ἀγνή. **W** ψυχῆς τὴν κα-
θαρόν ἐχουσα κάλλος. **W** αἰνὸν δὲ θεῶν, ἐμπι-
πλαμνὴν οὐκ ὄψιν. **W** ὦτι, αἰδῶ κατευ-
γάζεις αἰ, τὰς ἐν θυφροσύνῃ βοῶντας. ὄν-
τως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε
ἀγνή. **W** ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς παρθένου,
ὁρῶντες ἐξεπλήθοντο. πῶς μετὰ δόξης εἰ-
σῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

W ἐπίπταται θῆκε ἀγνή, τὸ θαῦμα σου.
W τὴν δυνάμιν τῶν λόγων. **W** ὦμα γὰρ
ἐν σοὶ, καταινοῶν ὑπὲρ λόγον. **W** ὅς, ἀμαρ-
τίας αἰετὶς ἐκτον. ὅθεν διχαρίζεις βοῶ-
ντοι. ὄντως, ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρ-
θένη ἀγνή.

W ἄγγελοι καὶ αἰοὶ τῆς παρθένου, τὴν εἰσο-
δὸν πμήσωμην. ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθου, εἰς
τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

W παραδόξως μεροειτύπε ἀγνή. **W** νόμος
σε σκευὴ καὶ θείαν σάμνον. **W** ἐν τῇ κίβω-
τῇ, κατεπέτασμα, καὶ ῥάβδον. **W** α-
ὐτὸν ἀκαταλύτον, καὶ πύλινον θεοῦ. ὅθεν ἐκ-
δοῦ ἀσκεῖται κράζεν. ὄντως, ἀνωτέρα πάν-
των ὑπάρχεις παρθένε ἀγνή.

W ἄγγελοι τὴν εἰσοδὸν τῆς παρθένου. ὁρῶν-
τες κατεπλήθοντο. πῶς θαρσύνεις εἰσῆλ-
θου, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

W ἐλὼδ ὧν σοὶ μεροειλάδῃ δ' αὐτῇ. **W** ἀλὼν σοι
θυγατέραν βασιλέως. **W** αἰλλὰ ἀρετῇ, ἐκ
δεξιῶν παρεσταμένην. ἰδὼν θεῶν πεποικιλ-
μένην. ὅθεν, μεροφητὸν εἶδα. ὄντως, ἀ-
νωτέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἀγνή.

W ἄγγελοι σκεπτήσατε, σὺν ἁγίοις, παρθε-
νοι συγχωρεῖσθε. ἡ γὰρ θεοπάσης εἰσῆλθεν.

εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.
W εὐδοχὸν προσεωρῶν ὁλομῶν. **W** νύξαι ποτε
πύλινον βασιλέως. **W** ὡσάντε πηγὴν ἐσφρα-
γισμένην. **W** ἐξ ἧς, τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν μεροηλ-
θεν ὑδὼρ τοῖς ἐν πίσει βοῶσιν. ὄντως, ἀνω-
τέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἀγνή.

W ἄγγελοι καὶ αἰοὶ τὴν παρθένον. ἐν ὑμῖν οἱς
μεγαλυνώμεν. **W** θεοπάσης γὰρ εἰσῆλθεν,
εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

W ἰδόμενοι τῶν χαρισμάτων τὴν σὺν. **W** γαλή-
νην θῆκε τῇ ψυχῇ μου. **W** βρύσαι ζῶν τοῖς σὺν
τιμῶσι καὶ χερίσιν. **W** ὑπὲρ μεροειπούσα, καὶ
σκεπούσα. καὶ διαμερούσα βοᾶν ὄντως, ἀνω-
τέρα πάντων ὑπάρχεις παρθένε ἀγνή.

W ἄλλος. **W** τὴν φωτοφύρον νεφέλην.

W εἰλάνον ψυχῆ μου. **W** μεροσνεχθεῖσαν ἐν
τῷ ναὸ καὶ. ἐκ δὲ λογηθεῖσαν, χερεὶ τῆς ἱερέων.
W καὶ τῶν δικαίων προσήλθεν, ἰωακείμ καὶ τῆς ἁγ-
νης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός. ἡ θεοπάσης μα-
ρία. καὶ ὡς θυμίαμα δέκτον, σαρκὶ ἡντιπὰ-
ρῶν μεροφύρεται. ἰερῶ ἐν ἁγίῳ, ὡς α-
γία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

W τὴν ἡντιπάρουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν
μερῶ, ἀναδεδειχθεῖσαν τοῦ θεοῦ. διφρημένη
μερῶ ὑμῖν οἱς, ἐν τῷ ναὸ καὶ νομικῶ, καὶ γὰρ σὺ
μερῶ μεροφύρεται. εἰς ὅς μερῶ διωδίας.
τῶν δικαίων, ὡς καρπός πνευματικός.

W καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ χαῖρε, τῇ θῆκῃ μεροφύ-
ρεως. ἀναβοήσωμεν πρὸς. χαῖρε πάγκα-
λενύμην. χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ. ἐξ ἧς ἡ-
μῖν ἐλαμψεν ὁ κος. τοῖς ἐν σκοτει ἀγνοίας,
καθημένοις. χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

W τῶν ἁγίων ἀγία, καὶ θεομήπως μαρία. ταῖς
ἱερίσιν σε ἀγνή. ἐλθούσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ
παρθένῳ τῇ ἐχθροῦ. καὶ πάσης αἰρέσεως
καὶ θλίψεως. ὅθεν πρὸς μεροσκυῖντας,
τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

W ἡμῖν ἐπάξιον πάντα, τῇ θῆκῃ ἡ κτίσις. σὺν
τῶν ἀγγέλων γαβριὴλ ἀνακράζει βοῶσα,
χαῖρε ἡμῇ ῥε θεῶν. δι ἧς ἐλυτρώθημεν, πα-
ρὰ μαρμα. τῆς ἀρχαίας καταιγίδος, γαβριὴλ.

Παύλῳ ἀδ' ὅς ἐστι θαύματος. προῦπογράφε-
ται νῦν, τὸ ἐσομένον ἀρρήτον, ἐν συμβόλοις
σήμερον. ὁρατοῖς τοῖς ἰσχυρίσιν. ἡ φῶς γὰρ
κόσμου, θεὸν ἐκλάμψασα. νῦν φαγω-
γείται, τῷ παντοκράτει, καὶ ἐισοκίζεται
πρὸς τὸν θεόν, ὑπερφύῃ. ἅγιον αἰεί
φωτὸν τοῦ φωτὸς ὁρῶ χειρὶς·

Οντως ἀπαρχὴν ἀπορροῦν, ἡ καὶ ἐμὴ ὁ
θεός. σὺν τῇ ἀνὴρ πρὸς τὴν ἐκδοὺν τὰ κατὰ
ζωὴν, τὴν δὲ οὐρανὴν καρπὸν αὐτοῖς. τὴν
θεοπαύδου κορίνθιαν μαρτυροῦσα φῶς. δι' ἧς
τῆς λύπης, ἡ ἀδ' ἐπὶ ὀφθαλμοῖς, ἡ ἀνυμνήσω
μῦν, διὰ τὴν βίαν γνησίμοι. τῆς γὰρ χα-
ρῆς, πρὸς τὸν γέννηται, παντὶ τῷ κόσ-
μῳ αὐτῇ·

Αὐτὴ μυστικῶς συνδράμωμῶν. καὶ πρὸς
ἐξομολογίαν νῦν. ταῖς λαμπράσι τῆς πίστεως,
καταλαμπρυνόμενοι. τῆς παρθενίας τῆς
πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸν ἐν ὅσῳ εἰσέρχεται.
τὸ βασιλεῖος, μὴς δι' εἶσα τῷ πνεύματι.
ἡς ἐορτασμοῦ, τὴν τεσπυλὴν πανήγυριν.
θεοπεπῶς. πάντες ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐ-
σόδῳ αὐτῆς·

Επεὶ πρὸς τὴν ἀγίαν. ἡ χ' θ', β'.

Οτε γὰρ ἐκ τῶν ἐξουσιῶν.

Ηλῆμα, τῆς ἀμπελῶν τῆς ζωῆς, ἐν ὅσῳ φε-
λῆμον ὑπάρχων. οἶνον ἀπέσταξας. θείας
ἐπὶ γνώσεως, ταῖς ἐν ὁδῷ, ψυχαῖς. καὶ
καρδίας ἐπὶ ὁφρῆας, ταῖς σκυθρωπαζού-
σας. πλάνης ἀμαρτηρίας, πρὸς ἐκείνην αἰστέ-
ζομεν, τῆς εἰδωλομανίας. ὅθεν γνησι-
νως τὴν μνήμην. σου τὴν θεαν γῆν πανηγυ-
ρίζομεν·

Ηόλις, τῇ γὰρ ζῶντι πᾶσι. φῶς τῆς ἐπὶ γνώ-
σεως μακάριον, διὰ τοῦ βλέψασα. ἡ κολασ-
σαίων δ' ἐπὶ τὸν θεὸν σῶμα σου. ὡς πρὸς ὁλβον
κατέχουσα, τρυγὰ ταῖς ἰάσεως. καὶ τὴν
ἀναβλύζουσαν, χάριν ἐκάστοτε. ὅθεν, ἐκ
τελείου σου τὴν μνήμην, πρὸς ἐκείνην κινδύ-
νων. ἐν ὅσῳ φιλήμον τῇ πρὸς βίαν σου·

Ηἴσθαι, σὺν ἀπφία τῇ σεμνῇ. ἀρχιπρωτοῦ σο-

φὸν ἱεραρχίαν, αἰδουμένην σωμῶν, μέλπον-
τες φιλήμονα, καὶ τὸν ὀνήσιμον. ἱερὸς θεο-
κηρυκας, σεπτοῦς διδασκάλους. πλάνην
τὴν πολυθεῖον, ἐν ἐκείνῳ σῶνταις. λόγῳ
καὶ φυτῶσιν ταῖς πᾶσι. γινώσκον ἀληθείας,
τιμῶντες. τούτων διὰ τὴν βίαν τὴν μνήμην
παύεται·

Δοξα τῇ ἀγίαν. ἡ χ' θ', π'.

Αὐτὴ, σὺν φῶνι ἀνυμνήσωμῶν, ἐν αὐτῇ
πᾶσι τοῦ λόγου, καὶ μύσας, τῇ θαυμάτων
αὐτῇ, φιλήμονα, καὶ ὀνήσιμον. ἀπφίαν, ἐκ
ἀρχιπρωτοῦ, ἐν ὅσῳ ὁλβους, χειρὸς. χαίρε-
τε, ἐκ βίαντες αὐτοῖς, τῆς οἰκονομίας φῶς
ρε, κολασάων πρὸς βίαν. χαίρετε, ἀγ-
γέλων ὁμοδαιτεί. οἱ τὴν πλάνην τῇ εἰδω-
λων, ἀνδρικῶς κατασρεψάμενοι. καὶ χν
τὸν σῶν κηρύξαντες, καὶ τῆς πλάνης, ἐν
αὐτῇ ἀπαλλάξαστες. διὸ, ὡς παρυσάμε-
νοι τῇ θρόνῳ τῆς ἀγίας τείας. πρὸς βίαν
σατε, σὺν τῇ ταῖς ψυχῇ, ἡμῶν·

Καὶ νῦν. ἡ χ' θ', α'. Γεωργίου τοκομνείας.

Ηγαλλία δ' ὡς σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἀνῶθεν, ἐκ
αἰνέφεται δι' φροσύνην ῥανῶν. ἐπὶ
ταῖς ἀγίαις, ἀδ' ὅς ἐστι, μετὰ τῇ θῷ ἡμῶν.
ἰδὲ γὰρ, ἡ πύλην τῇ ἀνατλάς βλέπουσα,
ἀποκνηθεῖσα, ἐκείνης ἀκαρπύ, ἐξ ἐπα-
γγελίας. καὶ τῇ θεῷ ἀφιερωθεῖσα, εἰς κα-
τοίκησιν. σήμερον ἐν τῇ νῦν, ὡς ἀμῶμος
πρὸς φῶς πρὸς τῇ γίαν. ἀγαλλία δ' ὡς
ὁ δ' ἀδ' κρούων τὴν κινύραν. ἀπνευχθῇ-
σονται φησὶ τῷ βασιλεῖ παρθενοῖς ὅπισθ
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπνευχθῇσιν
ταῖς, ἐσὼ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ. ἐν δ' οὐτῇ ἰλα-
σηεῖ αὐτῇ, αἰατὰ φιλῶν κατ' ἐκείνην,
τοῦ πρὸς αἰώνων ἐκ πρὸς ἀεὶ ὁλβίας γνη-
θείας. εἰς σωτηρίαν τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

Εκ τῶν ἐκείνων, τῆς ἀγίας. ἡ χ' θ', δ'.

Εδωκας σημείων.

Εῶμα ἀκηνιδῶτον, ἐκ λογισμῶν ἀδ' ὅς ἐστι
κτον, ἡ δ' οὐρανὸν διεπρήσας. καὶ νῦν φησὶ κηρύ-
πος, τῇ πεποινησιν, σταυρὸν πρὸς τῇ
πεποινησιν, ἡμῶν, τῇ μαρτυρίᾳ ἀει-
μακάρις.

μακάριστε. διότι προσελάβετε πρὸς φω-
τεινότατον θαλάμουν. καὶ νυμφῶνα ἀκή-
ρατον. κικίλια πανθίφμε :

Ρόδους καὶ πυλῶνας. διωδίασας ὁ κς. αἰδη-
τῶς σεμνοπαρθε. ζωροῖ μεσιτείαςου.
ἀδελφῶν δυαδά. ἐν ὅσφιστα μύλων. τῶ-
των διχῆτου ἐκτενῆ. ὅθεν λιπόντες. δι-
σῶδες σέβασμα. τῆς πλάνης. ἡξιώθησαν.
τῶ ἐκπαρθεῖν νεανίδος. μύρου θείου δι-
ἀφατον. κενωθέντος χρεσότηται :

Ηλίου κατέφρονήσας. τὴν ἐπουϊόν εἰργα-
σα. καὶ μνηστῆρος ἡλθῆσας. παρθεῖν ὅν
τοῖγμασι. σεαυτὴν παυσόφως ἀειμήσα-
μένη. ἐπερσενήσας σεαυτὴν. τῶ οὐμῶ
νυμφίῳ πάνσεμνε. ἀθλήσασα σερότα-
τα. ἐπὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάσερος. ἀνδρικῶς
συμπατήσασα. ἀθλητῆρ. τ' ἀγλάισμα.

Εἴρεα, σιχρὰ τῆς ἑορτῆς. ἡχ. θ. β.

Οἶκος τοῦ ἀφραθῆ.

Σήμερον ψαλμικῶς. τοῖς σίφιν τῶ παρθε-
νων. δυαψάστα λαμπάδας. φαιδρῶς ὁ
δοποιῶσι. τὴν μόνην παναμώμητον :

Ἀπενχθῆσονται τῶ βασιλεῖ.

Ορος τὸ νοητὸν. ἡ τε ἀπίζα ἡ θεία. ἡ γέφυρα
ἡ σάμνος. περφήτα ὑποδέχου. τὴν μόν-
ην παναμώμητον :

Ἀπενχθῆσονται ἐν ἀφροσύνῃ.

Ηύλας τοῦ ἱερῶ. διαράς ζαχαρία. περφή-
τατα ὑποδέχου. θεοῦ τὴν θείαν πύλιν.
τὴν μόνην ἀειπαρθένον :

Δοξα, καὶ νῦν ἡχος. β.

Σήμερον τῶ ναῷ περσάγεται ἡ πανάμω-
μος παρθένος. εἰς κατεκτημένον. τοῦ παν-
ταίνακτος θεοῦ. καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν
προφῶ σήμερον. τὸ καθάρνεται ἀγιά-
σμα. ὡς τρεπίζουσα δάμαλις. εἰς τὰ
ἀγία τῶ ἀγίου. εἰσάγεται. ταύτη ἐκ-
βοήσω μὲν. ὡς ὁ ἀγγελος. χαῖρε μόνη.
ἐν γυναικὶν διλογημένη :

*Ἀπολυτικιον. τῆς ἑορτῆς καὶ τῶ ἀγίου ἀπο-
στόλων. ἡχος. γ. Ἀποστολὴ ἀγίου. εἰς τὴν ὁρ-*

*αὶ μετὰ τὴν στήθην ἡ λογίαν. ὁ κρυπ-
τὸς ἑορτῆς. καὶ τῶ ἀγίου ἡ ἀκροστική.*

Χ. ἡ φιλομῶτα δοξάσωσε φιλήμων.

Χρ. α. ἡχος. β. Διὸς τελαοὶ ἀσωματῆρος.
ορθοβατῶν. χαρμονικῶς τοῦ οὐμῶ. ἱερῶ
γέσκωματα. χάριν πρῶτον. τὴν
ἀγίου σου μνήμην. ἐν θείῳ ἀνυμνοῦν.
συ γὰρ δεδόξασαι :

Ρείροις τῶ σῶν. λόγων καρδίας κατῆρδ-
σας. καὶ γεωργεῖν οὐμῶ. μακάρινοήματα.
παρεσκύβιας πίσει. ἀπόστολε φιλήμον
ἀξιοθαύμασε :

Τερουγῶν. τὸ ἱερὸν διαγγέλιον. ταῖς ἀσφα-
ταῖς τοῦ πνύματος. ψυχὰς ἐφώπιας.
λυτρώσας ἀπὸ σκοτους. τῆς εἰδωλομηνί-
ας. σοφὴ ἀπόστολε :

Σήμερον. παλαιὸς θεὸς κατὰ λόγον.
πολυειδῆσιν ἀχρηστε. συμβόλοις πόρρω-
θεν. περσεχαράξεν ὄντως. τὴν μόνην τὴν
δεσπότην. ἀποκνήσασαι :

Εἴρεος καὶ τῆς ἀγίας. ἡχ. α. ἡχος. α.

Χ. ἡ ἀναταξάτωσε.

Χρ. α. ἡχος. α. ἡ ἀναταξάτωσε.
εἰσοῦ πνύματι τέρμος. χρ. α. ἡχος. α.
δὲς ἐνδιαίτημα. χρ. α. ἡχος. α. ἡ ἀναταξάτωσε.
εἰδοξὲ κικίλια. μάρτυς σεμνή. ταῖς σαῖς
ικεσίαις. φωταγῶγησον ἡμᾶς. ὅθεν ἀνυ-
μνοῦντας :

Χρ. α. ἡχος. α. ἡ ἀναταξάτωσε.
εἰσοῦ τὸ καίλλος ποθήσασα. χρ. α. ἡχος. α.
ταμῶν τῶ ἐρω. χρ. α. ἡχος. α. ἡ ἀναταξάτωσε.
ποθήσασα. κόσμῳ ἐπὶ τοῖς ἐν κόσμῳ. μάρ-
τυς σεμνή. πᾶσιν ἐνεκρωθῆς. καὶ ζωῆς τῆς
αἰωνίου κατεξίστα :

Ψυχῶ ἀμόλυντον φέρεσαι. καὶ σῶμα κα-
θαρόν. καὶ ἀγνότατον. χρ. α. ἡχος. α. ἡ ἀναταξάτωσε.
φάσαι. ἀμωμόνσε τῶν ὁμῶν. καὶ καθα-
ράν. μάρτυς εἰς αἰῶνα. εἰς νυμφῶνα νοη-
τὴν θεομακάρισε :

Ρυθλῶαι κόρη πνύματι. παθῶν ὁπ-
κρατείας. ὅθεν δ' ἄλλου σου. τὴν σὸν ἐκτενῶς
ικέτω. καὶ καὶ δεσπότην. ὃν ἐκτενῶς
πάνανγε αἰμάται. ἐσωμάτωσας ἡμῖν.

περ-

πρὸς τοὺς μιλήσαντας :

ψ. γ. Στερέωσιν ἡμᾶς ἐν σοὶ κέ.

Παῖθι τοῦ χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν κηρύττων, ἀνέστησας ὡς ἐκ τοῦ φε. ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως, τὰς αὐτὰς Φιλήμονα ἀξιάγαγε τὴν ἡσυχίαν τὸν θεὸν καὶ Φιλήμονα. ἀπ' οὐρανόθεν, καὶ δόχλιπτον οὐδ' ἀσέβειας. οὐδ' φωτίζονται τὰ πέρατα. ἱεραῖς μελωδίαις διφρημῶσι μὲν :

Ηοὺς τὸ ὀπίκον ὅσα καθαράντες, τῆς θείας, ἐτύχετε θεοπείας. καὶ καρδίας ἐπεσρέψατε. πλοκωμῶντας, πρὸς γυνῶσιν ἱερώτατοι :

θ. κ. ι.

Φθῆσα καθαρά ἐ πανακῆρετος. ἐδ' ἐξω, ἐν μήτρα τὸν θν' λόγον. τὴν καθαράντα τὴν φύσιν ἡμῶν. ἐνυπνέσαν παρθένε ἀτοπήμασιν. **Α' λλ. ο. Τὴν πρὸ τῶν αἰώνων.**

Πὸν ἐκ τῆς παρθένου, σαρκωθέντα ἀφ' ἑσέως χν' τὸν θν'. καθαρώτατη διανοία, ἐκζητοῦσα ἐβόας, αὐτῶν. σοὺ ὀπίσω δέασατο. πρὸς ἐκκολληθῆναι, καὶ οὐ τῆς σαργῆ. τὴν ψυχὴν συνέδησα :

Εχουσα πᾶσα δα, ἐποιῶν πρὸς ἡμᾶς μένουσαν. τῆς ἐπιγείας ὡς πρὸς αἰῶνος, καὶ φθαρτῆς κικιλία. ἀγνή, μάρτυς κατεφρονήσας. τὴν παρθένιαν προῦσα χρεῖσθ' ἀσπλυν ἀμείων :

Ερωπ' αὐτῶν, οὐδ' ἐνύπνους ἐμαρτυρίας ἐρωτας. καὶ τὴν μνηστῆρα ζωήρῃται, καὶ πανσόφοις σου λόγοις. σὺ σοὶ, παρθευθῆναι ἐπείσας. μεθ' οὗ σιωπῆθης ἀγγέλων χοροῖς, μάρτυς ἀξιάγαγε :

Η ἀγεωργήτως, ὡς κατὰ κῆρος ἀμπελῶν ἀχραντε. καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα, τὸν ἀκήρατον βοτρυον, χν'. οἶνον δόξας ἀζοντα. θεογνωσίας αὐτὸν ὡς θεόν, αἰτῆσαι σωθῆναι ἡμᾶς :

π. α. ἡ χ. ο. π. η.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Πρὸ ἀπό τῶν λόγων καλλιέργων χρεσθῆσαι καρδίας ἱερεργε, τὴν θείαν ἐπιγνωσιν, γεωργεῖν παρθευθῆσας. καὶ καθελόντες :

μὲν, εἰδὼν ἀλήγειας, ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δ' ὅσον τοῦ κτίσεως. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἀγίου σου μνήμην. Φιλήμονα δόξας τοῦ ἱεροῦ φωτίζομενοι. καὶ συμφῶνως βοῶμενοι. πρὸς βόει χρεῖσθ' ἀπ' οὐρανόθεν. τῶν πλάσματων ἀφ' οὐρανόθεν δωρησάσθαι.

Ε' τερον τ' ἀγίας. ἡ χ. ο. α. τοῦ φωνοῦ σπρ.

Ηυμφίον ἀληθῶς, τὴν χν' κεκτημένη. νυμφίον σαρκικῶν, ἐβδ' ἐλύξω τὸν πόθον. καὶ τὸν πρὸς ἐνὶ νόχας, τῶν θεῶν διὰ πίστεως. ἐναθλήσαντα, σὺ σοὶ σερρῶς κικιλία. καὶ τὴν σέφαλον, διπλαβόντα τῆς νίκης. μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο. **Τῆς ἐσθῆτος. Ο' μοιον.**

Αικαίων ὁ καρπὸς, ἰωακείμ καὶ τῆς ἀννης. πρὸς φέρεται θεῶν ἱερώ ἐν ἀγίῳ. σαρκεῖν ἡπαζοσα, ἡ προφῶς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἡν ἀλόγησεν, ὁ ἱερός ζαχαρίας. ταύτην ἀπαντες, οἱ γηγῆς, μετὰ φόβου. πῶς μακαρίσωμεν. **ψ. δ. Ὑμῶσι ἀκούω.**

Εἰς τοῦ σαυρῆς πρὸς ἐμῶν. διεπέρασας ἀχμαῖστας, τὸ χαλεπὸν πέλαγος. τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, μάκαρ πολλὰς κυβερνήσας θαλατθῶντας. πρὸς σελῆς ὁρμῶν, θεία χάρις :

Ηαμπλήρας φωταυγῆς, πρὸς βάλλεται, θεία πόλις κολασάων. τὸν ἱερόν ἀρχιπτον, Φιλήμονα τε. καὶ ἀπ' οὐρανόθεν σαφῶς. καὶ ὁνήσιμον εἰδὼν. φωταγωγοῦται, κόσμου τοῦ πληρώματος :

Οθεὸς ποταμὸς αἰέβλυσε, τὴν καρδίαν σου θεορρήμον. ἐποταμὸς ἐσπρε. ῥόματα τῆς ἀθείας, ψυχὰς ἐκτακείσας δ' ἐπὶ καύσιν. τῆς ἀγνοίας ἡρδύσεν ἐν χάριτι. **ψ.**

Υμῶσι ἀληθῶς πανύμνητε. ὑπερφυῶς τέξασαν. τὴν θεὸν λόγον, ὑπερφύως τέξασαν. καὶ δέομαι, τῆς ταπεινότητος μου ψυχῆς, θερασθῆναι τοῖς νοσήμασι. ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα θεόνυμφε :

Α' λλ. ο. Ρ' ἀβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰσραὴλ.

Ηγέλος φωτὸς τοῦ παρθεῶς. καὶ φύλαξ δεδομμένος τοῦ. φωτίσει θεῶν κατελαμπρυνε. ρ. α.

ἐν ὁμῶσιν. πάντες, ἐν δυνάμει τοῦ ὁδοῦ. ἀφ' ὅρου ἀγνῶν διαπερὶν. ἀναρροῦσαν χρεῖαν, πῆσι κικιλία καὶ χάρις.

Θείας πεισθῆσαι διδάχαις. εἰδῶτων τὸ βαδύτατον. ὡς κικιλία σκότος ἔλιπε. βα-
πτισμαλὶ θεοῦ, περὶ σελθῶν γηθόμῳ.
βαλεριανὸς ὁ ἡγούμενος, καὶ φωπιδεῖς
τὴν ψυχὴν, φέγγος μαρτυρεῖ ἀπὸ σπλάγχνου.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν. ἡλλαξὼν τὴν
οὐσίαν. τὴν ἐπὶ γαίᾳ ἀξιάγασε. εἰς δὲ οἰκίαν
ἐν χαρᾷ, παρθενίας καὶ λήσει. καὶ μαρμα-
ρυγαῖς τῆς παρθενίας, ἡ γλαῖς μὲν φαι-
δρῶς, μάρτυς κικιλία θεοῦ μφεῖ.

Ραβδονοσε παρθενίας ἀειρῶν. ἀνίκμω ἐκ-
βλαστήσασιν. περὶ εἰκόνισεν αἰθίστα-
σαν. τὴν φωτὺργὸν τοῦ παντός. ἐν δυνά-
μει πάντοτε. πάντων δὲ σεβῶν τοῖς δια-
νοίαις. τὴν φόβον τὸν ἑαυτοῦ, δέσπονα φυ-
τῶσαι πανάμωμε.

ῥ. ε. *Ὁ τοῦ φωτός παρθεῖς.*

Ηεροσηκότοις ὁρῶν, τῇ σπῆτι δὲ τῇ δυνάμει
ἐν δόξῃ. τὸ δραστικῶ, λόγῳ σεῖα σω. φιλή-
μον σὲ ποτὲ, εἰδῶλθμανία, σφοδρῶς κιν-
δυνεύοντες.

Ιας οὐσίους ὁδοῦς, τοῖς πληκθῆσι, χαλε-
πῶς εἰς ἑξῆς, ὡς ἀπλανῆς, ὁδηγὸς φιλή-
μον καὶ μόνω τὴν ὁδόν. χρῖστον ἀγαπῶ-
σαι, ὅπως ἐδηγησας.

Ηγει φαιδρῶν ἐορτὴν, κολασάειν ἡ σπῆτι
σήμερον, πῶς χαρῶς, χρῖστον ἐκκλησία, τὸν
θεὸν ἀρχιπῶν καὶ τὸν θεηγόρον, τιμῶ-
σαι φιλήμονα.

Αίστονα σῶσον ἡμᾶς, χεῖμα ζοιμῶν χα-
λεπῶ κλύδωνι. τῇ περασμῶν. καὶ τῇ αἰνῇ
μέρων, βαρβαρῶν ἐκδρομαῖς, καὶ ταῖς
δαμόνων, δεσφαῖς ἐπὶ τῆς ἐσσεῖ.

Αλλος. *Θεὸς ἐν ἐρῶν πῆσι οὐκ ἐμῶν.*

Του τοῦ σὲ παθεῖον, βαλεριανῶν, ἐκζητιῶ-
τες εἰς ἀπὸ τοῦ ἀγγελοῦ, τὸν νοῦν καὶ τὸν κῆρ
διδασκῶν, φωτίζων ἱερῶν, λογίων θυσιαπύ-
ξαι. καὶ πῆσαν οὐσίαν. σὺ αὖτε θῆναι χο-

ρεῖαι, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστὴν μόνον.

Ηροῦσι παρθενίαν, καὶ σῶμα καὶ νοῦν. σὺ
δὲ μόνον, τεθεῖον ἐν πνί, σε φάνους ὁρατὸς
ἐμῶν, ἀπὸ ἐξ ἑξῆς. ἐκ ῥόδων ἡδονῶν. αὐ-
τοῦ γὰρ αὐθιᾶ. καὶ τῆς πίστεως ὅντως, πανδ-
κλείας ἐργεγόναι.

Αυσὸν δὲ βέρε, πλάνω λιπῶν. δυνεῖα-
βου ὁδὸς, θείας γνώσεως, καὶ τρεῖς τὴν
ἀπαύσαν, ζῶντες ἀληθῆ. περὶ δυν-
μεις ἐπερὶ δυνῆς. πῆσι δυνῆς ὁλοφύχως. τῇ
τρεῖς δὲ καὶ ταύτης, ὑπερβαλόντας περὶ δυν-
μῶτα.

Ηρίων ἀγγέλων παρθεῖς, ἀγνή. ὑπερέχε-
σαι ὡφθῆς κυήσασα. βελῆς μεγάλης ἀγ-
γελῶν, ἐν ἐμῶν. βροσὶν ἐποιούους.
αὐτῶν τῇ καταβάσει ἐργαζομένην κόρη.
δι' ἀπολαγχνίαν ἀδελφῆν.

Εἰς ἀβυσσὸν πῆσι ματὴν κηλὸν μῆ.

Οὐρανὸς ὡφθῆς, πῆσι φθελγόμενος. δὲ
ξαντὴν σεῖον, τοῦ σὲ δόξασαντος, καὶ μα-
θητῶν σὺν ταῖς δυνάμεις. ἐξδομήκοντα μα-
καρ πανόλβιε.

Ζενωθεῖς τῆς πατρὸς τοῦ ξένωσου. λόγῳ
καθῆντας, θεοῦ ἐσαγλῆδους. ἐκ τῆς σπῆτι
κήτορας, ἱεραρχα φιλήμον ἀνὲδ ἑξῆς.
ρεταῖς ἱεραῖς ἀπασεράπλους. καὶ περ-
φανῶς, τὸν θεὸν θεραπείσταντα. περὶ οὐ-
ρανῶν δυνάμεις, σὺν ἀγγέλοις ἀπφία
χορδύουσαι.

Εωμα τοῦτα ὁ λόγος ἐν μήτεσσιν, καὶ δι' ἀ-
πολαγχνίαν, γνωρίζεται ἄνθρωπος. ἵνα θεὸν
τὸν αἰθερῶν. ἀπὸ γαστρίαν κόρη πῆσι
μῶμε.

Αλλος. *Στλαγχίαν ἱνα.*

Χείρας περὶ θεόν, περὶ δυνῆς ἐπὶ δυνῆς.
σὲ εἰδῶλκῆς, ναῖς κατέρεξας. καὶ συ-
νέτεψαν, καὶ βυθῶ ἀπὸ λείας παρῆπεμ-
ψαν, τῇ δαμόνων τοῖς ἐπὶ σεῖς οἱ σερρό-
ται. νίκης, ὅθεν ἐκομίσαντο. δυνεῖα καὶ
φαιδρῶν διαδήματα.

Ηριες λογικοὶ, ὑπάρχοντες ἀγχοί. θεῶν ὁρ-
μας, ὅθεν ἐπλοήθητε. ἐκ ἐνείματε, ἀλογώ-

τα τον σέβας τις δαίμοσιν. ἔδυ δὲ πορ-
σιν ἐγκατεόλεθρον. μάλλον, ἑαυτὸς δὲ θύ-
Η ματα, καθάρσας τὴν θεῶν πορσιν γάγρε.
ὁδοσσε θεοῦ, καὶ ἔρωσ ἐγκαρδίας. καὶ θεία
σοργή, ὅλβω δὲ φλέξε. καὶ εἰργάσατο,
μετὰ σώματος ἐν δόξῃ ἀγγελον, ὑποκλί-
νεις γὰρ ἀνχρία πορσιν μώπατα. ξίφει,
καὶ τὴν γλῶττις αἵμασι. καὶ ψυχὴ τὴν ἀέ-
ρα ἡγίασας. **Σ.**

Ε ση μέχρι σου, παρθεσίς ὁ θάνατος. ζώω
γὰρ χὺν ἐκναφόρησας, τὸν δωροῦ μῦμον. κα-
θαρώς εἰς αὐτὴν τοῖς πισθύναι. τὴν ἀθανάτου,
καὶ θείου ἀγαλλίασιν. τοῦτον, παναγία
αἰτησαι. λυτρωθῆναι κινδυνῶν ἐν δούλες
σου. **Κοντάκιον τῆς αγίας. ἤχος, δ'.**

Οὐ ψαθεῖς ἐν τῇ σαυρῷ ἐκουσίως.

Τ ῶνυμφαυθεῖσαν, τῷ χρεῖσῳ ἐκκοσίως. ἡ σα-
λιθεῖσαν ἀρεταῖς τὴν καρδίαν. θεοπε-
πῶς ὑμνήσω μὲν πᾶσιν ἡ πληθὺς. αὐτὴ γὰρ
κατήχων, ἀλμακίς τ' ἰδράσος. λάμ-
ψασα ὡς ἥλιος, μέσον τῆς ἐκζητιῶτων.
καὶ μὲν ταῦτα ὡφθη τοῖς ἐν γῇ. στήρυμα
θεῖον, τὴν πίσιν κρατιύασα. **Οὐκ.**

Η ρχή ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐδὲ δὲ τῆς ἀγίοις. ἔχει
ρετα τὰ πρᾶξαν, κατὰ πληκτα. μέγαλα.
ἀπὸ τοῦ θαύματος ἐστὶ θαυμάζεται ἀξίως.
μετ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθεσίως κικιλίας ἀρε-
τῆς, καὶ ἀσπίδων λαμπερότητα. πῶς ἀπεκ-
δυσαμένη, τὴν ἀρχοντα ἐφυγε τοῦ σκο-
ποῦς ἐδραμῶσα πρὸς τὴν πάλιν τοῦ ἐχ-
θροῦ, ἐστὶ ἐξώμνη ἀπλοήτως. καὶ ἡμεῖς τὴν
θαύματος τούτου, γεγονότα ἀληθῆ πρᾶξ-
ματα, φῶμιν. πῶς διὰ χὺν, ἐπέρησε τὴν
βελίαν. **Τὴν πίσιν κρατιύασα.**

**Τὴν αὐτὴν μὲν, εἰκοστὴ δὲ δεύτερα, μνήμη
τῆς αγίας μαρτυροῦς κικιλίας, βαλλε-
μου, καὶ πβουερίου.**

Α πτεροῦ φέρεις ἐκασιν ὡς κικιλία.

Α οὐ δὲ λειπρὸν αἵματος διὰ ξίφους.

Β αλλεματὸν καὶ σωμαθλητὴν ἄμα.

Κ τίνει ξίφος βάλλοντας ὑβρεσι πλάγην.

Δ ουτέρη εἰκάδι κικιλίαν τὰ μόνον ἀμφι-
λόεσσον.

Υ τὴν ἡθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλη-
πιδος. Καὶ ἡ μὲν κικιλία, ὑπὸ ἡγεῖν ἐκ-
τῆς ἐρώμης, πορσιν ὄνους ἔχουσα λαμπρῶς.
Μηνεαυθεῖσα δὲ τῷ βαλλεμου τοῦτον
ἐπὶ τὴν εἰς χὺν πίσιν μετῆγάγετο, καὶ ἐν
ἀγνείᾳ διαγενέπεισεν. Ὁ δὲ βαλλεμα-
τος τὴν πιβερεπον, ἀδελφὸν αὐτῆς γνήσιον
ὄντα. Εἰς τοσαύτην δὲ ἀρετὴν αὐτὴν ὅτι
βερβίος, ὡς καὶ ἀγγέλοις καθ' ἑκάστω πρὸς
σομιλῆν. Οὗτοι ἐν τῷ λείψανῳ τῆς τοῦ
χριστοῦ μαρτύρων θάπτοντες, διαβάλλου-
ται τῷ σκιαλματῷ, ἐπάρχω τ' πόλεως. ἐ-
αχθεῖτες ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ τὸν χὺν ὁμολο-
γῶντες, ἐκδιδόνται τῷ καπηκλαρίῳ
μαξίμῳ, δόπο τμηθῶσι μοῖραι τὰς κεφα-
λάς. Ὁς, μὲν τὴν τῆς ἀγίας ἐκτομῆς θεασά-
μενος ἀγγέλους πορσιν ἐμπόντας ἐδору
φοροῦντος τὰς ψυχὰς τῶν μαρτύρων, ἐπὶ
σθεσε καὶ αὐτὸς. Ἡ δὲ ἀγία κικιλία ἐν βα-
λανίῳ βληθεῖσα σφοδρῶς ἐκκαένει. καὶ
μὴ συγχωρουμένη τὴν ἐξόδον, ἐπὶ τρεῖς
ἡμέρας ὡραμένηα, τὴν διὰ ξίφους δέ-
χεται τελευτὴν ἐν αὐτῇ τῷ βαλανίῳ, τῇ
τοῦ ἐπάρχου δόπο φλεγμαμένου. **Σ.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς αγίας ἀπ-
λων ἐκτὴν ἐβδομήκοντα, φιλήμονος, ἀρ-
χή πρᾶς, ἐκ πφίας, μαθητῆς γεγονότων
παύλου τοῦ ἀποστόλου.**

Χρεῖς καλοῦντος ὡφθητε δρόμῳ ξείνῳ.
Χὺ μαθηταὶ δεραμόντες πρὸς τὴν κλήσιν,
ὑπὸ ὑπὸ ἡγεῖν τῆς νέωνος τοῦ βασιλέως
μαθηταὶ γεγονότες, τῇ ἀγίᾳ παύλῳ. ἐμαρ-
τύρησαν ὅτι ἐν κολασ αἰς, πόλιν τ' φρυγίας,
πλησίον τ' λαοδικείας. Τῶν γὰρ ἐλλείων
εορτὴν ἀγόντων τῇ ἀρτέμιδι, ἐν τῷ ταύτης
ναῶ τῷ ἐν κολασ αἰς, αὐτοὶ τῷ θεῷ τὴν δο-
ξολογίαν ἀνέφερον ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ ἐκκλη-
σίᾳ, μὲν καὶ ἄλλων χριστιανῶν. ὧν τῇ τῆς
εἰδωλολατρῶν ὑποκεχωρηκότων ἐφ' ὁδῷ.
ἔτσι

ἔποι μόνον μὲν τῆς ἀπ' φίας πεισῆς καὶ αὐτῆς
ἔπος ἐναπείλειφθῆσαν, ποθέντες τὸ κατὰ
χρὶ μαρτυρεῖον. Συγχευόντες οὖν, ἤχθη-
σαν πρὸς ἀνδροκλέα τὴν ἡγεμόνα ἐφέστα.
Τύπτονται ἐν παρ' αὐτῆς, καὶ μὴ πεισθέντες
θύσται τὰ εἰδ' ὧν τὰ καλὰ μὲν μὴν, εἰς
βόθρον ἐμβάλλονται μέχευς ὅσφους. Ἐ-
πὶ τὸν λιθοβολισμὸν αὐτῶν, περὶ τὴν ὑπόπαι-
δων ραφίσι κατακτενθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀθλοῖς τῆς ἀγῶνι μαρτυ-
ρων, μαρκε. σεφ. 10. ἔτερος μαρκε. 11.

Τμηθεὶς ξίφει σεφ. 10. σὺν μαρκοῖς δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς οὗτο σεφ. 10. λαμ-
βαίεις.

Οὕτω τῶν ἡρχον τῆς διοκληπιδου βασιλείας,
ἔμαχον ἡγεμόνος ἐκπόλεως ἀποχέας
τῆς πησιδίας. κατὰ χεῖρας δὲ ἐν τῇ παρ-
ρησία ὁμολογήσαντες. καὶ πλείσας ὑπο-
σάντες βασιλῆας, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσα-
σθαι τὸν χρὶ, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀθλοῖς τῆς ἀγῶνι μαρτυ-
ρων, περὶ τοῦ τῆς ἐν παλαισίνῃ.

Πρὸς τὴν τὸ μὴν ὡς μετὰ οἷα πρὸς πάλιν,
καὶ περὶ τοῦ τῆς ἀγῶνι μαρτυρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνηστὴς ἀγῶνι μαρτυ-
ρων, μαρκε. 10. σεφ. 10. ἔτερος μαρκε. 11.

Καὶ ἀνὰ κναφὸν μὲν ἡγεμόνος ἐκξίφει,
Κναφὸς σεαυτὴν καὶ ῥύπας εἶχες πλύνων.

Οὕτως ὡς μετὰ ἀπὸ κολωνείας τῆς ἐλλαπτόν-
του, ἐκπόλεως παρείς. Καὶ ἀκούσας, στρα-
τὴν τῶν πινῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ βοώντων, ὅτι οὐα
ζωραῖος ἐν νυκτὶ ἐλθὼν, ἐκλεψε οὗτο δὲ
ὁ μὲν ἡμῶν. ὑπερζέσας τὰ πνί, πολλὴν
φρογιδὰ ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τυχεῖν. Ἐν
τῇ αὐτῇ πόλει τῇ ἀγῶνι, πολλῶν μαρτυ-
ρων ὑπὸ τῆς φυλάκων κατακλεισθέντων
ταῖς φυλακαῖς ἐσφραγισμένων τῶν θυρῶν
ὑπὸν, οἱ ἀγῶνι ὑπὸ θεῶν ἀγέλας τῶν δεσμῶν
ἀπελύθησαν. ὅθεν μὴ διεσκομμένων αὐτῶν
μεγάλως οἱ δῶκεται ἐξέσχεθησαν. Ἐπειδὴ
ὁ μὲν ἡγεμόνος καὶ θεῶν καλῶς αὐτὸν.

Νοεμβ.

ἔπερὶ οὗτο ἀγῶνας διεγερσῆς ἡκαστον.
ἐκ αὐτῶν βάλλετο, ἀλλ' ἀποδίδετο ταῖς μάταια
τοῖς δ' αὖτοῖς, κναφὸς γὰρ ἡ. καὶ τὰ πα-
ρὰ τῆς τυραννῶν πησιδίας γράμματα διαρ-
ρήσαν, τύπεται ὑπὸ τῆς δημίων ἀφ' ὧν.
Καὶ τῆς γῆς ῥίφει, λαξ ἐντείνεται, καὶ ἐ-
πὶ ξύλων κρεμασθεὶς, ξέεται. καὶ οὗτο δ' ἀκ-
τύλως τῆς ποδῶν δ' ἀποτείνεται. καὶ τοῖς τυ-
ραννοῖς ἀχθεῖς, καὶ θύειν ἀπαρνησάμενος,
τὴν τῆς θάνατον κατὰ κτείνεται. καὶ τὰ ξί-
φει τῶν τῶν δημίου κρουσθεὶς, τὴν θυμῶν
τὰ καὶ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς οὐτο ἀββ. 10.

Τὸν ἀββ. ὡς τύπωσιν ὄντα ἀββ. 10.

Τὴν αὖ πατρικῶς ὡς φερωνύμως τέκνον.

Οὕτω, ἡ. ἐν χύους τῆς ἰσμανλῆς τῆς. Κατα-
λιπὼν δὲ γονεῖς καὶ περὶ δ' αὐτῶν πλῆθος. ἡκο-
λῆσθε μὲν ὡς ἡνι, ἐνδυσάμενος τὸ μὲν ὡς
χικὸν ἡνι. ἔ. ἡ. σὺν αὐτῶν τῆς ἡρόνης π-
νάς. Εἰδ' ὅπως λαβὼν αὐτὴν ὁ τῆς ἀγῶνι αὐ-
τῆς, σὺν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μαθητῶν τῆς πα-
ρα τῆς μετὰ τῆς ἀγῶνι τῆς ἀγῶνι τῆς ἀγῶνι
θύντος, ἐμείνει ἔτι παρ' αὐτῶν τῆς ποπῶ.
Ὅκτω δὲ καὶ τῶν ἀγῶνι διατελεσθῆς ἐπὶ
σε ἡρόνης, αἰεὶ ἐπεκτείνεται, ὡς ἀρχὴν ἔ-
χων ἡ ποδῶν αὐτῶν, ἐδέποτε τῶν ποδῶν ἔ-
κάλυψεν. Ἐ. τῶν δὲ βραχέας, ἔ. ὅσα βρα-
χέας ἐν τῇ τῆς δ' αὐτῶν. περὶ τῆς ἡγῶνι
καὶ τὴν ὑδατος χρεῖαν. σιδήρῳ δὲ τὴν ὁσφὺν
ἐξ ὡς μὲν. Ἐ. καὶ τῶν μὲν ὁλίγακις, τῶν δὲ
νυκτὶ καὶ ἡμέρας τὸ πλεῖστον ἐσθῆς. ἡ
τῆς τῆς γονάτων καὶ μὲν, τῶν τῶν ἀγῶνι
τῆς δ' αὖτοῖς λειτουργίᾳ πρὸς φέρει. Τῆς
κατακλίσεως δὲ τῶν χρεῶν, ἀναγκα-
στικῶς οὐδ' αὖτως. οὐδ' αὖτως γὰρ αὐτὴν ποτὶ
κατακλιθεῖς ἐθέσασα. ἀλλὰ ἔ. τῆς χο-
ροῦ κορυφαῖος ἡρόνης. καὶ περὶ τῶν
ἐν λαχῶν, ἀρχὴν τὸν ἐαυτὸν τῆς φιλο-
σταφίας τῶν ὑπὸ ἡκούσις ἀπασὶ πρὸς οὐδ' αὖτως.
Ὅκτω βίου, ἔ. πληθὺς ἡμερῶν γενόμενος.
ὁ μὲν αὖτοῖς ἐν καὶ.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι χειροφόροι καὶ
διφηνία, εἰς τὴν τελειοῦται.

Τὴν διφηνίαν ὁ σὺν διφηνίᾳ ἐγυνῇ.

Ὡς οὐσφαγῆσαι χειροφόρῳ ἐκείφης.

Οἱ γὰρ θαλλίαιος καὶ αἰθμός, εἰς τὴν
τελειοῦται.

Θαλλίαιος αἰθμός, ἐκτετμημένος,

Αἰθαλῶς αἰθούσι ξύλα ὡς θεία.

Ὁ ἴσιος καλλίος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Καλλίος ἐχθρὸν τὴν κακίαν περιτίσας,

Φίλος θεοῦ πρῶτον ἐκλελεγμένος.

Ὁ ἄγιος δαδ αἰς, ἐν τρεσὺς ὁ θεός, ὁ

καταπράουσι ἀφῆκε, τελειοῦται.

Κατὰ πρῶτον δαδ αἰὼν ὁ τρεσὺς ἐρέφει.

Φωνὴ δέ βροντῆς ἐν τρεσὺς ψαλμῶν λέγει.

Καὶ ἄλλῃ, τῇ ἀγίᾳ μαρτυρῶν, ἀγαπί-

νος, σὺ σὺ ἐν ἱερομαρτυρῶν, καὶ ἀγαπᾷ.

Απὸ τῆς θηρὸς μὴ βλαβῆς ἀγαπᾷ,

Τοῦτ' ἐν γὰρ ἡγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχε δὲ τὴν μετὰ δὲ καὶ θύμα ξείνῳ,

Εἶχε μετὰ σὺν ἡμῶν ἐκείφους λόγους.

Υπὲρ θεοῦ καθέντες ἐν τῇ κερδία,

Εἰς τὴν ἀγαπᾷ κτείνεις κρανίον.

Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρὸς βίαις ὁ θεός.

Εἰς τὸν χρόνον.

Ὡς αἰὼν οἱ σὺν, χερμαπῆσαντες σὺν τοῖς Φιλῆ
μον πόδες. τρεῖς σὺν τὸν βίαιον πᾶν
τες διαγγελίου καὶ ἅπαντες. τοῖς πολεμη-
θῆσιν ἐν τῷ βίᾳ, ἱερὰ καὶ παγγέλλοντες, καὶ
τῶν ἀμύμων τοῖς ὁμαῖς ὑποσκελίσαντες.

Ὡς λόγων φωτὶ, τῇ γὰρ ζῶν τὸ βαδύ σὺ
τῇ ἡλᾷ θη. ἱερουργοῦς ὡς ἱερῶν τοῖς. ἐν τῷ
τοῖς γέγονας ἀρετᾷ. καὶ πάντας ποιμά-
νας καὶ μέλπειν, ἐκ δὲ ἀξίας δόξας οὐ
λογητὲς εἰ ὁ θεός, ὁ τῇ πατέρων ἡμῶν.

Εἰ πρῶτος τῇ σὺν, ἐκ κοινῶν καλῶν, γὰρ
ζῶν πόλις. αὐτῇ γὰρ ὡφθῆς, καὶ πρῶτο-
θρονος, καὶ ἱεραρχίας σέλιος. ὡς ἱεροφάντης,
Φιλῆμον, ἐκ βαδύ πρῶτος πόλις. ἀν-
στητὸς εἰ ὁ θεός, ὁ τῇ πρῶτον ἡμῶν.

Φιλῆμον καὶ τὸν Φιλῆσαντα βροσθῶν, δι

διασπαρχνίαν. ὅθ' τῇ Φιλῆ τῇ ἀλάστο-
ρος μεμνημένους, τυγχάνοντας. Φίλος
ἀπεργάσω Φιλῆμον, τῇ δὲ ἀνὰ μέλπον-
τας, ἀνδρῶντες εἰ ὁ θεός.

Τῇ παπινῶν, καὶ λυχνία φωτεινῇ, καὶ
θεία τρεῖς ἀπὲς. ὅθ' καὶ πύλη ἀδιόδου, καὶ
θρόνος δὲ καὶ παλάτιον. ῥαβδος ἀαράντε
καὶ ἡμῶν. χερσαυγίζουσα πέφυκας. καὶ
τὸν μάννα τῆς ζωῆς, παρθεῖς φέρουσα.

ἄλλος. Οἱ παῖδες διὰ τὴν συντροφίαν.

Τῇ καμίνον εἰς ὁρῶν κανῆαι, διὰ τὴν βίαν
τέβαλον. ὁρῶν τὸν δὲ λουτῶν, καὶ
λίαν τοῦ βαπτίσματος. τῇ φλογίζοντι
τῇ, ὡς κατεφλέχθης βοῶν. ὅτ' ἐν πρῶτον ἡ-
μῶν ὅθ' ἀνδρῶντες εἰ.

Τῇ βίαιος τὴν πλάττω, ἀπλανέσι, διὰ τὴν
χαῖς σου πᾶν σὺν, κατὰ τὴν πύλην τῆς
λίαν, ἀφῆκε τῆς ἐπιδύεται. καὶ καὶ τῇ
ἀθληταῖς, σὺν αἰνῶνται βοῶν. ὅτ' ἐν πα-
τέρων ἡμῶν ὅθ' ἀνδρῶντες εἰ.

Τῇ πύλινον ἀκτῖνα ὑπερθεῖς, ἀθληταῖς θεότη-
τος. ὁμολογουμένως διὰ τὴν βίαν, τὴν πολὺ
θεοσκοτόμινον. ἐκ δὲ ἀσπῆς, φεσφῆς
χερμαπῆσαντες. φωτὶ γὰρ αὐτῶν, τῇ
ταῖς διδασκαλίαις.

Τῇ χαῖς σου βοῶν, καὶ σὺν τὴν χαρὰν
παναχραντῆ. καὶ τῇ ἀρᾷ πάντας ἡμῶν,
ῥυσαμένη μεσσησῆς, ἀπὸ τῆς ἀγνῆς.
ὅθ' ἀνὰ μέλποντας. ὅτ' ἐν πατέρων ἡμῶν
θεός, ἀνδρῶντες εἰ.

Ὡς. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῇ ὅθ' ὡς λυχνίον φαεινόν, ἐπαναπῶντας
τῇ σῆκαρδία φέρων. τῇ τὸ πρῶτον ἐσθῆτος
ἐκ τῆς σκοπίας πολλῇ. καὶ τῇ ἀγνῆς ἐνδο-
ξῆς. πρῶτος θεογνωσίας, ἐξ ἡμερῶν.

Τῇ ἱεράσῃ πρῶτος θεόν, ἐκ δὲ ἡμῶν ἱεραῖς ἐμε-
γαλυνῆς. πρῶτος κομῆς δόξας ὁλῶν, καὶ
ἀσωμάτων νόων. ὡς ἔχῃς, ἐν γὰρ τῇ πο-
λίτιν. ὡς ἱερομῆς, Φιλῆμον θεηγόρε.

Τῇ ὑπὸν ἡδύπνον σὺν φῶς, δόξας ἱερῶν, θαν-
μάτων μακάριον ἀνδρῶντας, φρεῖας καὶ
σμεῖς.

σμός δισεβών. Ἐπαύθη δὲ τῶδε πῆλασας.
Ο ἢ ὑπερυψώτων, χὺ σοφὸς Φιλῆμον.
ἢ αἰτέρες ὡς Φαίδροι, σερέωματα αἰετὶ ἐκ
κλησίας. διαπρέπεν ἅμα, ἀρχιπῶς ὁ
θαυμαστός. ἀπφία, Φιλῆμων ὀνήσιμος, ἢ
ταῖς διανοίαις, ἡμῶν φωταγωγῶσι.

Η εὖς ὡς ἀδείστος ἡμῖν, ἡγασίρτε ἀληθῶς
ἀγνὴ ὥρα θη. ζῶης ξύλον βλαστῶν καὶ
οὐθὺ θανόντας καρπῶ. τοῦ ξύλου, πάλιν
ὡς ὡς ἀδείστος ζωοποιηθῶντας, εἰς τὴν
θῆκε. **Ἄλλος.** Θαυμάσιος ὑπερφύων.

Θ εἰς ἐπομβρήσει τῶν σῶν θαυμάτων, τῶν
παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις. οὐθὺ τακεί
ταις καύσωνι, ἀληθῶς ὄνων μάρτυς σεμνή.
αἰαψύχεις κικιλία παναοίδιμι. βοῶντας
ἐνπίσει καὶ κραυγάζοντας. ἀλογεῖται ἡ κή
σις, πᾶσα τὸν κῦ. ἢ ὑπερυψούτε, εἰς πάν
τας οὐθὺ αἰῶνας.

Σ εὖς τῇ προθυμίᾳ χυναίόφρον. τὴν παμ
φλάζουσιν εἰσὶν ἡλθες φλόγα. οὐκ ἐφλέ
χθης ὅλως δὲ ἀλλ' ἐξήλθες ὡς ἐκλυτεροῦ.
αἰφθαρσίας κικιλία αἰαμέλπουσα. χῶ.
τῶ τῶ ὅλων βασιλεύοντι. ἀλογεῖται ἡ κή
σις, πᾶσα τὸν κῦ. καὶ ὑπερυψούτε.

Θ εἰς βαλλερῶν τὴν καρτερίαν, κατε
πλάγηται ἀγγέλων δὴ μοι. ῥαβδιστὴς
πάντεσιν, καὶ νιφᾶσι τῶν αἰκισμῶν. πεζό
μυθος ὑπέφερε σερότατα. σωτρίων
ἐχθρῶν, καὶ μέλπων αἰετα. ἀλογεῖται
ἡ κήσις, πᾶσα τὸν κῦ.

Γ ταμνονσε τὸ μαῖνα κεκτημῶν, τῆς θεό
τηρ, ἐγνωμὴ κόρη. κιβωτὸν καὶ τεάπε
ζαν, Ἐλυνίαν, θρόνον θεοῦ. καὶ παλάπον
καὶ γέφυραν μετὰ γουσαν, ὡς θείαν
ζωὴν οὐθὺ αἰαμέλπουσας. ἀλογεῖται ἡ κή
σις, πᾶσα τὸν κῦ. **Ἄλλος.** Ἰσχυρὸς ὁ λόγος.

Ι εὖς τῇ χορείᾳ, ἱερῶν ἀποστόλων, ἐμπρέ
πων κατοικεῖ, οὐθὺ θρανοῦς. θεία μεθέξει
θεοῦ μῦθος. καὶ φωτὶ ἀπασφάπται, ἀρρήτω
καὶ χειρὶ πνύματι. ἱερδῶχα Φιλῆ
μον, διλωκῶς πληροῦ μῦθος.

Νοεμβ.

Ω θαυμαστός σε ὅτε ὁ πῶς, ὡς καλὸς ὡς ἁγί
ος ὁ βίος, ὁ ὡς εἰδὸς, ἡ σὴ, κοίμησις μακά
ρτος οὗλε. ὡς Φαίδρα ἡ ἡμέρα. ἐν ἡ δὲ πελι
πὼν τὰ ἔθνη γῆς. οὐρανίαις ἀψίσιν, ἐπέβης
ἀγαλλόμυθος.

Σ ἡμεροντέρπεται πᾶσα, ἡ χὺ ἐκκλησία. εὖ
πον χαρὰν πνύματι, συστημῶν τῇ
μνήμη σου, ἢ ἀκλήνητον σῶζε, ταῖς σῶσις
ὡς τὸν σεῖ καὶ θῦ. ἀποδοῖς ἐκ τοῖς πρὸς
σβείας, Φιλῆμον ἱερῶν.

Η τῶν λψάνων σε θῆκη. ἰαμάτων σαγόνας,
ἐκβλήζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς. μακάρε Φι
λῆμον ἀποδοῖς καὶ νοσήματα παύει. καὶ
πάντων ἀγιάζει τὰς ψυχὰς. τῶ τὴν θείαν
σε μνήμην, ἐορτίζοντων πάντες.

Φ εἰς τὸν φέρωντα πάντα καὶ τὸν τρέφοντα
τρέφεις. τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδ' αὖτως.
ἐπὶ τὰ μῦθον πανάμωμε. ὑπερ νῦν σε τὸ
θαῦμα, ἀγγέλους καὶ πλήθον Ἐβροδοῦ.
οὐθὺ εἰδὸς σε μῦθον, παρθεσίον θεομητορά.
Ἄλλος. Τυκὸν, πρὸς ἀγίας λοχείας τῶν.

Η ἡ πῶς, κεκλημῶς πέφυκας. πηγὴ ἐσφρα
γισμῶν, καλὸς ἀποδοῖς. νύμφη ἐκλε
κτὴ, φωτεινὴ ἐν διαίτημα. διανθίστε Ἐ
θεῖος ὡς ἀδείστος. θεοφρον κικιλία, τῶ βα
σιλέως τῶν δυνάμεων.

Ο ρεον, γαλλῶν ἐφθάσατε. τῆς δισεβείας
φρονον, ἐλιμνίσσατε. Ἐμαρμαρῶν, τ
τελοπλίου θεότηρ. καταυγάζεσθε, θείος
θεοῦ ῥῥοι. χυναίος ἀθλοφόροι, πανθυ
λεῖς θεομακάριστοι.

Η εἰς, τοῖς πῶς αἰτέσιν. πάτερ ἡ καὶ
πνύμα, τῶς ἀμείνεις. θεῖον φωτισμόν,
αἰμαρπῶντες τῶν λυτῶσιν. τῶ σοφῶν σε
μαρτύρων ἐν τῶν ἐσθιν. ἵνα σε κατὰ χεῖρας.
ἀκαταπαύτως μεγαλιώμυθος.

Φ ἐγγος, ἀσραπῆς, τοῦ τόκου σου. ἡ ἀπο
δοῖς τὰ φύσις, ἡμῶν πανάμωμε. εἰδὲ, καὶ
νυκτὸς, ἔξ ἀγνωσίας λελύτρωται. καὶ πα
θῶν τῆς σκοτῶδους συγχήσεως. διόσε ὡς ἀ
πῶν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σεβομῶν.

Εἰς τὸν ἱερόν. Τοῖς μαθηταῖς σιμὼν.

Απόστολοι δ' ἐκ νύμφαι, καὶ αὐτὴ πᾶσι τοῦ λό-
γου ἀρχιπῶς ἱερῶν κατε, σιμὼν φιλήμων ἀπ-
φία. καὶ κικιλία μαρτυρεῖ, ἱεροῦ τῶ κτί-
σθ, ὑπὲρ ἡμῶν πορσάγετε, τῷ τελευ-
τῶν ἐπίσκει. πῶν ἱερῶν ὑμῶν μνήμην. λῦσιν
λαβεῖν, τῷ πᾶσι γὰρ τῶν. τὰ ἔξω δὲ ἔ-
λεις. θαρρύνετε γὰρ βαλλόμεθα, πρὸς
σὺς πορσὶ τὸν δεσπότην. **Τῆς ἐορτῆς,**
Δάμαλις ἡ ἁμῶμος, ἡ παναγαθος κόρη,
ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον πορσά δὲ
ἔως. καὶ ταύτης πορσὶ πορσονται, ἀσωμά-
των τῶ γαμα. ἔ τῷ ἀγγέλων εἰδήμοι.
μὲν πλῆθους λαμπαδων. ἡ δὲ θεὸς ἱε-
ρῶς, ἐν ἡ καλίστα το χαίρων.

Εἰς αὐτὸν αἰνους, σιχηρὰ τῷ δεσπότην.

Δοξα, δ. **Ως** ἡμῶν ἐν μαρτυρίαν.

Οπὸς δ' ὅξης σε ἡλῖος, ἡσυχὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. εἰς
τὸ κόσμου ἅπαντα τοῖς πληρώματα. ὡς
πρὸς ἀκτῖνα πολὺ φῶτον, φιλήμων ἀπόστο-
λε, ἀπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐ-
λαίνεσθαι. ἔ φωτίζουσιν, σκοπεῖσαι
καρδίας. ἀγνώσια, καὶ παθῶν ὅσων κρᾶ-
τείας, ἱεροκῆρυξ πανολβιε.

Ηαθαρὸν ἐν διαίτημα, τῆς τελευτῆς γεγρή-
σαι. ἀρετῇ λαμπαδίῃ πᾶσι σῶσαι. πῶν
σὺν καρδίᾳ αἰοῖμε, ἀπφία καὶ λάμ-
ψασι. εἰς βεῖας φωτισμόν, τῷ ἡλίου
φαιδρότερον, μνηστῆσαι τε, πᾶσαν μύησιν
θείαν, διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῷ ἀσωμάτων,
συνεπαγάλλῃ θεοληπτε.

Εν τῷ θεῷ φιλήμονι, ὁ φημὴ σωμὸν ἀρ-
χιπῶν. τὸν ἱερεὺς κήρυκα, καὶ ὀνήσιμον. ὡς
ἱεράρχας, θεοφροντας, μεγίστους ὡς μαρ-
τυρας. ἀποστόλων ὅν σοφοὺς. καὶ τῆς ἁ-
γῆς λαμπαδίτης, συμμετέχοντες. καὶ
τῷ θρόνῳ τῆς δόξης, παρεστῶτες. καὶ ὑμῖν
ἐξαίτημῶν, ἀμαρτημάτων συχώρησιν.

Δοξα καὶ νῦν. **ἡ** **Χ**, δ.

Εν ἡμερῶν ὁ θεὸς χάριτος ναός, ἡ θεὸς, ἐν ναῷ
κὺ πορσάγεται, καὶ ζαχαρίας ταύτῃ

ὑποδέχεται. σήμερον τοῖς τῷ ἀγίων ἀγα-
γαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῷ ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν ἔ ἡμεῖς ἐορ-
ταζόντες σήμερον, σιμὼν γὰρ βεβηλ ἐκ-
βοήσωμεν. χαῖρε κεχαριστωμὸν ὁ καὶ με-
ταί σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ἱερόν, ὡς ἀποστολὴ τῆς ἐορτῆς.

ἡ **Χ**, δ. **Ο**ἱ καὶ τὸ διδοῦσθαι.

Εν δὲ ἱερεῶν. ἀγίων ἀγίων. πῶν θεὸν οὐ-
σα. ὡς ζαχαρίας δέχεσθαι, ἀγίων εἰς τὴν ἀγα.

Αποστολὴ τῶν ἀποστόλων.

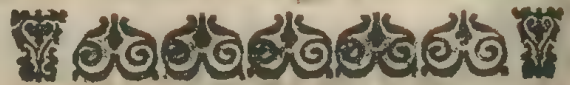
Εἰς τὴν μὲν ἐκ δ' α. ἐβλάσπας παρθένος. ὁ
γαβηλ τὸ χαῖρε, κομίζων τὴν ἐβόα.
θεὸν δετέξη παναγνε.

Αποστολὴ τῶν ἀποστόλων.

Εν τῇ τῆς ἱερῆς, ἔθειας ξυμμετέχοντος. ἡ καὶ
καὶ αἰνῆς. ὑφ' ὧν ἀγνή τεχθεῖσα, πορσά-
χθης νῦν τῷ κτίσθ.

Δοξα καὶ νῦν.

Φως σε τὸ τελεαμπές, αὐγάσαν θεὸν. ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης. οὐμῶν τεοφιλῶσι. ἐν
πέμπει μεγαλύνον σε. **Η** **Λ**οιπὴ
ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀποστόλων.

Τὸ αὐτὸ μῦθον, καὶ γὰρ τὸ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡ-
μῶν ἀμφοτέρωθεν, ὅσων κτίσθ. καὶ
τοῦ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ ἀ-
κρῆστατος. Εἰς τὸ καὶ ἐν ἡμεῖς, ἡ **Χ**, δ.
ἡ **Χ**, δ. καὶ ψάλλομεν ἡ, ἡ **Χ**, δ.

Εν δὲ καὶ σιμῶν.

Εν τῷ αὐτῷ ἐξέσθαι, ἔ λογιζόμεν ἡμεῖς καὶ
τῶν. τῷ παθῶν κληρωσὶ μῦθος. τῷ κρείτ-
τονι δέδωκας, νενεχῶς παμμάκαρ, τὴν
ἡγεμονίαν. κατὰ τοῦ χείρνος ζυγῷ, δι-
καιοτατῶν πέρχοντα μῦθος. ἐν τῷ θεῷ ἐ-
πιπιδεῖς, πορσὶ θεοπιδεῖς γεγρήσθαι.
καὶ θεοῦ κατανόησιν, ἱεράρχα θεοπιδεῖς.
Εξόχους διεσκέδασας, καὶ τοὺς ἐνέδρας διέ-
λυσας, τῷ αἰρέσεων ὅσι, δογματῶν ὅσ-
θότη, καὶ θεολογία, τῷ ἀκρῆστατος.
καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακί-
αν

ἐν τῷ πατρὶ σὺν αἰρέσει. ἐν ὅσοις δὲ διέμει-
νας, τῆς θυσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. καὶ τελεί-
δα ἐκήρυξας, ἐν μοναδί θεότητος.

Πέχνη ὁφιστάμενος, τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύον-
τα. τὸν ἐκείνου παρέρραμεν, ἡνὶ ἀποροσκύ-
νητον. σὺν ἐπὶ διδασκῶν, ὡς ἀποροσκυ-
νητον, παρορμήνους τοῦ ἡοῦ, ἀγαλακτῆσαι
πῆρθε μοῖα. ὁ τῆς πρὸς αἰώνιον, ἐκτέτο-
κῶς ὑπερεκείνοισιν, ἀπαθῆ ὡς ἀσώματα, ὡς
αὐτὸς οἶδεν ὅσις.

Ἐτέρα τῆς ἀγίας γρηγορίας. ἡχος, α.

Ὡς τῆς ἀγίας γρηγορίας.

Περὶ ἐκείνου γρηγορίας, ἀπὸ ἀσφαλείων θῶ. ἀνε-
τέλης κολλώμενος, ἀνιδότοις νύσσει. τῶ
τα πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τῆς πρὸς
καταλαμπόμενος. παθῶν διέβης, νύκτα
καὶ ἡσυχίας. φέγγος ἰστέων, καὶ θαυ-
μαίων χάριτας, ἀποσβῶν. χροῖα νοση-
ματά, καὶ πλάνης πνύτα.

Περὶ θαυμαστέων γρηγορίας, φωτοφανείας τῆς
καθαρῶς ἀσφαλείων θῶ. ἀνε-
τέλης κολλώμενος, ἀνιδότοις νύσσει. τῶ
τα πάντα ποιήσαντι. καὶ δὴ πρὸς τῆς πρὸς
καταλαμπόμενος. παθῶν διέβης, νύκτα
καὶ ἡσυχίας. φέγγος ἰστέων, καὶ θαυ-
μαίων χάριτας, ἀποσβῶν. χροῖα νοση-
ματά, καὶ πλάνης πνύτα.

Περὶ πρὸς γρηγορίας, ἐκρωστικής κανών. σωφ-
ροστικής εἰκόνισμα, μοναζόντων σπρίσμα.
ἐκκλησίας ἐδραϊσμά, ἀγάπης λύχνος, θρό-
νος ἀγάπης. πηγὴ θαυμαίων, γλῶσσα
πυρίπνοος. σῶμα ἡδύλαλον. σκῆτος θεῖα
πνύματος, καὶ ἰσότης. γέγονας τῶν ἀδελ-
φῶν, θεομακάρις.

Δόξα καὶ νῦν, ἡχος, δ.

Αὐτε πάντες οἱ πιστοί. τὴν μόνην ἀμώμητον
ἐγκωμιάσωμεν. τὴν ἐκ τῆς πρὸς φητῆς προ-
κηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν αἰῶνι πρὸς σὺν ἡμῶν.
τὴν πρὸς αἰώνων πρὸς ὁριθεῖσαν μετὰ, καὶ ἐ-
πέχασιν τῆς χροῖας ἀγαδελφείαν
θκοῦ. καὶ πρὸς βίαν, αὐτῆς, τὴν ἐκ
νῦν τοῦ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νοεμβ.

Εἰς τὸν ἡ, τῆς ἐκείνης. ἡχος, α.

Τῶν οὐρανῶν ἱεραγίων.

Απὸς ἐκείνου φάσκει, ὁ θεοπάτωρ δ' αὖ.
τῶ βασιλεῖ παρθένου, ἐν αἰῶνι τῆς κυ, ὁπίσω
σε παρθένε. μετὰ φαιδρῶν, τῆς λαμπά-
δων χορεύουσαι. καὶ εἰς τὰ ἅγια φέρεσθαι
σε ἀγνή, ὡς ἀγνὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ.

Απὸς ἐκείνου τῶ βασιλεῖ

Καθ' ἃς αἰῶνι ποκίλα, περὶ δρεψάμενος.
ἐκνοητῆς λειμῶνων, τῆς τῶ πνύς λόγων, ἐ-
παρῶν σὺν σε φανέας. χαρμονικῶς, τῆ παρ-
θένου συμπλέξωμεν. ἐμε δεόρτιον τοῦ τοῦ
δωρῶν αὐτῆς, ἐπαξίως πρὸς κομίσωμεν.

Απὸς ἐκείνου τῶν ἐν ἀφροσύνη.

Εξνοιγέτω ἡ πύλη, τῆς θεοτοῦ τυναοῦ. καὶ
εἰς δεξιῶν ἐνδον, τὴν οὐρανῶν πύλην. καὶ
πανηγυρίζετω, φύσις βροτῶν, καὶ σκιρτά-
τωσαν ἄγγελοι. σὺν ὁριθεῖσιν, ἀμ-
φωάμα ἡμῖν, τῆς θεομήτορος τὴν εἰσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος, π.

Λέοντες μαίεσθες.

Επέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυτος, ἐξορτῆ
πανσεβάσμιος. σήμερον γὰρ, ἡ πρὸς τῆς
παρθένου, καὶ μετὰ τὸν, παρθένου, μένα-
σα, ἐν αἰῶνι ἀγία πρὸς ἡμῶν. καὶ χαίρει,
ζαχαρίας ὁ πρὸς βυς. ὁ γυνέπης τῆς πρὸς
δροῦμον. καὶ βοᾷ γηθοσύνης. ἡ γυνέπης, ἡ-
πρὸς ἡμῶν τῆς θλιβομένης, ἐν αἰῶνι ἀγία,
ὡς ἀγία, ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν, τοῦ
παντοκράτορος. ἀφιερωθεῖσα, ἰωακείμ ὁ-
πρὸς ἡμῶν, καὶ ἡ αἰὶν ἀγαλλιάτω. ὅτι
πρὸς ἡμῶν γυναικαὶ θεῶν, εἰς τὴν ἐκείνην δάμα-
λιν, τὴν ἀμώμητον δέσποιναν. μητέρες συγ-
χαρίτε. παρθένου σκιρτήσατε. καὶ εἰρα-
συγχορεύσατε. ὅτι ἐκείνη ἡμῶν, τὴν οὐ-
ρανῶν βασιλείαν, ἡ πρὸς ὁριθεῖσα παν-
τοκράτωσα. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιάτε.

Τεσσαρὶς τῆς ἀγίας. ἡχος, δ.

Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ ποίω ἀεί-
μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὺν ἐπείκειαν. μὴ
ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ

ταῖς αὐτῆς κείσεως, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν ἡμῶν. **Καὶ τῆς εὐχ.**

Εἰς τὸν ὁρθρον, μετὰ τὴν σιμνήθη τῆς ἡμέρας, κα-
νὼν εἰς τῆς εὐχῆς. Ἐν τῇ ἀγίῳ δύο. ὁ κανὼν
τῆς ἀγίου ἀμφιλόχου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸν τὴν πλάττω λυχνῶνται μέλπω ποιμέ-
να. Θεοφάνους. Φ, α. ἡχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς λόγου τῆς δυσεβῶν αἰρέσεων, καὶ τοῦ
φρυαγματῆ. ὁρθοδόξιας αἵτης λαμπρυν
θεῖς, διμαρῶς δισκοῦσας. ἐν ᾧ οὐ σέ γε
εἰρόντας, ἱεροφάντα φεῖ φρένησον.

Οπάντων τῶν σελῶν καὶ αἰ βελόμνος. τῆς
ἱεραῖς ποιμένης ὁδηγόν. ἱεράρχα πρεσβύ-
λεται. λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα, διαφε-
ρόντως θεασάμενος.

Ηομιμίας ὑπεραθλῆν ἐλόμνος, τῆς ἐκκλη-
σίας χειρὸς. τῇ παντοδύναμει πέρ τοῦ σερῶ.
σεαυτὸν φεῖ φραξας. καὶ νικητὴς τῇ χάρι-
τι. καὶ σε φανίτης δυαδὲδ εἰξας.

Τὸν λόγον τὸν πρὸς τὴν ἀνάστασιν, καὶ συ-
ναΐδιον, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς,
τῇ τεκόντι ὑπαρχοῦντα. σεσαρκωμένον
τέτοκας ἀνεμυλῶδῶς ἀπειρόγαμει.
Ετερος κανὼν, τῆς ἀγίου γρηγορίου, Οὗ ἡ
ἀκροστιχίς. **Τὸν θαυμαστὸν γενέθειον θαυ-**
μασθ. Γωσιφ. Φ, α. ἡχος, πῃ.

Τῶ σωτὴρ ἡμῶν πολέμους.

Τῆς τῆς πνὸς ἀκτῆς, πρεσβυόμνος τῇ νοῦν.
ἱερέ γρηγόριε. καὶ φωταυγῆς, ἀσπὲς γε-
νημῶν. ὅταν μεκαταύγασον πρεσ-
βείας σου, ὅπως ὑμνήσωσε.

Οπορογῶσης τῆς ἀπάντων, χαριτώσας σε
τὸν νοῦν. θεὸς δὲ οὐκ ἀμψέσιν διπὸ σαρ-
γάνωνσε, κατ' ἀγιάζει. θεῖας ἀρεταῖς.
ἐμπρέπειν μέλλοντα, πέρ καὶ θαύμασιν.

Ηυσανγμὸν διπὸ βλεφαρῶν, ραθυμίας ἐκ-
βαλὼν. λυχνὸς ἐγρηγόρεως, κατ' ἐρε-
θῆς θεοφόρε εἰξας πρὸς ἀγμάπ, τὴν κλη-
σιν σου γρηγόριε ἐπαληθεύουσιν.

Οκόν σε κυρίως ἀληθῶς ὁμολογῶ, τέτοκας

ἡμῶν. αἰεμυλῶδῶς ἐν δυοὶν εὐσταθῶς. ἀχ-
ραντε παρθεῖν, ἔδελήσῃς κατὰ νοῦν ἡμῶν.

Ω γ. Εὐφραίνεται ὁ Θεός.

Ηθεῖα καὶ φωταυγῆς, τῆς σῶν δογματῶν,
λαμπηδῶν ἐσβέσε. τὴν δυσεβῆ φάλαγ-
γα, τῆς αἰρετῶν ἀμφιλόχου.

Ηαμάτων ζωοποιῶν, ὡς ποταμὸς ὢν, ἐκ-
θεοῦ ἐμπλεος. ἀρχιερέως γέγονας. οἷς οἱ
δύσε βῆς ἀρδ δόμεθα.

Ηλυσίας μαρμαρυγῶν, κατὰ λαμπόμενος
τὸν νοῦν, ἡσραψας. τὴν μυτικὴν ὄσπε,
τῆς σῶν διδαγμάτων διπρέπεισιν.

Ηυχνίανσε φωταυγῆς, καὶ ψυχαστόφον ἀ-
ληθῆς τε ἀπέζαν. καὶ κιβωτὸν πᾶνα-
γχε. πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Αἴλος. Εὐερεῖται, ἡ καρδία μου ἐν κῶ.

Τὸν δι' αὐτὸν σου, πρεσβυόμνος πέρ κόποι
ἐκτίστης ἱερόνιστοι χοῖοι σε ἐν ἐρήμῳ σε μυσ-
τὴ γρηγόριε. ἀπασιν γρηγόριε σταφύλῳ.

Ολην ἐφελκων, ἐδόμα δ' ἀσπὲς πῆρ. ἐτε-
φει, βρεῖται ἐπομῶν. σῶν δ' ἀκρῶν νεφε-
πτεῖ, ποπζόμνος. καὶ θεῖας ἐνδυνόμνος.

Υπὸ θεοῦ σὺ ἱεράρχα, χύμα καρδίας, ἐδὲ
θη. ἐβλυσας γὰρ πλουσίως διδαγμά-
των κατὰ τὰ ταῦτα νάματα. καρδίας πῆ-
σῶν ἀρδ δύνανται.

Ρῆσις κηρύκων, γρηγόριον ἀπὲς πληρώθη.
ἰδού γὰρ ἔτεκεν ἡ παρθένος. νέον βρέφος,
τοῦ ἀδ' αὐτοῦ παλαμότερον. καὶ σιῶθρονον
τῆς γρηγόριος.

Εσερεῖται, ἡ καρδία μου ἐν κῶ. ὑψώθη κέ-
ρας μου, ἐν δυνάμει μου. ἐπλατυώθη ἐπ' ἐχ-
θρούς μου τὸ σόμα μου. εὐφραίνῃ ἐν σελῶ-
σου. **Κοντακίον ἡχος, β. Τα αἰνῶς ᾠδῇ.**

Ηθεῖα βροντῇ, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ πνὸς. πιστῶν
φωτοურγῆ, καὶ πέλεκυς τῆς αἰρέσεων. ἱεράρ-
χα ἀμφιλόχου, τῆς ἱεραρχίας θεράπωνόμε-
νος σὺ ἀγέλοκ πέλων αἰ. πρεσβυόμνος
μηπαύσῃ αἰ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἡ τῆς ἀγίου γρηγορίου. ἡχος, πῃ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εκ

Εκπαργάνων κῶ δνατεθείς. ὡς ὁ πάλαι
παισὶδ ὁξος σαμουήλ. ὡσαυτως καλουῖ
τος σε, τοῦ σξς ἀκήκοας. κῶ ψυχὴν καθά-
ρας, καλῶν ἐπὶ δόσεσιν. ἱερωσιῶν. χά-
ριν, ἀξίως ἀπέληφας. ὅθεν ἐπὶ χλῆλυ,
ἐπὶ γνώσεως θείας. ποιμαίνας τὸ ποίμνιον.
ἱαμάτων ἀπὸ ραψας, ἐρεγγείας γρηγό-
ρει. πρὸς βδου χῶ τῷ θῷ, πῆλαιομάτων ἄ-
φροσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐορταῖς σου πῶθω,
τὴν ἀρίστην μνήμην σου. **Γ**ης ἐορτῆς. ἡ χ^θ,
ὁ αὐτός. **Τ**ὸ πρῶτα χ^θ μουστῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ δαδ ὁ ὕμνογράφος. ἐχορδύ-
κω ἰωακείμ σὺ τῇ αἰνῇ. ὁπγόνος ἄγιος
ἐξ αὐτῆς πρῶτῃ. μαρεία ἡ φωτοφόρος
θεία λαμπράς. καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν
τῷ ναῷ. καὶ βλέπων διλόγησεν, ὁ βα-
χίς υἱός. καὶ χαίρων ἀνεκραίγαζε. χαῖ-
ρε θάῤμα παγκόσμιον.

Φ, δ. **Ε**παρθενοτασε ἰδῶσαι ἡ ἐκκλησία.

Αμφιλόχης τῆς θείας καὶ θεηγόρου, τὴν ἱε-
ραὴν πανήγυριν. θεόφρονες δ' αὖτε, πίσει συ-
γκρητίσωμεν. τοῖς τούτου διδάγμασι, ἐ-
θεολογίας νδουργύμνοι.

Ηυμναγωγὸς θεοφόρε τῆς ἐκκλησίας. τῆς
ἐν χῶ γυρόμηνος. τῇ κάλλει τῆς λόγων,
ταύτῃ κατεκόσμησας. καὶ τῇ ὡραιότητι,
τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαῖδρυνσας.

Ηθεολόγος σου γλῶσσα καὶ θεηγόρος. τῆς
ἀρχικῆς τριάδος. τὸ μονόσεπτον κρείτος,
πᾶσι διεπαινώσε. καὶ μίσθω θεόπηται, σέβην
ἐν τελείῃ ὑποτάσσουσιν.

Ηἵαν σκευώσε παρθένος κατανοῶ μὲν. καὶ
καθαρόν ἀγίασμα. τῶ πάντων διασώτου,
τοῦ πᾶν γνέσθης. σαρκερικῶς ὑποτάσσουσιν,
συνδεδραμηκότα πανάμωμε.

Αλλος. **Α**κήκοα καὶ τὴν ἀκούσιν σου.

Εἡ ὡς καλὴ λῶθης, ἑκατὶς δύνῃται πάτερ
σάχιν. καὶ τῇ δρεπαίνῃ τῶν, διδασκῶν
ἐξέτεμεις. αἰρετικῶν δόγματα δυσεβῆ.
συνόδῳ πρῶταχος, ὁ φθίς, ὅσις γρηγόρει.
ὑἱός ψῆφος σε, δέχιερέα θεῶν τεράπον.

Νοεμβ.

ὑποδείκνυει καλῶς. ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον.
ὅπως ἐκπύσται το αἵματι χ^θ. ὁ πρῶτος ὡς σε
τῆς ψυχῆς, μάκαρ τὴν λαμπρότητα.

Ηαὐτὸς θεοῦ γέγονας, κεκαθαρμένος πατρῶν
κλίδος. καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ παρῆς ὡς. τῆς πνῆ
τὴν ἐπὶ φοίτησιν, δ' ἐδ' ἐξαισαφῶς. εἰδ' εἰσε-
μῆς πρῶτος, χῶ σε δόξασαντος.

Εἵνος βροτῆρ' σέσωσας, τῇ ὑπὲρ νομῶ σου κυ-
φορία. καὶ οἱ εἰσοκότες φθορᾶς, παναγία
δέσπονα. εἰδ' ὅν τὸ φῶς, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ
γαστροῦ. τοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, κόρη ἀνα-
πλάσεως.

Φ, ε. **Σ**υκς μου φῶς.

Ηαμ πόμηνος φῶτι, τεισηλίου θεότητος. ἑκά-
στις ἐπὶ θρόνῳ, τῆς ἀρχιερωσιῆς. θεό-
φρον ἀμφιλόχης.

Ολόκληρον σαυτὸν, τῷ θεῷ καθ' ἐξωσας.
καὶ γέγονας θεοκῆρυξ. μεγαλόφωνος πᾶ-
τερ, παμμάκαρ ἀμφιλόχης.

Χαρμόσιμος ἡμῖν, ἐορτῇ καὶ πανίερος. ἐφέ-
σκειν ἡ τῆς θείου. ἐσοφῶ διαδασκάλου,
τὸν κόσμον ἀγιάζουσα.

Ωπάντων τῶν πνῶν, διπρῆτες ἐγκαλλώπι-
σμα. πανάχρδουτε θεομήτερ. τῆς ψυχῆς
μετὰ τὸν ῥύπον, διπλόπλιον πρῶτος βείαις σου.
Αλλος. **Τ**οις φῶν τῆς ψυχῆς μου.

Εἡματίσου κεθαίρεις, εἰδεχθῶς ἀδ' σνείας
λελεπρωμένην ποτὲ. τὴν πρῶτον ἐλθόντα-
σαι πίσει. θεόθεν γν' εἰδέξω. χάρων θανμά-
των σοφῆ. ὡς ἐλισσάιος ὁ θεός. θεόφρον
γρηγόρει.

Ηνέωξας δι' χῆστου, μογίλα λασόμα. καὶ ὡς
γρηγόρει, τῇ ἱαμάτων παμμάκαρ. ὁνέ-
γειαν πλετήσας. καὶ ἐξελθὼς βυθὸν θεο-
λογίας. θαλάσσης, ἀθῶν ξηραίνονται.

Εἰδ' οὐς πρῶτα θείας, καθαρδύσας πᾶ-
τερ ὡς πέτρος ὁ πρῶτος κρείτος. τῇ δ' ὁπρῶ-
λων σκιά σου. ἰάσεις ἀπετέλεις. σινεχο-
μήρους δειναῖς. ἀδ' σνείων καταμγίσιν, ἐν
θέῳ ἰώμηνος.

Οκόλπες ὅδ' πρῶτος, μὴ κενώσας ἐν τῷ σα-
κῶ σου πανάμωμε. σὲ ἐν τῷ κόλπῳ ὅρα

ται, κρατέμενον ὡς βρέφος. ὃν θλίβω-
σαι. τοῖς δυσεβῶς σε τιμῶσιν, παρεθύνε θεό-
νυμφος. *Φ. 5. Οὐκ ὀνομαζομένης.*

Η κερώσας, τ' τῆς σαρκὸς χαμαὶ ζήλον φρό-
νημα. τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν. ἐσολίσω
περὶ ἐρομένα. καὶ πανάγνοις, διδασκαίς
τὴν τελαδὰ ἐκήρυξας.

Υ ὡ φόβω, σοι χειρθεῖς τὰ θείω θεόληπτε. καὶ
τὴν ψυχὴν μόλυσμαίων, καθαράν τε-
λέσας, θεολογίας. αἰεδείχης, ἐρώτα τον
ὀργανον ὅσις.

Η γνόνσε, καὶ καθαρὸν γνῶσκοντες σκηνώμα.
τὴ βασιλείας τῆς δόξης. καὶ καὶ οὐ καὶ θρόνον
τὴ πανυψίστου. δυσωπῶμεν, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν σῶσαι πανύμνητε.

Α. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Ρ ὠννυται κόρη τὸ σῶμα, παρεμύνη, ἐν τῇ
ἐξουσίᾳ. ἐν ἔτεσι πλείοσι, πῶς πρὸς ἐλ-
θοῦσιν. ἐν τῇ αἰπῇ, πάντων μεγαλῶ-
ναι χί.

Ι χνίλα τῇ τῇ δεσποτῇ, πολιτεῖαν τὴν ἁμῶ
μονοῦ δόξε. ἀδίκως θλιβόμενος, ἐσυκοφω-
τεμένος. ἀταπείνωτος, ἐμεινας, γρηγορεῖ.
Ο ἰ τῇ κακίᾳ συζῶντες. σε τὸν ἁκακὸν ἀρνα-
ὼς, ἀγέλοι θῆρες, διαρπαζάντες. φεγεῖα
κατεδικασαν. τὸν φεγεῖα μὲν, περὶ θεία
χάριτι.

Η οὖς ἐνοήσας τὸ μέγα, ἀπορρεῖ τοῦ σου τό-
κου μυστήριον. θεὸν γνέσκοντας. αἰθρῶν
χρυσόμηναν. ἀεπάρεθον, τὸν ἀπειρόνο-
τον.

Θαρμός.

Ω ἐν τῇ φητῇ ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατω-
τάτην, χεῖ οὐθ'. καὶ μετ' ἐπὶ μαρμαίων μερῶ
σαι ὡς φιλάνθρωπος. καὶ κυβέρεναι, τὴν ζωὴν
μεδέομαι.

Κοντακίον τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου.

Η παρ' ὁσίων ἁγίων.

Ω ἐπεὶ μέγας ἥλιος, αἰατλαῖς τῇ θαι-
μάτων. καταυγάζεις ἅπασαν, τὴν τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίαν. ἐσπῶσαι ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις, πολλοὺς αἰῶνες. ἤλασας οὖν κα-
κοδόξους, ἐκ τῆς σῆς ποιμένης. διὰ τοῦ τοῦ

πρωτομην, θεοφρον πέρσοφὲ γρηγορεῖ.
*Τὸ αὐτὸ μῦθον, ἀποστῆ τριτὴ, μνημὴν τοῦ
ἀνδρὸς πρὸς ἡμῶν ἀμφιλόχου, ἐπισκό-
που κοινοῦ.*

Σ ταλεῖς ἀμφιλόχου νεκρῶν ἀμφοῖς.
Δ ὅχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς, νοσημένους.
Ε ἰκάδι ἐν τριτῇ θανάτου λαβὴν ἀμ-
φιλόχου.

ὁ τοῦ ἐκνεαρεῖς ἡλικίας, παῖτα βαθμὸν ἐκ-
κλησιαστικὸν ὡς ἀλλὰ ζῶν. καὶ ἀσκήσει καὶ
θεία γνώσει διαλάμπων, ψήφω τοῦ κοινῆ,
πρὸς χειρὶ ζεται ἐπισκοπὸς τῆς ἐκκλησίας πό-
λεως, ἐν τοῖς χρόνοις ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκ-
κλησιαστικῶν βασιλέων. ὡς ἀπὸ τῆς τῆς
ζωῆς, μέχρι θεοδόσιου τοῦ μεγάλου βασι-
λέως, ἐν τῇ ἡμῶν αὐτῇ. ὅς, καὶ διδασκαλὸς
τῆς ὀρθοδόξης πίστεως γεγονώς, καὶ κατὰ τῆς
ἀρετῆς λύμης ἐρρύσας ἀντιπατάμενος, πολ-
λὰς διωγμούς καὶ θλίψεις ὑπομείνας πα-
ρὰ τῇ ἀσεβείᾳ, συναγωνιστὴς γεγονώς τῇ
μακαρίᾳ πρὸς ἅν, κατὰ τῆς ἀνομιᾶς βλα-
σφημίας. Οὗτος ἐν τῇ δ' αὐτῇ συνόδῳ
τῇ ἐκατὴν πενήκοντα πρὸς ἅν εἰς ὑπάρ-
χων, τὰ πλεῖστα διηγωνίστατο καὶ μακεδο-
νίστατο πνευματομάχῃ, καὶ τῇ φοιτῇ τῇ
ἀρετῇ. Κατὰ δὲ τὴν κρατῆσαι τῆς βασιλείας
θεοδόσιον τὸν μέγαν. καὶ τὸν νέον ἐκκλησι-
νισμὸν κατὰ τῆς τῆς, ἐν νικησάντα ἐπὶ παντὶ
θεῖν, ἡνὶ ἐκ τῆς ὁ μέγας ἀμφιλόχου τὴν βα-
σιλέα θεοδόσιον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνείναι ταῖς ἐκκλησίαις.
Ἐπεὶ οὖν ὁ βασιλεὺς παρῆλθε, ἐξ ἀρεμῆ-
χανῶ ὁ θαυμαστός, ἐν παρελθὼν εἰς τὰ βα-
σίλεια, τὴν μὲν βασιλέα θεοδόσιον ἡσάσας
τὸν δὲ ἡνὶ αὐτῇ ἀρκάδιον, καταλιπὼν
ὑφ' ἐμὴν, ἐκ ἡσάσας. Ἐπὶ τῇ δ' ὁ βασι-
λεὺς θυχεράδας, οἰκίαν ὑβερν ἐκ ἀλήτην
τῇ παμδὸς παρ' αὐτῇ ἀπὸ τῆς. ὁ δὲ, ὡς φῶτα
τα ἐκκαλύπτει τὸ θράμα, ἐν φησὶν. Ὁ θεὸς
ὁ βασιλεὺς, πῶς ἐφέρεται οὐ τὴν παμδὸς
ἀπὸ τῆς, ἀλλὰ χαλεπαίνει τὴν πῆσας

ὁ ἅγιος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας
ἱεσίνου τοῦ ῥινότμητος. ὁρμώνυμος ἐκπό-
λεως ἀκραγάντης, τῆς σκελῶν ἐπαρχίας,
χαρίωνος, ἔθεοδότης γήνημα, ἀνδρῶν
ἀσπεδῶν, καὶ ἐν αὐταρχείᾳ ζώντων ἔπαισεν
ἀρετῇ κεκοσμημένων. Οὐτοί, τῇ θεοσεβείᾳ
πρωτοκείμενοι, ὁκοιετῇ ὑπαρχοῦνται. τὸν
παῖδα, παρέδωκεν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν
ἐκπαίδευσθαι. ὁ δὲ παῖς, ἐγγύετ' πάνυ-
σπεδῶς καὶ ἄοκνος, ἐν τῇ τῶν ἱερῶν γραμ-
μάτων ἀναλήψει, ὥστε ὑπὸ πάντων θαυ-
μάζεσθαι. Ὁ κτωκαὶ δεκάδ' ἐτῶν γηρό-
νυμος, σφραγίζεται κληρικὸς πῶρα τοῦ
ἐν ἁγίοις ποταμίου. ἔτι τὴν κόμην κείρε-
ται, ἐπιπύδφος ὑπαρχῶν ἐν ταῖς ἀναγνώ-
σεσι, τῇ τῆς φωνῆς καλλιπείᾳ. Τὰς ἐν
ἐν μιᾷ τῶν ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ἐδάφει ὑπὸ ἐν
τοῖς, ἐμπεδῶν τῆς κλίνης τοῦ ἀρχιδιακό-
νου δαμίσου, κέκληκεν αὐτὸν ἄγγελος κυ-
ρὸς ἐκ τριφυλῆς, ἔτι τὴν σάμην, καὶ ἐπὶ αὐ-
τῷ, εἰσηκούσῃ ἡ δέησις σου. λοιπὸν ταχυῶν ἔ-
περδύθη. Ὁ δὲ μὴ μελήσας ἐξῆλθε, καὶ
κατέλαβε τὴν καθαρὰν γῆν, καὶ ἀεὶ ἐκεί-
σε τὴν πῶρα πύθεται πεφθούται αὐτῷ μδρ-
κον μοναχὸν πνευματοφόρον, παρ' αὐτῷ
ἐμμενε χρονοῦς τέσσαρας. Καὶ κείθεν μετ'

αὐτὸς ἐν ἀνυποχίᾳ αἰτῆλθε. καὶ μεγάλας
θαυμασιώδεις, ἐκείθεν ἐκείνας ὀπφυνείας,
αἰτῆλθε περὶ σκυμνήτων, εἰς ἱεροσολύμα, ἔ
διακινῶς γίνεσθαι ὑπὸ μακαρίων ἐπισκόπων
ἱεροσολύμων. Εἶτα, κατέλαβε τὴν κωνσταντι-
νούπολιν, καὶ ἐμφανισθεὶς τῇ τῶν καὶ αὐτῶν
γεωργίῳ πατριάρχῃ καὶ οἷς ἔσυνεδος καὶ
σεργίῳ καὶ πύργῳ, καὶ παύλῳ συνεκροτήθη.
Τότε οἱ συμπλακεῖς ὁ γρηγόριος, καὶ ἱκα-
νῶς διελέγεσθαι τὴν αὐτῇ φρενοβλάβειαν.
ἔ μέχρι τῆς τοῦ βασιλέως ἀκοῇ τῆς περὶ
αὐτῶν φήμης διαδραματίσεως, πάλιν εἰς τὴν
πρεσβυτέρου ῥώμης ὁδὸν ἔξωρμησε, ἔ τῆς οἰ-
κείας πρὸς τοὺς ἀκρεγάντων, τὸς οἰακας ἐγ-
χειρίζεται. μεγάλας διαλάμψας καὶ
διαπρέψας, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα
μέγιστα ἐκτελέσας, καὶ τὸ τῆς ἀρχιερωσύ-
νης κατακοσμήσας ἀξίωμα. Ἐξ οὗ περὶ
τὴν σαβῖνον ἔ κεκοσμήτην φθόνῳ βασιλέ-
ων, μύρις ἐπιγαγονί πειρασμοὺς, καὶ
ἐγκλήματα κατ' αὐτῶν συνέραψαντες,
περὶ τὴν πάλαν ῥώμης αὐτῶν κατηγόρουν.
ὅς, τῶς τούτων ἀπατηλοῖς λόγοις δειλα-
θεῖς, ἐγκατακλίσαν αὐτὸν ἐν φρενῶν κα-
δίῃσιν, ὅτι χρόνους δύο καὶ ἡμισυ. ἔ αὐθις
τοῦτον ἐκείθεν ἔξάγει περὶ ἀξίᾳ
καὶ, μετὰ τῆς αὐτῶν κατηγόρων δικαδῆ-
σομῶμον. ὅτε καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐκεί-
να σημεία, τῆς τεξίλων καὶ τῆς ἀνθρώπων
ἐπετελέσθη, τοῦ θεοῦ τὴν ἰδίαν θεράπον-
τα ὑπερδυσάσαντες, καὶ γινώσκω μελαί-
νη τῆς ἀνοσιῶν ἐκείνων καὶ ἀνέρων κατεκα-
λύφθηται περὶ σωπα, καὶ κατεζοφώθη.
ὥστε καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω φαίνε-
σθαι κατὰ ἡμέραν. Ἦ, τε ὑπὸ αὐτῇ φε-
νακιδεῖσα κόρη, ὅλεθρῳ δαίμονι αὐτοῦ ῥ-
κως παρὰ δουλείᾳ, περὶ τοῦ ἀγίου ἐμπερ-
θεῖν παντὶ τοῦ λαοῦ ἰάθη. καὶ ὁ ἅγιος
αὐθις εἰς τὴν ἰδίαν πρὸς ἀ μέγαλο πρὸς
ἐπαιτῆλθε, μέζονα τῆς περὶ ἑρῶν ἐπιτελῶν
σημεῖα καὶ τέρατα. ἔ τῶς, πλεῖστα ἐπιβιώσας

१५०४६-

θιωπεπῶς ἐπὶ ἐν βαθυτάτῃ γῆρᾳ, τὸν
βίον ἀπέλιπε, πρὸς κτ' ἐκδημήσας.
*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ οὐκ ἐπὶ ἡμῶν,
σοῦν τῷ μαρτυροῦ.*

Πολλὰς ὑποστάς ἐν βίῳ πρῶτον βίας.

Μετὰ λθὲ σπίνιος ἐκ βίας βίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλη-
πιδῆ. καὶ ἀλεξάνδρου ἡγεμόνος. ἐκ πόλεως
κυζίκου ὁρμώμενος. καὶ ἀλεξάνδρῳ δια-
κληθεὶς τῇ ἡγεμονίᾳ, ἱπποῖς ἀγρίοις πρὸς-
δίδεται, καὶ τέχῃ ἀνάγκάζεται. καὶ
ἀφειδῶς τυπτεῖ. καὶ διὰ τῆς μυκτηρῶν ὀ-
ξος ὀρμιμὶ δέχεται. καὶ τῇ ἐρκτῇ ἀποδέξιπτεῖ.
Πολλὰς δὲ ἐτέρας βασιάντας καθ' ὑπο-
μείνας, ἐξ αὐμάτων μέγιστα ἐκτελέσας,
μέσον σινώδου ταῖς νουραῖς τῆς αὐτῆς ὀ-
γματῶν, τὴν ἀρεῖαν ἀπηγχοήσεν. ὁμοῦ-
σιον ἀποφύλακτος, τῷ πρὶ τὴν ὑόν. Οὕτω
καλῶς ἐθεοφιλῶς πολιτῶσιν ἀμφοῖς, καὶ
νομίμως ἀβλήσας, πρὸς κτ' ἐξεδήμησεν.

*Ο ἄγος ἰαχυρίων ἐπὶ πύκτος, ἐν ἐρλίῃ τε
λειούται.*

Ο ἰαχυρίων ἰαχὺς τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ νῆς νοητῶς καὶ θανῶν ἐν ἰαχυρί.

*Ο ἄγος ὀρμιμὶ δέχεται, ἐλκυσ, ἐν ἐρλίῃ τε
λειούται.*

Ταρσεῦ πρὸς ἑδρος ἐλκυσ, θυπόλος.

Ταρσοῖς ἀνέσι ψυχικοῖς ἐως πόλου.

Διήγησις ὀπιασίας ἰωάννου πινός, πάνυ
ἐφελίμος.

Εχρὲς τῆς αὐτῆς, ἐν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως, ὅς, ἐκ γνωστῆς αὐτῷ διαπι-
νός ἐπιστήμης γνωρίζομενος. Οὗτος, ἀσε-
μνως τὸν ἑαυτοῦ βίον μετερχόμενος, τὴν
γένεσιν αὐτοῦ ποτε ἀνετυπώσατο. Ὁ δὲ πρὸς
τὸ συμφέρον πάντα καλῶς οἰκονομῶν καί,
δι' ὀπιασίας τῶν τῶν διορθῶσιν πραγμα-
τῶν. Ἐδοξε γάρ ποτε τὸν ἄνδρα βλέ-
πειν καθ' ὑπάρ, τὸ οἰκείας ἐπιστήμης εἶδον
πρὸς αὐτὸν τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα
πρὸς οὐκ ἀλλήλους ἐσυναγάλλετο.

Εἶθ' ἔτι πρὸς ἐδοξε ἀπογυμνῶσαι τὸν βα-
σιλέα μάχαιρον, ἐκ τὴν κόμην συναγα-
γεῖν. Ἐν δὲ εἰς εἰς αὐτὸν ἀπιδέσμον, καὶ περὶ
αὐτὸν, τέμνῃ αὐτὸν αἰνέως, τοῦ ἀνδρός. Ἐ-
αὐχένα συχνῶς ἐπικλίνοντος. ἐκ τῶν δοκῶν
πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιγελῶντος. ἐμβριθῶς,
τὸν βασιλέα, πρὸς ἐκείνον φθίγγατο. ὅτε
σε τοῖς τεύχεσιν ἡμᾶς χαιρα καταφάγει,
τότεσε ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἵματος ἐμπλη-
θίσεται. Προσεπιγέτο, τῇ καταφορᾷ
τῆς μάχαιρας. καὶ αὐτὸς ὁ πρὸς ἀχίλος ἐδοξε
ἀποτμηθῆναι, καὶ πλησίον τῶν θώρακος τῆς
μάχαιρας ἐλθέσθαι. ὁ αὐτὸς ἀγωνίων, βοηθῶν
ὅθεν δὴ ποτε πρὸς τε καλεῖτο. Ἐκ δὲ τῶν
ἐκ τῆς φόβας ἐκ τῆς φρικτῶν, ἐκείνους ἀγῶ-
νος, πρὸς ἑαυτὸν ὅλως, ἐκθαμβῶς ἐγεγόνει.
καὶ τῶν ἐαυτὸν σημεῖα ἀμφοῖς, δι' αὐ-
ριστῶσι οἰνεῖς ἐλεγε, ὅτι μοι τὴν φοβερόν
τοῦτον ἀγῶνα εἰς φάντασμα ἀπετέλε-
σας. ἐκ παλιν ὡς οἶμαι, ὁ αὐτὸς μεμνημένος
ἀδιόρθως. καὶ μετὰ πῖνα χρόνον ὁ αὐτὸς
πρὸς αὐτοῦ νόσῳ, ἐκθεῖν τὴν βοήθειαν ἐπε-
καλεῖτο. Τότε παλιν ἐκ ἐν ὀνείροις, ἀλλ' ἐν
ἐκστάσει ἡδὴ γρόμῳ, ὅρα ἑαυτὸν ἐπιπ-
νοσε κρείκῃς ἐσώτα καθέδρας, ἢ μᾶλλον
δικαστικῆς καταστάσεως. ἐκ ταύτης πρὸς κα-
θεζόμενον ἐβλεπε πῖνα φοβερώτατον βα-
σιλέα, σολὴν ἡμῶν φεισόμενον ἀρχιερατικὴν
ἐκ βασιλικῶν. Ἐξ ἐκατέρων δὲ τῶν τῶν
μερῶν, καὶ θῆται ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἱεροπρε-
πεῖς ἰνὰς κατενόει. ἐς ἀνάγει δὲ ἑαυτὸν κα-
τωθεν ὑπελάμβανεν ἡδὴ τῆς φαινομένης
πρὸς ἐξ ἐκείνης. πρὸς τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς
δειδῆς πῖνας ἐσώτας ἀνέχους ὑπε-
παίει. Ἐξ αὐτῶν μὲν δὲ πῖνα ταπνότερον ἀλ-
λον ἐκ προσπνέσεον ἐβλεπε, ὁ δὲ πῖνα
σκοτὴν ὅπῳ ἐν τῇ φοβερόν κατενόει, ὁ δὲ πῖνα
μεγάλῃ τῇ βλέπει παρεχόμενον. ἐ-
κ τῶν ἑαυτὸν ἐς ἀνέσι πρὸς ὁμῶν ὑπετόπα-
ζει. ἐκ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ πρὸς αὐτὸν ἀμφοῖς
βασιλῆς. Ἀξάγεο ἰδὲ ὅς, ἐκ τῶν ἐκείνους
καὶ ἐκ-

καὶ κείνος. Γινώσκω δ' ἔσσομαι, ὅτι σὺ εἶ ὁ σαρ-
κωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ θεός, ὡς αἱ
καθ' ἡμᾶς γραφαὶ περὶ ἐχαστοῦ. Ἐπεὶ πάλιν ὁ
βασιλεὺς περὶ αὐτὸν. Καὶ εἰ δὲ τῆς γρα-
φῆς ὡς σὺ φῆς ἐμὲ διέγνως, εἰδὲ τὰς συγ-
καθέδρους ἀγνοεῖς. καὶ πῶς ἐπελάθῃς τῆς
ἀπειλῆς, ἥτις παλαιὰ κενὸς τυπνός ὁ βασι-
λεὺς ἠπλῆστα τοῦ ἀγνοεῖς τὸ λεγόμενον;
Οὐκ ἀγνοῶ φησὶ δ' ἔσσομαι, ἀλλ' εἰς ἐπὶ
τοῦ φόβου τοῦ λείψανου ἐν τῇ ψυχῇ πε-
φύρω. Ἐπεὶ ὁ βασιλεὺς. Καὶ εἰ τὸ φόβος τοῦ
λείψανου ἐν τῇ ψυχῇ πεφύρεται, πῶς ἐπι-
μύρει τοῖς ὀλεθρίοις; ὁμῶς μάτε διὰ τῆς
πίστεως, ὅτι περὶ ἐξ ὧν ἐγὼ, καὶ ἐκ τῶν
ἐκ τῆς πίστεως τὴν φοβεράν ἐκείνην πείραν τῆς
Βασίλειος ἐπήγαγον. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδο-
ξε νύσσει μόνῃ τοῖς παρὲς ὧσι κελύσαι ἀ-
κοντίσαι τὸν ἄνδρα, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ἐπι-
φαινόμηνον βόθιον. Ὁ δ' ἐγὼ, γοεῶν, τὴν
τῆς Θεοῦ ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. ἔδοξε δ' ἐγὼ,
καὶ ἐκείνῳ μέσον διέβηται, καὶ φωνῆς ἀκ-
σαι λεγόμενης, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν ἀπελθεῖν. διὰ
τὴν τῆς μητρὸς δέσπιν. Καὶ ὡς ὁ τῆς ὀπτα-
σίας λόγος τὸ πέρας, εἰληφέναι σωτήριον ἀ-
δύνη γεγονώς. καὶ περὶ ἐαυτὸν ἐπανελ-
θεῖν, τὸ φανερὸν περὶ δόξαν πρὸς τῆς διλα-
βῶν μοναχῶν διηγήτατο. Καὶ ὁ μονα-
χὸς περὶ αὐτὸν δὲ δόξαν τῆς θεῆς, ὅτι τοῦ
αὐτοῦ διδασκαλίας κατηξίωται. καὶ δι-
γέρθητι ἀδελφεῖ, καὶ σὺ παῖδες τοῦ πα-
ραπλήσια, ἀμέλλω διηγήσασθαι. κα-
τα γὰρ τὴν σὺν ὀπτασίᾳ, τοῖς τὸν πρὸς ἐθεά-
σατο ἄνδρα ἵνα τῆς ἐν τῇς πρώτοις τοῦ σε-
κρέτα πρώτου θύοντα, γέωρον τυφλῶμα,
βιαιῶς ἀπαγόμενον δέσμιον οὐκ ἐπιφο-
βεῖν χάσματι, καὶ δὲ ἐρίπτεται μέλ-
λοντα. ἐν ὧς, ἀπαρρησιασθεὶς οὐκ ἀπα-
γοντας ἔπικαταχων, τοῦτον ἀνέθ' ἑωῶν
περὶ τῆς μέτρης ἡμερῶν εἴκοσι, παρεγ-
γυάμην, αὐτοῖς τὴν τούτου διόρθωσιν. Ὡς
δὲ λοιπὸν ὁ δούλη τῆς βοήθειας τοῦ ἐγγυα-

μῆρος ἐγγύετο αὐτοῦ. ὁ ταῦτα βλέπων, δυνα-
νῆσας, καὶ σιωπῶν τὸ βλέπόμενον, αἰάγ-
γῃλαι τὸ ὄραμα περὶ αὐτὸν τὸν γέω-
ρον ἔσσομαι. ἵνα γὰρ ἐγὼ γινώσκω αὐτὸν. Ὁ
δὲ τούτων ἀκέστας, καὶ αὐτὸς ἐδοκίμασε λογι-
σάμενος, ἐμεινεν ὁ αὐτὸς. καὶ τῆς εἴκοσι
ἡμερῶν διελθούσων, αἰαρίπαςος γέγονεν
ὁ γέωρος, καὶ τὴν ὀφειλὴν πάντως ἀπο-
δώσῃ ὡς ὑπέσχετο. Καὶ ταῦτα κατὰ
περὶ τῆς μοναχοῦ σιωπῆς, ὁ
αὐτὸς ἀκέστας, καὶ ἐν ὧν λαβὼν ἂν ἐθεάσα-
το, τὰ ἐαυτοῦ ἀνευδρίαςως δημοσιεύσας,
καὶ τὸν βίον περὶ κρείττονα μεταβολῇ
μετὰ ῥυθμῆτος, διηγεῖται ἐπὶ πολὺ θεα-
ρέςως βιώσας. καὶ μετασας, ἀπῆλθε πρὸς
ταῖς αἰωνίοις μοναῖς. Ταῖς αὐτῆς ἀγίας.

Εν τῇ καμὲν ἀβραμῇ καὶ παύλῳ.

Ηυστικώταται, θεηγορίας ταῖς σαῖς περ-
σέχοντες. πόθω, τὴν δόξαν πρὸς κατὰ το-
μὴν, τῆς θεότητος ἐκφάλογον. τρεῖς δ' αὖ
ἀκτιστον ὁμοῖον, πῆσαι δόξαζοντες.

Ελληλεγγύον, ταῖς διδασκαλίαις μακεδόν-
ιον πρὸς καθορῶντες πρὸς τὰ αγαθόν.
τῆς πρὸς τὴν ἡννήματι. συμπεροκινῶμε-
νον. καὶ σιωπῶντας, πῆσαι δόξαζοντες.
Ηόγω τελευτῶντας, τὴν ὑπὲρ λόγον λόγου σά-
κωσιν. σέβειν, ἐν δυνάμει εἰς αὐτὸν. Θεο-
φρόνως, ἐξ ἐπαύδουσας. Ἐπεὶ διαιρέσει. Ἐ-
πὶ τὴν σύγχυσιν, φάγειν θεοληπτεῖ.

Ηάντες προσκύμας, τὴν δόξαν, ἀφ' ἧς ὁσωμεν.
δύοτε, οἱ σωθέντες πῆσαι τῷ ἐξ αὐτοῦ, ἡμ-
νηθέντες παντοκράτορας. ἀλογημένη σὺ
ἐν γυμνασίᾳ, ὑπάρχεις παναχρηστεῖ.

Ἄλλος. Ὁ δὲ ἀγγέλου παιδῶν.

Θαυματουργεῖ ὁκτίσας, κενόμηνος μα-
καρ. τὸ πορνικὸν γὰρ γυναικὸν. φασὶν ἀ-
φθῆναι δαίμονων. παῖσιν ἐδήλου, κατὰ
ρόνσε γρηγορεῖ.

Ηκτινοβολοῖ θεοῖς, μαθηταὶ τοῦ σφ. σοὶ ἐπὶ
σάντες ὅσοι, πεπεδημένον ἐξέλω. λύσεις
περὶ χαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Υπομοιήσθε πατέρες, ὁ δὲ εἰσότης πορεύεσθαι.
θαυματοεργίας μείζονσι. σὲ ἱερῶς λαμ-
πρύνει. τῇ νοσημάτων, τὴν ἀχλὺν ἀπε-
λαύνοντα. **Σ.**

Πηροπρεπῶς τὴν πάντων, ἀπεκύνους κτί-
σιν. Ἐν χερσὶν ἐβάστασας. χερουβικός
ὡς θρόνος. τὴν σιωχέα τῷ παντὸς ἀπειρό-
γαμος. **Φ.** ἡ Χάρις ἐκπετάσκει δαυλ.

Ωραμώθησαν ἀσματικῶς, αἱ σιγαλόνες σου,
θεολογοῦντες τραπῶς, τριάδα αἰαρχον
ἀκίσειον. ὁμοούσιον ἀσυγχυτον. ἐνυπόστα-
τοι τρισί, πατέρες θεόσοφες. ἡ βοῶντες, πᾶν
τα τοῦ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Πλῆθοντες καὶ δοξάζοντες ἀκραφνῇ. ἡ ἐνυπόστα-
τος, σοφία δὲ δόκε. θεολογησάμενοι πάντοτε
φει. αἰσεβῶς καὶ τῇ αἰετέσει, καταβα-
λόντες τὴν ὀφειλὴν. καὶ ποτὶ ψάλλοντες. δι-
λογεῖτε, πάντα τοῦ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Οπᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς ἱερὰ δρχέωπι-
ξόν, καὶ θεορρήμονα. ἐν ἐκκλησίᾳ σε ὅσπερ,
πρωτόκων εἰσωκίσατο. ἱερουργοῦντα
μυστικῶς, καὶ πίσει μέλπονται. διλογεῖτε,
πάντα τοῦ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Εδὲ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκτὴς ἰδέα φυ-
λῆς, ἀρχων ἡγεμῆτος, σὺ γὰρ πανάμωμετέ-
ρκας, τὴν αὐτὸν, πρὶν ἀποκείμενον. τὴν
πορεύσει καὶ τῇ ἐθνῶν, χὶ ὡς ψάλλοντες.
διλογεῖτε, πάντα τοῦ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Αλμος. Ὁ σεγαζων ἐν ὕδασι.

Απολύεται μάστιγος, δαμονικῆς φοβερᾶς.
πορεύσει καὶ μακάρι. ἡ τῇ κακίᾳ πορεύσει
μὴν ἀνδρῶν συκοφαντήσασα, σὲ τὸν δι-
καμον κόρη. καὶ σιωδὲς, μέσον σε δοξάζει.
ὁ ἀγανόθετος, χὶ εἰς εὐαῖνας.

Εκοτεινῆς ἀμαρτωσῆς. οἱ πονηρὰ καὶ σοῦς
βελθυθέντες πέρες. ἀποπληροῦνται. καὶ
ἐκλάμπει ἡ σὴ, φωταυγῆς βίωσις. ἐναντί-
ον γρηγορεῖ πέρες. ὡν τῇ παρῆσι. αὐτὰρα-
κας κατέχων, χερσὶν ἐταυμάτουντες.

Ως αἰὲρ φαεινός, τοῦ ἀναφαιεῖς ἀληθῶς.
ἐν τῇ ὑψί περ τὴν ἐκκλησίᾳ. καὶ ταυτίζεις

ἡμᾶς, ἀρεταῖς πάντεσσι. Ἐθαυμάτων ἀκρί-
σι, σὺ ὑμνουῦντας. σὲ τὴν φωτοφόρον,
μνήμην ἱεράρχα, γρηγορεῖ θεόφρον. **Θ.**

Οποῦ δὲ οὗτος τοκοσε, ταῖς διδουσίαις ἡμῶν.
καταπληθήμενὴν διλογημένην. ὅθεν γὰρ ἐκ
σε, σάρεκα πορεύσει λαβόν. ὅπως ἡ, διαμέ-
νας θεῖς, ἀτρεπὸς τῇ φύσει. ὡν ὑπερυψί-
μεν, εἰς πάντας εὐαῖνας. **Ο** ἱερμός.

Οσεγαζων ἐν ὕδασι, τοῦ ὑπερῶς αὐτῶν. ὁ
ἡθεῖς θαλάσσης, ὅθεν ψάμμον, καὶ συνέ-
χων τὸ πᾶν. σὲ ὑμνεῖ ἡλιος, σὲ δοξάζει σὲ
ἡλίω, σὲ πορεύσει ὑμνον, πᾶσα ἡ κτί-
σις. τῇ δημιουργῷ καὶ κτίσει, εἰς εὐαῖνας.

Φ. Θ. Αἶθος ἀχειροτόμητος.

Πἰδὼ τρισυπόστατον φύσιν, πᾶν δουσεβῶς θεο-
λογήσας, τὴν παμβασιλίδα τριάδα, τὴν
θεαρχίδου τὴν ἀκατάληπτον. νῦν ὑπὸ αὐ-
τῆς τετίμηται. ἱεροφάντος ἀμφιλόχιε.

Εχων πορεύσει παρρησίαν, ὡς ἱεράρχης θεοφά-
ρε. τῇ τὴν ἱεράν καὶ φωτοφόρον. τελοῦντων
μνήμην, σὲ παμμάκαρις. διὰ πάντες
μνημόνους. τῷ δὲ εἰσότητι παρὶς ἀμῆτος.

Πέμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῇ σὺ ἐπ' αἰ-
νοῦσι θεόφρον. πλεῖστον πορεύσει καὶ
καρδία. τὴν τῇ πλάσματων λύσιν αἰτε-
μῆτος. ὡς ἱερδὸς πρὸς τοῦτος, ὅσπερ πατέρες ἀμ-
φιλόχιε. **Σ.**

Αδὰμ μὲν ἀπὸ γένους ὡφθης. ἔδ' ἐθεῖς μὲν
ἐδεχθης. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης. ἀγνώ-
τερος, πάσης τῆς κτίσεως. διλογημένη πᾶ-
ναγνε. διόσε πάντες μεγαλυνόμεν.

Αλμος. Εὐλογητός κς, ὁ θεός τοῦ ἡλ.

Εδε λαμπρὰ πανήγους, ἰδὲ μνήμην ἱερά.
ἰδὲ χάρις, πᾶσι σωιλθεῖσι πρὸς οἱς. ἀφθό-
νως, ἰάσους πηγάζουσα. πορεύσει λαμπρῶν.
βεβύει γὰρ ἡμῶν ἡ γρηγορίου θήκη. φωπι-
σμὸν ἀείναν, καὶ ἀθανάσιον.

Ως ποταμὸς πεπληρωσας, τῇ νὰ μᾶ των τῶν
χερσῶν. ὡς ἐλαία, ἔλεον πηγάζει ζωῆς. ὡς
φοῖνις, ὑψώθης γρηγορεῖ. ὡς ἀμπέλους,
βότρυας ἡμῶν, τῇ ἀρετῇ σου φέρεται. **Ε**

ὡν ποτιζόμεθα, οἶνον ἀφ' ἑσθίας·
Εμεδ' φράξω σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡ-
μῶν, ἱερέων δῆμος ὅσων πληθὺς καὶ πάν-
των ἀγγέλων τῶν μακαρίων, μεθ' ὧν παρε-
στῶς ἐποίησθαι, πεπυσθυμῶς πρὸς μνή-
στην τῇ πότῳ, ἀνυμνολογουμένων·

Η καὶ σμῦρον, γέγονας πάτερ σκῆνωμα χρυ-
σοῦ, ἐκκλησίας σύλος, καὶ λιμὴν τῇ πι-
στῶν, καὶ μάχημα πλάνην ἐκτέμνισα.
πηγὴ μαμάτων, καὶ βυθὸς ἐν θείῳ νοη-
μάτων, καὶ πύργος ἀκοίμητος, καὶ ποιμὴν
ποιμῶν·

Θ ὡς ἡ τεκέστα ἄχρονον, τὸ ἐκλάμψαν ἐκ
πρῶ. φώποσ' ἡμεῖς κόρη, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν
νοῦν μακρὰν ἀπ' ἐμῶν ἐκδιώκεις, τὸ σκό-
τος παρθεῖν τῇ πατρί. ἵνα σε μακαρί-
ζω. τὴν αἵμακαίρισον τῇ πῖσιν ἐλπί-
δα·

Ὁ ἱερέας.

Εὐλογητὸς καὶ, ὁ θεὸς τοῦ ἱλ. ὁ ἐγείρας κε-
ρας ἡμῶν, ἐν οἴκῳ δ' αὖ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν
οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἑξ ὕψους,
καὶ κατὰ θυμὸν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης·

Ἐξαποστολὰς. Ἐν τῇ τῇ ἱερῇ.

Ω σιεράρχαι ὅσοι, θεοφόροι ποιμῆνες. ὁφ-
θεῖτες ἀληθεύσατοι, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμέ-
νος. ἀμφιλόχιοι οἶτε, ἐξ ἡριγόρου μάκαρ.
πρὸς βύστατε ὑπὲρ πάντων. τῇ ὑμῶν
ἐκτελοῦντων. τὴν ἱεράν μνήμην, τοῦ ῥυ-
θίζοντος κινδύνων. ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σω-
μάτων·

Τῆς εἰρημίας.

Ι ἔιρησε σήμερον, θεὸς παρθεῖν. δέχεται
ταὶ ἐνδοτέρῃ, χερσὶν ἀρχιερέως. ἐν οἷς πε-
ρὶ ἀπὸ χρόνων, ἕως δ' ὕψους καὶ δέκα. διέμει-
νας τρεφομένης, χειρὶ θεοῦ ἀγγέλου. ὡς
ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτεῖναι μέρους.
Εἰς τὴν σίχον, τῇ αἰνῶν, σίχηρα τῆς εἰρημίας.

ἡχος, β. Οἶκος τοῦ διφραδα.

Η ρθὴ τὸ τοῦ φραγμοῦ, μεσσηχὸν τῇ θείᾳ,
τῆς ἁγίας θροῦ. εἰσὶ δ' ὡς καὶ οἰκάτω, τοῖς
ἀνωκένω σιμῇ φθηνῇ·

Ἀπαιχθῆσονται τῇ βασιλῇ.

Η δον παρθεῖν καὶ, χορεῖαι θεῖον ὕμνον. πρὸ
πέμπουσαι, ἐν οἴκῳ, θεῖον λαμπάδη φέρον.
τὴν μόνην παναμάμητον·

Ἀπαιχθῆσονται ἐν διφραδαίῃ.

Ε νδον τοῦ ἱερέως, ἀγίου τῇ ἀγίων. τὴν θροῦ
ἔσαν. ὡς λαχρεία δέχου, ἀγίων εἰς τοὺς
ἀγίους·

Δύσα, καὶ πᾶσι ὁ χος, ἡ.

Σαργίου ἀγοπολίτου.

Ε ἡμερον τοὺς σίφη, τῇ πῖσιν σιμῇ φέρονται,
πῆκως πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεοπά-
δα, παρθεῖν καὶ θρόνον, ἐν ναὶ καὶ σιμῇ φέρονται.
γομῆν, δις βῶς ἀνυμνοῦμεν. τὴν
σφραγῆσθαι, ἐκ πασῶν τῇ ἁγίων, εἰς
κατοικητήριον, τῷ παντοῦνακτις χριστῷ, καὶ
θεοῦ τῇ ὁλῶν. παρθεῖν, λαμπάδη φέ-
ρονται σφραγῆσθαι, τῆς ἀειπαρθεῖν ἡ-
μῶν, τὴν σεβάσμιον σφραγῆσθαι. μητέρας
λύπην πᾶσαν ἀποτέμνισα, χαρμονικῶς,
σιμῇ φέρονται, τὴν μῆν τῷ θεοῦ ἁγί-
ομῆν. καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν σφρα-
γῆσθαι. ἀπαντες οὐδ' ἁρμονικῶς, τὸ χαί-
ρει, σιμῇ φέρονται ἀγγέλου ἐκ βοήσωμεν. τῇ κα-
χαίτω μῆν τῇ αἰνῶν πρὸς βύστατε, ὑπὲρ
τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

*Ἡ λοιπὴ ἀκολοῦ. δις τοῦ ὁ ἱερέως, καὶ ἀπο-
λυσας. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἡ ἀκολοῦ, δις
ζητῆσαι ἡ δόχας.*

*Τῇ αἰνῶν, καὶ τῇ ἁγίων πατέρων,
ἡμῶν, καὶ ἱερέων ἀποστόλων, καὶ ἁγίων ἁγίων,
καὶ περὶ αἱ ἁγίων.*

Εἰς τὸ καὶ ἐκείρατα, ἡ αἰνῶν, καὶ ἁγίων.

Ψάλλουσι, ἡ ἁγίων τοῦ ἀγίου κλήματος.

ἡχος, β. Οἶκος τοῦ ἐυλοῦσι.

Η λῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, πῆρ πεφυ-
κῶς, ἱεράρχα. ἀγίους ἡγουκας. βότρυας
ἐν πῇ, δογματῶν πάνσοφε. ἀποσάζον-
τας πάντοτε, σῆλον οἶνον. θείας ἐπιγί-
σεως, καὶ κατὰ φραίνοντας. πάντων, δι-
σεβῶν τὰς καρδίας, τῇ εὐλογίᾳ σιμῇ φέρονται,
μῶντων,

Η μώντων κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε,
έτες, κορυφαίς μαθητής, πέργεγονως επί
πέτρῳ. τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡς πέ-
μιον, στυτὸν πανδύφημε. καὶ μοχλῶσει
τῷ λόγωνος, κατέερεψας πᾶσαν, δόμη-
σιν πολυθεῶν, ναοὺς δ' ἡγεῖρας, θεῖς, εἰς τι-
μὴν τῆς τριάδος, μακρῶς, ὑπερῆς ὑγυῖ-
σω. καὶ τῷ μαρτυρίου σέφος ἤληφας·
Ω ρε, φωτοβόλος ἐκδυμῶν, ἡλῖος ἀνέτει-
λας πέρ, καὶ λαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλη
τῷ δογματῶντος, καὶ τῷ σιγματῶν φαι-
δρῶς. Ἰηφτάσας δὲ μέρεσιν ἐώας τρισ-
μάκαρ, ἐδύς θανάτῳ μῆρος. Ἐξέστυει-
λας, κλήμη, πρὸς χυτὰς ἐκείθεν, λάμψε-
σι πλυσίως ἀπαύτως. θεῖον καὶ τὰ μέτ' ἐξ-
λαμπρόμηνος. **Ε** τέρε, τὴν ἀγίαν πέτρην.
Χ ρος, α. **Τῶν οὐρανῶν τὰ γμάτων.**

Υ πέρσιου τριάδος, τ' ὁμοῦσπον. διεκδικῶν
παμμακάρι, ὡς ἀκτίσου μονάδος ἀρεῖον
καθεῖλες. δεῖξας ἡμῖν, τοῦ υἱοῦ τὸ ἀμέρι-
σον. ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ πτῖ, Ἐ-
τὰ πνύματι θεότητος·

Ι ὦν διακόντων ἐπαύθη, ἡμῶν φόνος οὐ μὴ ἡ
τῷ αἱμάτων χύσις, καὶ εἰς φρεσὶν κατέ-
ση, ἄμωσφρα γινώσκοντες. πέτρες σοφῆς, τῷ
ιερώ μαρτυρίῳ. ὡς τῶ παιδὸς μωσύσεως
ἐσηρύνει, τῇ ψηφίδι τ' σεπφόρας ποτὶ·
Η σιμαλικῶς διαπρέψας, ἱερομαρτύς χυτῶν,
μαρτυρικὸς ἀγῶνας, ἐπεδεξάμεθα ἡμεῖς,
ἐν δὲ ἀμφοτέρων, σέφος λαβῶν, ἐκαρτέ-
ρης κοσμεύμενος, ἱεροσυνῆ, καὶ πόνοις ἀθλη-
τικαῖς, διὰ πρὸς βούεσθαι ἡμᾶς·
Δ οξα, τοῦ ἀγίου κλημάτος. **ἡχος, π.**

Ι ἥς τῷ παθῶν ὁ χλήσεως, ἀπαχολήσας τ'
νοῦ, ὡς τὴν γινώσκον τῷ ὄντων, ἱερώτατε
κλήμη, ἀχολήσεται πεποιήκας, δίοσε, τ'
κύριος, καὶ πρῶτος ὢν, Ἰησὺ ταύτην ἔλκυσε.
διὰ πέτρες τοῦ τῷ δόσολων ἐξάρχοντος.
ὅς σε τὰ θεῖα με μύηκε, καὶ αὐτῷ διαδο-
χὸν καταλέλοιπεν ἄξιον. μετ' ὃν τὴν ἐκ-
κλησίαν πάνσοφες, καλῶς διαγαγὼν,

μαρτυρικῶς τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμη-
σας οἷα θεός, θεῷ τῷ ὄντι, ἀκραιφνῶς συ-
γινόμενος, ὅς τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκα-
τοπαύτως τυχεῖν καὶ δικέτθαι. **ἱερομαρ-
τύς, δότος οὐλε·**
Και νῦν, ἡχος, π.

Η εἰς τ' τεχθῆναι σε, θεόν, ἡμεῖς δ' ἐσπῶναι,
παρθενοῦ ἐν ναῷ κυτῶν, ὡς ἀνατρεφῆναι
εἰς τὰ ἅγια τῷ ἀγίῳ, ὡς ἡγιασμένη. τό-
τε καὶ γαβρηλά πέσῃ ἀλη. πρὸς σέ τιμὴν
πανάμωμον, τροφὴν κομίζωντος. τὰ ἔργα
ἡμῶν πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶνται τ' πᾶ τὸ
ἐργὸν ἐν σοὶ σκηνώσαν. διὸ ἀσπίλε ἀμό-
λυτε, ἡ ἐν ἑρανῶ καὶ Ἰησὺ γῆς δόξα λα-
μῶν. **μῆρ, θεῶς, σωζέτω ἡμῶν·**
Εἰς τὴν ἀσκησὶν τῆς εὐσεβείας. ἡχος, α.

Τῶν οὐρανῶν τὰ γμάτων.

Α ὅτε φιλέορτι πάντες, ὕμνοι, ἡμῶν σωμῶν.
τὴν μόνῳ θεῷ, τιμὴ ἀγνῶ καὶ παρθε-
νῶν. παρθενοῦ γηλοσυνῶς, λαμπρῶς φαι-
δρῶς, τὴν παρθενοῦ καὶ ἀκραιφνῶς. ἐν τῷ
ναῷ εἰσαχθεῖσιν τοῦ ποιητοῦ, γηλοσυνῶς
λιταυροῦσατε·
Α πειχθῆσονται τῷ βασιλεῖ.

Α ιαυογέδωσαι πύλαι, πῖσως εἰς δ' ἐξαδῶς.
παρθενοῖ λαμπρῶς εἰς ναὸν ἀφίχθε-
σαι, τὴν ἀχρῶτον, μῖα καὶ πάντων χα-
ραν, τοῦ θεοῦ ἡμῶν κρεῖσσαι. ἀνλογημέ-
νη ὑπαρχεῖς ἐν γυναιξί, θεῖα ἀπαρθενοῦ.

Ε παγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς δούκλεις.
ἡ θεοτοκος ὄντως, ὅπως εἰχθη τῷ κόσμῳ,
ὡς πάντων ὑπερτέρα. ἡ δύσε βῶς, πρὸς
σαγομένη ἐν οἴκῳ θεοῦ. τὴν πρὸς οὐχὺν
τῷ τεκόντων δότοπληροῖ, σιωπηρομένη
θεῷ πνύματι. **Δ** οξα, τοῦ ἀγίου πέτρες.
ἡχος, δ. Ἀναπλίου.

Χ εἰς θεῶς χεῖρ εἰς ἱερέα, τῶ κορυφαίς συ-
ναίνουμε, Ἐργοῖς συμμετοχε. τὰ λογικά
πρὸς ἀγαθὰ. τοῖς διαγελικοῖς ἐξέδρεψας ἀ-
μῶσιν, ὡς ὁφείας ἡ ἀληθινὸς ποιμὴν. ἡ μαρ-
κα διαδοχος, ἀξίως ἀναδειχθεῖς τῷ ἀθλη-
τικῷ

πικρῇ αἵματι, τὸν πῆς πίστεως δρόμον ἐτέλε-
σας. τοῦ λαῦ παροδούμνος. καὶ χριστῷ
συμμορφούμενος. πρὸς βασιλῆα ὑπὲρ τῆς
χρῆς ἡμῶν. *Καὶ νεὺ τῆς ἐρετῆς ἡχος. πῆ.*

Ο δ' αὖ παρὰ φανερῶν ἀχραντε, προσερῶν
τὴν ἀφίερωσιν, πῆς εἰσοδουσε ἐν τῇ ναῷ.
ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον, ἐορταίζονται, δὲ
ἐξολογούσι σε πανύμνητε. ἡ γὰρ παρὰ τοῦ
παρθένου, ἐς μετὰ τέκον μέναισα ἀφθο-
ρος, μήτηρ τῆς λόγῃ πῆς ζωῆς. σήμερον ἐν τῇ
ναῷ ὁ (χαρῆς ἀφραίνε), ἀπολαβὴν
σε δέσποινά. ἐξ αἱ τῆς ἀγίων ἀγά-
λονται. ὑποδὲξάμενά σε, τὴν προσφῶν πῆς
ζωῆς ἡμῶν. διὸ καὶ ἡμεῖς, ψαλμικῶς ἐκ-
βοῶμενοι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τὴν
ἐόντα καὶ τὴν ἡμῶν. δώσῃς ἡμῶν τὸ μέ-
γα ἐλεῶν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐρετῆς εἶποι τῆς ἀγίων.
Ὁ θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν.

*Εἰς τὸν ὅρον μετα τὴν σινηθῆ. ἡλῶ, ὁ κα-
νὴν πῆς ἐρετῆς, εἰς καὶ τῆς ἀγίων, δύο. Κατὰ τὴν
τῆς ἀγίου κλημάτων οὐκ ἀκροστιχίς.*

Θήσας κλήμα, μάρτυς ἀμπέλους ἐβώ.

Γωσφ. ἡλῶ, ὁ κα. Αἰοῖς ὡς τομαμα.

Ο ρὼν παρὰ μένος, τῆς τριπλῆς θεότητος.
καὶ θείας λαμπρόμενος, πῆς λαμπρότης.
τὴν ζοφώδημα, κατὰ γαστρὶ καρδίαν. ὁ-
πως τὴν φωσφόροντα, ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθρον τοῦ πῆς μετὰ τοῦ πῆς ὅσι. ὁσῶς
ἐκκυψας, ἐκατενόησας. ὡς ἐχώρησας,
τὸν ἀκαταληψία. νοούμενον καὶ μακα-
ριώτατε.

Ισὺ πρὸς μένος, τῆς τῆς σαυρῆς διετέραςας.
τοῦ βίβας τὸ πῆλαγος, μάρτυς πανάρισε.
ἐς τὸν αἰδιον, κατέλαβες λιμνὰ, πῆς αἰῶ-
λαμπρότης, κλήμη πανάφαισε. *Σ.*

Αγίων δέσποινά, τὴν παρὰ πῆς δαίνο-
αν. ἡ τὸν ὑπερούσιον, λόγον κινήσας. καὶ
ὑπαρχουσα, παρὰ νῆς γιγνέσας, τῆς ἀνα-
δυναμῆς, θεοχαρίτες.

*Εἰς τὴν
ἐρετῆς κατὰ τὴν ἀγίων πῆς. καὶ ἀκροστιχίς.*

Εγκωμιάζω τὴν τριτόλβιον πέτρων,

Αἰδοῦ τῆς θεοποιῶν. ἡλῶ, ὁ κα. πῆ.

Αἰσώμεν τῆς κα.

Εν τοῖς φωτεινοτάτοις, τὴν διαγωγὴν ἔχων
σκληρώματα. φωτισμένοι καὶ ἡλῶ, τῆς
πρὸς βίβας σου, πέτρῃ πανόλβιαν.

Γνώσει μεμνημένος, καὶ ἐρωσὶν ἡ λαμπρὴ
νόμος. παμμάκαρισε πέτρῃ, τῆς χριστῷ
παρὰ πῆς δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικίλμένος, καὶ πολυτελής ὡς
πρὸς ἀνάθημα. τῆς χριστῷ ἐκκλησία. παρὰ
θεῷ ἐδωρήσας μακάρισε.

Αχρῶτε. θεὸς. ἡ σεσαρκωμένον, τὸν αἰδιον,
καὶ ὑπὲρ θεον λόγον. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦ-
σα ὑμνουμένη.

Εἰ παρὰ τὸ φέγγος, πῆς ἐν θεῷ ὁδήγησε γνῶ-
σεως. ὁ τῆς κόσμου διαυγής, ἐκαθαρίσας
ἡλιος. πέτρῃ ὁ θαυμάσιος θεομακάρισε.

Επαγόσι θείων, διδάχων ἀρδ' ἀθείς τὴν κερ-
δίαν σου. τῆς τοῦ πέτρου ποταμός, ναμά-
των πλήρης τοῦ πνύματος. μάρτυς ἐχρη-
ματίας θεομακάρισε.

Εν χείλεσιν, ἐξέχυθη ἡ χάρις τῆς πῆς. ὅθεν
ἐβλυσας κερνίς, θεογνωσίας αἰοίδιμης. καὶ
πᾶσαν κατὰ πῆς ἀύστα, ἐκκλησίαν ὑψώσας.

Κυριοτόκε, ἡ θεὸν ἀποερέητως κινήσας, τὴν
σῶσάν τοῦ παντός. αὐτὸν δυσώπει, σωθῆ-
ναι με. πάθεισιν ἐκάστοτε, παρὰ τὴν λῆμνον.

Αἱλος. Οὐκ ἐπὶ ἀγίων ὡς ὁ κα.

Ανῆλθες ὁ χεῖρς τῆς σῶ αἵματι. ὡς ἐν ἀρ-
μαπὸσι, παρὰ τὴν ἐν τῇ αἰθῇ παρὰ ὁρα-
μός ἡμῶν, χρεῖς εἰσελήλυθεν. ὁ μόνος
δυναμάρτης.

Ωλεὺ τὴν ἀπικηρὸν κατὰ λείοντας. ἐξ ὧν
τὴν ἀκήρατον, ἀφ' ἧς μακάρισε. ἐξ ὧν
φωσφόρος, χορδῶν ἐκείνης. σωθῆσθαι
ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως φοινῆς ἐξελύθησας ἀφορέατος. ὡς ἐ-
λαία κατὰ καρπὸς, ὡφθῆς θεοπνύσει. ἐκ
ἐκ αἰλῶν τοῦ κα. ὡς σμύρνα καὶ λίβανος.
ὡς μύρον ἀνὰ τὴν αἰῶνα.

Παρθένος

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, ἡ παρθένος
ἔμεινας, μήτε ἀπείρανδρος, θεοῦ τέκε μαρία.
χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι
ἡμᾶς.

Ὁ ἱερεύς.

Οὗ ἐστι ἅγιος, ὡς ὁ κς, ἡ ἐκ ἐστὶ δίκαιος, ὡς
ὁ θς ἡμῶν. οὐ γὰρ ἔστι πᾶσι κτίσις, ἡ ἐκ ἐστὶ
ὁμοιος, διδὼς ὅσας μὲν καὶ

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ορθοδόξοις δογμασι τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύν
ναις. ὑπὲρ ταύτης ἡθλησας, θεομακάρι
τε πέτρε. ἀρειὸν τὴν δόξα τὴν καταδιώ
ξας. ὁθενσε, τὴν πνευματικὴν μνήμην τε
λουῦντες. ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν. χαίροις
πέτρε, ἡ πέτρε τῆς πίστεως.

Ὁ οἶκος.

Επὶ τὴν θαυμαστὴν ἀλεξάνδρειαν, σωθῆναι
τες πορευθῶμεν τῶν τοιῶν κατὰ δομὴν πρᾶ
γματι. μεγάλα καὶ ξοῖα ἐκείσε τελεσθέν
τα. πῶς εἰς θυσιῶν ἑαυτὴν πύθισιν, ὡς παρ
βατον ἀκακόν. ὁ ἱεραρχὴς ἡ μέγας πρὸ
βολος πέτρεος, ὁ νυνὶ συγκαλεσάμενος ἡ
μᾶς ἐσταῦθα. ἡ τὴν ἀγίαν κάρην παρθε
νικῶς αὐτῆς, καθὰ πρὸς ἐδὲ σε μαρτυροῦντες
φησάντες νυνὶ ὀρθοδόξως αὐτῆς βοῶμεν.
Χαίροις πέτρε, ἡ πέτρε τῆς πίστεως.

Ὁ ἱερεύς. **Τοῦ ἁγίου κλήμηντος.**

Ὡς σοφίδου καὶ λόγον.

Ως πολυφόρον κλήμα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπλωθεὶς
τῆς βασιάνων καταρμῆς, ὡραίας ἐξέλιθ
σας, ἀξιάγασε βότρυας. σε εἰς γλυκύος
αἰὲν δόξα ἔχοντας καὶ καρδίας πάντων, π
στῶν κατὰ φρεσίνοντας. ὅθεν συνελθόντες
τὴν ἀγίου σου μνήμην, τελοῦμεν γηθό
ναι, τὸν χν μεγαλιώντες. ἱερεῖα πο
λυάθης. πρὸς βουε χρεῖς τῶ πατρὶ. τῆς π
σμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐορταζέ
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τοῦ ἁγίου πέτρε. Ὁμοίον.

Εκ τῆς ἀνωθεν ψήφου τῆς χρεῖς. ἡ γηθία με
νος κοίμης ἐπὶ νομας, διζώας ἐποίμηντας,
τῆς πανσόφου δόγματων σου. ἀπελάσας
ἀρειοῦς λύκον ἀνήμερον. ἐπὶ βάντα ταύ

τη, ἀθέοις διδόμεναι. ὅθεν τὴν ψυχὴν σου,
ὑπὲρ ταύτης ἐκδόσας. ποιμὴν αἰνηθῆναι
σαι, ὡς ὁ κς. ἔφησεν, ἱεραρχὰ μακάριε.
πρὸς βουε χρεῖς τῶ πατρὶ, τῆς π
σμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι. καὶ νυνὶ τῆς ἐορτῆς.

Ὁ ἱερεύς. **Κατεπλάγιωσι Φ.**

Πρὸ συλλήψεως ἀγνῆ, κατηγάδης τῆ
θεῶ. καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δώρον παρθε
νικῆς νυνὶ αὐτῆς. ἀποπληροῦσα πατρώου
ἐπαγγελίῳ, τῆς θεῶς δὲ ναῖ, ὡς θεῶς ὄν
τως ναός. ἐμβρεφούς καθαρῶς, μετα
λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθῆσα ὡ
φθης, δοχῆον τῶ ἀποστόλου ἡ τῆς φω
τῆς. μεγάλη ὄντως ἡ παρθεότης σου, μόνῃ
θεόνυμφε καὶ ἀειπαύστῃ.

Ὁ ἱερεύς. **Ὁ κατηγάγιωσι Φ.**

Παμπρὸς θεῶς τὴν καρδίαν, ταῖς ἀκρίαι
τοῦ πν. δις βεβήλοιοις, πάντων τοῖς ψυ
χαῖς κατελάμπρυνας, τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ
σκοτός, τὸ βαδύτατον. ἀπεδιώξας τῆς εἰ
δωλομανῶν ἱερώτατε.

Πκατοίκαρπος ὡς κλήμα, ἐμβλασάνεισε
ἀμπελῆς. ἱερεῖς παμμάκαρ, φέρον ἐπ
γνώσεως βότρυας. ἐν τοῖς λεινοῖς μαρτυ
ρεῖς, οἶνον βλῦζοντα. τοῖς καρδίαις πάντων,
πιστῶν τὴν ἀφραίνοντα.

Πεμακάρισαι γηθίως, μαθητὰς τῆς κή
ρικ. μεμαθητὸν μὲν, λόγῳ μακαρί
σαντι πάνσοφε. τοῦτον ἀξίως λαβόντα,
ἀποκαλύψιν. ἐκ πρὸς οὐρανίου σταφῶς ὡς
τῆς ἐμοῦ πατρὸς.

Πναπλάθει σιωπῆς βεῖσαν, καὶ φθορὰ ὑπο
κίψασαν. τὴν βροτείῳ φύσιν, ἀχραν
τε θεὸν σωματώσαν. καὶ ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμε. ὡς κραυγαῖς
μὲν. δόξα χεῖ τῆς διωάμεισου.

Ἄλλος. **Εξ ὁρους κατασκοῦ.**

Πνὸν τῆς ἀρετῆς, ὁ δὲ δὴν τρεῖς πρὸς, ἐφ
θασας μονίας, ταῖς ἀνω θεοφόροις ἱεροσυνῆς
τῆς χρεῖς ματι διαπρέπων καὶ μαρτυρίου
λάμπων ἀγμάτι.

Ὁμβροῖς

Ομβροῖς καὶ κρυμοῖς, τῶν αἱμάτων μακά-
ρ. ἐσβέσας ἡμῖν, τὴν κάμνον τῆς πλάνης.
καὶ δωκόντων ἡφαιστας τὴν ἐμίχλιον ἐ-
ρμαρτυς ἀξιάγασε·

Πέρες πέρες, ἐδ εἰχθης ἡμῖν ὄντως ἀποσο-
λικοῖς χαρίσμασιν ἐκλάμπων, ἱερουργοῖς
τε. καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων, τῶν τοῦ
δεσποτοῦ σου πανόλβιε·

Χαίρεις παρῆμυρ ἀγία θεέ. χαίρεις ἡ χαρὰ
κινήτατα τῷ κόσμῳ, χαίρεις ἡ μόνῃ αὐτῇ πληψίς
τῶν πάντων. χαίρεις τὸ πάντων ὡφειχισμα·

Μετὰ τῆς ἀσπασίας καὶ ὡφειχίας καὶ
ἀρτυρίας αἱμαπ. φονίξας ἱερῶς τὴν σολὴν
σου τὴν ἱερὰν, λαμπερὴν ἐκ δόξης, ἐνα-
ποτέλεσας μετ' ἧς εἰς τοὺς ἀγία, τῶν αἱμάτων
ὡφειχίας·

Αναμάρτου ἐδύτας, θυσίας τῶν χειρῶν, τῶν
τυφόνων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τυφίς ὡφειχίας
ἐξαι, τοῦτο ὡς σφάγιον, καθαρὸν καὶ ἀμω-
μον, ἀθλητοῦ θεομακάρισε·

Ρώμης ὡφειχίας τὴν τοῦ πόντου, ὡς πέτερος φοιτη-
τῆς, καὶ τὴν ποιμὴν τὴν ἱερὰν, ἱερῶς ποιμα-
νία, ὡς ἱερῶν, ἡ σὺν ἡ ἀνώσει, μετὰ πολί-
την ὡφειχίας·

Πῶς ἀγνὸς ἀγνός, πμῆσω μὲν νοί, καλ-
λονεῖ τὴν τοῦ ἱακωβ ταῖς ἐν θεοῖς περ-
ξίαι, καὶ ἀλλ' ὡφειχίας, δις ἐκ τῶν ὡφειχίας
μὲν, ὡς μετὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν·

Αλλοθ. Ὁ εὐφροσύνης βοῶντες καὶ

Πῶς πέτερος ὑπερβάς τῇ τῆς πίστεως, ἀθλο-
φορεῖ, ἀκλινὴς διέμενας, ἐν πειρασμῶν πε-
ρξίαι·

Ρομφαία τῇ φλογὶ τῆς πυρ, ἱερδ' ἔχας, ἀρείου
ἔδλασφηνον, τῇ θείᾳ ψήφῳ καὶ ἑσφάξας.

Τοῦ κρατυνόμενος ἐνδοξεῖς σὺν ἐξέχθρῳ
τῇ, δυναμιν, ἐπὶ τῇ ἰσχύϊ κατεπάτητας.

Κατανασόν τὴν ἀσάτον κλιδώνα, τῶν πα-
βώνων, ἡ θεὸν κινήτατα, τὴν κυβερνήτην καὶ
κιν·

Υποβίθρῳ, καὶ θεμελίον πέτερος τοῦ λα-
οῦ, κακὴ μὲν, ἐν αὐτῇ, ἐδομήσω ὡς ἐμ-

Νοεμβ.

ψυχος, τῆς πείρας οἴκος, καὶ ναοὺς τῶν ἐ-
δωλὼν κατέρραξας·

Ευφροσύνης ἐπὶ γῆς ὡς πέτρες λίθος κεκύλισται,
καὶ τῆς πλάνης, τὸ οὐχύρωμα ὅλον σινε-
ψας, ἱερὰρχα κλήμη, ἀθλοφόρε χει-
ρὶς ἡνναμόπατε·

Απέληφας, σὺ τῆς νίκης σεφάνης γηθόμε-
νος, ὡς νικήσας, τοῖς ἀγῶσιν ἐχθρῶν τὰ πα-
λαίσματα, ἱερμαρτύρων, ἱερὸν καὶ σεπτόν
ἀκροθηνίων·

Μεμνηταὶ ἡσυχίας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου,
καὶ παρθένον, ἐν γαστρί σου ἐκκήρυξεν ἔχ-
σαν, τὸν δι' ἀσπληγνίαν, σαρκωθεῖτα
ἐκ τοῦ ἀπεργάματε·

Αλλοθ. Χιτῶνα μοι φάειν, καὶ φάειν
ὡφειχίας καὶ δικαίως τῶν θεῶν, σὺ πολιτὴν
σάμωρ, τέλος μακάριον, παρὰ αὐτῶν ἐκο-
μίσω, παμμακάρισε·

Ολόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν, σάυτην ὡφει-
σιν ὡφειχίας, πέτερος θεασέσι, τῇ θυσίᾳ δια-
σὲ ἡνναμόπατε·

Ποίων τῶν τῶν πλῆθος, πτὶ κινούμενον,
ὄργανον γέγονας, μελωδῶν θεοφανέρῳ
ἀποέρηται·

Ηαόνσε τοῦ θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασάδα
ἐμψυχον, καὶ πύλινον οὐνιον, θεοὶ οἱ πιστοὶ
καταγέλλομεν·

Χιτῶνα μοι φάειν, καὶ φάειν, ὁ δὲ βαλ-
λόμενος, φως ὡς ἡμάπον, πολυέλεος ὡς ὁ
θεὸς ἡμῶν·

Κοντακίον, ἡχος, δ'.

Επιφάνης σήμερον, κακῆσι καὶ θεοῖς πυργοῖς, δις ἐκ τῶν
ἐκ τῶν, σὺλοι ὡς ὄντες κραταροὶ, κλήμη σὺν
πέτερος πανδύφημοι, ὡφειχίας ἐσβείας, φρε-
ρεῖτε σὺν ἀπαντας·

Αποφύγετε τὴν ἐξέχθρῳ, σεπτὴν ὁμολογία, οἱ
λάμψαντες ἐν κόσμῳ, καὶ φαίνοντες δὲ
ρητῶν, σήμερον χαίρετε καλῶς κλήμη, τὸ
ὡφειχίας ὄντως κλήμη τὸ χεῖρ, τὸ τρέφον
κόσμον ὡφειχίας τῆς θεογνωσίας πέτερος,
ἡ ἐδεῖα καὶ ἀθροῦς πέτερος τῶν δόξων τῶν

ἔξ τῶν

τοῦ τριῦ. ἀμφοτέρω, τῆς θείας χάριτος οἱ
λατρεύονται, ἐκ μύσαι τ' ἀρρήτου σοφίας. Ἐ
τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας οἱ πορεύονται οἱ θερ-
μοί. οἱ βοηθῶντες τοῖς καμίντοι. παντίοις δὲ
νοῖς ἐσώζοντες τὰς βοῶντας. Ἰμῶν πρὸς
θείας. φρουρεῖτε ὅθι ἄπαντες.

*Ἡ αὐτὴ μνήμη, καὶ μνημὴν τοῦ ἁγίου
πρὸς ἡμῶν κλημάτων. Ἐπισκοπὴ Ῥώμης.*

Ως κλῆμα χρεῖς τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Γέγονας κλήμη. οἶνον θεῖον πορεύων.

Βληθεὶς ὁ κλήμη. εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ.

Πρὸς χυῖ ἦκε, ἀγκυρεθὺ πὺν ἐχάτην.

Ρλήμης ὁ μακάριος, ἐσφώτατος, Ῥωμαῖος

Λυτὸ γῆρας ἐκ βασιλικῆς καταγούμνος γέ-
νης φαύτης καὶ ματθίανος υἱός. Πάσαν πα-
δείαν τῆς ἐλλεινικῆς γνώσεως μετελθὼν,

ἐκινάνα γὰρ δέποτε διασωθεὶς ἀδωδοξως,

ἐκ πακορυφαία τῆς ἀποστόλων πέτρῃ πε-
ριτυχὼν, πὺν καὶ χυῖ ἀληθῆ πῖστιν ἐκπε-
δύεται παρ' αὐτῶν. Κήρυξ δὲ ἑὸς διαγέλιος

γεγονώς, ἐπὶ τῆς ἀποστόλων διαταξείας

συγγραψάμενος, κατέστη καὶ Ῥώμης ἐπισκο-
πος. Ἀλλὰ ὡρᾷ δ' οὐ μετὰ κρητῆς, τι-
μωρεῖται, καὶ μὴ πτόμενος τοῖς αὐτῶν προσά-
μασιν ἐν ἐρήμῳ πολὺν ὡρᾷ κλημῆν τῇ χει-
ρὶ σῶνι, ἔξωρεῖται. Ἐκείθεντε πάλιν δὲ θείας

πορῆς τὴν ἀνχίνα αὐτῶν ἀγκυρεθὺ σιδήρεαν

εἰρήσται ἐν τῇ βυθῷ τῆς θαλάσσης, ἐσὺ πω-
τελείσται. Ὁ δὲ τῆς θαυμασιότητος, δόξα-
ζων ἐκ μεταθανάτου τὸν οἰκίον θεράπον-
τα, θαυματουργεῖ τι μέγα ἐκ ὑπερφύε-
τερας πόν. Ἐκτοτε γὰρ ὑποχωροῦντος τῆς ὕδα-
τος μίλια τρία καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ

τῷ ἁγίῳ μνήμῃ, ἐκ ὑποδέχομενος διαξή-
ρας τῶν ἐκείσε φοιτῶντας ἐπὶ ἡμέρας ἐπτά,

μεγάλην ἡμῶν ἡλπίκοσιν ἐπὶ κῦ ἀφροσύ-
νη. Καί ποτε τῇ θαλάσσης ὑποχωρησάσης

ἐξ ἑλαιοσεληνυθότος, ἔτυχε παῖδα ἐκεί-
σε καταλειφθῆναι σμικρότατον κατὰ λή-
θην τῆς γονέων αὐτῶν οἰπνῆς, οἷα εἰκὼς ἀπο-
κλαυσάμενοι, ἐδρῶντες ἐκ οὐλοφρεμῶν εἰς

ἀπασαν τὴν πόλιν κινήσαντες. Εἰς τὴν μετῆ-
τέπειτα ἐνιαυτῶν. πάλιν τῷ κύματι αἰα-
κεχωρηκοῖς πορευθέντες, ἔβροντο πα-
δὸν υἱός, καὶ τῇ τῷ ἁγίῳ λαοῦ καὶ ὡρᾷ κα-
θημῶν ὅπως διερωτήσαντες, ἔμαθον πα-
ρα τῶν κλημῶν ἐκείσε ἀγίῳ διατρέφειν αἰ-
τε. Ἐκτ' τῆς ἀγίων αὐτῶν προσβείων χάρι-
τος, τῇ ἀλλίῳ τῆς βλάβης περὶ φυλατῆ-
σαι. Καὶ τοῦτο αἰαλαβόμνοι, καὶ τῇ
ἀγίῳ τῷ εἰκότι ἀχαραριστοί, οἷα δὲ

αἰεχόμενοι, δόξαζοντες τὸν θεόν.

*Ἡ αὐτὴ μνήμη, μνήμη ἁγίου ἱερομαρτυ-
ρος πέτρῃ, Ἐπισκοπὴ ἀλεξάνδρειας.*

Αρρήκτες, καὶ τὴν πῖστιν ὁ τμηθεὶς πέτρῃς,

Ος εἶδε χρεῖς τὴν σολῶν ἐρένη μῦθον.

Ουτος ὑπῆρχεν ἐπὶ μαξιμῶν, δὲ ἐκ βασιλέως

διδοπαλός, τῆς θυσεβείας, καὶ τῆς ὀρθῶν δό-
γματων ὑψηλῆς. Ὁς, ἐν τῇ μέλλῃ τῇ κε-
φαλῇ τένυνται, διὰ τὴν πορεύσασθαι τοῦ-
το τῇ βασιλείᾳ, μαθόντα κατ' αὐτὸν. πρὸ

σκημῶν τῶν ἀρεῖς, ἐκ συγχώρησιν ἐξ αἰτῶ-
τος, ἐκ τῶν λαῶν πάντες δυσωποιῦντος, ἀκαμ-
πίος ἀνὸς κείνου αὐτῶν συγγνώμῃ, ἀλ-
λ' ἀπέμψατο. ἐπὶ δευτέρῳ αὐτὸν,

ἐν αἰεχόμενοι καὶ ἐν τῇ νύκτι αἰῶνι ἐ-
κ τῆς μέλλοντι τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ. Ἐφῆ-
γν', τὴν κῦ ὄναρ ἰδὲν ἐν ἀχίματι παιδὶς νο-
γῶν, ὡς ἐρτὸν ἡλίον ἀσραπίζοντα, περι-
κλῆτον χιτῶνα διερένη μῦθον ἀπὸ κεφα-
λῆς ἀχειποδῶν, παρ' ἑμὰ θείν, ὅτι ἀρῆς

καὶ ὁ διαερένης αὐτὸν ἐν συμβόλῳ, δηλῶν

τῆς ἐκτοῦ πρὸς τὸ ἰσοῦ, κατὰ τὸ ὁμοού-
σιον διαίρεσιν, καὶ λοιπὰ τοῦ ἀσεβῆς δό-
ματα, καὶ βλασφημῶν ἐρήματα. Οὗτος ἐν

ὁ ἐν ἀγίοις, ἐτελέσθη καὶ τὴν τῇ βασιλείᾳ

πορεύσασθαι, τὴν καρῶν ἀποτμήσας.

*Ἡ αὐτὴ μνήμη, ὁ ἁγίος μαλχος, ἐν ἐρή-
νι τελειούται.*

Οἱ ψυχοπομποὶ συγκατέπλησαν νόες.

Ψυχλὴ ἀπαῖμα μάλχε τὴν σὴν κῶ.

*Ἡ αὐτὴ μνήμη, ὁ ὁσος καρίων, ἐν εἰρή-
νι*

τη τελειούται.

Θεὸς πάντα πόρρω καλῶν ψυχῆς καρὸν.

Ἦσκησε γὰρ ἡ φωνὴ μέχρι καὶ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἐρμολύτης, ἐπίσκοπος ἀκρογολυπινῶν, ἐν εἰρήρῃ τελευτᾷ.

Α. Πάρας ἐρμολύτης αὐτῶν γῆρας.

Καπύχως φεναγμα δαιμόνων γῆρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι φιλέμωνος καὶ χρυσοφόρου, ἐξήφει τελευτοῦνται.

Φιλούμνον τέμνουσι καὶ χρυσοφόρον.

Αὐτὰ φανίστα, πρᾶγμα πυχὸν φίλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος διγχιος, ἐν ὁπῇ τειχοῦς βληθείς, τῆς εισόδου διαφραγείσας τελευτοῦνται.

Μάττην ὁπῇ τὰ κλέδρα τὸν πηλὸν φέρεις,

Εὐχρίω γὰρ πορρὸν τριβος γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος πορροκόπος καὶ χρυσοφόρος, ἐξήφει τελευτοῦνται.

Ο. πορροκόπος ὡς ἐγὼ χρυσοφόρος.

Θ. ἔκ τε σὺ φησιν εἰς τομὴν τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἀγίου μαρτύρου, ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐκ κελύφου καὶ τοῦ ὁπίου πρὸς ἡμῶν γρηγορίου, τοῦ ἐν τῇ χερυτῇ πέτρα, ὃς ὥρμητο ἐκ τῆς αἰατολῆς μερῶν καὶ ἐλθὼν, κατώκησεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἀγίου μαρτύρου θεοδωτοῦ, τοῦ ἐκ τῆς ἰσχυρίας.

Δ. ὡρὸν θεοῦ τέμνεσθαι αἰόμοι ἐξήφει.

Θ. εὐδὸ ὡρὸν φέροντος αἵματος χηλῆ.

ὁ ἅγιος κρηθίθης ἐπὶ ἰσχυροῦ τοῦ ἀποστόλου, τοῦ σαλαστίνου τοῦ ἐπαρχοῦ ἀρπαγῆς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς, διὰ τὸ ἀκῶσαι τὸν ἰσχυρὸν καθ' ὃν καμρὸν ἡμετέρας τῆς ἐν τῇ δάφνῃ ἀποκειμένων λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων βαβυλατε καὶ τῆς συνάου τῆς καταπορρῆς ἐν τῇ ἀσεβείᾳ ἰσχυρῶν ἐβγόνει ἀδουμένων δαβυλικῶν ὑμῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκφορμῶν χριστιανῶν τῆς πύμια λείψανα. ἐπὶ φθεγμομένων καθ' ἑα σῖχον τοῦ αἰχμωθῆναι πάντες οἱ πορροκίωντες τοὺς γλυπτοὺς. ὡς εἰς τὸ καὶ ὁ μαρτυρὸς θεοδω-

Νοεμβ.

εργῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρημαθῆς, βενδύργης τοῦ νῶτα καλεῖσθαι, ἐκ τῶν πλῆθους διωρῶν καὶ σιδηροῖς δισμοῖς ἐναποληφθεὶς, τῇ εἰρητῇ παρεδόθη. Τῇ ἐν τῇ δὲ οἰκτιανὸς ἀναδιδάχθης τοῦ ἐπαρχοῦ τῶν τῶν ἐκκαρτεριῶν, καὶ ὁπ τῆς παρχῶν τῶν χριστιανῶν διὰ τὸν χυμὸν μέχρι τέλους, εἰς ἡτλημῶν, τῆς διωκτῆς λογίζεσθαι. εἰς ἀκλειδῶν καὶ χερσὶν τῶν δισκομῶν. περθεὶς ὁ θεομισθῆς, ἐκείλυσεν τὸν ἅγιον τῆς εἰρηκτῆς ἀφελῆναι. Οὗτος ὁ ἡγναῖος καὶ αἰσωνισθῆς, ἐρωμῶν ἰνῶν εἰς ἡδιστο ὁδύναις, τοὺς πικρὰς ἐκείνας ὑπομείνας βασιλῆας, καὶ μὲν ἀρχὴν ἐφῆ ὁ λίγης ἀλγυθῶν αἰσθῆσθαι. εἶτα ἐπὶ φανίαι αὐτὰ πινά. ὁ θοὶν ἰσχυρῶν ἀπαλλῶντε ἐκ ψυχρῶν, τοῦ πορροκόπου ἐκ μαρτυρῶν τὸν ἰσχυρῶν, ἐκ τῶν χερσὶν ὁ μὲν θάξρειν. διὰ τοῦτο καὶ τῆς δημίων παιυστῶν μὲν, ἔχ' ἡδισθαι. ἀλλ' ἀναρρῶσθαι ἐφῆ. Συναπῶσθαι γὰρ ἔλεγε καὶ τὸν τὴν ψυχὰς γῶν αὐτὰ ἐμποιῶνται. Τοιαῦτα δισκοῦς, ὁ πορροκόπος ἰσχυρῶν, αὐτὸς μὲν πικρῶ καὶ ἐκονειδῆσθαι θανάτῳ τὸν βίον ὑπεξῆλθεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς πρῶν. ὁ δὲ ἅγιος θεοδωρὸς, ἐν καὶ ἀγαλλεται ἀναπαύσασθαι. Τῆς αὐτῆς ἀγίας πρὸς βίαις ὁ θεὸς ἐλέησεν καὶ σώσον ἡμᾶς ἀμὲν.

Οὐκ ἐλάττωσιν τὴν κτῆν.

Π

υρακτέμνος, τῆς ζήλῳ τῆς πύμιας. πύρ ἀπετέφρωσας, τῆς ἀθείας ὁφῆ. πύρ δὲ ἐφώπσας, φόβῳ κρημνίζοντας. ὑπερμνητε, ὁ τῆς πρῶν καὶ καὶ θῆς διλογητῆς. καὶ τῆς εἰμῆς, τοὺς αἰσθῆς πορροκίω. ὡς πρὸς ὁρμίσκας χερσῶν. διὰ θαλάσσης ἀθλῶν. χερσῶν κατέλαβες, εἶτα δὲ διδύσας. τὸ μαρτυρῶν, καὶ ὁδὸν σερῆς ἀγῶνας σου, τοῦ χερσὸς ἐρμῶν.

Π

ὡρὸν ὡφθῆς, τὸ σωπῆριον πανόλβιος, μέλος φωνοῦσα ἡμῶν. καὶ κατατέλγους, καρδίας πορρῶν εἶθαι, τῆς μελωδοῦντων πύμιας. μαρτυρῶν. ὁ τῆς παιτέρων κύριος,

ξ

καὶ

καὶ θεὸς διλογητὴς ἔστι·

Ο τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βοήθημα, ὃ εἶναι παναγία, ἐκ κοῦ ἀρχὴν χρονικὴν λαμβάνει καὶ πικτεται, λυώντα χρονία. παρρησιάζεται, πᾶς συμπρωτοῦς ἀχραντὶ, τῷ βροτὶ ῥύσῃς οὐσίας·

ΑΛΦ. Παῖδες θεοσιβίης.

Βίω θεοπρεπὲς λαλαμπροσύνος. ἐξείω φωτὶ καταλαμπόμενος. ἐν ἰω ἀδύτων, ἐπέβης γηθόμενος. ἐξ βαῶν σοφὲς τῷ ποιήσαντι. διλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν.

Γνα πᾶσι φανώμενος, ἀπαρρησίως χῶ. τῷ θεῷ θεομακάρις. ταῖς χερσὶ τῷ ἀνόμενῳ, στυγνὴν ὡς ἀδὲ δωκας ἐκκοίως, ψάλλον πανόλβιε. διλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν·

Δλος τε φάσμα μύθος ἡξίως, ἰδὲ ἐν τὸν χῆνι περιμελύνονται. τὸν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, δεινῶς διαρρήξαντα. ὑφ' αὐτὸν τὴν ἀνωθεν ὅσις. διλογητὴς ἐκ βαῶν, ὁ τῷ πατέρων θεός·

Εἦσαν πῖν σὺν ὑπὲρ δὲ θεός. ὁ οὐρανὸς οἰκῶν καὶ πᾶσι ἐχων. ἐκτερεφεται γὰρ λαμὰζωντα ὁ ἀρρῶν νῦν, πνολὴν πασαν ἰαμαπ. διλογητὴς ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν·

Ζῆ λυτῶν τοῦ παντός, παντοδύναμος.

Ηφαντὴν ἐκ τῆς ἀνωθεν χεῖρος. ἀπεκδυτὴ πηλίνε τὸ σῶμα. πᾶσι βαλεῖν ὁδοῦς. ἀφ' ἀρρῶν χιτῶνα καὶ εἰς τὰ ἀνω, κατὰ καὶ ἱεραρχα βασιλεια·

Θμιστοφῆσι μαρτυρὸς πολὺ ἀδελφῶν. ἐκ κλοῖα ὅσις δὲ σμῆνός ἐλυσας. πῖν πλάνην τοῦ αἰλάτορος, ἱεραρχα κεραιγάζων, πᾶντα τὰ ἔργα. διλογεῖτε ὑμῖν τὸν κύριον·

Ιμερῶν ἡ γὰρ ἡ ἀμέλειος καὶ ὁ δὲ εἰποῦσιν ἡ ἀβάτης. θαυματουργία κεραιγῶν δωρεμῶν ὡρᾶται, ἐν τῷ τῷ θεῷ. ἱεραρχα σὺ δὲ σῶμα κατὰ κεταί·

Κυθῶν εἶσαν ψυχλῶμου πᾶσι παθεσθῶν. ὁ δὲ κατὰ κεταί ἐλθόμενος. μετὰ τῷ φῶν ἐνέκρωσιν. ἐπαναγάγε μεδόντας, ταῖς ζωφῶρος. ἐστὶ πᾶσι ἐνθεοῖς δέησιν.

Λφεικτὴ καὶ ἀρρῶν θεάματος. ἐργασεῖ κατὰ κεταί ὁ ἀχρῶντος. καὶ σὺ ἐξ ἀρρῶν γίνεται. καὶ θεοῖς ἐν αἰσῶνι, καὶ πῖν τεταῖσιν, μετὰ τὸν φυλάτῃ ἀγνῶσιν·

ΑΛΦ. Τὸν ἐν ὁρῶν γὰρ.

Μιμουμένη, αἰσῶντος πῖν ὁρῶν. πᾶσι ἀρρῶν κατὰ κεταί, ἐλθόμενος. πᾶσι τῷ πρῶν ἐκκοίως ὁ μὴ γυρῶν, καὶ ἀποδοξίας. τῷ πᾶσι ἐκκλησίας, θεοφρον πρῶν ὁρῶν·

Νεωτὸς ἀπὸς, χορῶν τῷ ἀποδοξῶν. πᾶσι ὁρῶν, ὁ θεός, κορυφῶν. ἐν τῷ μαρτυρῶν, γέγονας δὲ πᾶσι ὁρῶν πᾶσι θεοφρον. καὶ ἱερευρῶν, τῷ θεῷ μυστηρίων·

Ξμυστήριος, ἐκθεῖας ἐπὶ πνοίας. τῷ μελλόντων, πῖν γνῶσιν θεορρῶν. καὶ πῖν ἐκ τῆς πρῶν γνῶσιν μετὰ σῶν. καὶ μαρτυρῶν, πᾶσι τῷ ὑψίστοις, ὁ πᾶσι θεοφρον·

Οετοὶ τόκον, παρρῶν ὁρῶν. ὡς πᾶσι καὶ, παρρῶν θεός. πᾶσι πᾶσι ἐργῶν πᾶσι κῆσας γνῶσιν. ὁ θεός, ἐκκοίως. καὶ δοξολογῶν, ἐκ πᾶσι ἐν αἰσῶνι·

Οεμῶν.

Πὸν ἐν ὁρῶν ἀγῶν δοξαζοῦνται. καὶ ἐν βάτη, τῶν πᾶσι πᾶσι ἀπὸς πᾶσι. τῷ μῶσις μυστήριον γνῶσιν. καὶ ὑμῖν καὶ ὑψίστοις, πᾶσι πᾶσι ἐν αἰσῶνι·

Φ. Θ. Εὐαγγέλιον, τῷ πᾶσι πᾶσι.

Ιδὲ σὺν χορῶν παρρῶν, στωόμενον ἐν ἐξῶν, κλημῶν ἐν ὁρῶν. πᾶσι ἀγῶνιται ἀπὸς. μετὰ ἐν καὶ στωόμενον μαρτυρῶν. ἀπὸς πᾶσι πᾶσι καὶ δικαιοί. οἱ ἀπὸ αἰσῶν ἀξιάγας·

Κεμῶν δὲ σὺν πᾶσι ζωῆς, πᾶσι γὰρ, γῶν γὰρ τῷ πᾶσι πᾶσι πᾶσι κλημῶν. ὑπάρχων ἐν ὁρῶν ἡμῶν ἐκκοίως. ἀπὸς ἀξίας. τῷ ἀπὸς μετὰ πᾶσι πᾶσι.

Λοφίας ἐκ χαλῶν πᾶσι. ἀπὸς βλυσας, διδασκαλῶν πᾶσι ἀβυσσῶν. καὶ ἰαμάτων θεῶν ἐν τῷ. οἱ ἐν τῷ πᾶσι πᾶσι πᾶσι. ἐκκοίως ἐκκοίως ἐκκοίως τῷ πᾶσι. κλημῶν μαρτυρῶν ἐκκοίως πᾶσι·

Η θεα.

Η θεοφειγής και ιερά. και δυσήμος και α-
γία. και πείβλεπτος. και δύκλες. **Ε** φω-
τόφορος. εφέστηκεν ημίν μνήμη σὺ δ' ὄξε. καρ-
διας και ψυχᾶς καταφραίνεσθαι. τῷ κα-
τα χεῖρας δ' φημι οὐ πῶς ~

Φ έρεῖς ἐν ἀγκάλας τὸν θεόν. ὡς πύρινος πα-
ναγία. θρόνος ἀχραντος. φύσιν βροντῆσθαι
εἰληφότα. και ταύτης συμπλακείτα καθ'
ἐνώπιον. ἀποέρητων δι' οἶκτον ἀμέτητον. ὁ-
θεῖσε πάντες μεγαλιώμεθ' ~

Ἄλλος. **Ι** οὐ προσδιδωθήσεται.

Τ ὃν προσδοκῶνται. ἀγίως ιερατῶν και ιε-
ρωσύνης τέλους δ' κλεῖως εἰληφότα. και
χεῖρου μιμητῶν παθός. πέτρων τὴν
θεασίαν ὑμνήσωμεθ' ~

Ρ αἰδωσθεσθῶνται. διωάμεως τῷ κυ. και
ιερουργήσονται. και ιερούργησονται. και
χεῖρ ὡς πρὸς ταχθεῖται θυσία. πέτρων τὴν
θεασίαν ὑμνήσωμεθ' ~

Ο λη συγκραθεῖται. τῇ αὐγλῇ τῇ τῆς κριαδος.
και τῇ φαινωτάτῳ. ταύτης ἐκ τῶν οὐρανῶν
φέγγει. και ημίν σωτηρίαν ἀποδίδωται. πέ-
τρων τὴν θεόληπτον ὑμνήσωμεθ' ~

Η ἐμοί μοι ἀφθόνως. ψυχῆς μου τὴν σω-
τηρίαν. ὡς ἡγεαρχῆς. ἔχεις ἐξουσίαν τοῦ
λύειν. και δεσμεῖν τῷ πλαισμαίων δι' ἐ-
νάς. ταῖς σαῖς ἱεσάις ἱερώταται ~

Ε ἡ εἰς κε. πᾶς ὅπλα ημῶν και τείχος. σὺ εἰ ἡ
ἀκρίληψις. τῷ εἰς σὲ πρὸς ρεχόντων σὲ καὶ
καὶ εἰς πρὸς βείαν κινῶμεν. ἵνα λυτρωθῶ-
μεν τῷ ἐχθρῶν ημῶν ~

Τ ὃν προσδιδωθήσεται. ἐν ὅρει πᾶν νομοθέτη. ἐν
πυρὶ **Ε** βάτω. τῶν τῶν τῆς ἀειπαρθένου.
εἰς ημῶν τῷ πῶς σελῶν. ὕμνοις ἀσχητοῖς
μεγαλιώμεθ' ~ **Ε** ξά ποτε εἰλάριον.

Τ οὐ μαθῶ τῶν πτωχῶν.

Τ ὡς κορυφαίῳ. κήρυκι. ἡκολαθῶντας πέτρ. καὶ
τῆς σελῆς μακαρεῖ. τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας.
ἀρχιερέως ὡφθῆς μέγας. ὁρθοδ' ὄξως φαι-
δευῶν. τῇ αὐγλῇ τῷ δογματίων σου. και
ἀπείρων θαυμάτων σου. ὅθεν τὴν σὴν ἐκτε-
Νοεμβ.

λαμῶν πέτρων μνήμην παμμακάρε. αἰτε-
μενοι πρὸς βείαν σου. ψυχικῶς σελῶν ~

Και τῆς εὐρη.

Η δ' αἰμαλῆς ἡ αἰμαλῆς. ἡ παναγία καὶ ὁσση.
ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται σήμερον πρὸς δ' ὄξως.
και ταύτης πρὸς πορεύονται. ἀσωμάτων τῶν
γματα. και τῷ ἀγγέλων οἱ δῆμοι. μετὰ
πληθους λαμπαδηφόρων παρθένων. καὶ ὁ
θεὸς ἱερός. ἐκ τῆς καλίστα το χαίρων ~

Εἰς αὐτοὺς αἰνους. ἱσωμεν. δ. και ψάλλο-
μεν σιχηρά. ἡ χ. πα.

Χ αἰροῖς τὸ φῶτα υγες και τερπνόν. τῷ θεῷ

Χ αἰροῖς τὸ φῶτα υγες και τερπνόν. τῷ θεῷ
πῆς. σοφὴ καὶ τῶν γάμων. τὸ κλῆμα τὸ ταῖς
ἀρδ' εἰας. ταῖς μυστικαῖς γεγονός. ἀθάλα-
λές παμμακάρε. καὶ πολὺ φορὸν. **Ε** ξ' εἰνα-
πέσαξ. διδ' αἰματῶν σωτήριον. γλυκύος
ποτίζων. και δι' φραῖνον ἐκάστοτε. τῷ π-
μῶν τῶν τῶν καὶ καρδίας παρὸ λβιε. μαρ-
τυς ἀκαταγώγης. οὐκ εἰς ἀνθρώπου. τῆς ἐκ
κλησίας ὁ σύλος. τῷ δι' σε βῶν τὸ κραταίω-
μα. καὶ καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσώπει. τὸ μέγα ἔλεος ~

Χ αἰροῖς ἡ τῷ δογματίων πυκνῇ. ὁ τῷ ἀρρή-
των. ἐρμηνεύς γραφικώτατος. ἡ γνώσις
τῷ ἀποκρύφῳ. τῆς ἐκκλησίας σεβρός. σύ-
λος τε και βᾶσις ἀπείτρεπτος. καὶ αὐτὸν ἀκρι-
βέστατος. μυσογράφος σφαιροπικος. ὁ-
σομος γλῶσσα. πᾶσαν αἰρεσιν τέμνεσθαι.
ὡς πρὸς μάχαιρα. ὅξυτάτη και δισομος. ὁρ-
γῶν τὸ ἡδύφθογον. ὀνοῦς ὁ οὐκ εἰς κλη-
μη μαρτυρῶν τὸ κλέος. τῷ ιεραθλῶν ἐδραῖω-
μα. καὶ καταπέμψαι. ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δυσώπει. τὸ μέγα ἔλεος ~

Ε χων τὴν δι' σε βῆ λογισμὸν. διαφερόντως.
τῷ παθῶν αὐτοκρατορεα. ὑπέστης ἀπεί-
τρεπτος. τὴν διαξίφης πικρῶν. τελουτὶ
παμμακάρε. και τὴν θάνατον. δι' εἰς τῶν ἐν
θεῷ. μακαριότητος ἐτυχες. και τῆς γλυ-
κείας. τῶν μεθέξας. και τερπνότητος.
ἀπολαύειν ἡξίωσαι. πέτρων μακαριώτα-
ξ 111 τῶν

τε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, κλέος τῶν θείων μαρ-
τυρῶν, ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα. Χρὶ κα-
ταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,
τὸ μέγα ἔλεος. *Δόξα, ἡ καὶ ἡ γὰρ.*

Εἡμερῶν ὁ θεὸς χωρητὸς ναὸς ἡ θικός, ἐν ναῷ
κύριος προσάγεται, καὶ ζαχαρίας ταύτην
ὑποδέχεται. σήμερον γὰρ τῶν ἁγίων ἁγία
ἀγαλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων,
μυστικῶς πανηγυρίζει. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς
ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ γαβριὴλ ἐκ
βοήσωμεν. χαῖρε κεχαρισμένη ὁ κς
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. *Εἰς τὴν σπηρεα. ἡ χθ, β.*

Οἶκος τοῦ διφραθα.

Φῶσε τὸ πειλαμπές, αἰάψου θεέ. ἐν τῷ
ναῷ τῆς δόξης, οὐσίον προσφύωσαι, ἐκπέμ-
πει μεγαλιύνονσε. *Η*

Απνεχθῆσονται τῷ βασιλεῖ.

Ρίζης μὲν ἐκ δ' αὖ, ἐβλάστησας παρθένε. ὁ
γαβριὴλ τὸ χαῖρε, κομίζων σοὶ ἐβόα,
θεὸν δ' ἐτέξῃ πάντα γενεά. *Η*

Απνεχθῆσονται ἐν διφροσυνῇ.

Εὕγε τῆς ἱεράς, καὶ θείας ξυνορείδος, ἰωα-
κείμ καὶ αἰνῆς. ὑφ' ὧν ἀγνή τεχθεῖσα.
προσῆλθης νῦν τῷ κτίσῃ σου. *Η*

Δίξαι καὶ νῦν. Οἰοιον.

Ηύλαι τῶν οὐνῶν, εἰς δέξαδε παρεθείον.
μαρίαν ἀπειραλίδως. ἀγνίτι τῷ θεῷ,
ἐξ ἧς βροτῶν ἡλύτρωσις. *Η λοιπὴ
ἀκολουθία, τοῦ ὁρθροῦ καὶ ἀπολυσις.*

*Τὸ αὐτὸ μὲν, κέ. μνημεῖον ἡμετέριον
τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ χειρὸς*

καὶ πανσόφου αἰκατερίνας. Καὶ τοῦ ἁγίου
μεγάλου μαρτυροῦ μεροῦριου.

Εν ταύτῃ ἡ ἡμέρα ἀποδοῖται, καὶ ἡ ἐορ-
τὴ τῶν εἰσοδεῶν, καὶ ψάλλομεν τὸ μακά-
ριον αὐτῆς. καὶ εἰ μὲν βέλτεται ὁ πορφυρεὺς
ψάλλεται, καὶ ὁ ἁγιος μετὰ τῆς ἁγίας.
ἐδ' οὐκ ψάλλεται εἰς τὰς ἀποδείπνια.

Εἰς τὴν ἐκκρεῖστα, ἰσώμεν τῇ καὶ ψάλ-
λομεν σιχηρά τῆς ἐορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας ἀ-
νάδ. Σπηρεα τῆς ἐορτῆς, ἡ χθ, α.

Εἰς τὸν ὁρθρὸν οὗτον δαύματος.

ἡμερῶν πρὸς χορδίσωμεν, ἐν ψαλμοῖς
ἐὐμνοῖς, τῷ καὶ ἄδοντες. πμῶντες ἐτῶν
αὐτῆς ἡγιασμένην σκεπνύειν. πὴν ἐμψυχον
κιβωτὸν, πὴν τὸν ἀχώρητον λόγον χωρη-
σασαν. προσφέρει γὰρ θεῷ. ὑπερφύως
τῇ σαρκὶ ἡπιάζουσα. καὶ ἀρχιερέως ὁμέ-
γας ζαχαρίας δέχεται διφροσύνοντος
ταύτην, ὡς θεὸς καὶ τοῦ κημεῖον. *Η*

Εἡμερον ναὸς ὁ ἐμψυχός, τῆς ἁγίας δόξης. χρὶ
τῶν θεῶν ἡμῶν. ἡ μόνῃ ἐν γυναιξίν, ἀλεγεινῇ
ἡ ἀγνή. προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ
κατοικεῖν εἰς τὰς ἁγίας. Ἐχαῖρε σοὶ αὐ-
τῇ, ἰωακείμ καὶ ἡ ἁγία τῷ πνί. καὶ παρθένε.
καὶ χορεῖαι, τῷ καὶ ἄδωσι. ψαλμικῶς με-
λωδῶσαι, καὶ πμῶσαι πὴν μητέρα αὐτῆς. *Η*

Εὐτὴν προσφύει τὸ κήρυγμα. ἀποστολῶν
δόξα, καὶ μαρτυρῶν καύχημα. Ἐ πάντων
τῶν γυναικῶν ἡ ἀνακαίνισις. παρθενὲς μήρ
θεῶν, διὰ γὰρ τῶν θεῶν κατὰ τὴν ἀγνή.
διὸ πμῶμεν πὴν σπὴν, ἀντὶ τῆς αὐτοῦ κυρίου
λαοῦν. καὶ σὺν τῷ ἀγγέλῳ πάντες, ψαλ-
μικῶς τὸ χαῖρε σοὶ, τῇ πατισμένῳ βοῶμεν
τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι. *Η*

Εἰς τὴν σπηρεα τῆς ἁγίας, ἡ χθ, ὁ αὐτὸς.

Ταῖς οὐνῶν ταγματῶν.

Εἡμερον τέρεται πόλις, ἡ ἀλεξάνδρεια. ἡ
σάργαλας μαρτυρῶν. ἐν τῷ θείῳ ναῷ
κατέχευται προσφρονίας διὸ καὶ ἡμεῖς, διὰ
τῶν ἐορτῶν αἰκατερίνας, πὴν μνημεῖον
σὲ πὴν σπηρὴν. ὑπερδύει τῶν πμῶντων. *Η*

Αἰκατε-

Ακατείνας τὴν μνήμην, νῦν ἐρτάσωμεν,
αὐτὸ γὰρ ὅπως πάσαις, τοῦ ἐχθρῶν δα-
νάμης, ἐλόγατε ἐς ἔργα. καθείλες ἐξ ἑρῶν
ἐρητῶν τὴν εὐστασίαν. ἀλλὰ δέησεσι ταύ-
της, ῥύσαι ἡμᾶς. ὅθι ἐκτὶς ἀγέσεων.

Χαίροις πανένδοξο μαρτυρῶν, αἱ κατερίνα σε
μνή. τὸ γὰρ οἶναιον ὅρος, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάρτον
μασπὶς μὴ φλεγομένη. ἐν τούτῳ χεῖ, τὸ
θεάρετον σκλῆρος σου. νῦν μεταθείσε φυ-
λάτῃ, ἕως καιρῶ, πῶς δ' αὖτε παρυσίας
αὐτῶν. *Δόξα, πῶς αἱ γὰρ ἡχοι, β.*

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει, τῷ θεοδόφῳ μαρ-
τυρῶν αἱ κατερίνας, συνδράμω μὲν ἀφιλο-
μαρτυρῶν, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις, ὡς αἰθε-
σι κατὰ ψῶμῳ. χαίροις βοῶντες αὐτῇ
ἢ τῇ φλυαφῶν ῥητῶν, τὴν θράσυν
σομίαν ἐλέγξαται, ὡς ἀπαυδυσίας ἀνὰ
πλευρῶν. ἐς τύτους, πρὸς πίσυν θείαν χείρα
γωνήσασα. χαίροις, ἢ τῷ σώμα, πολυπλό-
κοις βασάνοις ἐκδύσαι, δι' ἀγάπην τοῦ ποιη-
τοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσαι, ὡς ἀκμῶν
ἀνάλωτος. χαίροις, ἢ ταῖς ἀνωμοναῖς, δι-
τάξια τῇ πόνων εἰσοικισθεῖσαι, καὶ δόξης
αἰωνίης κατατρυφήσασα. ἢ ἐφιέμενοι οἱ
ὑμῶν δόισι, πῶς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσωμεν.

Καὶ νῦν, πῶς ἐρετῆς ἡχοι, πῶς.

Μετὰ τῷ τεχνίτῳ σε, θεόνυμφε δέσποινά,
παρεγχοῦ ἐν ναῶ κυ, τῷ ἀναπαραφύωαι
εἰς τοῖς ἁγία τῇ ἀγίῳ, ὡς ἡγιασμένη. τό-
τε καὶ γὰρ βεβηλὰ πειράλη, πρὸς σέ τιμῇ
πανάμωμον, τρεφὴν κομίζωντο. ταῖς ἐρε-
ναι πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ πᾶν τὸ
ἁγίον ἐν σοὶ σκλῆρῶσαν. διὸ ἀπὸ τῆς ἀμώ-
λυτε, ἢ ἐν ἑρανῶ καὶ ἐπὶ γῆς δόξα εἰ-
μένη. μῆρ θεῶν, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

*Εἰσόδος, τὸ φῶς ἱερὸν, τὰ πρὸς κείμῳ
πῶς ἡμέρας καὶ τοῖς ἀναγνώσι καὶ εὐ-
λαίᾳ πρὸς ὡς. Ζητεῖ τοῦ ἀγίου γεοργίου.
Εἰς τοῖς σιχοῖς σιχηρὰ πῶς ἐρετῆς, ἢ τοῦ ἀγίου
μερκουρίου σιχηρὰ ἡχοι, δ'.*

Ὡς ἡμῶν αἱ μαρτυρίαι.

Νοεμβ.

Ευμαχία τῷ πῶς, ἀθλοφόρε μερκῶν, κα-
ταγωνιτάμνος τὸν ἀντίπαλον. ὡς στραπῶ-
της ἀντήτορος, πρὸς ὅπλα τῆς πίστεως, μυριάδας
νοητῆς, αἰθ. ὁπλων δέκοψας. καὶ τελείωσας, τῇ
ἀγῶνι νομίμως, μετὰ πόνων, ἀθλητῶν
ἐκτεφρωθῆς. μεγαλομαρτυρῶν πανόλβιε.

Ουδ' ἐν σοὶ ἀγγέλος, τοῖς πληγῶσι καὶ ἰάμε-
νος, ἀπὸ πάλιν νόματι θείῳ πῶς. ὑφ' ἐρε-
τῆς ἀξιάγασε, ταῖς σπύλαις καὶ τῶν
νοσ. πυρῶν θείας δολερῶς, ἐκαρτέρεις κρε-
μάμνος. καὶ τεινόμενος, καὶ δεσμεμένος.
λίθῳ, βαρυτοίτῳ. καὶ τοῖς αἵμασί σου μαρ-
τυρῶν, πρὸς ἱερόμενος πάντοθεν.

Βασιλεῖ στρατοδόμος, ἐπὶ γένῳ μερκῶν,
ὑπ' αὐτῶν, δαίμοσι πρὸς τρεπομένους. θύ-
ει θεοφρον μακάριε. βασάνους ὑπὲρ
νεγκας, καὶ καταφλέξιν πυρὸς. καὶ τὸν
βίαιον θάνατον. καὶ ἀνέδραμεις. πρὸς χεῖ-
ρεσιν φόρος. καὶ σιωπῆς, ταῖς ἀγέλαις
τῇ μαρτυρῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμε-
νος. *Δόξα, ἡχοι, β.*

Βίον αὐτὸν ἐξήσκη μὲν. βῆμα ἄθεον κατὰ
λαβοῦσαι. ἐστὶν προταμοφόρος αἱ κατερί-
να σε μνή, ἀνθροφῶντα, τοῦ θεῶν τὴν λαμ-
πρότητα. ἐς τὸ θεῶν ὁσίου ἐνδεδυμένη,
δόγμα τυράννης κατεμυκτημένης. ἐρη-
τόρων ἐπαυσας, ταῖς φλυαφῶν ἐρήσεις
πολύαθλες. *Καὶ νῦν, ἡχοι, πῶς.*

Εἴμερον καὶ σίφη, τῇ πῶν σωελθόντα,
πῶς πᾶν πανηγυρίσωμεν. καὶ τὴν θεοπαί-
δα, παρεθόνον καὶ θῶν, ἐν ναῶ κυ πρὸς τα-
γομένη, ἀντιβῶς ἀνδραφῶν μὲν. πῶς
πρὸς ἐκλεχθεῖσαν, ἐκ πασῶν τῇ γυναικῶν, εἰς
κατοικηπείον, τῷ παντοῖα κτῆς χριστῶ, καὶ
θεῶν τῇ ὁλῶν. παρεθῶν, λαμπαδηφο-
ρεῖσαι πρὸς πορεύειν, πῶς αἱ παρθενοῦ
μῶντα, τὴν σεβασμίον πρὸς ὁδόν. μητέρες,
λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς,
συνακολαθῆσασιν, τὴν μῶν τοῦ θεοῦ γυν-
ωμένη. καὶ πῶς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὴν πρὸς
ἐξον. ἀπαντες οὐδ' ἡχοι, χαρμονικῶς, τὸ χαῖ-
ξ. *1111* **ρε**

ρε, σὺ τῷ ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν. τῇ κε-
χειρωμένῃ τῇ ἀντιστοίχῃ, ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτικόν, τῆς ἐορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας,
ἡχος, δ'. Ἡ ἀμνάστῃ σου. Εἰς τὸν ὄθρον,
ὁ καθύπερθε τῆς ἐορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας. Ο κα-
νὼν τῆς ἀγίας. ἡ ἀκροστιχίς. Αἰκατερί-
ναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

ᾠδὴ, ἡχος, πλ. Ἀξίωμα πλάτων Φαραῶ.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου μάρτυρος, ταῖς
ἱεραῖς χεῖ. τ' ζοφερόντομα. τ' ψυχῆς με-
φώπτον. ἀγγέλω διδόντες μοι δέσποτα, τῆς
σῆς φωτοχυσίας. τῆς ψυχοφθορῶν πη-
σμάτων με, πᾶσαν τ' ἀχλὺν ἀφανίζουσα.

Εθιμομὴν τῆς δεσποτῆς παντοφ. θεοῦ προ-
σάμασι. καὶ τῇ αὐτῇ ποτῶ, φλεγομένη
ἰδράμας, πρὸς σὺ ἀγῶνας, ἀσπιδουσα.
Ἐκ τῶν ἀννῶν τοῖς φρεσίν, αἰκατερίνα κα-
τέπειπας. λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χαρίτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλαμῇ εὐδῶς, τῇ κε-
ταῖα τοῦ χεῖρ. εὐδῶς κλέω ζάλευ, μάρ-
τυς ὑπεξέφυγες, ἀβροχίως ὑπὲρ πλεου-
σα, τοῦ σῆς, τῇ ἰσῶ, καὶ θείας αἰγῆς τοῦ
πῆς, ἄσμα τῇ θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαθὴ μὴ παρθεσίας κάλλεσιν, αἰκατε-
ρίνα σοφῇ καὶ θεϊκῇ γνώσει, οὐκ ὀδυνῇ
χρῶσι. τ' ψαδωνύμεν γνώσεως, ἀθαρσῶς
Ἐκ δὲ εὐχῆς, σὺ πρὸς ὧν τοῖς κατὰ χύνας.
τούτους κατακράτεις νικηταί.

Εὐ, θρόνῳ σὲ κηρύττειν ἀχρῶντες, πάσης αἰε-
σεως, ὅποτε σὴν φέρει. σάρεκα γὰρ ἡμέ-
νον, ἀνάλλοιόπως ἔτεκας. τὸν ἐπέκεινα πα-
σης, θεοκλήτος τῆς κτίσεως. λόγον τοῦ θεοῦ
τὴν ἀϊδίον.

Κανὼν τοῦ αἰγίου μερεκερίου. ἡ ἀκροστιχίς.

Μερεκερίου με τ' θεοῦ φυλαττέτω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, ἡχος, πλ.

Ἡ κεκομμένη, τὸν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἀνω χορείας μερεκούρι, τῇ ἀγα-
θῶν τῇ πηγῇ, χαίρων παρυσάμνος. καὶ
θείας ἡδονῆς, αἰοίδιμε πληροῦς. σὺ

πότῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν. τελευτῶντας
πρὸς φίλα τῆ. τῇ καὶ ἄδοντας, ἐν δόξῳ γὰρ
δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς ὑπὸ ἡλῆς τοῦ ἀδίου, τῆς μαρτυ-
ρίας σφ. ἀντικραταμούμενος, χὺ τοῦ
διημᾶς, τοῖς παῖσι τῆς εὐα. θελήσει πομεί-
ιδυρ, σαρκε. Ἐχαιῶν δυνεραὺν γαζες.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

ᾠδὴ, ἡχος, πλ. Ὁ στερῶντας κατὰ χάρι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Εθιμοσύνῃς σαφῶς ἐξέφαιλίστας. ὁμολο-
γία χὺ μακαροστυμνωμένος. Ἐπᾶσαν
ἀλγυνῶν, ἰδέσθω ἀγαλλομῶν, ὑπέμα-
νας μερεκούρι εὐδῶν, τῇ σὲ ἐνδυναμώσαντι.
τῇ καὶ ἄσωμῳ, εὐδῶς γὰρ δεδοξάσαι.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, ἡχος, πλ.

Υμεις τον ποιήσαντα, περσομιλών δ' εναῖς
μασί. μαρτυς σοφῆς. ἔ τλω θεραπειαν,
τῷ μωλώπων δ' ἐχόμενος.

Ράβδω δυνάμου μῦθος, τῇ θεῇ κῆ, ἐχθρῶ
φρίαγμα. ὡς ἀθλητῆς. μαρτυς ἡναιό-
φρον, δι' ὅσων ἐπαπένωτας.

Ινα περτυπώσῃ, τῷ ὑπὲρ νομῷ ἀγνῇ
κῆσιν. Βάτος, πυρὶ. ἔ φθνη καιομένη. οὐδα
μῶς φλεγομένη δ' ἐ.

Τῷ σοφίᾳ καὶ λόγῳ.

Τῷ σοφίᾳ τῷ ὄντως ἔξ ου ἔ. διὰ σομα
τς μαρτυς τῷ μιχαῖλ, λαβοῦσα πανδί
φνις, ἔ ἐν ἀθλοῖς ἀήτητε. τῇ μὲρ σοφία
τῇ ἔξω, ὅτῳ ῥήτορας ἐπῆξας. τῇ δ' ἐ σοφία
τῇ θείᾳ τῷ πλανίῳ ἐμείωτας. ὅτῳ κα-
θορῶν σου, τῇ ἀγῶνι οὐ κτίσης. παρέστῃ ἐν
ἰσχύωνσε, δ' ἄρο λέγων αἰάβηθῃ. οἱ θησι-
ροι γάρ σε μῦθοι. πρὸς βουε χῶ τῷ θεῷ,
τῷ πλάσματων ἀφῆσιν δωρήσασθαι.

Ετερον τῷ αἰῶνι. ἡχος, δ'.

Ταχὺ περκαλαβε.

Ο μαρτυς μερκούριος, ἀγωνιστὴς μῦθος, τὸν
δ' ὅλιον ἡχυνε. καὶ σεφανίτης σεβρός, χρεῖς
ἐξημάτῃ. ὅτῳ ταῖς οὐβίαις, νιῷ σωνή
φθνη χορείαις. δ' ὅξῃς ἀδιαδ' ὅχου, ἐπαξί-
ως μετέχων. δι' ὅτῳ ἱεραὶ αὐτῷ μνήμῳ
τελοῦ μῦθῳ πῶς.

Τῆς ἰορπῆς.

ὡς, ὁ αὐτός. Κατεπλάγμῳ σφ.

Η ἀμίδωτος ἀμνάς. ἔ ἀκηλίδωτος πασαῖς.
ἐν τῷ οἰκῷ τῷ θεοῦ, ἡ θῆκος μαριὰμ. μετ' αὐ-
φροσύνης ἐστὰ γεται τῷ δ' ὅξῃς. λὺ ἀγ-
γελῶν δ' ὅτῳ φοροῦσι πῶς. καὶ πάντες
οἱ πῶς, μακαριοῦσιν αἰ. καὶ δι' χαρίως
ψάλλας ταύτη. ἀκαταπαύτως μεγάλη
φωτῇ. ἡμῶν ἡ δ' ὅξῃς ἔ σεία. σὺ ὑπάρχεις
παναχρῶτε.

Φ δ. Συμπεχῶς.

Αθλητικῶς, αἰκατερίνα πινύσασιν, ἐπεδείξω
μαρτυς παναοίδιμε, πῶς δ' ὅτῳ μῦθῳ ἐλίδικα
τερῶς. ἀντικαπαῖσα, ἔ τῷ τῶν καταπα-
πῆσας. ποσὶν ὡραῖς μῦθοις, τῷ σεβῇ τῇ δ' ὅ-
νάμει. ἀθλοφόρε μαρτύρων τ' καύχημα.

Η μῆφῃ χῶ, αἰκατερίνα πανόλβῃς καθῶ-
εράθῃς, θείας ὡραότης. φῶς εἰδ' ἐσι μαρ-
μαρυγῆς. ἀγλαῖζομένη, καὶ καλλὶ πε-
ελασραπῆσας. δι' ὅτῳ ἡτομῇ, μελωδεῖς
τῷ δεσποτῇ. τῇ δ' ὅξῃς δ' ὅξῃς φιλαῖ.

Υραννικῶς, ἀλαζονείᾳ ἐφάωλησας. καὶ
τῷ θεῷ, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ὡς ἐκβυ-
θοῦ, τῆς ἀπατηλῆς. δεισιδαμονίας, ὅτῳ
πλυνωμῶνους ἐξήρπασας. δι' ἀσκουσα
κρεαυγάζῃ, τῷ χῶ μελωδοῦταις. τῇ δ' ὅ-
νάμει σου δ' ὅξῃς φιλαῖ ἄρωπε.

Η δὴ κλέης, καὶ φωτοφόρος πανήγυρις. τῆς
ἐν δ' ὅξῃς. μνήμης σε πανδύφνις. τῆς κα-
τερῶς, ἄρῳσος τῷ ἐχθρῷ, καταπαπῆσι-
σης, ὡς ἡλῖος ἀνατέταλκεν. ἐν ἡμεγάλῃ
φῶνως, τῷ δεσποτῇ βοῶντῃ. τῇ δ' ὅξῃς
σου δ' ὅξῃς φιλαῖ ἄρωπε.

Η μὲ τῷ ἰσχυῷ, τῷ ἀθετομῶν κατὰ βάλ-
τῆς εἰκόνος, κόρη τῷ περσοκῆσιν, (ῶ τῆς
σεπῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ ἰαμῷ, ἐκ σου σαρ-
καθῶτος. καὶ κοσμοῖν ὅλον φωπῆσαντες. ἔ
πάντων τῷ αἰῶνι, ὅτῳ δ' ἐ πίσει πμῶντας.
καταφαμδρῶν μονὴ πανύμνητε.

Α' λος. Εἰστικῶς κῶ.

Ο κείῳ τῷ κτίσῃ, θεῷ μαρτυρῶν τῷ
φρον παθῶσι. καὶ λαμπερὺς σεφανίους
εἰδ' ὅξῃς, παρ' αὐτῷ ἐδ' ἔξω, ὡς ἀήτητος.

Υ φαντὸν ἐκ τῆς αὐτῆς, χῶ εἰς ἱμάτιον,
νιῷ ἐνδ' ἐδυται. τῆς φθορῆς ἔ τῆς νεκρῶσε-
ως. ὅτῳ χιτῶνας μαρτυς, ἐκδυτὴ μῦθος
ἔχεις αἷματος εἰδ' ὅξῃς, περὶ τῷ αἵματι
ἀγωνιστὴς μῦθος. νικηφόρος ἀναδ' ἐδει-
ξαι. καὶ τῆς ἀνωδ' ὅξῃς, κατὰ ξίωσαι.

Ε πῶς ὁ σείας, λόγος κατὰ βῆθηκεν ἀπ' ἀρ-
θῶν. ὡς πρὸς ὁμβρος καὶ ἐξήρδης. τῶς πολυ-
θείας τῶς ὁμβρηματα.

Φ, ε. Ἰνα πῶς ἀπόσω.

Η ὅτῳ περπολεμῇ μαρτυς παναοίδιμε,
τῷ τῷ δεσποτῷ. ἔ ζήτοῦσα τούτου, τῷ
ἀμῆχανον καλλος θεῶσθαι. αὐτῷ αἰρέ-
τῷ γνώμῃ, τῷ αἰκισμοῖς τῷ τῷ παρῶ.

Παιρθευίας ἐκλάμπουσα χάρισι
θλαῖς ἱερωταῖος, κόρη καλλιπάρθεν
καταλαμπρυσάσα. σεαυτὴν προσφρό
νικ, ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐρανίον, τοῦ
χειτοῦ πασάδα, καὶ νῦν Φαιδρῶς τὰ σὺ
νυμφίω. γητομῶν συνήφθης πανόλβιε.

Παιρθευίας, ὡφθης ἀγαπήσασα,
μόνον ἐράσμιον. καὶ ὁπίσω τοῦ τυ, σιωπῶν
τατον ὁρόμον διένυσας. εἰς ὁσμὴν τοῦ μύ
ρου, τοῦ νοητοῦ. τοῦ κενωθέντος. ἀνεβόας
δραμοῦμαι νυμφίεμα.

Πληθὺν θικόν, πάντες ἐπὶ γινόντες σε, πάντα
γινέδ' ἐσπῶνα. τὸν ἐκ σοὶ τεχθέντα. θεὸν
λόγον εἰδότες κηρύττουσιν. ἐν δυνάμει οὐσίαις,
θειληκαῖς αὐτεξουσίαις. γνωρίζοντες κό
ρη θεόνυμφε.

Αλλος. Ὁρθρίζοντες βοώμεν τοι κέ.

Παινόμηνος τῇ λόγῃ μερκοῦμαι. ἀνιδό
τως, τεμνόμηνος ἐφ' ἑσέ, θείας ἐλπίσι νυ
μφόμηνος.

Οπίστω νοητῇ σερεώσας σου, πὴν καρδίαν λί
θω βαρυνόμηνος. ἐπαρεστράπης μερκεῖς.
Εν μέτοχος παθῶν τοῦ δεσπότου σου. χρη
ματίσας. δόξης ἐκοινώνησας. ταύτῃ καὶ
θείας λαμπρότητος.

Ουκ ἔγωγε παρθευίας τὴν ζῶσαν μου. αἱμα
τίαν. ζῶντὴν κηρύττου. πὴν θανατώσασα
θάνατον.

Ολίωσι πρὸς καλλῇ, παρθευίας ἀπασφά
πουσιν αἰγλή. μαρτυρικαῖς τε κόρη, Φοι
νιχθεῖται αἵμασι. καθ' ὧν ὁ ἀγαθός, λό
γος καὶ ἀχραντός. ἐν θαλάμοις, ἐκουρα
νίοις κατεσκένωσεν.

Πχυσας, διὰ σπῆ, τῇ πυρρῶν καταλί
σαι τὸ κράτος. καὶ κοσμηκῆς σοφίας, δι
λέγξαι τὸ μάταμον. θεοπιδύσει διδ' αχῆς,
βρεῖσα δόγματα μεγαλόφρον, αἰκα
τεῖνα παναοίδιμα.

Αὐλὴ πρῶτον τὸν αἰδ' αἶμα, πρὸς εἶσε τῆς τευ
φῆς ἐμβαλόντα. τῇ αἰκισμῶν ἐν πό
τους, καρετρίας ὑπομείναςα. καταβέ

βληκας εἰς γλῶ, μάρτυς πανεύδοξε. καὶ σε
φανοῖς, τῆς βασιλείας ἐσεφάνωσαι.

Πλεῖν μοι τὸν κερτῶν, τὸν ὑόνσεθ' ἐκ παρ
θένης ταῖς αἰς λιταῖς γυρεύσαι ἐν ἡμέρᾳ τῇ
κερίσας. λυτρωπῆντε τῇ δυνάμει, περὶ ἀ
πέργασαι. σὺ γὰρ μόνη, τοῖς τῆς ἐλπίδος ἀ
νατιθῆμι.

Αλλος. Τὴν δ' ἐπὶ ἐκ χεῖρ πρὸς κῆ.

Ενθ' ἴδου σε, ὁ σέλιος λόγος, δι' αὐτὸν πᾶσαν
ἰδέαν βασιλῆων, μάρτυς σοφῆς. ὑπομέ
νοντα βλέπων. καὶ διαγγέλλει θαυρῆνται
προσέταθ' ἐ, μερκοῦμαι ἐμὴ ἀμῶς. τῇ
πυρρῶν προῖδ' αὐτὴν εἰσασι.

Πενέκρωται, ὁ πολύμορφος ὄφης. καὶ πο
σὶ καταπατῆται ὠραίοις. τοῦ ἀθλητοῦ,
καὶ γυναικὸς ὀπλίου. ἐβελουσίους ὁρμαῖς
γὰρ ἐχώρησε, πρὸς βάσινα πρὸς αἰκισ
μῶς. καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ολόκληρον, τῇ δεσπότῃ προσήξας τῆς καρ
δίας τὴν προαίρεσιν μακαρ. ἐδ' αὐτὸν,
ὑπομείνας σεβλῶσεις. ὡς νικητὴς παρὰ
τοῦ ἐσεφάνωσαι. κατ' ἐπὶ νῦν ἐν οὐνοῖς, με
τὰ πάντων μαρτύρων παρίσασαι.

Ενέλαβε, τῇ φωνῇ τοῦ ἀγγέλου. τὴν βου
λῆς μεγάλης ἀγγελῶν κόρη καὶ ἐκτὴν σὺν,
παναγίων αἱμάτων, σεσάρκωτον πα
νάμηνος τέτοκας. τὸν δεῖξαι πᾶσι ζωῆς
ταῖς εἰσόδους διαφαιτὴν ἔλκε.

Κοιτακίον τῆς ἀγίας. ἡ χθ', γ.

Η παρθευίας σήμερον.

Πηδρὸν σήμερον, αἰκατεῖνα ἡμάρτυς.
καὶ ἐπ' ἑσέ ἐπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπ
τίας. ἀγγέλος γὰρ οὐρανός ἐστι αὐτῇ ἐπέση.
δυνάμει ἐκτὴν ὑψίστων ἐπὶ κομίζων. ἡ
καὶ λαβοῦσα πᾶσι ἐβόα. καὶ ὑπάρχῃ
μαρτύρων καὶ χημῶν.

Ετερον κοίτη καὶ τῆς ἀγίας. ἡ χθ', β.

Ια αὐτὴν ζῆν.

Χορείαν σεπλῶν, ἐν θεῷ φιλομάρτυρας.
ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάντο
φον, αἰκατεῖναν. αὐτῇ γὰρ, ἐν θαλάμῳ
τῇ

τὸν χι' ἐκήρυξε. καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτισσε. ῥήτο-
ρων τὴν γνώπιν καταπύσσατα. **Οὐκ**

Πλεὺς ἐκ θυσοφίδου λαβούσα ἐκ παιδ' ὄθεν
ἡμαρτυς, ἐπὶν ἔξω καλῶς ὁφίαν πᾶσαν
μεμάρτηκε. γνῶσα ἐκταύτης, τὴν τῆς σοιχεί-
ων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον. καὶ τὸν
αὐτὰ ἔξ' ἀρχῆς διαλόγους ποιήσαντα, αὐτὰ
τὴν δὲ χαλκίῳ, ἐνύκτι καὶ ἡμέρα πᾶσι
σεφερε. καὶ εἰδὼτα καθελθούσα, καὶ οὐ
ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντες. **Ρ**ήτορων
τὴν γνώπιν καταπύσσατα.

Ετέρου καὶ τοῦτον τὸ ἀγίου. **ἤχ**, γ'.

Η παρθένος σημεῖον.

Ηεκουεῖσθ' ἡμερον, τὴν ἱεράν παντοχίαν.
οἱ πιστοὶ ἐν ἄσματος, ὅππτελ' ἐμὴν συμφώ-
νω. ἀγγελοὶ μετ' ἀνωχίας συνδυοῦσι.
μάστιγες μετ' ἀφροσύνης ἐν συγκροτῇ
σι. διὰ τῆς ἀνεδείχθη. μαρτύρων κλέος.
ὁμοῦ καὶ καύχημα. **Ο** κίκος.

Οσερρός ἀθλητὴς, καὶ μαθητὴς μερκέριος.
εραπώτης ἔπειν, ὑπ' ἀέχων πᾶσι πα-
ράταξιν, ὅξ' ἦλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθεί-
ας. τὴν τῆς ἐλλεύων σπλιτθίων θρησκείῳ
ψυδ' ἀνυμον. καὶ μεγαλειῶν πίστιν ἀκρά-
δουτεν. ἐπ' ἀληθινῶν, τοῦ βασιλέως χρεῖς.
ἡμφιεσμένος ὡς πρὸς ὀπλίτης αὐτῆς, τὸν πῦρ-
ον σαυρόν. καὶ ἐγκαυχάμενος σφοδρῶς,
τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. ὅθεν πάντες ὁ-
μοφρόνως ἀφ' ἡμῶν μαρτύρων κλέος,
ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τὸ αὐτὸ μέλι, εἰκοσιπέμτη, μνήμη τῆς
ἀγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνας. **Σ**.

Αἰκατερίνα καὶ σοφὴ καὶ παρθένος.

Εκ δ' ἐξίφους ἡμάρτυς ὡ καλὰ τεῖα.

Πεμπήαορ κατέπεφνεν εἰκάδι ῥήτορα
κόριον.

Αὐτὸ ἐκ πόλεως ἀλεξάνδρειας. θυγάτηρ
βασιλίσκος πνός, τοῦ ὀνομα κώνσας. πάνυ
ἑσπέραια, ἐπὶ καλλὶς αἰμῆς. ὑπερμε-
γέτης τῆς ηλικίας, ἐπὶ σώματι ἀσεία. ἥνδ' αὖ
ἐπὶ ὁκτωκαίδεκα, ἥ τις πᾶσαν παιδείαν

ἐλληνικὴν ἑρμαίικὴν, ἀκράτ' ἐγλυμναῖα εἰ-
σα. **Ο** μνήστε, ἐβη γαλλίος ῥωμαίων με-
γίστη ποιητῆς. **Α**σκληπῆτε ἡ ἰπποκράτης
ἐγαλλίου τῆς ἰατρῆς. **Α**ριστοτέλης, ἡ
πλάτωνος, φιλοσοφίας τε καὶ δισεβίς, τῆς
φιλοσόφων. **Γ**αῖνη καὶ ἰαμβρῆ τῆς μεγά-
λων μάγων. **Δ**ιονύσης καὶ συβήλλης, καὶ
ὅση ἑτέρεα ἐφ' αὐτῇ τῇ κόσμῳ. **Ο**ὐ μὴν δὲ
ἀλλὰ ἡ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαρ-
τῆς. εἰς ἐκπλήξιν ἔφερον, οὐ μόνον οὐδ' ὁ-
ρῶντας αὐτῶν, ἀλλὰ γε καὶ οὐδ' ἀκούον-
τας, ὡς τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παι-
δείας αὐτῆς. **Δ**ιὰ δὲ τὴν εἰς χι' ομολογίαν,
ὑποτῆ βασιλέως μαξίμης, πολλὰν βα-
μαζίνων πᾶσαν λαβῶσα, τὴν κεφαλὴν ἀπο-
τέμενεται. ἐπὶ τῆς μαρτυρίας σεφδων δέ-
χεται. ὡς τοῦ ἀθλοθέτου χρεῖς τοῦ ἀ-
ληθινῆς θύ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀγιοὶ ἐκ τῶν πεντηκόν-
τα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἀγίας αἰκατερίνας
καταβληθέντες καὶ πρὸς αὐτῆς περὶ τε-
λειοῦται. **Σ**.

Αἰπρὸς πλάνην ῥήτορσιν ἀνδράσι σάσας.
Εἰς πύρ θανούσι τῆς σεφδίων δούρεσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία κασιόσια ἡγα-
μετὶ μαξίμης, ἐξίφεται τελιοῦται. **Σ**.

Τμηθεῖσα θνητῆ συζυγος βασιλέως.

Αφθαρτὴν δούρεν φῶνα βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ὁ ἀγιος πορφύριος ὁ ερα-
πλάτης, σὺν τοῖς διακρίοις εραπλάταις,
ἐξίφεται τελιοῦται. **Σ**.

Σὺν τῷ εραπλάτῃ παρ' αὐτοῦ ὁ εραπλάτης.

Πρόθυμος ἦκει, οἱ ἀπὸς εραπλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ἀλλήσις τε ἀγία μεγα-
λομάρτυρος μερκέριος.

Εἰ καὶ παπαῖσιν μερκέριος τῷ ξίφει.

Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ παπαῖσιν κυρίῳ.

Οὗτος ὑπὸ ἡρχον ὅππ' ἐκίς καὶ βαλεριανῶν
τῆς βασιλέων, ἐκ γῆς αἰατολῶν. κατὰ δε-
γμῶς τῆς ερατεῖς τῆς μαρτυρίων, γορδία
νῆπιος, τὸ γένος σκῆψα τυγχάνων ὑπὸς ἀει-
σθίας

[illegible]

μέγας ἐν ψυχῇ ἡρώδης, ἐν τῇ αἰνίσχῃ
ων πόλει, καὶ τῇ ταύτης περικύρῳ. ἔναι
κωντα ἐνέα χρόνους διακρίσεις ἐν τῇ
τῇ σκεῇ πούτῳ, πρὸς καὶ ἑξοδήμισιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι ἑκατόσιοι ἐβδό-
μηκοντα μαρτυρεῖς, ξίφει τελευτήσονται. Ἄ-
νθρωποι αἰσθάνονται τρεπλὼν δέκα.
Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἀνθρώπους ἐπὶ αἰκὴς δέκα.

Ἐ. Ζ. Θύσυχαι παῖ Βασίλ.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, πῶς εἰσεβείας, μύ-
σης γεγενῆσθαι, τῷ λαμπρῷ σου, νυμφίῳ
μαετιρῶν δῆμον, πρῶτα γὰρ ὅσα χῶ. με-
θ' ἐκκραυγᾶς, παυδύφημε ψάλλουσα.
ἀλλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν ~

Ο λόγος σε παίνεψε, πρὸς σε γένοιτο πολὺς εὖξῃς
 πασιν, εὖξειδωλομανίας. καὶ φωτφόρος,
 εὐδξίμας τρεῖς. μεγαλοφώνως συν ὄντα
 νακραζόντας, ἀλογητὲς ὄθι, οὔ πρῶν ἡμῶν.

Ζ εάν τις όπιπωση, άκολυτωση, σοι προσενή
κεται. διάξιφους τμηθεΐσαι, σάν μιμαν
μύρη, πάθος τὸ άχραντον. καί σοι τῷ κή
τη, βοῶσαι καὶ λέγουσαι. διλογητὴς ὁ
θεός, ὁ τῶν πᾶν ἡμῶν·

Α γίων ὁ ἅγιος, ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐκκληνώσας
 ἀγιή. θεὸς παρθενὶ σε σπερχομῆμος, ἐκ τοῦ
 γενήνεται. διὰ τὸ σῶσαι, τοῦ πιστὸν κραυ
 γάζοντας. ἀλλογοητὸς ὁθῶ, ὁ τὸ πρῶν ἡμῶν.

Δ. Μος. Παῖδες, ἑβραίων ἐν καμρυ.
 ἐγγεγὼς ἀνω φευκτωρίας. ἀυγαζόμε-
 νος χυναῖς τραπῶτα. ὅδ' ὑμνοῦντας σε
 κῆ, φωπίζεις μελωδ' ὄντας. ἀιλομητὲς ἦ
 κῆ, ὁ θεὸς ὁ τῶν πρῶν:~

Υμναις τῇ πάντων διεργεσίῃ, πυρακτέμε-
νος τῇ ζήλῳ τοῦτο μακάρι. καὶ πυρὶ αἵματι
τῇ, φλογόμομος καὶ μέλπων. δόλορητος
εἰ καὶ, ὁ θεὸς εἰς οὗτον αἰῶνας:—

Ζ ἰθοῖς, πωροτάγοντες τὸ σέβας, οἱ τὴν αἰ-
 ῥησιν λιθώδη κεκτημένοι. λίθω μάρτυς
 τὴν σὸν, βαρυνέσθιν αὐχένα. κραυγάζον
 τα μερκέει, ὅς τις ἀνιλογητὲς εἶη·

Εἡμᾶσιν, αἷμα συγκεράσας, τοῦ τε τιμίου
δραπέτου

δεσπότου Φιλανθ. κοινωνός τῆς αὐτῆς, ἐδὲ
χθης παιδημάτων. αἰάβοι μερικέρε,
ὁθς διλογητῆς. **Σ.**

Ταῖς ἀγγελῶν καὶ ἀπληθὲς μυστήτων τῶ
βαθροῦ. ὁ θς γὰρ σου, σαρκαῖμος
ὡς ἀπὸ μελωδίας καὶ, ὁθς διλογητῆς.

Φ. η. **Εὐαγγελιστὴς καὶ μινον.**

Σαῖς διδάχαῖς βασιλίστα, πενταρχοῦσα
παραδραμε. τῇ θεοσεβείᾳ, καὶ εὐρύως
ὑπέρτα. τῆς πονητῶς αἰσθησῶν καὶ βα
σιλείας τῆς οὐρανῶν. τῆς ἀδιαδόχου, προ
φανῶς ἡξιώθη. βοῶντα τῇ δεσπότῃ, ἱερεῖς
διλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν
τας εὐαῖωνας.

Ηστὶ μαρτύρων ἡρώτων, τῆς πῶν τοῖς αἰσ
μασι. ἡ γὰρ ἀθληφόρος, τῇ χῶ παρῖστα
ται. αἰτῶσα τοῖς κρητοῖς, καὶ εὐρίας πρὸ
ξῶνα. τοῖς τῶν παναγίδων, καὶ σε πῶν αἰ
σμημῶν. παραδύμως ἐκ τελοῦσι, καὶ
πῶς μελωδοῦσι. λαὸς ὑπερυψοῦτε,
χῶ εἰς εὐαῖωνας.

Αναπείσοις δέχεται, ὁ νομφίος σε πῶν
σοφῆ. πύλας παραδίδου, καὶ παρῖστα
πάνσομιον. οἰκὴν παρασκύασε, καὶ βα
σιλείας μέτοχον, ὡς συγκοινωνόν τῇ παθη
μάτων δεικνύει. ἐν τῇ παρῖσταμένη, βασι
λείᾳ θυγάτηρ. λαμπρῶς πεποικιλμένη,
ἡμῶν μηδὲ ἀπληθῶν.

Σεσοφισμῶν ρήμασιν, ἐπειρᾶτο ὁ τύραν
νος. πιθανολογίας, ὁ δ' ἐνός χρηστῆς μῦθος.
ἐκλύειν τῶν εὐσασιν, τῶν σῶν ἐλπίτας εὐ
δοξε. ἀλλὰ νυμφωδῆται, τῇ χῶ βουλο
μένη. ἐβόας τῇ δεσπότῃ, ἱερεῖς διλογεῖ
τε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας. **9.**

Ερωτῆρα πέφλωας, θεέ πανάμωμε. τῆς
ὑπερκοσμίου τῆς ἀγγέλων πῶν. τῶν
τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργόν καὶ κν. ἐκ
παραδοκῆς, ἀπειρογάμου τοῦτος. ἐν δὲ
ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως. μιᾶ
δὲ ὑποστάσει, τῇ σε σαρκαῖμον.

Α. Μος. **Εὐαγγελιστὴς καὶ μινον.**

Τὴν ἀθλητῆ προσήκοντι, ὁ χορὸς ὑπεδέξα
το. καθωρεαῖτον μῦθον, καὶ φαιδρὸν ἡρώτων
τον. σε πῶν ὡς ἀποστολῆς, τῆς ὑπερπῶν ἀ
θλησιν. ἐπὶ τῆς δισεβῆς σε ἡσέπης μαρτυ
ρίας. ἐν τῇ βοᾷ ἀπαύτως, ἱερεῖς διλογεῖ
τε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χῶ εἰς εὐαῖωνας.

Σεσοφρόνως εὐδοξε, τὴν ἀγῶνα διήνυσας.
καὶ ἡμῶν φρόνας τὴν ἐχθρὸν κατήχυνας,
καὶ νικητῆς δρᾶμῶν ταῖς
ἀγγελικαῖς, καὶ συναγάλλῃ χορείας.
μεθ' ὧν βοᾷ ἀπαύτως, ἱερεῖς διλογεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, χῶ εἰς εὐαῖωνας.

Τελεωθεὶς πανόλβιος, διὰ ξίφους μερικέρε.
καὶ ἡπτοχῶν τῇ παρακμῶν τελευτῶν.
τῇ γῇ μὲν τῆς αἰσμησιν, τοῖς ἐκ χυθῶν ἡρ
δουσας. τῇ δὲ νικηφόρον, ἐμακάριον σῶμα,
λαοκότερον χιονας, ἐν ἀπέδεις ψάλλων.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, χῶ εἰς εὐαῖωνας. **θ.**

Ως τῆς ἡμῶν ὑπαρχουσα, αἰάπλασεως ἀ
χρηστε. ἀπαντες αἰπῶν, οἱ πῶν ὑμῶν μῦ
σε θεον γὰρ παναῖον, ὑπερ αἰπῶν τῆς το
κας. τὸν τὴν σωτηρίᾳ εἰκόνα.
οἰκεία διασολαγχνία, αἰάπλασαντα μῶ
ν, ὑπερ διλογημῶν, ἐκεχαρίσθη.

Φ. 5. **Εξιστοῦν τὸ πῶν οὐρανῶν.**

Ηετῆς πρὸς θαλάμους φωτεινῶν, νυμ
φικοῖς κοσμημῶν σολίσμασι. παρδοκῆ
κῶ, ἐχρῶτα λαμπράδα τῇ δεξιά. τῇ δεξί
ρα φερεται, τὴν δόξα μῆδ' εἰσαντες κεφα
λίᾳ. καὶ νῦν παρῖσταμένη, χῶ τῇ σῶνι
φίᾳ, εὐαῖον σε ὑμῶν τας. πρὸς φερεθῶν.

Σδέχθησε θεόφρον ἡ παραδοκῆ. εὐαῖον γὰρ
πῶν τὴν σῶν οὐνομαζοντας. κλησὶν σε μῆν.
σῶζαι ὁ δεσπότης ἐκ πειρασμῶν. ἐν δὲ
διδωσιν, νόσων ἀπαλλαντῶν παντο
δαπῶν. ψυχῶντε καὶ σωματῶν. διόσε
γεννητότες, αἰκατεῖνα μακαρίζομεν.

Τελεωθεὶς καθωρεμῶν γαλῶν, ἀνταλῶς
τε καὶ κῶφας τῶν θαλασσοδ. τῶν κοσμι
κῶν μαρτυρῶν διελθῶντα τελευτῶν. μῆν
εραδῆσαι πάνσοφῆ. πῶν πολυποῖς

λον τῷ χῶ. πρὸς φέρουσαι παρθένε, τὴν δὴ
μον ἔνμαρτύρων αἰκατερίνα πικαίσεις.
Π ας αὐτῶν ἐρασίων εἰδὼν τοὺς νῦν, σὺν παρ-
θενῶν χαρεῖα χαρδυστα μαρτυρικαῖς, πρὸς
λαμπούνη μαρμαρυγαῖς. αἰκατερίνα
πάντοτε. λύσον τῇ παισμάτων μου τοῖς
σφραῖς. πρὸς δὲ μὲς δύσω πᾶσα τὸν πάντων
διεργέτω. διὸν τ' αἵμας δέχεται. **Σ.**
Π ραθὴς ὡ παρθένε μηρ θεοῦ. ὑπερφύ-
σιν τεκούσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, λό-
γον ἐκκαρδίας τῆς ἐαυτῆς. ὃν ὁ πῦρ ἡεθύ-
ξατο, πάντων πρὸς αἰώνων ἀγαθός. ὃν
νῦν καὶ τῇ σωματῶν, ἐπέκεινα νοῦν.
εἰ καὶ τὸ σῶμα πρὸς βέβληται.

Ἄλλος. Εφείξε πᾶσα ἀκοή.

Π χῶρε νῦν μαρτυρικῇ, διώδιαν αἰαπέμε
πρὸς χάρει. καὶ τα δύσω δὴ ἡμῶν ἀρρήτω
λόγῳ, πᾶσι δώκων. αἰαπηγὰ ζεῖται ὁ
σῶ, ἰάσεως νάματα. ἐκκαρδὸς ψυχῆς.
τῇ ὑμνάντων ταυτῇ πρὸς τετήρηματα.
Π ρε μέγα πύργον τῆς χυ, ἐκκλησίας, ἱερώς
σε γεραίρομεν. ὡς σύλον ἄσειον, ὡς τῇ
χον μαρτυς, ὅπως δότω δῆτον. ὡς στρατιώ
τῶν διωκτῶν, θεοῦ τοῦ παντοῦνακτος. ὡς
καθαρέτω ἐχθρῶν. ὡς φώσηρα νοῦν ἐ
παγκόσμιον.

Σ μύδρομον ἀγγέλον φῶς, πρὸς τὴν ἀθλη-
σιν θεοφρον κεκλήρωται. ὅθεν σρεβλού-
μερος, καὶ ταῖς λαμπάσι ὑποκαίμενος.
καὶ συγκοπήμερος, δεινός, ἐξίφει τέμνο-
μερος, ὅς ἐδ εἰλίσσας, ἀθλοφόρε τοῦ χρι-
στοῦ χιναῖοτατε.

Π μέρα πλήρης φωτισμοῦ, ἀφροσύνης καὶ
χαρᾶς ἡμῖν ἐλαμψεν. ἡ θεία μνήμη σου
τοῖς σὲ πμῶσι, μαρτυς μερκερε. ἐν ἡμῇ
μόνους ἡμῶν, τῇ μνημονούοντων σου. καὶ
χαλεπῶν περασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ
παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Φ ὥπτον πύλη τῆς φῶς, τῶν τυφλώπου-
σαν ψυχῶν μου τοῖς παῖσι. καὶ ποιη-
εῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθῆσαν καὶ κιν-

δυνάσται. ἐξελού με περασμῶν, κιν-
δύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δόξα ζῶσιν, τῶν
ἐλπίδα τῇ πῶν καὶ κραταίωμα.

Εξαποσελάειον. Ἐν πνι τῇ ἱερῶ.

Ε νδύσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὡ παρ-
θενε. αἰκατερίνα παινιμε, ἀθλοφόρων ὡ
δόξα. ἐξ φιλοσόφων ἀνδρῶν, ἐν θεῷ, διηλ-
λεξας ὡς λῆρον οὐσαν καὶ μύθον. τῶν πα-
ναμωμον ὄντως, μετὰ τῆς θυ, συλλήπτορα
κεκτῆμεν.

Τῶν ἀγίων ομοιον.

Π ας πρὸς ταῖς τῇ ἐχθρῶν, καὶ δαυμόνων
ταύρων. εἰς τέλος κατὰ ἀφῆσας, ἐπὶ
εἰς φος ἐδ εἶω, μερκερε μακαίρε. ἐκχλ-
ρος τοῦ κτισουτου. ὡς μαρτυς τῆς ἀληθεί-
ας, διασώζεις δὲ πάντας. ἐκπαντοίων θλι-
βεῶν, σκαθάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς ἐορτῆς. Ὁμοιον.

Π εἰς ἔσσε σήμερον, θῆε παρθένε. δέχεται
τὰ εἰδότερα, χερσὶν ἀρχιερέως. ἐν οἷς τῆς
ῶν δὲ χρόνων, ἑως δύο καὶ δέκα, διέμε-
νας πρὸς φρόνη, χερσὶ θεῶν ἀγγέλων. ὡς ἀ-
γία κ. βωτός, τῆς παντὸς τεκτεῖνα μηρ.

**Εκ οὗ αἰνους, ἡ πρὸς σόμοια πρὸς ἀγίας
ἡ χῶ, δ. Ἐδωκας σημειωσιν.**

Π ἡμῶν τὴν πανίερον, αἰκατερίνα πανδύφ-
με. τῆς σπῆς σου ἀθλήσεως, τελούντες
δόξα ζῶμεν. ἐν φωναῖς ἀπαύσεως, τὴν δεδω-
ρημῶν. ὑπομονὴν ὡς κατερεαὶ καὶ νικη-
φόρον σε ἀναδ εἰς δῶτα. καὶ λόγον χορηγῇ
σάντα, κατὰ πρῶτον οὗ ρήτορας, ἵν τὸν
φιλανδρωπον, καὶ σῶ καὶ κν.

Δίς.

Π αρτυς ἐβελῆσπος, αἰκατερίνα πανεῖδ οἶε.
κατὰ ραθὴς τὴν τυρκοῖον, ἀπὸνως ἐλέ-
γξασα. καὶ δεινὴ μακρίδου, τῆς πολυ-
θείας, θεογνωσίας φωτισμῶ, κατὰ βαλῆ-
σα, ἐθία χάρει. ἐν τῷ θεῷ καὶ ὡς μαρτυ-
ρα, καὶ ὡς παρθεῖον. παναμωμον. ὁ χῶ
ἐξεφαίνωσεν, ὁ σῆρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Χ αἶρεν τὴν τῆς πν, αἰκατερίνα πανεῖδ οἶε.
ἐναυοῖε τῆς σῶμας, ἐδ εἶω καθαράσα.
σταυτὴν πρὸς δὲ μὲς, διὰ πολιτείας. ἐλα

γισμῶ

χιμῶ κατ'ερεμῶ τὴν τῆς τυραίνων ὀφ
ριω κατέσπασας. ἔκallee τῷ τοῦ σώμα
τος, τὴν ψυχικὴν ὠραότητα. θεοφρόνας
αὐτέθνης, ἀθλητῆς ἐγκαλλώπιμα.

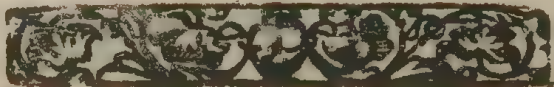
Δοξα, ἦχος Β. Βαβυλα.

Βίον αὐτὸν ἐξηκολούη. Βῆμα ἄθιον κατὰ
βαλῶσα, ἔως τροπαιοφόρος, αἰκατερένα
σεμνὴ, αὐθιφοροῦσα τοῦ θεῷ ἔλαμψε
τητα. καὶ τὸ θεῖον ὁ εἰς ἐνδεδυμένη, δό
γμα τυραίνης κατεμυκτήρησας. καὶ ῥητ
ρων ἐπαυσας, τοῖς φλέω φας ῥήσεις πο
λύαθλεις.

Καὶ νῦν πᾶσι εἰς πᾶς ἦχος, ὁ αὐτός.

Γήμερον, πᾶσι αὐτοῖς ἀνίσταται, ἡ πανάμα
μος παρθένος εἰς κατ'ερεμῶν, τοῦ πᾶν
νακρῶ, ὅ, ἔκ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τρυφῶ.
σήμερον ἔκαθαρώταται ἀγίασμα, ὡς
τεμπέστα δαμαλὶς, εἰς τὰ ἅγια ἔαγιων
εἰσάγεται ταῦτα, ἐκ βοήσω μὴ ὡς ὁ ἄγ
λος. χαῖρε μοι ἐν γυναιξὶν ἀλοζήμῳ.

Δοξα λογία μεγάλη καὶ ἀπολυσις.

Τῷ αὐτῷ μῶνι καὶ, τοῦ οὐραίου πᾶσι ἡμῶν,
ἀλυπίας τοῦ κινώτου ἔκ τοῦ οὐραίου πᾶσι ἡμῶν,
νίκαιος τοῦ μετ'αὐτοῦ. ἔσπερας, εἰς τὸ
ἐκκρεῖσα, ἰσώμῳ ἦχος, καὶ ψαλλομένη
στιχηρὰ προσομοία, ἦχος, α.

Πανδιφνημοὶ μαρτυρεῖς ὑμᾶς.

Ηαμμάκαρ ἀλύπεις τὴν σὺν, ἐκ παιδὸς
ἀνέθνης. ζώω χῶ τῷ θεῷ ἡμῶν. ὅ, οὐ
θενοῦ μῶν, πᾶσι σαρκὸς τοῦ πᾶσι, λογισ
μῶ ὑπὲρ τῆς. ἔχουσιν ὑποτάξιν τῷ
κρείττονι. διὸ ἰκέτευ. δωρηθῆναι σαῖς ψυ
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἔκ τὸ μέγα ἔλεος.
εὐφρογν ἀλύπεις φώσῃ, καθωρεῖθης μέ
γιστος. φῶς γὰρ τὴν τὴν ὑφ' ἡλίου, θαν
μάτων λάμψεις. καὶ ἐν θεῷ ἔργων. ὅθεν
μετὰ κοίμῃσιν, ἔαδύτῃ σε φῶς ὑπὲρ ἔ
ξατο. διὸ ἰκέτευ. δωρηθῆναι ταῖς ψυ
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἔκ τὸ μέγα ἔλεος.

Επὶ τῶν ἐχρημάτισας σοφῆ, μοναστῶν ἀλύ
πεις. ὅ, πᾶσι ἐν σὺν ἰσά μῶν, καὶ πᾶσι ζόμενος.
καὶ σὺν καὶ κρύει, καὶ πολλὰς ἀσκήσεις.
διὸ καὶ σὺν ἐξω τοῦ πᾶσι, θεία χαρίσμα
τα. ἰατρὴν ἀρρώσθημα τα, καὶ δῶκεν,
πᾶσι χαλεπώτατα.

Ἐτέρα ἡ προσομοία τοῦ ἀγίου νίκαιος.

ἦχος, π. Οὐλὴ ἀποθεμῶν.

Υψωσαν τὸ σῶμα σὺ, πόνοι καὶ πόνοι οἱ τῶ
ποι. καὶ σὺ τῶ πᾶσι ἐλάμψεις, ἡ τῷ θείῳ
πᾶσι ἀπαστράπτουσι. ὑπὲρ ἡμῶν ἅπαντα,
τῇ ἰατρῇ ἡνγάσε, θαυμαστῶς ἐμεγαλύν
θη, ἡ θηκηνά ματα, ἐλύνετα πᾶσι, ἔξ
νοι θεία μα. πᾶσι ταφῶς ἐκ ἐπιδύσει, ἡ λί
θος κατεχεῖ ἔδυναμ. ἀλλ' ὡς ἐπιδέλεος
μετ' αὐτοῖς ἐκκαύετα ἡμῶν. ὡς αὐτῶν ἐν
πᾶσι ἔπινωσιν, ἔλκει, μῆ, θάνατον.

Αὐτε προσκυνήσω μὴ, λαοὶ ἐνοίκῳ κυδῶ
τὸ πανάχον σκλῶς τεθησάμεναι, τοῦ
παμμάκαρος. ὅ, τερπνοῖς ἄσμασι, ἔφαι
δραῖς λαμπαῖς, λιτανεύοντες βοήσω μὴ.
ἄγιε πᾶσι φθασον. ἔκ σὺ ἐν ἀναιγκίαις ἐκ
λεῖπον. ἔκ κλύδονος ἐξάρπασον, καὶ πᾶσι κα
ταγίδος τῷ θλίψειν. ἵνα τὴν τρυφὴν
καὶ πᾶν τιμον δόξῃ μῶν σὺν. ἔκ τὴν εἰ
κόνα σεβώμεθα, μῶν ἀναβλύζουσαν.

Ηλῶτον ἀναφαίρετον, ἔχεις κίλεις λακί
νων, μάκαρ ἀξιάγατε. φανταῖς αὐτῶν
ταῖς λαμπερότησι, ἡ ἔκ νῦν βράβουλον,
τὴν εἰρήνην νίκων καὶ τροπαίων αὐτῶν ἐμ
πληστον. ἐχθρῶν τὴν ἐπαρσιν, καὶ παρεμ
βολὰς καὶ μῦθους ἐβίβεις, πᾶσι βίβεις σὺν
ἡμῶν, ἔκ πᾶσι συμπαθῶς μετὰ δόσεως. κλη
σον πᾶσι καρδίας, ἡμῶν τῷ ἀνυμνοῦντων
σε πᾶσι. ἐν παρρησίᾳ δόμενος, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Δοξα καὶ νῦν, ἦχος, α.

Υπομονῆς εὐλὸς γέγονας, ζήλωσις σὺν πᾶσι
πᾶσι ὅσις. τὴν ἰσὺ ἐντοῖς παθεῖς, τὴν ἰσ
σὴν ἐντοῖς περασμοῖς. καὶ τὴν τῶν αἰ
σώματων πολιτείαν ὑπὲρ ἀρχῶν ἐν σώμα.

π. συμεών πῆρ ἡμῶν, πρέσβυς χῶ τῷ
θεῷ, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν:

Εἴτερον, τὸ ἀγίου νίκωνος. ἡχθ, γ.

Θείας πίστεως

Χαίρει ἔχουσι ἡλα κεδ αἰμῶν θεία λαίνα-
κα τῷ σὼν λειψαίαν, ἀναβρύουσι πη-
γὰς τῆς ἰσέων, καὶ διασώζονται πάντας
ἐκθλίψων. ὅτῳ σοὶ πρεσβεύοντες πέρ
ἐκπίστεως, νίκων ὅσις χῶ τῷ θεοῖς ἐτῶς.
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:

Εἰς τὴν ὁρῶν μὲν τὴν σωτηρίαν χολογίδου,
καὶ τῆς ὁκνηχου, εἰς, ὅτῳ ἀγίων, δῖο.
ὁ καὶ τὸ ἀγίου ἀλυπία ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίρων ἐπαίνῳ ὅτῳ ἀλυπία πόρους.

Γαυφ. Φ. α. ἡχθ, π.

Γ' πον καὶ αἰχβάτλω.

Χαίρετε πεπλησμένοι, χαρὰς μου πλήρω-
τον, τὴν ψυχὴν ἐπενεῖσαι τὴν δῖον τῆς ἀλύ-
πιας, καὶ τῷ πολιτείᾳ σου. δι' ἧς πάντας
ἡνυφέναι, ὅτῳ ἀγγέλους ἀγωνιστὴς μένος.
Αλλοὺς ὡς σιμουήλσε, θς ἡγίασε μελίκης ἐκ
κοιλίας ἀλύπια μακάριε. καὶ βλέπειν τῷ
ἐμπεδῶν ὡς περ φητὶ τῷ, εὐθιὸν ἀπὲρ
γάτα τοῦ ἀξία γὰς:

Ενα θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὺν λαμπερότητι. ἡ
πρὸ ὕστερον ἔχεις, καλῶς ἀγωνισάμενος.
Φωτὶς θεοῦ ἐπλησέ, σοῦ τεχθέντος ὁσπερ, τῷ
δωμάτων ὑπὲρ εὐνοίας.

Επισσεπῶν περ φητὶ, πέραις ἐδέξατο, ἡ
δὲ γ' ἡ παρθένος, σαρκεὶ τῷ ἐκνήσεν. βρο-
σθὸν ἀναπλαπῶντα, σὺν τῷ βούτῳ, περ
πέραις, ἀμαρτίας, πλημμελήμασιν:

Εἴτερος καὶ τῷ ἀγίου νίκωνος.

Φ. α. ἡχθ, π. Αρμαπλάτλω φασαῶ.

Εὶς οὐνοῦ περ αἰς τῷ ἔρωτι, καταχευεῖς
τῷ ψυχῇ. καὶ τὰ ἐκεῖ καλῶν, καὶ τῷ
διαμνύουσιν, ὅτῳ ποθῶντας δὲ κλειαν ὅτῳ
γὰς περ αἰδός, καὶ γρηπτόων ἐμάκρυνας,
νίκων σεαυτὴν παναοίδιμε:

Εὐποὺν ἐκτόπου δια μέβων πέφθυγας, τοὺς
ῥῶτα τρέχοντα, τὴν κοσμικὴν χάριν, τῶς

ἀποχωρήσει, σαφῶς ἀπεκρυσταλμένος. οὐ
δοῦν τῷ πρεσβυτέρῳ, τοῦ ἡγίας τῆς ψυχῆς
ἐν ἐβρίσασο. μακάρις τῆς ψυχῆς ἀνα-
χρόνως:

Αεδοσάσμενα ὡς τοῦ λελάλιται, ἐπε-
ναις ἡμῶν καὶ τῷ θεοῖς λόγον, εἰς γὰς εἰχ-
ρήσασθαι ἀγνῶντα ἀμαρτίας, θῆκε μα-
ρία. δῖοσε πάντες γρηγορήτω, τῷ μὲν
θεοῖς πρεσβασίαν ἡμῶν:

Φ. γ. Οπῆας ἐπ' οὐδενός.

Ως λυχνος ὅτῳ λυχνίδου πρὸς ἀξίως κρείττωνος.
ὅτῳ περ αἰδώς, τῶς σελασφόροις σου, πέρ
ἀρεταῖς, πᾶσαν ψυχὴν πίστεως σοὶ πρεσβε-
ύον. εὐσεβοφρόνως κατελαμπρύνας, σκό-
τους ἀμαρτίας λυτρεμένος:

Ηοὐς σου τοῖς ἱεράς κινήσεις ποιῶν μένος. ὡς
τῷ εὐθείῳ νόμῳ τῷ πνῆ. ἀγγέλους ἐφά-
νης ὅτῳ γῆς. ἀγγέλους πολιτείας, μὲν παρ-
κός, ἀναλαβόμενος πρὸς θεοφώρα ἀλύπια.

Εμφρόνως τῷ ὁχληρῶν τῷ βίου αἰοίδιμε.
μετοινάσῃς ὡφθης, καὶ πρεσβεύωντας.
πρὸς ἀσκιπκῆς διαγωγῆς, τοὺς σκαμάτω
πρὸς δὲ μὲν. τῷ σὺν καρδίαν οἰκητήριον,
ὅπερ δὲ κινῶν τῷ πνῆ:

Ηαρθένε τὸ καθαρόν τῷ λόγου παλάπον.
τῷ ψυχῇ μὲν δέξον οἶκον τῷ πνῆ. ἰδα-
τός πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόν με τῷ καὶ σὺ
τῆς ἀμαρτίας φλογίζόμενον. ὅπως καὶ
χρῆς δόξα ζωσέ:

Αἰλος. Οὐνοῖας ἀψίδας.

Εξῶς εἰς δύσιν, διαδραμὼν ἀπανταίς. τῷ
τῆς μετάνοίας κηρύγματι κατεπεσθυσίας.
ὅθεν κατὰ λληλόν, τῷ πρὸς ἀξίως δῖος τὴν κλῆ-
σιν, μετάνοίας ὅπερ δειχθεὶς φερόνυμος:

Εοῦ πρεσβυτέρου τῷ ζήλον, ἐν τῇ ψυχῇ θεί-
μος, πέρ τὴν δουτέραν, ἐκ κόσμῳ χρεῖς ἐμ-
φάνειν. πρὸς δὲ κηρύτῃς, καὶ μετάνοίας
ἀξίους, ἐκκαρδίας ἐλεγες καρπούς ποι-
σατε:

Χαῖρε μόνη τεκῶσα, τὴν τῷ παντὶς κν. χαῖρε
τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, ἡ πρὸς ἐξουσία σου,
χαῖρε

χαῖρε κατόικιον, ἢ ἀλατρίμητον ὄρος, τῆς
πιστῶν ἡ σπέρμα, χαῖρε πανάμωμος·
καὶ ἡχος. Τὴν σοφίαν καὶ λογὸν.

Συμεινῶν ἡμῶν φθῆς ἄλλος ὅφει. τὸ γὰρ σῶμα
ἐψώσας ἐν ἡμῶν, πῆρ ἀλύπει. τῆς δαι-
μόνων τοῖς φάλαγγας, κατετροπώσω θεό-
φρον, πικρῶς ὁλοφύροντας. καὶ ὡς ἀβά-
τους τοπας. αὐτοῦ ἀπιδώξας. ὅθεν καὶ
ἐδείχθης, ἐγκαλῶπιμα θεῖον. πρῶν τὸ
καυχῆμα, μοναζόντων τὸ σπέρμα. διό
πιστι βοῶμεν. πρὸς βουῆς καὶ τῆς θεῆς,
τῆς πλάσματων ἀφῆσιν δωρησάσθαι. τῆς
ἐρεταῖζοι πόθεν τὴν ἀγίαν μνήμην σου·

Εἴτερον ἡχος. α. Τὸν παφονσου σῆρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτόν, βαπτίσῃ ἐμὴ μῆσω. ἢ
κόσμῳ τὴν φρικτὴν ἐδ' αὐτέρῳ τοῦ κτίσε,
ἐμφάνειαν ἐκήρυξας, ἐπὶ τοῖς πᾶσιν ἐκρεῶ-
γας. νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους καὶ με-
τανοίας, ἀπὸ καρδίας τελείας. πῆρ ἡ-
μῶν ὅσι· *Θεῖον. Ὁμοιον.*

Κυβέρνησον ἀγνὴν, τὴν ἀθλίαν ψυχῶ μου.
ἐδ' οἰκτερόν αὐτὴν, ὑπὸ πλῆθους πλάσμα-
των. βυθὸν ὁλοθάνυσαν, ἀπωλείας πα-
νάμωμος. καὶ ἐν ὥρα με, τῇ φοβερά τοῦ
θανάτου. ἐλθὺ θέρων, κατηγορέντων δαι-
μόνων. φρικτῆς ἀποφάσεως·

εἶροθ. Ὁμοιον.

Θαύματα φρικτῶ, καὶ καὶ μυστηρίων. ἐ-
βόα ἡ ἀγνὴ καὶ πανάμωμος κόρη. ἐν ξύ-
λῳ ὡς ἐβλεψεν ἀπλωθεῖται τὴν κν'. ὅ-
τὰ συμπαντα ἐν τῇ θρακί περὶ φέρον. ὡς
κατόικτος ὑπὸ κελτῆρ ὡδ' ἀνόμων, σαρ-
ρῶ κατακρίνεται·

φ δ. Τὴν θεῖαν ἐν νοήτασιν σου κρύψον.

Γάπην ἀληθῆ καὶ συμπαθήσαν. πίστιν ἐλ-
πίδα ἀξέα γῆ. καὶ πολιτείαν ὁμόθυτον.
ἀναλαβόμενος πῆρ. θεράπων τοῦ χρεῖσθ
ἐχρηματίας·

Σαμῆμος ἐν ξύλῳ ἀκλόνητος. ταῖς ἐναν-
τίας πρεσβολαῖς, δαιμόνων εἴφος ἐκλό-
νητας. καὶ κλονεμένοις ἐχρῆς, παμμακάρε

Νοεμβ.

ἀδιάσειστον ἔρημα·

Ηαμάτων θεῶν ἐμπλεος γέγονας. καὶ κα-
τεδρόσισας ψυχὰς, κατατακείσας τῇ
καίσωνι, τῆς χαλεπῆς αἰμαρτίας, ἀλύπει
θεόφρον πανόλβιε·

Φαπαθῆ τῆς ψυχῆς μεθ' ἀπ' αὐτοῦ. καὶ φω-
ταγώγησον τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν μου
δέσπονα. ἡ φωτὸς ὅτιν τεκούσα, χν' τὸν
ὑπεράγαθον κν'·

Α' λθ. Εἰσακήκοα κε.

Αληθῶς ἐφίεμνος, γνώσεως μακάριε. πρᾶ-
ξι γέγονας. θεωρίας σου ἡ βασις, ἐδ' ἡ-
λλένων λήρους παρασταμῆμος·

Τῆς καρδίας τὰ ὅμματα. πρᾶξι ἐν θεοῖς
προκαθησάμηνος. παρεμνηνεις τὰ μέλλον-
τα, ὁπλὴν δ' αἰνότητα πρεσβυτάμηνος·

Ελασμον ἡμῶν δώρησαι. τῆς ἀγνοημάτων
ἐκ ἀναμαρτητος. καὶ ἐκ ἐκείνου τὴν κόσμον
σου. ὅθεν πρὸς βείας τῆς τεκούσης σε·

φ ε. Ὁ λυα βαλλόμενος.

Ολος ἀνακείμηνος, τῇ παντ' ἐκράτορι, χρο-
νίδυσάσιν, ὑπαίθρος πῆρ. ἡ φετοῖς ἐκ αὐ-
σωνι, σφοδρῶς πρὸς παλαίων, πρὸς ὁ-
μῶς ἐκαρτέρησας·

Υμνοὶς καὶ δέησις χολάζων ὅσι, τῆς τρεῖς-
λίς, αὐγῆς τὴν χάριν. νοὸς κατ' ἀρότην ἐδέ-
ξω. καὶ φέγγος, ἰάσεων ἀπὸ πρᾶψας·

Σῶμα τῇ κίονι, περὶ γραψάμηνος. τὸν
νοῦν βαδίζειν, αἰεμποδίσως. πρὸς τὴν σοὶ
ποθ' ἐμῆμον, πῆρ ἐπαφῆκας, φωτὸς ἀπο-
πληροῦμηνος·

Θεὸν ἐκύησας, θεὸν γλυόμενον. βροτὴν δι-
οικτον. ἀγία κόρη τὸν καθαγιάζοντα. τῆς
αὐτοῦ ἐν πίστι, καὶ φόβῳ ἀγιάζοντας.

Α' λθ. Ὁ ρθρὶζόντες βοῶμεν κε.

Πληρὸς τὸν εἰς σε παρρηκῆσαντα. θεηλά-
τως, ταῖς διχαῖς ἀνέρρωσας. καὶ σε πρᾶν
παρεσκήσας·

Ηαὸν πανδουκλὴ ἀνέστηλως, τῇ σωπεί.
ναὸς ζῶν καὶ ἐμψυχος. πρὸς χρηματίας
θεωπέσι·

Ζωὴ

Ων ἡμῖν ἐβλάστησας ἀχρὸς τε θεῶ. τὴν κτῆ-
σιν ἡμῶν. ζῶσποιον τοὶ τοὶ συμπαῖντα.
Φ. 5. Μαυνομήνη κλυδωνί.

Πραῖς τε τοὶ πνύματ᾽, πῶς κακίας, βάλλον
τα σαφῶς. ποικίλως εἰσὶν ἐν τῷ κίονι. πῶς

Υπομῶν ὅσις ὑπὲρ μέλας, τὴν ὑπομονὴν.
ἀληθῆς κτῆ δὲ πρὸς ἡμῶν. ἐκ παλαιῶν, τῇ
δυσχερῶνσε ἐξέρχεται.

Παραδόξως ὅσις, φῶς ὡς αὐτοῦ, ὑπερθεῖν τοῦ
σῶ. καθ' ἐκαστὴν κίονος φωτίζοντες. θαυμα-
τουργεῖται πῶς ψυχῆς αἰσθητῆρα.

Ιχυρεὰν τῷ δακλῆσιν, οἷον τῷ λήψει ἐχομένη
αἰσθη. καὶ βεβαίον πάντες αἰσθητῆρα.
μῆς θεῶ, κινδυνῶν σῶζεσθαι δὲ λυσιτελεῖ.

Α. 10. Ἰλασθῆναι μοι σῶ.

Εδόξασέ σε θεός, ὁ δόξα δὲ εἶ. τοὶς μέλε-
σιν. ἐντέραςι θαυμαστοῖς διὸ καὶ τῷ κίονι.
ὅπως χρηματίζονται τῷ θεῷ οἷον, τὸ ἐλ-
λεῖπον αἰσθητῆρα.

Ως ἄλλοις μεμῶσιν, ἡ λακεδαιμόνων ἐγνώρι-
σιν τὴν αἰσθητῆρα παλαιῶν, πῶς οὐκ αἰ-
σθη, ἐντέραςι δὲ ἀγμάσιν. τοὶς πῶς μετα-
νοίας καὶ κακίας ἔλαττον μόνος.

Ρυθμίσαν τῇ δεινῶν, πῶς αἰσθητῆρα
ἐκαστῶν. θεοῦ ἡμῶν ἀγνή, ἡ τυχόμενα
παλαιῶν, πῶς θεῶς ἐλάττωσιν. τοῦ ἐκασ-
τῶν αἰσθητῆρα, σῶζεσθαι τοῦ θεῶ.

Κοιμήσιν, τοῦ οἷον αἰσθητῆρα. ἡχος, τῷ.

Ω. 10. παρὰ τῶν φύσεως.

Ως ἀρετῇ ὑποθέσιν, καὶ ἀσκητῇ καλλόπο-
μα ἡ ἐκκλησία δὲ ἀζῶσιν σήμερον, ἡ αἰσ-
μῆς αἰσθητῆρα αἰσθητῆρα αἰσθητῆρα.
τῶς ἡμῶν ἐκπῶν τοὶς ἀρετῆς. καὶ
τῶ παλαιῶν τῇ δεινῶν ἐκκλησίου τῶν
ἐκλύττωσιν. ὡς ἐπὶ τῶν.

Αλυπῶν τὴν βίον τὸν εὐθεὶν καὶ ἰσάγγελον.
δοῦτε θαυμάσατε, ἡ εἰς βασιλεῖς ἐμο-
νάζοντες, ἐμὴ γὰρ εἰς, λαοῖτε θεοφρονες.
καὶ μνησώμεθα τοῦ τοῦ πρῶτος, ἵνα
καὶ πῶς ἐκείνου μετῶς ἀξιώσῃ μὲν, τῶς

πρὸς βεῖας αὐτῶν Φιλέοι. καὶ γὰρ αὐ-
τὸς οὐρανῶν αἰνεσὶν αἰεὶ ἀλπίως δὲ. ὡς
ἐπὶ τῶν.

Ε. 10. κοντάκιον τοῦ ἁγίου ἰσάγγελου. τῶν
ὑπομῶν πληρωταῖς.

Ιω ἀγγελικῶν μιμῶντος πολιτεῖον. κόσ-
μα τοὶ τρεῖς, ὡς κύβαλα ἐλθῶν. μετὰ
νοίας τὴν τρεῖς. δεικνύων ἡμῖν, θεοφρονεῖν
καὶ ὅσις διὰ τοῦ τοῦ γεραίρου μὲν. ἐκκλησίου
τρεῖς τὴν μνήμῶν. ὑπὲρ ἀρχῆς γὰρ ἀλη-
θῶς, ἰαμά τῶν πηγῶν.

Ιω θεῶν ἀνατῆρας, πῶς ἐκβρέφεις, τὴν τῶ
βίου ἐκφυγῶν ματαίαν δόξαν. πῶς αἰ-
ἐκδοῦντες, ἀρετῇ διηγεῖται, ἔλαττον
σας λαμπερότατα. εἰς δὲ ἐντέρας ὡς
λαβάν τῶν κτῶν, τῶς τῶν νίκων τρεῖς
ὡς αὐτῶν τρεῖς μιμῶντος πῶς αἰ-
πῶς ἰωάννης τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ζῆλον.
τῶς μετανοίας κηρύξαι εἰς αἰσθητῆρα, κεραυγα-
ζῶν ἐνταῖς πολέσι. μετανοίας ἡ γὰρ ἡ
χὺ ἀτελῶν τῶν βασιλείας ἡ οὐμῶν, τῶς αἰ-
πῶς εἰλικρινῶς, δεχομένης τῶν αἰσθητῶν καθα-
ρῶν λογισμῶν. διὰ τῶν καὶ τὴν σῶσιν τῶν
ψαλμῶν τῶν πῶν πῶς αἰσθητῶν αἰσθητῶν.
τῶ παρχει γὰρ ἀληθῶς ἰαμά τῶν πηγῶν.
τῶ αὐτῶν μὲν, καὶ τῶ οἷον πρὸς ἡμῶν,
ἀλυπῶν τοῦ κίονι.

Ε. 10. αἰσθητῶν ὡς αἰσθητῶν κίον.

Πρὸς οὐμῶν ζῆλον τα βαίνειν οὐ μὲν.
Ε. 10. αἰσθητῶν ἀλυπῶν βῆς εἰς οἶον.
ὅτις ἡμῶν ἡμῶν τῶ βασιλείας, ἔλα-
δε αἰσθητῶν τῶς παμφλογόνων χώρας
καὶ πῶς τῶ οἶον τῶ μὲν διαδιδόνων δὲ
ἐκαστῶν συμβολῶν, ὅπως δὲ οὐ μὲν αἰσθη-
τε πῶς αἰσθητῶν καὶ μετὰ τῶν γνησίων τῶς
καὶ τῶν θεῶν αἰσθητῶν καὶ ἀσκητῶν καὶ καρτε-
ρία κατέπληξε. καὶ γὰρ ὁ δόξεν ἡμῶν τοῦ
τῶν ἐγγιμονοῦσιν καὶ αἰσθητῶν αἰσθητῶν
κέραιαν αἰσθητῶν αἰσθητῶν λαμπεράς
δοξοφρονεῖται. ὅπως συμβολῶν τῶς εἰσθη-
τῶν λαμπερότατος καὶ δὲ τῶν τοῦ αἰσθητῶν.

Οὐτῶς

Οὗτος ἐν δια παντοίας ἀσκήσεως ἠγωνίστα-
το, καὶ θαύματα κατεργάσατο. καὶ τῇ καρ-
τερά παντας ὑπερέβαλεν. Ἐπὶ γὰρ κί-
νος, αἰθριος ἔσθ' ἤλχρονος τρισὶ καὶ πενή-
κοντα. Ἐπεὶ δὲ ἔτρεψεν αὐτὸν ὁ ποιη-
ρὸς κατὰ τὸν ἰώδ' ἐτρώσεν. ἐν αὐτῷ τὰ κίονι
ἐφ' ἑνὸς καπακλήθεις πλυσθεὺς διήρκεσεν
ἔτη δεκατρεῖς μὴ μετακλειθεὶς, πρὸς θάτε-
ρον μέρος, ἕως ἢ τὴν πμίδου αὐτοῦ ψυχῇ,
παρέθετο τῷ θεῷ. Ὁ δὲ πᾶς τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ χρόνος, γέγονεν ἔτη ἑκατὸν ~

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ὁσίου πρὸς ἡμῶν
συλλογίου τοῦ παφλαγόνος.*

Ασκήσεως πέπλωκεν ὁ σερρὸς σύλος,

Συλλογίος γὰρ τὸν βίον κατεσρέφει.

ὁτος ἐκ μήτρας ἀγαθῆς γέγονε ὁ ἅγιος
πνὺς οἰκητήριον. Τὸν γὰρ φεισίνοντα αὐτῷ
πλῆστον, σκορπίτας τρεῖς πενήσι, καὶ τὸν μο-
νασὴν ὑποδύς βίον, πάντας ὑπερέβαλεν
ἀσκήσει ἤτοι πόνῳ ἔσκληραγωγία. Εἰδὲ ἄ-
τω τὴν ἔρημον κατέλαβε, ἔσσηλαιον ὑπο-
δύς, ὑποθείς ἀγγέλους τρεφίλῳ ἐδέξατο. ἔ-
ποικίλων παθῶν αἰσάτων ἰατρὴ γυμνόμενος.
Ὁ πλεῖστα ὀφθοροποιὸς θάνατος διὰ τῆς
τῆς νεογνῶν θνήξεως, ἀτεκνύσας τὰς κιοῦ-
σας ἀπετέλει, τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα αἰμῆς
ἐπικαλῶμεθα, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χροῖμα
τεργύσσει εἰκόνισμα, πρὸς ἰεκνοῖσι δυνά-
θεις μετασκαυάζοντο. Ὁ δυνῶν ὅ, ἐν τῇ τῆς πα-
φλαγόνων χώρα κατετέθη, ἰάσεις πολ-
λὰς καὶ θαυματουργίας δόποτελῶν ~

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ὁσίου πρὸς ἡμῶν,
ἀκακίου τοῦ ἐκ τῆς κλίμακας.*

Κακὸν φυγὼν πᾶν ἀκάκιος ἐκ βίου.

Καλοῖς ἀπείρεσι ἐκ τευφᾶ λιπὼν βίον.

ὁτος ἰὺ ἐν τῇ τῆς αἰσίας μονῇ, ἔνεδον ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν ἄγων, τὸν ἀσκητικὸν βίον μετέ-
χετο. Εἶχε δὲ ἤλχτα ἔντα αὐτῷ γέροντα
ἀκόλαστον πᾶν καὶ ἡμελημῆρον. καὶ τοι-
αῦτα δεινὰ παρ' αὐτοῦ ἀπέμεινον. οἷα τοῖς
πολλοῖς ἴσως καὶ ἄπιστα εἶναι δοκῶσι. Ποτὲ

Νοεμβ.

μὲν γὰρ εἶχε τὸν ὀφθαλμὸν μεμελανωμέ-
ιον. Ποτὲ δὲ τὴν τετραχῆλον. Ποτὲ δὲ τὴν κε-
φαλὴν πεπληγμένην. Ἐπεὶ δὲ διαβιβά-
σας μετὰ τοῦ ἀηλίου ἐκείνους γέροντας χρο-
νὸς ἐνέει, ἐπορεύθη πρὸς κτ', καὶ ἐτάφη με-
τα τῶν πρῶν ἐν τῇ κοιμητηρίῳ. Ἀφίκετο
ὁ τότε ἤλχτα πρὸς τινὰ γέροντα μέλαν
τὸ αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, ὁ ἀδελφὸς ἀκά-
κιος ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ μὴ περὶ σπύτος, λέ-
γει πρὸς αὐτὸν ἐκ δευτέρου, ἔρχε καὶ ἴδε.
ἦλθον ἐν ἀμφοτέροις εἰς τὴν κοιμητήριον, καὶ
ὡς περὶ ζῶντι ὁπίμος γέρον ἐφώτισε πρὸς
τὸν τελευτήσαντα καὶ φησὶν. ἀδελφε ἀκά-
κιε ἀπέθανες; Ὁ δὲ ἀγνώμων ὑπὸ πίκτος, ἔ-
μετα θάνατον, ὑποακούει ἡλιδέικνυτο.
καὶ φησὶ πρὸς τὸν μέγαν. πῶς περὶ ὅσπε
αἰὼν ὑποακοῆς ἐργάτην δόποθ' αὐτὸν δύνα-
τὸν; Τότε ὁ γέρον ὁ πρὶν αὐτοῦ ἤλχτα πρὸς
ἑμφοβὸς γυμνόμενος ἤλχτα τῷ θαύματι,
ἤλχτα πρὸς σωπὸν σὺν δ' ἀκρυσιν ἐπέσε, καὶ
πλησίον τοῦ μνήματος ἐκείνους κελλίον ποιή-
σας, ἐκείσε σωφρόνως τὸ λοιπὸν τῆς βίου
διέλυσε, λέγων αἰεὶ τοῖς πρῶσιν, ὅτι φό-
ιον πεποίηκα. Ὁ μὲν οὖν θείος ἀκάκιος,
ἐν τῷ αὐτοῦ ἀγωνίσματι τὴν μακαρίαν δια-
νύσας ζωὴν, ἔτω μακαρίως τοῦ βίου μεθί-
σεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, τῆς φυσι-
κῆς ἀνώτερον διαλύσεως θεία διωάμει
τηρέμνον, εἰς πολλὰς ἐτῶν φειροδους,
σῶον καὶ ὁλοκληρὸν ἐφυλάττετο. Καίποτε
τῆς τῆς μονῆς ταύτης οἰκέντων μοναχῶν,
ἐξεληθόντων εἰς τὸ ἀμῆσθαι, ἄτε τῶρας
πρὸς τῆς καλῆς, ἔδωκα καταλήφθαι
τῶν ἐν τῇ μονῇ, τῶ μὲν, ἀδελφῶν τῶ δὲ, πρὸς
φυλακὴν τῆς μονῆς, σὺν ἐβη δόποθ' αὐτὸν
τὸν ἀδελφόν. Ὁ δὲ ἕτερος μόνος ὢν, καὶ μὴ
ἰκνῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ κηδείαν,
τὸ θαύμας ἀκάκιος μνήμα ἀνοίξας,
ἔθηκε τὴν τελευτήσαντα ἀδελφὸν μετα-
τῆς ἁγίας. καὶ τῇ ἐπαύριον πρὸς γυμνόμενος,
διελασθεὶς ὃν ἔθηκε μετὰ τοῦ ἁγίου, ἔξω ἐ-
ριμῶνον,

ῥιμμήριον, εἶποι, τίθῃσι πάλιν αὐτὸν ἐν τῷ
μνήματι. Ὡς δὲ καὶ αὐτὸς τὸν αὐτὴν τρόπον
ᾤρεαυτὴν ἐξώθεν ἐρριμμήριον, ἐδικαιολο-
γήτο καὶ τῷ ἁγίῳ, λεγὼν πρὸς αὐτὴν. ἦ καὶ
σαίμοι ἁγία καὶ κίε, ὅποιοι αἵς ἐδὲν ἐτέρῳ
ἢ ὑποακοῇ ἐπαποδοχῇ. ἀλλὰ νυνὶ ὡς ὁραὺ
ἔχω, σκηνοῦς ἐγὼ καὶ ὑπερήφανος, αἵς ἔ-
τῃν ἀδελφὸν μηδὲ δεχέσθαι, ἀλλὰ δύο-
ρίπην αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ αὐτὴν κείσθαι
μεταί σου. ἢ ἐκὶ ἐπὶ τῷ τοιοῦτος, ἐκ δυνέ-
ξομαι σου, ἀλλὰ ἐκβαλεῖς ἐκ τοῦ μνημείου.
Θεὸς οὐκ αὐτὴν πάλιν ἐν τῷ τοιοῦτος τοῦ ἁ-
γίου, ἀπῆλθε. Καὶ τῇ ἐπαίρειον ἐλθὼν, τὸν
μὲν παρὰ αὐτὴν τεθεὶς τοῖς ἀδελφοῖς, ᾤρεα κεί-
μηνον ἐν τῷ τοιοῦτος, τὸν δὲ ἁγίον ἐχ' ᾤρεα.
καὶ νυνὶ ἐστὶν ἰδὲ τὸν τοιοῦτον κενόν, τὴν ἐπα-
νυμίσθην σώζονται τῷ ἁγίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς οἰοῦ πρὸς ἡμῶν,
ἱακώβου, τοῦ ἀναχωρητῆ.**

Ο ἱακώβος ἀναχωρητῆς κόσμου,
καὶ πρὸς κόσμιον νυνὶ κατοικεῖ πατρίδα.
ὁ τοῦ μακαρίου ἱακώβου καὶ λαβὼν τὸ
ὄρος, τὸν δὲ τρεῖς κόνερα σαδων τοῦ ἁγίου,
ἐν καρτέρει. ἐκ αὐτῶν ἔχων, ἐσκηνήν, ἐκα-
λύβην, ὡς διὰ τῶν τοιοῦτων τοῖς ἀνθρώποις
τῆς φύσεως ἀπεκρυσσάσθαι. Καὶ ταῦτα
λέγει, ἐπαρὰ ἄλλοις μαθὼν, ἀλλὰ αὐτοῦ τῆς
ἡρώδους, κοιλιακὸν γυνώσκοντα ἐπελθὼν
αὐτῷ ποτὲ, μόλις ἐπεισεν ἀφίεναι οὐδὲ
παρασπῶντας οἶκα δὲ παλιννοσῆσαι. διδὰ-
σκων καὶ ἑαυτῷ, τὸν πρὸς αὐτὴν βίαιας
λόγον ἀλλὰ καὶ ὑποχωρησάιντων, ἕως ἐπὶ
ἐκατέλαβεν, ἑαυτὴν ἐβασίλειζε, καὶ τῆς
φύσεως κατεπειγένης. Οὗτος αἵς ἐφημῶν,
τὸν ἐρρωτὸν ἔχων ὄρεον, πρὸς ἁπαντα-
καρτερεῖν ἑαυτῷ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ ἀγωνίζομε-
νος σωματῷ. τὸ δὲ σῶμα σιδηροῦ κατὰ φα-
λίστα. ἐδὲ οὐδὲν μὲν τειχίνοις δύο φέρουσι
κύκλους, καὶ δύο χιῶματα ἐμπεραθεῖν τε
καὶ ὅτιθεν. ἐκ δὲ τῆς βραχίνας ἀναστῆναι.
Τροφὴ δὲ αὐτῷ πρὸς ἐπὶ ἐρρωτῷ, φακός.

διάβροχος, ἐκ τῶν δὲ τῶν πόρων, τὰ τῆς
χάριτος ἐδρῆσατο δὲ ὡρα. ὅτι παιδίον δὲ πο-
νεκρῶσεν, τοῦ πρὸς ἀποδοχευμένου καὶ λέ-
γοντος πρὸς τὴν ἁγίαν. οἶδα δὲ ἅλα πρὸς
ὅτι δύνασθαι μόνον καὶ κινήσας πρὸς αὐ-
ξασθαι. ἰδὼν ἐκὶ ἁγίου καὶ τῆς δὲ ἀκρυσσῆ-
πρὸς ἡλικαμφθείς, τὸν γόνυ κλίνας, καὶ τὸν
θεὸν ἡλικαλεσάμηνος, τὸν παῖδα δυνέ-
σε καὶ παρὰ ὡκε τὰ πατρί αὐτῷ ὑγίη. πολ-
λά μὲν ἐν τῷ τοῦ ἁγίου ἀνδραγαθήματα,
ἀλλὰ τὸ πλήθος τὰ πολλὰ πρὸς αὐτὴν
τες, ἐκὶ ἡλικαμφθῶν. Οὗτος πολλὰ πε-
ραθεῖς ὑπὸ τῶν δαυμόνων, δι' ἡ καὶ μόνῃ
τῆς αὐτοῦ ἀπεκρυσσάσθαι. Ἀπὸ κομίζε δὲ ἐπὶ
ὑδρὸς αὐτῷ μὴ κόνερα διὰ τῆς ἐβδομάδος, καὶ
χηματίας ὁ διάβολος, ἑαυτὸν εἰς τὸ ἁγίον
ομοίωμα, ὑπὸ τῶν καὶ τὸ μέγα τὸ ὁδοῦ τοῦ
διακοινητῆ καὶ λαμβάνων τὸ ὑδρὸς, ἀπέ-
σειλλεν αὐτὴν οἶκα δὲ. τῷ τοιοῦτος, ἐπὶ αὐ-
δον ἐξ ἀνυδρίας ἐπαρξάσθαι τὸν ἁγίον. Πατὴρ
δὲ πρὸς καίρειν ἐλθὼν ὁ διακοινητῆς, διέλα-
θε τὸν κακὸν συμμεριζῶν, καὶ λέγει ὁ γέ-
ρων, ἰδὼν τὸν τὸ ὑδρὸς διακομιζομῶν ἀν-
θρώπων. πρὸς τὸ τέκνον, πολλὸς καίρειν δι' ἡλ-
θον, ἐξ ὅτου ὑδρὸς ἐδικομίστας. ἔκ τῆς ἀγα-
νάκτησιν ἐμικρὰν ἡλικαμφθῶν ἐξ αὐτῆς.
Ὁ δὲ, αἵς ποτε πρὸς φησὶ καὶ τὴν ἡλικαμφθῶν
ᾤρεα καὶ ἡμέραν ἀποκομίζω τὸ ὑδρὸς. ἀλ-
λά σωματῶν ποτὲ μὲν, εἰς τὴν δὲ τὸν τ-
πον, ποτὲ δὲ εἰς τὸν δὲ οὐκ ἀνυδρίας μοι ἐλ-
θεῖν ὡς. Ὁ δὲ ἁγίος πρὸς αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ
νυνὶ, καὶ μινυαίης ἰδὲ σωματῶν τῶν τοιοῦτων
καλύονταί τε ἢ ἡλικαμφθῶν τῶν τέκνων, μὴ
μοιδοῦς τὸ σκῆθος, ἕως εἰς τὸν αὐτὸν ἀφίκη τὸν
τόπον. Οὕτω καλῶς ἡλικαμφθῶν, καὶ μέγας
θαυματουργός, ἡλικαμφθῶν, ἀπῆλθε πρὸς
καὶ ἀφρακῶν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς οἰοῦ πρὸς ἡμῶν
νίκωνος τοῦ μετανοήτε.**
Σοὶ λακεδαίμων, ἕδα μὲν δαίμων λακων.
Σοφοὶ γὰρ αὐτῷ τοῖς τερασίοις νίκων.

Ο ὑπὸς ἐκτὸς τῆς ἀρμύρας ἀρημτοχώρας,
μεγίσαντες πνὸς ὑπὸ ἀρχῶν. Τῆς θείας
ἐν φωνῆς ἀκρότης, τῆς λεγομένης, πᾶς ὁ ἀφ᾽ ἡ-
κε πατέρας ἢ μητέρας, ἢ πατρὸς ἐξ ἡς. Καταλι-
πὼν πάντα ὡς χρίνεται εἰς τὴν μοναστείαν,
ἐν ᾧ πάντες ἐπὶ παντὶ ἁσκησιν ἐπεδείξα-
το. Ἐπὶ πάντας οὖν παρὰ αὐτῆς τῆς ἀκρᾶ σκλη-
ραγωγία ὑπέβη. Ἐπεὶ δὲ εἰς γινώσκον ἦλθε
τῷ ἑαυτοῦ πατρὶ ἀνιερθῶν το παρὰ αὐτῆς τῆς
τῆς μοναστείας καταγωγία, αὐτὸς δὲ ἐξελ-
θὼν ἐκείθεν ὡς εἰσῆλθετο πᾶσαν ἐξουσίαν, τὸ
μετανοεῖτε βοῶν, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ τὴν ὁπλοκλ-
σιν ἔχε τοῦ μετανοεῖτε. Περιελθὼν δὲ τὴν
τῆς κρητῆρ νῆον, καὶ τὴν πέλωπος, καὶ πᾶ-
σας πόλεις καὶ χώρας ὡς ἐνοσησάμενος,
ὑσεργὸν παρεχόμετο ἐν πόλει λακόνων. Ἐν
ἣ πατρίᾳ θαυμάσια ἐδείξαμενος. ναὸν
ἀνίστηλινσε χρυσῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἐν ᾧ
μονάσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε παρὰ ὃν
ἐποῦτο, τὸν σεφθῶν τῆς ἀσκήσεως εἰληφώς
παρὰ αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ὁσίου πρὸς ἡμῶν
οἷα Ἰπποκροῦ κρεῖντος, τῆς πρὸς αὐτὸν.

Καὶ τῇ ἐγκαίνια τοῦ ἀγίου γεωργίου.

Εν τῷ κυπαρίσῳ.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίας πρὸς βίαις ὁθῆς, ἐλέη
στον καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

ᾠδ. ζ. Ὁ ὑπερψυμῶν τῆς πρὸς ἡμῶν.

Ο καρτερικώτατος, καὶ σεβρὸς ἀλύπιος χρό-
νοισι Ἰππὶ πλείοσι, κρύει περὶ ζῶντος, τοῦ πνὸς
τῆς θαλάσσης, ἐθάλαπτο ὡς ἀδὸς ὅσων.

Υψος παρὰ οὐρανόν, ἔχων τὸ πολίτευμα σώ-
ματος ἡλουργίας. ὡς φθίγγεται μέλλον-
τος, καὶ τοῦ τοῦ σιπομῶν, ὅς ἐφθίγγεται
τοῖς κόποις.

Πᾶσαν ἡδὺ παίδειν, πέρ ἀρ ἡσυχία. τῷ
κρύει καὶ καύσῳ, παλαίων ἐν ἡλουργίας.
αἰθέριος ἀνὰ μέλων, ὅς ἐβλογητός ἐστι.

Ο αἰθερίσιος, σάρακα δὲ λαβὴν ἐννοου-
τε ἔμψυχον, ἐκ τοῦ ἀετάρθου. τοῦ σῶ-
σαι οὖν βοῶντας ὅς ἐβλογητός ἐστι.

Νομβ.

Α' ΜΘ. Οἱ ἐκτὸς ἰουδαίας.

Ως ἀρμα πέρ ἀρ τῆς τετρακτύος, οὐ ἐπο-
χῆμος, αἰετοραμὲς ἐς ὑψος, ἡλίας ὡς πρὸς
ἄλλος, μελωδῶν τῷ σωτῆρι. ὁ τῆς πα-
τέρων ἡμῶν θεός, βιλογητός ἐστι.

Σηλωτὶ ὡς πρὸς ἄλλον, τοῖς ποθέσει πέρ, τὸ
ράκος ἐλίπει. ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον, ἐκτεν-
χῶν ἢ πῆλιν, τὴν ψυχὴν διδόμεναι, ὁ τῆς
πατέρων βοῶν, θεός, βιλογητός ἐστι.

Εοφίας ἐμπλησὼν πάντας. καὶ διὰ μέγας
θείας, ἢ ἐνυπόστατος, εὐφρία τοῦ ὑψίστου δια-
τῆς θεοῦ, οὖν ἐν πίσει ψαλλοῦντας. ὁ
τῆς πατέρων ἡμῶν θεός, βιλογητός ἐστι.

ᾠδ. η. Σοὶ τῷ πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

Πῶς, σαμὴλ, παρὰ θεῶν τὸ μέλλον. ναὸς
καθαρότητι, ὡς φθίγγεται ἀλίπει. πᾶσι παρὰ
γῶν, ὡς ἐν θεῷ παρὰ φθίγγεται. τῷ ὑποκῷ, δη-
λούμεναι πέρ.

Ο φαιτειδῆς, τῆς ἐκκλησίας εὐλός. ὁ πύργος
ὁ ἀσείστος, τῆς τοῦ ἀρρηκτοῦ. πάντων ἀν-
θρώπων, θεῷ περὶ δυσκότων. ὁ χρυσοῦ θερά-
πων, ἀλύπιος πᾶσι.

Υπνωσας καλῶς, ὑπνον δικαίοις, πᾶσι
σι φειδόμενον, κοιμήσας παρὰ τῶν. πᾶ-
σι ποικίλα, ἐν τῷ δέξειν ἀγρύπνοις, ὅθεν
σε παρὰ αὐτῶν, ἀγρυπνῶν νῦν πλουτοῦ-
μεν.

Εὐ τοκετός, τὴν πικτομῶν βλάβην, κα-
κία τοῦ ὀφθαλμοῦ, νῦν ἀπεσείρωσε. μόνη κα-
ταράς ἀναιρέσις, παρὰ τῶν. ὅθεν σε πᾶσι
μεν, ἐς πάντας οὖν αἰῶνας.

Α' λος. Ἐπὶ πλάσας καμινον.

Πὸ καθαρὸν καὶ ἀσπίλον, τῆς ψυχῆς παρὰ
βόλαμον. τὸ καρτερικὸν καὶ ἀπαθές σαρ-
κίον σου. ὡς θεῶν ὑποταγῆς, ἢ λακεδαι-
μῶν φέρουσα. καὶ σωματικῶν καὶ ψυχι-
κῶν ἀλγημάτων, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτῆται, με-
λωδῶν συμφώνως. οἱ πᾶσι βιλογεῖται.
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερψύετε, χῦ-
μα οὖν αἰῶνας.

Πῶν ἱαμάτων χαλκῶν, ἡσυχίας ἀνὰ βλάβην.

σα. πᾶσαν νοσημάτων καὶ παθῶν ἐπι-
ρειῶν παντοῦτε καὶ κωσιν. καὶ μαλακίαν
ἀπάσαν. πάντων θεραπεύει τῷ πιστῷ
μελωδομῶν. οἱ παῖδες διλογεῖτε. ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χὶ εἰς
οὐ αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν ἰλέωται, τὸν σῶα καὶ κτ'. τῷ κατὰ
φθιγόντων τὴν σὴν σκέπην ὅσπερ. ὡς νίκης ἐπὶ
νυμνος, καὶ θεῶν παρὰ ἀμφοτέρων, πάσης λυ-
τρωθῆναι τῷ ἐχθρῶν κακουργίας. δαμώ-
νων ἐπιρρείας, καὶ ἀνάρχης καὶ νόσου. τὰς πᾶ-
σι δὲ ὑμνεῖν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηὺς ἔχει πᾶν οὐδ' ὑάται, τὸ φρικτὸν τῆς λο-
χείας σου. πῶς καὶ παρθενόεις μετὰ τόκον
ἄχρηστε. ὡς μόνος ἔπιστάται, ὁ τῷ ἀπᾶν-
των καὶ. ὁ ἰλεουμνήμη ἐλλίπης παρθένε.
σώθῃναι τῷ ἐν πίστει, τῷ ὑἱοῦ σου βοῶσαι.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, χὶ εἰς οὐ αἰῶνας.

Η καὶ χεῖρε.

Εξ ὧν ὁ βίος σου ἐκπαργάνων, ὡφθῇ τῷ
χρῷ. λαμπρόμυρος ἀρετῇ μακάρι τῷ φωτὶ.
τίμιος ὁ θάνατος, ἐκαιτίον γέγονε χριστοῦ.
πῆρ ἀλίπτε. μοναζόντων ἀκροθινοῦ.

Ως φωστὴς ὑπερλαμπρῶς, κατὰ γὰρ ζῆς ἀ-
πάσαν τὴν γῆν. ἐλαύνων τὴν ποιητῶν, νύκτωρ
τῷ παθῶν, καὶ λύων σκοτόμαιναν τῷ δαί-
μόνων, καὶ φάταγωγῶν, θείας λαμπρῶς.
σιν, ἰαμάτων πάντας ὅσπερ.

Εποίησιν, ἔτι κίονος, ἐποίησιν ἔτι σοφῆς. ἔξῃ-
κοντα παρ' ἐπὶ, οἷα ἀθλητῆς. ἀθλῶν
πορφυρώματα, καὶ τὸ κρύει καὶ τῷ πα-
γετῷ. πῆρ καὶ καύσωνι, αἰετὸς ὅπως πικρὸ-
μυρος.

Η ἀγία μνήμη σου, τῷ ἀγίῳ πνὶ ἡμᾶς. καθα-
ρίζεις σοφῆς, ταύτην ἱερῶς. τελευτῶν καὶ
πίσεις, ἀνυμνοῦντας, πατέρες ἐν αὐτῇ. ὡς
ἀνυμνοῦντες, καὶ πορφυρῶν τῷ ψυχῶν
ἡμῶν.

Φωτισμένοι δώρηται, τῷ ἐν σκότει ὄντι τῷ
παθῶν. καὶ εὐσταίμε ποιητῶν, ἔργων καὶ
φλογός. ἐκπαρκεμνήμους, τῷ ἀθλίῳ.

καὶ ἀμαρτωλῶ. ἀχραντε δὲ ἀποδῶα. πορ-
φύρα τῷ ὑμνοῦντων.

Α μὲ. Ἐξέστη τῷ τῷ οὐμῶς.

Α μὲσως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς. ὑπερῆς
ἡγωνίσω πορφυρῶν δύναμιν. ἔτι τῆς γῆς, βίω
διαπρέψας ἀγγελικῶ. καὶ μεταβάς μα-
κάρις, νίκων πορφυρῶν ἀνυμνοῦντας. σω-
θῆναι θεοφόρε. δυσώπει οὐ ἐν πίστει. ἐν
τῷ ἡμῶν σου πορφυρῶν οὐμῶν.

Η γὰρ λησὶν ἀγγέλους ἐν οὐμῶν, τῷ τῷ ὅλων
θεῷ παρὰ ἀμφοτέρων. καὶ ἔτι τῆς γῆς, βρύεισιν ἡ
θῆκη τοῖς δωρεῶν ἐν ἡσέπῳ καὶ τακταί.
σώμασιν τῷ ἁγίῳ ἐσέπῳ. τοῖς πόθῳ πορ-
φυρῶν. καὶ φοβῶ ἀπὸ μύθους. νίκων παμ-
μακάρι τῷ λειψαίῳ σου.

Ενοῖ. τῷ παρθενίας, τῷ καθαρόν. ἐπιμήθη μα-
ρία πανύμνητε. οὐ γὰρ θεόν, μὲν συλλα-
βῶσα ἀνὸ ἀπορῆς. σεσάρκα μύθον τέτο-
κας. μένασα παρθεῖνος, παναληθῆς. διό-
σε θεοτόκον, κυρίως ἀνυμνοῦ μύθον. καὶ πορ-
φυρῶν μύθον καὶ δοξαζομύθον.

Εξαποσελάριον τῷ ἁγίου ἀλυπίου.

Γλωσσῆς ἀκουσθῆκε.

Α γῶνας ὑπερῶν, μετὰ λῆξιν πῆρ ὅσπερ. τῷ
τοῦ χρεῖς διωσείας. πορφυρῶν πορφυρῶν
τῶν γὰρ. ἔτεσιν ἔτι κίονος, ἔτις σοφῆς ἀλυ-
πῆς. πάντῳ ἐν πικρῷ μύθον. καὶ νύτῳ τὸ ἔχα-
τον μάκρῳ, τῷ ἀγαθῶν πάντων ὄντες.

Ετεσθῇ τῷ ἁγίου νίκωνος.

Ο οὐμῶν τοῖς ἁγίοις.

Η θῆκη εὐσταίῳ καίται, τὸ ἀκλῆστα τῷ σῶ-
μα. χάρειας βλίζει τοῖς πᾶσι, τῷ ἰαμά-
των δαψιλῶς. τοῖς πορφυρῶν ἐν πίστει νί-
κων ἀνθεοφόρε.

Α ἰτῷ ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ ἀρχαγγέλων
χορεῖαι. ἀνυμνοῦντες κόρη, μῆρ θεοῦ
τοῦ ὑψίστου. καὶ τῷ βροτῷ ἀπᾶν γῆν,
δοξολογοῦ μύθον πᾶσι.

Ες οὐμῶν τῷ πορφυρῶν. ἡχος, α.

Ι ὡν οὐμῶν ταγματῶν.

Ι ὡν ἐφ' ἐτῷ ἀπολαύων, ἀμείσως ὅσπερ. τῷ
ἔτι

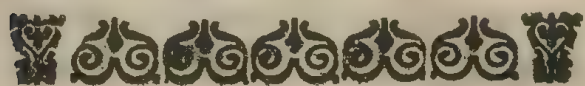
ἐπὶ γῆς φωτίζεις, πάντων τοὺς διδουσίους, ἐν
πίσει ἐκτελειούτων. μνήμεν τὴν σὴν, θεοφό
ρε πῆρ ἡμῶν. καὶ τῇ ναῦ σου τῇ θείῃ παιδί
σε βῶς ἀθροιστῶν παμμακάρις. ~
Εν τούτῳ περὶ τὸν ζῆλον ἐκμνηστῆ
ρος. μετάνοιαν πασίν, ἀνέδοας παμμακάρις,
ἐξ ὅλης, τῆς καρδίας. ἡ γὰρ χριστὸς, βασιλεία
ἐφῆστηκεν. ὃν ἐκδυσάπει ἀπαύτως ὑπὲρ
ἡμῶν, τῇ ἐν πίστι δόξα ζόντωνσε. ~

Εκ τῆς ἐξουσίας εἰς δύσιν, πῆρ διέδραμες καὶ με
τανοίας πάντας, κατεπύρσθυσας λόγοις.
ὡς ἄλλον μωῦσιν δὲ, πόλις ἡ σὴ, λακεδαί
μων ἐγνώρισεν. τὴν τῇ παθῶν ἀποτέμνειν
ἀγγυπλόνι, μετανοίας τοῖς διδασκα
σιν. ~ **Δόξα, ἡχος, πβ.**

Οσι πῆρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξηλθεν ὁ φθόγ
γος τῇ καπερρωμάτῃ σου. διό ἐν τῇς ἐνοί
αῖς, μωῦ δὲ τῇ καμάτῃ σου. τῇ δαυμό
νων ἐλυσας τοὺς φάλαγγας. τῇ ἀγγέλων
ἐφθασας τοὺς ἰσχυράτους. ὡν τὸν βίον ἀμέ
πῃς ἐξήλωσας. παρῆρσιν ἐχὼν ἐν τῇ μνή
μῃ σου. εἰρήνῃς ἀπασαί, ταῖς ψυχαῖς ἡ
μῶν. ~ **Καινὸν, δ.**

Ηεταβολή τῇ θλιβομένων, ἀπολαγῇ τῇ
ἀδελφάντων, ὑπαρχοῦσα θεῷ πανύμνη
τε. σὺ δὲ πολὺ καὶ λαόν. τῇ πολέμου μέ
νων ἡ εἰρήνη. τῇ χειμαζομένων ἡ γαλήνη.
ἡ μόνη σωσασα τῇ πῆρ. ~

Ηεροῦ. Ὁμοιον. **Τετταρτος θυετης χε.**
πάντα γινώσκεις, ἐπὶ τῇ σαρτὶ κρεμάμε
νον, θρῆνωδ' ὄσα, ἀνέβωα μητρικῶς. ὑμέμ
καὶ θεέμου γλυκύτατον μου τέκνον. πῶς
φέρεις παῖτος ἐποινίδισον. ~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κς. τοῦ ἀγίου μεγαλομαρ
τιρος, ἱακώβου τοῦ πέρσ. εἰς τὴν ἐκ
κρεῖα, ἱερωδῆ, σ', καὶ ψάλλομεν, ~
Προσομοια, ἡχος, β. Ὅτε κτὲς ἐξυλῶσε.
ὅσμε, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν γῆρος ὡρε.
φάνειαν πλῆτον, ὡς αἰόνητα. πᾶσαν τὴν

Νοεμβ.

τὴν αἰσθησιν, ἀπαρηστί μῦθος. καὶ τὴν σὴ
μαλινὸν μῦθος, παθῶν ἐκμνηστῆς χαίρων
ἡκολαθῆσας χριστῷ ἱακώβ. ἡς ἐν κοινῇ
παθημάτων, δόξης ἐχρημάτισας. οἱ πῶς.
καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμετόχος. ~

Ηἐλη, θείῳ ζόμῳ σαρκός, καὶ τοῖς ἀφορη
ταῖς, ὀδυνας, τῇ αἰκισμῶν κλυτερώ. μαρ
τυρῶν ἀξίχλασε χριστῷ ἱακώβ. καὶ τυράνων
ὁμότητα πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὴν πολὺ
τιμον, σέφανον εἰληφας. ὡν νῦν, ἐγκοσμέ
μῳ μακάρι. θείῳ τοῦ δεσποτύσου θρόνου.
μετὰ τῇ σωαθλῶν σου παρῆσσαι. ~
Εχὼν παρῆρσιν ὡς χῖ, πόντων τῇ ἐν πί
σει τελειούτων, τὴν σὴν σπῆλιν ἑορτήν. μαρ
τυρῶν παναοίδιμος, θερμῶς, ὡς ἴσασο. τὴν
δουῶν ἐν ὁμῳ. παθῶν ἀπαλλατῶν
πάσης ὡρεῖσας, δεινῶν λυτῶν μῦθος.
νέμων, καὶ ψυχῶν σείλῃ. θεία σου οὐτὶ
ἐξοισιν, ὅπως. ὅτε λαμπρῶς ἀγῶνας σου
δόξα ζόμῳ. ~

Δόξα, ἡχος, β. **Τοῦ σου δῖτου.**
Ηαρτερών ἐν ἀθλήσει μαρτυρῶν ἱακώβ. τὴν σὴ
μασὶν παρέδωκας, διὰ χῖ τὸν θῖ. καὶ μελ
ζόμῳ χῆρας καὶ μηρῶν. καὶ βραχίονας
καὶ κνήμας, καὶ ὅτε δακτύλους. καὶ τιλδο
λβυταῖον τὴν κάραν σου, δουίπασαι ἐν οὐ
ρανοῖς, συμβασιλεύων τῇ βασιλεῖ τοῦ πα
τρός. διὸ ἀθλουμένων κράτιστε μὴ διαλίπης
ἱκετάων τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου. ~

Καινὸν, δ. **Ὅτε ἐκ τῶν ἐξυλῶσε.**
Ηὅτι τὸν ἀχάρετῃ θῖ, ἀσχοχέρητος ἐν μὴ
τῶν, ἐκνοφώρησας, αἰὶν ἡμῶν, διὰ
γαθότητα. πνευματῶν θεῶν μετὰ δὲ
πᾶσι, τῇ σχοχερωῶν μετὰ παθῶν ἀ
πάλλαξον. ὅπως, τὴν σχοχὴν ἐσθλῶν, τῇ
βον διὸ δόσας ὡρεφθᾶσω. τὴν ἐπὶ ζεῶν
παρθένη φέρουσιν. ~ **Τεττ Ομοιον.**

Οτε, ἡ ἀμείνους ἀμνᾶς, ἐβλεψε, τὴν ἴδιον
ἀρνα. ἐπὶ σφαγῇ ὡς βροτῶν, θείοντα
ἐκ ὁμῳ, θρῆνωδ' ἐλεγχ. ἀτεκνῶσαι

οὐκ ἔστιν ἡμῶν

νιῷ ἀπὸ δίδειμἐ, χεῖ τὴν τεκοῦσαι. πῦρ το
πεποίηκας, ὀλυτρώτης τοῦ παντός. ὁμῶς,
δυνάμει καὶ δόξῳ, σὲ τὴν ὑπερνοῦντε
ἐκ λόγον, ἀκρῶν ἀγαθὸν τι φιλαῖς.

Εἰς τὴν εἰχὸν ἐκχρησά, τῆς οὐκωπῆχου.

Δόξα. ἡχος, πᾶ.

Θαυμάσῃς ἱακῶβε, ἐνταῖς βασινοῖς πα
σαις μακροθύμησας. τῇ γὰρ δακτύλων, ἐ
τῇ χειρῶν, ἐβραχιόνων ἐκκοπῶν τῶν σου.
ὁμοίως καὶ ποδῶν ἐκνημίδων σου, μέχει μη
ρῶν ἐκαρτέρησας. λοιπὸν ἀνχομῆρου σου,
ἐπὶ τὴν σπλήνισον καρδίαν ἀπέτεμον. μαρ
τυς πολὺ ἀθλεῖ, ὑπερῇ μὲν μὴ παύσῃ χεῖ
δεόμενος, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νιῷ. 5. Χαίρεις ἀσκητικῶν.

Χαίρεις ἡ καλλονὴ ἱακῶβ, ἡ δὲ ἐλεξάσθης,
ἡ γὰρ πίπσεν, ἡ δὲ ῥατὶ σωζομένων. ἡ φλο
γοφόρος λαβίς. τῇ ἀρᾷ ἡ λύσις παντο
λόγητε. ἐκ τῆς ὁχώρησε. πεπλωκότων ἀνὸρ
θωσις. ἀγνώτερα χερσὺ βίμ ἐκ τῆς κίσεως,
ὑπερέχουσα, δευθεώρητον ὄραμα. ἀκου
σμα τὸ καμνότερον, ἀνέκφραστον λαλή
μα. ἄρμα τοῦ λόγου, νεφέλη, ἧς ἡ ἀνέται
λον ἡλίου. χεῖς καλυγάζων, οὗ ἐν σκότει
καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

5. 5. Ομοιον.

Πρὸς τὴν ἐαυτῆς ἡ ἀμνάς. ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς
σφαγὴν ἐπὶ γόμῳ σου. πρὸς θυμῶς κατῆκο
λάβει. τοῦτο βοῶσα αὐτῇ. ποῦ πορεύη τέ
κνον με γλυκύπατον. χεῖ πῖνος χάριν, τὸν
δρῶμον τοῦτον πεποίησαι. μή τοι σε γαμός,
ἐν κατὰ πάλιν ἕτερος, οἶνον ὅπου πρῖν, ἧς
ὑδᾶτων τετέλεκας. δόσ μου λόγον τῇ δού
λῳ σου, ἡμεῖς παμφίλοι τε. μή με παρ
θῇς οἰκτῖμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσαι σε. θεῶ
ὑπερ λόγον. ὁ δὲ ἀρεγόμενος τῇ κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Α πολυτον. ἡχος δ. Ο μαρτυς κα.

Εἰς τὸν ὁρῶν, μετὰ τὴν σωτήριαν. ὁ κα
νὴν τὸ οὐκωπῆχες ἐκ τοῦ ἀγίου. ἐκ ἀκρῶν σιγῆς.
Τὸν πέριπν ἱακῶβον ἐν αἵμασι μαρτυ

ρα μέλπω. ἡχος β. Δόξα λαοῖ.
ὦ τοῦ χρεῖς, βῆμα πνιῷ παρὶς ἀμῶν.
σεφδνηφόρος εὐδόξε, μαρτυς ἱακῶβε. Φω
τοφόρῳ μοι ἀγγέλω, ἐκ χάριν οὐρανῶν,
διδὸς πρὸς βίαις σου.

Ορθρος, ἡμῶν, ἐλαμψας ὡς πρὸς πολὺ φῶτος.
ὁνατλῆς ὁρμώμενος, καὶ κατελάμπτου
νας, τὴν χρεῖς ἐκκλησίῳ. λαμπερὸν τι
τῇ ἀθλῶν μακαρίῳ ἱακῶβε.

Περὶ κλέως, εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ εἰς ἀμῶν. ὡς νικη
τῆς ἡξίως, τῇ ἀνάρρησεως. καὶ τελείων ἐπα
θλῶν. καὶ δόξης αἰωνίης, μαρτυς ἱακῶβε.

Περὶ φηκῶν, σάλπιγγες, σὲ πρὸς γόρῳ σου.
τοῦ ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις, μυσταγωγῶν ἡμᾶς,
θκε παρθένη. ἐκ πρὸς ῥῶθεν ὁρῶσαι. ἱακῶβ
μάστα. ἡ γ. Στερέωσόν ἡμᾶς ἐν σοὶ.

Εχρὸς ἐκλεκτῇ χρεῖς ὡς ἀμπελος. ὁρεπα
νῇ. βασιλῶν κατὰ ἀρεγῶν ἡμῶν. καὶ πολὺ
τὸν καρπὸν φερεσθαι. ταῖς λίαν τοῦ σπ
πρὸς γόρῳ σου.

Εὐόντων τὸ φθαρτὸν καὶ ἀδιάλυτον, παρ
δες, ἐκ φρενῶν σεφανηφόρε. ὡς ἀγχινοῦς
δὲ πρὸς ἐκλενας. τῇ ἀνὰ πρὸς γόρῳ σου τ
ἀσάλατον.

Ετεφάνεσθαι λαμπερῶς, καθὼν τεμνόμε
ιον. τὸ σῶμα, ὡς ὁμοῦ τῇ τυραννῶν. πρὸς
ξένισεν ἱακῶβε. καὶ πρὸς τῆς πρὸς ἀδείσου
τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλήτται σιφῶς διὰ τοῦ τέκουστος. τοῦ θεῶς,
παρθένη ἡ ἀνδραπότης. ἐνώθεις καθ' ὑπό
στασιν. τῇ δὲ ἀπὸ τῆς ὅλων θεοῦ μῶφου
τες.

Ομοιος.

Ετερέωθον ἡμᾶς εἰς οἶκον, ὁ ξύλων νεκρώσας τὴν
ἀμαρτίαν. ἐπὶ τὸν φόβον σου ἐκφύτθου σου,
εἰς τὰς κἀρδίας ἡμῶν τῇ ὑμνοῦντων σε.

ἡχος, πᾶ. Τὸν σιφῶν ἡμῶν.

Εκπρὸς ἰδὸς ἀσάρα νεοφδνῇ, ὅχις αἰατείλας
τοῖς ἐπὶ γῆς, τὴν θεῶν ἱακῶβον, καὶ οἰδί
μον μαρτυρεῖ. διὰ αὐτῆς τὴν ζόφον, τὴν πλάνης
ἀπῆλασε. καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν. τοῦ
πρὸς ἐλαμψεν. ὅθεν οἱ τὴν μνήμην, τὴν
αὐτῆς

αὐτὸς ἐκτελύντες, πῶς ἐορταίσω μὲν, ἐβόη
σωμὲν λέγοντες. ἀθλοφόρε πολὺ αἴθε.
πρὸς βουὴν τῷ πῶ, τῷ πῶματων ἀ-
φῆσιν δωρηταί, τοῖς ἐορταίζουσι πόθω
τὸ ἀγίου μνήμην σου. **Γ. Ὁμοιον.**

Πλὴ ψυχῶν μου παρθένε τὴν ταπνίαν. διὰ
βρέφους μοι λῶας ὁμιάρους. καὶ λόγοις ἐ-
πὶ ἀξίῃ, ἐμὲ αὐτὸν κατεργάσθη. ἐβόη
ἐχὼ πῶματων, ἢ πῶματων φθόγγου. ἀλ-
λ' ἐδ' ἄλλω ἐλπίδα, πλὴν σὲ κόρη Ἰησοῦ
μαί. φθόγγου ὁ ἀχρεῖος, διὰ τὸ οὐκ ἐπὶ
πρὸς σὲ τὸ πῶματων, νῦν πρὸς ἐ-
χὼ καὶ δέμαί. ὁμολογῶντι τὸ ἥμαρτον.
πρὸς βουὴν τῷ πῶ καὶ θεῷ. τῷ πῶματων
πῶματων ἀφῆσιν δωρηταί. εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν,
ἐλπίδα αἰέτηκα. **Σ. Ὁμοιον.**

Πὸν θῶ, ἐδοσάτοιν ἐλυσσάτω. ἡ ἀμναῖς
θεωρεῖται ἐν τῷ πῶ. ἀδικῶς κρεμάμενον,
θρῆνυδ' ὁμοῖα ἐδοσάτοιν. ὁ μὲν κόσμος διφραῖ
νεταί, δεχόμενον τὸ λῶματων. τοῖς δ' ἐπὶ
λαγχναμου φλέγονται, ὁράσης σου τὸ
νέκρωσιν. ἡ πῶματων, διὰ ἀσπλάγχνα
ἐλέος. θεῷ ὑπὲρ ἀγαθῶν, ἀνεξίκα κε κε. ἀλ-
λὰ ἀσπλάγχνα αἰάσθη, ἐκνεκρῶν ὡς φιλαῖ.
καὶ λῶματων τὸ πῶματων σου, ἐκ πάσης
πρὸς ἀσπλάγχνα.

Γ. Ὁμοιον. Εἰς τὴν αἰάσθη καὶ τὴν ἀσπλάγχνα.

Πενθρομῶς ἐν δόξῃ, τῷ ἐκ θῶ, δόθεισιν πα-
νοπλία. πυρσολάτρων πᾶσαν κλαίην κα-
τέφλεξας.

Πλασμον ἡμῖν αἰησαι, τῷ τὸ σεπλῶ, σὲ
μνήμην ἐκτελῶσι. παρρησίαν ἔχων, μαρ-
τυς ἰακώβ.

Πορρέοντος αἵματος, οἱ ὅχετοί, τῷ πῶματων με-
λῶν τρισμακάριον τὸ πῶματων πλάτης φλόγα,
πᾶσαν κατέσβεσται. **Γ. Ὁμοιον.**

Πυβέρνησον με πάντα γινε, ὅθι λογισμῶν,
πρὸς βουὴν λῶματων. πῶς σὺς ἀπαθείας, καὶ
καθαρότητος.

Γ. Ὁμοιον. Οὐκ ἐφ' ὅτις χορηγῶν.

Περίπης γὰρ ἀγαθῇ. καὶ καρποφόρος ἀ-

ληθῶς γέγονας. τῷ τῷ πῶματων, βασιλῶν
αὐτότε, τεκνίον μὲν, σὺ φέ πολὺ χεντῶ κπ
ση, πρὸς φέρων γέωργον.

Πέλη πανάρισε πεπυρωμένα τῷ ἐχθροῦ ἐ-
σβεσας. λῶματων τῷ πῶματων, κοπύτων τρι-
μακάριον, σώματος μελῶν. ἐλπίδι γὰρ ὡφ-
θης, καὶ πίσει φραξάμενος.

Ολοκαρπούμενος, ὡς ἱερεῖον τῷ πῶματων πάνσο-
φε. τῷ πῶματων μελῶν, δεινῶς κοπύμενων, κα-
ταλλήλων ἀδῶ. καὶ πρὸς φέρων ὕμνοι,
ἐκάστω πρὸς σέ φερες.

Πέμειν καθάρσιν, τῷ τῷ ψυχῆς με μολυ-
σμῶν ἐν δόξῃ, μεδ' ὅτις χῦ. πῶς σὺς ἀλγῆ
δόνας, ἀπλυσσῶν διδῶς. ἐβόη τῷ πῶματων
πῶματων, κρενούς σὲ πανδύφημε.

Παληθ' ὁμοῖα, τῷ σὲ βασιμῶ καὶ φει-
κτῶ τῶματων. καὶ τὸ πῶματων, καρδία καὶ
γλώσση, πρὸς σὺς πῶματων πρὸς σὺς. σὲ νῦν
θῶ, ἀγνῶ οὐνομαζόμενον.

Γ. Ὁμοιον. Εἰς τὴν αἰάσθη καὶ τὴν ἀσπλάγχνα.

Πουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος. τῷ οὐκ ἐπὶ
τοῖς τῶματων σου, χαιρῶν ἐχώρησας, πρὸς σὺς
ἀγῶνας ἐν δόξῃ. καὶ σὲ φάνους τῶν νίκης ἀ-
πείληφας.

Πλοθῆκα καθ' ἀπερὶ σῶματι, πᾶσιν ἐκαρ-
τέρησας, μαρτυς ἰακώβ. καὶ μελῶν κοπύ-
μενος, τῷ δεσπότη τῶν ὕμνων ἀνέπεμψες.

Πεῖς πρὸς ὁμολογίαν πῶματων. ἐπὶ σὺς διφρασίης,
χιτῶνα διαίματος. τῷ σὺς βαφειτος πῶματων
σοφῇ, νικηφόρος ὡς μαρτυς ἐν δόξῃ.

Παρετρέχων διαυλὸν ἡνυσίας. ὅθι ἱερόνικοι,
σὲ φάσκον εἰληφας. ἐν τῷ μαρτύρων τῶματων
σι, συγχορεύεις ἰακώβ ἐν δόξῃ. **Γ. Ὁμοιον.**

Ππειραίσθης παρθένε ἐκνήσας. καὶ διαωνί-
ζεις, παρθένος ἐφαίνουσα. τῷ ἀληθούς
θεότητος, τῷ ὑοῦ καὶ θεοῦ σου τοῦ συμβόλου.

Ο. Ὁμοιον.

Πναδύσῃ πῶματων κυκλούμενος. ἢ αἰνε-
ξίχνης, τῷ ἀσπλάγχνας σὲ, ἐπικαλεῖ
μαί ἀβυσσον. ἐκφθοράς ὅθι με ἀναλάτ.

Καντάριον. ἢ χῶ, β. ἢ αἰνεξίχνης.

Πειθεῖς

Η εἰς τὴν καλὴν, συζύγῳ καρτερόψυχῳ. ἔ-
τ' φοβερόν, κελπίειον φοβερόμυθος. τ' περ
σὺν τὸ φρόνημα. καὶ τὴν φοβονία καὶ βε-
κατέπυστας. καὶ αἰεὶ εἰχθὺς μάρτυς θαν-
ματός. τὸ σῶμα ὡς κλῆματε μισόμυθος.

Οἶκος.

Α πό ψυχῆς σεναξωμῶν πάντες, δαίκρυα ἐκ
χέοντες. καθορῶντες πικρῶς τὸν μάρτυρα
μελιζόμυθον. διχλωκυκλῶν γ' ὠρεομυθῶν,
συνελθόντες οἱ δῆμιοι, τὰ μέλη κατέπτεω-
σκον, τὸ θαυμαστὸν ἔσθ' ἡναιόου ἐν μάρτυσι
μάρτυρος. πῆς ἐν ὑπαρχεῖ; ἔξειπ' οἶδο κεῖ,
μικρὸν ὑπομείνατε, καὶ λέξω περὶ τὰ με-
τὰ σπουδῆς. πῶς αὐθιμὲρ θάνατον
δίδωκε. τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμυθος.
*Τὸ αὐτὸ μὲν εἰκοστὴ ἐβδόμη ἀθλοποιῶν τῶ
αἵματι μισαλομάρτυρος, ἰακωβὸς πρεσβ.*
Τμηθεὶς μελῶν ἐσφαγὴν πέρος φέρον,
Ψυχὴν σε σώσῃ φρεσὶ ἀμοι μέλη λέγει.
Εἰκάδι πέρος ἐβδόμα τῆς σφαγῆς ἐκ με-
λιθεῖς.

Ο ὑπὸς τοῦ Ἰππὸν ὠρεῖς ἔσθ' ἀρκαδίας τῆς βασι-
λέων. χειρὶ τοῦ ὦν ἐκ ποταγόνων. Οἰκῶν
ἐν βηλαβᾷ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῆς ἐλᾶς
σίων, ἡναιὸς ἐν τῆς καὶ τοῦ φανούς, καὶ
πάντ' ὡς τῆ βασιλείας εἰς διγέρδ' ἐπὶ μῶ-
μυθος. Διὰ δ' ἐτ' οὗ, τ' ὡς τῆ βασιλείας
σφόδρα φιλεῖται πρὸς τὸν, ἀπὸ τῆς τῆς
χρηστικῶν πρὸς τὸν, καὶ σπυρφελλικῶν τῆς
βασιλείας πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς, ἀπαρηστημέ-
νος τ' ἔχ'· ἐπὶ δ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπὶ γαμετῆ
ἡλδοτρίων ἐαυτοῖς τῆς κοινωνίας αὐτῆς,
καθολικῆς τῆς χ' ἀγάπης, πὺν τῆ βασιλείας
πορτομῆσαι το. καὶ διὰ πρὸς οὐρανοὶ δόξαν,
αἰωνίου αἰχλῶν ἡλλάξατο ἔσθ' ἀκα-
σιν. Καὶ τῶ αὐτῶν διαγράμματα πὺν μὴν ὑπα-
σαι πληγὴς πὺν ψυχῆς, ἀπὸ τῆς ματαί-
ας τῆ βασιλείας θρησκείας, ἔσθ' ἀπεκλαίετο
ἐφ' οἷς ἔξῃ μαρτυρῶν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς χ'· Διὰ
τοῦτο, καὶ δίδεται τῆ βασιλείας πρὸς τὸν εἰς
ἔξῃ πᾶσι, τῆ βασιλείας λίδου ἐν τῶ χα-

λεπλώαντος, ὅθεν τὴν πικρὸν ὑπέστη θά-
νατον. καὶ μίαν ἐκὰς τοῦ σώματος ἀρμό-
νιδου κατατμηθεὶς, τῆς χειρὸς καὶ τῆς πο-
δῶν ἔσθ' βραχιόνων. ὡς ὡς ἐλεεινὸν μὴ
νον αὐτῶν μετὰ τῆς κοιλίας, τῆς κεφαλῆς.
εἰδ' ὅπως ἔσθ' ἐπὶ τῆς μαχαίρας ἀφαίρεσθαι.
*Τῇ αὐτῇ ημερᾷ, μνηστὴς ὅσοι πρὸς ἡναιόου
ρώμους τῶ θαυματουργοῦ.*

Ρώμη ρώμους τοῦ χειρὸς ὁ ἡναιόος,
Θαυματουργὸς γέγονεν ἐν γῇ καὶ πόλει.
ὑπὸς ὁμακαρίου ρώμους, ἐν τῇ ῥωσῶν ἔχ-
θεῖς. ἔσθ' πρὸς τὴν ἡλικίαν διαβάς, ἐρχεται
εἰς ἀντόχειαν ἔσθ' ἔξω τῆς ἀσείας ἐν ἀλλοτρίῳ
ἐσθ' μικροῦ τοῦ οἰκίσκου ἐαυτὴν καθιέρξας, δι-
τέλεισε μέχει γῆρας. μὴτε πύρι χηρὸς με-
νος μὴτε λυχνία ὦν φῶς δεξάμυθος, τὸ πα-
ράπαν. Τροφὴ δ' ἐν ἄρτῳ, ἔσθ' ἄλεις. Πόμα
δ' ἐν ὕδαρμι κρῖν, ἔσθ' αὐτοῦ ὁ σονμόνον πρὸς τὸ
ζῶν. Εἰς διδοῖται δ' ἐκ τῆς τοῦ. ἔσθ' οἶδο
θεν τῶν, σιδήρα βαρύντα. Οἷος θείας
χάριτος ἀξιοθεῖς, πολλὰ μὲν αὐτῶν νοση-
ματα ἐθεράπευσεν. ἔσθ' πολλὰς γυναικας
σερδύσας, δι' αὐτῆς τεκιογόνους ἐπέστη.
καὶ πολλὰς τῆς θείας αὐτῆς παραμύσει, πρὸς
τὴν τῆς θείας βασιλείας ὡς ἀπὸ τῆς πα-
ρεσκόσιας. καὶ ὅπως βιάσας ἔσθ' τελειώθης,
ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

*Τῇ αὐτῇ ημερᾷ, ὁ ὅσος πρὸς φερός, ἐν τῇ
ἐν τελειούται.*

Ο πρὸς φερός ἀρετῆς πολλὰς χεράς.
Εἰς οὐνοῖς ἐλαμψεν ὡς ἱερεῖα.

*Τῇ αὐτῇ ημερᾷ, ὁ ὅσος ναθανηλ, ἐν τῇ
ἐν τελειούται.*

Α φῆσα κόσμον πρὸς τὴν ψυχὴν πρὸς.
Ναθαιαὶ ἐκράζε μέλλων ἐκπνεῖν.

*Ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρὸς βίαις ὁ θς, ἐλεεινὸς ἔσθ'
σῶσον ἡμᾶς, ἀμὲν. Εἰκόμος χρυσῆς.*

Ε γέρροτῃ τοῦ, καρτερίαι τε ψυχῆς κατα-
τεμνόμυθος. μάρτυς τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς
πρὸς, καὶ ἀρραγῆς διετελεσας. πρὸς τῆς
εἰζόμυθος θείας. καὶ κραυγὰς ἰακωβί-
δολογῆτος

διλογητός εἶ οὗτος, ὁ τῆς πρώτης ἡμῶν.

Γνωσας οὖν σὺς, λογιζομένους πρὸς τὸν σκο-
πὸν τῆς αἰῶς κλήσεως. οὖν ταῖς βασινοῖς
καταπύλου μῦθος, οὐ κατεκλύθη αὐτὸς ἀλλ'
ἔφερε. ῥῆξον τοὺς πληγὰς τῆς ἀνομιᾶς. καὶ
τεμνόμενος ἔψαλλας. διλογητός εἶ οὗτος, ὁ
τῆς πρώτης ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς τοῖς ἑσταινὺ μακα-
ριώτατε. νοικηκόπ τῶν ἀπὸ θαλάσσης, τοῦ
πονηρῆ ἀγγελότητος. καὶ τὴν τῆς τυραννὸς μα-
νίδου καὶ πονηρίας κραυγάζοντι. διλογη-
τός εἶ οὗτος, ὁ τῆς πρώτης ἡμῶν.

Αὐτὸς φωτὸς καὶ λαμπρότης θεϊκῆς, καὶ ἀ-
παύσασματός. ὡφθελυχνία χρυσουγί-
ζουπα, ἐκείνου ὅλον ἀνυγάζουσα. αἵματι
σεπτικῆς παρθενίας. καὶ οὖν ψάλλοι τὰς σῶ-
ζουσα. διλογητὴν ἡ θεὸν, σαρκὶ κυνησάσα.

Φ. η. Τὸν ἐκ τῆς αἰῶς τοῦ πνεύματος.

Ρώμη οὖν κραταιώθεις. ποιητῶν τοὺς συγρο-
φάς, καὶ πῶς τοῖς ξίσι. διεσκέδασας μά-
καρ καὶ κατακράτος ἐλὼν. τῆς νίκης, τὸν σὲ
φάσκον, εἰληφας. κραζὼν διλογεῖτε, χῖ-
εἰς οὖν αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῆς μελῶν, ὡς πρὸς θῆκας
ἀγαθῶν, μάρτυς ἰσχυρῶς. οὐ οὖν νῦν βλέ-
πων πόνους, ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν. μαρ-
τύρων, ὡραῖον σεφαίωμα. πῶς τοῦ δι-
καίου, καὶ τῆς ὑπερπομπῆς.

Υπομονὴν ὑπερφυῆ, καὶ τιμῆς ἀσφαι-
λῆς καθάπερ πύργος. διετέλεισας μάκαρ,
τῆς δυσμῶν τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπὸ τῶν, καὶ
βέλη δεχόμενος. κραζὼν διλογεῖτε, χει-
ρὸν εἰς οὖν αἰῶνας.

Ρῆμη πολλή σοι προσβαλὼν, ὁ ἀρχέκακος
ἐχθρὸς καὶ ψυχοφθόρος καὶ τυραννὸς ἐγεί-
ρας, καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς τὸν ῥῆνον, ὃ
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου. τῶν γὰρ παντὸς χύαν,
χειρὸς τοῦ ἐκείνου βαλλοῦ.

Αθανασίας διαυγῆ, ἡ τῆς ἀμεθῆς πηγῆς
θεῆς. ὡς τεκῶσαν τὸν λόγον, τοῦ ἀθανάτου
πατρός. τὴν πάντας, θανάτου λυτρεῖ-

μῶνον. οὖν ὑπερφυῶς τοῖς, αὐτὴν εἰς οὖν
αἰῶνας.

Ο. η. η.

Τὸν ἐκ τῆς αἰῶς πυρὸς, τῆς ἐβραίων τοῖς παι-
σὶ, συγκαταβαίτα. ἐπὶ τὴν φλόγα εἰς ὁρῶ-
σον, μεταβαλόντα, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. ἐπὶ τῆς αἰῶς εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φ. θ. Τὸν ἐκ τῆς αἰῶς λόγον.

Μαρτύρων ὡς μάρτυς, συγχορεύων
τελειμάκαρ ἐπὶ τῶν παρὰ μῦθος χει-
ρῶν. οὖν ἐκτελουμένους τῶν μνημόνων σου.
ἐπὶ τῶν σὺ φῶς φέρον, μετὰ φροσύνης
θεῖας ἐρετῶν χαλεπῶν ἐκκιδεμένων, τῆς
σῆς πρὸς βίαις λύτρωσας.

Ενθα μαρτύρων οἱ δῆμοι, εὐδα πάντων ἀγί-
ων, ἀγίως ἀναπέπαιτα πληθύνει. εὐδα δι-
καίων τὰ πάντα. εὐδα ἡ ἐκκλησία, τῆς
πρωτοκωννῆς ἐν οὐνοῖς κατεσκιώσας
ὅντως, ὡς μάρτυς ἀϊκάβει.

Αμπαθηφόρος παρῆς, τῆς σὺ τῆς ὅλων.
δίδου σου τῆς τοῦ σώματος μελῶν. τῶν ἐκ-
κοπῶν καρτέρησας. καὶ πυρὸς καὶ ματί-
γων, τῆς πείρας κατεφρόνησας σερρώς. δι-
πίσεις πάντες, καὶ πόθω μακαρίζομεν.
ἐποικιλμῶν πορφύραν, διαίματων βα-
φείσαν. τῶν νῦν πᾶσι καὶ μῦθος χῶ. συμ-
βασιλεύεις ἀϊκάβει. διὰ τὸ παθημάτων,
τῆς ἀπαθείας ὄξος τῶν πηγῶν. ἡς τῆς φῶς
αἰωνίως, παμμάκαρ κατεξέσωσαι.

Ω τὸν οὖν συλλαβῶσαν, καὶ τῶν ἡρώων
μῆλα, κατ' ἀλήθειαν ἀγνῶν. σὲ θεοτόκον
δοξάζομεν. τῆς πρᾶγμα τῶν τῆς φύσεως, τὴν
κλήσιν πρὸς τὸν ἐκείνου τῶν τῶν. καὶ πρὸς
ἐφόρος τὴν θεῖαν, φωνῶ σοι πρὸς κομι-
ζόντες.

Ο. η. η.

Τὸν ἐκ τῆς αἰῶς λόγον, τὴν ἀρρήτην σοφίαν, ἡκού-
ται κενεργῆσαι τὴν ἀδελφὴν. θεῶς φθορᾶ
πεπλοκῶτα ἐκείνου, ὅς ἐστις παρθένος. ἀ-
φράστως σαρκοφέντα διήμας. οἱ πᾶσι ὁμο-
φρόνως, ἐν ὑμῖν μεγαλυνόμεν.

Εξαποστείλας. γυναικὶ ἀκρίβητος.
ἐρῶν τὴν πλάιναν ἐφλίκας. τῆς ἐξ ὅλων πυρ-
πολῶ-

πολεμῖνος. χυῖ ἰακώβε μάρτυς. ὡς κλη-
μα πῆς ἀμπελῆς δὲ, το σῶμα σε τεμνόμε-
νοι πυρῆς γινώμῃ παύσεφε. αἰέμελπες
καταλλήλον, ὡδ ἡ καὶ πρὸς Φορον ὕμ-
νον, πῇ αἰ πρὸς αὐτῷ τελεσθῇ. **Ὁμοιον.**

Παρεα καθαρίζετε, χρυσοῦν θυμία πύριον.
πῆς αἰσώρετε τελεσθῇ, δοχεῖον γε γρημέ-
νη. καὶ πῇ πῆρ ἡνδ ὀκησε καὶ ὁ υἱὸς ἐκκλωσε.
Ἐπὶ αὐτὸ πῆν ἰακώβ, Ἰησοῦ αὐτῶν σοικόρη,
αἰεὶ εἰς ἡκόν. **590. Ὁμοιον.**

Σεῶ ἰσῶσα πῆν ἰακώβ, τῇ σὺ υἱὸς ἔβλεπου
σα. τὸ ὑπὲρ φύσιν σε ἀπλάγχσει, ἐμπε-
παρεμῖνον σοῖς ἡλοῖς. τέκνον μου ἀνέκρα-
γὰς. πῆς παύρεθ ὁ πῇ ἰακώβ, τῇ σὺ
σαν σαλῶν νῦν. πάντως οἰκτεῖραι αἰῶν,
τὸ γῆρος φέρεις ἀπλάγχνης.

Εἰς τὴν ἁγίαν πνεύματος.

Δόξα, ἡ χθ, πῇ Γεωργίᾳ συγκύβη.

Πιστῶς ἀθροισάτε σήμερον, φιλοθεάμο-
νες, ἀθροισάτε πάλιν, ἐκκλωσε διὰ ἀλλὰ πῆς
σαν ἰακώβ, τῇ ἐκκλωσε ἡμῖν ἀσράψου
πος, διὰ ἀλλὰ πῆς, τοῦ μᾶλτος Φανείτος. καὶ
πρὸς τὴν ἀληθῆ Ἰησοῦν καθοδηγήσαν
πος. ἔτος γὰρ ὁ γῆρος ἀδὰς ἐν τῇ πίπῃ, ὅθεν
πολεμῖνος, ἀνέτρεπε. καὶ ἐν τῇ ἀρεμὸς μελο-
μεῖσθαι, ὅθεν πυρῆς Ἰησοῦς. πῇ αἰ
θῶν πρὸς μεθῆν ἰακώβ, ὡς βοῶν, εἰς τῇ
μῆλτος αἰσώρεται ὅντα τέμνετε, ἀλλὰ ἔχω
χῖ, ἰσῶς μοι, πῇ πάντα γινόμενον. ὅ-
θεν πρὸς βλέπων τὸν μέλλεσθαι ζῶν, διὰ
τοῦ ἐν πᾶσι πρὸς μεθῆν ὁ καὶ τοῦ. πρὸς ἔ-
κκλωσε ἰσῶσε πρὸς αὐτῇ. εἰς ἡ καὶ αὐλὶ
ζομῖνος, αἰσώρεται ἡμῖν, πρὸς τῇ σὺ φῶδ ὁ-
που θεοῦ. ἰακώβ ὁ φῶς μόν, καὶ τῇ μέγα
ἔλτος. τοῖς ἐκ τελοῦσι τῇ μνήμῃ αὐτῇ.

Καὶ νῦν. Ὁμοιον, ὁ αὐτῇ.

Ὡς πρὸς ὅσον θαυμάσι.

Σκότει ἀγνῆς κρατέμῖνον, καὶ ἀθυμίας
δενῆς. νῦς ἀγῶ βαρυνόμενον. καὶ σῶ
χωρίας, πῇ ὁ φῶς ἀλλοτῶν. ἔς τοῖς
κινδύνους, συμποδίζομενον, μῆμι παρῇ-

δης, εἰς τέλος φθέρεισθαι. δέσποινά δι-
απλάγχνης. τούτων πάντων ῥῦσαι με, τῇ
πρὸς αὐτῶν. σε γὰρ μόνον κέκτημαι. ἐλπί-
δα μὲ θεῶν. **590. Ὁμοιον.**

Πῶς ἐπὶ ἐγκῶ τὴν ἀδικον, ὡς σφαγῆναι
ὁραῖ. πῇ τα θεία σε ὁμῶς, τῇ τυφλῆς
φωπῆνται, μεμυκότα θεάμαι πῇ δὲ
ἔχῃ βλεπῶν γινώσκεις, τῇ μογῆλαων
χῆλῃ δουρῇ. ἀπλάγχνης ἀσάρεχθῃ
τε, ῥα γῆθι καρδιά με, ἐφῆρω ζῇ. κέκρα-
γὰς ἀκρυσοῦ, πικρῶς ἡ πᾶν σε μόνος.
Ἡ λαοὶ ἀκολοῦθα τῇ σὺ φῶς, ὁ ἀπλάγχνης.

**Τῷ αὐτῷ μῦθῳ, καὶ τῇ σὺ φῶς ἡμῶν, σε
φῶνται τῇ νεοῦ καὶ τῇ ἀγῆς μᾶρτος εἰρη-
ναρῆς. εἰς τοῦ ἐκκλωσε, ἰσῶ μῦθ. **591.**
ἔψαλλομῖνον πρὸς ὁμοιον. **ἡ χθ. πῇ.****

Ὁμοιον δὲ πῇ μῦθῳ.

Οὗτος ἐκκλωσε, ἀνατεθείς τῇ καὶ. σῶς ἐ-
ξω γέγονας, κοσμικῆς τεχέως ἐκκλω-
σε μῶντος ἀρεῖος. πεφύκως σέφῳ. καὶ
δοχεῖον θείας πῆς. καὶ γὰρ συγκλείσας σε.
οἰκῶ σῶνται μακάριε. τῇ σὺ ἀρεῖος
ρῶς, νοῦ πρὸς ὁμοιον ἐκκλωσε. τῇ
ἀρεῖος καὶ ἄλλος, χῖτῇ ἀρεῖος καὶ ἄλλος. ὅπως
σκῶν τὸ ὁμοιον, ἡλῆσας σῶνται.

Πρὸς ἀρεῖος σήμερον, ὡς ὁ δεσπότης ἡς δι-
σας. ἐν εἰρηκῇ φρεσὶ μένος, σε αὐτὸν πρὸς
ἀθλῆσθαι, παρῇ σῶντας. ἐκκλωσε σῶντας. μῶ-
νας ὁμοιον, καὶ μαρτυρῶν ἐκκλωσε
μα. ὅθεν ὡς θῆρες σοι. οἱ ἀλλοτῶν Ἰησοῦ
νοῖ. ἀρεῖος ὡς πῇ ἀκακον, ἔσθῳ, ἀδικῶς
ἐκκλωσε. καὶ μὲν ἀρεῖος, κατέκλωσε,
ἀθλῆσθαι σῶντας. καὶ παρῇ σῶντας
βῶνται. ὑπὲρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Παὸς ὁ παρῇ νομῶς, παρῇ νομῶς. ὑπὲρ εἰκῶν.
παρῇ νομῶς, βασιλέως λιθοῖς σε, ὡς τὸν
πρὸς αὐτῶν. ἀφῆδως ἐβαλε. καὶ τὴν κα-
ραὶ πῆς, τῇ ἀγῆς σου σῶντας. τῇ
λεωφῶς, σῶντας. ὡς αὐτῇ τῇ σῶντας.
ἀπλάγχνης

παλάχνασπανόλβιε, μὴ δ' ἐμετὰ κῆ-
μον οἰεΐρας σε. ὡς τῆς σῆς ἀνδρείας, ὡς γνώ-
μης, ὡς πολλῇ, ὑπομονῇ. ἥ ἡς ἀπέληφας
σέφανε, σέφος, ἀμαραντίνον.

Εἰς τὴν εἰρηὰ τοῦ ἀγίου μαρτυρός.

ἤχ. Θ. ὁ αὐτός. Τελουερός, ἀνεστης χέ.

Α γῶνας τὲ σε πῆ ἀθλητῆ, σὺ πόνους τοῦ
ὀπλίτου χυ. ἀφημοιῦτες, κατὰ χέρος
οἱ πσοῖ, βοήσω μὲν κῶ. αὐτὰ ταῖς ἐκείσεως,
πάσης ἀνὰ γῆς ἐξελεύημεν.

Ε ἱερώητοι πολλῇ ἐκ θυ. ἀθλήσαντι γιγνώ-
ται, καὶ τὸν σάλλον, διελθόντι τῷ δεικῶν.
εἰρηνάρχῃ παμμάκαρ, ἡγναῖε στραπύ-
τοι, καὶ πρεσβυτὰ τῷ ἀφημοιῦταισε.

Ε μὴ θλήσε γυναικῶν χορός. ἐπαίδων θεῶ
ος ὁμιλῶς, σὺ τῷ θεῷ, εἰρηνάρχῃ καρτε-
ρῶς. τελουῶτος σου ἀγῶνας, καὶ πλάι λυ
ἐκινδουῶτος. μάρτυς ἀκάκιε μακάριε.

Δόξα. ἤχο. πῶ. Τοῦ σουδίου.

Ε κβρέφας τῷ θῷ, ἀνέτης ἐξώτατε σέφα-
νε, ὡς πρὸς ὁ μέγας παροφῆτης σταμῆλ. καὶ
ἐν τῷ ὅρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς ἀνέστης
αὐτῷ. αὐτῷ δὲ παρὲς ἀθλησιν, ἀπειδύσω
ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτῷ ἐξο-
ρίας ἐθλίψης, ὑπέρτης κατεργάταται. καὶ
δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐν ἐκατέρησιν. συ-
ρόμνος, καὶ τυπτόμνος, καὶ λιθαζομνος, καὶ
τὴν καρδίαν στυγερὸς βόμνος. τῷ σέφανων
ἡξιώσης τῷ δαχὺ τῷ θυ. αὐτὸν ἐκείσεως, σὺ
ἐκ πόθῃ τελουῶται, τῷ αἰσεβασον μνή-
μιω σου λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρα-
σμῶν, ἐπὶ τῇ μελλούσῃ θλίψει. ἔσωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ εἰρὴ.

Οὐλὴ δὸς θέρμνοι.

Α ὦν ἀρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἡ ἀσπίλος πάλαι.
ἐξ ἀμώμος, δέσπονα. ἐν τῷ ὑψίστῳ, ὡς
ἑώρακε, μὴ ἐκείσεως ἀλάλαζε. ἐκ πλητ-
τομῆς. ἀνέβωα πὶ τὸ ὄραμα τέκνον γλυ-
κύτατον, τὸ το καμνὸν ἐπὶ τῷ δόξον. πῶς
δῆμος ὁ ἀχάριστος, βῆμα πὶ πλάτου πα-

ρέδωκε. καὶ κατακενοῦσι, θανάτω τῷ ἀ-
πάντων τῷ ζώῳ. ἀλλ' ἀνυμνῶσου τῷ
ἄφατον, λόγε συγκατάβασι.

Εἰς τὸν στιχόν, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα. ἰδιόμελον ἤχ. Θ. πῶ.

Α ὁ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, ὅσιε πέ-
ρ. ὑπὲρ τῆς χυ εἰκόνος, ἀντίσης ἀνδρικῶτα-
τα. μὴ ὑποπλήξῃς ἰσοκρομύμης τῆς ἀπὸ
λας. ἀλλὰ τῷ τῷ πῶς ἐξίφει, τῷ τῷ ἀπέκ-
τεινας, διό, παρρησίαν κεκτημένος πρὸς θῷ.
ἀφείσε τὴν ποιμνὴν σε, ἐξ αἰρέσεων πα-
σῶν. σέφανε πολυάθλε. Καὶ νῦν, ἦ.

Δεσπονα παρὲς δεξαι. ἦ εἰρὴ.

Ὡς τῷ δαδὸς θανμάτος.

Α ἰτο ὁρώμνον θέαμα. ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς καθορᾶται ὡς δέσποτα. ὁ συνέχων
ἀπασιν, κτίσιν ἐν ἑλῶ ἀνέστηται. καὶ θά-
νατῶσαι, ὅπασιν ἐμὼν ζώῳ. ἡ θκὸς κλαί-
εστα ἔλεγχ. ὅτε ἐώρακεν, ἐν σαυρῷ ὑψίσ-
τῳ, τὸν ἐξ αὐτῆς. δρῆτως ἐκλάμψαν-
τα, θῶν καὶ ἀρθρῶτον.

Α' πολυπικίον. τῷ ὁσίῃ ἤχ. Θ. δ'.

Α σκηπικῶς παρογυμναθεῖς ἐν τῷ ὅρει. τῶς νοη-
ταῖς τῷ δυσμῶν τῷ δαταῖς, τῇ πανο-
πλία ὡλεσας παμμάκαρ. εἰς, αὐθις δὲ
παρὲς ἀθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπειδύσω. κτεί-
νας τὴν κοπρῶνυμον τῷ τῆς πίστεως ἐξίφει καὶ δι-
ἀμφοῖν ἐσέφθης ἐκ θυ. ὅσοι μάρτυς αἰοῖδι
μκσέφανε. Καὶ τῷ, Ὁ μαρτυρὸς σε κέ.
Εἰς τὸν ὄρθρον. ἀναγνώσκου μὲν ἐκ τοῦ βίβ.
τοῦ ἀγίου σεφάνου, ὁ σεις δ'. ἡ σωτήρη.
τῷ δ'. κἀν τῇς ὀκτωήχου, εἰς, καὶ τῷ ἀ-
γῶν, δυο. Ὁ κανὼν τοῦ οἴου. οὐκ ἀκροῖ.
Χρὶ σέφεισε σε μαρτύρων σέφει μάκαρ.

ἰωσφ. τῷ ἤχ. Θ. πῶ.

Ὡς τῷ ἡρώπῃ τῷ δαταῖς οἰστανῇ.

Χ αρεμονικῶς διόδύσας σὺ τῷ σκῆλῳ, τεί-
βον τῆς αἰσκήσεως, μαρτυρίου πλατυ-
σμῷ. δυσμῶν ἐτέφρωσας ὀραλῶ. καὶ
δευχωρον ζώῳ μάκαρ κεκληρώσαι.

Α ἴσα σε ἀκαρπὸς πρῶτον καρπογονεῖ. ἀν-

της ἡ ἐπώνυμος, εἰς τὴν παλαιότητα μου ἡλ. ἔ
δοτοίσι διδῶσι θεῶ. τὴν τοῦ βίου σου σο-
φίαν, χαρὴν συμπάσας.

Ερωτάω τὰς θείας τῶν μοναστῶν, παρὰ τὴν
σας ταγμα π. ὡς φαιδρὸς τοῦ αἵματος, ἀρε-
ταῖς ἐξέλαμψας πύλους, καταυγάζων
μυστικῶς, ὅσοι σε φανε.

Ετοιοχωρήτας τὸ σῶμα τῶν συγκληισμῶν,
πῆς σενῆς οἰκιστοῦ, ἀνεπέρωσας τὸν νοῦν,
πρὸς τοῖς ἐποράναι σοφίαν, ἀνὰ βάσεσιν κα-
λαῖς, πρὸς πλατυμόνους.

Εὺ αἰδοῦσθαι τὸν πύλλω, τὸ καθαρόν, πῆς αἰ-
γνίας τέμνους. τὴν καλλιῶν ἐν γυναιξί.
τὴν ἀγίαν δ' ἐσπασιν Φωνῆς, ἱεραῖς οἱ
εὖ λαοὶ δ' ὅσα σωμῶν.

Ετερονόμους τῶν μαρτύρων, ἐν ἀκροσυχίς.
Εἰρηνικῶς μοι προσέμοις μάστιγος χάριν.

Εὖ φανῶν, ἡ χ. ὁ αὐτὸς, καὶ εἰρμός.
κτῆρ' σκαυδ' ἄλων τοῦ βίου, ἐπὶ τῶν παθῶν, τῶν
παρνοχλωμῶν με εἰρηνόσας μου τὴν
νοῦν, ἀθλητὰς εἰρηνάρχας τὴν σὺν, ἀφῆ
μῆται γαλιῶν μνημῶν ἀξίωσιν.

Ερονίκους σεφαίους ὡς ἀθλητῆς, εἰληφῶς εἰ-
ρηνάρχας, μετὰ τῆς ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰ-
ρηνικῶν ἀμαχον καὶ φῶς, καὶ ζῶν ἀληθι-
νῶν μακαριώταται.

Εἰθρὺς αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν δυνάμεων,
κατασβέσας ἡρδύσας, διδοίαις τῶν π-
σῶν, αἰατὰ ἄλλαν ἐρωταζῶν. ἀγιῶν δι-
σιβῶς, μάστιγος εἰρηνάρχας.

Εὖν ἀχώρητον λόγον τῆς σῆς γαστρί, χωρηθεῖ
τα τεύχεα, θεοχωρήτες σκληρῆς, πῆς σενοχω-
ρητοῦ με δεινῶς, τεκνυμίας τῶν κακῶν, αἰ-
γνὴ ἀπαλλάξον.

Εὖ, γ. Οὐκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σὺ.

Ονοῦς σου ἰδίσει πρὸς θν', καλλιμόνους
πάτερ, ὡς αἰνῶτος ὡφθη. καὶ χαρίσμα-
τος παντός, αἰάπλωτος ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας,
μέτοχος λαμπρότης.

Επὶ τὴν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ, καὶ πῆς τοῦτον τε-
κνός, ἀσπαζόμενος μακάριον, βασιλέως

δυοσεβούς, τὸ δόγμα τὸ δυοσεβές. ἐβδε-
λύξω, ὡς εἰς θεῶν πνέματι.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖς τοῦς ὡραίους παρὰ φανῶς, ἔχεις ὅσοι πό-
δας, μαρτυρεῖς πρὸς τρεῖς, ἐν ματῶν-
τα λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμῶν,
διαθλῶντας, σε φανε μακάριον.

Εκ τοῦ τῆς μόνης καθαράς, ὁ ὑπερθεός λό-
γος, ἐστακῶθι ὡς οἱ δε, καὶ διέσωσεν ἡ-
μᾶς. σὺν παρνοχλωμῶν αὐτῶν, τὴν δι-
οικτην, θεοκλυτικὰ βασιλῆα.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

Εὖν ὡς τὴν σιδηρῶν, κεκτημένον καρδίαν,
ὁ πρὸς φροντισμοῦσας, ὡς ἀπὲς ἐμπύ-
λακαῖς, ὡς φύλακα τῶν πύλων, διδασκα-
λῶν, σε φανε πανόλβιε.

γαστρί,

γατε, καὶ διπλῆς σὺν σεφάιους. ἔλαβες
ἀσκήσεως, ἔαθλῆσεως πέρ. ἀλλ' ἐκτενῶς
χὺ ὑπὲρ ἡμῶν, τῆρσέ ὑμνοῦντων, ἰκέτευε
σεφάου. **Εἰς τρεῖς τὸ μαρτυρῶν. Ὁμοιον.**

Εἢ καὶ ὑγρὸν σὺν καρτερῶν σου ἀγῶνας. κα-
τεμερίσθη, ἀθλητὰ ἡγιασμένον. δι' ὧν
τῆς πλάτης ἔλυσας τὸ φεῦγαγμα. καὶ τὴν
ὑπερκόσμιον, μὲν πάντων μαρτύρων. δὲ
ἐξ ὧν αἰωνίζονται ἐκκληρώσω παμμάκαρ.
ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρὸς βούε χῶ. τῆρσέ
πρωτόντων, τρεῖς μάκαρ εἰρλῶαρχε.

Σ. Ὁμοιον.

Επαφυγὴ τῆρσέ σου δυνάεις. ὑπερκόσμιον. κα-
ταλλαγὴ πρὸς τὸν θεὸν τῆρσέ πλάτων. ὑ-
περκόσμιον δ' ἐσπῶνα πρὸς ὧς ἡμᾶς. πᾶ-
σι, πρὸς ἀσέως, καὶ κακίας αἰών. καὶ τῆς
φρικτῆς κολάσεως, ἐκ παθῶν ἀπμίας. σὺν
ἀδυσάκτω πίσει αἰ. πρὸς καλυμνῶν
παρθένε πανύμνητε.

Σ. Ὁμοιον.

Εν τῷ σὺν παρὶς ἀμνῶν παρθένε. τῷ τοῦ ἡοῦ
σου, ἐκ τῆς ἀνέβιας. ὁδὸν ἡρώ, σὺν ἄλ-
δα κρύστα θερμῶς. οἱμοὶ ὡγλυκῆται,
πῶς ἀνδρῶν πρὸς ἀνόνων. φέρεις τα λακί-
σματα, καὶ τοῖς τρώσεσι τῆρσέ ἡλῶν. καὶ τὸν
κακούργων θάνατον σαφῶς. σῶσαι τὸ γέ-
νος, βροτῆρ πρὸς μετὰ τοῦ μῦθου.

Χ. Ὁμοιον.

Εν τῷ πῶς, λαμπαδουχοῦ μῦθου. δι' ἐλπί-
ξως θείας, τυφλῶς τὸ φῶς. πρὸς ἐχρη-
γησας. τὸν σὺν δ' ἐσπῶνα καὶ θεόν, μιμη-
σά μῦθου θεοπιδεῖ.

Εφραίνου πρὸς ῥῶθεν, τοῖς θαλασσιδίουσι. κυ-
βερνῶν τοὺς μάκαρ πρὸς γαλλῶν, ὁ-
δεμον θεία χεῖρ. πρὸς καλυμνῶν, σε-
πῶς, πρὸς σεφάου τὸ ὄνομα.

Εξουεργού μῦθου, καθάπερ σφαγιον. ἱερὸν
πρὸς ἡρώ, τῷ δια σέ, τεθυμνῶν σε-
φάου, καὶ πρὸς τὸν ἐκκληρώσας, δυνεπαύ-
σω δ' ἐφραίνόμενος.

Επὶ τοῦ σου ἔγγραπτον, ὁ περὶ ἡμῶν, ὑγρὸς ὁ-

λῶς ὡφθῆ, καταπλάγεις, μάρτυς τὴν δό-
θεισαν ὡ, χεῖρ ἐξ ὑψους δαψιλῶς, εἰς
αἰών πρὸς ποιήσιν.

Εν σοὶ πανάμωμε, τῆς σεῖας μου. τὰς ἐλπί-
δας ἐθέμην, ἐπὶ τὸν σὺν, σκέπην κατα-
πέφθυγα. ἡμεῖς μοι κόρη βοηθός, τῆρσέ
νῶν ἐξουεργού μῦθου.

Ὁμοιον.

Εομῶς ἐδράμεις, νομῶς ἡθλησας. ἐνο-
μῶς ἐσεφάου, τῷ τοῦ θεοῦ, νόμῳ κερτυ-
νόμῳ. καὶ ἀπαρτῶντον στυγρὸν, στυ-
γρῶν μακαριώτατε.

Εν τῷ σὺν ἐξουεργού, τῆς πλάτης ἐχεῖται. τῆθεο
ἡμεῖς ὡς νομῶς, χαίρων πρὸς σε χεῖρ
σας. φῶς νομῶν ἀναλαβῶν, καὶ φωστῆς
δοτὸς ἐκκλήμῳ.

Οὐδ' ὅλως ἐκρύψε, βυθὸς ἐξ ἀμῶν. σὲ πα-
νὸλβιε μάρτυς, ἐπεγνωκῶς. θεῶν παθη-
μάτων. παναληθῆσαι τὸν χῶ. θεῶν μαρ-
τυρα εἰρλῶαρχε.

Εξουεργού μῦθου, καὶ πρὸς ὁ μῦθου. ἐξουε-
ργού μῦθου, ἐκ τῷ πρὸς, πάντοθεν φλεγό-
μῦθου. ὅδε ἐξηρνήσασθε χῶ. ἀθροφόροι
ἀξιόμνηται.

Σ.

Εν τῷ σὺν ἐμῶν, μετὰ τὴν κύνησιν. ὡς πρὸς
ἡς πρὸς τοῦ τοῦ. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύν-
σας. τὸν λυτῶσά μῦθον ἡμᾶς, μεσιτεῖα
σου πανάμωμε.

Χ. Ὁμοιον.

Εν τῷ σὺν ἐμῶν, μετὰ τὴν κύνησιν. ὡς πρὸς
ἡς πρὸς τοῦ τοῦ. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύν-
σας. τὸν λυτῶσά μῦθον ἡμᾶς, μεσιτεῖα
σου πανάμωμε.

Εν τῷ σὺν ἐμῶν, μετὰ τὴν κύνησιν. ὡς πρὸς
ἡς πρὸς τοῦ τοῦ. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύν-
σας. τὸν λυτῶσά μῦθον ἡμᾶς, μεσιτεῖα
σου πανάμωμε.

Εν τῷ σὺν ἐμῶν, μετὰ τὴν κύνησιν. ὡς πρὸς
ἡς πρὸς τοῦ τοῦ. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύν-
σας. τὸν λυτῶσά μῦθον ἡμᾶς, μεσιτεῖα
σου πανάμωμε.

Εν τῷ σὺν ἐμῶν, μετὰ τὴν κύνησιν. ὡς πρὸς
ἡς πρὸς τοῦ τοῦ. ὅτι θεόν, λόγον ἀπεκύν-
σας. τὸν λυτῶσά μῦθον ἡμᾶς, μεσιτεῖα
σου πανάμωμε.

πρώτε ἑ χειρῶν μελῶν τε θείων κατὰ φ-
λεξιν ὑπὲρ τῆς εἰκότος, χυῖ ὑπὸ ῥυγῶν.
ὁ δῆμος τῆς οἰῶν, ὁ δὲ κλέεσσατος. **Σ.**

Υπερβία ἡ τὸν θυ, μόνη ἔφη γῆς ὡς ἀλη-
θῆς, τὸν ὑπερβίον τέξασα. σὺ σε θῶν,
αἰ κηρί ἦντας. ἀγίασον καὶ σῶσον, τῇ με-
σιείᾳ σου. **Ο** αὐτῆς.

Φομφαία λέγεται ὁ ἐχθρὸς, τὴν ὑπομονῆς τὴν
καρτεράς, τοῦ ἡναιόφρονος μαρτυρῶς.
ἑταῖς τῶν πέρων, καὶ δυποτέτακται.
καὶ γέλωτος καθοράται, ἑκαταμυχέται.
Ο πῶς σου ἔση πρὸς φηπικῶς, μάρτυς ἐν διδύ-
πῃ σοφείᾳ, ἀπὸ τῆς ἐπὶ φρενὶ ματι. κα-
δυποσκελίζον, τὴν πολυμήχανον. ταῖς τρεῖ
βοῖς μαρτυρεῖ, καλῶς πίζομενος.

Εν τῇ κακίᾳ τῆς διωκτῆς, ἀκακος ἀκέραιος
ὁφθεῖς, μάρτυς διπῶς εἰρηνάρχει. καὶ τῇ
τελειώσει σου τῇ διαίματι. σε φανόις ἀ-
φθαρσίας, κατεσε φανώσαι. **Σ.**

Ηοήσας πόρρωθεν μουσικῶς, ὁ τῆς πρὸς φη-
πῆς θεολαμπῆς. χορὸς παρθένων θείων, μ-
φε θείου τοκετῆς σου, βάθος διπρόρητον. συμ-
βόλοις ἱεργίς σε, πρὸς διεχάραξεν. **Σ.**
Του βίου τῷ θαλασσαν.

Ρημάτων σου διώαμιν, ὁ κακίας ἀρετῆς,
ὑπὸ ῥυγῶν ὅχι ἔχουσιν. ὅθεν δεσμοῖς σε
ἐφάνει ἑ ποιναῖς. θανάτω βιαιώτε. ὡμο-
τάτως ὁ πλάσιος πρὸς ἀδ' ἔδωκεν.

Ως ἀρτὸς ὁ πτωχὸς, πρὸς πυρεὶ καὶ ἐκ ποδῶν,
ἀμνηστὸς κρεμνίμωτος. ὡλεκαυτῶν παύ-
λες πρὸς θείῳ, θυσιᾶ πρὸς ῥυγῶν. σιναυ-
λίας μαρτύρων, ἀξίου μωτος.

Ηομίμως ἐνήθησαν, συγκλειθεῖντες ἑ πνι-
γμῶ, τὸν βίον καταλύσαντες. ἐν τῇ ἐφέ-
σῳ ὅσοι μονασαί. ὅκτῳ καὶ τεμάκοντα.
οὐς ἐν πίσει καὶ πότῳ μακαρίστωμεν.

Ετερῶς τὰ δικάζοντι, ὅν τε τάξω καὶ πλη-
γαῖς, κατὰ ξυμθεῖς τὸ σῶμα σου. θανάτω-
θῆναι εἴλω διὰ χυῖ, τὸν μόνον ἀθάνατον. ἀ-
ξιά γαστε πέτρε, μεγαλάνυμεν. **Σ.**

Ιὺ μόνῳ πανύμνητον, τὸν καλὴν ἐν γαίᾳ

ἔτι, τὸν ἔτι τοχόδεμαν χερσὶ δὲ τῆς
χορτῆς ῥαφῆς. ἡ ἀχρῶν δὲ ἰσποινῶν. ἀδ-
εῖα κτῶ καρδία μακαρίστωμεν. **Ο** αὐτῆς.

Επεβῆς πῶς ὑδάσι, κυβερνήτορ μορὸς χειρῶν. ζω-
αρχικῇ εἰρηνάρχει. καὶ διεσώθης τούτοις
τῆς διωκτῆς, βυθίσας σε βάσματα. πρὸς
συχῇ ἑπιμὸν ῥυγῶν.

Ηικροῖς δυπνίου μωται, τοῖς μεγάλα ἐαν-
ταῖς, τοῖς αἰκισμοῖς ἑξεδωκαν. αἱ ἱεραὶ
γυναικες τὸν πῆρηνισιν, τῆς ἀσας ἐν πνι.
θανάτω σασαί ὅφιν τὴν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἄγιοι, ἱερεῖα κατὰ ῥα, ἑ πρὸς
σφοραὶ ὁ λόκληργι. πρὸς τυθῆν πρὸς θυμά
ἀληθινῶ, ἀμνῶ πρὸς ῥυγῶν. εἰς ὁ-
σμῶν διωδίας ἀγαλλομῶν. **Σ.**

Ιδανῶ σε σάρκαται, ἑξ αἰμάτων σε ἀγνῶν
παρθενομῶρ. καὶ τοῖς βροτῶν εἰς ἑται
δίχα τρῶπης, διὰ φάτω ἐν ῥυγῶν. τῶν ἡμῶν
σρεῖ δὲ ἐργαζομῶν. **Κοντάκιον,**
ἡ χ. γ. **Η** παρθένος σήμερον.

Ως πρὸς ῥυγῶν, ἐφάνει, πρὸς τῆς ἀσκήσεως
τῶν πρῶν. ἑ πρὸς κόσμῳ ἡ σφῶν. πρὸς τῇ ἀθλή-
σεως ὁρῶν. ἑλυσας ῥυγῶν πλάνη. αἰρε-
πίζοντων. ἑ δὲ εἰς. βεβαίαν δὲ ὅξαν ὁρδο-
ξομῶν. διὰ τῆς ἑ δὲ ὅξας, ὡς θείῳ, μάρ-
τυς τῆς ἀληθείας χυῖ. **Ο** αἰκός.

Αθετοῦντας ὁρῶν, εἰς ὅξας ὅθεν πρὸς φρενας.
τὸν αὐτῶν πρὸς, καὶ καὶ τῇ ἡμῶν φανεί-
ται. σαρκὸς δὲ ὕλη, ἐπ' ἐχάτων. ἐν ἡ τυθῆ
σται τούτου ἑ σε βεβαί, μὴ δὲ ὅλως θεασί-
ζοντας, ἑ δὲ ἐν ἡ γῆσι ὑπὲρ τὴν κῆρῶν σου.
ἀλλ' ὅλα λαβάν ὁ δὲ ῥυγῶν φρόνημα, ἐν μέ-
σω τούτων διδύς παρηλθῆς. ἐλέγχων τού-
τους διθαρῶς, ὡς δυοῖς βενῶν. ἐμμανῶς.
διὰ τῆς παμμάκαρ. ἐπαξίως ἑ δὲ ὅξας, **Σ.**
Ις θείῳ μάρτυς τῆς ἀληθείας χυῖ.

Ετεραν κοντάκιον, ἡ χ. δ.

Επεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ ἐκκλησία. ἑορτῇ δὲ
φρόσων, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ καὶ πῶς.
ὁ δὲ φημοῦσα κραυγάζει. **Σ.** **Ε**φάνης
θείς,

θεῖς. οὐσίαν τὸ καύχημα.

ὁ αὐτὸς

Εκ παύσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμνεν ὁ φθόγος, τῶν κατ' ἐρωμάτων, σφαιροειδῶς, ὡς πρὸς εἰργασίαν θαυμασῶς. ὅθεν δυσωπώσε, παρρησίᾳ πρὸς θν' ὡς κεκτημένος ὅσις ἐκείνου, τοῦ δ' οὐδ' αὖ μοι λόγος ἐπαΐον τοῦ ἀνδ' ἀφ' ἡμῶν αἰγῶνας, ὅς ἐπ' ἐστὶς ἐξ ὅρα τῶν ἐχθρῶν καὶ ἰοσμύων, ὡς πρὶν ἀσκητικῶς καθίλεις ἀπάσας τοὺς κινήσεις τ' στερκὸς δ' ἀπονεκρῶσας, ἀβλήσει δ' ἐν νῦν, τὴν τῶν δυνάμεων ἐπὶ πρῶτον. Οὐσίαν τὸ καύχημα.

Τὴν αὐτὴν μὲν, εἰκοστὴν ὁ γὰρ, μνημὴν τοῦ ὁμοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμοῦ γατρὸς, σεφάνου τοῦ νέου.

Πληγὴς νέε σέφανε τὴν καρδὸν ξύλῳ.

Εὐρες πρὸς πόντος οὐχὶ γηράσκον σέφος.

Εἰκάδι ὁ γὰρ οὐτὴ σέφανος νέου κρᾶτα θραύσαν.

Οὕτως ἔρχεται ἡ βασιλεία, δυνάσασα, ὅς ἐστ' ἀρτεμῖς, πρὶν ἀρχῆντες, ὅς ἐστ' ἀγίοις ἱερμῶν. ἡνὶμα ἐδρέμματα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐχρῆσθαι γονέων υἱός, ἰωάννου καὶ αἰνῆς. Οὕτως ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τῆς γράμματος ἐχόλας, ἐκαθεκᾶσαν μετὰ τῆς τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας παρῆδεδυε, τῇ νηστειᾷ ἐπὶ σκληραγωγία ἐαυτὸν ἐκδούς. Ὅθεν ἐπ' ἀγγελικὸν περικύβηται χῆμα, τῆς ἐξ καὶ δεκάτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς. αὐτὴς ἐν τῇ πλέον πρὸς ὅδ' ἐπιδιματῆς ἀγῶνας ἐαυτὸν ἐπιδίδωσι, πᾶσας τοὺς τοῦ σώματος περικύβηται ὁρμάς. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, ὅς ἐστ' ἀπὸ τοῦ ἰωάννου, ὁ τέτου καὶ ἡνὶμα, ἐν εἰρήνῃ δυνεπαύσασα, ὅς ἐστ' ἀπὸ τοῦ ἰωάννου, τὴν ἐπὶ σφαιροειδῶς ἐγγχειρίζεται, ἐν τῇ περικύβηται βανὰ τοῦ ἀγίου αὐξάνει, διδύων τὸν ἀσκητικὸν διαυλόν. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῆς ζιζανίων ἀπορῶς, πόλεμον ἀποπνέον ἡγῆρε κατὰ τῆς ἐκκλησίας, τὴν μὴ περικύβηται τοὺς ἀγίας καὶ σεπίας εἰκόνας λέων δ' ἐπὶ ὄργανον τοῦτου, ὅς ἐστ' ἰσχυρίας ὁρμῶν. ἀλλ' αὐτὴς

Νοεμβ.

μὴν, τῆς παρῶντος ζωῆς ἀπερράγῃ ὑπὸ τοῦ μακαρίου γεραίου ἀποκρεθῆς καὶ διελεγχθῆς ἰσχυρῶς. Τὸ δ' ἐκείνης σφαιροειδῶς ἡνὶμα, καὶ ἀντὶνος φημὶ ὁ κοπτεῖντος, μεῖζονα δ' ἐναὶ κατεργασατ', πορθῶν καὶ κατασφύων τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοὺς ἱερεῖς εἰκόνας περικατακλῶν, καὶ ὅδ' ἡνὶμα, ἐξ ὅρα καὶ διαφόροις βασίνοις ὑποβάλλων, ὅς καὶ περικύβηται τοῦ ἀγίου σφαιρῶν μαθῶν, ὡς περικύβηται τοὺς ἀγίας εἰκόνας, καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἀποκαλεῖ, μὴ πειθαρχῶν αὐτῶν, μὴ δ' ἐπὶ ὑπογράφαιαν ὀνύχῳ τῇ αἰρέσει, ἀποσείλας ἐκρεθίσεν αὐτὴν, καὶ μετὰ μυρίας αἰκίας, κατέκλεισεν αὐτὴν ἐν τῇ φυλακῇ τῇ λεγομένη πρὸς αἰτῶριον. ἐν ᾧ ἐφρενῶντο καὶ ἐτερεῖς μοναχοὶ λογάδες ἐκ διαφόρων ἑπών, διὰ τὸ τοῦτο σφαιροειδῶς, τὴν ἀριθμὸν τεσσάρων καὶ δύο, οἱ περικύβηται καὶ ἀνδρῶν, ἐκ διαφόρων χώρων ἄλλοι, τὸν ἀριθμὸν τεσσάρων καὶ δύο. Οἱ μὲν, εἰναι. Οἱ δ' ἐπὶ, ἄλλοι ὁμοῦ αἰφρημῶν, καὶ χεῖρας, καὶ ἡνὶμα δ' ἀγῶν ὁ μακαρίου σέφανος ἡσυχάζετο καὶ πρὸς τῶν ἀγῶνας ἐπὶ ἡλῆφε, πᾶσαν μοναχικὴν κατὰ σφαιρῶν καὶ ἀκαλῶν, ἐν τῇ πρὸς αἰτῶριον διατελῶν. Μαθῶν δ' ἐπὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, ὅς ἐπὶ τὸ πρὸς αἰτῶριον μοναστήριον γέγονε διὰ τοῦ σέφανου, πληρωθῆντος ἡδὴ ἐν δεκάμηναις χρόνῳ ὑπὸ τῆς ἐκ τῆς πρὸς αἰτῶριον τῆς καθεύξεως, ἐκβάλλεται τῆς φυλακῆς, καὶ εἰς γῆν ῥίπτεται, λίθοις βαλόμενος, καὶ ξύλοις τυπόμενος. Εἰς δ' ἐπὶ τῶν φονῶντων, λαβόμενος ξίλῳ, καὶ κρεμῶσας κατὰ τοῦ μὲν ἡνὶμα, δυνεῖλε τοὺς ἀγῶνας, τῆς ἀγίας αὐτῆς διαρεθείσης κεφαλῆς ἐκ τοῦ κρούματος, καὶ τὴν πρὸς αἰτῶριον αὐτῆς ψυχὴν τῇ θεῷ πρὸς ἀπὸ τῆς. Οἱ δ' ἐπὶ τῇ δυνεῖν, ἐσπερὸν αὐτὴν ἐπὶ τῆς λευφόρου γυμνὸν καὶ νεκρὸν τὸ σῶμα. αἵτε χεῖρες καὶ πόδες αὐτῆς λίθοις περικύβηται, σφαιροειδῶς, καὶ δ' ἀκτύλοισιν τοῖς ὀνύχῳ

π

ἀπε

μηνώθησιν τὸ τέλος τὸ μακάριον. πάντες
χαῖ

[illegible]

ὡς φανείας σαφῶς πετυροῦσιν ἡμῶς. καὶ
 μακάριον ὡς ἔσονται, τοῦ Θεοῦ πᾶσι. σκότος
 βασιλευσάντων τέλει, ἀπὸ βελιξίας, πολυ-
 θείας καὶ ἡτομολήσας. αὐτὴ ἐλαβόμε-
 νος, καὶ ἡ πανόλβιε. πρὸς τὰ πρὸς κείμε-
 να σκῆματα. ἡμεῖς φρονέας, καὶ νικη-
 φόρος ὁ Φθίς, κατέβαλες. τὴν ἀλαζόνειαν,
 καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν, μεγαλυνῶν
 χῦ. ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φαντασθαι, τοῖς
 ψυχῆς ἡμῶν
 ἰὰ τὸν πάντων Θεόν Ὁ βασιλέα. ὁ δὲ ἡμῶν πο-
 λυάριθμοι, καὶ τοῖς φαπιδῶν, κατὰ τὴν
 σὺν ὡς ἔσονται, τῇ Θεῷ ἡμῶν, ὅπως ἔβλε-
 πται

χθης, ἡ δὲ βοήθεια. χριστὸς δ' ἄλλος γνήσιος,
ὕπαρχω πάντῃ. γινώτε, ὡς ἀνομοὶ τυραν-
νοί, καὶ ὡς ἀρίστοι, ἀκακὸν θυεσθαι, ἰδὲ νῦν
αὐτοκλήτος, παρεγγρόμην, μὴ ἐν μέλλε-
τε, δοῦκα δεκτὸν τῷ τυραννιστῇ, δι' ἐμὴν
ἐκκρίσιν τοῦ θυεσθαι κατεπέμψομαι.

Τ ἡ ἐπὶ ἀρετῇ μὲν ὑμῶν δέκα δι. τριπλήτη
ὁ τίμιος, ἐκατονταὶ διχορὸς. τῷ ἀθλοφόρῳ
πολυθεῖον, κατ' αἴετ' ἐπ' αἴετ', νομοῦν-
των διὰ τῆς πίστεως. μετ' οὗ ἐστὶν ἡ σωτηρία,
ἀγωνιστῶν, θύναμοι φρόνως ὡς ἀνομοί.
καὶ ταῖς χορείαις, τῷ ἀσωμάτων χαίρων
ἡρώδῃ. μετ' οὗ δὲ δυσώπει. πάσης θλί-
ψεως, καὶ πειρασμῶν λυτῶσθαι ἡμᾶς.
ὅθεν σε δουλοφροσύνης, καὶ γνησίως μα-
καρίζοντας.

Δόξα καὶ νῦν, ὦ. Ὅμοιον.

Ο ὑκλποκρυπῶ τοι πάς τὸ δεινόν μου. ὅτι
πάντοτε κέκτημαι, ἅπτε μισθῇ ὁ θεός, σαρ-
κα, μολυβδῆος καὶ πυθμῶν, ἡ ἐν ἐννοίᾳ
καὶ ἀθεμίτῃ, ἐργῶν καὶ λόγῶν ἀσχερῶν.
γλώσση κατακείνων, ὅθεν ἀμαρτανόνο-
τας. αὐτὸς τοὶ χεῖρες ἐργάζομαι, θεογυ-
νῆτες, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν.
ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίης μου, σωθῇ θείας
πρωτοῦ καὶ κλαύσωμαι. ἃ δὲ εἶνα ἐρ-
γασάμεν, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

ὦ. Ὅμοιον.

Η ἡ ἐποδύεσθε με, καθορώσα. ἐν ξύλῳ κρε-
μάμενοι, τὴν σὸν ὕον καὶ θεόν. τὸν ἐφ' οὗ ἀ-
πὼν κρεμάσονται, τὴν γῆν ἀχέτως, καὶ πα-
σαν κτίσιν δημιουργήσονται. καὶ γὰρ αἰα-
σῶμαι, καὶ δόξα δ' ἵστωμαι. καὶ τὰ ἄλλα
βασιλεία. σωτήριον θείον καὶ ἀφθαρ-
τὸν τῆς δυνάμεως. ἡ τῆς δεσμίου,
ἐκλυτῶσθαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας, ὡς
δουλοφροσύνης. καὶ χαίρομαι τῇ τῆς βα-
σιλείᾳ τὴν αἰώνιον.

Α' πολυπικίων. Ὅμοιον.

**Εκ τ' ὁ θρόνος. ἀναγνώσκοντες τὸ λοιπόν τῃ
βίᾳ. ὅπως σε φανῇ. ὁ κἀνὼν ἡ ἀκροστιχίς.**

Νοεμβ.

Υ μνηστέ τὴν σὸν νῦν δίδ' ὁ μάρτυς χάριν.
Ἰωσήφ. Φ. α. ὕχθ, δ.

Θαλασσης τ' ἐρυδραῖον πέλαγος.

Υ μνηστέ τὴν φωτοφόρον μνήμην σου μαρ-
τυς ὡς ἀνομοί. φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος
τὴν καρδίαν μου φωτίσθαι. καὶ ὡς ἀνομοί
θείας με, νομοθεσίαις ἐν δυνάμει σου.
ἀρτίως ὡς ἀνομοί τὴν ἀκλήδην μάκαρ
ἐπ' ἀπὸ τῆς μαρτυρικῆς ἐμπρέπων καλ-
λωναῖς. καὶ ὡς ἀνομοί ἐν σίγμασιν. ὡς ἀνομοί
ὡς ἀνομοί. ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.
ἀμα τῶν ζωοποιῶν τοῦ πνεύματος, ὕπαρχων ἐμ-
πλέως, ὅθεν ἀθείας καὶ σὺνιδεῖν ὅθεν ἐκτο-
καὶ πᾶς ἐδρόσιστας, καὶ ὡς τὸ ὕδωρ εἰς ὁ-
ξίς, τῆς αἰαπαιστεως ὡδήγησας. **Τ.**

Ε ν. χρόνῳ τὴν ἐξω χρόνου τέτταρας, βροτὴν
θρόνον. ὅθεν ἐκτενῶς ἰκέτω αἰνῇ. ὡς
ἡνὸς ἡ ἐκτὸς τοῦ πνεύματος ψυχῆς μου χρόνια. καὶ
θεοῖα σῶσαι πανάμωμους.

Φ. γ. Εὐφραίνεται ὁ Θεός.

Τ ἡ ἐπαρῶν τῷ ἐχθρῷ, ταπεινῶς διὰ χει-
ρὸν ἐπαύσας. καὶ τοῖς αὐτῶν φάλαγγας,
εἰς φεικαρτείας, σωζέκοψας.

Η κύρωσας ποιητὸν, κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν
βούλημα. καὶ κἀρτερῶν ἡθλητῶν. μαρ-
τυς ἀθλοφόρος ὡς ἀνομοί.

Η ἐκδύωσας τὴν εἰκὴν, ὡς στρατιώτης δυνάτης
χάριν. καὶ χαλεπαῖ βασιλεῖς, μαρτυς ὡς
πρὸς ὅταν λελογίσται.

Ε τρέψον μου τὴν νοῦν, ὡς τρέψον μου
πολλοὺς πᾶσι. μὴ θείᾳ πάντα γινέσθαι, ὅπως,
κατὰ χρέος δόξα ζωσέ.

Ἰω. ὕχθ, δ. Ταχύ ὡς ἀνομοί λαβεῖ.

Ο μάρτυς ὡς ἀνομοί, καρτερικῶς ἐκ ἀθλῶν.
τοῖς εἰρηνοῖς τοῦ αἵματος πολυθείας πυρᾶν,
ἐνθὺς κατέσβεσεν. ὅθεν τῷ ἰαμάτῳ, ἐκ-
ληφῶς θείαν χάριν. δαίμονας ἀπελαύ-
νῃ ἐν ὁσμήματι παύει αὐτῶν χεῖρας πρὸς θείας
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Τ. Ὅμοιον.**

Τ ἡ χάριν νῦν ἅπαντες, δουλοφροσύνης
μὴ. μετ' οὗ θεῶν ἡμῶν, ὡς δι' αὐτῆς, τὴν χα-

ραὶ τὸ κόσμῳ ἀνγίσταται. λύσις τῆς αἰ-
μαρτίας, θύρα μὲν ἡ φύσις. ἀπάσι τῇ
αἰῶνι, γητομὴν κραυγῆς. θυγαῖς αὐτῆς,
ῥῆσαι ἡμᾶς τῇ δ' αἰῶνι. **σεβθ.** Ομοιον.

Εαυρῶ ὡς εἰσακας, τὸν σὺν υἱὸν καὶ θεόν.
παρθένε πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἀ-
νύμνηκε δακρύουσα. δόξα βοῶσα λέγει,
τῇ φρικτῆς Βαλῆσει. θέλων ὅτιν ἐκρεῦ-
σαι, ἡ ζωὴ τῇ ἀπάντων. ῥυόμηνος τὸν κό-
σμον, φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

δ. Επαρθεῖς ἴσθι ἡ ἐκκλησία.
Η καρδία σου αἰδρεῖα ὡχυρωμένη. καὶ παρ-
ρησία σὺ δόξε, πεπυρακτομένη, βάσινα
πολύπλοκα, νηπίων τοξόματα, μάρτυς
ἡναιόφρον λελογισαί.

Η εκρωθέντας ταῖς πρεσβύταις τοῦ τυρανίνου.
σὺ ἀθληταί, θεώμηνος. ζῆλον κατ' ἐκεί-
νους, εἰ θεὸν δυνάβει. ὁ μάρτυς πῶς αἰμο-
νος, καὶ πρεσβύτης τοῦ παθῆν ἡναιόμηνος.

Η εδοικῶς σε τειρόμηνος. καὶ ταῖς λόγχαις.
δοικῶς νηπίων. καὶ ταῖς μεθοδίας, τοῦ
ἐχθροῦ τειρομένου. χεῖρες φαίνονται. ὁ ἀ-
γνοῦς ἐπὶ μακαρίζεται.

Υ πομονὴ ἐκπληρόμηνος τῇ μαρτύρῳ. ἐ-
πὶ αὐτῇ τῇ τελείῳ. σὺ δόξε θαυμάζων.
τούτῃς ἐκοινωνήσας, τοῦ ζήλου τῆς πίστεως.
καὶ τῆς ὑπερήμου ἀθλήσεως. **φ.**

Η εκρωθέντας σὺ δυνούσῃ τῇ πῶς βασιῇ. τῇ
ζωηφόρῳ τειρομένου. παρθεῖς μαρία, πάν-
τας δυνάτωσας. δόσε δόξα ἰσομῇ, καὶ
θεοπρεπῶς μακαρίζομεν.

φ. ε. Σκέ μου φῶς.

Α ὦρον πολυτελές. σεαυτὴν πρεσβυτέρου χάς,
τῇ κτίσῃ σου ἐναθλήσας. καὶ τὴν πλῆλιν
νικήσας, μαρτύρων ἐγκαλλώπιμα.

Ι δορύματα σοφῆ, τῇ δ' αἰμόνων καὶ ξόανα,
σιωπῆς εἰσάσας. ἰσομῇ. λογισμὸν κικ-
τιμῇ, ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Α αἰμόνων πὴν πληθύν, ἀνδρῶς ἐπ' αὐμα-
πίας. τῇ τεινῇ πῆς σαρκὸς σου. ἀθληταί
ἡναιόφρον, δόσε μακαρίζομεν. **φ.**

Ο μόνος πρὶν, ἐν ὑπάρχων καὶ πῆν. ὁ καὶ
ἐξ ἀγνώστου, ἐστὶν ἀρχὴ αἰμάτων. ἀγνὴ
Βερεῖς ἡναιόμηνος.

φ. ε. Θυομένης καὶ φωνῆς.

Υ πῆς, ἐν καμῶ τῇ ἀγνῶν οὐ γέγονας. ἐ-
γνητέμηνος, δὲ μάλλον. καὶ πρεσβύτης θείῳ
ἀθλητῇ ῥωμαλαῖος. διὰ τοῦτο, τῇ σεφά-
νῳ τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Η αρτύρων, ὁ μὴ γέφυσε αὐτὴν συγκατέλεξας.
τελειωθεῖς πρεσβύτης. πρεσβύτης σῆς ἀοί-
δις μαρτυρίας. καὶ σὺν τούτῃς, στίχου
πατρὶδος ἡναιόμηνος.

Α ἰδοὺ χαί, μιμητὴν σε χυὶ ἀπειργάσαντο.
αἱς πρεσβυτέρους ἐμὸν. πρεσβύτης αὐτῇ ἀ-
νέπης σεφάτης φέρος. θανατώσας, ὑπομῶ-
νῃς σὺν ἀφρονῇς ἐξίφειν.

Ρ ὕσαμε, τῇ παιδάλων τοῦ βίου. πινά-
χρη. τὸν ἐν νυκτὶ ἀδελφίας, λογισμῶν
ἀέτων κεκρατημένων. τῇ κακίᾳ, τοῦ οὐ-
μενοῦς ἀνὸς σκιδρῶμεν.

Τ ὡς αὐτῶ μὲν, ἐκστὴ ἐνάτη, ἀθῆτης τῇ
ἀγνῇ μαρτύρῳ, πῶς αἰμόνων. καὶ τῇ σὺν
αὐτῇ ἀγνῇ τελειώσας ἐδομῇ. καὶ συμ-
μαρτυρῶν αὐτῇ.

Ο πῶς αἰμόνος νύτῃται σὺ χέ μου.
Ἰνούς γὰρ θεὸν μόνον σε θεὸν ἡναιόμηνος.
ἐφει κεφαλὰς ἀνδρῶς ἐπὶ ἀκίς δέκα.
Σὺν ἐξαπλῇ διδοῦσιν περὶ κλοντα δι.

Π αρεσμένοι δ' ἐνάτη κτοῖνον εἰκαδὶ ἐγ-
χία μακρά.

Υ τοι ὑπὸ ἡέχον ἐπὶ δεικίου τοῦ βασιλέως, ἐ-
ἀκλίνου ἀρχόντος. πρεσβύτης δὲ αὐτοῖς
τῆς διὰ χυὶ πίστεως, ἐπὶ τῇ τελειώσας αὐτῇ.
Εἰς τῇ πῇ βασιλείᾳ καλεμῇ γέφυ,
πολλῆς καὶ πλεοῖα τυγχάνει θερμῇ
υἱάτων ἀνὰ δόσις. πῶς δ' ὅξως ταῖς ἰσο-
μῇ. Εἰ ταῦθα κατὰ σώματα, θεο-
πείδῃ πῶς ἡναιόμηνος ὁ πῇ τῆς εἰσῆς ἀρχῇ
διέπων ἀκλίνος, ἐπὶ αὐτῇ δότικος.
μὴ εἰς σὺν πινελιγμῶν ἀθληταί
δεσμῶν παρὲκ ἐλθούσας. ἡναιόμηνος δ' εἰς

οἱ τὸ πῶς ἰσθός τε μέγας, ἔτι μυσταγὰς θυ
σίας ἐκτελέσας, οὐδ' ἀγίους θύειν τῆς εἰδῶ
λοις ἔπερσκιμῶν περσκιμῶν. ἔς ἀπα
νανομήτους τοῦτο ποιῆσαι. ἔτι φέσιν ἀναγε
θῆναι πάντας περσκιμῶν. καὶ ἔτι οἱ γυ
ναῖοι, θάυμαστοὶ τῷ παμβασιλέως χυ
θῷ γεγονόσι μαρτυρεῖ, τῇ αὐτῇ θείᾳ δυνά
μει κραταυθίζεις, τὴν ἀρεθμὸν ὄντες, τρια
κόσιοι ἐδομήκοντα. Οὐς θεασάμενος ὁ ἅγιος
πῶς ἁμῶν, φωνῇ μεγάλη ἐβόησεν ἐπὶ πῶν.
μεγίστην ἀσέβειαν ὄρω, ὅπου μιστὸς ἔστι, ὅ
σους τοὺς δικαίους, καὶ ταῦτα ἔστι, ἀλθ
γων καὶ σφάτῃς πτόπω. Ὁ δὲ ἀκῆσας, ἔ
κπὸ μὲν ἀνά φλεχθεῖς, ἀθέως τοῦτον
ἀναγεῖναι περσκιμῶν. ὅπως ἐκείδῳς ὁμα
κάριος, ἐν ᾧ τὸ πῶς βαδίζων διετέλει καὶ
χρόντες αὐτὸν οἱ ἀπεσαλμῆμοι, ἐκλέεχον
τοσὶν πῶς χωρῆσαι ὁρατὴν τὸν φόνον, ἀλλὰ
πάντες ἐπ' ὅψιστον δικάζοντες, ταῦς ἰδίαις
χερσὶ καὶ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἐκχέειν αἱμα
αἰθῶν ἐπείγοντο. οἱ μὲν, λόγχας βάλλον
τες, οἱ δὲ, καλὰ μοῖς ὀξέσι. διατετῆς γλώτ
της ἔτι ῥῶλοι πῶν μελῶν τοῦ ἀγίου διελαύ
νοντες, ἐπ' ὅψιστον τυραννίου ἐτελείωσαν
ἐν τῇ εἰρημένῳ τόπῳ. ἔπερσκιμῶν ἐβραίνεις
σκέλευας διεβίβασαν. ἔν αὐτῇ τῇ χορῷ τῇ
τετρακοσίῳ ἐβδομήκοντα μαρτύρων, ἔτι
τοῦ πῶν θήκαις σιωπα χθεῖς, κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μαρτυ
ρος φιλομενίου.

Φιλαμένους πείρασιν ἦλκος οὐδ' πόδας,
Χρὶ φιλομενίας καὶ θῶ φιλομενίας.
ἰλῶ μῆμος ὁ μαρτυρῶν, ἡ δὲ ἀνελιδνῶς βα
σιλέως, ἐκλυκαονίας ὁρμῶ μῆμος. καὶ τὸν
οἶτον κομίζων ἐν τῇ γαλα τῇ χώρᾳ. Φί
ληκι ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ αἰκίρας διαβληθεῖς, ἔ
χεισθῶν ἐαυτὸν ὁμολογήσας, ἦλουται
πρῶτον οὐδ' πόδας σιδήρεος καὶ αἰκίζεται.
εἶπα ὁ μαρτυρῶν, ἀπαθίζεται. καὶ εἰς κλί
βανον ἐκκασίτα ἐμβάλλεται. ἐκ τούτων
δὲ τῇ τοῦ χυ δυνάμει ἀβλαβῆς διαφυλα

Νοεμβ.

χθεῖς, ἡλῆται αὐτῇ τῷ κεφαλῷ, ἔτι
χεῖρας καὶ οὐδ' πόδας. καὶ ἔτι τετρακόντα
σαδίας ἐλαίνεται ἐν λειποψυχύσας, τῇ
θεῷ τὸ πᾶν παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πρὸς ἡμῶν
νικητῶν, ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονίκης.
Καὶ τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος ἰωάννου, τῶν ἐν
πρὸς δι. Καὶ τῶν ἀγίων ἐξ μαρτύρων. ἐν οἷς
κερῶν, πέτεας ῥαγείας καὶ ὑποδ' ἐξα
ξά μῆμον αὐτῶν. τελειοῦται.

Ἡ νοῖς πέτεας εἰς ταφῶν ἐξ ἀνδράσιν,
Ονεκρὸς δὴ εἰς ταφῶν χεῖς πέτεας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος οὐρβανὸς ἐπίσκο
πος μακεδονίας, ἐν ἡμέρᾳ τελειοῦται.

Ο χερσὶν ἔπος ἐκπνέων τῇ ἀγγέλων.
Οὐρβανὸς ἐστὶν οὐ βίος κατ' ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος διονύσιος ἐπίσκο
πος κορινθῶν, ἐξ ἡμέρας τελειοῦται.

Διονύσιος, εἰς τῷ θύη πόλων.

Ξίφος μετελθὼν εἰς ἐστὶν καὶ μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσὶος βιοσαρίων, ἐν ἡ
μέρᾳ τελειοῦται.

Πολλῶν ἰγνώτων καὶ πόνων βιοσαρίων,

Πολλὰς θανάτων ὁρμηκεῖ δυνάμειας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσὶος παγκοσμῖος, ἐν ἡ
μέρᾳ τελειοῦται.

Σύμπας ὁ κόσμος, ἐδ' ἐν τῷ παγκοσμῷ.

Εδ' ἐν τῷ ἡσά καὶ μόνως ἐν λαμβανίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσὶος πυτρεῖων, ἐν ἡ
μέρᾳ τελειοῦται.

Τῇ ὁ θελήσῃ περὶ σέ χωρὶ χέμου.

Ὁσὶν πυτρεῖων ἐργάτης θεληματῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μαρτυρῶν ἐξαλλε
ριδῶν, ἐξ ἡμέρας τελειοῦται.

Διὰ σέφος πάντῃ μοι οἶσω καὶ ξίφος,

Ὁ μαρτυρῶν ἐκκαύγας ἐν οὐαλλερίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος φαῖδρος, ρυτίης
ζέσης καὶ τα χεθεῖς αὐτῶν. τελειοῦται.

Πολλὰς πρὸς ἄλλα πρὸς δὲ ρυτίης ζέσιν,

Στερῶς ἀθλοῦται, φαῖδρον ἐγνωμῶν

μόνον

π

1111

Ταῖς

Τ αῖς αὐτῆς ἀγίας πρεσβείαις ὅθι, ἐλὲν
στοι καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμὲν·

Φ, ζ. Εἰν τῇ καμίνῳ τῇ ἀμύμονι καὶ τῇ

Ι ὧν ἰαμάτων, καὶ τῆς θαυματῆς χάριτος
Φε. μαρτυρῶν, ἐκ θεῶν πλησίον, ἀφειφένως,
ἰατρειῆς σὺ κεραιγάζοντες. διλογη-
μῶς εἰ, ἐν τῇ νῆϊ τῆς δόξης σου καὶ·

Υ φαπλουμῶν, κολαστηρίων οὐκ ἐφρόνι-
πας. ὅλιν, τὴν φροντίδα ἔχων ἐν οὐνοῖς.
ἢ κεραιγάζων ἀξιάγασε. διλογημῶς
εἰ, ἐν τῇ νῆϊ τῆς δόξης σου καὶ·

Ε ὑτῆς αἱμάτων, τῇ πυρὶ πᾶσαν ἐφλέξας.
ὕλιν ἀθείας σὺ δὲ ποιεῖς, τῇ δὲ δρόσω
τῆς θαυματῆς σὺ ἐν τῇ καμίνῳ. τῆς
δουχερῶν, δροσίσεις παρῶν· **ζ.**

Χ αἰετῆς, χαρὰν ἀνθρώποις κηρύττει.
χαῖρε, οὐκ ἐκ θρόνου χειρὸς Βικί, καὶ ἀφειδὸ
ξον παλάπον, τοῦ βασιλῆος σου. τῆς αἰά-
νων πανάμωμος δέσποινά·

Φ, η. Χῆρας ἐκπετοῖσαι, δαυὶλ.

Α γρυπνόνσε φύλακα πῶν, κατεπληπ-
σαμῶν, κατὰ κομίζονται, δαυμόνων φά-
σματα πάντοθεν, καὶ σαρκὸς ἀγρία κύ-
ματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν, μαρ-
τυρῶν πολυάθλων, τῆς βιῶντων, πάντα τὰ ἔρ-
γα, ὑμνεῖτε τὴν κῦ·

Ρ εἰθροῖς σὺν αἱμάτων ἱερῶν, πορφύρεον ἔβα-
ψας, στυγερὰ παλαιώσιν. μετ' ὅλως μέλ-
λονται δέχεσθαι. ἵλαμπεως ὡραϊζόμε-
νος. τὰ ἐκποιῶν οἰκείας, βοῶν μακάριε δι-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τὴν κῦ·

Ι ερεῖον ὡς περὶ καθαρὸν, καὶ δύμα ἁμωμον.
καὶ καλλιέρημα. ὁλοκαυτούμενον αἰ-
δραξιν, ἱερῶς μαρτυρῶν ἀθλήσεως, τῇ ἀθλα-
θείᾳ σου χριστῷ, περὶ χθονί, μέλτων σο-
φεί. διλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου
τὸν κύριον· **ζ.**

Η ὁμοῦσε σικαὶ καὶ περὶ τῆς, περὶ διχά-
ραξιν, σὺ πᾶ κηρύγματα. ἀρρήτως μέλ-
λονται ἐσεσθαι, τὸ θεῶν ἡμῶν λοχούμενον.
θεοχαρίτωτε αἰγὴν, ὡς πάντες μέλπωμεν.

διλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυ τὴν κῦ·
Φ, θ. Δίδος ἀχερομήτης.

Ι δεφωταυγούς ἀθλοφάου, φωτφάνης
ἐλαμψε μνήμη, πάντων τῶν πῶν τῶν καρ-
διας, φωταγωγῶσα τῇ θείῳ δύματι πε-
ριχαρῶς χορεύωμεν, τοῦτον ἐν πίσει μα-
καρίζοντες·

Ω ετῇ ἐπὶ ἀκύκλω δεκάδι. καὶ τῇ τριπλῇ ἐκα-
τοντάδι, ἀκαταγωνίστων μετῴρων. σὺ α-
γελάζων, μετ' ὧν τὸ σῶμα σου. μαρτυρῶν
χριστοῦ κατὰ καίται. σὺ τούτοις πρεσβύ-
σωνται ἡμᾶς·

Ε τοῖδον ἀνύσαντες πόων. πολυεὶδ ὧν μεμε-
τωμῶν. καὶ μετὰ χριστῷ τὸν κόσμον,
νικηκότος, λαμπρῶς νικῶντες. σεφα-
νηφόροι μαρτυρῶν, σὺ οὐράνους ἀφειπο-
λάετε·

Η ρθῆς δὲ τῆς καὶ τὰ γέρε. τῇ σὺν ἀγί-
ων ἐνομίσει. καὶ δὲ ποταμούς, ὁμαβλύ-
ζεις ἡμῖν θαυμάτων, τῇ σε γεραίρουσι. ἵ-
λαμπεως τῇ μνήμῃ σου. πανηγυρίζου-
σι ὡραῖον· **ζ.**

Φ ὡπὸν ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθεί-
σας ἀβλεψία. τῆς φθοροποιού ἀμαρτίας.
θεογνήτορ, πάντα γινε δέσποινά. σὺ γὰρ
πῶν βοηθία, καὶ φωτισμός ὑποαρχίας
ἀχρηστε·

Τὸ αὐτὸ μὲν, δ. Τὸ αἰγίου καὶ εἰδ' ἔξον
ἀποστόλου. Αἰδρεῖται τοῦ πρωτοκλήτου.
Εἰν τῇ μικρῇ ἐπιστολῇ εἰς τὸ κείκε κραζα
ἰσῶμιν εἰχες, δ. ἢ ψαλλομένη, περὶ
μοῖα. Τὸ μαλαξοῦ. ἢ χθ, δ.

Ὡς ἡμεῖς ἐν μαρτυρίᾳ.

Τὴν ψυχὴν καθαράσας. τῇ ἀγνείᾳ τρεῖς
πολλὰς. τῇ περὶ δρόμῳ λυχνῶτε γυμνα-
σάμενος. τοῦτον ἐτοιμὴν ἐτέλετας, τῇ αὐ-
τῷ λάμψεων, τῇ φωτὸς τοῦ νοητοῦ. ὁ πρὸ
δύμῳ δὲ ξάμενος, ἀνέκραγε ἄλλες χαρμο-
σύνῳς ἀνδρέας. ὁ αὐτὸς πάντες οἱ χὶν ὁππο-
δοῦτες. ἰδὲ γὰρ τοῦτον διήκαμεν.

Οὐκ ἠγνοήσας ἐνδοξέ. ὁδὸν θεομῶν ὁδὸν τῆς
φύσεως, ὁδὸν ὁντὲς ὄρηκας, πλοῦτον ἄστυ-
λον. τῷ σὺ μνήμης ὁμαίμονι. κοινῶν οὐ ποιέ-
μενος, ἡς ἐπέτυχες τρυφῆς. ἔτι ὁδοποιή-
σαι. ταρκὸς ἡγνέσιν. καθηγησάμενος ἀνδρέας.
ἐντὴ γνώσει, τῇ τοῦ πνεύματος κρυφαῶν, νυνὶ
τὸν ποδοῦμενον ἀρετῶν.

Υμνωδίας μακαρίε. οἱ πιστοὶ γεραίρομεν.
ἀνδρέας θεοσφοῦ, ὡς ἀποστόλων. θεοῦ τῷ λό-
γῳ καὶ κήρυκα. καὶ θεῶν πρωτόκλητον, ἔτι
ὁμαίμονα σεπτόν, τοῦ σοφῆς θεοκλήτους.
ἀποστόλων, κορυφῆς θεοῦ πέτρῳ. σὺ
αὐτῷ ὁμι, τὸν σωτήρα δυσωπῆτε. ὑπὲρ
ἡμῶν τρεῖς μακαριοί.

Δόξα, ἡχος β. Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐφραίνου βηθσαῖδᾶ, καὶ τέρπον καὶ
χόροισι. σήμερον γὰρ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, ἡ-
παμφαις πανήγυρις τῇ ἐκκοῦ βλαση-
σάντων, καὶ πάντα τὸν κόσμον φαιδρυ-
νάντων, τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος, καὶ τῇ
θαυμασίᾳ αὐτῇ. ἀγάλλου καὶ σὺ πᾶσι
ὑφῆλιος, ἡρεωτικῶς ἐκβοῶσα καὶ λέγου-
σα. χαίροις πέτρε κορυφαῖε, ἡ πέτρα τῇ πῆ-
σεως. χαίροις ἀνδρέα πρωτόκλητε, τὸ τῆς
ἀνδρείας ὑποδείγμα. χαίροις αὐτὰ δελ-
φος ἐκλεκτὴ ἔτι μᾶλλον χριστῷ τῷ θεῷ ἔμμε-
ναις, ἡ τῷ σαυρικόν καὶ σπῖτον αὐτῷ πάθος μι-
μησαμένη. ὡς πρὸς βούειν διωσκῶς μὴ ἐλ-
λείπητε, τὸ σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ νυν, γ. ὁμοίον.

Τὴν πᾶσιν ἐλπίδα μὲν, ἐκ σὲ αἰνέσθαι,
μὴ εἶθε. Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκεπὴν σου.
Εἰς τὸν σῶσον καὶ μετὰ σου εὐαγγελιστὴς.

μετὰ μοῖα, τοῦ αὐτοῦ. ἡχος δ.

Εὐαγγελιστὴς.

Ηὕσιντε πρωτόκλητον, ὁ θεὸς λόγος, περὶ σῆκα
τῇ σοφὸν θεοκλήτευκα, καὶ θεῶν ἀποστόλων. τῇ
ἀγνὸν εἰδώς, καὶ λαμπερὸν θεοφρον,
μακάριον ἀνδρέα τῆς ψυχῆς. διότι τῷ μῶντε
οἱ πμῶντες. τὴν μνήμην τὴν παιδείαν, ὑ-
πὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησαν, πᾶσι βλάβης
καὶ θλίψεως, ἡμᾶς σὺ ζῶσαι πάντοτε.
λαίδη πο. οὐ μὲν. ἔργον χειρῶν παιναοίδι-
με. καὶ ἰχθυῶν ζωγράφος, ἐξ ὧν τῆς τι-
μῆς οἱ αμαρτανίτης, τῇ χριστῷ σπῖτον. ὁθεν
ἐξ ὧν τῆς εἰδὸς βροχῶν. ὡς πρὸς ἰχθυῶν χα-
λῶν ὡς ἀγκίστρον. τὸν λόγον τὸν σπῖτον. καὶ
ὡς σπῖτον τῷ θαύματι. καὶ σπῖτον ὡς πρὸς
καλάμον διὰ τοῦτο πμῶντες.

Ηαὐτὸν καὶ τὸν κηρύττον. σκότει ἀγνοίας ὡς γέ-
γραπται. τῇ σπῖτον κηρύγματι, ἐφώπι-
σας ἐνδοξέ. τοῦτοις φῶς τὸ μέγα, λαμ-
ψαν ὑπὲρ λόγον. θεολογίας καὶ λαμ-
πρῶς, αἰακηνῶν θεομακάριε. διότι σε μα-
καρίζομεν, ἔτι τὴν ἀγίαν σήμερον, ἐκτε-
λεσέναι πανήγυριν, διότι σε βεβαίως λαμπόμενοι.

Δόξα, ἡχος, πβ. Τοῦ αὐτοῦ.

Εντὴ τῇ πυρίνῳ γλαυκῶν διόκομῃ, τὴν εἰς
ὑψοῖς δυνάμειν ἐκδυσώπησας, πανθῶ φη-
με ἀνδρέα ἀποστόλε, χὶν θεῷ δυνάμει καὶ
θεοῦ σοφίαν, τοῖς ἐθνεσιν ἐκήρυξας. πᾶ-
σαν δὲ τὴν διωκασίαν τῷ ἀλάστορος, τῇ δυ-
νάμει τοῦ σαυροῦ εἰς φάνιστας. τὸν δὲ κό-
σμον ἐφώτισας, τῇ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.
διό, πρὸς βούειν σπῖτον αἰ πάντας, ἐν τῇ
πίσει τοῦ σπῖτον κηρύγματος.

καὶ νυν, γ.

Θεὸς σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ αἰληθινή. ἡ βλαστήσα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σε ἱκετεύομεν, πρὸς
σβούε δέσπονα μετὰ τοῦ πρωτοκλήτου,
ἐλεηθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Νυν ἀπολυεῖς. τρεῖς ἰσχυροί, καὶ τοὶ λοι-
ποὶ. τὸ ἀπολυτικόν. Ὡς τῇ ἀποστόλῃ
πρωτοκλήτῳ. Ἡ. καὶ ἀπολυεῖς.

Εὐαγγ.

Εἰ δὲ τὸ μέγα λω ἐσπερὶν, μετὰ τὴν προ-
μικρὸν ψαλλομένη, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς τὸ κε ἐκκράζα, ἰσώμεν ἡ, ἡ καὶ ψάλλ-
τομεν ἢ προσομοία, τὰ παρόντα τρία,
δοξολογῶντες αὐτοὺς. ἡ χ. δ.
Οἱ ἔξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τὸ προσδόμιον φωνὴ μεμορφωμένος. ὅτε
τὰ παύσασμα, τὸ ἐν ὑπόστατον, τὸ πρὶν
δόξης ἐφθου, αὐτῶν γῆρος, δι' ἀσπλάγχνη
δυσωσάμενος. τότε πρῶτος εἶδο-
ξι, τούτω προσεδραμεῖς, κατανυγασθεῖς
τὴν διάνοιόν, τελειοτάτη, μαρμαρυγῇ, αὐ-
τῇ τὸ θεόπαις, ὅθεν καὶ κήρυξ, καὶ λόγος, οὐ-
χρηματίζεις χυτῇ ἡμῶν. ὃν ἐκείνου σῶ-
σαι, ἐφωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τὸ προσδόμιον φωνὴς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πα-
ναγῆος, λόγος σεσάρεκωλαί. ζῶν ἡμῶν πα-
ρεχόμενος, ἐσεῖδον, τὸ πρὶν γῆς διαγγε-
ζόμενος. τότε τούτω πάνσοφες, κατηκολύ-
θησας, καὶ σταυρὸν ἀκροθιλίαν, καὶ πανα-
γίδου, ὡς ἀπαρχὴ αὐτῶν καθεξέως. ὃν
καὶ ἐπέγνωσ καὶ ἐμύνησας, τὰ συγκαίνω τὰ
σῶ, τὸν ἡμῶν, ὃν ἐκείνου σῶσαι.

Ο τὸ ἐκείνου βλασησαντὸν φοιτήσας, ὅτε ὁ
παρθένιος, τόκος ἀνετείλε. τῆς δυσεβείας
διδασκαλός, ἐσωφροσύνης ὑποδείκνυν
τὴν καθαρότητα. τότε σὺ θερμότατος, τῆς
ἀρετῆς ἐραστὴς, ἀνδρέα μακάριον γῆσαι.
Τὰς ἀναβάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ, διαπθέμε-
νος. ἐκ δὲ δόξης, πρὸς τὴν ἀφραστον ἡρῆς
δόξαν, χριστὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἐκείνου σῶ-
σαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἡ χ. δ. Ἀνατολίου.

Τὴν τῇ ἰχθύων ἀγραν, καὶ λιπὼν ἀποστολῆς,
ἀνθρώπων σαγηνεύεις, καλὰ μὲν τοῦ κη-
ρύγματος, χαλῶν ὡς πρὸς ἀγκίστρον. τῆς δι-
σέβειας τὸ δέλεαρ, καὶ δυνάτων ἐκ τῆς ἐξου-
πλάτης, τὰ ἔθνη ἀπαινοῦνται. ἀνδρέα ἀποστολῆς,
τὸ κορυφαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰκουμένης,

ὑφηγητὰς διεπύρε. πρεσβύων μὴ ἐλ-
λείπης, ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ ἐν πίσει καὶ πότῳ,
διφημοῦντων πανδιφῆμε, τὴν ἀσέβα-
στον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ἡ χ. δ. οὗτος.

Πσαῖτα χόρδου, λόγον θεοῦ ὑποδέξαι. προ-
φήτῳ τὸν τῇ κόρῃ μαριὰμ. βάτον κατα-
φλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἵγλῃ
τῆς θεότητος. ἐθελῆμεν δι' ἐπεὶ ζῆ, αἰνοῦν πύ-
λιν ἡ ἐδέμε. καὶ μάγοι πορεύεσθαι, ἰδὲ τὴν
σεῖαν, ἐν φάτῃ ἀσπαραγγοῦ μύρον. ὃν ἀ-
σῆρ ἐμύνησεν, ἐπὶ τῷ τοῦ ἀσπαραγγοῦ. ζῶν ὁ
τὴν καὶ, τὸν σῶζοντα τὸ γῆρος ἡμῶν.

Εἰσεδὸς, φῶς ἰδρὸν, καὶ τὰ ἀναγνωσμά-
τα.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς, τέττατον
τὸ ἀναγνωσμά.

Πέτρος ἀποστόλος ἰὺ χυ, ἐκλεκτοῖς παρεπο-
μοῖς διαπορεῖς πόντου, γαλατίας, καπ-
παδοκίας, ἀσίας καὶ βυθινίας καὶ πρὸς γα-
σίαν θεοῦ πρὸς, ἐν ἀγιασμῷ τῆς, εἰς ὑπακοήν,
ἐραντισμὸν αἵματος ἰησοῦ χυ, χαριεῦμιν
ἐεὶ πλεονῶν πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, ὡς τῆς
σεῖας τῇ ψυχῶν ἡμῶν, ἐξεζητήσαντες καὶ
ἐξερευνήσαντες προσφῆται. οἱ ὡς τῆς ἡμῶν
χαριεῖς προσφῆται, ἐρευνῶντες εἰς
πῶν, ἢ ποῖον καμρὸν ἐδήλα, τὸ ἐν αὐτοῖς, πνῦ-
μα χυ. πρὸς μαρτυρεῖται τὰ εἰς χυ πα-
θημάτων, καὶ τὰς μὲν ἑαυτὰ δόξας, οἷς ἀπεκα-
λύφθη. ὅτι ἐχ' ἑαυτοῖς ἡμῶν δὲ δικόνομεν
αὐτοῖς, ἀνὴρ ἀνηγέρθη ἡμῶν διὰ τὴν διαγ-
γελιστὰ μύρον ἡμῶν ἐν πνί, ἀγίῳ, ἀποσταλῆν
πᾶσι ἑβραῖς, εἰς ἀ' ἐπιδυμῶσιν ἄγγελοι
ἀρρακῦψαι. Διὸ, ἀναζωσάμενοι ὡς ὁσ-
φύας τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν, νηφοντες, τελείως,
ἐλπιστατε ἐπὶ τῇ φεγγαμένῃ ὑμῶν, χαριεῖ ἐν
ἀποκαλύψει ἰὺ χυ, ὡς τέκνα ὑποακοῆς.
μὴ συχηματίζομενοι τῇ πρὸς τερῶν ἐν τῇ
ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιδυμίας. ἀλλὰ καὶ τὰ κα-
λέσαντα ὑμᾶς ἀγίον, ἐαυτοὶ ἀγιοῖ ἐν πᾶ-
σι ἀναστροφῇ γενήθητε. διὸ π γέγραπται,
ἀγιοὶ γίνεσθε, ὅτι ὁ ἄγιος εἰμὶ. Καί τις α'

ἐπὶ κα-

ἐπικαλεῖσθαι, τὰ προσωπολήπια κείνοντα
καὶ τὰ ἐκαστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τ' παροι-
κίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφηι. εἰδότες, ὅτι
ἐφθαρτοῖς, ἀργυρεῖν ἢ χρυσεῖν ἐλυτρώθητε
ἐκ πνευματικῆς ἡμῶν ἀναστροφῆς τ' πατρὸς
τοῦ ὁδοῦ, ἀλλὰ πρὶν αὐτὰ ὡς αἰμὴν
αἰμώμεθα ἀσπίλιν χυ. Προεγνωσμένον μὲν
παρὰ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, δι' ἡμᾶς, σὺ δια-
τὸν πισθύνοντας εἰς θν', τὸν ἐγείραντα αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν, καὶ ὁξάν' αὐτὰς δὲ ὅτι πᾶς τε ἔστιν
ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θν'. τοῖς ψυχαῖς
ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθεί-
ας διαπνῆς, εἰς φιλαδελφίαν αὐτοκράτορος,
ἐκκαθαράς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπή-
σατε ἐκτενῶς. ἀναγεγνημῆσιν ὅτι ἐκ
ασποράς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λό-
γου ζῶντος. ἐμμένοντες εἰς τὸν αἰῶνα. διότι
πᾶσα σὰρξ, ὡς χορτός, καὶ πᾶσα δόξα ἀν-
θρώπου, ὡς ἄνθος χορτοῦ. ὁ ξηραίνῃ οὐ χορ-
τός ἐστι τὸ ἄνθος αὐτὸ ὁ ξέπεισε. τὸ δὲ ῥῆμα
κυ, μὲν εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ δὲ ἐστὶ τῷ ῥήματι, τὸ
ἀναγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμῃ μοι ἐν πᾶ-
σαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσιν.
καὶ φθόνον, καὶ πᾶσαν καταλαλίαν. ὡς
ἀρπύγην τα βρέφη τὸ λογικὸν ἐξ ἁδολον
γάλα ἐπιποθῆσθε, ἵνα εἰ αὐτὰς αἰξήθητε
εἰς σῶσιν, εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ καὶ πρὸς
ὃν προσερχόμενοι λιθοζῶνται. ὑπὸ ἀνθρώ-
πων μὲν ἀποδιδόμασθαι μένον, τῷ δὲ θεῷ
ἐκλεπτεῖν, σὺ πῖμον. ὅτι αὐτοὶ ὡς λιθοζῶντες
οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνύμα πικρός, ἱερὰ τρυ-
μα ἄγιον, ἀνενέκα μυσίας πνύμα πικρῆς.
ὁ παρὰ δὲ ἐκ τοῦ τῷ θεῷ, διὰ ἰσχύος. διότι πε-
ρίεχει ἐν τῇ γραφῇ. ἰδὲ τί θημι ἐν σπῆν, λί-
θον ἀκρογωνιαίον. ἐκλεπτεῖν, σὺ πῖμον. καὶ ὁ πῖ-
ς θῶν ἐπ' αὐτὸν, καὶ μή καταχυνθῇ. **Καθολικὴς**
ἐπιστολὴς πέτρῳ ἀναγνωστέα.
Γαλιθαίοι. Χρὶς ὑπερῶν ὑμῶν ἐπαθεῖν, ἡμῖν ὑπο-
λαμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθή-
σῃτε τῇ ἰχθυῶν αὐτοῦ. ὅς, ἀμαρτίαν ὅτι

ἐποίησεν, ἐδὲ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ἐν τῇ σόματι
αὐτοῦ. ὅς, λοιδορεῖται ὅς, ὅτι ἀντιλοιδόρε-
παίχων, ὅτι ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῇ κρ-
νον τι δικαίως. ὅς, τοῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, αὐ-
τὸς ἀντιλογεῖται ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἵνα τὰς ἀ-
μαρτίας ἀποχρύμῃ μοι τῇ δικαιοσύνης ἡ-
σων μὲν. ἐπὶ μῶλωπι αὐτοῦ ἵα θῆτε, ἡ τῇ γῇ,
ὡς παρὰ τὰ πλυνόμενα ἀλλ' ἐπὶ σφρα-
τεν ἡμῶν. ἐπὶ τὸν ποιμένα ἐπὶ σκοπὸν τῶν
ψυχῶν ὑμῶν. Ὁμοίως αἰγυνοῦσθε ὑποτα-
σόμενοι τοῖς ἰδίοις ἀνθρώποις, ἵνα καὶ οἱ πῖνες
ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς, αὐτοῦ λόγου κερδέσθωσιν-
ται. ἐποπιδόσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀναστρο-
φὴν ὑμῶν. ὡς ἐσώ, ἐχ' ὁξωσιν ἐκ πλοκῆς
τειχῶν, καὶ ὁξωσιν τῶν χρόνων, ἡ ἐν δύσεως
ἡματιῶν κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας
αὐτοῦ, ἐν τῇ ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾶξαι καὶ ἡ σὺ-
χίου πνῆς, ὅστις ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτέ-
λης. Οὐ πῶ γάρ ποτε ἐξ αἰσθημάτων ἡμῶν
αἰετίζεσθαι ἐπὶ θν' ἐκ κόσμου ἐαυτοῖς,
ὑποτασόμενοι τοῖς ἰδίοις ἀνθρώποις. ὡς
σάρρα ὑποτάκουσε τῷ ἄβραάμ, καὶ αὐτὰ κα-
λούσα, ἡς ἐγγήθητε τέκνα. ἀγαθοποιού-
σαι, καὶ μηφοβόμεναι μηδεμίαν πτόσην. Οἱ
ἄνδρες, ὁμοίως σιωποῦντες κατὰ γνώμην
ὡς ἀδελφοὶ ἐρωσκόμενοι τῇ γυναικί. ἀπο-
νέμοντες τιμῇ. ὡς ἐσὺ κληρονομία χάρ-
τος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκοπιδεῖσθαι τῇ προσδο-
χῇ ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρο-
νες, συμπαθεῖς, φιλαδελφοί, ἀσπλάγ-
χοι, φιλόφρονες. μὴ ἀποδιδόντες κακὸν
ἐν τῇ κακίᾳ, ἡ λοιδορίαν ἐν τῇ λοιδορίᾳ.
τὸν ἀντίον δὲ, ἀλογεῖντες. εἰδότες ὅτι εἰς
τοῦ τοῦ ἐκλήθητε, ἵνα ἀλόγῃαν κληρονομή-
σῃτε. **Καθολικὴς ἐπιστολὴς**

Πέτρον το ἀναγνωστέα.

Γαλιθαίοι. Χρὶς παθόντος ὑπερῶν ὑμῶν σαρ-
κί, ἐν ᾧ ἐπὶ αὐτὴν ὀνύσαν ὀπλίσσασθε.
ὁ πῶ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας.
εἰς τὸ μὴ ἐπὶ ἀνὰ ἐπὶ θυμῷ, ἀλλὰ θε-
λήματι

λήματι θυ, τὸ ἔπιλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι
χρονόν. ἀρετὴς τὸς γυμνὸν παρελήλυθ' ὡς
χρονὸς τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῆς ἐθνῶν κα-
τεργασσάται πεπορευμένους ἐν ἀσελγεί-
αις, ἔπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις,
ποτοῖς, καὶ ἀθεμίτοις ἀδωλοατερίαις. ἐν
ᾧ ἐκινῶνται, μὴ σιωπῶντες χόντων ὑμῶν εἰς
τὴν αὐτὴν τῆς ἀσεβείας δουλοσύνην, βλα-
σφημοῦντες. οἱ, ἀποδῶντες λόγον, τὰ
ἐποίμῳ ἔχοντι κείναι ζῶντας καὶ νεκρούς.
εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὶς διηγέλισθη, ἵνα
κελεύσιν καὶ αἱ θρώπους σαρκί, ζῶσι
δὲ κατὰ τὴν πνί. πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγ-
χῆ. Σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς
πρωτοκλήτας. πρὸ πάντων δὲ, τὴν εἰς ἐ-
αυτοῦ ἀγάπην ἐκτενῶς ἔχοντες. ὅπ-
η ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φι-
λόξενοι εἰς ἀλλήλους, δουλογογγυσμοῦ.
Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἐαυ-
τοῦ αὐτὸ διακοινοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκο-
νόμοι ποικίλης χάριτος τοῦ. Εἴ τις λαλεῖ,
ὡς λόγια τοῦ. Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἔξ ἰσχύος
ὡς χορηγῶν τοῦ θεοῦ. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζῃται
ὁ θεὸς διὰ τοῦ. ὃ ἐστὶν ἡ δοξα εἰς εὐδαιμονίαν
αἰμῶν.

Ἐκτενῶς τὴν ἀγάπην, ἡχο, π. ἡχο, α.

Αἰθρῶν ἱεροσολυμίτου.

Πρωτόκλητος μαθητής, ὁ μιμητής τοῦ πα-
τρὸς, συμμορφωμένος σκεῖ, ἀνδρείας ὁ δὲ πό-
σοτος. εὐδαιμονίᾳ τῆς ἀγνοίας, πληθύνει
νῆς ποτὲ, τὰ ἀγκίσρῳ τοῦ σῆς σὲ δουλεύ-
σας, πρὸς πᾶσι γένεσι. τὸ πρὸς βίαις αὐτῶν
πρὸς ἀγάπην, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς ἐλευθέρω-
σιν, ὡς σωσὸν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὗτος,

Υμνήσωμεν οἱ πιστοί, πέτρῳ τὴν σὺν κόνον, ἀν-
δρείαν τὴν χυ μαθητῶν. ἔτος γὰρ τὴν θά-
λασσαν, δικτύους ἐρδυνήσας ποτὲ, ἰχθύας
ἐξώρρησε. νῦν δὲ τὴν οἰκὸν ἡμῶν τὰ καλὰ
μωσαγλυδίζει τὸ σῆς, ὡς ἐθνη ἐκπλάτης
ἐπὶ σῆς φει, τὰ βαπτίσματα. καὶ χῶ παρὶ
σάμῳ, ἐτεῖται τὴν εἰς ἐλευθέρωσιν τὴν κασμῶν.

τὴν ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Οὗτος,

Πὸ πῦρ τὸ νοερὸν τὸ φωτίζον διανοίας, ἡ φλο-
γίζον ἀμάρτιας. εὐδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ
ἀποστόλος χυ καὶ μαθητής. λαμπρὸν
ταῖς μουσικαῖς ἀκπῶσι τῆς διδασκαλίας, ἐν ταῖς
τῆς ἐθνῶν ἀφωτίσεις καρδίαις. φλέγει δὲ
πάλιν, τοὺς φευγαλιῶν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ μυ-
θηρίας. τὸ πῦρ γὰρ τοῦ πνί, τὴν αὐτὴν ἔχει
τὴν ἐνέργειαν. ὡς θαῦμα ἐξοῖν ἡ φαβερόν,
ἡ πηλὸς γλῶσσα ἡ πηλὴ φύσις, τὸ σῶ-
μα τὸ χοῖκον, τὴν νοεράν. ὡς αὐτὸν, ὡς ἐδὲ
ἐκ τῆς γνώσεως. ἀλλ' ὡς μῦσα τῆς ἀρετῆς. ἡ
θεωρεῖ τὴν ἐν τῶν ἰκέτ' ἀνέκαταυγαδῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ἡχο, π. ἡχο, α.

Πὸν ποταμὸν τὸν ἐν σαρκί κατὰ τὸν, ἔπι γῆς
βαδίζοντα, θεόπια πρὸς τὴν κλητε. τὰ μὲν
ὁμαίμονι ἐδόξα ἀλλόλομενος, διήκαμεν
ὡς οἰκῶν τὸν ποταμὸν. τὰ ὅσον δ' ἀδίκως
ἐκρεαίγαζες. ὁ δὲ πᾶσι τὸν ἔπι ποδὶ ἡ ἐλαφος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῆς ὑδάτων. ὡς πᾶσι τὸν πο-
θεῖ ἡ ψυχὴ πρὸς σῆς ὁθε. ὅθεν ἡ πο-
ταμὸν πρὸς τὴν, διὰ σῆς διαβαίνεις,
πρὸς ὁ δὲ ἐπὶ τῆς, ὡς ἀληθῆς μαθητής,
καὶ σοφὸς μιμητής ἡρόμῳ, τὸν διὰ σῆς
αὐτῶν πᾶσι. διὸ, καὶ τῆς δ' ὁθε κοινῶς αὐ-
τὸν ἡρόμῳ, ἐκτενῶς ἰκέτ' αὐτῶν τῆς
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἡχο, π.

Αἰθρῶν ἱεροσολυμίτου. οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Πὸν κηρυκὰ τῆς πίστεως, καὶ ὡς ἡρέτω ὁ λο-
γος, ἀνδρείαν δι' ἐπὶ τῶν μὲν. ἔτος γὰρ εὐδ-
αυθρόπους, ἐκ τῆς εὐθῆς ἀλιδῆς. ἀντικαλὰ
με, τὸν σῆς, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῆς. καὶ
ὡς σαρπὸν χαλῶν τὴν δι' αὐτὴν. ἐπὶ ἀν-
γει τὰ ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς ἐχθρῆς.
ὡς πρὸς κομίζει τὰ τῶν, δῶρον ἀπὸ τοῦ δεκ-
τῆς. αἱ τῆς τῶν πιστῶν, σὺ τῇ χορεία τῆς μαθη-
τῆς. ὡς χυ δι' ἐπὶ τῶν μὲν. ἵνα πρὸς βίαι
τῶν. ὡς ἰδεῖται ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, σ.

Δόξα τῶν πρὸς δ' ἐξ αἰ. ὡς σὺν τῆς δι-
χῶν. Εἰς τὴν ἡχο, π. ὡς σὺν τῆς δι-
χῶν.

Χαίροι

Χείροις ἀπεικείν.

Χ αἶροις ὀλογκὸς οὐμὸς, δ' ὅς τις θυ, διαπαν
τὸς διηγέμενος. ὁ πρῶτος χεῖρ κακαλοῦν-
π, κα. θυ τακῶς θερμῶς. ἑα μέσας τοῦ
πυλινόμους. ὅφ' ἐπυροδύμενος, καθω-
ράθης φῶς δαίτερον. ἑσθὺ ἐνοκότες, αἵτρα
παῖς σε ἐφάπτας. ἀγαθόπῳ, ἔ' αἰτῆς ἐν
μιμῆμους. ὅθεν τὴν πανα γίανσε, λαμβάνει
πανήγυριν. ἢ τῇ λειψάνων τὴν ἄκην, πῶς
χαρῶς ἀσπαζόμεθα. ἔξῃς αἰαβυλῆς,
σωπείδω τοῖς αἰτοῦσι. καὶ μέγα ἔλεος. ~
Ε. Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶττάν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτῆς καὶ εἰς τὰ πέρατα.

Π ρῶτον τῇ ἀρετῇ διεικνῶς, διὰ σπαραγχνέ-
αν, τὴν ἡμῶν ὡς κειμένην. ἀνδρεία θεοφ-
ροῦ φύσιν, σωθῆκεν ἀθῆς. αὐτὰ διαπόρω-
πόθῳ, τῇ σωαίμονι. βοῶν δὲ ἐκέρυξεν. οἱ
πρὸς φῆται ἐν πνί. ὄρα μὲν δ' αὖρο, ταῖς
αὐτῆς ὡραιότησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυ-
χλῶ, ἢ διαίοιαν. ὅπως φωταγωγέμενοι,
αὐτὰ ταῖς λαμπρότησι. νύκτα τῆς πλά-
της ἑσκότος, τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν. χεῖ-
ρ ἀλογουῦντες. τὸν παρέχοντα τῇ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος. ~

Οἱ οὐμὸι διηγούμεται δ' ὅξω θεοῦ.

Ε θη τοῖς μὴ εἰδότες, εἰς ἐκ βυθῶ τῆς ἀγνο-
σίας ἐξώρηταις. σαγλήνῃ τῇ σὺν λογίῳ.
ἑπυται ρα σφῆς σαφῶς, ἀλμυρὰς θαλάσ-
σαις, ἵππος ἀριστος. ὁ φθίει τῇ δεσποζόντος,
τῆς θαλάσσης αἰοῖδμε. ἢ σπινθῶνα, ἀθῆας
ἐξηρῆνας. ἄλλας πύμιον ἐμβαλὼν τὴν σο-
φίαν. ἡ πῆ καὶ κατεπλάγεται, ἀπό-
σολε εἰδ' ὅξω. τῆς μωρανθείσης σοφίας, οἱ
αἰαδ' ὡς ἀντεχομένοι. χεῖρ μὴ εἰδότες, τὴν
παρέχοντα τῇ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. ~

Δόξα ἡ χεῖρ, γ. Γεμεανού.

Π ὀν σιωαίμονα πέτρων, ἢ χύμα θητ', ἔ' ἰχ-
θύων ἀγρὸς τῶν, καὶ ἀλῖα τῇ αἰῶν. ἐν
ὑμνοῖς τιμῶμεν, ἀνδρείῳ τὴν ἀπόσο-
λον. τοῦ γ' ἰὺ τοῖς διδάγμασι, παῖ-
ταις, ἔξ' ἀνδ' αὖτε τοῖς δόγμασι. καὶ ὡς

δέλεα ἰχθύσι, τοῖς σαρκαῖς τοῖς ὁμόμοις
παρέδωκε, καὶ τοῦτους ἐσαγλήνισεν. αὐ-
τοῦ ταῖς ἐκείνης χεῖρ, πῶς αἰχμῶν τῇ λαοῦ
σου ἐξελύει, ἑ τ' μέγα ἔλεος. ~

Καὶ νῦν. ἡ χεῖρ, ο. αὐτῆς.

Ε πὶ φ, εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῇ ἀγίῳ, ἡ πῶ
ἐλαβες κόριν, ἐγγυον φέρεις ἐν ἐκθλίμῃ.
ἐγὼ φησὶ, ὅδ' ὡς φησὶς ἐρδυνήσεις, καὶ
χρημαποδῆς ὑπὸ ἀγγέλου. πίπθωμαι,
ὅπ' εἴ' ἡμῖν εἰ, ὑμᾶς ἀνεμῶν δῖως.
οὐ εἰς πρὸς κωήσιν, μάγοι ἔξ' αἰα πολλῶν
ἤξουσι, σὺ δ' ὡς πρὸς λαοῦς ἀνιόντες, ὁ-
σάρκω θείῳ δὲ ἡμᾶς, καὶ δόξα σοι. ~

Ἀπολυτικίον, ἡ χεῖρ, δ.

Π εἰς τὸν δόπος ὅλων πρῶτόκλητος, καὶ τοῦ κορυ-
φαῖς αὐτῶν ἐλφος. τῇ δεσποτῇ τῇ ὁλ-
ανδρεία ἐκείνῃ, εἰρήνην τῇ οἰκουμενῇ δωρήσθαι.
ἑ τ' ψυχῆς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὁρθρον, εἰς τὴν πρῶτην. ἡ δόξα, ἡ δόξα.

ἡ χεῖρ, α. Τὸν πατέρα σου σὺ σὺ.

Π εἰς θεὸν μαθητῶν, καὶ πρῶτόκλητον πάν-
των. χεῖρ τῇ μαθητῶν, ἀφῆκεν μὲν σπῆ-
θα. ἀνδρεία δόπος οὐκ ἑ πῶς ἐκβοῶμεν
σοι. ῥῦσαι ποίμνίῳ σου, ἡ ἐκ τῇ σὺ ἡ-
σάθης. πάσης θλίψεως, καὶ ἀνελίξεων καὶ
σκληρῶν. καὶ πάσης κακώσεως. ~

Πάλιν τ' αὐτὸ. Καὶ δ. ὁμοίον.

Π αἱ χεῖρας σε σε μνή, νῦν ἐκείνη. οἱ κτῆ.
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἀγίου πῶς αἰχμῶν. καὶ δι-
δα ἀκάνθων, τὴν ζωὴν διανύσασθαι.
ἑ τ' δ' ὅξω ζόντας, τὸν σὺν πανάγιον τ' κον. ἑ
σε δέσπονα, ἑ τ' γρὰ φορμῶν κόρη. ἐλπί-
δα καὶ καύχημα. ~

Εἰς τὴν β. ἡ δόξα, ἡ δόξα, γ.

Θεοπροσκύνησις.

Π ρῶτον θύεσε, χεῖρ καλῶν. μύστις ἀγίων
ἀνδρεία μάκαρ. καὶ τῇ πρὸς ἀγμάτα ἡ
τοῦ, τομῶς διαγγέλλονται. τῇ οἰκουμενῇ κα-
θάπτε ὑπὸ πίερον. καταφωτίζειν ἐθῶν
τε συστήματα. αὐτὸν ὡς εἴ' ἐκείνῃ, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τ' μέγα ἔλεος. ~

Καὶ

Καὶ ὁ ὁμοῖον.

Θία γέγονας, σκέπη τοῦ λόγου, μόνη πάντα
γενεῶν τε, τῇ καθαρότητι ἀγγέλων ὑπε
ράρῃσα. τὴν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ ὑπομένον
ρίστου καὶ ὁμοῖον σαρκὸς πλημμελήμασι, ἀ
ποκαθάρσιν σε μὴ παναγία, ταῖς σαῖς πρὸς
σβείας ὡς πάντα ἰχθύεσσιν·

Μετὰ τὴν καλλιέλεον, καὶ ἡ χθ, πᾶ.

Τὸν σωματικὸν λόγον πρὸς καὶ πῦ.

Τὸν δὲ πᾶσι πάντες δουλοφειμήσωμεν. ὡς
αὐτὸ πᾶσι τοῦ λόγου, καὶ θεῖον κήρυκα. καὶ
τῇ ἐθελῶν πῦ κόν, σαγλυθωτὴν ὡς ἀληθῶς.
ὅτι πρὸς ἡμᾶς, εἰς τὴν ἐπιγνωσιν
χρῆ, ἀνδρῆας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ὄντως ἡ
μῶν πρὸς αὐτοῦ. καὶ νῦν πρὸς βούει ἀδια
λάπτως, εἰς τὴν σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δε. 5. Ὁμοῖον.

Τὸν ἐν σοὶ τοὺς ἐλπίδας, παρθένε ἀχρῶντε.
δουλοδοκίᾳ ἔχοντων, σκεπή ὑποαρχου
σα. ἐκ ποικίλων πρασμῶν καὶ πρὸς ἀ
σέων. ἐκινδυνῶν χαλεπῶν, ἐλευθερώσων
ἡμᾶς. πρὸς βούουσαι τῇ ὑπό σου, σὺν τοῖς
αὐτοῖς δόξοις. καὶ σῶσον πάντας ὁ
αὐτοῦ. καὶ τοὺς σε·

Οἱ ἀνθρώποι, τὸ αἰνέσι φωνῶν τὴν τέτταρτην

ἡχου. Προκείμενον, ἡ χθ, πᾶ. Εἰς πᾶ
σαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος αὐτοῦ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούμεται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσι πᾶσι. Εὐαγγέλιον, καὶ ματθαίου.

Τὸ καμῶ ἐκείνῳ, πρὸς πατὴρ ὁ ἰησοῦς, πα
τρὶ τὴν θάλασσαν.

Ζητεῖ κυριακή. Β. ὁ ν.

πε, Σῶσον ὁ θεὸς τὴν λαοὶ σου.

Καὶ οἱ κανόνες τῆς θεῆς πρῶτον, εἰς 5. καὶ
τοῦ αἰνέου, εἰς ἡ. φ. α. ἡ χθ, α. ὁ εἰρμός.

Ω δὲ ἐπὶ τὴν ἰστίαν, ἀσωμῶν πάντες. θεῶν τῇ
ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑ
ψηλῷ. καὶ σῶσαντι τὴν ἰστίαν, ὅτι δὲ δόξα σου.

Ω μόνη τὴν ἀχρῶν ὑπὸ ἐν χρόνῳ. τεκού
σα σαρκὸς ὁμοῖον, παναγία ἀχρῶντε.
πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναγίας μου

ψυχῆς, πᾶσι θεράποντες·

Τὰ πρὸς μακάριον, τῇ τῆς ψυχῆς μου.
καρδίας τὴν πόρρωσιν, λογισμῶν τὴν σκό
πων, καὶ τοῦ νοῦς ἐκ τρεπας. ἀφαιστοῖ ὡς
συμπαθῆς, ταῖς σαῖς δέησιν·

Τὸ φῶς ἡ κυήσασαι, τὴν λυτρωτὴν μου. τοῦ
σκότους με λυτρωσάμεν ἐκ βασάνων ἀχρῶν
τε. τῇ ἀγωνίᾳ ἐκεί. ὅπως σωζόμενος ὑμῶν,
τοὺς μεγαλεῖα σου·

Η ὁρῶμεν παναμῶμεν, τὰς ἀμαυρώσεις. φωτὶ
σὺ ἀπέλασον. ἡ τὸ φῶς κυήσασαι, τὸ ὑπερ
εἶναι. καὶ δὲ ἁρπαγμοὶ ἀγαθῇ, τὸ φῶς
προσβλέψαι τὸ ἐκ τοῦ, ἐξανά τε ληθῆναι.

Ἐτερος κανὼν τῷ ἀγίῳ. ποιήμα.

Ἰωαννου μοναχοῦ. φ. α. ἡ χθ, α.

Σοὺ ἡ τροπαίουχος διέξια.

Τὴν τεθολωμένην με ψυχῇ, τῇ ἐνοιοῦντε
καὶ λόγων ἐκκαθαρόν. τῇ ἐνοκλειωσάσθαι
κήρυξ χρῆ, ἀνδρῆας θεῖα χάρει. ὅπως κα
θαρῶς σοι, πηγὰς ὡς ὑμῶν ἐπαίξιον·

Τίμιον ὁ πρὸς δρομος χρῆ, τῇ ἐαυτοῦ μαθητῇ
ἀκροθνήνιον. ὁ ἐκ τῆς ἐκδύσεως, βλαστὸς, τῇ ἐκ
πατρὸς τοῦ φωτὶ χῶ. τῇ δὲ δόξα σου μῶν,
ἀνδρῆας χαίρων πρὸς ἡ, ἀγχι·

Ερωπὶ καὶ πότφ ἀκλινεῖ, τῆς δρῆς τῆς τῇ βα
θμίδων ἀρξάμενος. καὶ τοὺς ἀναβάσεις
αἰεμελετῇ. ἐξ ἀμυδρᾶς διωάμεως, πρὸς
τὴν ἀκρότατον, ἀνδρῆας διωάμεν ἐφθα
σας·

Χαίρε ἡ τῆς χάρεις πηγῇ. χαίρε ἡ κλίμαξ,
καὶ πύλη οὐρανοῦ. χαίρε ἡ λυχνία, καὶ σά
μνος χυσοῦ. ἐξ ὅρας ἀλάτομητον. ἡ τὸν ζω
δότην χρῆ. τῇ κόσμῳ κυήσασαι·

Ἐτερος κανὼν τοῦ δόξολου,

φ. α. ἡ χθ, α. Δια σφύλου πνεύματος.

Τὸ καλὰ μὲν τῷ ἀγγελεῖ, ἐκ τοῦ βυθῆ τῆς
πλάτης οὐρανῶν, ἀνδρῆας πολυμήντε. σὺ
ἐξ ὧρησας λαοὺς ὡς ἐπηγγέλατο χῶ. ὁ
σαγλυθῶν διδὰξας σε. ἀνθρώπους ὡς ἰ
χθιδίας ζωγρεῖν·

Ο τῆς πίστεως σφύρος, ἡ ἐδρα, τῇ ἀληθείᾳ
δογματῶν

δογματων του χυ. ανδρεας ο θεοπιδους.
παντα σήμερον καλει, της γης τα περατα.
εορτην επισημον, συστήσασθαι. συνελθωμεν
οι ο παντες πιστοι ~

Εο θαλασσιον κητος, δικτυοις ερευνων. τη τε-
χνη αλιθις σαγλην τη του πνι. εθνη φυ-
λα και λαους ζωγραφει εν πνι. και τον ανω
βυθον πολυθαυμασε. σαφως δυνακαλυ-
πτης ημιν ~

Ηυσοπολε αυτοπια και ρητορ. της απορητη
γνωσεως χειρου. ο δοξαμενος ανωθεν πνα
αγον. λαλων εν γλωσσαις και δημιον. τα
πυρι διαμεριω τα χαρσιματα. ιετδωε,
σωθηναι ημας ~

Ηροδωρχατειαδος, μοναδα. υπερεσις,
πισει περσικω. ου τεμνων τλω θεοποτα.
επι γδ εισηδης. απλη αμελειος. σαναπια
δε αυτω, ουσιότητι περσικων, και πισως
διαμεων ~

Βρεφρεγειται δε εκπαιδεις. και νερεγει
οδυ φθαρεντας ελ αδαμ. ελνει το μεσο-
τειχον. και της εχθρας τ φραγμαον, επι
σαρκι αυτη. και τερδω διλογη της προμη-
τορος. ελ αχραντου μες περσελτων ~

Καταβασις.

Αε γυναικα δοξασατε. **Ε. γ. Ο. αρεμο.**
τερειωθητω η καρδια με, εις το θελημα σα-
χε ο θεος. ο εφ υδ απων ουρανον, σερεωσας
την δ ατερον. ε ελρασας αυτοις υδασι, την
γλη παντοδωαμε ~

Εης σερεωσας διδυοιας μου, α καρπιδω πα-
σαν απελασον. ε καρποφορον αρεταις,
τλω ψυχλη μου ανιδειξον. παναγια
θεε, τρω πισων η βοηθεια ~

Ευσταμει πασης κατακλεισεως, και πολλων
σκανδαλων τδ οφειας. του αγωνιζοντε πυρος,
και του σκοτευς παναμωμε. η το φως δια-
κυησασα, ημιν το ανεσπερον ~

Εο απαιρητη τον κρηνην, και τ πνε εκει-
νο το ασβεσον. και την αποφασιν αγνη. την
φλεκτλω ολως δεδ οικαι. απδυσον σωσον

περ του τελος, αγαθη την οικετη σου ~
Ευλογημενος της κοιλιας σου, ο καρτος παρ-
θεει πανυμνητε. οδυ γδ φθαρεντας τα
καρπω, δια ξυλας ερε αυτη. αφθαρεσιας
και πασησας, κοινωνοις θεια χαριτι ~

Αλλος. **Ο. αρεμο εις της τρω βοηθεια.**
Ηροσεδρα μες διψει εκληθεις, ανδρεα αλλ-
αυθαρετος. τη της ζωης πηγης πε ελαφος.
ε πασι ταυτην διρων εκηρυξας. ε πων,
εποπισας, αφθαρεσιας ναματα. κεκηνηκο-
τα, τη διψει τα περατα ~

Επεγνωσ της φυσικης θεομεας, ανδρεα αξια-
γασε. και κοινωνον τον συγκονον ελληφας.
βοων διρηκα μεν τον ποθεμενον. και οδ-
ποιησαντι, της σαρκος την χυνησιν. και δηγη-
σω, τλω γνωσιν του πνιματος ~

Εαγλην του λογου εκ βυθου, απαιτης εσταγι-
δουτας. οδυ λογικους, ιχθυας αποσολε.
και τη τεραπεινη χυ οψωνιον και ταρον προ-
σηγαγες. λαμπευθεντας χαριτι. του
φωσις σαρκος ομοιωματι ~

Θειν συλλαβασα ενγασει, παρθειε δια-
πνι. του παναγισ, εμεινας αφλεκτος. επι-
σε βατος, τα νομοθετη μωσι. φλεγόμε-
νλω ακανσα, σαφως περμελιουσε. τλω
το πυρ δεξαμενλω τ ασεκτον ~

Αλλος. **Στερεωθητω η καρδια μου.**
Πογω καλουπι δωρο οπισω με. τα χωδ-
δης ηκολεθησε, σιν τα ανδρεα ε κηφας.
την γυνετην εασαντες. και το σκαφος και
τα δυκτυα. ως πισεως περβολοι ~

Εα ειδωλεια μετεποιησας, εις ναους θεου
πανσεβασμει. και διερωσας εν αυταις, οδυ
ιους του βαπτισματος. ους η χαρις δυνα-
καινισε, διυδατες πνι ~

Εον μαρταριτω την πολυτιμον, μυστικως τα
κοσμω περδεθηκας. τα της καρδιας σου α-
γρω, κεκερυμενον αποσολε. ον τη πισει εθ-
σαυεσαν, τα εθνη διραμμε ~

Ωθησαστον το διαγγελιον, εν χειρι λαβων
πολυμνητε. πασιν επλουπισας την γλη.

τῷ ἐν θείῳ κηρύγματι. διόσου καὶ τοῖ μνη
μόπνια, πια σὺ τοῖς ἀθλοῖς σου.

Ιὼ ἐν τῇ αἰμίσῳ διώαμιν. ὀρθοδόξως πάν
τες, ἱμνήσωμεν. ἀναρχὸν ἀκτιστὸν θν, ὁμοῦ
σιον σύνθρανεν. τελευτῶσα τὸν τελεπλιον, αὐ
τῷ δαμαμέλποντες.

Πᾶσα μὲν μῆς γόνον πίκτατα, παρεθινδίν
ἐπιδιμάται. σὺ δὲ τεκαύσα τὴν χτ, μῆτες
πάρθενος πέφικας. γαλαχῶσα τὴν ζώνη
ἡμῶν, ἀγνή δὲ διαμύρεται. **Καταβάσια.**

Τὼ πρὸ τῆς αἰώνων. **ἦχος, πη.**

Τὼ σοφίᾳ καὶ λόγον.

Ως πρὸς τὸ κλητὸν πάντων τῆς μαθῆται. καὶ
αὐτοπῆλω τοῦ λόγου ἐπὶ πρεγόν ἀνδρέα
ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμεν σε. τὴν γὰρ
ἀμὸν τὸν αἶσαντα, ὅς κοσμεῖ τὰ πλάσμα
τα. αἰς ἀκτωπὸν, θεμελῶς ἡκολαθήτας.
ὅθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνῶς ἀνεδείχθης. σαρ
κὶ ὑπομείνδης, ἐκείνης τὸν θαλάτον. δια
τὴν βοῶμεν. πρὸς βδοεχὼ τῷ τῷ, τῆς
πλάσματων ἀφῆσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἐο
ῶσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. **ὁμοιον.**

Ιὼν εἰδώλων τὰ θράση κατὰ βαλὼν. τοῦ
σὺς τὰ πάθη ὑποπῶν. ἀνδρέα μακάριε,
αἰεὶ εἰχθῆς ἀπόστολε. ἐρῶνός σου πᾶσι,
πηγάζον τὰ θάυματα. καὶ ἐθνῶν ἐχθρῶν,
παμμακαρδιδάσκαλε. ὅθεν σε τὴν μνή
μην, ἐπαξίως τιμῶντες. ἐν ὕμνοις δοξαζόν
μεν, ἐπιστῶς μεγαλιώμεν, ὅς καὶ ἀπόστο
λε, πρὸς βδοεχὼ τῷ τῷ, τῆς πλάσματων
ἀφῆσιν δωρήσασθαι. **ὁμοιον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ θυ. χαῖρε κόρη
καθέδρα βασιλική. κλίνη πορφυρόσωτε,
χρυσοπορφυρεθάλαμ. χλαμὶς ὠλεργό
χρος, τιμαλφές αὐτῶν τέμνος. ἀστραπηφό
ρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε θεῶ,
δωδεκάτεχε πόλις. καὶ πύλη χρυσοήλα
τε, καὶ πασῶν ἀγλαόμορφε. ἀγλαόχρε
σε τε ἀπὲς αὐτῶν, θεοκόσμητον σκηνώμα. χαῖρε
ἐνδοξὴ νύμφη ἡλίου ἀλακτε. χαῖρε μόνη
ψυχῆς μεθ' ἐπέα. **ὁμοιον.**

Εν πνὶ πρὸς βλέπων, πρὸς φῆτα ἀβδακούμ.
τῷ τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν.
ἐν τῷ ἐγγίξεν τοῖς ἐπὶ ὑπὸ γινώσκ. ἐν τῷ
παρεῖναι τὴν καιρὸν ἀναδείχθης. δοξα τῇ
δυνάμει σου καὶ.

Παρθεῖς παναγία, ἀμώλυτε σκηνή. μο
λυμῶσι τὰ πλάσμασι, καθάριστον μενῶ.
τῆς οἰκτερῶν σου βλαβήσι καὶ ἀροταίταις.
καὶ δόσμοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω. δό
ξα σοὶ ἀγνή θεοδότης.

Παὸς ἡγιασμένος, ἐδὲ εἰχθῆς τοῦ θεοῦ. τοῦ ἐν
σοὶ οἰκῆσαι το, παρεθίνε ὑπὲρ τοῦ. αὐτὸν
δυσώπει, ἀμαρτιῶν ἡμῶν ῥύπον, ἀποκα
θαρά. ὅπως οἶκος γνωριῶμεν, καὶ κατὰ
κητῆρον πνύματος.

Ελέησόν με μόνη ἐλέως ἡπηνγῶ. καὶ τέξα
σα, καὶ λύσον τὴν δεινῶν, τῆς ψυχῆς μου
νόσον, καὶ πόρρωσον τῆς καρδίας. ἀκρύων
ρεῖθρα, καὶ κατὰ νῆξιν πρὸς τέλους, θείαν
δωρουμένη πρὸς βείας σου.

Ποῦσας ὁ πρὸς φῆτης, ἐν πνὶ θεοῦ. ὅρως σε
πρὸς γράψε, κατὰ σκίον ἀγνή. ὅθεν ἐκ τῶ
κρίτας, φλογμῶ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀ
ποκαθάρσας, μεσιτείας σου παρεθίνε. μόνη
τῆς βροτῆς ἡ ἀνὸς τῶς.

Παῖς. ὅρως σε πρὸς φῆται. θεία
θεῖα ἐξ ἀναλωπικῆς, ὅς χειρῶν. τοῦ παν
τουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, πᾶς δυνάμεις ἐν
τοῖς ἀνδρέα οἰκῆσαι. θεοπρεπῶς, πυρίνης
γλώττης ἐν χρίματι. τῆς ἀπορρήτων αἰεὶ
ἐκ κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα πρὸς ἀμύλιαν, αἰεὶ λατο σάρ
κινα. καὶ πρὸς κατὰ αἵρεσιν δεινῶν, ὅχι
ρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρέας ὁ πάντι
μος. ἀλλὰ καὶ φραξάμενος πρὸς σκηνή
χεν, αἰχμαλωπίτας τὰ ἐν τῇ ὑπόκω.

Τοὺς πόθω τελενταίου, καὶ μνήμην ἐν ἀ
σμασιν. ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς, τοῦ διδα
σκάλου σου καὶ, ἀνδρέα πανόλβιε. πνύ
ματις, αἰαλλίασεως ναμάτα. ἀναπν
πλῶν, μὴ ἐλλείπης πρὸς βείας σου.

Τμνῆ

Υ μνῆμν τε μέγα, καὶ φρεσὶν θυμῷ
εἰν. ὑπεροσμύς γδ λαθῶν, ταξιαρ-
χίας εἴη σε, ὅων καὶ βέβηκεν. ὡς ὑπὸς,
ὁ εἴη ποῖον πανύμνητε. εἰς στίαν ἡμῶν καὶ
ἀναπλασιν.

Α λλος. **Ε** ν πνὶ πρεβλίπων.

Τ α δίκτυα συρίψας, ἔαρξας τὸν σρόν. δρό-
μῳ ἡκολούθητας, καλοῦντι τῷ χῶ. καὶ
τῷ σαγλεύει, τοῦ πνὸς ὑφαπλάσας. ἀντὶ
ἰχθύων, σδὺ ἀνούς σαγλεύει. δόξα τῷ
δοθέντι σοι πνί.

Τ οῦ πνὸς τῷ φλόγα, τῇ γλώσῃ πρεβλα-
βῶν. γέγονας λῳπόσολε, θεόληπτος αἰήρ.
τῷ εἰρανίων τὰ κάλλη πρεπολῶν. καὶ
τὰ ἐν τύποις, νοητὰ κατὰ μεθυανῶν κάλ-
λη, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτὰ.

Τ ῶ ἔρημον διψῶσαν, ἐπόπτας σοφῆ. τίς ἐν
θέοις λόγους σου, καὶ ἐδῆξας αὐτῷ. πολυ-
γονοῦσαν, τὰ τέκνα τῆς ἐκκλησίας. καρ-
ποφορεῖνται, τοῦ κηρύγματος τὴν ἀπορρῶν.
δόξα τῷ δοθέντι σοι πνί μα π.

Τ ὁ ἀφραστόν σου κάλλος, ἀνδρείας πρεσίδων.
ἰὺ τὸν σύγκονον, ἐφάνησε λαμπρῶς. πέτρῃ
ὁ μαίμων, ἀνθήκα μν τὴν μεσίδῃ. τὸν ἐν-
τῷ νόμῳ, καὶ πρεφῆταις κηρυχθῶν. δδ
εὐκολληθῶ μν τῷ ὄντως ζῶν.

Τ εἰ ἀδαζημονάδι, ὑμνήσω μν πῖσας. ἐν μῆ-
θεότητι, πρεσῶ ἔν ὑόν ἔπνῶ θεῖον, εἰς ἀνμῖαν
ἔφύσιν. ἀδιαμρέτως, ἀχωρεῖσθαι μερίσας,
εἰς γδ ἐν τρεῖσιν πρεσῶ πων θς.

Τ ὁ ἐν τρεῖσιν πρεσῶ πων θς. εἰς ἀνμῖαν
λαβῶσα τέκας, ἀφθόρως ὡς ὑόν. καὶ ἡ-
τρείας μν, πρεσθῆκν ὅλως σδὺ ἔχῃ. καὶ ἡ-
ἀγνεία, ὡς πρεσθῆ καὶ πρεσθ τοῦ τῶκ. σῶμα
θεομῆτε δέμεναι.

Καταβάσα.

Ρ αβδος ἐκ τῆς ρίζης ἰεσ αἰ.

Θ ε. **Θ** ε. **Θ** ε.

Τ ῶ σὺν εἰρελίῳ δὲ ἡμῖν, ὑε τῷ θεῷ. ἄλλον
γδ ἐκτός θου θεῖον εἰ γινώσκον μν. τὸ ὄνομα
σου ὀνομάζον μν. ὅτι θεὸς ζώντων, καὶ τῷ
νεκρῶν ὑπὸ δόχῃ.

Νοεμβ.

Τ ἀσκόρας τῆς καρδίας με, διανοῖξον ἀγνῇ.
βλέπειν με τρεσῶς, τῷ θεῷ λαμπρῶς
τα. καὶ τῷ σδὺ δόξῃ, τῷ δυνέκφρα-
σον. ὅπως ἐλέους τύχῃ, ἔς αἰωνίου δόξης.

Ε ν δύο ταῖς θελήσεσι, τὸν εἶα τῆς σεπῆς. τέ-
τκας τρεῖσιν πᾶν ἀχραυτε. φέρῃ τα
μῖαν τῷ ὑπὸ σασιν. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει,
πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Π ἀνὰ χρεσῶν ὡς τέξασα, σρά καὶ θν. πρε-
σβουε, ἐκ πείσης μεθλίψας. καὶ νοσημᾶ
των καὶ κακώσεως. σῶν σωτηρηθῆναι, τὴν
σὸν ἀχρεῖον δούλον.

Α υσώπηθι ὃν ἔτεκες, παρθένε ὑπὲρ νοῦν. σῶ
ζῶσαι σδὺ πῖσθι κρεζοντας. χαῖρε παρ
θένε παναμώμητε. ἀνλογημῶν, τοῦ κό-
σμου πρεσῶ σία.

Α λλος. **Ο** φώπτας τῇ λαμψῇ.

Α πείληφας, ὃν ἐπόθεις ἀνδρεία λῳπόσολε. ἐν
ἀφθάρτοις, σῶν αὐτὰ κατὰ λύσας σκηνῶ
μασι. τὰ τῷ πόνων δράγματα. τῷ σῶν
δρεψὰ μνρος ἀξίως. ὅθεν σε ὑμνοῖς δόξα
ζῶντι.

Ε πόπτας, πνὸν δεσπότην ἔς τῶν ἐδῆξας.
τοῖς ἰχνεσι, τοῖς αὐτῷ πρεσθ. ζῶντι ποδηγού
μνρος. καὶ τῷ τύτῳ πᾶθῃ, ἀψδῶς ὑπὲρ
μεθδρεῖα, μέχρι θανάτου μιμῆμνρος.

Ε ν τείνας σε, διωατὸν ὡς πρεσθ βελος μακάριε.
ἐπαφῆκεν, εἰς τὸν σὺμπαντα κόσμον ὁ κς.
τρευμαπίζων δαίμονας. καὶ δυσσεβείας
σδὺ ἀνδράπων, τρευμαπιδεντας ἰώμε-
νος.

Ε ὑφραίνονται, εἰς δυνάμει ἀνδρείας ἀν-
σε. ἀγᾶλλονται, σῶν αὐτοῖς καὶ βρο τῷ
τα συστήματι. τῷ γδ τῷ ὑπὸ τῷ πῶσθι.
παρθένε θεε. σε ἐπαξίως δόξαζοντες.

Α λλος. **Καταύγαλο.** ἡμῶν τῶν ἡμῶν θς.

Π ὁ θῆσας τὸν σρόν, χῦ μαθηταί. ἐπορίσω τῷ
σεσθ, τῷ ἀκήρατον βαλεῖαν, ὑπὸ πᾶν
τα ἐλκύσας. σρῶ σδὺ θεομύσας κληροδο-
τῆσαι ὑμῖν, τῷ θεολόγους αὐτῷ.

Ε ζήτῃσας χν, τὸν ὄντως ζῶντι. καὶ ζήτῃσας,

ε πρεσθ

πρώτος ὄρες. καὶ διραὴν, μουσικῶς ἐδράξω.
Ἐλάβεαι αὐτήν. ἐν αὐτῇ τῇ δ' ἐδωκόπ. καὶ
γέγονας θησαυρός, ζωῆς ἀκαταλύτου
Π αῖρημαται τῇ σῶν, ἐν θείῳ βροντῇ. δι-
χηθὲν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐὰ π' ἀκρων εἰς ἀκρά-
της ἦλθεν. ἐκύκλωσαν γὰρ πρὸς τρεῖς ὄρους. Ἐ-
ξέσκαψον αἱ ἀστραπαὶ. ὡς φησὶ δ' αὖ τῇ
οἰκουμένην.

Π νημόνδεις ἡμῶν. χῦμα θητοῦ. τ' τελευτῶν
σου τὴν μνημῆν. καὶ πικρῶν τοῦ λείψα-
νάσου. δειθῆται αἰὲν ἐκτενῶς, ὡς τῆς ποι-
μνης. ἥς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς, φύλαξ καὶ
σεῖα.

Π ρά καὶ υἱόν, ἔπνᾶ θν'. ἀδιαίρετον τελευτάδα
τεισυπόστατον, βασιλείῳ. δοξάσω μὲν
συμφώνως πιστοί, ἀκαταπαύστοις θροῶ-
ναις. αὐτὴν πιστῶς ὑμολογῶντες.

Ε γνήτης τοῦ φῶς, μὴ γινῶσαι τὸ πῶς. ἡ ὁλό-
φωτος λυχνία. τῷ ἡλίου λαμπραδιφῶρε.
καὶ γέγονας αὐτῆς φῶς, καὶ νόν δοχείον.
πηγαζόν παση τῇ γῇ, θεογνωσίας αὐγάς.

Καὶ ἑσθία.

Ε εὐδὲν εἰρήνης, πῆρ οἰκπεμῶν.

Π. 5. Οὐρμος.

Π ὄν προφήτῳ ἰωνᾶν, ἐκ μὲν μένος βασι-
τὴν ζωώμου ἀγαθῆς, ἐλδουθεωσον φλο-
εᾶς. καὶ σῶσον με. σπῆρ τοῦ κόσμου, καὶ
ζῶντα δοξάσαι.

Π ολιωθεῖται με πολλὰς, ἀμαρτίας δυ-
σταπῶσέ τὴν ὄντως ἀγαθὴν, ἔα μὲν λυν-
τον σκίλω. δπόπλωτον. παν τοῦ εὐπῆ,
τῇ μεσιτείᾳ σου.

Π υβερνήτης μου ἦρε, θαλατθίου πᾶσι. ἐν
πελάγῃ τῇ δεινῇ, τῇ τῆ βίβρασμαῶν.
καὶ σῶσον με πρὸς σείας ὄρεμον, ἰθύνασα.

Π εικυμιάλογισμῶν, ἔπαθῶν ἐπαγωγῶν.
καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίσω με ψυχὴν.
καὶ μάζαι. βοήθησόν μοι, ἀγία δ' ἐσθίονα.

Π εγαλεῖσθαι αἰὲν, ἐποίησά τοι. ὄν ἐκείνους
αἰ. μεγαλύνω ἐπ' ἐμοί. τὰ πλούσια αὐ-
τοῦ ἐλὲν, θεοχαρίτω.

Αἶμος.

Εὐχὴ εἰς τὸν ἡμῶν ἐκ τῆς ἀβύσσου.

Π ἡ δ' ἀλάσθου, τῷ βίβρα πρᾶμῳ μένος. ἐν
σκάφῃ τῇ τῷ σώματος, τὸν τὰ σύμπαν-
τα διέποντα χῦ. ὄρες κυβερνήτῳ παμ-
μακάρι. ἔσθῃ αὐτὸν. μακάρι ἀνδρεία,
χαίρων πρὸς τὴν ἐξομῶν.

Π ἀπιδίματα, τῇ λόγῳ φυγαδδόντα. αἱ
νόστοι δραπετεύονται. ψυχικῶν τε παθη-
μάτων ὅς ἐμός πορρωτῇ νοστούτων ἀπε-
λαύνονται. τῇ ἐκείνου, τοῖς δεδομένην ἀνδρεία
χαρίτι.

Π ἐκύμα γαλιλαῖν, πρᾶεω πνί. κινέμενον
μακάρι. ἀπεξηρανας θαλάσας ποιη-
ρας. τίς πολυθείας θεῶν ῥαίματα. καὶ πο-
ταμῶν, θεογνωσίας πᾶσι ἐξέβλησας. θ'.
ὑφραίνονται, εἰσὶ παρθενοῖς ἀχρηστε.
τῆς γῆς οἱ πατέρες, τὴν ἐδ' ἐμ' ὀπο-
λαύοντες δια τοῦ. ἡ ἐκείνου βάσεως ἀ-
πώλειαν σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τέκου,
καὶ μετὰ γνήτην.

Αἶμος. Τὸν προφήτῳ ἰωνᾶν.

Ο ἐκ τῆς ἐρησίας, καταγόμενος ἡμᾶς. ἐορ-
τάσαι συγκαλεῖ, τὴν πανηγυρίαν αὐτῆς.
πρὸς τῆς ἡμῶν, τοῖς ἀειθείας, τῇ παλαι-
σμάτων αὐτῆς.

Ο τῇ τέχνῃ ἀλιδῆς, καὶ τῇ πίστιμα θητοῦ. αἱ εὐθὺν
διεβυνῶν. τοῖς καρδίας τῇ πῶν. τὸ ἀγκι-
στροχαλὰ τοῦ λόγου. ἐσαγλυφίς ἡμᾶς.

Π ἡς ἀγαπῆς τοῦ χυ, ἐν καρδίᾳ τοῦ τ' πῶς.
πρὸς φέρων μαθητῶν, κατεβόας τῇ ἐθ-
νῶν. ἡ φλόξ ὑμῶν. ἐσβέσθη ὄντως, ἐπιφα-
κίτος χρεῖσόν.

Ο ἡ τῇ ἀλαπτενίου, ἀρτυθεῖται τῷ χυ.
τὰ ὀψώνια ὑμῶν, κατεγλύκαισθαι ὑμῖν.
τὰ δόγματά. τῆς οὐρανοῦ, καὶ ἀκρηστῆς
τρυφῆς.

Π ὄν πρᾶ καὶ υἱόν, ἔσθ' ὅ πνᾶ τ' αὐθῆς. πρὸς κυ-
νήσω μὲν πιστοί. τεισυπόστατον φύσιν. ἀμείρι-
σον βοῶντες. δόξα τῇ ἐν τριάδι θεῷ.

Ε ὑδὸν ἡμᾶς τοῦ πατρὸς, ἐστὶν ἐκείνου ὄρεος. διὰ
πνύματος θεοῦ, ὅτι τῇ μετᾶσσεύα γῆ.

καὶ ἔσωσε, τὴν πρὶν εἰκόνα, θεοκλήτορ
σαφῶς. **Καταβασιὰ.**

Σπλάγχων ἰωανν. **Κοντάκιον.**

ἦχ. β. **Τὴν ἐν πρὸς βασιλῆα.**

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνομον θεηγόνον. ἔκ
κλησίας ἀκόλῃθι κορυφαῖον. πέτρου τὸν
σύγκοιτο δι' φημῶν μὲν. ὅτι ὡς πάλαι τῶ
τω, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγῃ. δι' ἡκά μὲν
δ' αὖτε τὸν ποδούμνον:

Οἶκος.

Τὴν θειὰ μὲν δ' ἀνὰ σέλλει ἀμαρτωλὸν ὡς
ἐμὲ, διηγείσθαι θεοῦ δὴ λόγος τοῦ δικαίω-
μαται. ὁ μὲν πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ
ἐν δ' ἀκρυσί πλείους ἐξαγορεύει. σήμερον
γὰρ τῆς φωνῆς αὐτῆς ἐὰν ἀκούσῃτε καρδίας
μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτὲ ἦλ' παρ' ἐπὶ κρὰ
νον. ἐπαγγέλλει τῇ ἐξῆς ψαλμῶ, τῇ καὶ ἡ
σύμπασα ἄσατε. Εὐρήκα μὲν δ' αὖτε τὸν
ποδούμνον:

**Τὸ αὐτὸ μὲν τετρακοστὴ. μνήμη τοῦ ἁ-
γίου ἐν δόξῃ καὶ πανδοφημοῦ δότος οἴλου,
ἀνδρὲς τοῦ πρῶτο κλήτου.**

Ανὴρ σφοδρὸς ἐστὶν ἀνδρείας φέρει,
φθονεὶς ἀληθῶς οὐ σκιδῶς ὡς ὦν μύτης.

Στὸν κακὸν φάλην τετρακοστὴ ἀνδρείας ἔλθῃ.
Οὕτως ἐκ πόλεως ἐβήσα. ἰδὲ ἄνδρ' ὡς, μὲν ἰω-
νᾶ πινὸς ἐβραῖος. ἀδελφὸς δὲ, πέτρου τῷ
δότος οἴλου καὶ κορυφαῖος τῷ μαθητῇ τοῦ
χρῖ. Οὗτος, πρὸ τέρων τῷ πρῶτο δρόμῳ ἔβα-
πτις ἡ ἰωάννη μαθητῆς ἐταί, ἐπειτα τὸ, ἰδὲ
ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ, πρῶτον τοῦ διδασκάλου ἀκῆ-
σαι δακτυλοδεικτοῦ τὸν ἰν, καταλι-
πὼν αὐτὸν ἠκολούθησε τῷ χρῖ. ἔκ τῷ πέτρῳ
τὸ, εὐρήκα μὲν ἰστοῦν τὸν δότος ναζαρέτ,
εἰπὼν, ἐπιστάτα τοῦ πρῶτον τοῦ χρῖ ἐρωτᾷ.
καὶ ἕτερα πολλὰ ἐστὶν ἐν τῇ θεοπιδείκτω γρα-
φῇ. καὶ μὲν πρὸ αὐτῆς. Οὗτος, ἐπὶ τῷ χρῖ
ἠκολούθησε. μὲν τὴν δυνάμει ψιν αὐτῆς,
ἀλλὰ μὲν δότος οἴλου ἄλλῃ πρὸς ἐκκληρώθη χώ-
ρα. τῷ πρῶτο κλήτῳ δὲ, ἦτε βιβλίων, καὶ
ὁ δότος πόντος. Τῆς πρῶτον τῆς τοῦ μέ-

Νοέμβ.

ρη. στυγαλκιδόνι καὶ βιζαντιῶν ἐθράκη καὶ
μακεδονία, καὶ τὰ ἑως τὰ ἴσθμους φθονεῖται.
θεσσαλίατε ἔλλαας, ἔκ τὰ μέρη ἀχαιῶν
ἀλλὰ καὶ ἀμινός. καὶ τραπίζας, καὶ ἡρᾶ
κλεια, καὶ ὁμασεῖς. ταῦτα δὲ, ἔχ' ὡς πρὸ
ὁλόγοις διέρχεται, οὕτω καὶ κείνος διήλ-
θει. ἀλλ' ἐν ἑκάστη πόλει πολλὰ τὰ θυπι-
πλοῖται ὑποσας. πολλὰς τε πρᾶγμα-
των δυχερείαις ὁμιλικῶς, εἰ καὶ ῥοπή χι καὶ
βοηθεία πάντων ἐκράτει. ἔξ δὲ μίας πό-
λεως ἐπιμνησθεῖς, ταῖς λοιπαῖς τίς εἰδὼς
ἔασω. Οὗτος, τῇ σινοπέων ἐπιδημήσας, καὶ τὴν
λόγον κατὰ γείλας. πολλὰς θλίψεις κα-
θυποβάλλεται. κατὰ γὰρ γὰρ αὐτὸν ἐρρί-
πτοι, καὶ χειρῶν καὶ ποδῶν λαβομῆροι,
εἰλκον, καὶ τοῖς ὁδοῖσιν ἔσσαν ἀράτην. καὶ ξυ-
λοῖς ἐπαμον, ἔκ λίθου, ἐβαλλον, ἔκ μακρὰν
τῆς πόλεως ἀπερρίπτοι. ὅτε καὶ τὸν δα-
κτυλον, ὁδοῖσιν ἐκοψαν. ἀλλ' αὐτὸς αὐθις
ὑπὸ τῇ σῆς καὶ διδασκάλου. ἀρπὸς ἔκ ἰγνῆς
δὸς τῇ πληγῶν ἐφάτη. ἐκείθεν τε ἀνα-
σας, ἡμειψέ πλείσας πόλεις ἔκ χώρας. τὴν
τε νεοκαμπαρῆσιν, ἔκ σιμόσσαι, ἀλφειῶν,
ἀβας γὰρ. ζήκχους, βοασομενοῦς, καὶ χερ-
σωνίτας. Εἰ καὶ διαπλάσας εἰς τὸ βιζαν-
τιον. ἔκ τὴν σάχλιν ἐπὶ σκοπον χειροτονήσας,
καὶ ταῖς λοιπαῖς χώρας διελθὼν, πρὸς τὴν
πρῶτη φανή πελαγονήσιν ἐρχεται, καὶ ἐξ-
νιδεῖς πρὸς σωσίω χαλεπῶς ἀδυνατεῖν,
ἰάσασθαι αὐτὸν, καὶ πρᾶντικα πᾶσι ἡ πό-
λις ἐκείνη τῇ πατρῶν, πρῶτον λθῆ τῷ χρῖ
ὅτε καὶ ἡ τῷ θυθυπάτου γυνὴ μαξιλλα,
τῇ χαλεπῶν λυθείσα τῆς νόσος δισμῶν, καὶ
ταχέως τυχεῖσθαι θεράπείας ἐπὶ τῆς θύσε.
Καὶ στρατὸς κλῆς ὁ θῶτα τῆς ὁδοῦ θυπά-
του αἰγιάτῃ αὐτὰ δελφός, ἔκ ἕτεροι πολ-
λοὶ, νόσους ἔχοντες ποικίλους, ἐγνώθησαν
διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῇ χερῶν τοῦ δότος οἴλου.
Διὰ ταῦτα μανία πρὸς πεισὼν ὁ αἰγιά-
της, καὶ στρατὸς πρῶτον λθῆσας τὸν δότος οἴλου.
τῆς παρ' οὐσῆς ζωῆς ἐξῆς αὐτῆς δὲ δότος

νας μετέωρον κρημνοῦ εἰς γῆν ἑαυτὴν κατα-
βιβλῆκας, σπινθερίβη. Τοῦ δὲ ἀποστόλου
τὸ λείψανον μετὰ πολὺν χρόνον μετετέ-
θη ἐν κωνσταντινῇ πόλει Ἰππικῆ βασιλείας
κωνσταντίνου τῆς αὐτοῦ κελύσει, ὡς δὲ ἄρτι
μίου τοῦ μαρτυροῦς κατετέθη μετὰ λου-
κά καὶ πμοθείου, ἐν τῇ τῆς ἀγίων ἀποστό-
λων ἀειβλέπω τε μὲν.

Υπομνήμα εἰς τὸν ἀγίου ἀποστόλου,

Ἀνδρέαν τὸν πρῶτον κλητὸν.

ἐπὶ τοῦ παιδὸς ζαχαρίου ἰωάννης φημι
πάνν, τοῖς ἐρήμεις ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς
τοῖς ἐν ἁσὶ κατελθόντος διατριβάς, ἐκ-
λαγὰρ τῆς φωτὸς, ὁ λόγος, καὶ τὸν λύχ-
νον, τὸ φῶς ἡδὴ τῷ κόσμῳ φανερὸν, καὶ φω-
τίζεν ἐπεγόμενον τοῖς ἐσκοπισμένοις. ὑφ'
οὗ καὶ βαπτίζεσθαι ἐμελλε τὸ ὑπὲρ ἡ-
μῶν βάπτισμα, ὃ καὶ αὐτὸς φῶτος καὶ ἀ-
ράς ἐστι. ἐπεὶ καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦσαν
συνεργοὶ καὶ διάκονοι τοῦ τῶν πολλῶν
βαπτίσματος, καὶ τῆς μετανοίας. εἰς τῆς
μαθητῶν τύπων καὶ αἰδέας ἡ. αἰὲς,
ταῖς ἄλλα σπινθὲς καὶ αἰδέσιν, καὶ
τῷ βάθει τοῦ φρονήματος, τὴν ἐν βά-
θει τῷ γράμματι αἰσινθῶν ἀλήθειαν.
καὶ τοῖς ὑπὸ ὡς ἀπεισμάτι τῷ λόγῳ
κεκρυμμένας πρὸς ἐρήσεις ὑπὲρ χει-
ρὸς, θηροῦν. καὶ τῷ δηλοῦ μὲν δι' αὐ-
τῶν πρὸς θεὸν.

Τούτω δὴ τῷ ἀνδρέα, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν
μαθητῶν, βουλομένης ὁ ἰωάννης μάχοντας
τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὑψηλότερας ἐνθεῖναι τοῖς
πρὸς χυὸς ὑπολήψεις, δύο τῶν αὐτῶν μαθητῶν
ἀπολεξάμενος, ἐν ἑτέρῳ ἀνδρέας ἐπύγ-
χοντες, μετ' ἑαυτῶν ποῦτε ἔχων. καὶ τῷ ἰη-
σοῦ ἐμβλέψας περιπατοῦν, ἰδὲ ὁ ἄμ-
νός τοῦ θεοῦ λέγει. ἀμέλει, καὶ ἀκολου-
θοῦσιν ἐκάνοι ὡς αὐτῶν καὶ χρεῖσιν. καὶ ὅπου-
μὲν, διαπικνυθῶνται. Ἰππικῆ φεῖς
γὰρ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἀκολουθοῦντας αὐτῷ
θεασάμενος, πᾶσι ζητεῖτε λέγει. οἱ δὲ, ῥα β

βίβασιν, ὃ λέγεται διδάσκαλε, ποῦ μέ-
νεις, ὃ δὲ, ἐρχεσθε ἐῖδετε. ἤλθον ἐν φησὶν
ὁ διάγγελος, καὶ εἶδον ποῦ μὲν. καὶ
παρ' αὐτῶν ἐμεινεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
Ανδρέας τοῖς ἑαυτοῦ τῶν ζήτου μὲν ὡς ἐπιτυχῶν.
καὶ παρ' αὐτῶν μένεις, ἐμαθὼν ἅπας ἑμα-
θεῖ, τὸν θησαυρὸν ἐκατέχευ παρ' αὐτῶν. οὐ-
δὲ ὑπέμεινεν ἐμὴ ἐπὶ ἀδελφῷ κοινώ-
σεται ἀλλ' ἐπείγεται καὶ τρέχει ταχέως,
μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν πε-
πλούτηκε. πέτρος δὲ ὅσῳ ἡ. ὅσῳ γὰρ αὐ-
τὸν δρέα σύγκοιτο. καὶ βοηθοῖ δ' αὐτῷ πατρί-
αιμοφτέρων. κώμη, ταπεινὴ μὲν πρῶτον
καὶ ἀσπίς. ἀπὸ δὲ τούτων, ἐλίδου Ἰπ-
πικῆ καὶ περιφανείας. καὶ ἡμνήτορες πε-
νία συζῶντες, ἐταῖς ἑαυτῶν χερσὶν ἀπο-
στολικῶς εἰπεῖν, τὸ ζῆλον ποιεῖν ὁ μὲν.

Τούτων ἀρετικῶς τῆς σπινθῆρος ἀλείας ἐχό-
μενος, καὶ τῶν δικτύων ὡς εἶχει Ἰππικῆ
μὲν, ἀρῆκα μὲν φησὶ τὸν μεσίδου, ὅστις
μεθελμυθόμενος χεῖ. τοῦτον, τῇ ψυχῆς
ἡ ἀδινούσης τὴν παρουσίαν ἐκείνου, καὶ
τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ πρὸς δόκωσιν. πὶ γὰρ
βούλεται ἡ τοῦ ἀρῆρου πρὸς δόκωσιν τὴν γὰρ
τὴν μεσίδου εἰπεῖν, δεικνύει τὸς ἡ. τοῦ ἀν-
δρέου, ὡς ἐν ἁ πάντως χρεῖσιν πρὸς δόκω-
τες, οὐδὲν κοινὸν πρὸς ὅσῳ ἄλλους ἔχον-
ται. Ἰδὲ ὁ πέτρος, θεμελὸς καὶ ταῦτα ἡ καὶ
ταχὺ δεικνύται, ἐπὶ ἀδελφῷ καταπει-
θῆς γίνεται. ἐπὶ αὐτὸν τῆς χειρὸς ἀνδρέας
λαβόμενος, πρὸς τὸν ἰησοῦν ἄγει. ἐν ἡ. αὐ-
τὸς τῆς γνώμης ἀποδιδάμενος ἡ ἐμβλέ-
ψας, σὺ εἰσὶ μὲν φησὶν ὁ υἱὸς ἰωάν. σὺ κληθῆ-
σιν κηφᾶς, ὃ ἐμεινυθῆται πέτρος. εἶχε μὲν
οὐκ οὐτα, καὶ τῷ ἀδελφῷ ἐμεινυθῆται
γὰρ τῷ χρεῖσιν. **Ω**ς οὖν ἰωάννης τῷ
δισμωθῆται καθεῖρεται. καὶ οἷα πρὸς φη-
της, μάλλον δὲ καὶ πρὸς φητὸς πρὸς ὅστις
ρ, πρὸς δίδω, ἑαυτὴν μὲν ὅσον οὐκ
ὑπὸ ἡρώδου διαχειροῦσθαι μὲν. ὅσῳ ἑαυ-
τοῦ δὲ μαθητῆς, τῇ νομικῇ σκιά τῷ ζόφῳ
ὡς ἀμύν.

παρ' αὐτοῦ ἵνα μὴ τοῦτο γινῆται, μὴ
 δὲ ἔξωθεν αὐτὸν ἁρπαγῇ, ταῖς ταπειναῖς
 καὶ ἐπὶ πᾶσι χρεῖσιν ὑπολήψων οἱ μα-
 θηταὶ κατὰ μένους, πὶ ποιεῖ. οὗτος τοῦτων
 πρὸς τὸν ἱστοῦ ἐκπέμψας, οὗ ἔορξο-
 μῆτος ἦεν, ἢ ἕτερον πρὸς δοκῶμεν. πού-
 ν' οὐ γινώσκων καὶ οὐτε κρύπτει τὸ πᾶν, ἕτε-
 ρω ἰδὼν αὐτὸς ἐκκαλύπτει θεότητα. ἀλ-
 λά τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐκπέμψας, ἀφῆ-
 σιν ἐκείνου σκοπεῖν. ὡς οὐ ταῦτα ποιεῖν, αὐ-
 τὸς αὖ εἴη ὁ καὶ ἐλθὼσεσθαι μέλλων. Φησὶ
 γὰρ, ἀπελθόντες, εἴπατε τῷ ἰωάννῃ ὅτι τυ-
 φλοὶ αὐτὰ βλέπουσι, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ
 ἐγείρονται, χωροὶ παρὰ τοῦσι, πτωχοὶ
 ἀγγελίζονται, καὶ μακάριος, ὃν ἂν μὴ
 σκιδναλιθῇ ἐν ἐμοί. **Οὕτε** ἔνι ἰωάν-
 νῃς εἰς ἐρωτησὶν ἐκπέμπων σὺ μαθηταῖς,
 ἡγνῶσι τὸν ἐρωτῶμενον. ἀλλ' ἐκείνους μᾶλ-
 λον ἑαυτοῦ μαθεῖν διὰ τοῦ χρεῖσιν, καὶ
 τὴν αὐτοῦ θεότητα διδάσκειν. ἕτε μὲν
 ὅς ἐστιν ἀποστόλων ἐκείνους ἰωάννῃ ἐβού-
 λετο βεβαρύνει, ἐγνώσκει γὰρ ἐκείνον, ὑφ'
 οὗ πρὸς δὴ καὶ αὐτὸς ἐγνώσκει. ἀλλὰ πρὸς
 αὐτοῦ ἤθελε σὺ πεμφθέντας, ἐπιχαμαί-
 βαίνοντας, πολλῶν τῶν μέσῳ τὴν ἰωάννου
 δοξασίαν ἐρπύσσειν τῆς ἰστοῦ. ὅτι ὁ μὲν
 ἐκπρὸς ἀποστόλου συλλήψεως, ἐκ ἀρχιερατικῆς
 ἡγεσίας. καὶ τῆς ἐρημίας ὁμοφρονῶν, ὁ
 πᾶστες, ὅχλος συρρέων αὐτῷ, καὶ ὡς με-
 γάλῳ, πρὸς θεῶμενος. ὁ δὲ, πρὸς καὶ ἐκ-
 πρὸς τῶν, καὶ ἄσπετος ὅσον γούνο τοῦ ὁρώμε-
 νου. καὶ μὴ δὲ μαθηταῖς ἐπὶ πᾶσι αὐτὸν
 ἔχων. **Ε**πεὶ οὖν ἰωάννῃς εἶχε τὸ δε-
 σμωπῆρον, ὡς ὁ λόγος φάσας ἐδήλωσεν.
 Ἰστοῦς μεταβάς ἐκείθεν ἢ τοῖς θεῖα διδά-
 σκει λόγια, εἰς τὴν λίμνην ἡρπασαρετ ἀφῆ-
 κνῆτε. καὶ ἐπειδὴ πλοίοις ἐπιβάντες ὁμο-
 δρέατε καὶ πέτερος τοῖς ἑαυτοῖς κατῆρπον
 δίκτυα, ταῖς τῆς λίμνης ἀγκυαῖς ὁμοφρονῶ-
 νος ἐπὶ τῆς, οὐδ' ὡς καταλιπόντας αὐτὴν
 ἐκείδισεν. ἕτε ρῆμα σκληρὸν πρὸς αὐτοὺς, καὶ δι-
 νοῖ μβ.

κείσθαι αὐτῷ διωκόμενον, ἀλλὰ πρᾶξι
 καὶ ἡμερῶ φωνῇ, δ' οὕτε ἔφη ὀπίσω μου,
 καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ,
 γε, καὶ ἀθέως ἀφ' αὐτῆς τοῖς δικτυαῖς, ἡ κο
 λούθησαν αὐτῷ. πάντως δεινῶς λέγειν εἶναι,
 καὶ πάντα καταλιπόντας. τί γὰρ ἐκεί
 νους πλέον εἰς ὑπαρξιν, ἢ τοῖς δικτυαῖς ἀθέως
 οὐκ ἀκολουθῆσαι φησὶν, οὐδ' ἐν αἰάβαλ
 λομήρους, ἀλλὰ τὸ θερμόν καὶ ζεὸν τῆς
 ψυχῆς ἐπιδείξαντας. ἐπ' γὰρ τὴν μνήμην
 τῷ αὐτῷ θαυμάσιον, καὶ τῷ ἰωάννῃ μαρ
 τυριῶν, ἐγκαθημένῳ εἶχον τῇ δικταίᾳ.
 ἀλλὰ τοῖς μὲν ὡς πέτεται, τῶς αἰάβαλ
 νάτω. τὸ δ' ἐν αὐτῷ ἀνδρείας ὡς κηρύττει
 τοῖς φιλοθεοῖς ὑμῖν εἰς ἀκρόασιν. **Οὗτος** τοῖς
 νῦν μικρὰ ἢ ἐν τοῦ χρόνου, καὶ ὅσα τ' ἐκ
 αὐτοῦ φροντιστὰς ὡς φορεῖται. εἶχε τοῦ δι
 δασκάλου. σιωπεῖται. διδάχων ἦ καὶ δι
 κώνει. πάντα λέγει αὐτῷ καὶ πρῶτος καὶ μέ
 νος ἐπιδείκνυται ὡς ταπεινὸς οὐδὲν. ἦ δ' ἐ
 μὲν γὰρ αὐτὸν ἔκτε τῷ μωσαϊκῶν βιβλίων
 ἔτ' ὡς φησὶν ἀληθῶς ἐλευσόμενοι.
Επεὶ δ' ἐπὶ πρῶτος σωματικῶν εἶδε ἔσθ' ἵα
 ταί πάθηθεραπυόμενα. χαλκὸς μὲν, ἀλ
 λομήρους ὡς ἐπιδείκνυται. τυφλοὺς δέ, ὡς
 λυπηρῶς σκοτούς ἐκλυόμενοι, καὶ τοῖς ἡλίᾳ
 φίλας αὐγὰς καθαρῶς βλέποντες. πιδ
 μαζατε λέγει φυγαδευόμενα. ἔνεκρας
 ῥᾶ σὺ ὑπνον, τ' θάνατον ἐνδοπιθεμένους. τ' αἰ
 λᾶτε τῷ ὡς ἀδόξων αὐτῷ θαυμάσιον, τῷ
 θεῷ κελαισμάτι, ἐνεργούμενα, ἐκ τοῦ
 πῶς οἱ χερσὶν αὐτοῦ, ὡς τ' εἰ
 κὸν ὑψος ἀντιβιβάζειτο. **Διελογίζετο**
 γὰρ ἐν ἐκείνῳ, ὡς εἰ ἔτι πολλοὶ τῷ ὡς φη
 σὶν, ἢ τῷ παλαιῷ δικταίᾳ σημεῖα καὶ τέ
 ρατα κατεπράχθη, ἀλλ' οὐδ' εἰσποικῶς.
 ἐκείνῳ δ' ἐμᾶλλον ἔτι δὲ δὲ δὲ τῷ τοῖς
 κατὰ τὸν νοῦν. ὁ δ' ἐπὶ τοῖς λέγει, καὶ τὸ θε
 λῶ, ἢ τ' ἀλλὰ δὴ τὰ δ' εἰσποικῶς κατὰ πο
 λὺν ὡς βαλλόμενος αὐθενταί, ὡς τοῦ
 λέγειν δύκολία, τοῖς μείζονα τερατοῖς ῥα

καὶ θεώτερον. Ἦν βάλλει μόνον ὀφθαλμῶν
ἐκρησθῆναι χεῖρ, καὶ λυεῖ παρ' αὐτικά πα-
θῆς δεσμός. Ἦν τοῖς λεγεῶνι πιάτων,
καὶ οἷα καπνὸς ἐκλείπει καὶ οὐδ' αὐτὸς φέ-
ρει τὴν Ἰππικῆσιν. Ἰσθῶν δ' αὖτε πνοῆς πε-
ρὶ τὴν ὑγρὰν, ὡς ξυραὶ. Ἦν ὀλίγων ἀρ-
των, μυελῶδες ἐμπιπλῶσιν, πάντα ὅσα
θεῶν προσκόον, ἀκολούθως ποιεῖ, ἀληθῶς
θεῶν ὑπὸς ἑαυτοῦ, καὶ θῆς αἰψοδῆς, καὶ σπῆ-
ρ τοῦ κόσμου. αὐτὸς οἱ εὐδὲς ἀνδρείας τὰ με-
γάλα τε καὶ θεοπρεπῆ διδάσκειται. καὶ τὸ
ἔξῃς, ἀδαιρέτος τοῦ διδασκάλου καθεστῆ-
ται, παρὸν αὐτῷ τὸν χεῖρον τῆς ζωῆς συγ-
γνώμης. **Ε**πεὶ δὲ τοῖς πόλεσι ἀφίεις
ὁ σπῆρ, πολλὰς καὶ πολλὰς τὴν ἐρημίον. πε-
ρὶ δὲ αὐτῶν πλῆθος ἀνθρώπων. ἀποτὲ
τῆς θαυμασίας, ἥ τις ἐκείνῃ γλωττῇ καὶ δέως
ἐλκόμην. ἐρημία δὲ ἑαυτοῦ, καὶ τρυφῆς ἀπα-
ρῆς, καὶ ἡ γὰρ ἐκείνῃ ἐκείνῃ. ὁ ἀγαθὸς
τότε τὴν ἐρημίον ὁρῶν, θαῦμα παλαιὸν
ἐκείνῃ ἐκείνῃ πρᾶχθαι, ἥ μαρτυ-
ρεῖται πάλιν ἐκείνῃ τὴν ἐρημίον. ἥ δὲ μα-
θηταίς, ἐπὶ αὐτοῖς πρὸς βάλλεται. καὶ πρὸς
ἀντιπρὸς ἐκείνῃ παρὲκ αὐτῶν πλῆθος. ἥ
μὲν ἄλλοι τῆς μαθητῆς, ἀπὸ τῆς τοῦ γε-
νόμενον ἐκείνῃ ὡς εἰκὸς ἐκείνῃ. τὴν ἐκείνῃ
Ἦν αὐτοῖς, ἥ τὴν βέλεται τῆς χεῖρος ἥ δὲ
λατὶ πρὸς κλησῆς, διηπόρεται. ἀνδρείας δὲ,
ἐκείνῃ ἐκείνῃ ποιῶν. καὶ φανερώς δὲ ἐκ-
λέγχει τῆς ἀνταγκῆς τὴν ὀλιγότητα,
ἐκείνῃ δὲ αὐτοῖς τῆς σπῆρ τοῦ θαύματος τοῖς
προφάσις, φησὶ γὰρ, ὅτι εἰσὶν εἰμὴ πρὸς
αὐτοῖς, καὶ ὀλίγα ἐκείνῃ. τὴν ἐκείνῃ, φέ-
ρεται αὐτοῖς αὐτοῖς, καὶ γέγονεν ἡ τῆς ἐκ-
δείας ὁμολογία, φησὶ οὖν τῆς ἀγαθῶν ἐκ-
πληρώσεως. **Ε**πεὶ δὲ καὶ ἄλλοι σκοπεῖν,
τὸ τοῦ ἀποστόλου πρὸς τὸν διδασκάλου οἰ-
κεῖον καὶ προσφιλές. καὶ ὁ πόσις μὲν αὐ-
τὸς ἀπέλαβε τῆς παρὲς ἐκείνῃ ῥοπῆς. ὅσον
δὲ ἔτις πάλιν, τὸ πρὸς αὐτὴν τῆς ἀγάπης
ἐκείνῃ πῦρ. ὅφ' ἔτι θανάτου παντὸς κα-

τετόλμα. καὶ ἀνδρείου καὶ ἀπολλέου ἐκ-
χεῖν τὴν ψυχὴν ὁ ἀνδρείας. **Δ**εῖται γάρ-
ποτε τῆς κατ' ἐκείνῃ καὶ τῆς ἐκείνῃ,
τῆς τὴν τὴν πάχρα ἐκείνῃ, εἰς ἐκείνῃ-
μα αὐτὰ βλέπει, τὸν καὶ τὸν ἰδὲν, καὶ τὴν
ἐκείνῃ ἀποδοῦναι προσκομῶσιν, ἐπὶ
καὶ οὕτως τὸν ἰουδαϊσμόν ἡρεπίσαντε. φη-
μι δὲ τοῖς ἐκείνῃ κατέπληθη τῆς ἐκείνῃ
ἀκοῆς ὡς εἴη τὸ κατὰ τὴν λαζάρου ἐκ-
κηκῆς. ὡς ἀπαντήσῃ τῆς τῆς ὁχλου-
μετὰ βατῶν, ἄλλοις τε πολλοῖς σημείοις.
εἰς ἐκείνῃ αὐτοῦ ἐκείνῃ θεότητος, καὶ
ἐκείνῃ τῆς αὐτοῦ θεῆς μετὰ πάντας. πρὸς
οἷασι φιλίππῳ δὲ αὐτῷ τυχεῖν ἀξιοῦντες
τῆς πρὸς τὸν διδασκάλον ὁμιλίας. ὁ δὲ,
ὅτι ἄλλας τοῦτο ποιεῖ, ὡς ἐκείνῃ το
πρῶτον ἀνδρείας. καὶ πρὸς βίαν τῆς πρῶ-
τῆς κλητῆς διδούς, καὶ εἰδὲ ὡς ὅπως εἴχε
τῆς διδασκαλῆς. **Ε**πεὶ δὲ καὶ ὁ ἑκείνῃ
ἡμῶν πατῶν κύριος, καὶ σαυρῶ καὶ τῶν
φω πρὸς ἐκείνῃ, διωκαμέντε θεότητος
ἔξ ἐκείνῃ τοῦ τῶν. καὶ ὅτι μαθηταίς
παλιν καὶ φίλους πρὸς ἐκείνῃ συνηγά-
γετο. παρὲς ἐκείνῃ, πάντες τὰ ἐκείνῃ παιδα-
γωγικῶς μαθητῶσιν, μετὰ τῆς ἐκ-
ἐκείνῃ πεμψομένου τοῦ ἀγαθῶ πρὸς
ματὸς πανοπλίδου. ταύτῃ καὶ ἀνδρείας
ἐκείνῃ πρὸς τὸν τοῦ διαγγελίου
δρομόν παρεκκλῆστο. **Α**λλὰ τοῖς
μὲν ἄλλοις τῆς μαθητῆς, ἄλλαι μοῖραι τῆς
ζῆς, καὶ τῆς αὐτοῖς ἐκείνῃ, ἀπεκλήρεν
ἐκείνῃ πρὸς. ἀνδρείας δὲ, πρὸς ἐκείνῃ
τῆς καὶ φιλοτιμῶς ἐκείνῃ ἐκείνῃ, ἥτε γὰρ
βιβλίων ὅσασι χῶρα καὶ ποταμοὶ ἡδ-
εῖνος. τῆς πρὸς ποταμὸς τοῖς μέρη ἐκείνῃ,
ἀχρὲ καὶ τοῦ ἐκείνῃ κόλπου τείνοντα,
καὶ τῆς πρὸς τῆς ἐκείνῃ δὲ κλητῆς. ἀρ-
μεσὺν τοῦτο καὶ χαλκήδονα τῆς πε-
ριουμῶν, καὶ τὸ βυζάντιον αὐτὸ. καὶ τὰ
τῆς θράκης δὲ ἐκείνῃ νεμώματα
ζῆς, καὶ τὰ ἐκείνῃ ἰερού φθάνοντα. καὶ

θιασάλια δὲ ἔλλαξ, καὶ τοὶ μέχρεις ἀ-
χαΐας αὐτῆς ἐκτείνοντο, πῆς ἐκείνου γλώσ-
σης καρπὸς καὶ φυτὰ πρὸς Διόσβετον.

Τοῦτων ἐν τῇ χωρῇ καὶ τόπων, καὶ τῶν
ἐν αὐταῖς πόλεων ὁ πρωτοκλητὸς τὸν κλη-
ρον ἐγχειροθεῖς, ἔπρως τὸ μέγεθος τοῦ
πραγματός ἀποβλέψας, ἡμβλυώθητε
τὸ πρῶτον, ἔωκισε τὴν ἐγχείρησιν.
ἀλλὰ πίστεως πλήρηστέων. καὶ τὸν τοῦ δι-
δασκάλου ποτὸν ὠδιναν, ἠπλετο τοῦ κηρύ-
γματος, μαθηταὶς ἐπαγόμενος, ὅσους δὴ
τὴν ἀρχὴν ἰκνούους ἔχειν ὥστε πρὸς τὸ
κήρυγμα. ὡς κατ' ὀλίγον, καὶ ἐτέρων αὐ-
τῷ πρὸς τεθητομένων. πολλὰ μὲν οὖν
αὐτῷ καὶ πᾶν ἔθνος αὐτῷ ἀποδημῖαι. πλείους
δὲ τοῦτων, αὐτὰ καὶ πόλεις καὶ κόμας, ἐν
αἷς τοῦ πρῶτου χριστοῦ δόγματα κατασεί-
ραται, τὴν τῆς Διόσβετος ἀχίω ἐθέρισε.

Καὶ πρῶτα μὲν, ἀμεινός, αὐτὸν ἰσώδε-
χετο. ἐν ᾧ τυχεῖς ὀρνεῖται. οὗ μὲν, τὰ ἐλ-
λίμων, οὗ δὲ, καὶ τοὶ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ σε-
βονταί. καὶ οὗ μὲν, τῆς τοιαύτης δόξης καὶ
τῆς θεοσεβείας λίαν αὐτοεχόμενοι, φιλο-
ξενία δὲ ἔαπλότη. καὶ τῷ τοῦ ἡθους ἐλθε-
ρειῶ, σφόδρα σεμνυνομένων. ἔπειτα
νοῦ ταίπινι τῇ τῶν ἰουδαϊκῶν σεβομένων
ἀνδρῶν ἐσκόπειτε, πῶς αὐτοὶ εἴη πλήθος
τοῦτον θαλάσῃ πλάτης βεβυθισμένων,
τῷ αὐτῷ δικτύῳ περικταβῆν.

Συνάγωγῃς οὖν ἐβλήθη γεγονότας, ἔπειτα
ἀνδρῶν μετὰ πάντων ἐσελθόντος, ἐπιμ-
θαίνοντο, τίς εἴη. ἔπειτα, καὶ ὁποῖον ἡκὶ δια-
γέλλων τὸ κήρυγμα. ὁ δὲ, δημογραφίας
ἀψάμενος, δηκεὶ καλῶς πρὸς τοῦ χριστοῦ,
καὶ ὅσα πρὸς αὐτῷ πρὸς φῆται μὲν πρὸς
γόμενοι. νόμος δὲ ἰσώφει, καὶ διὰ πάν-
των ἐπαινοῦ, ὅτι αὐτὸς ἐστίν, ὁ ἔπειτα τοῦ
ἀνδραπίου χρόνος ἐληλυθώς. αὐτὸν πρὸς
γαλῶν τὴν πρὸς ἑαυτὸν μαρτυρεῖ. καὶ ὅσα
πρὸς αὐτῷ ἐκείνος μεμυσάγωγος.

Ταῦτα τε, καὶ τοὶ τοιαῦτα πρὸς ἐκείνους

Νοεμβ.

εἰπὼν καὶ τὴν ἀψάμενην πῆσιν ταῖς αὐτῇ ἐγ-
γραφῆς ψυχῆς, καὶ εἰσω τῇ ἰδίᾳ ἰδίᾳ
δυκτίων θέμενος, οὕτως ἀλίστως αἰθεράτων
κατὰ τὴν διδασκάλου λόγον ἐφάνη. εἶτα
ἔλουτο μὲν τοῦ θεοῦ βαπτίσματος, τὴν
τῆς ψυχῆς αὐτῇ ῥύπον ἀποκαθαίρει. ὅ-
σοις δὲ καὶ νόσοις ποινῆς εἶχε τὰ σώματα,
ἢ πνύμασι χαλεποῖς προσεπάλαιον, τῆς
ἐκατέρωθεν αὐτῷ ἀπὸ πλάτης βλα-
βης. **Ε**ἰτα ἔπειτα ναοῦς τε ἱεροῦς ἀνεγείρας.
καὶ ἀπὸ τῇ ἰδίᾳ πεπισδυκότων ἱερέας πρὸς
χρηστὰς μένος, ἐξῆσι μὲν ἐκείνους. πρὸς δὲ
τὴν τεραπείαν. πρὸς ἀλλοτρίων ἰδίων οὐ-
σαν πολλὴ γίνεται, ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἐμακρὰν
αὐτῆς ἀπέχουσαν λαζικῶν. ἔπειτα οὐ-
μοίως τὸ πρὸς τὸν τὰ λαντον καταθέμενος
τῆς διδασκαλίας, καὶ πολλὰ πλήθιν πρὸς
γαλῶν τῷ χριστῷ ἐκείνους ἀπαίρει πρὸς
ἰλὴμ ἐγνώ, τὴν ἐορτὴν τοῦ πάχα ἔπειτα ἐ-
σών. ἵνα παύλατε οὐκ ἔπειτα τῷ θεῷ, ἔπειτα
τῷ ἀδελφῷ συγγίνεται. **Κ**αὶ ἐκείνους ἀ-
μακρὰν τῷ θεολόγῳ καὶ ἀναγγελίσῃ,
πρὸς ἐφῆστον ἀφικνῆται εὐθα καὶ νυκτερι-
νῆς τυχεῖς ὁψείας πρὸς τὴν βιβλιῶν αὐ-
τῷ κελδύουσιν ἐπανελθεῖν. πεισθεῖς, τὴν
νικαέων καὶ ἀλαμβάνει οὐκ ὁπότε ταχέ-
ρη καὶ ἀσφαλῆ οὐσαν. χρόνοι γὰρ ὕστερον
πρὸς τεταίαντο φασὶ καὶ σαρὰς πρὸς βό-
λοις αὐτῷ καὶ πύργοις ὀχυρωθῆναι.
ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀγχιθυρῶν αὐτῆς ὀλίμην
οὕτως ἔχουσιν τῷ τὴν καὶ δε μεγέθους,
ἀλλὰ βραχέως οὐσαν καὶ ἀπὸ πρὸς
πῶν, καὶ πολλὴ νικαέων ἀποκισμῶν.

Καὶ ταῦτα τῷ ἔπειτα τὴν πόλιν, ἐπὶ καὶ
αὐτοὶ κατὰ χεῖρ ἦσαν ἐλλείψιμα τε εἰς
δαῖσμον οὐκ οἶός τε ὡς ἐκείνους μὲν λόγῳ
μεταβαλεῖν πρὸς Διόσβετον, τῆς ἐργῶν
ἐπὶ χεῖρ. καὶ ἀμάλια τοῖς τῇ παχυτέ-
ρων πεισθῆναι, ἐπὶ χεῖρ τὰ θαύματα ὅτε
μὲν, ἀφῶν καὶ χαλκῶν λυών. ὅτε δὲ,
δαίμονας ἐλαύνει. καὶ παθῶν ἄλλως καὶ νό-

σων ἀμίδος ἰατρὸς γινόμενον. νυνὲς μὲν
οὖν ἐμφωλδύοντες ἐκείσε δράκοντες, τῇ
σιδῆσά ῥα βδωγὴ ἐπεφείτο. ἥς κατὰ τὸ
ἄκρον, σαρξὸς ἐπεπήγει, καταβάλλων
καὶ θάνατον. νυνὲς δ' ἀφροδίτης καὶ ἀρτέ-
μιδος, τῆς αἰχίσων, τὰ μισαῖα καθαιρῶν
ἀγάλατα, ἃ τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐνοικοῦντα
πνεύματα τῷ φυγῶν ἀγαπᾶν τῇ ἔπι-
κλήσει μόνῃ χρεῖσθαι ποιοῦμενος. ὡς εἶναι με-
τὰ ταῦτα βασιμον τὴν ἐκείσε χάριν τοῖς
βουλομένοις. **Ε**ν τούτῳ δὲ τῆς ἑλληνικῶν
καθαίρεισι ἑορτῆς, καὶ ἡ τῆς χάριτος αὐτῆς
συναθροῖς ὁμοῦ ἐν δίκῃς μισθὰ ποδοσία.
δαίμονων γὰρ, καὶ πνεύμασι ποιητοῖς
ἔξοις ἐξέμενοι. σσεκῶν τε ἡπιοῦτο τῆς ἰδίων.
καὶ ταῦτα ἐδίδοντες κατεφραύοντο, ἀξίας
παρ' αὐτῆς ὡς πρὸς ἔφη. ἡ λαμβάνοντες
δουπλόσας, οὐς θεραπεύειν συνεληλύθα-
σιν. οὐ μὲν ἐκείνου τὸ παρρηγὸν ἔν, ἀλλὰ
καὶ αὐτοῦ τῆς διπλῆς ἀπωλείας κατελή-
σας διπλῶ παρέχετο τὴν ἰασιν. φῶς τε θεο-
γνωσίας ἔπιλάμψας αὐτοῖς, καὶ τὸν καθ'
αὐτὸν πολὺ ἀκρωσθήσας πόλεμον. αὐ-
τοῖς τε τοῖς τῆς εἰδῶν τεμένεισι ἐργῶς με-
ταποιήσας ναοὺς, καὶ ἱερεῖς πάλιν ἐν τεύ-
χοις καὶ ἱερωσὶ μένος. διέπαιον δ' ὅλῳ ἐκεί-
σε διαγαγὼν, ἐκνικαίας, πρὸς τῶν νικα-
μῆδων τῶν γίνεσθαι. καὶ αὐτῶν, δ' εἰσὶ δαί-
μονες ἀτῶ οὖσαν, πλάιντε ἀσεβείας
πρὸς ἐχούσαν. καὶ ψεύδος τὴν ἐλπίδα
θεομένων. ἐκείθεν δ' ἐπὶ τὴν χαλκὴν δό-
να. καὶ ἀπ' αὐτῆς τῶν πλῶστας τῶν πρὸ
ποιήσας, καὶ τοῖς τοῦ θυξείνου πόντος τῶν
μείβων ἀκταῖς, ἡράκλειαν ἰστορεῖ. καὶ ἐκείθεν
μέτεισι πρὸς ἀμάσειδα. **Τ**αύτας δὲ,
ἔχ' ὡς πρὸς ὁ λόγος ῥαδίως διέσχετα, οὕτω,
κακείσε διήρχετο. ἀλλ' ἐν ἐκείσῃ πολλὰ
τὰ ἀντιπίπονται ὑποστάς. πολλὰς δὲ πρὸς
γμάτων δυσχερείαις ὁμιλικῶς. εἰ καὶ ῥοπή
χρεῖσθαι βοήθεια πάντων ἐκράται. ὅς, καὶ
ὑποῆσεν αὐτῶν τ' ἔργον τῆς χειρῶν καὶ δι-

δύνων. ἃ εἰς μαδιδὸς καὶ σφίδου, οὖν τῆς ἑλ-
λέων σοφῆς καταγχεύσαν. **Ε**ἰτα
μεταβάς, ἐπείθεν, τῇ σινοπέων ἔπιφοιτῶ. ἐν
φασὶ λόγοι παλαμοῖ. αὐτὴν τὴν πρῶτ' κλη-
τον μετατῶ συγκόνου, χρόνον οὐπὶ μι-
κρὸν διατείψαι. μαρτύρεον δ' ἐκ, καὶ γὰρ
εἰσὶ καὶ νυνὲς αὐτοῦτων καθέδραι τοῖς βουλο-
μένοις ὁρῶμεν, λίθους πεπονημένους λα-
κοῦ. αἷς καὶ ἐξ ὁμοῦ, τὸ γλυκὺ νάμα τῆς
διδασκαλίας παρέχον. καὶ εἰκὼν δ' ἐκ
δρῆς παρ' αὐτοῖς σώζεται πρὸς βυτάτι,
ἀποδείξας ἐναργῆς. οὐ φέρει τύπον αὐτῇ
διωάμεως ὅτι πρὸς οὐ ζῶν ἀπλῶ καὶ φθεγ-
γόμενος. ἀλλὰ ἃ γραφῇ μόνῃ καθ' ἐκά-
στῳ ἀνδρείας θαυματουργεῖ. **Α** ὅς
δ' ἐπὶ τὸν ἀπόστολον ματθίαν, τῶν σι-
νοπέων δ' ἐσμοπείῳ καθεσθῆναι οὖροι.
τῶν σωρεῖα τε σημεῖον τὴν φυλακὴν διδοί-
ξει. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀμα δεσμώταις, ἐκεί-
θεν ἐξαγάγοι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ θεὸς ἀν-
δρείας. **Σ**ινοπέας δ' ἐκ αὐτοῖς μὲν τ' ἐσβας
ὑποῆσεν. ὡμοὶ δ' ἐκ αὐτοῖς αὐτοῖς ψυχὰς
μορφῇ μόνῃ καὶ ὅψι, τὸ μὲν εἶναι πι-
σθῶν οὖροι. οἱ, ἃ τὴν ἀπόστολον θεασάμενοι,
ἃ οἶα δὴ καθαίρειν τῆς οἰκείας δόξης μι-
σήσαντες, ὅτι τὸ δεσμοπείον οὐχὶ δια-
νοίξας, ἐκείθεν ἐξαγάγοι οὖν καθέργμε-
νας, εἰς ἐν γρόμοις οὐσημα. τὴν μὲν οἰκίαν
ἐμπιπὲς ἂν ἐπεχειροῦ, ἐν ἡτῇ αὐτοῖς ἔπι-
ξεν ὡς ἐπὶ γὰρ ἐκείνοι δ' ἐσσυλλαβό-
μενοι καὶ γῆς ἐξέριπτοι. καὶ οἱ μὲν, πρὸ ὧν,
οἱ δ' ἐκ χειρῶν λαβόμενοι, εἰκοντες ἃ διέ-
σσαν. καὶ φανεροὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐκμαινοῦ
σῆς αὐτοῦ ὁρῶμενοι λύσης, ἃ αὐτοῖς
ὁ δ' ὅσον ἐφίεμενοι τῆς ἀγῶν ἐκείνων σιγῆ-
κῶν ἀψαδαι. οἱ μὲν οὖν, ἐξ ὧν ἐπαιον
οἱ δ' ἐκ λίθοις ἐβαλον. ἰουδαῖοι πάντως ἃ
αὐτοῖς ὄντες, τὸν μιμητὴν χρεῖσθαι, τῶν πρῶτον
ὑπὸ ἐκείνων ἀναρεθόντες. ἔως ἡμῶν δὲ
θίμενοι, ὡς πρὸς τῆς βηνησιμαίων μακρὰν
τῆς πόλεως ἀποερίπτοι. **Α**λλ' ἐργῶς
ἐν τῶν

ἢ πῶς ἐκλήσῃς Ἰππιδάμειν γὰρ ὁ διδάσκα-
λος, εἰ δ' ἐρμύετε καὶ ἀνεκτὰ τοῦ μαλαφι-
λανῶς τοῦ μαθητῆ, καὶ τῷ ἐν χερσὶ κη-
ρύγματι Ἰππιδάμειν παρεκείλετο.
ἐπεὶ δ' καὶ συρῶντος ὑπὸ τῆς ἀνόμεναι,
εἶα τῆς δ' ἀκτυλῶν ἐπὶ χερσὶ ἐκκοπεῖς, ὅτι
καὶ τοῦτον ὁ Ἰππιδάμειν ἀπ' ἐκείνου εἰσε-
σιν οὐκ καὶ αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν ἀρπύ-
νῃς, μὴ δὲ τυποῦντος τῆς πληγῶν ὑπο-
φαινομένου. **Ο**ὐ οἱ αἰκιστὰς μὲν θεα-
σάμενοι, καὶ τοῦτο μὲν, τὴν καρτερίαν
θαυμάσαντες. τοῦτο δ' καὶ τὸ τῆς θείας
πείρας ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκπλαγύς, με-
ταβάλλονται τῆς θηριώδους. κατανύσ-
σονται τὴν καρδίαν. τὴν ἐκείνου διδάχην
ἀπειθῶς δέχονται. οὐκ καὶ αὐτῶν τῇ χει-
ρὶ πρὸς αὐτὴν. ψυχάστε αὐτῆς ἰασάμε-
νοι, καὶ τῆς κακῶς ἐχόντων τὰ σώματα,
τὰ μὲν, λόγῳ. τὰ δὲ, τῇ τῆς χειρῶν Ἰππιδά-
μειν. οὐκ πολλὰ κίς τὸ κακῶς παθόντων.
μακροθύμος διενεγκεῖν, ἡμωρίας πάσης
οὐκ εἰδρακότως ἐπληξεν ἰσχυρότερον. ἀρε-
τῆς θαύμα πᾶς ψυχῆς αὐτῆς καταδέ-
σται, καὶ τοῖς παθούσι δούλας ἀτεχνος ποι-
ητὰς μὲν. **Ε**πειτα φόνον πᾶς ὑποσάς,
ἀγγέλεται τῇ μεγάλῳ. οὐκ ὅτι ὁ μὲν φο-
νὴς ἀφ' αὐτῆς. ἢ μὴς ὅτι μητρικῶς πάχιστα,
καὶ ἰσχυρῶς πᾶν παῖδα ὀδυρῶν μὲν. ὁ δὲ,
σπλαγχνίζεται μὲν ὡς φιλοῦνθρωπος, καὶ
τῇ πόπῳ αὐτῆς ἐφίσταται. ἐνεργεῖ δ' ὡς
χειρὸς ἀπὸ σολος ἐζῶντα δίδωσι τὴν ἰὸν
τῇ μετ'. οὐκ ὡς ἔλαβον γυναικὶς ἔξαια-
σάσας οὐκ νεκρῶν αὐτῆς. ὁ, οὐκ ἰδόντας,
πρὸς πλείονα πιστὴν ἐνάγει, καὶ πείθει τῇ
θείῳ τελευτηθέντας βαπτίσματα, λαὸν ἱερὸν
ἡγείσθαι χερσὶ, ἐκ τῆς αὐτῆς ποιμνῆς ἀλη-
θῶς ἄξιον. **Π**οικυλῶντα οὐκ δοκιμο-
τέρους ἱερέας χειροτονήσας, ἔξαισιν ἐκείθιν,
καὶ τῇ ἀμυνσῶ πάλιν πρὸς εἰσιν. παρ' ὧν
εἰς τε ἀπὸ τῶν τὸ δ' αὐτῶν πρὸς ἀπέμπε-
ται. ὡς ὀλίγων πινῶν φωτὶ θεογνωσίας πε-

φωτισμένων, τὸ πλῆθος ὑπὸ νύκτα τῆς
ἀπίστας πλανώμενον ὑπὸ τοῖς Ἰππιδάμειν
πρὸς πίστεως διδάσας, καὶ βίου τοῦ κα-
λῶς ἔχοντος, μεταβαίνει πρὸς τὴν νεο-
καισάρεω. καὶ καὶ ὁμοίως τὸν τῆς διόσε-
βείας λόγον κηρύξας πρὸς σαμόσσιτα
πάλιν μεταχωρεῖ. ὑπὸ αὐτῶν τότε κατώ-
κου, οὐ μόνον τὴν πρὸς τὰ εἰδωλὰ πλά-
νῳ νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ τῇ πρὸς τὴν τοῦ
κόσμου σοφίαν δόξῃ, δυσθεράπευτοι τὴν
ψυχὴν ὄντες. ἀτε συλλογισμῶν πλεκτά-
ναις αὐτῶν ἀμαχοῖναι, καὶ οὐκ αὐθου-
ληθεῖν ἀκόλως θηρῶν οἰόμενοι. **Α**λλ'
ὅτι διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, τοῖς
ἐκείνων πλοκαῖς ὡς ἄμματα πᾶσι διακό-
ψας, παῖδας ἐδεῖε οὐκ τῇ δοκεῖν ἀλή-
θειας, ἐμετεώρες. μακράντες τῆς ἀληθείας
αὐτῶν ἀποπλανώμενοι. καὶ πολλῶν οὐκ
αὐτῶν θεοῦ, ἐκείνων ὄντας ἀθλιωτέρους.
οἱ, τ' πρὸς ἀλλήλους ἐναντίως ἔχον τὰς
γνώμας καὶ τοῖς θελήμασι, καὶ ἀλλήλων
εἰς πολέμιοι. καὶ διὰ τοῦτο ἐφθάρηκοι ἀλ-
λήλων ἀρεβῶς δέκνυνται. **Ο**ὕτω δ'
λόγῳ τὴν τῆς φιλοσόφων ὀφρῶν ὁ ἀλίδης
κατασπάσας, καὶ τὰς ἀπὸ τῆς σημείων
ἐνεργείας τοῖς ἐκείνων πείσας ψυχῆς.
καὶ μεταγαγὼν πρὸς διόσεβειν, πάλιν
πρὸς ἱερουσαλὴμ ἀφίκεται. καὶ καὶ τὰ
σωτήρη Ἰππιδάμειν. εἶτα καὶ πρὸς τοῖς
οὐκ ὡς ἐξαμύρας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
πόλεις ὑπὲρ εἰσεψέ. **Κ**αὶ ἐπειδὴ ματ-
θίας τε ἐθαδδ' αἶος καὶ πνεις ἄλλοι τῆς μα-
θητῶν αὐτῶν σωείποντο, θαδδ' αἶος μὲν ἐ-
γνω πρὸς αὐτῶν τῇ ἐδ' εἰσιν πόλει. ματ-
θίας δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις, τ' διαγγελλικὸν
διαγγέλλειν κήρυγμα. αὐτῶν δὲ ἀνδρείας
τῆς ἀλανῶν χώρας Ἰππιδάμειν, ἐκ τῆς χάρι-
τος ἐκείνου σαλπῆτας διαγγέλλοντας, μεταβαί-
νει πρὸς ἀβας γὰρ. ἐκ τῆς ἐκείνου σεβασό-
πολιν εἰσιν, ἐδιδάσκοντες ἐκείνου. τὸ τῷ
χειρὸς μυσηρεῖον, ὡς πολλοὺς αὐτῶν, ἔργον
ἐκείνου

χρυσάται πῆς ἀνδρέου γλώττης· καὶ τὴν θεο-
γνωσίαν ἀπατάσθαι. **Α**λλ' οὐδὲ πῆς
τῆς ζηκῶντες καὶ βοασομένων ἡμέλησε
σωπείας, ἀλλὰ καὶ τύτοις ἐπιδημήσας.
τῆς μὲν ἀπειθῆς μισίπτας καὶ ἀγρίον θυά
χωρεῖν ἐγνώ, ἅτε ἀπὸ δ' ἐκτους θυρῶν τῆς
θεοῦ ἀπόρη, καὶ μηδὲ ἀξίως τῆς δυσέβειας
ὑπάρχοντες. βοασομένων δ' ἐτο δὲ πει-
θῆς ἐπ' αἰνέσας, καὶ δοκίμους εἰς ὑποδοχὴν
τοῦ θεοῦ λόγῳ κενόμικε, καὶ τὴν δυσέβειαν
αὐτοῖς εἰσηγήτατο. παρ' οἷς καὶ εἰκόνες ἀ-
γίων, ἀρχετύπῳ μεμορφωμένοι κηρῶ. τέ-
χνη ἐμιμήτην, καὶ σοφίᾳ ὅσπιν δηλοῦ-
σαι χειρῶν, τέχναι, ἡτῶ μὲν ἡλέγχοντο.
οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ λαρῶν καὶ ἐν μυχῶ γῆς
ἀποκεκρυμμένοι δυοῖν ἀποσολῶν ὁμῶν-
μων, ἐδ' ἐκινῶτο. τὴν μὲν γὰρ, σίμονος, εἶναι
τοῦ ζήλωτος. τὴν δ' ἐ, τὴν τοῦ κλυδούτου σί-
μωνος αἰ ἐπιγραφῇ διεσφουῖ. **Ο** μὲν
ἐν μικρὸν ἐν βοασομένων πῆς αἰνέσας, πῆς
χερῶν ἀπολὴν ἐφοῖται ἐπισημοῖτε εἶσαν
καὶ πολυάνθρωπον. καὶ πῆς μὲν τὴν ὑγί-
α πῆς, ἐκ δὲ τῆς γῆ. πῆς δ' ἐ τῆς πωλῆς αἰ
εἰσας ἀπὸ δ' ἐκ τῆς εἶχουσαν. ὅθεν καὶ
αὐτοῦ ὑπὸ ἐλθῶν ἀφρόνως. καὶ τὸν ἀπὸ
τῆς πῆς λόγον ἀπὸ τῆς δια γγείας.
διὰ πόντος πῆς αἰνέσας, αὐτῆς κατὰ σπῶ-
πῆν γίνεται, καὶ τὸ ἡδὴ πῆς φυτῶν αἰ
πῆς ἐκφυτον. ὅθεν ἀρπ φημί τὸν λόγον τῆς
πῆς πῆς πῆς ἐκ τῆς αἰνέσας, ἐδ' αἰνέσας πῆς
πῆς κατὰ τῆς πῆς, θεοσεβείαν. φιλο-
λόγοντες αὐτοῖς πῆς χειρῶν ἀμῆρος ἐπισκο-
πον, αὐτοῖς ἀπὸ ἐλθῶν ἐπλεῖ πῆς τὸ βυ-
ζάντιον. πολίχνιον ἐπὶ ὄν, καὶ ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς μεγαλειότητι καὶ πολυανθρωπῶν δι-
τυχηκός. **Ε** γὰρ κατὰ τῆς, εἰς αἰνέσας μὲν ἐπὶ
τῆς ἐβδομήκοντα ἐπισκοπον ἐκείσε χειρα-
τονεῖ. πολλοὺς δ' ἐ τῆς τῆς πόλεως κατὰ τῆς
σας, καὶ τέκνα φωτὸς τῆς τῆς πῆς πῆς πῆς
χῆ ποιητῆς ἀμῆρος, ἱερὸν τέμῆρος τῆς τοῦ θεοῦ
λόγου μετὰ πῆς τῆς ἀκροπόλεως τῆς αἰνέσας

ἀνεγείρει, φύλακα ταύτην καὶ πολιοῦχον
τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὁδοῦ βασιλείας κατὰ-
σησάμῆρος. **Ε**ἰτα ἐκείθεν ἀπὸ τῆς πῆς
ἡρεκλείας τὴν τῆς θράκης ἐχάσει. ὀλίγον
ἐν καὶ ταύτῃ πῆς αἰνέσας. καὶ τὸ ἱερὸν κή-
ρυγμα κατὰ γγείας, πῆς τῆς γείτο-
νας πόλεως καὶ κώμας διήει, ἕως καὶ πῆς
αὐτῆς ἐπὶ τῆς μακεδονίᾳ, κηρῶ τῶν μὲν τῶν
τοῦ θεοῦ λόγον. οἶκας δ' ἐ τῆς οἶκας οἶκας
ἡ καὶ ὅθεν ἀνέσας μᾶλλον θεοῦ οἶκας κατὰ-
σκαυάζων. καὶ ψυχῆς πῆς αἰνέσας, τὸν τῆς ἀγ-
γέλων διανεμῶν ἀρῶν, τῆς τῆς δυσέβειας
δηλαδὴ κήρυγμα. **Ε**ἰτα διὰ πῆς θεοσε-
βείας καὶ ἐλλάδος πῆς αἰνέσας, φθάνει
καὶ πῆς αὐτῆς τὴν πῆς αἰνέσας πῆς αἰνέσας
σπον. καὶ εἰσας πῆς μῆς τῆς αὐτῆς πῆς
πῆς, ἐπὶ τῆς αἰνέσας ἀνδρῶν. κατὰ τῆς πόλεως,
σῶσιος πῆς αἰνέσας πῆς αἰνέσας. οὐτῶς ἀρῶσις
κατὰ τῆς αἰνέσας, λυπῶν ἀνέσας τῆς αἰνέσας
ἐκείθεν τῆς αἰνέσας. πῆς αἰνέσας πῆς
σας καὶ ἐτέρων αἰνέσας πῆς αἰνέσας, τῆς
ἐπὶ τῆς αἰνέσας τῆς αἰνέσας.

Κ ατὰ γὰρ μῆς τῆς πόλεως, δούλας τῆς
τῆς ἡμελημῶν ἐπὶ τῆς αἰνέσας καὶ μῆς.
καὶ ὅθεν νόστου δ' ἀπάνημα γεγονώς, καὶ
τῆς τῆς ἐλπίδας ἀφῆρη μῆς, τα-
χέας τυγχάνει τῆς παρ' αὐτῆς θῆρας πῆς.
ἔδει γὰρ μὴ δ' ἐ τῆς αἰνέσας ἀφῆρη
πῆς αἰνέσας τὸν τοῦ χρεῖστος κηρῶ. μαθη-
τῆς ὄντα πάντως ἐκείνου, παρ' ὃ οὔτε δού-
λα, οὔτε ἐλθῶν ἀπῶς κηρῶ. καὶ
ὅς, ἀδελφοὶ καλεῖν οἶδε καὶ τὸν ἐλάχι-
σον, καὶ ἰδὼν εἶναι τῆς ἐκείνου ὁμολογῆ.
Ε κείνος οὐκ, τῆς ἰδῶν δ' ἀπῶν σημαίνει
τὸν ἰατῶν, καὶ ἐπὶ καὶ ταύτῃ μετ' αὐ-
πολὺ νόστος ἐλάμβανεν, ἥς ἰατῆς καὶ τέ-
χνης φθῆρως ἡτῶντο, τῆς ἀλλῶν ἀμῆρη-
σας πῆς αἰνέσας, μετακαλεῖται τὸν ἀληθῆ
καὶ ἀμῆρη ἰατῶν, τὸν θεῖον φημί δ' ἀπῶ-
σολον. ὅς, τῆς οἶκας αὐτῆς ἐπὶ τῆς αἰνέσας.
ἐκείνου μὲν ὅς, ἐκείνου ἀνέσας, ἀλλ' ἀπῶς τῆς

χαλε-

χαλεπαὶν τῆς νόσου λυίδεσμων. τὸν δ' ἔγε
ἡυθ' ὑπατον, σύζυγον αὐτῆς ὄντα, καὶ ὅσον
οὐ πῶ ἑαυτὴν μαχαίρα διαχειρίσασθαι
μέλλοντα εἰταύτῳ τεθνηκῆσαν ἰδοί, τῆς
σφαγῆς τε ἀπὸ πῆλαξε, καὶ σωφρονεῖν πα
ρεπιθιάσει, χαρὰς δὲ πύλινος, αἰπώτατος
αὐτῷ κατὰ σῶμα. ἐπεὶ δὲ τὴν μὲν γυναικα
τὴν ἑαυτοῦ ζῶσαν ἑώρα, τὴν δὲ ψυχλὴν
κερὰν εἶχεν ἐκείνος τῇ πολλῇ περὶ ταῖς εἰδω
λα μολύαι, ὅτε ἡγάπα διὰ τῆς πίστεως ζῶ
σαν ἰδὲν, ἀλλὰ μικροῖς μᾶλλον καὶ ὁμο
ξίοις περὶ τὸν θεοῦ πύσαντα λογισμοῖς
διακείμενος, ἐβούλετο μιστοῦς αὐτῷ πα
ραχεῖν τῆς ἰατρίας. ὁ δὲ, οὐδὲ ἀκριβὴς ὡς ἰ
παρεδέχετο, ἀσέβημα γ' αὐτῷ ἐδόκει,
χευμάτων ὄντων τοῦ πνύματος ποιῆσαι
τὴν δωρεάν, τ' τοῦ διδασκάλου καὶ εἰπὼν
καὶ δράσας ὁ θεὸς δόπος ὅλης. τὸ δ' ὡρεαὶ
ἐλάβετε δωρεάν ὁ δὲ ἐκέθεν μὲν ἀπέ
στειλε τὴν πόλιν πᾶσαν περὶ τῶν, ὁ δὲ εἴη
νιτ' ἰσοῶν ἀνδρᾶς πῶς αὐτὸν. νόσω μὲν
χρονία κατελημμένον, μηδ' ἐμίας περὶ
πινος ἀξιούμενος θεραπείας. οὐ γὰρ οἶκτον
λαβὼν, οἷά τινα καὶ μὲν καὶ ἀλεξίκακον
ἐπὶ δ' αὐτῷ, τὸ τοῦ χειρὸς λαλεῖ ὄνομα, καὶ
αὐτῶς χεῖρα ὁρᾷ, καὶ τῆς κλίνης ἐγείρας,
τὸν ἐπ' ἰσῆς ἀκίνητον, βαδίζειν ἐποίει. οὐ
ταῦτα δὲ μόνον ἀνδρῆας πατρὸς εἶπεν ὅτι
βαπτεῖα, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς τοῖς ὁμμα
τολυφλώποντα διδουίγει, καὶ φῶς, ἀφω
τίσαις δίδωσι. **Κ** αἶτινα λεγόντων τῇ
πόλεως λιμῶν παρερρέμμενον, καὶ κατὰ
τὴν ἐκβ' ὅτι κοπρίας κείμενον. βεβύοντα
δὲ καὶ ὁδὸν ὅτι τοῖς ἐλκεσι θρασυμῆτος,
χεῖρας οὐς, ὅτι δούσης. εἶτα τῇ ἐργει
τόνων δόποτ' ἡμέρας θαλάσσης. μᾶλλον δὲ
τῇ θείᾳ ἀνακαινίστι βαπτίσματος, καθαί
ρειτε τὸ νόσημα τὸς, καὶ τὴν περὶ τὴν δόπο
δίδωπιν διέξιδου ὡς ἐπὶ τρέψαι τ' σάρκα αὐ
τοῦ τ' τῆς θείας φαῖαι γραφῆς, καθάπερ
παυδαίε μικρῶ, ὅτι ὅτι τὸ νεύμα ἐκεί

νι τοῦ παλαμοῦ ἔλεξεν. ὅς, καὶ αὐτὴ κατὰ
ποσόλω συνείπετο, διαγγέλλων δὲ τῆς
θείας, ὅς, περὶ τῆς γλώττης τὸν ἰαστὸν
καὶ διαπύστος κήρυξ τῇ τοῦ χειρὸς θαυ
μάτων γινόμενος. **Ο** ὑπὸ πατρὸς, τῇ
ἀποστολικῶν ἀπὸνδρῶν τερασίων. οὕτως
ἀνδρῆας, τὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀχαΐα λαόν, τὸν
μὲν, τῇ λόγῳ, τὸν δὲ, θαύμασι καὶ σημεί
σι, ὅτι σπαστὸς καὶ ποίμνιον χειρὸς
καὶ λαόν ἄγον ἐκτελέσας, ἔχαριτε καὶ
ἐγγίθει τῷ κατορθώματι. **Ε** ντ' αὐτῶν
τοῖς εἰδωλικάς σήλας καὶ τοῖς τεμνῶν, τὸ
πῶς εἶδον πληθος κατέαξετε, καὶ εἰς γλῶσ
τα βέβληκε δικαία ὑβρεῖ, ἀλογον πμὴν
ἀμειβομένη. ἀλλὰ καὶ αὐταῖς τοῖς ἐλ
λυνικάς βίβλους, πίστεως παρέχοντας
πληροφορίαν, τῇ περὶ τῶν δέδωκεν.
εἶπα καὶ τὴν αἰπὸν αὐτοῖς ἀγαθῶν τοῖς
γινόμενον, οἷς εἶχον ἐθέλοντες θεραπείαν,
ἐκ τῇ οἰκίᾳ χευμάτων ἑκάστος κατ' ὁ
σον εἰκότιε, καὶ δόποτ' αὐτὸν τῷ δόποσῳ
παρεῖχεν. **Ο** δὲ τοῦ τοῦ μὲν δαμάως, ἐδὲ γὰρ
ἐδ' εἶπε τὴν γνώμην δὲ περὶ σέμμετος, ἐκεί
να περὶ μὲν οἷς ἐκέλευε ἐλμώησι χορη
γεῖν. ταῖς δὲ, καὶ εἰς κατασκυλῶν ἱεροῦ ναοῦ
ἐπέτεπεν ὁμολίσκειν. ὅς, καὶ πολλὰ τῇ
ταχὺ νεργηθεῖς, εἰς συνάξιν καὶ τῇ πε
πισυκότων. ἐν τῇ καὶ αὐτῶς θυσίας ὁμοφ
ρων πνύματικας. ὅτι αὐτῶς εἰς μυσαγα
γῆς καὶ ἱερέας δόποτ' ἐξάμενος. καὶ ἀπαρ
τίσας θείας ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, τῇ συνή
θων εἶχετο, περὶ αὐτῶν διδάχων. ποτὲ
μὲν δὲ τῆς παλαιᾶς περὶ τῶν γραφῆς,
ὅσα φημι ζῶν αὐτῶς τὰ περὶ χυ. ποτὲ δὲ
καὶ δὲ τῆς νέας περὶ τῆς διαθήκης καὶ
ὅπως ἐν αὐτῇ τὴν ἐκβασιὴν ἔχον τὰ τῇ
περὶ τῇ περὶ κήρυγμα. καὶ δεικνύς
τὴν νέαν, συμφθεγγόμενον τῇ παλαιᾷ.
καὶ θεὸν εἶα, τὸν αὐτῶν κακεῖνον τομο
θετήσιν. **Ε** ν τούτῳ δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν
πατὸς περὶ ἐξάμενος ἀπὸ τῆς ἐν τῇ
αὐτῇ,

ἔθνη, τὸν λόγον ὑφ' ἑξῶν καί σπειρι. ἔτι γὰρ εἰς,
τ' ἐξ ἧς, ληψόμενος πῖν διατάξιν. ὁ δ' ἐγὼ αὐ
τοῖς ἐλφους ἐκείνους στρατοκλῆς, ἀρπὶ δ' ἄθνη
νῶν αἰάκομιθ' εἰς, συμφορὰ πρὸς ἐπεσεν
ἡμετέρῃ. τὸν δὲ νῦν αὖτ' αὐτῶν τῶν θείων
πόντων, δαίμονι καὶ τοχὸν ἀρῆκως. τοῦτον
εἰνθεασάμενος, ἡδυμέ. ἡ χαλκὸν ἐδυσφό
ρει. φέρειν οὐκ ἔχει τοῖς ἐκτὸς λύπης πλη
γὰς. **Μ**αξιμίλλα δὲ ἡ τὴν αἰδουπάτουσα
μετῇ, ἔτι διακείμενον ὁρῶσι, τὰ πρὸς τῇ
δοποσώλῃτε εἰσηγείτο, καὶ ἔτι χρηστὰς αἰε
λάμβανε ταῖς ἐλπίσιν. αἰδρα λέγουσα
εἶναι θαυμάσιον πολλῶν αὐτοῦργον. καὶ ἔ
πρὸς νόστον ἴασιν χαλεπὸν αὐτὰρ κρεῖς, καὶ
ῥῆμα ψιλόν. χωρεῖ δὲ τῶν ἄλλων ἀρκουῶ
εἶναι τῶν εἰρημίων μαρτυρεῖον. ἐμὲ γὰρ ἔτι
παρ' ἐλπίδα πᾶσαν καὶ τέχνης δυνάμιν,
θουάτατε ἐρρύστατο, καὶ τὸ ὑμῖν αἰεὶ
ρῶς ἐδωρητάτο. ὅθεν ἀελπὶν εἶναι σὺ πῖν
ἀρίστῳ βελομαί. ἐδὲ γὰρ τὸ κωλύον, αὐ
θρα ἂν ἐγὼ ἐγνώκα. ἔτι σὺν ἰάσασθαι συμ
φορῶν οὐ πῶ λέγουσιν, ἐπείθετο στρατο
κλῆς. ἔτι γὰρ, οὐκ ἐκτὸς βελεσθαι μόνον
ταχὺς πεπιδαι, ἀλλὰ καὶ ψυχὴν ἔχων ἐπι
πιδείδω, δὴ σὺ βεῖας, σπέρμα πῶ καὶ τὸ δ' ἐξα
δαται. **Μ**ετὰ καλὸν τὸν αὐτὸν αἰδρεῖας, καὶ
χὺν ὀπκλῆς, καὶ αὐτὸς ἐλυετο, ὁ πᾶς
χωντε τοῦ δαίμονιου, καὶ δεισδαμονίας ὁ
στρατοκλῆς. καὶ παρὰ χρῆμα, βάπτισμα,
καὶ παρ' ὅλα οἴκα πρὸς αὐτῶν τῶν χῶ. μετ'
ἂν ἐμαξιμίλλα τῶν θείων πρὸς ἐλπίσιν
τῶν, σὺν ἅμα καὶ στρατοκλῆ, τῶν δ' ἀποσώ
λῳ πρὸς ἰδρῶτον, καὶ κοινῇ τῶν θείων ἀπέ
λαβον διδάχων. **Τ**ί τ' μετὰ ταῦτα,
ἐπᾶναι σὺν ἐκράμης αὐτῶν πατος. καὶ οἴκοις
καταλαβὼν, πρὸς αὐτῶν γαμετῇ.
μαξιμίλλα δὲ, οὐκ ἔχειν ὡς πρὸς τὸ πρὸς τε
ρον. ἐκείνη γὰρ ἡδὲ χῶνυμφουθεῖται, τοῦ
χεῖρον οὐκ εἰδότες ἀποθεῖτο τῶν ὀμι
λίδω. οὐδὲ μισοῦντας μετὰ τοῦ δ' αἰδρεῖ
γῶσα, ἐμίσθησά κ' ἐπὶ οὐδὲν ἐχθρὸς τοῦ

ἐπὶ κόμῳ. τοῦ μὲν γὰρ δ' ἀπὸ θείων τ' πρὸ
ρημα, νόστον τῶν πρὸς αὐτοῖς, καὶ με
τ' ὀλίγον ἐλέγξασθαι τοῦ καίρεθ', τῶν αἰπ
αν ἐκείνους τοῦ μίσθους ἡρώτα. **Ε**πεὶ δ' ἐπε
αὐτῶν ἀπὸ γαίης, ὡς ὁ ἐν ταῦτα παρὰ
ἐκείνους αἰπὸς εἴησιν τῆς μεταβολῆς ταύτης.
ἔως τῶν ἐκείνους λόγων θῆρα μαὶ φθῆσαν
μαξιμίλλα ἐστρατοκλῆς. ἔτι αὐτῶν θείων
πεπιδάκασιν, τὸ πᾶν τοῦ δ' ἐξωμοσάμε
νοισέ βασι. τοῦτον ἀκούσας αἰδρῶν πατος,
παντοῖος, καὶ δ' ἀπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὴν ὁδὸν
ταυτὴν πρὸς ἐλπίσιν καὶ τῶν ἀγίων, πλην,
ἀλλὰ πρὸς τῶν σὺν πᾶσι ἐν ἐγκλῶν ἀπὸ ἐλ
πιδῶν τ' αὐτῶν γαμετῆς, πᾶσι οὐλέγων, πᾶσι
οὐποιῶν, ὥστε ταῦτα ἐπαγαγέσθαι, ἔ
πᾶσι αἰδρῶν πᾶσι οὐδὲν ὀφθαλμοῖς πρὸς
βάλλειν ἡμέρας. **Ε**πεὶ δὲ καὶ ἡ ψάλλειν
ἐκείνους ἐκείνους λέγειν μὴ ἀκρεῖας τὸν θυμὸν
ὅλον ἀνὰ πῆκα τῶν ἐκείνους. ἔτι μὲν,
εἰρημὶ δ' ὡς πᾶσι φρουροῖς ἐστρατοκλῆς
αἰσφάλλως πρὸς ἐλπίσιν, ὡς αὐτῶν ὀπκλῆς
σκέψῃται, πᾶσι δ' ἐκείνους ἐκείνους αὐτῶν ἐκεί
σας. **Η**δὲ δὲ βαθείας νυκτὸς ἔσθαι, ὅς ἐστ
ρατοκλῆς σὺν μαξιμίλλα, καὶ πᾶσι ἄλλοις τ'
πρὸς αὐτῶν, τῶν θείων τῆς φυλακῆς ὀπ
σάντες, κόπῃσιν πᾶν κοῦφως, ὡς γρηγο
ρημὸν πᾶσι αἰδρῶν πρὸς αὐτῶν. ὁ δὲ, καὶ
τῶν πρὸς αὐτῶν ἐκείνους. σὺν αἰετῶν τῶν
λαβῶν, τῶν τοῦ πρὸς αὐτῶν πρὸς αὐτῶν, τῶν
θείων ἀνοίγνυσιν. ἔτι τ' γεγονότος τοῖς φρε
ρῶν εἰς γνῶσιν ἐλθόν, φόβος ἐμπίπῃ πο
λὺς. καὶ ὁ δὲ ἀμελεῖν ἐκείνους καὶ θαρσύνειν, ἔ
δὲ πρὸς δοκιμὸν ποιητῶν ἐκείνους. **Σ**τῶν
ρατοκλῆς δὲ σὺν μαξιμίλλα καὶ τοῖς ἄλλοις,
πρὸς αὐτῶν πᾶσι καὶ τῶν αἰδρῶν, ὁ δὲ,
πολλὰ τε εἰπὼν καὶ διδάξας, καὶ τῶν μὲν,
πρὸς αὐτῶν πᾶσι, τοῦτο δὲ, ἔτι πρὸς αὐτῶν
μέλειαν βίβη καὶ ἀρπῆσας αὐτῶν, καὶ τῶν
ἀγίων μεταδούς μυστηρίων, ἐπανοίξαι πᾶ
σιν ἐκείνους. ἔτι μὲν ὀπκλῆς, ὁ δὲ, τῶν θείων

τῆς φυλακῆς, ὅπως εἶχον αὐταῖς ἀποκαθί-
σησι σφραγίσιν. **Ο** μὲν τὶ αὐτοπατος, ἐ-
πεὶ ὥς περ εἰρήνη τῆς γυναικὸς ἀπέγνω· ὁ
μυλίδου. τὰς ὑπὲρ αὐτὴν φέρον θυμῶν. πρὸ
φασιν ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σέβας. τὸ
διὰ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς φιλίας αἰγίᾳ.
τῇ δὲ, ποίας δόξης, ποῖς πλεον, ποίας τευ
φῆς· ἐμὰλλον ἀφῆκε τὸν ἀποστόλον, ὅτι
τὸν αὐτὸν θάνατον ὑπέεικε τῇ δεσποτῇ, ἐν
νεμορφῇ τοῖς ἐκείνῃ παθήμασι. ἐν δὲ
τοῖς φωναῖς αὐτὸν ἀχαινεύει· ἡμεῖς δὲ
χάρεν ὁμολογῶν ὅσῃ, τὸ ὁμοιωσέας. ἐν
τῇ δὲ ἀγγελίᾳ δρόμον, εἰς πέρας ἡγάγε. ἐν
ὅτι τὴν πίσιν, ἀκαταίχλιον τετήρηκε τῇ
δεσποτῇ. **Α** μέλει, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπι-
δὼν τὸν σρόν. πολλοῖς ἐπίμαρτις ἐγκωμίοις.
σεύας αἰπὸν ἀνός. θανάτου θανάτου. ἐν
δρῶν κατὰ πᾶσιν. πᾶσιν φύλακα· γυῖους
αἰῶν εἰς ἐνός· ἀνύψωσιν, καὶ ἄλλα ὅσα
ἐκείνοι ἀποκαλῶν. πρὸς τοῖς, ἀκατα-
φρόνητον ἢ εἶδαι τὸν θάνατον, καὶ χαίρειν
παρῶν, ὅτι διὰ αὐτῆς χῶ σωματόμαθρα,
χῶ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον ἐλθόντων, μετα-
βαίνοντες ἀπὸ τῆς φθαρτῆς, πρὸς τοῖς ἀ-
φθαρτα. καὶ μυρίων ἐκείνῃ τῇ ἀγαθῇ ἀ-
ξίωμα. **Ε** πὶ πολὺ ἐν τῇ σρῷ τῆς ἀπο-
στόλου ἐγκαρτερεῖντος. ὁ μὲν στρατὸς ἐ-
πειρὰ το κατὰ γὰ γέναι αὐτὸν. τὸ ἀπάνθρω-
πον τοῦ ἀδελφοῦ αἰγείατος, διὰ μίσους ποῖς
μυρῶν. ἐπεὶ δὲ ὅτι ἡφίει ὁ μυρίων ἐκείνος
σρῶν ἀξίος, ἐμεινεν ἔτις ἐπὶ τοῦ σρῶ, τῇ τῇ
πεπτοδύκοντων διδάσκων πλήθος, ἀκίβ-
δηλον τὴν εἰς τὸν χῖ φυλάττην ὁμολογίδου.
Π αἰτῶν ἐν πρὸς αὐτὸν συρρέοντων κατὰ
θέου ἅμα ἐν ἀκολῇ τῆς μακαρίας ἐκείνης
μορφῆς τε καὶ φωνῆς. καὶ ζημίδου ἐφορη-
τῶν ἡγεμῶν, τὸ μὴ ἐπὶ θανάτου ῥήμα
λαβεῖν, ὥς τε ἀπομνημόνισμα τοῦ ὅτι ἐχεν
καὶ πρὸς αὐτὸν ἕκαστος τῆς ὅλης ζωῆς. ὁ αὖ
αὐτοπατος δέσας μὴ τὸ νεωτερεῖν τῇ
τοῦ ὅχλου, πρὸς τῇ ἀπολύσει αὐτὸν ἀπὸ

τοῦ σρῶ. ὁ δὲ, ἐκ ἡνείχετο. ἀλλ' ἡξίε μᾶλλον
ἡπιογεδυνάμεις, ἐαυτὸν ἀπολύσαι τῇ κα-
τεχόντων τὴν ἀγνῆας δεσμών, τὸ χῶ σωμα-
ψαμὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν πίστεως. εἰδὲ, ὅτι
ἐπὶ πρὸς δοκαῖ, τὸ οἰκιστοῦ ἐποσησεδαμ
θάνατον. ὁ δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον,
καὶ πόδας ἀπὸ τοῦ. **Ο** μὲν γὰρ θεὸς ἀπὸ
στόλου, ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τὴν χρόνον τῇ σρῷ
πρὸς αὐτὸν ἡρπυμῶν, τῇ θῶ πρὸς αὐτὸν τὴν
ψυχῇ, τῇ ἐχάτων ἡδὴ τῇ κλίκας ἀπὸ
μυρῶν. μαρτυρικῶς τέλει, ἀποστολικὸν δρό-
μον ἐπὶ σφραγίστας. ὁ δὲ γε θεομιθῆς αὐτὸν
πατος, μολία καὶ τῶν γεγονώς, καὶ ἐπὶ τῇ
θεραπείᾳ μυρῶν ὑπὲρ αὐτῶν δαμῶν ἀξίας
ἀπολαμβάνων τοῖς ἀντιλήψεις. ἀπὸ π-
νος μετεωροτάτης κρημνοῦ ἐαυτὸν εἰς γλῶ-
κατὰ βεβληκῶς, ὥς εἰ πάχος γῆς ἐξέστη, ἐν
τοῖς ὅς αὐτῶν, πρὸς τὸν ἄδην καὶ τοῖς ἡραλῶ-
για φάναι διεσκεπίσθη. **Α**λλὰ τὸ ἀπο-
στολικὸν ἐκείνο ἐμακαρίων σῶμα, μαξιμίλ-
λα καὶ στρατὸς τοῦ σρῶ κατελόντες, καὶ
ὅσα πάντα ἐπ' αὐτῶν δρᾶσαντες θάπτου-
σιν ἐντίμως, πατὲς οὖσι φρενὸν, πρὸς τῇ σρῷ
γλῶ διασώζοντα. στρατὸς δὲ, τῆς τοῦ ἀ-
δελφοῦ ὑπαρξέως ἐδοποιῶ μετὰ χῶν θε-
λήσας, πρὸς τῇ διδόμεναι πάντα. ἀνοσιον εἶ-
ναι κείνας ἐλαίω ἀμαρτωλοῦ, λιποὶ θῶ-
ναι τῇ κεφαλῇ. καὶ οὐ, πρὸς ἐκείνος τῇ τοῦ
πρὸς ἐμετῆς καρπῶν, τῇ τῇ σρῷ σωματι-
κῶν αὐτῶν κοινωνῆσαι. **Η** δὲ μαξιμίλλα,
τῇ τῇ πρὸς αὐτὸν μὲν σρῷ τοῦ ἀποστόλου, τὸ
λοιπὸν ἐξ ἐβίωσε τῆς ζωῆς. ζωῆς ἢ ἐτυχῆ-
τῆς φθειρομῆς τε ἐν τῇ κρείττονος. αὐτὴ καὶ
μετὰ στρατοκλέους πρὸς τῇ ταῖς διαιε-
μαμένοι μικρῶν πρὸς αὐτῶν ἐκείνοις,
ἐπεὶ τῇ μείζοναι ἐαυτοῦ ἡξίε, καὶ ἐπὶ
σκοπῇ οἰκοδομῆσαι, αὐτῶν τοῦ στρατοκλέ-
ους, εἰς ἐπὶ σκοπὴν ἡδὴ πρὸς τοῦ ἀποστόλου
πρὸς αὐτὸν ἐλθόντος. φρενὴς πρὸς τῇ βα-
θρῶν αὐτῶν δαμῶν. τῇ μὲν, εἰς αὐτῶν. τῇ
δὲ, καὶ εἰς γυναικῶν οἰκισιν. οὐ πρὸς θεοφ-
λῶς

· τ' ἐξῆς τοῦ βίᾳ διαλύσαντες. εἶποι, καὶ
πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μετετάξαυτ'. ἀλ-
λα προσέθετο ἐπὶ καὶ τοῦτο πρὸς τοῦ ἀπο-
σταλικοῦ σώματος. **Ε**ἶχον μὲν γὰρ ἐκείνο
πατέρις Ἰππὶ πολὺ πικρὸν, καὶ πολλαῖς
θαυμασίων δωρεαῖς, τῆς ἐκνοδοχίας αὐ-
τοῦ ἀμειβομένης. ἐπεὶ δὲ οὗ πρῶτος χρι-
στianὸν ἀσεβῶς βασιλεύσαντος κωνσταντίνος
παῖς, ἐπαίνεσθαι ἠλθὲν ἐξωπ, μετακομίσ-
σαι αὐτὸ πρὸς τὴν βασιλίδαν ταύτην τῇ
κλέων ἀποδὴν ἔθετο. πληροῖς τοῦτο, ἀνδρὶ
λίαν Ἰππιδεῖαν τὴν ὑπερησίαν πιστά-
σας. δέξιμιος οὗτος ἦν, ὁ θαυμαστός ἐν
μαρτυρίᾳ καὶ ἡγεμονίᾳ. καλὴ γὰρ ὄντως καὶ
φίλη διακονία, ἡ αὐτὴ ἀποστόλοις καὶ μαρ-
τυρῶν διακονήσασιν μαρτυρεῖται.

Υπὸ αὐτῇ τίναν πρὸς τὴνδε τὴν βασιλίδαν
πολὺν μετὰ κομίζεται τοῦ σοφῆ, ἔστω ἐν
ροῖς ἀποστολικαῖς σκευάσμασι κατατίθε-
ται, λακκά φημι ἔθεις, ἔπιμοθες. ὁ μὲν
ἐξελλαδὸς. ὁ δὲ ἐξ ἐφείων, αὐτὴν ἐρώτων
ἀνελομένων τῷ κωνσταντίνῳ. ἵνα αὐτὸν ὑ-
πὲρ ἐκείνου κηρύγματος ἐσφραγῆς ἀγωνι-
σμένων, εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὑποδέχοιτο τοί-
φους. **Κ**εῖνται τοιγαρὲν ἐν τῇ τῇ ἱερῶν ἀ-
ποστόλων ἐπωνύμῳ ναῶ. ὅτε ἐν γωνίᾳ, ὅτε
ἐν ὁδοῦ βύσῳ, ὅτε ἐν τῇ ἐν πνευματικῇ, ἀλ-
λά μέγαν αὐτῶν τοῦ ἐξ ἐξουσίας πνεύματος. καλοὶ,
καλλὴν λαχόντες τὴν καταικίδαν. καὶ
πῶς γὰρ ὅτε ἐμελλον ὡς ταῖς πᾶσι τοῖς οἴκοις ὅτε
δοτατος ἔχει θεοῦ, τῆς παρ' αὐτῶν πρῶτης
ἡγεμονίας πμῆς. οἱ καὶ ἡμῶν ἀμαρτιῶν λύ-
σιν, καὶ τὴν μετὰ χὺ διαπρεσβύοντα
βασιλεύον. ὅπ' αὐτῶν πρὸς ἐπιδόξα πμῆς
προσκύνησι. σὺν τῇ ἀναρχῇ πατρὶ. ἔτι
ζωοποιῶν. νῦν καὶ αἰ, καὶ εἰς αὐτὴν αἰ-
ῶνας τῇ αἰώνων. **Ἀ**μὲν.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν φρε-
σίου, ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Φρουρούμενος χάριτι σεπτικῆς τελείας,
Φρεσίου, δὲ εἶχε φρεσὶν τὴν πλάτην.

Εν ταῖς ἡμέραις κωνσταντίνου ἡ μεγάλη βα-
σιλέως, τυχερός τις φιλόσοφος ἀπῆλθεν ἰσο-
ρήτων τῶν ἐχάτῳ ἰνδίδου, λαβὼν δυο νεα-
νίσκους ἀδελφούς. Ἐν δὲ τῇ ὑποσρέφειν αὐ-
τὸν σὺν αὐτοῖς, προσορμίσαντες λιμνὴν
διὰ χρεῖαν ὕδατος, βαρβαροὶς πρὸς ἐπέ-
σον. καὶ αὐτὸν μὲν, ἐν τῇ πλοίῳ οἱ βαρβαροὶ,
πρὸς θάλασσαν κατακόντησαν. οἱ δὲ, κα-
τέσφαξαν. ἐξ ὧν ἑσώτερος, φόνος ὡς ἀνάλα-
μα γεγονώς. ἔστω πρὸς ἐλθὲν μετ' αὐ-
τὸν καὶ οἱ νεοὶ ἰσχοὶ δεσμήσαντες, προσήγαγον
τῇ βασιλεῖ τῆς Ἰνδίας. τοῦτον ὁ μὲν αἰδέ-
σιος, ὁ δὲ φρεσίου πρὸς ἀναισχόνητο. Ὁ γὰρ
βασιλεὺς, αὐτὸν νεοὶ ἰσχοὺς ἰδὼν ἀφύως
ἔχοντας, πρὸς ὃν κατὰ τοῦτον εἶχε σκοπὸν,
τῇ βασιλείᾳ Ἰππιδεῖαν καὶ οἰκονόμους
πρὸς βάλλετο. Ἐἶθ' ὕστερον τοῦ ἡοῦ τοῦ βασι-
λέως μὲν τελευτῶν τοῦ πρὸς τῆς βασιλείας
Ἰππιδεῖαν, πλείονος ἐπὶ καὶ τῆς πμῆς
ἀπολαβόντων, φρεσίου καὶ τῇ ἐκείσε
τῇ ἐμπόρων ἀφικνουμένων, κατὰ τὸ τῇ
ἐρωμαίων ἔθος συναθροίζεσθαι, καὶ θείας
ἐπιτελεῖν λειτουργίας παρεκελεύοντο. Χρὸς
τῶν δέπνων διελθόντων, τῇ βασιλεῖ πρὸς
σίασιν, καὶ τῆς θύοις ἀπαιτῶντες μισθόν,
τὴν πρὸς τὴν ἐνεγκάμην ἐξελιπόμενοι
πάνοδον. Τότε τοῦ δὲ τυχόντες, εἰς τὴν ἐρω-
μαίων ἀφίκοντο γλῶ. ἔτι ὁ μὲν αἰδέσιος, ἡ
τύχον κατέλαβε, αὐτὸν ἡγεμόνας καὶ τοῖς
οἰκείᾳ Ἰππιδεῖαν. φρεσίου δὲ, τὴν πρὸς
ταῖς θείαις ἀποδὸν, τῆς τῇ ἡγεμόνων πρὸς
τεπμήκε θείας, καὶ τὴν ἀλεξάνδρου κατὰ
λαβὼν πόλιν, τῇ τῆς ἐκκλησίας δεδῆλωκε
πρὸς ἐδρῶν, ὡς ἰνδὸν ἰδὼν ποθῆσι, τὸ τῆς θύοις
θείας δεξασθαι φῶς. πρὸς ὃν ὁ μακάριος
ἀθνασίος, ἔτος γὰρ ἦν ὁ τὴν ἐκκλησίαν ἔτε
τῆς ἀλεξάνδρου καὶ τὸν θρόνον κοσμεῖν. καὶ
τῆς σου ἡμῶν κρείττον ἐφη, τῆς ἀγνοίας τὴν
ἀχλὺν ἀποσκιδνάσαι ἔθνης, καὶ τοῦ θείου
κηρύγματος αὐτὴν ἐπιστάξει τὴν αἴγλην.
Ἐταῦτα εἰπὼν, καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτῇ
μετὰ

μεταδὸς χάριτος, εἰς τὴν τῷ ἔθνει δ' ἐπέμ-
ψεν γεωργίαν. Ὁ δὲ, καὶ τὴν περὶ αὐτὴν καὶ τὴν
πάν, καὶ οὗτον γονεὺς ἀφ' αὐτοῦ, ὅτι τὸ μέγιστον
λάγους ὑπερ τῆς ἀσεβείας καταφρονή-
σας, κατέλαβεν ἄγεωργον ἔθνος. ἐγεώρ-
γησε δὲ περὶ τὴν χάριν, ἔχων συνεργόν τὸ θεὸς
δοτὸν χάριν. ἀποστολικαῖς γὰρ κεχρημένος
διδασκαλίαις καὶ θαυματουργίαις, ἐμόνον
οὗτον δαίμονωνται, ἐθεράπευε, ὅτι πάντες οὗτον
νόσημα, ἀλλὰ ὅτι τοῖς ἀντιλέγουσι ὅτι μήτε
χρῆμα τὰ παρ' αὐτῶν λεγόμενα δεχομένων.
Ὁ μὲν, δαίμονι ἐδίδεκεν, τὸν λέγοντα ἀπο-
στολὴν. ὡς αὐτὸς αὐτὸν τῷ σατανᾷ, εἰς ὅλε-
θρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πᾶν σωθῇ. ὃν δὲ,
ἐξηρὸν ἐποίησεν. ἀλλὰ δὲ τὸ φῶς, εἰς ἀβλεψίαν
μετέβαλεν. οἱ δὲ αὐτῶν, περὶ ἀπίπτοντες,
ὅτι τῆς ἰατρικῆς ἀπολαμβάνοντες, ἐπιστύνον
τῷ χῶ. αἱ καθ' ἑκάστην δὲ γινόμεναι θαυμά-
τουργίαι, μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ
τῆς εἰς χυψίσεως, ὡς παμπληθὴ ἅπαν τὸ
ἔθνος περὶ θεογνωσίᾳ διηλευνον. Διὸ καὶ
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ μόνος σινὴ θῶ, πᾶσαν τὴν
τῆς ἰδῶν βαπτίσας χώραν. καὶ ἱερεῖς δὲ
αὐτῶν χειροτονήσας. ὅτι τοὺς διαφόρους
γείρας, καὶ εἰδωλεῖα καὶ ἀσθένειας, καὶ ἄλλοι
να πάντες σωτὴρ ᾖ, ἅπαν τὸ ἔθνος εἰς
θεογνωσίᾳ μετέβαλεν. Ἐθαύμαζον δὲ ἅ-
παντες, καὶ αὐτοὶ ὁδοσιλάους, λέγοντες. ὅτι
ὀλίγους χρόνους σινὴ ἡμῶν διαβιβάσας,
ὡς οὐκ ἐκ τῆς ὡς αὐτοῦ θαυμασίᾳ ποτὲ
ἐποίησας. καὶ νῦν, πόθεν τοι παμφίλτα-
τε ἡ τοιαύτη χάρις ἐδόθη, δι' ὀλίγον καὶ τοῦ
το καμῶν. Οὐκ ἐμὸν ἀπεκρίνατο τὸ δῶρον
ὡς πρὸς τοῦ χυψίσεως, ἀλλὰ τῆς ἱερωσύ-
νης, καὶ αὐτοῦ τοῦ χυψίσεως. ἰδῶν γὰρ τὸν ἀγαθὸν
ἡμῶν γνώμην, ἔσας διὰ τῷ το περὶ αὐτοῦ
συγκρίσαντες κατὰ τὸν ὅτι φωνὴν κατέλα-
βον τὴν ἀλεξάνδρειαν. καὶ τὴν ἀρχηγὸν
τῆς ἐκκλησίας, τὴν μέγαν ἀθανάσιον τὸν πε-
ρὶ ἡμῶν ἀναδιδάξας, καὶ χεῖρμα ἀγίῳ
χειρθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀποστολικῆς χάρι-

σματος λαμπρυνθεὶς τῷ περὶ αὐτοῦ
τῷ δὲ, περὶ ὑμᾶς ἀπεσάλλων. ὑμῶν δὲ πε-
ρὶ ἐμὲ δὲ ἀμύμων, ἡ τῆς ἱερωσύνης χάρις
καὶ ἄλλοι δὲ τῷ δὲ, ἐνεργεῖ ὡς ὁρᾷτε δι' ἐμὲ
Οὗτος ἐπὶ χρόνοις ἐκὼς ἰστοῖς ζήσας θειάρε-
σας ἐν αὐτοῖς, καὶ τοῖς τοῦ δὲ ἐν τῇ δι-
δάξας, ὅτι περὶ τὸν τῷ θεοῦ ἐργασίᾳ πα-
ραδεδότος μεταρρυθμίσεως. καὶ τοῦ διωκτοῦ
ἐκαστὸν ἀφ' αὐτοῦ κατ' αὐτὸν, περὶ καὶ δὲ
δημιουργοῦ. οὐ τὸ τίμιον λείψανον, παντὶ δὲ
πᾶσι τοῖς ἰατροῖς τῆς περὶ οὐσίᾳ παρέχει, εἰς
δόξαν τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Κ. Ζ. Οὐρμῆς.

Πρὸς ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.

Πρὸς ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.
ἡν μὲν αὐτοῖς ἀχραντὴ ψυχὴν ἀγίασαν.
πάντες τῷ δὲ ἔλασσαν ἀγνή καὶ τῷ ἰσοῦς, δε-
νὰς αἰχμαλωσίας ὅτι καρδίας πόρρωσιν. ὅτι
τῆς δαίμονων ὁρμῆς, τὰς αἰσθάνειας
ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.

Εκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.
ἡν μὲν αὐτοῖς ἀχραντὴ ψυχὴν ἀγίασαν.
πάντες τῷ δὲ ἔλασσαν ἀγνή καὶ τῷ ἰσοῦς, δε-
νὰς αἰχμαλωσίας ὅτι καρδίας πόρρωσιν. ὅτι
τῆς δαίμονων ὁρμῆς, τὰς αἰσθάνειας
ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Σίνεγλω, καὶ καμίνω

Πρὸς ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.
ἡν μὲν αὐτοῖς ἀχραντὴ ψυχὴν ἀγίασαν.
πάντες τῷ δὲ ἔλασσαν ἀγνή καὶ τῷ ἰσοῦς, δε-
νὰς αἰχμαλωσίας ὅτι καρδίας πόρρωσιν. ὅτι
τῆς δαίμονων ὁρμῆς, τὰς αἰσθάνειας
ἐκκαμίνω καὶ αἰσθάνει, ἐκ τῆς ψυχῆς, καὶ
δὲ παρὴν ἄχλησε τὸ πῦρ. τῆς οἰκτρικῆς ὡς δὲ
ἐνὸς σώματος ὑμῶν, καὶ ἐβόων λέγοντες.
αὐτοῦ τῆς οἰκτρικῆς, ὅτι τῆς πρῶν ἡμῶν.

Πρόνοτος, τῆς σιών δόξολε. πρεβλιῶαι ὀ-
ρει κελευθεῖς. σείοντε εἰληφῶς, χαίρων
το ποτήριον. νόμοις πορην δούμνος. διὰ
θούα του πρεθ θειαν ζωῆς. ὁ αἰνετὶς τῆ
πρώων θεός καὶ ὑπερσὶ δόξος.

Εὐνη χυῖς, πεφυκῶς δόξολε. ὑπερφυῶς
τερεα θυεῖς δι' ἀγάπῃ. ᾧ συγκραθῆς. τὴ
πώηκαλ ἔθεται, καὶ τῶς ἀγάπῃ παύει. οὐ
νέπης αἰα μέλπων, θς καὶ ὑπερσὶ δόξος. θ.

Χαῖρε σεμνὴ, ὁ ἀδάμ το κώθον. ἔξ' ἐπὶ σὴλ
θου ὁποιμῶν, εἰδυσα μῆρος ἀληθῶς. ὅλον
μετ' ἀνῶν, ἐντὴ γαστρίσιν ἀνέπλασεν.
ὁ αἰνετὶς τῆ πρώων θς καὶ ὑπερσὶ δόξος. **Ἄλλος.** Ὑπερκαμίνω παῖδας σου σῆς.

Πᾶνα γὰρ πῦς τ' πῦρ πασά μῆρος αἰῶ
θον, δόξολε χυ. γλώσσας καὶ ναις, αἰς μὴ
δαμῶς ἐφθέρω. τοῖς ἐν κόσμῳ πέρασι. διὰ
κελευθεῖς λαλεῖν, τὰ μεγαλεῖα αὐτῶν.

Υπερεκπλήθη πάντα λογισμῶν. τὸ κηρυ
γμα, ὅπως ἐπαλπίτατε τῇ γῇ. μύσαι χῶ,
καὶ θεωροὶ τῆ αἰῶ. ὅτι μόνοι δώδεκα. τοῖς
μυεῖαδας τῆς γῆς, κατεφωτίσατε.

Εθαυμασθήσονται ἡ χε. ἡ χαρὶς σου, ἐν
τοῖς θεοσφοῖς μαθηταῖς. ὅτι μικροὶ ἐῖδη
ται ἔντες, πασάν γλῶσσαν δέδραμον. ἀπὸ τῆ
ἀκρῶν αὐτῆς. ἕως πρῶτων πάντων.

Πῖ τ' διδάξου ὅπως σε λαλεῖν, δόξολε. πῖ
τ' καταλάμψαν σου τὸ νοῦν. βλέπειν
τεθῶς τῆς ἀπερίτου δόξης. τὴ αὐγὴν
τὴν λάμψαν. τῆς ἀληθείας τ' φῶς. ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Πριαδικῶς ὑμνήσω μῆρ πτοί. δόξαζοντες,
ἀναρχον πατέρα καὶ υἱὸν πᾶσι θεῖς. μονα
δικῶ οὐσίῳ μῖδον. ἡδ' ὑμνήσω
μῆρ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰς εὐαῖ αἰῶνας,
ἀμῶν.

Ως τῆς τριάδος εἷς σε χε. δόξαζομεν. ὅτι
ἐκ παρθένου σπερμαθῆς διχα τρεπῆς. θυ-
ρωπικῶς, πάντα ἡνέχου. μὴ ἐκτὰς τῆς
φύσεως τῆς πρῆκῆς. εἰς ἐκὼς τῆς ἡμῶν.

Καβαπα. Οἱ παῖδες θίσεβεία σιν

πρεφύτες. **Φ. η.** Οἱ εἰμὸς.

Οὐ φείσονται ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στραταῖ.
ὡς κτίσω καὶ κν, ὑμνεῖτε ἱερεῖς. δόξασατε
παῖδες. διλογεῖτε λαοί. καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας εὐαῖ αἰῶνας.

Εαρκῆται ὁ ἄσπερος, ἐκ τοῦ θεοπρεπῶς. ὅτι
αἰτῆται πάντα γνέ, τὰ παῖθ τῆς ἐμῆς. ψυ-
χῆς θούα τῶσαι. καὶ ζωῶσαι αὐτῶν. νε-
κρωθεῖσιν παλαι, κακίστη ἁμαρτία.

Πᾶσιν τ' σωτῆριμα, ἀδάμ τ' χυ. σῶ
κνήστασι, παναχερτεθῶν. αὐτὴν ἐκδυ-
σῶπει. τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς. ψυχῆς θε-
ραπείσαι αἰάτα ισοπούσης.

Πᾶσιν καὶ μῆρον, εἰς βαθμὸν κακῶν. εὐ
νὴν πολεμοῦντας με, πολέμησον ἐχθρῶς.
πρωθεντας ἀποποιήσονται τὴν ψυχῆν. ἀ-
γνὴ μὴ παρῶς, ἀλλ' οἰκτεροὶ καὶ σῶσον.

Πᾶσιν δούσον ἄχραντε, τὰ παῖθ τῆς ἐμῆς,
καρδίας κνήστασι, τὴν πᾶν τῶν ἰατρῶν. καὶ
τῆς τῆ δικαίων δέξον μέτοχον. παρθένης
μερίδος, καὶ ἐκδυσώπυδα.

Ἄλλος. Ἐν καμίνω παῖδες ἡλ.

Φωτοφόρος καὶ διφρονηκῆ, ἀκτῖνας ἰαμά-
των. αἰδρεῖα καὶ δόξολε, ἐκλάμπουσα
ἡμῖν ἡ εὐθεῖα μνήμη σου, τοῖς βοῶσι. πάν-
τα τὰ ἔργα καὶ, τὴν καὶ ὑμνεῖτε.

Πᾶσιν πῖν. φύσεως λαχόν, εὐαῖ ταύτης ὑ-
πέρβης. θεσμοὶ καὶ πρεθ, τὴν ἀγγέλων.
μεταβέβηκας σκηνῶν. αἰδρεῖα ἀποσολε,
καὶ κραυγάζεις. πάντα τὰ ἔργα καὶ, τὴν
καὶ ὑμνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
εὐαῖ αἰῶνας.

Πᾶσιν ὑψοῦς πῖς θεοῦ, πνοήσε πρεκπυρῶ-
σαι. ῥήτρα θιγῶρε, αἰαδ εἰκνυσι θερ-
μον. βοῶντα δόξολε τῶ καὶ σου. πάν-
τα τὰ ἔργα καὶ, τὴν καὶ ὑμνεῖτε.

Φεγγοβολος ὡς πρῶς ἀστραπῇ. εἰς φῶς ἐθνῶν
ἔξῃλθες. τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας. ἐκδιώκων
ἐκ πῶς, φωτίζων κραυγάζοντας. διλογεῖ-
τε. πάντα τὰ ἔργα καὶ, τὴν καὶ ὑμνεῖτε.

Πᾶσιν ἀποσώ, εἰς ὑπερφύως, ἔξ' ἀστραπῆς
τῆς

τῆς θείας, τεκοῦσα τὸν μαργαρίτην, τὸν
πολύτιμον χρῦ. ὑμνήσω μὲν ἅπαντες, ἐκβο
ῶντες. πάντα τὰ ἔργα κυ. **Ἄλλο.**

Τὸν ἐν σὺν ἅ τιν βατὸν καιομένην

Τῆ τέχνη τῆς αἰτίας, ἐκθαλάσσης ἡ γρῦσαι,
ἰχθύας πάντοφει. καὶ δὲ τῇ πίσει, αὐτοῦς
σαγηνάει, χῶ, ἐκπλαίνεις τὴν ἐχθρὴν. Βυ
θὸς γὰρ ἡ πλάση ποτὲ. Βυθίζων τὰ ἔθ
νη, τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὴν τῆ βίβλ. ἀκυμαίνω, ἐπιδύσαι, βυ
θὸν δόποσολε, διαπετάσαι, τῷ ἰσὶ τῆ πνῆ,
τῇ πίσει τῆ χρῦ. διὸ καὶ ἐλιδυαζώης, κατὴν
πύσαι χαίρων, εἰς πάντας οὗ αἰῶνας.

Τὸν νοητὸν ἡλίου, ἡ ξύλου δυνάμει, αὐ
τεξουσία βελῆ. ὁ τοῦ ἡλίου φωστὴρ σιναι
ναλύσαι ζητῶν, καὶ δυνάμει χρῦ, ἐν ξύλῳ
ἐκρεμάσθης αὐτοῦ ἀνδρείας ὁ μέγας, λαμ
πρὴρ τῆς ἐκκλησίας.

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τῆ χρῦ, καὶ σύμφηφε,
τῇ δόποσολαν αὐτῶ. ὅταν ἐν θρόνῳ καὶ θη
ταμκρίτης. σὺν ὑμῖν τοῖς δώδεκα κείναι,
ὡς ἡ ἐπαγγελία φησὶ. ἡμῶς τότε ἡμῖν,
φιλανθρωπίας τῆς χρῦ.

Εἰποφάν μονάδα, ἐτεράδα σὺν θρόνον,
δοξολογήσω μὲν, οὐδαιρομῶτες. εἰσιμῶτες
δὲ αὐτῷ συμφυῶς. ὡς μίσθῳ ἀληθῶς, οὐ
σίαν ἡμῶν μὲν, ἐν πρῶτῳ ποικιλοῖν. οὐ συ
ναλοῖ φοιμῶν.

Τὸν πῆς τετραδὸς εἶα, συλλαβεῖσαι τέτταρας.
σεπτακμῶν ἐκποῦ καιοτμῶν, οὐδ
νόμους οὐδ τῆς φύσεως. τῇ τὸ κωλύ ἀγνῇ.
αὐτὴν ὑπὲρ ἡμῶς ὡς θν. αἰεὶ δυσωπούσαι,
μὴ παύσῃ θκῆ.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπὲρ Φυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Θ. Οἰεμός.

Τὸν φωτοφόρον νεφέλῳ, ἐν ᾧ ὁ πάντων δε
σπότης. ὡς ὑετὸς ἐξ οὐνοῦ, ἡ πόκον κατῇ
λθε. καὶ ἐσαρκώθῃ διήμῳ, ἡμῶν ἀνὸς.
ὁ ἀνάρχος. μεγαλυμῶν πάντες, ὡς
μρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀγνῇ.

Φλαμεδρῶν ἡμῶν ἡ ἀρχὴ, ἐν ἀμελείᾳ δια

γῶ. ἐτὸ κελτῆρον ἀγνῇ τὸ ἀδὲ κασον τῆ
μα. ἐν ᾧ μετῆρησόν τ' αἰς, ἀγία, δεήσε
σι, θεοῦ μφε. ἀκατακλῆτον ὅπως, ὡς πρῶ
τῶν, μακαρίζωσιν αἰ.

Φρεῖ τὸ βῆμα παρθέν, καὶ τὸ ἀλάθῃτον
ὄμμα. τῶ σὲ ἰδῶ, πρῶτῳ ἐσχραῖς ἐπιγῆς
ἐκτελέσαις. καὶ διὰ τοῦ ποσοῖ βοῶ. πανά
σπλαγχνε δέσπονα, βοήθει μοι. ἐτὸ τῆ
δυνάμει, ἐξελεῖ με, καὶ διὰ σῶσον ἀγνῇ.
ς φοβερὰ ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετασῆς κόρη ὡς
ἡ δόποφας φρικτῶ. ὡς δὲ νῆ ἡ αἰχμῇ. τῆς
ὑποστήσεται λοιπὸν. πανάχραντε δέσπο
να, ἡλέησον. τῷ ἀθλίῳ ψυχλῶ μου. καὶ
πρὸ τέλους, ὁ ὅσμοι ἀφισιν ἀγνῇ.

Φὡς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐκποτισμῶν με πᾶ
σαις. τῇ πρῶτῳ βολῆς, τοῦ ποιητοῦ. καὶ κα
κίας ἀπάσαις. ἐπαρρηζόντα θν. πανά
μω μεφάλητον. ὁδηγῶσα πρὸς καλὰς ἐξέ
σας. ὡς αἰτία, οὐσα πάντων τῇ καλῶν.
Ἄλλος. Τύπον, τῆς ἀγνῆς λογίας σου.

Οἶα, φοιτητῆς πανάρετος. τοῦ τῇ σρῆ βυ
λῆσει πρῶτομιλήσαντος. τῇ δέσποτῃς,
μέχει θανάτου ἐπόμῳ. αἰετῆλυθας
χαίρων εἰς ὑψος σροῦ. σελλόμῳ πορεί
αν, πρῶς οὐρανοὺς μακτρὸς δόποσολε.
ὑλῇ, τῆς ἐδὲ μοι ἡμῶν, καὶ πρῶσετέ
θη κλίμαξ ἡ ἐπομῶς. καὶ ἐδὲ ἐξήλτο, τῇ
οὐμῶν τοῖ σκλωμάτοι. καὶ παρέστη καὶ χαί
ρων δόποσολε. καὶ τῇ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου, πρῶς βίς ἄριστος.

Τὸς, ἐδὲ ὁ ἀδὲς παύσει. τῇ διδασκάλῳ μά
καρ ἀνδρῶν πάντοφει. διὰ σαυροῦ γὰρ τὸ
θεῖον τέλος ἀπέληφας. καὶ μετῆξει θεὸς
ἐχρημάσας. δόσε δυσωπούμην, ὑπὲρ
ἡμῶν αἰεὶ ἰκίτθαι.

Χαίροις, ξυμῶν πανάρετος. ἐν οὐμῶν λα
χῶσα, καὶ τὸ πολίτῳμα. ἐκποπῆδοις τε,
τῇ ὑμνῇ τῇ τῷ πρῶτῳ. ἐαυτῇ ἐν
κῶστα τῷ δυνάμει. καὶ θεῶν χαρισμά
των, κατὰ γλαῖς τε λαμπρῶσιν.

Ρίζης, ἐκδὲ ἀδὲ ἐλάσας, πρῶφητικῆς παρ
θεῖς,

Θείε, καὶ Θεοπάτορες· ἀλλὰ καὶ δαβίδ
ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας· ὡς τεκοῦσαι τὸν
Περσὸν Φαρμακόν, τὸν κὶ τῆς δόξης· ὃν ἐ-
παξίως μεγαλιώμεν·

Ἄλλος. **Γλῶ** Φωτοφόρον νεφέλῳ.

Ο πὶν σαγλυλὴ ἀπλώται, τῆς μουσικῆς θεω-
ρίας· ἥ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ, σαγλυλῶσας
τὰ κάλλη, τῇ οὐμῶν ἐννοιῶν· ἱκετὸς ἀ-
γίης, πὶν ἀγίῳ τριάδα· τοῦ πηγᾶσαι, καὶ
ἡμῖν τὸν ἰλασμόν·

Εὐχαριστέμεν τὰ ἔθνη, τὰ διὰ σὲ Φωπιδέν-
τα· ἥ δὲ γῆς εἰς οὐμῶς, διὰ σὲ ἀναχθέν-
τα· τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐκς ἄντες,
γεγονάμεν, συμμέτοχοι, τῇ ἀγίων ἀγ-
γέλων· τοῦ κῦτε, τῆς δόξης κοινωνοί·

Ισὼν δὲ πόρρητων αὐτῶν, καὶ ὑπερέται ἔλο-
γε· μυσαγωγοὶ καὶ θεωροὶ τῇ ἀντιχριστι-
ανῶν, συγκληρονομοῦς, καὶ ἡμᾶς ἡρέσθαι
δεήθητε· ἀποστολοὶ· τῆς χριστοῦ βασιλεί-
ας· καὶ μετέχου, τῆς θεότητος αὐτοῦ·

Αεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες, τῷ χριστοῦ
ἐξουσίᾳ λίσσασθε πάντας τῇ δεσμῶν· τῇ
πολλῶν ἐγκλημάτων· ὅταν ἐλευσέται χεῖ·
καὶ πάντες καθήσεσθε· οἱ δὲ δέκα, ὅτι
θρόνοις τοσούτοις· κείναι πάσας, τὰς φύ-
λας τοῦ ἡλ·

Ισὼν τρεῖς πόσα τὸν φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δό-
ξαν, πὶν ἐν θεότητι μιᾷ ὑμνουμένη ἀπαύ-
τως, ἐν οὐμῶ· ἥ δὲ γῆς· τριάδα ἀχωρι-
στον, δόξασωμεν· σὺν ἡμῶ τὸν πρῶ· καὶ τὸ
πνεῦμα πρὸς κοινῶντες δισεβῶς·

Υπὸ τὴν σὴν διασπαραγνίδι, ὅθεν κατὰ φύ-
γοντας, πίστι· ἥ πρὸς κοινῶντες δισεβῶς·
τὴν ὑπόβου παρθένα· θεοχρηστὸς ὡς θῆ, τῷ κό-
σμῳ καὶ κὶ ἱκετὸς, ἐκφθορᾶς ἥ κινδύνων·
λυτρωθῆναι· καὶ παντοίων περισσώμεν·

Καταβασία

Μυστήριον ξείνον ὁρᾷ καὶ ὡρᾷ δόξον.

Εξαποσταλάμεν. **Εν πνεύματι.**

Ο λόγος ὁ πρὸς ἀρχὸς διηκῶς σε παμμά-
καρ· πρὸς κλητὸν θυεδῆζε, πάντων τῇ

δύπος ὅλων, ἀνδρεία παναοίδημε· καὶ τοῖς τέ-
τυϊχένεσιν, ἐπομεινος ἀνεδείχθης· ἐδηγός
πλανωμένων· πρὸς οὐμῶν αὐτοῦ, ἀνα-
γων θείῳ περιδύ·

Ἔτερον. **Γνωαῖκες ἀκουήθητε.**

Ποῦ πέτρος τὸν σπυαίμονα, τῇ μαθητῶν
τὸν πρῶτον· αὐτοπῆλυ καὶ ὑπερέτῳ,
χρυσόμειον ἐν τοῦ λόγου, ἀνδρείῳ τὴν ἀπό-
στολον, ἐνδοξῶς ἀφηγήσωμεν· τὰ ἔθνη
γὰρ ἐφώτισε· καὶ σωρωθεὶς τελειούται, ὡς
μαθητὴς τοῦ δεσποτοῦ·

Θεὸν ὃν περ ἐχρηστήσας παρθεῖνε παναμάμη-
τέ· ἱκετὸς ὑπερ πάντων, τῇ δισεβῶς σε-
πτιμῶντων· σὺν τῇ κλεινῇ ἀνδρεία, τυ-
χεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ υἱοῦ ἥ δὲ
σεως, τῇ ἐκλεκτῶν ἥ ἀγίων· ἥ γὰρ ἰχθύς
ὡς θέλει·

Εἰς ὅθεν αἶνους, πᾶσι πνοή, ἱσάμεν·
δ· ἥ ψάλλομεν· ἥχος, α·

Τῶν οὐμῶν ταγματῶν.

Βυθσαι ἰδὰ ἡν ἀγάλλε, ἐν σοὶ γὰρ ὑβήσαν·
ἐκμητρετικῆς λιβάδος, θύωδ ἐς αἶλα κείνα,
πέτρος καὶ ἀνδρείας· κόσμῳ παντὶ, τῇ
πιστῶς κήρυγμα· θύωδ ἄζοντες χάριτι ἥ
χριστοῦ· ἥ τὰ παθὲν κοινῶνσαν·

Ανδρεία χαῖρε καὶ σκίεζα, ὅπῃ ἐδέξα σαφῶς·
ἐν τῇ τοῦ λόγου λάμπει, τὴν ἡλίον τῆς δό-
ξης, καὶ τὸν ζωοδότην· ὃν ἥ κρατῇ, ἐν τῇ πί-
σει ἐκήρυξας· τὸν τὴν δυσώπει ἀπαύτως
ὑπερ ἡμῶν, τῇ ἐν πίσει ἀνυμνουμένων·

Ο μυσολέκτης τῆς θείας, οἰκονομίας χριστοῦ· ὃ
ἐκλεχθεὶς ἐν πρῶτοις· μαθητῶσαι πρὸς λό-
γον· ἀνδρείας ὁ θεοπῆς· ἐβόα φησί, τὴν σπυαί-
μονα πέτρον ἰδὼν· διηκᾶμεν τὸν μεσίαν
ὃν ἡ γραφή· καὶ οἱ πρὸς φηται πρὸς ἐκκερῶσαν·

Η τῇ πατρίῳσε πόλις, ποιμῆνα ἐκτεπταί·
ἥ πολιοῦχον θεῖον· καὶ κινδυνῶν παντοίων·
ρύσιν ἥ φερόνισε· ἀνδρεία σοφῇ· διχα-
ρίτως ἡμῶσασε· ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύ-
τως ὑπερ αὐτῆς· διασώζονται ἀλάβητον·
Δόξα, ἰδιόμελον· ἥχος, π· Αἰστωλῶν.

Οἶδε

Οἱ δὲ Ἀνδρέου ἱερωσολυμίτου.

Πὸν κήρυκα τῆς πίστεως, ἔς ὑπηρετήν τοῦ λόγου
ἀνδρέαν διφρημίσωμεν. οὗτος γὰρ εὖ αὐ-
θραπυε, ἐκ τοῦ βυθῆ ἀλιεύει. ἀντὶ καλὰ-
μεν, τὴν εὐρίαν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῆν. ἔως
σπαρπὸν χαλῶν τὴν δυνάμειν, ἐπανάγει
ταῖς ψυχαῖς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ἔς
προσκομίζει τῇ θεῷ, δῶρον δι' ἐξουσίας
τον. αἰ τοῦτον πιστοὶ συντῇ χορεία τῇ μαθη-
τῇ τῆ χειρὸς διφρημίσωμεν, ἵνα πρὸς-
βυθίῃ αὐτῷ, ὅπως ἴλεως γνήσεται ἡμῖν,
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κτίσεως.

Καί οὖν, ἡχος, ὁ αὐτὸς.

Υ πόδεξαι βηθλεὲμ, τὴν τοῦ θεοῦ μητρόπο-
λιν. φῶς γὰρ τ' ἀδύρην, ἐπὶ σὲ γνήσεται
ἡκει. ἀγγελοι, θαυμάσατε ἐν ἔργῳ. αὐ-
θραπυοι, δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐκ
πρὸς ἰδού, τὸ τριστόκλειον δῶρον προσκομί-
σατε. ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τριστό-
χον ὕμνον μελωδήσατε. πάντα πνοή, αἶνε
στάτω τὸν παντὸς γέννη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ δοτὸ λυσίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ
καυσιος τοῦ δότος ὁλου.

ᾠδ. γ'. καὶ δ'. Κοινωνικόν.

Εἰς πάντη τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥΣ ΜΗΝΟΥΣ.

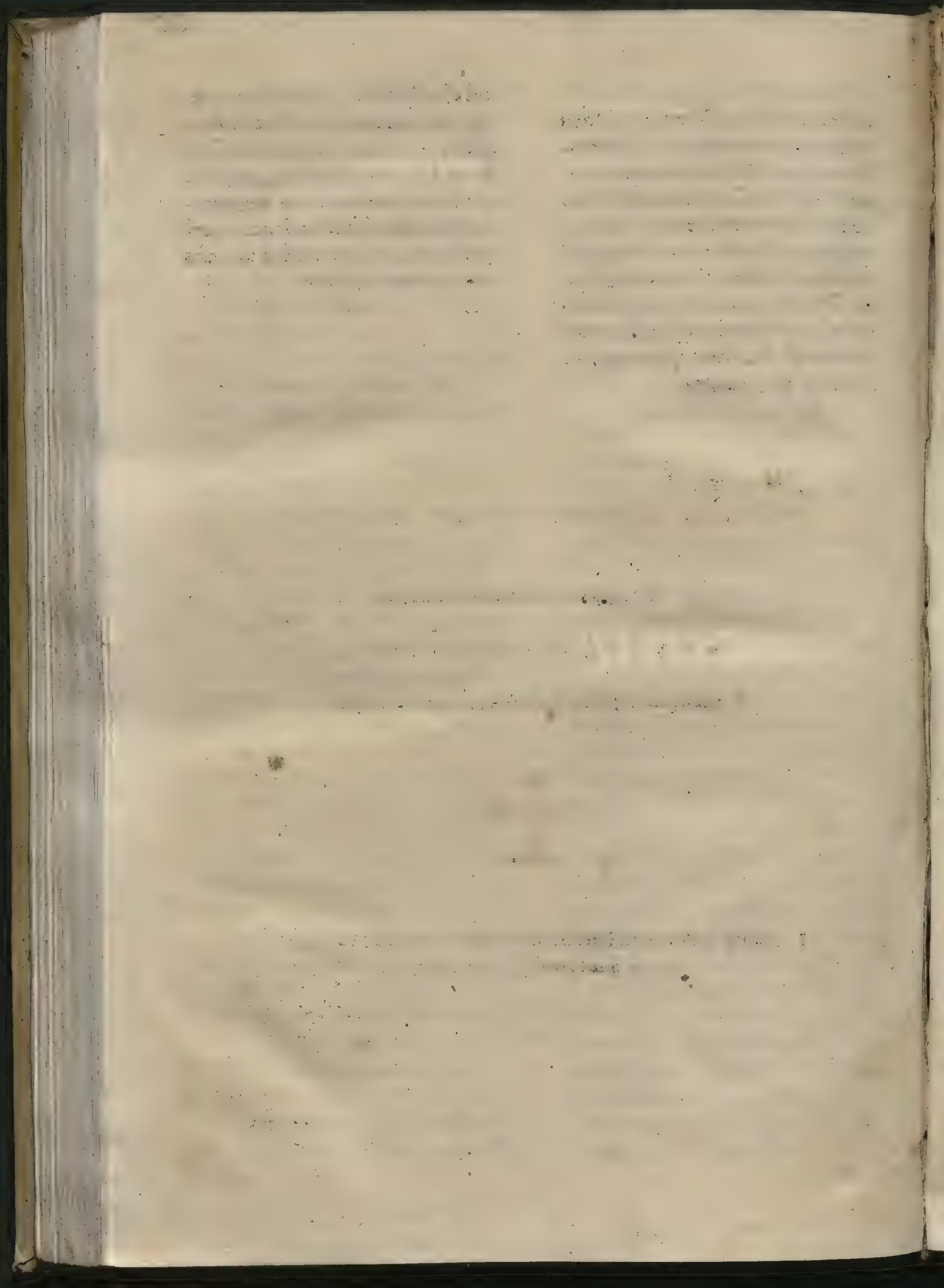
Ἡ τῇ τετραδίων κατὰ ταξιν ἀκολουθία.

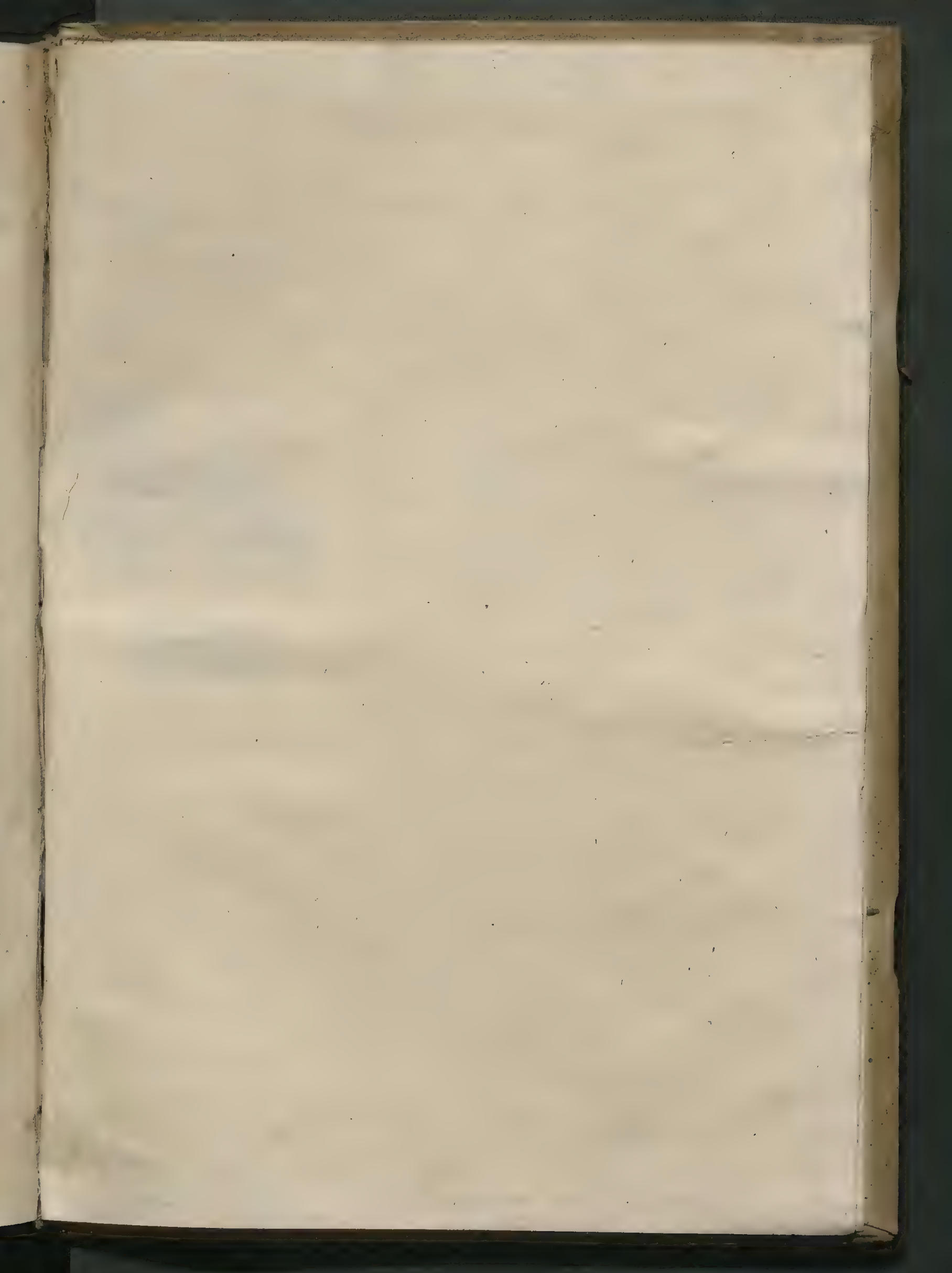
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ.

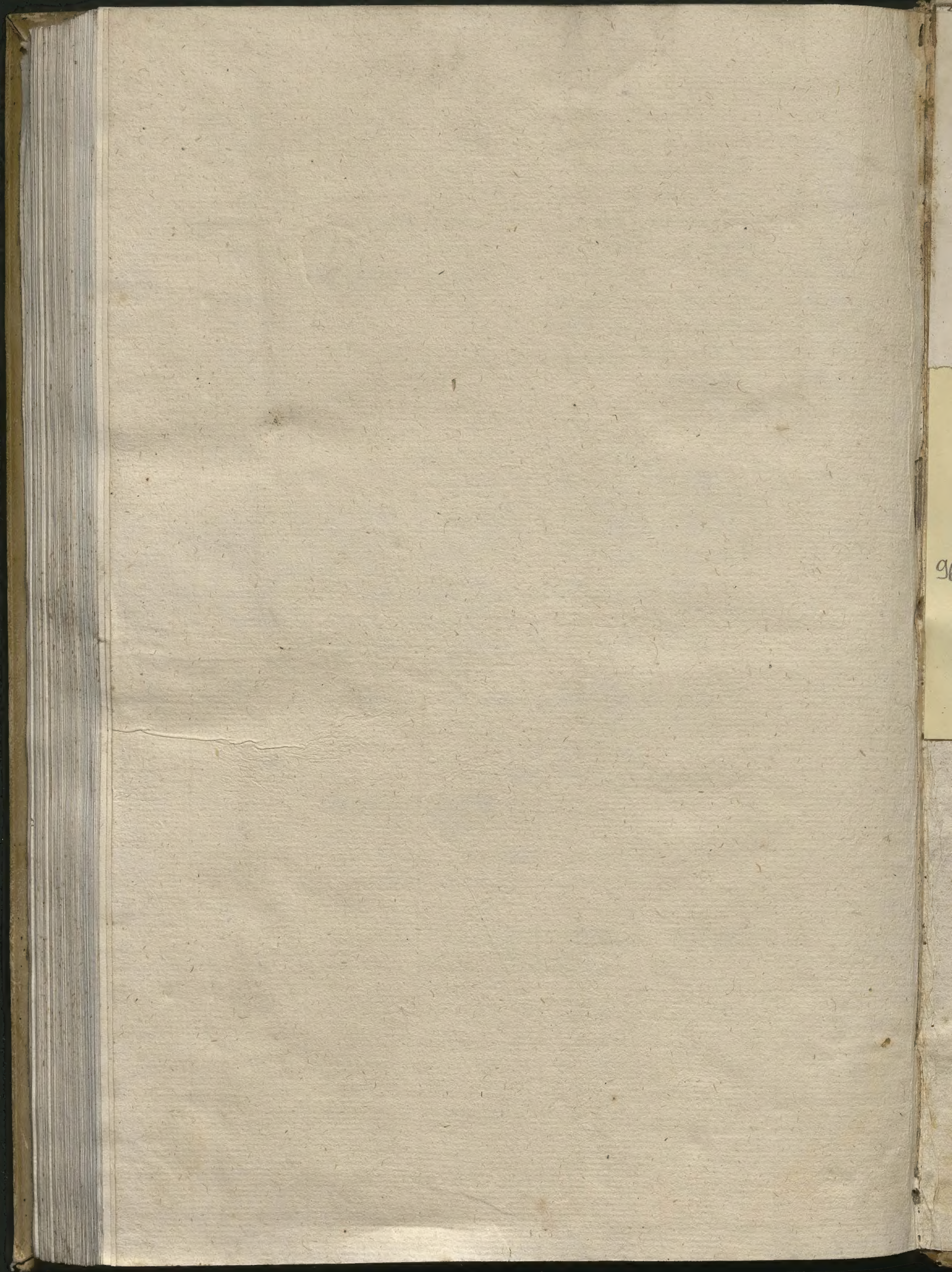
Α' παντα εἰς τετράδια, πλὴν τοῦ ρ, ἅπερ εἰς πεντάδια.

Ε τυπώθη ἐν Βενετίαις, ἔτει δ' ὀπίς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ
καὶ σωτῆ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. α, φ ι ε'.

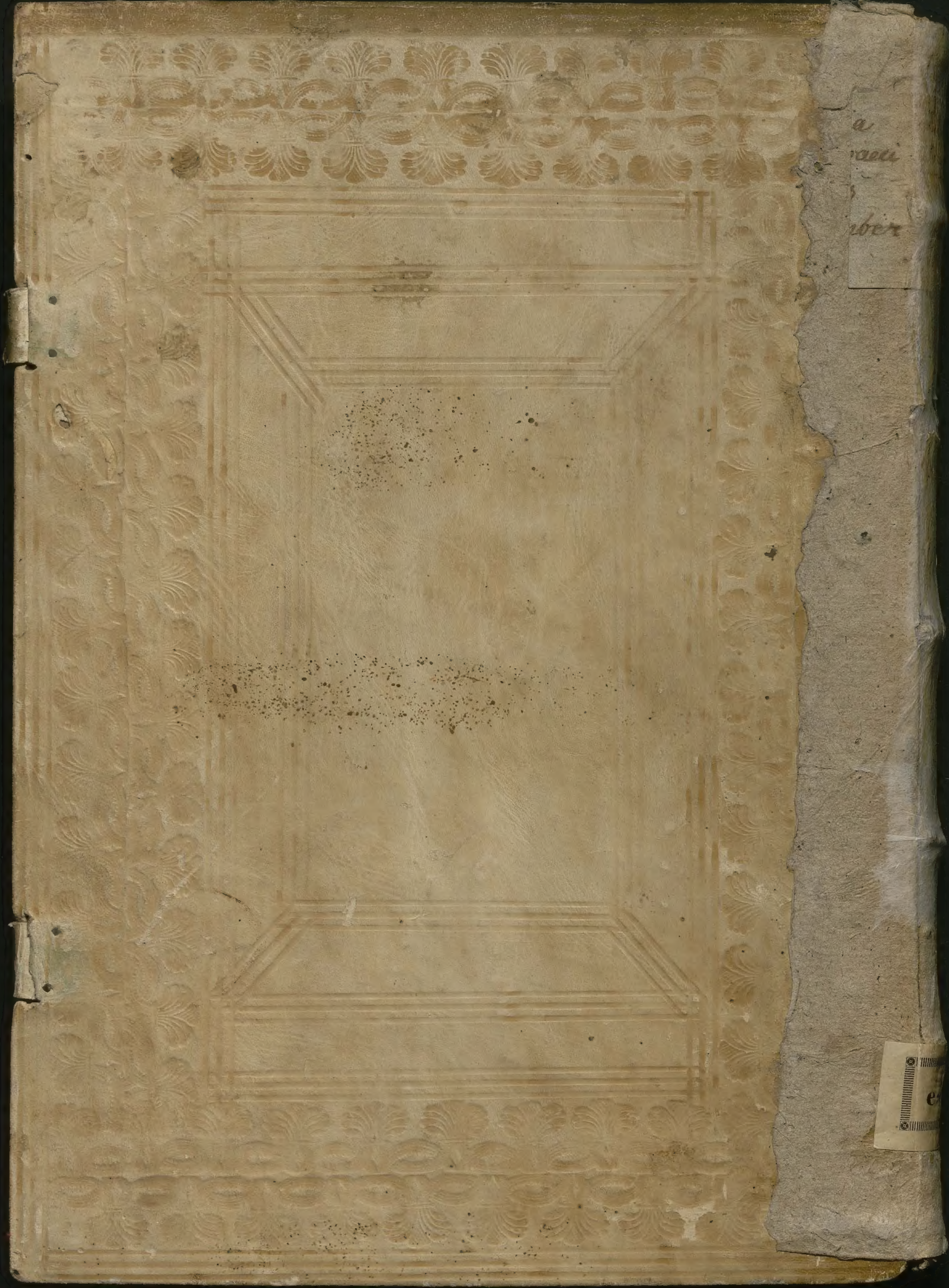

963 559 Bibliotheca 5.000,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

05224

a
naei
iber

e-VI-22